உ

சிவமயம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய வயித்திய

சில்லரைக்கோர்வை.

(*)

இஃது,

முன்பு அச்சிட்டிருந்த கோர்வைகளுடன் (கஉ0)
கோர்வைகளாக சேர்ந்திருக்கின்றன.

நாகை - சுப்பராயமுதலியார் குமாரர்

தங்கவேலு முதலியார்

அவர்களாற்றமது.

தனியூராம்பாள் விலாசம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

உ

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சில்லறைக்கோர்வை யென்னும்

வயித்திய அட்டவணை.

நெ.	பெயர்கள்.	பாடல்.
84	கற்பவிதி	100
85	உரோமரிஷி சூத்திரம்	100
86	கருமானச்சுருக்கம்	51
87	முப்புசூத்திரம்	30
88	வகாரசூத்திரம்	16
89	வகாரசூத்திரம்	16
90	கவுபாலசித்தர் ஆணிக்கோர்வை	51
91	திருவள்ளுவர்நாதாந்தத்திறவுகோல்	97
92	கருவூரார் பூஜாவிதி	30
93	இராமதேவர் பூஜாவிதி	10
94	நந்தீசர்வயித்தியம்	32
95	முப்புபிரணவசூத்திரம்	37
96	சகலவிஷத்துக்கும் குளிகை	8
97	பூஜாவிதி	12
89	பிரணவசூத்திரம்	15
99	பிரணவசூத்திரம்	15
100	பூர்வமுப்புசூத்திரம்	12
101	ஞானம்	100
102	திராவகம்	11
103	தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி	110
104	தேரையர்வயித்தியம்	100
105	ஜனகமகா முனிவர் பிரமதெண்டியெ	11
106	குதம்பசித்தர் சந்திரோதயக்குளிகை	9

சில்லரைக்கோர்வை அட்டவணை.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதினெண்சித்தர்கள் பாடிய

வயித்திய
சில்லரைக்கோர்வை.

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

ஆனைமுகவன்பாதம் முருகன்பாதம் சத்தியுரித்திடைதரித்த அய்யர்பாதம், வானையுமையாள் பாதம்மாலிதன்பாதம் வயிரவர்தன்பாதம், மஹாலட்சுமிபாதம் சானனையநாதாக்கள் ரிஷிகள்பாதம்கமலத்தில்வீற்றிருந்தவாணிபாதம்கோனனையகுருமுனிதன் பாதம்போற்றி கூறுகிறேன் பதினெண்பேர் கோர்வைதானே.

தேவர்சபையானவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்நாளில்
திருநடனகலோாது வதனமதிதிலக
ஆவலுடன்தேரையருங் கமலமுனியாரும்
அகமகிழஅனைவர்களும் மிகநலமதாக
நாவதனுல்புகன்றதிவை நரர்கள்பிழைப்பாக
நயனவொருபெரியோர்கள் நாதனருளாலே
காவலணிஅகண்டபரி பூரணங்கைக்கொண்டு[னே
கலைஞானந்தெளிந்துணர்ந்த பதினெண்சித்தர்தா

நந்தீஸ்வரர் பாடல்.

சித்தர்கள்பாடிய கொண்டிச்சிந்து

காரணமனோன்மணியைக் கருத்தில்வைத்து,கவ முன்றெழுதுபோற்றியேதான், ஆரணத்திலுள்ள வனுக்குள் தேககுணத்தை, ஆலந்துவிதசொற்படி யே தேர்ந்துரைசெய்வேன், வாரணத்தின்செய்கை யதுபோல் துகைவகையாய், வாழ்த்துதனுண்டாக நிதம் ஆழ்ந்தகருத்தாய் பூரணத்திற்றேர்ந்தகுரு வாவனந், டீசரிதோபுகன்றிடுவேன் நாடித்தெரிந்தி டவே. உ

இதுவுமது.

தெரியவேதானுரைக்கிறேன் வாதாதிபனை, தேர் ந்துகொண்டு பண்டிதர்கள்நொந்துசெய்யே, பிரிய மாய்கையை தொடுக்கில் மூன்றுவிரலில், பிரபலித் தோர் நரம்புயேர்கனவோடும், சரிவரயிலையாகில்பி சகென்று சார்வார்களேபெரியோர்காட்டமுடனே அறியவே காக்கையைப்போலே, துள்ளி குதித்து ஆகரமுற்று மூர்க்கநடையானவென்றே. ஙு

அகத்தியமகாமுனிவர் பாடல்.

நடைதனில் வேகமுடனே சுதரியேதான், நட்ட ணைகளாய்சிதறிபொட்டனவேதான், தடையில்லா வட்டை பாம்பைப்போல் நெளிநெளித்து, தத்தி

தத்தி சுழித்திடும் மத்திபமாய், படைவெனுவேகம் போலே தொடுத்துநின்ற, பாகமதைக் கண்டுகொள்வீர் தேகநிலையில், விடைசொல்லபோமோ தான் வகஸ்தியர், விற்பனவிவேகதெளிந்துரைத்தனனே

மச்சமுனிவர் பாடல்.

தெளியவே தானுரைக்கிறேன் அன்னமதுபோல், துள்ளிதுள்ளி சாயலுடன் மெள்ளநடையாய், நடிவில்லாப்படியேதான் அசனநாடி, நகைத்துப் படபடென்றுமிகமுடுக்கி விழியதுமஞ்சள் வர்ணமாம் பொசிந்திருக்கும் வித்தைமிகுத்தேவினவாய் மெத்தப்பிரட்டும், களிப்பில்லாதிருக்குமென்றேமச்சமுனிவர்காட்டினரிதுவிதம்பாட்டிசைதனிலே.

பிடிநாக்கீசர் பாடல்.

இசைந்துமூடக் குஞ்சுழிக்கும் கைகால் மிகவே ஏற்கனவேதான்கறுக்கும் மேனிகடெல்லாம்,வசமில்லாக்குணமாக சாம்பல்பூர்த்து, வடைத்திடும் நாசியது யெடுத்துலர்ந்து, திசைதனி லுள்ளபேர்கள் சாஸ்திரத்தை தினந்தினமும்படித்து, மனதில்வைத்து நிசமதாய் கற்றுணரவேபிடிநாக்கீசர், நேர்ந்தபடி பாங்குடனே தேர்ந்திடச்சொன்னேன். ௬

தன்வந்திரியார் பாடல்.

பாங்குடனேசொல்வதை நீங்கள்நிலைமையாய்,பத்திவிசுவாசமுடன்யுக்தியாய்க்கேட்பீர், ஏங்கியே

கண்ணை திறந்து முழித்திருப்பான், எட்டில்வரைத் தெரிபுகலனுட்டினிலுண்டோ, தாங்குவரோ இப்புவியாளர் இரவலர்தன், தத்வபதம்போற்றிடுவோம் மெத்தவினவாய் சாங்கோபாங்கமாகத் தயவாய் தன்வந்திரியார், தானுரைத்திடுகுணங்கள் தோணிதற்கென்றே. எ

புலத்தியர் பாடல்.

தோணுதற்குதவாத இராஜனின் பலாபலத்தை சொல்லுதர்க்கு வெல்லுதர்க்கு பேர்களுண்டோ, காணுதற்குஞானக்கண்ணினால் கருத்துணர்ந்தோர், கண்டவர்கள் விண்டலர்கள் மண்டலத்திலே, ஆணுவத்தை நீக்கிச் சுயம்பில் முப்பாழ்கடந்து ஆசைவைத்து ஞாபகமாய் பூசைகள் செய்வாய், வேணுமென்ற புலத்தியரும் விபரீதமாய் வேதமுறை நற்குணச்சொல் நாடியதென்றே. அ

புசுண்டமூர்த்தி பாடல்.

குணம்பெறவே பித்தராசனின் வயணமதை, குறிப்புடன்சாற்றுகிறேன்விரிவுடனே, மனமதைதிட்டவட்டமாய் நிலைப்படுத்தி, மணிமந்திர அவிழ்தமதைபணிந்துசெய்வீர், தனமதந்துதொழுவார்வைத்தியர்க்கு, தத்துவமுங் கைபரீட்சை மெத்தவும் வேணும், இன்முள்ள முயூகையுடனே புசுண்டமூர்த்தி,ஏர்த்திதைபடுத்துணரதேர்ந்துரைத்ததே

கருவூரார் பாடல்.

தேர்ந்திட சொல்லுகிறேன்கேள் ஐயருடதிருவ டிப்பாதச் செயல்கிருபையினால், சார்ந்திடுமுன் வி ரலின்கீழ் நடுவில்தொட்டால், சரசம்போல் பட்டு பட்டுவிரயடிக்கும், ஆர்ந்திட ஆணைகுந்தியின்பட்ட ணத்தின்வரசனில்லா நாடதை யறசாளுகைசெய் யும், சேர்ந்திடும் பேய்க்காற்றலைபோல் கருவூரார் நிற்குமென்று பித்தமென கற்பித்ததென்றே. க

திருமூலர் பாடல்.

என்றவித வூனிலாகாக்கை யெழும்புமாப்போ ல்பெத்தியேதான் தொங்கிதொங்கி சுத்திமானைப் போல், நன்றதுபோல் துள்ளிமெள்ளவே வுலாவுகி ன்ற, நாட்டமதைச் சொல்லரிது பூட்டகமென்பர், கன்றிதமாவெல்ல யெவர்க்கும் வெகுகடினம் காரி யத்தைப்பின்புகல பாரிதமென்போல, ஒன்றினுக் குவொன்றுபேதமாந் திருமூலர் யுண்மைநடையா னதிதை நன்மையாய்ச்சொன்னேன். க

சட்டமுனியார் பாடல்.

கடக்கையிலே தேரையைப்போலேகள்ளமது ற்ற, நட்டணைகளாகவேதான் வீட்டில்போய்விழும் திடக்கையில்லாமல் வெகுவாய் காலிரண்டு, தேறு தலில்லாமல் கண்ணை சொருகியேழூடும், மடமது

போல வெருண்டுகண்புகைச்சல், மருண்டதுசூழ்ந் துகொண்டு யிருண்டிருக்கும், இடமெனுஞ் சரீரம தில் நீரில்லாமல், உலருமென சட்டமுனி விளம்பி னனே. கஉ

ரோமரிஷியார் பாடல்.

உலர்த்திடும்மேனிகளெல்லாம் பிணங்கியேதான் உள்ளங்கையானதிலே கிள்ளிபார்க்கினும், பலனி ல்லா செய்கையினவாய்சரீரத்தில், பண்புடவேநீரி ல்லாமல்அன்பற்றிநிற்கும் பெலனதுசெய்குறிகளு ம் கண்ணுலே யுற்றுப்பேசுகின்ற வாய்மொழியைநே சமாய்கண்டு கலனிது வென்றிவறிந்து ரோமரிஷி யார், கட்டுரைத்தேன் மிக்கவேதான் விட்டுரைத் திதே. கங

விட்டுரைப்போய் பித்தகுணத்தால் பலந்தை வெடுத்துயெழுந்து சொல்வான் படுத்திடாமல், க ட்டுரைரால்பாட்டில்படித்து, கட்டுதிட்டஞ் சொ ல்லியபடியே பண்டிதர்கள், கர்த்தனிடபாதமதை யெத்தவும் போற்றிதொட்டு விடுசித்தர விழ்தங் கொங்கணரும் தொடர்ச்சியாய் மிகசொன்னே ன டவுடனே. கச

போகர் பாடல்.

மிகசொன்னேன் பித்தகுணத்தை வினவியே, விரித்திதைப்பேசிடுவோர் தெரிந்திடவே செகத்தி

வில் மாபெரியோர்கள்காடிதனை, செப்பமுடன்பா டிவைத்தாற் தப்பிதமில்லை, அகத்தினின்செருவம் விட்டு கவனித்து, அவரவர்சொன்ன நூலைதவதுட னே, சுகந்தருமெனப் படிப்பீர்போகரும் சுருதிய னுபோகமாய் கருதினனே. ௧௫

பிர்மமுனி பாடல்.

கருதிடக்கேழ்ப்பீர்கள் சிலேஷ்டுமத்தின், கா ரியத்தையின்னதென்று வீரியமாக பொருதிடரெ ண்டுவிரல் பின்மூன்றணிவிரல், பொங்சுமுடனே ப டிக்குஞ் சங்கையுடனே, தெரிந்திடப்போகாது இ தின்குணம் செப்புவரோ யிப்புவியில் வொப்பனை யாகவிருது கட்டியே நடக்க பிர்மமுனி விந்தையு டன் சொல்லினேனே மைந்தர்கள்முன்னே ௧௬

சுந்தரர் பாடல்.

முன்னவே யறியவேணும் சிலேஷ்டுமந்தான் முடிக்கியே ஆஸ்பதமால் படிந்துநிற்கும், நன்னய மாயோடுமிது நவிலிதுகேள், நாட்டியபெண்போல் துடித்துநாட்டிநொடிக்கும், கன்னக்காரன்மெத்த கள்ளன்காண் இவனுடைய காரணத்தை சொல்ல ரிது ஆரணத்திலே, வன்னமுள்ள பட்டம் பகல் போல் சுந்தரா, வழிநடைதீப்பொறி போலாமென தென்றேன். ௧௭

இராமதேவர் பாடல்.

என்றபடி துள்ளி துடிப்பான் இவன் மெத்த இணங்கிடாதிருடன்காண், குணத்திலேஒன்றிமன் கெருடனென்பார் கள்ளத்தனமாய், ஒதுங்குவானே பதுங்கியிதங்கிடாமல் நின்றவித மிப்படியென்று தெளிந்தவுடன் நீங்கள் கற்றுகொள்வீரிதை பாங்குடனே தான்கன்றிதமா யோசித்துப்பார்ப்பீர், இராமதேவர்காணுவிதமின்னதென தோணுதலுற்றேன். கஅ

தேரையர் பாடல்.

தோணுமிரு பேரிலிவனும் சடத்தில்வண்டன் தொடர்ந்துபிடிக்கவென்றால் கடந்திவர்கள் வேனுமென்றிவனை நலமாய் பிடித்துக்கொள்ள, வேண்டுவரார் தூண்டுவரார் ஆண்டுகொள்வரோ,காணவேதான் மறைந்துகொள்வான் கள்ளம்புகுடன் கட்டுக்கிசையாதகுலன் மட்டுக்கடங்கான், கோணுதலாய்பேதகஞ்செய்வான்றேரையர்தான் கோதகச்செவித்தலத வோதினனேயான். கக

கபிலமுனிவர் பாடல்.

செய்ததுமேற்சிரசிற்றானும் தீயதுபற்றி, செலுத்தியேகன்னிபற்றிவலித்திருப்பான்எய்துவான் கெற்பற்பனிபோல், வேற்வையிட்டுஏற்றியேசொரி

ந்து விழிமாற்றி விழிப்பானதுகனத்து, மெய்யாடு ங்கிரண்டிரண்டு, மேலதாய்படுத்தெழுந்துபொய் யல்லவே யிந்தவிதங்கள்செகத்தோர்க் கெல்லாம் போன்றுநிற்கும் நாடிதனை ஆண்டுத்தானே. உ0

(இதுவுமது.)

ஆண்டவகை யின்னதெனவே மறிந்துணர்ந் தோம் அம்மாமெனவே அலரிகம்மிகுராலும் வேண் டிறாலும் விட்டுவேறேகுடலின் யின்னிவிகடிக்கே தான் வலித்து சகடஞ்செய்வான் தீண்டிபிடித்தே யிழுக்கவும், வொருவருண்டோதிகைக்கநடுங்கியே தான் பகைத்திடுவான் மீண்டதிரு யீசன்வடியை நமஸ்கரித்து. மிக்கவே கமலமுனி மங்களஞ்சொல் லினன். உக

பதினெண்சித்தர் பாடல்

முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

வயித்திய

சில்லரைக்கோர்வை.

முதலாவது,

கற்பக்கோள் -உ௬

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரானபராபரத்திற்பரமாய்நின் றதிரிபுவனந் தாக்கியவை யாளானென்ற, பேரானவஸ்துவெனு ம்விமலர்பாதப்பேணியேநமஸ்கரித்துப்பிரியமாக, நேரான பல சாஸ்திரத்தைப் பாட நினைந்து முன் னூல்விதித்தபடிநேர்மையோடு, ஞானமதிமாயை த்தொழிலைநீக்கிச் சொல்லுகிறேன் கற்பக்கோள்இ ருபத்தாறே. (௧)

பாலக்கிரககுணக்குறியு மருந்தும்மந்திரயந்தி ரமும், காலக்கருப்பும் நீர்சொரிதல் கட்டுங்குளிச

வேருடனே, கோலக்குளிகை வெண்ணெய்தனைக்கு
ணத்தின்படியே சொல்வதற்கு, சீலக்குருவாம் வி
நாயகனார் சிந்தித்தோர்சஞ் சீவியென்றே. (உ)

பெண்கள் நோயாப்புழுவுக்கு ஔழ்தம்.

மீரமல்தூரமிலாப் பெண்களுக்கு
வேலியில்லபருத்திச்சா றருந்தத்திரும்
கூறுதநூதுவலையுங் குப்பைமேனிக்
கொட்டைகொட்டையாய்க்கிடக்குங் குளத்துப்
எருமற்புன்னைக்கா யளவுகூட்டி [பாச்சி
யிதனுடனேசர்க்கரையுங் கலந்துக்கொண்டு
பேர்ரகமூன் றுநா ளருந்தும்போது
புறப்படுமேசெங்குருதிச் சிவப்பதாமே. (௩)

ஆண்பிள்ளைகள் விந்து தடைப்பட்டால் ஔழ்தம்

தாயென்ற ஆண்கட்டுத்தடையாய்ப்போனல்
சங்கம்வேர் நீர்முள்ளிவிரையுங்கூட்டிப், போமென்
றசோதிக்கனைச்சுட்டசாம்பல்புகலாலம்விழுதுடனே
முத்தச்காசு, ஆமென்ற ஆவின்பால் தன்னலாட்டி
யதனுடனே சர்க்கரையுங் கலந்துகொள்ளஏமென்
றஇந்திரியங்கலிதமாகும் இஷ்டமுடனேபோக மி
சைந்தபண்ணே. (ச)

மலட்டுச்சின்னவிகற்பங் கூறுகின்றார்.

இசைந்தவொரு பெண்மலடு எங்குமில்லை எதி
ரூலேமலடான சேதிகேளு, அசைந்திருக்கும் பே
யாலும் பித்தத்தாலும் அடிவயிறு நொந்துவரும்
வாயுவாலும், பிசைந்தகர்ப்பப்புழுவாலும் கிரகத்
தாலும் பிணியாலுமேகவை சூரியாலும், நசங்கெ
ட்டக் கலவியினாற் பூவொதுங்கித் தலங்காமற்பிள்
ளேயில்லை சொல்லக்கேளே. (ரு)

கற்பத்துக்கு ஒளழ்தம்.

கேளுநீகற்பந்தான் வாழ்வதற்குக்கெடியான
தோர்நாளுகள்ளியின்வேர், ஆளவேவயலைதயரைத்
தபுன்னேக்காய்போல் ஆவெண்ணெய்பாக்களவுகல
ந்துகொண்டு, நீளவேகுளித்தமுதல் மூன்றுநாளும்
நினைவாகவேயருந்தக்கர்ப்பமுண்டாம்கொள்ளவே
பத்தியந்தான் புளிபுகையும் உப்புங் கொள்ளாமல்
ஆவின்பாற்சோறுமூன்னே. (சா)

கற்பத்துக்கு வேறுமருந்து.

உண்ணவேவேலைப்பருத்தி சிந்திற்கண்டுஉயர்முத்
தக்காசுடனேயொக்கக்கூட்டி, கண்ணவேசாறுரியும்
நெய்யுழக்குக் கலந்ததனேக் கொதிப்பித்துக் காலே
மாலே, திண்ணவேகுளித்தமுதல் மூன்றுநாளுந்திட

மாக அருந்திவரக்கர்ப்பமுண்டாம், எண்ணவேசிந் தில்வேர்நாளுங்கள்ளிஇதமாகவேரரைத்துப்பாலில் தாக்கே. (எ)

தாக்குவாய்ப் பெருங்காயமிந்துப்போடுதவறு மலேபுளியம் பரணிகூட்டி, ஆக்கமுடன் கற்றாழை வேர்தன்சாற்றால் அரைத்துநீயுருட்டிடுவாய்புன்னை க்காய்போல்,எற்கவேகுளித்தமுதல்மூன் றுநாளும் இதமாகவேபருந்தக் கர்ப்பமுண்டாம், கேட்கவே வாயுஅறும்பூச்சுவிழுங்கெடியான தோஷவிஷக்கிர கம்போமே. (அ)

கற்பத்திற்கு வேறுமருந்து.

விஷப்பாலே வெட்பாலே வாலுழுவைகடுக்காய் வேண்டு நெல்லித் தான்றிக்காய் கொன்றைப்பட் டைநிசமான கொடிவேலி இந்திசுக்கு நிறையாகவ் கைமூன்று கழஞ்சுகூட்டி, அசப்பானபிரமிச்சாறுவி ன்பாலும் அப்பனேவகைக்கு இருநாழிகூட்டி, பிச காமல் முன்பருந்துசாறறைத்து பின்னையுமேயாவி நெய் நாழிகூட்டே. (கூ)

நாழிநெய்புடன்மருந் தெல்லாங்கூட்டி நன்று க்கொதிப்பித்து மெழுகுபோலே, நாழியாங்கலச த்தின் வடித்துக்கொண்டு தவறுமல் முழுக்குவந்த

மூன்றுநாளும்.ஊழியாம்இருபோதுகரண்டியுண்ண உத்தமம்கற்பமுண்டாம்உறுதியாகும்,காளியெனு ஞ்சாமுண்டிப் பிசாசுநோய்கட் கடங்தோடும்பத்தி யம் நீ கண்டுகொள்ளே (௧0)

கறபக்கோள்.

பாரப்பாபெண்மலடாங் கர்பக்கோளின் பக் குவத்தைச் சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு,ஆரப் பா ஆண்மலடே யாகுமல்லாமல்அப்பனே பெண் மலடியாருமில்லை, நேரப்பாதவமிருந்தும்பொருளை யீந்தும் நேராக வில்லையது சூலையாலே, வேரப்பா தேவதையே யேழாங்கற்பம் விரித்து நன்றாய்ப்புக லுகிறேன் விரும்பிக்கேளே. (௧௧)

கருக்குழியின் ஆறுவியாதியுங் கூறுகின்றார்.

புகலுகிறேன் முதற்றரந்தான்மலடியென்றப் பூவைக்குக் கருக்குழிதான் விளக்கமற்று அகலுகி றேன் அகலாமற்பாசம்பற்றியடைந்திருந்தால்விக் தங்கே யணுகாதப்பா,நிகலுகிறேன்மறுதரந்தான் கருக்குழியில்வாயுநிறைந்திருந்தால்விந்தங்கேநேரா தப்பா,தகலுகிறேன்பின்னுமங்குகருக்குழியில்மூடி தசைவளர்ந்தால்விந்தங்கேதான்செல்லாதே.(௧௨)

செல்லாது நாலாவதப்பாகேளு சிறியவட்கரு க்குழியிற் புழுதான்சேரில், செல்லாது ஐந்தாவதப் பாகேளு செரிந்தங்கே கருக்குழியில் சேரிக்கட்டி செல்லாது ஆறாவதப்பாகேளு செப்புகிறேன்கருக் குழிதான் மதர்த்திருந்தால்செல்லாத அவையாறு வியாதியாகுஞ் சென்றபின் விரோதமேழாகுங்கா ணே. (கங)

கருக்குழிவிளக்கமற்று பாசம்பற்றிய முதல்வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஒளழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

காணப்பாஇவைவிபரம்விரித்துச்சொல்வோங் காரிகைக்குப் புணர்வேளைத் தலைதாரனுந்தால்கோ ணப்பா கருக்குழிற்பாசம்பற்றிக் கொண்டதென் றுதானதற்குச்சாந்திசெய்வாய்பூணப்பாகோழியுட ப்பித்துதானும்புகழான பருத்திவிரைப்பருப்போ டொக்க. தோணப்பா வவள்குளித்தவன் றுத் தொட்டுச் சொல்லுகிறேன் மூன்று நாளரைத்துக் கொள்ளே. (கச)

கருக்குழியின் வாயுவினாலாகிய இரண்டாம்வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஒளழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

கேளப்பா இம்மருந்தை யோனிக்குள்தேய்த் துக்கெடியான புருஷனையும புணரச்சொல்லி, நா

ளப்பா இப்படியேமூன்றுநாட்செய்ய நலமானபா சமற்றுக் கர்ப்பமுண்டாம், ஆளப்பாபுணர்வேளை யுடம்புநொந்தா லப்பனே வாயுநிறைந்திருக்குமெ ன்று, வாளப்பாபெருங்காயம்நல்லெண்ணெய்வார்த்து மத்தித்துயோனிக்குப் பூசச்சொல்லே. (கரு)

கருக்குழியில் சதைவளர்ந்த மூன்றும்வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஔழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

பூசியே மூன்றுநாள் புணர்ந்தானாகிற் புதல்வ னுண்டு மூன்றுவதப்பாகேளு கூசியே புணர்வேளை யவட்குத்தானுங்குறையாமல்நெஞ்சுவலிபிடித்தானால், தாசியேயோனியெல்லாஞ்சுருக்கிக்கொள்ளு ந்தசைவளர்ந்திருக்குமெனத்திப்பிலிபூரம், மாசியே கோழிடப் பித்தஞ்சேர்த்துவாட்டியேயோனிக்கு ள் தடவச்சொல்லே. (கசா)

கருக்குழியிற் புழுசேர்ந்தநான்காம் வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஔழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

தடவியேமூன்றுநாட் புணர்ந்தானாகில்தப்பா துபிள்ளையுண்டாம் நாலாங்காட்சி, அடவீயேபுண ர்வேளை முதுகுநொந்தால் அவட்கங்கே கிருமிநி றைந்திருக்குமென்றும். விடவியே இந்துப்பு அரி தாரங்காயம் வெந்நீரில்மூன்றுகணந் தூக்கியாட்டி:

படவியே மூன்று தினம் யோனிக்குள் தேய்த்துப்
படுத்திடவே பிள்ளையுண்டாம் பண்புதானே. (கஎ)

கருகுழியிலிரத்தமூடிய ஐந்தாம்வியாதியின் குணமும்,
அதற்கு ஔழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

தானென்ற ஐந்தாவதப்பாகேளு தழுவயிலே கெண்டக்கால் வலித்துதானால், வாவென்றசொரி பவட் கருக்குழியைமூடி மறைந்திருக்குதென்றறிந்து மைந்தாகேளும், பானென்ற கடுக்காயும் பஞ்சதாரை பச்சைபூரம் புழுகும் ஆட்டிவாங்கி, மாரென்ற வவள்குளித்த மூன்றுநாளும்மாதுண்ண உன்ளுக்குக் கொடுத்திடாயே, (கஅ)

யோனிற் பூசுமருந்தும், கருக்குழி மதத்திருக்கும் ஆறும்,
வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஔழ்தமும்

கொடுத்திடவே பிள்ளையுண்டாங் குறைதானில்லைக் கூறக்கேள்யோனிக்கு மருந்துகூட்டு, நடுத்திடவே குங்குமப்பூ அதிமதுரந்தானும் நற்சீரகத்துடனே மூன்றுங்கூட்டி, படுத்திடவே யோனிக்குப் பூசிக்கொண்டு பாயலில்புணர்ந்திடவே கர்ப்பமுண்டாம், எடுத்திடவே ஆறுவதப்பாகேளு எப்படியிட்டால் புணர்வேளை மதர்த்துதென்னே (கசு)

மதர்த்துமேகொழுத்திருக்குதென்றுதானும் வாகான சவர்க்காரங் கடுக்காய்ச்சாரம், சதைத்தி லைகட்சமனுக அரைத்துவாங்கித் தடவியேபுணர்ந் திடவுமூன்றுநாளும், பிதத்துமெத்த கர்ப்பமுண் டாம்வழாங்காட்சிப் பேயாலும்பிதிராலும்பிழைத் தாலுண்டு, சுதத்துமினிச் சாந்தியொன்றுகூட்சமரா கச் சொல்லுகிறேன் நன்றாகக்கேளுகேளே, (உ0)

சாந்தி கூறுகின்றார்

கேளப்பாசூதபிலே மாதனையினிலேயுங்கெடியா னகஸ்தூரிமஞ்சள்தானும், நாளப்பாஅரைத்துகன் றாய்ப் பாதமுதல்சிரசு நயமாகமேல்நோக்கிதடவச் சொல்லி, வேளப்பா புருஷனைதானுநிக்கச்செய்து விபரமுடன்கீழ்நோக்கிப் பார்க்கச்சொல்லி,வாவப் பாமருந்தெல்லாந் தூற்றிவாரி மாயிலேயி லெல்லாந் தான் வாங்கிக்கொள்ளே. (உக)

வாங்கியதோர்மருந்ததனை அவன்முன்காட்டி மைந்தனே வாசலிலே புதைத்துவைத்துப், பாங்கி வனைக் குளிப்பித்துப் புடவைநல்லப் பண்பான அகிலுடனே சாம்பிராணி கந்தம், தேங்கியதோர் தேகமெல்லாம் புதைத்துநன்றாய்த் தினமொன்று

மூன்றுதரம் புதைத்தபோது, வங்கியதோர் தேவ தையும் பூதப்பிரேதம் எவலோடு பிசாசுவகையெல் லாம்போமே. (உ௨)

மருந்து எடைபாகங் கூறுகின்றார்.

போதுமப்பா மருந்துவகை யோனிக்குட்பூச பூட்டுகிறே னெடைபாகம் பிரித்துக்கேளு, ஆருமப் பாவகையொன் றுபணஎடைதானென் றுஆண்பிள் ளைக்கவ்வண்ண மரைத்துப்பூச. ஏருமப்பா பெண் ணுக்கு பணஎடைதானைந்துஎடுபடுங்காணவியாதி முதல் விரோதமெல்லாம், பாருமப்பா மலடில்லைப் பிள்ளையுண்டாம் பாடினேன்கர்ப்பத்தின்கோளைத் தானே. (உ௩)

பத்தியங் கூறுகின்றார்.

தானென்றபத்தியஞ் சூக்ஷத்திற்சொல்வேன் சாதகமாய்க் கட்டியதோர் உப்புமாகும், வேனென் றப்புளியாரை சீயக்கொழுந்து மேலான நெல்லிக் காய் அரிநெல்லிக்காய், தேனென்றவெள்ளாடுமுய ல்ஆமைபாகுந்திற ான ஊர்க்குருவி காடைமானு ம், பானென்றமறையாகும் சுறுமீனுக்கும்பண்பான கெளிற்றுமீன் மிளகுமாமே. (உ௪)

ஆமப்பா சர்க்கரைதேன் சிறுகீரையாகும் ஆ வின்பால் நெய்பாகும் சிறுபயராகும், ஆமப்பாது வரைபொடு பொன்னாங்கண்ணி அவரைக்காய்தூது வேளை சமூலமாகும், ஆமப்பாதித்தித்ததெல்லாமா கும் ஆகாதகைப்பாகாபுளிதுவர்ப்பாகா, ஆமப்பா பழவகைகளெல்லாமாகும் ஆத்தாட்குப்பூசித்த ம துவுமாமே. (உரு)

மதுவாகும் குளிர்ந்தஜலங் கிட்ட ஆகாமைந்த னேகொதித்தண்ணீர்மிகவுநன்று, சதுவாகும்வேத முறை கண்டுசொன்னேன் சத்தியந்தான் இந்தநூ ல்சார்ந்துபாரே, அதுவாகுமிதுவாகுமென்றேயெ ண்ணி அலைந்தலைந்துத்திரியாமல்சுழிமுனையைநோக்கிப், பொதுவாகு நினைவுகொண்டு இருப்பாராகில்புத்தி சித்தி முத்திமுதல் புனிதமாமே. (உசு)

அகஸ்தியர் கற்பக்கோள்-உசு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

இரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

பிண்டோற்பத்தி-௩௨.

கலிவெண்பா.

அத்திபுரித்தோனிடத்தி லமர்ந்தஉமையாளீன்ற
சத்திக்கணபதியின் றாள்போற்றி எத்திசையுங்
கெர்ப்பமின்றாருக்குக் கிளைத்தபிணிதான்தீர
கற்பமதாங்கிரியைக் கண்டுரைப்பேன் உற்பத்தி
திங்கள்முதல்கற்பஞ் சிறுவலியாய்த்தான்வலிக்கில்
எங்கள்மறைப்பூசந் திலாமிச்சு மங்கைநன்னீர்
வார்த்தரைத்துஅடுப்பில் மாகாகவேகொடுக்க
சேர்த்திரண்டாமாதஞ் சிறுகினால் மாற்றிக்கொள்
தக்கோலம் தாமரையின் தன்பூவும்நீரரைத்து
அக்காலமேகொடுநீ ஆவின்பாலில் எக்காலம்
மூணாந்திங்கள் தன்னில் முறுக்கிவயிறுளைக்கில்
வாணிமலர்செங்கழுநீர் வண்கிழங்கு பேணி

பாலிலதைகொடுக்கப் பாவையர்க்குக்கர்ப்பம்
காலில்வலித்து ரத்தம்நாடினல் சூலியர்க்கு
நெய்தல்கிழங்குநொச்சில் நீர்வார்த்ததனை
உய்தபசும்பாலில் உண்ணவே ஐந்தாம்
மாதம்வலிக்கில் வரும்ஆம்பலின்பூவும்
வேதமறையவிலாமிச்ச வேரும் போத
நீர்வார்த்தரைத்து நிட்சயாம்பாலிற்கொடுக்க
கூர்ஆறில்கற்பக் குடலழன்று நேரே
சுற்றிக்குடல்வலித்துச் சுழன்றுமேநீர்சுருக்கில்
பற்றிஇதற்கும்மருந்து பகரக்கேள் உற்ற
திப்பிலியுமுந்திரிகை சேர்ந்தநெய்தல்கிழங்கு
அப்பிலரைத்தும் பாலிலேயருந்த ஒப்பில்லா
ஏழில்வலிக்கில் இலாமிச்சம்சந்தனமும்
வாழுந்தக்கோலம் வகைமூன்று சூழும்
கேவினிடபாலில் கொடுக்கஎட்டாமாதம்
பாவைகைகால் அயரும்பசிக்கன்னங் தேவை
இல்லைதானின்னம் இதற்குமறைப்பூவும்
தொல்லைநெய்தல்கிழங்கும்தொந்தித்து நல்ஆவின்
பாலிலதைகொடுக்கப் பாவைநவமாதம்
சூலின்வலிக்காணில் அரசந்தோலும் கோவி

மருதந்தோல்நீரில் வாகாவேயரைத்து
கருத்தாய்ஆவின்பால் கண்டுகொடு பருக்கப்
பத்தாகுமாதமதில் பாலைவயிறுளைக்கில்
எத்தாகும்சக்கரை யிலுப்பைப்பூ சித்தாக
நீரிலரைத்துப்பாலில் நினைவாகத்தானருந்த
பெருமத்தித்தோர்க்குப் பேசுவேன் கூறும்

வயிற்றிற்பிள்ளை மறித்துப்போனால் விழமருந்து.

அறிந்துநிக்குமிழ்வேர் அரைத்துக்கரைத்து
விரைந்துகுடிக்கப்பிள்ளை விழுமே வகையில்
அரனார்உரைத்தறிந்து முனிதானுரைத்த
திறமாகுமென்றிதனைச் செப்பு. (௨)

உருதரிக்குமிலக்கணங் கூறுகின்றார்.
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகநாள்வந்துவிட்ட ஐந்துநாள்கடுகுபோலாம்
போகஈரைந்தாநாளில் பொருந்தியமுட்டைபோலாம்
ஏகமாதத்தில்பிண்டம் இரண்டினில்மார்புமட்டாம்
பாகமாய்மூன்றாந்திங்கள் பகர்உந்திமட்டுத்தாமே. (௩)

மட்டுடன்நாலாந்திங்கள் வளர்ந்திடும்பாதமெங்கும்
கட்டுடன்ஐந்தாமாதம் கருதுப்பூரணமாம்ஆறில்
தட்டுடன்எலும்புஜீவன் தலைமயிர்நரம்புஎழாம்
எட்டுடன்அறிவாம்ஒன்பதியல்சம்பிரவிதானே. (௪)

மாதாபிதாவால் பிள்ளைகளுக்குவருநோய்க் கூறுகின்றார்.
எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறந்தநாள் பிள்ளைக்குந் தானேதந்தாம்பிதா வாலேசிசுவுக்கு மேலே தோன்றும், சிறந்தபிணி மாந்தகணங் கரப்பான்தோஷம் தீதானஅக்ரங்கள் கிரந்தியுண்டாம், அறந்தழைத்துமருத்துவச்சியா லேதீரும் அதுவன்றி மருந்தறிவர் அதனால்தீரும். திறந்தெரிந்து பார்த்துவிடுஞ்சிறுபிள்ளைக்குஞ்சேரா கவருநோய்கேள் செப்பக்கேளே. (௫)

செங்கிரந்தி கருங்கிரந்தி செவ்வாப் புத்தான் தீயானகரப்பானும் அரையிற்காணும், அங்கமெல் லாஞ் செவ்வாப்புச் சிவந்துகாணும் அதுவன்றிக் கருங்கிரந்தி தொண்டைக்கட்டும், பிங்கிரகம்பேய்த்தோஷம் பக்ஷித்தோஷம் பின்னும்வெகுரோகங் கள்பிரித்துச்சொல்ல, அங்கரிது குழந்தைபிணியறிந்துதீர்க்க ஆராலுமாகாதென் றரன்சொன்னாரே.

சொல்லுகின்றகுழலிக் குக் கரப்பானேது தோஷமென்ற வினையேது மாந்தமேது, கொல்லுகின்ற கணமேது அக்ரங்களேது கூறும்வைசூரியென்றக் குளறலேது, புல்லுகின்றதாயாலே புணர்ந்துகொடி

படர்ந்ததுபோல படர்ந்துறிப்பால், சொல்லுகின்
ற கரப்பானுங்கர்ப்பமேகம் கோதுற்றதோஷமெ
ல்லாம்மூலைப்பால்சூடே. (எ)

சூடான மாந்தமெல்லாந் தாய்ப்பால்மந்தம்
தொகையானகணங்களெல்லாங் கர்ப்பச்சூடு,பீடா
ன அக்கரங்கள் எல்லாந்தாயும் பிதாவிருவர் புணர்
ச்சியினால் எழுந்தசூடு,பாடான வைசூரியெல்லாம்
அஜபோகத்தால் படர்ந்ததிக்க வினையெல்லாங்கர்
மத்தாலே, காடானவகைபோலேசொன்னதற்குக்
கண்டுவருந் தோற்றமினி கழறுவேனே. (அ)

குழந்தைகளை நோய்கள் வாதிக்கும் நாள்கூறுகின்றார்.

கழறான கரப்பான்தான் பிறவிநோக்கிக்கண்
டமுதல்நாள்தொடங்கித் திங்கள்மூன்று, புழறான
குழவிகளை வதைக்குங்காலம், புணர்ந்தபல தோஷ
மெல்லாந் திங்கள்மூன்று, பழறான நாள்தொடங்கி
வருஷம்ஒன்று பதைபதைக்கக் குழவிகளைவதைக்
குங்காலம், சிழறான மாந்தமெல்லாம் வருஷந்தொ
ட்டுச் செறிமூன்று வருஷமட்டும் வதைக்குமென்
னே. (கூ)

என்னதே கனமூன்று வருஷந் தொட்டேழாண்டுமட்டுக்கும் இறக்குங்காலம், பன்னவே அக்ஷரங்கள் ஏழாண்டுதொட்டு பகர்முப்பதாண்டுமட்டும் படருங்காலம், உன்னவே வைசூரிரோகமெல்லாம் உயிர்பிரியுங் காலமட்டும் உரித்துத்தானென்,பின்னவே முன்னூரில் முனிவர்சொன்ன இடல்புகண்டின்னூலில் சொன்னதாமே. (௧0)

பிள்ளை பிறந்தவுடன்சீறிச்சீறி யழுதல், விக்கல், பொருமலுக்கு மருந்து.

தீருமே திங்கள்சென்று பிள்ளைபெற்றாள் சீறியழும் பாலகர்க்கு மருந்துகேளு, கூறுடனே சிறுதேக்கு திப்பிலியுங்கூட்டிக் குறுகவே பொடிசெய்தேன் ஆவினெய்யில், வேறுபட கொங்கைபிள்ளையுண்ணும்போது விக்கல்போம் பொருமலுடன்விஷமும்போகும், பாருடனே திப்பிலி ரோகணியுங்கூட்டிப் பருவமுடன் நெய்குழைத்துத் தனத்தில்பூசே. (௧௧)

பிள்ளை வயிறுவீங்கினால், குடித்தபாலெதிரிட்டால், கொட்டாவிவிட்டால் மருந்து.

பூசவாய் பிள்ளையுட வயிருவீங்கில் பொடிமதூரங் காடியரைப் பூசத்திரும், கூசியேகுடித்தபா

லெதிர்த்திட்டாலுங் கொட்டாவிவிட்டாலுங்கூறக் கேளு, பாசமுள்ள வெள்ளுள்ளி அசமதாகம்பரிவு டனேகியாழும்வைத்து பருகத்தீரும்,தோஷங்கண் டெச்சமுலை யுண்ணுதாகிற் றுலங்கவே அதிமதூரம் பொடியதாக்கே. (கஉ)

பிள்ளை வயிறுநொந்தழுதால், மலங்கட்டிஞல் மருந்து.

பொடியாகப் பால்அரைத்து முலைக்கண்பூசிப் பிள்ளைஸ்தனம் உண்ணவே போகுநோயும், துடியா ச்செய்வயிறுநொந்து அழுததாஞல் துலங்குபுன்னை சிறுதேக்குக் கோஷ்டங் கொண்டு வடிவாகநீர் அ ரைத்துக் காய்ச்சியேதான் மைந்தன்வயிற்றில் பூச நோயுதீரும், அடிவயறுநொந்துமலங்கட்டுமாகில்அ திமதூரம்பிசித்துளிர் சர்க்கரையும் அரையே (கந)

பிள்ளைக்கு சிறுநீர் இறங்காவிட்டால், தோஷங்கண்டால் மருந்தும், குளிசமும்.

அரைத்துநெய்யில்புகட்டிடவே மலவிறங்கும் அதுவல்லால் நீரிதங்க எலிப்புழுகை, உரைத்திடு வாய்வெள்ளரிககாய்விரையுங் கூட்டியுகந்தரைத்து அடிவயற்றில் பூசவேதான், நிரைத்திடவே நீரிறங் கும்பாலுமுண்ணும் நினைவாகமஞ்சள் தூத்திவேறு க்கொண்டு, அரைத்திடுவாய் மஞ்சள்நூல் குளிசங்

கட்டில் பறக்குமே தோஷமுடன் பலநோய்தா
னே. (௧௪)

எட்டுவித தோஷகுணங் கூறுகின்றார்.

செங்கிரந்தி, கருங்கிரந்தி, பக்ஷிதோஷம்,
பறவைதோஷக்குணம்.

வெண்பா.

செங்கிரந்திதேகஞ் சிவப்பாங்கருங்கிரந்தி
பொங்கிமிடறுகட்டிப்போகுமே-நங்காய்கேள்
பேய்ப்போலேசிறியழும்பிறந்தபட்சியின்தோஷம்
நீஇப்பபரவைதோஷத்தை நேர். (௧௫)

புள்ளுத்தோஷம், கற்பம், அழிந்ததோஷம்,
குளிதோஷகுணம்.

நோய்றிடுக்கிடுமே நின்றபுள்ளுத்தோஷம்
வாராய்கழியும்பச்சை வாறுபோல்-நோய்
அளிதோஷங் கால்பின்னும் ஆகுமதுவார்திக்
குளிதோஷம் ஆமென்றேகூறு. (௧௬)

தேரைத்தோஷம், முட்டுத்தோஷம்,
பெண்தோஷக்குணம்.

கூறுமதுதேரைக் குணர்தேகர்தான்வற்றும்
மாறுமுட்டுத்தோஷமுலே மறக்கும்-விருடனே

பெண்தோஷந்தான்மயக்கும் பேராகும் எட்டும்
கண்பாகுந்தோஷத்தை நாடு. (௧௭)

எண்வகை மாந்தகுணம் கூறுகின்றார்.
மாந்தம், செரியாமாந்தம், தலைமாந்தம்,
போர்மாந்த குணம்.

நாடுதனில்மாந்தம் நன்றாய்வயிறுபோம்
தேடுசெரியாமாந்தம் தேசிகன்-ஓடகடு
மாக்கரைத்தாப்போல வலிப்பாந்தலைமாந்தம்
காக்கப் பேர்மாந்தத்தைக் காண். (௧௮)

கட்டுமாந்தம், விஷமாந்தம், நீர்மாந்தகுணம்.

காணவயிறுபோம் கட்டுமதுமந்தம்
வாணப்போலுப்பி மலப்போகா-தூண
விஷமாந்தம்பெய்விரைக்கும்யேலேமிகவெதும்பும்
இசையாய்நீர் மாந்தம் இயம்பு. (௧௯)

கழிமாந்தக்குணம்.

இயம்புவதுமேனி யெங்கும் குளிர்ந்திருக்கும்
தியம்புகழி மாந்தத்தின் சேதிகேள்-சொயம்பி
பலவிதமாய்தான்கழியும் பாரக்கிலிவைஎட்டும்
உலகிலிது வெவ்வே றனை. (உ0)

ஆக மாந்தம்—அ.

எண்வகைகணங் கூறுகின்றார்.

கணம், மஹாகணம், கழிகணம், சுழிக்கணக் குணம்.

ஊகையாய்க்கணங்காயும்உண்மைமஹாகணந்தான்
நிறையாய்உதடுவெடி நேருமே-குறைசேர்
கழிகணந்தான் வயிறுபோம் காணவிலாவிரண்டுஞ்
சுழிக்குக்கணமெனவே சொல். (உக)

வரட்கணம், நீர்க்கணம், முக்குக்கணம்,

மூலகணக்குணம்.

சொல்லால்வரட்கணந்தான் சுயமஸ்தியில்நிற்கும்
செல்லாய்நீர்க் கணம்வேர்வைச் செய்யும்-நல்லாய்
முக்குக்கணமுக்கும்மூலகணஞ்சீதரத்தம் [கேள்
தக்கும் அடிதள்ளுந் தான். (உஉ)

ஆமகணம், ஆமசன்னி, ஊதுகாமாலை.

மஞ்சட்காமாலை குணம்.

தானலரும்ஆமகணம் தையலேஆமசன்னி
ஊனமுறநெற்றிற் சுழியுண்டாம்-தேனேகேள்
காமாலைஊதும் கருதுமஞ்சட்காமாலை
மாமூத்திரமஞ்சள்நிற மாகும் (உங)

இனிஇவைகளை தனித்தனிவிளக்குவதும் கிரந்தி
வருவிதமுங் கூறுகின்றார்.

வெண்பா.

எல்லாங்கிரந்தி யெழும்வாதபித்தம்
பொல்லாதசேஷ்மத்தால் பொங்கிவிடும்-வில்லான்
நீள்புருவத்தாளே நிறைந்தசேயற்கரப்பான்
எழ்புவியோர்க்கென்றே இயம்பு. (உச)

செங்கிரந்தியின்குணம்-அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிள்ளைப்பிறந்தவுடனமுதப்பிறகுமிடறுதனை
க்கட்டி, மெள்ளப்பூனைக்குரல்பொன்றுவிடாமலே
நீர்மபிஅாதித், துள்ளிக்கையால் சிவப்பேரிச்சும்மா
ப்கிடக்கும் ஏதெனில், கள்ளமான செங்கிரந்திக்
கருத்தாயிதனைக்கண்டுகொள்ளே. (உரு)

செங்கிரந்திக்கும் மருந்துங் குளிப்பாட்டவுமருந்து.

கோரோசினைத்தான்முலைப்பாலில்கொடுக்கக்
கற்பூரவள்ளியிலை, நேரோடுள்ளிதனை நறுக்கிநிகரு
க்குன்றி மணியிலையின், சாறுமருந்த முருக்கயிலைத்
தான்சாறருந்த செங்கிரந்தி, தீரும் செம்முள்ளி யி
ன்லையைத் தினமும்நீரில் குளிப்பாட்டே. (உசா)

கருங்கிரந்தியின் குணம்.

முழங்க அழுது முலையுண்ணு மூர்ச்சையாகும்
உடல்வெதும்பும்- கொழுங்கண்திறவாவாய்வரட்சி
கொண்டே அதங்கறப்பேறும்- அழுங்கி அலரும்
குரல்கம்மும் அதிகமாக வயிறூதும்- புழுங்கும்
வலிக்குங் கருங்கிரந்திப் பொல்லாதெனவும் புகன்
றனவே. (உஎ)

கருக்கிரந்திக்கு மருந்து.

ஓணுணிரத்தம் காளவாயனுகந்தபாலுந்தான்
கொடுக்க- மூணுநரியகத்தபத்தின் மூத்திரமவுரிச்
சாறுசமன்- நாணுவசம்பழுள்ளியுமாய் நறுக்கிஎர
ண்டென்னையுடன், ஆறுவெரித்துக் கொடுத்திடுநீ
யாறும்காய கிரந்தியதே. (உஅ)

கருங்கிரந்திக்குஎண்ணெயும், குளிப்பாட்டவும்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நெய்புடனே விளக்கெண்ணெய் நல்லெண்
ணெய்கூட்டி நீடுஞ்சங்கிலைச்சாறு சமனாய்விட்டுத்
தியாமல்கடுகுந் தான்சேரவைத்துத் தீதில்லாரவிபி
ல்வடித்தேயெடுத்துப்-பையவொருபணவெடைதா
னுட்கொடுத்துப் பாங்குடனேமேலெங்குந் தட

விலைத்துச்- செப்பமுள்ளிகிரந்திரோயகம்நீர்ப்போ
ட்டுத் தினமுமே குளிப்பாட்டத்தீருமென்றே ()

கருங்கிரந்திக்கு எண்ணெய் உள்ளுக்கும்மேலுக்கும்பூச

மூக்கரைசாரமணை முடக்கொத்தான் செங்கொ
குஞ்சில் முத்தெருக்கஞ் செவியினுடன் ஓரிதழ்தா
மரையும்-ஆக்கமுடன் ஈருள்ளிமயிலிறகுகூட்டிஆம
ணக்கெண்ணெயில்எரித்துள்கொடுபின்பு, தாக்கிமே
ல்பூசிவிட வந்தவலிதீற்கும் தாலையும்பத்தியம்சம
சம்வைக்கப்- பூக்கமழுங்குடல்மடமா உமைக்கரன்
புகன்ற புகழுறையுமிதுவாகும் புவியிலுள்ளவர்
க்கே. (ஙO)

பன்னிரண்டுகிரந்திக்கும் பதினெட்டுச்சூலைக்கும்
எண்ணெய்.
ஆசிரியவிருத்தம்.

அண்டபகிரண்ட முதல்கொண்டுமனு விண்டு
தொழ ஆமணக்கெண்ணயதுசேர்- அடவானதேங்
காயைத் திருகிமுன்பாலெயெடு அவிர்செம்பரித்துச்
சார்சேர்- கண்டதொருபாண்டங்கலந்தடுப்பேற்றி
யேகாய்ச்சிவடிஎண்ணெயதிலே- கற்கும்இனிவர்க்க
லொடு சர்க்கதுகிராம்புடன் கனிவாயுகந்த ஏலம்

கொண்டசிறுதிப்பிலிச் சண்டமாருதபூரங் குன்று மிளகுப்பொடியதாய், குறையாமலிவ்வகைக்கேவி ருகனெடை கூட்டிவிடும் எண்ணெயதிலே, இரண் டுபடிஒருசங்கு தந்தக்குழவிக்கிய எகுநோயானவ கைகேள், ஈராறுகிரந்தியம் அறுமூன்றுசூலையும்எங் கியோடிப்போகுமே, (நூக)

கிராத அசாத்திய கருங்கிரந்தியின் குணம். தன்வந்திரி.
எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பாரேநீ கருங்கிரந்திக்குணமேதென்றால்பனி போலேசிறியழும் முலையுண்ணாது, ஆரேதான்முறி த்து உடலும் விம்மும்அறிபனுவரட்சியுடன்கண்வி ழிக்கும், வாரேதான் வளர்முகமும்வாடிக்காணும் வல்லினையாய் குக்கிப்புழு விளையும் பாவம், மாரே தான்மைந்தன் ஐந்துநாளில் சாவும்மகாகெடியக்க ருங்கிரந்தி யுரைத்தோம்காமே. (நூஉ)

அகஸ்தியர் பிண்டோற்பத்தி-நூஉ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

மூன்றாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

தர்க்கசங்கிரகம் - கசா.

சீர்பொருந்துஞ் சாஸ்திரமு மருந்துவைப்புந்
தெய்வீகமானபொரு ளதுவுஞ்சொல்லி
ஏர்பொருந்து மெழுத்தாணி அம்பிலை
இயல்பானகருவிமுதற் கூறைச்செப்பி
கூர்பொருந்துஞ் சாஸ்திரத்தைச்சொன்னோரானாற்
குருவாகுமவருடனே யெதிர்க்கவேண்டாந்
தார்பொருந்துஞ்சாஸ்திரங்கள் சொல்லாவிட்டாற்
சண்டாளப்பயலுடைய பையைவாங்கே. (க)

பகையாதேயோகியுட னெதிர்க்கவேண்டாம்
பதினெறுபிணிநீக்கி இந்தநூலை
குறையாமலுரைத்ததிலே விருதுவாங்கி
கொள்ளவேயவருடைய கிருபய்போனல்
நிலையாகிசிஷராய் வந்தாரானல்
நேர்மையாய்விருதுமஸ்த பாகஞ்சொல்லி

துரையாக நூலுரைத்து வைப்புஞ்சொல்லி
சூக்ஷமாய்மனதறிந்து சொல்லுவீரே. (உ)

நாறுசம்பிடித்தகைக்கு வகையைச்சொல்லு
நன்றுசவீடதகையி னேலச்சொல்லு
ஓரமனூன்றினதற் குண்மைசொல்லு
ஒட்டிமுறிந்தெடுத்தெழுத்தின் ரூபஞ்சொல்லு
கூறுதவளைமையென்ற பேர்தானேது,
குருவருளாலடிமுடியுந் தெரிந்துசொல்லு
நேராகநின்றெழுத்தின் நிலையைச்சொல்லு
நிக்ஷபமாயரியென்ற பொருளைச்சொல்லே. (ங)

நாராசம்பிடித்தகையான் ஞானமூர்த்தி
நன்றுதீரிடதகையி னேலசத்தி
ஓரமனூன்றினதே உண்மைஞானம்
ஒட்டிமுரிந்தெடுத்தெழுத்தின் வடிவுலிங்கம்
கூறுதவளைமையது விராட்டுவாகும்
குருவடியைப்பணிந்தவர்க்கடிமுடியுந்தோற்றும்
நேராகநின்றெழுத்தே வடிவாகாரம்
நிச்சயமாமரியென்றும் பொருளும்நீயே. (ச)

குனிர்ந்திருக்குமம்பிக்கிப் பேர்தானேது
குணமானகுளவியதின் பேர்தானேது

தெளிந்தபிடிவிறற்றனக்குப் பேர்தானேது
தேகமுருமருந்துபத்துக் தெளிந்துசொல்லு
களிந்திருந்தசெப்பேது அடைப்பதேது
நான்முகத்தோன்வகுத்தவகைசொல்லுசொல்லு
மொழிந்துரையும் பண்டிதரேயிந்தநூலை
மோசம்வாராதின்னதென்று மொழிந்திடீரே.

குளிர்ந்திருக்குமம்பியது சத்தியாகுங்
குணமானகுளவிபது லிங்கமாச்சு
தெளிந்தரைக்கும் விரலெங்கும்பஞ்சபூதர்
தேகமுறுமருந்தெல்லாஞ் சிவமேயாகும்
களிந்திருக்குஞ்செப்புமுவ லடைப்புகாணும்
நாதருடசிரசதுவுங்கபாடமாச்சு
மொழிந்துரைத்தபண்டிதர்க்கு நூல்கொடுத்து
முறைதவறுதின்னதென்று மொழிவீர்தானே.

பிடித்துரைத்துங்கல்தனக்குப் பேர்தானேது
பிரமூலதேவதையின் பேர்தானேது
அடுந்திருந்தமூலைப்பால்தன் பேர்தானேது
அணிவிரலும்பெருவிரலு மறிந்துசொல்லு
பிடித்திருந்தடையேது கயர்தானேது.
தவராமற்சாஸ்திரங்கள் தானேசொல்லி

படித்தறியும்பண்டிதரே யிந்தநூலைப்
  பழுதுவாரதின்னதென்று பகர்ந்திடீரே. (எ)

பிடித்துரைக்குங் கல்லுக்குப்பேர்தான்மாயோன்
  பிரமூலதேவதையா னீசானியனுகும்
மடிந்திருந்தமூலைப்பாலே யமிர்தமாகு
  ம்ணிவிரலும்பெருவிரலு மரன்சத்தியாகும்
தடித்திருந்தபையதுவுந கயிலையென்பார்
  தவராமல்சாஸ்திரத்தின் பயனறிந்து
படித்தறியும்பண்டிதரே யிந்தநூலைப்
  பழுதரவேசொல்லியபின் பையைவாங்கே. (அ)

உரைக்கின்ற செந்தூரமானதேது
  உத்தரசகெந்தியுவ ரானதேது
அரைக்கின்றமண்ணுமுதற் சிலையேது
  அதினடுவேகுப்பிமுதற் சலாகைக்கோலும்
நிறைக்கின்றஅடுப்புமுதற் தீபமேது
  நெரியாதமண்ணேது தாளியேது
வரைக்கடங்காப்பண்டிதரே யிந்தநூலை
  வகைபிரித்துயின்னதென்று வழுத்துவீரே. (கூ)

உரைக்கின்றசெந்தூரஞ் சிவமேயாகு
  முத்தரசகெந்தியுவர் மூவராகும்

அரைக்கின்றமண்ணுமுதல் சிலைசத்தி
அடைகுப்பிசலாகைமுதல் மேருவாகும்
நிரைக்கின்றதீபடுப்பு தடவாலாகும்
நெகிழாதமண்ணுமொரு வேதமாகும்
வரைக்கடங்காத்தாளிபது ஆழியாச்சு
வகைசொன்னபண்டிதர்க்கு மருந்தையீயே. ()

பொற்பணியாய்ச்சமைந்தசெப்புப் பேர்தானேது
பெரியானவெள்ளியுடசெப்பைச்சொல்லும்
நற்பணியாய்ச்சமைந்தவங்கச் செப்புமென்ன
நலம்பெரியசாஸ்திரத்தை நன்றாய்ச்சொல்லு
தற்பணியாய்ப்போகாமற் றரிந்தப்பார்த்துச்
சகலநூலின்சாரம் பார்த்துச்சொல்லு
நற்பணியும்பண்டிதரே யிந்தநூலை
நலமாகவாய்திறந்து நவிலுவீரே. (௧௧)

பொற்பணியாய்ச்சமைந்தசெப்பு அரன்றன்தேவி
பெரியானவெள்ளியென்றால் வேதன்பாரி
நற்பணியாய்ச்சமைந்தவங்க மீசன்விந்து
நலம்பெரியசாஸ்திரங்கள் பாத்தின்வேதம்
தற்பணியாய்ப் போகாமலிந்தநூலை
சாத்திபேவிருதைதனை வாங்கிக்கொள்ளு

நற்பணியும்பண்டிதரே தெரியாவிட்டால்
நலமாகச்சீஷனுப் பணிந்துவாங்கே. (கஉ)

அஞ்சுருவா யெடுத்ததொரு பஞ்சலோகம்
அப்போது செப்பேது யறிந்துசொல்லு
கஞ்சமொடு தாம்பூரலோகஞ்சொல்லு
கருவானபித்தளை திருவுஞ்சொல்லு
வெஞ்சமறசாத்திரங்க ளெடுத்துபேசு
வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுஞ்சொல்லு
நஞ்சகத்தும் பண்டிதரே யிந்தநூலை
நன்றாநீ யுன்னுடைய விருதுவாங்கே. (கரு)

அஞ்சுருவா யெடுத்ததொரு பஞ்சலோக
மடைத்திருந்த செப்புக்குப் பேரைக்கேளும்
கஞ்சமடா ஆகாசம்செப்புவன்னி
கருவானலோகமே வாயுவாகும்
வெஞ்சமறபித்தளைதான் பிரிதிவாகும்
வேதாந்தந்திருவென்று லப்புவென்றும்
நஞ்சகத்தும்பண்டிதரே யிந்தநூலை
நாட்டோர்க்கு இன்னதென்று நவிலுவீரே, (கசு)
தஞ்சமென்ற ஆகாச நிறத்தைச்சொல்லு
கருஞ்செம்புநிறத்தினுட வடிவைச்சொல்லு

வஞ்சமென்றலோகத்தில் வாய்மைச்சொல்லு
வருதாமைபிரிதிவுக்கு நிறத்தைச்சொல்லு
வெஞ்சலென்றதிருவுகளு மப்பின்றும்
விகமானநிறத்தையெல்லாம் விளங்கப்பார்த்து
உஞ்சாமலெடுத்துரைக்கும் வயித்தியரேநீயு
மொவ்வொன்றுயின்னதென்று வுரைத்திடரே.()

வாதுரைக்கும்வைத்தியரே சொல்லக்கேளு
வைத்தியர்க்குத்தலைமூன்று கண்கள்மூன்று
நீதமுடன்சாரமொடு நிரேகமாறு
நிலவரமாய்ப்பாதைபத்து நாலுண்டென்பார்
ஆதரவாய்க்கண்டுவர்தோன் வயித்தியனுவா
னல்லாமற்செய்துவிட்டால் மட்டையாவான்
றேசமெல்லாமனிதரையு மவனே சொல்வான்
செத்தசவம்போலவுஞ்செய் மருந்துபொய்யே.

அகஸ்தியர் தர்க்கசங்கிரகம்-கரு.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நான்காவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

வைத்திய சாகரம்-௩௧.

கணபதிதுதி.

வெண்பா.

சொல்லியவைத்தியசார சுருக்கமாய்நாற்பத்தொ
அல்லும்பகலு மறிவுணர - நல்ல [ன்றில்
குணமதியாம்பூரணத்திற் கூடியேவாழும்
கணபதிபின்பாதமலர் காப்பு.

மருந்துகொடுக்கக் கூடாதபேர்கள்.

அன்னியதாரத்தாசை கொள்வோன்வஞ்சனு னகஞ்சா கள்ளுலொப்பி லுண்போன்றீமை, துன்னிய சூனியக்காரன் சண்டைக்காரன் துரும்புகிள் ளி விருந்துண்பான் திருடன்துஷ்டன், குன்னிய நித் திரையிருந்தோன் கொடாதலோபி குணமில் லான்யாபாவி பெருத்தவஞ்சன், பன்னியபண்டித ர்பகைஞன் செவிடனூமை பாசுபத மறியானைப் பார்க்கொணாதே. (௧)

முன்னே பணம் வாங்கிக்கொண்டு பின்னே
வைத்தியஞ் செய்யவும்.

கைக்கூலி கைகூப்புக் களவின்கூலி கபடமன மூலமாதர் வேசிகூலி, மெய்க்கூலி கணகூலித் தைக்கூலி வியாபாரக் கூலிமிக வுடையான் கூலி, ஒப்பரிய பிணிதீர்க்கு மொருவன்கூலி ஓதுவிக்கு முபாத்தியா யன்றன்கூலி, அப்போதைக்கப்போ தே வாங்காராகில் ஆர்பெறுவா ரார்தருவா ரவனி மீதே. (௨)

துஷ்டர்களுக்கு மூன்றுஞ்சொல்லக்கூடாது.

மந்திரமும் வாகடமும் பழையநூலும்வருவி க்கும்பெரியோரே வளமைகேளீர். தந்திரமாய்க்கா ந்தமுக மூசிபற்றுந்தன்மையது போற்றொடர்ந்து திரிப்பாராகில், சுந்தரமாம் புகழுடைய குலமானு லுந் துஷ்டர்களுக் கிம்மூன்றுஞ் சொன்னாராகில், அந்தரமாய்எழுநரகிலழுந்திப்பின்னுமறிவிலார்சண் டாள ராவர்பாரே. (௩)

இந்நான்குவகைக்கும் அறியாமல் வைத்தியஞ்
செய்பவர்களுக்கு நரகம் வரும்.

பார்க்கின்றசோதிடபிராயகாலம் பகரும்விப காரமொடு பிராயச்சித்தம், ஏற்கும்வைத் தியமி

வைகள் நான்கும்வல்லோர்இதன் வழியேசிகிச்சை ரெக்ஷை செய்வாராகில், ஆர்க்குமே தோஷ மில்லையிவைகளையோ அறியாதார் சாஸ்திர வல்லவர்கள் போல, தீர்க்கமடிபிடியாகச் செய்வாராகில்சீவபிரமத்திவதை சேர்வாரன்றே. (ச)

கண்கள்-௩, தலைகள்-௪, முகங்கள்-௫, கைகள்-௬, சரீரங்கள்-௮, கால்கள்-௧௦, இந்த ஆறுவிதகுணங்களறியா யோகிகளைக் கொன்றதனால் நரகமடைவார்.

வாதகுறி வைத்தியரே சொல்லக்கேளீர் வாகாகக் கண்மூன்று தலைகணன்கு, நீதமுடன்முகங்களைந்து கைகளாறு நிலைசரீரங்க ளெட்டு கால்கள் பத்து, விதமிதன் பயனறிந்தார் வியாதிதீர்ப்பார் விதமறியார் மானிடரைப் பழியேசெய்வார், சேதமாஞ் செய்மருந்து பலித்திடாது செத்த பின்பு நீ நரகிற் சேருவாரே. (௫)

கண்-தலை-கை-சரீரம்-கால்- பிண்டநிலைவிபரங்கள்.

மருந்துசுத்தி குணம்கண்டு கண்கள்மூன்றும் வாதபித்த சிலேஷ்மதொந்தந் தலைகள் நான்காம், அருந்துமறு சுவையறிதல் கைகளாறும் அஷ்டவிதக் குறியறிதல் சரீரமெட்டாம், இருந்ததச நாடிதசவாய்விரண்டும்இதமாகப்பார்த்திட்டிற்கால்கள்

பத்தாம், பொருந்தியதோர்பிண்டமிலே முகங்களோந்
தாம் பொதிகைமலை யகஸ்தியனூர் புகன்றவாறே.

வாகடத்தின் பயனறியார் நாடிகாணார் வளர்
கையைப் பிடித்திழுத்து வார்த்தைசொல்வார். ஆ
கஷ்யமாகவே நல்லோர்தம்மைஅசாத்தியநோயோ
வென்று அறைந்து போவார், பேர்கிடக்கப் பேர்
சொல்வார் வியாதிகட்குப்பிணிதீர்ப்போமென்று
சொல்வார் தீர்க்கமாட்டார், ஒகோகோ வைத்திய
ர்தாமென்றுசொல்வார்க்கொருக்காலு மோக்ஷமில்
லைநரகந்தானே. (எ)

அச்சமற வைத்தியரே நோயுள்ளோர்க்கு அ
சாத்தியமுஞ் சாத்தியமு மறிந்துநன்றாய், பட்சம
றக் குறிகுணமெய்ப் பரிக்ஷைபார்த்துபரிகாரமாய்
மருந்து பகராராகில், தர்சமறக்கிளைகுலங்கள் வே
ரோடற்றுத் தரணிதனில் வெகுபாவந் தலைமேற்
கொண்டு,இச்சைபெற வெழுநரகிலழுந்திப்பின்னும்
ஈடேற்றமில்லாம லிருப்பர்தானே. (அ)

தரணிதனி லௌஷதத்தன் சுத்திகண்டு தகமை
பெறநோயாளி சரீரம்பார்த்து. காரியாசனவகை
யுங் கண்டுபின்னுங் கைப்பரீக்ஷை கருதும்நாடி, தி

ரவிகரில் குருமுகமாய்ப் புததியாகித் தெளிந்தோர்கள் யோசனையுஞ் செய்திகேட்டு, முரணியினலிந்தவகை செய்யாராகில்மூவேழு சுற்றமும்வேரற்றுப்போமே. (கூ)

கருத்துறவேவாதிமகன் வைத்தியஞ்செய்யில் கசடறவே நோயாளி குருவாயெண்ணி, கருத்துறவே மருந்ததற்குப் பத்திவேணுங் கைகண்ட வைத்தியரை யறிந்துநன்றாய், கருத்துறவே மனதுவர நடக்கவேணுங் கழுதையைப்போ லிருந்தவர்க்குப் பலியாதொன்றுங், கருத்துறவே யிலைபறியச்சித்தர்தானும் காட்டினாரவர்மனம்போல் நடந்துகொள்ளே. (க0)

நடந்துகொள்ளும் நோயாளி ராஜாவாகநாட்டினு லவர்க்கங்கே மருந்தானது, தொடர்ந்துமேயவரிடத்திற் பத்திவைத்தால் துரும்பாகப்போகுமடா நோய்களேது.அடர்ந்துபோயவர்வாசல்காத்தாரானல் அக்கினியிற் பஞ்சதுபோல் நோய்கள் போகும், சடந்தனக்குநோய்வந்தால்குருவேயென்பார் சாதுரியமாய்த் தீர்த்தால் தம்பியாமே. (கக)

தம்பியென்பார்நோயெல்லாந்தீர்ந்தபின்புதாய்தந்தை குருவென்பார் திருமுன்னே,வெம்பிதொ

குரோர்கங்கள்நீர்ந்தபின்புவேணவுபசாரம் பின்னுக ட்டென்பார் கும்பியேகொதித்துமிகவுள்ளம்வாட குருவான வைத்தியர்தன் மனதுநொந்தால், சம்பி யே முகம்வாடித்தான்வரார்கள் சாற்றினேனிவை யறிந்து மருந்துவாங்கே. (கஉ)

வஞ்சமற்றுரென்றபிணியாளர்தம்மை மகவ திலும் பதின்மடங்கு மருந்து செய்யில், நெஞ்சில் நோயாளியின் பணிவிதானம் நிறுத்துமந்தவைத்தி யர்க்கு நிதிகொடாமல், பஞ்சைமொழி பகருமரும் பாவிபோலரைப் பாழ்நரகி லழுத்தியெமன் பாசத் தாலே, அஞ்செழுத்தேயடுத்துத்தள்வானென்றுஅ கஸ்தியருமூன்றாலி லருள்செய்தாரே. (கரு)

பிண்ட வுற்பத்தி.

கேளப்பா மனமானவாயுகூடி கெடியானசித் தம் காயம்பொங்கி, வேளப்பா ஆங்கார சிகாரமி ஞ்சி மேவுதற்குப் பெண்மேலே மோகமாகும் நா ளப்பா ஐந்துக்கும்பலமேதென்றால் நலம்பெறவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு- தாளப்பா மன தோடே வியானனன்று தணியானுரதத்தில் பாற ன்றுனே. (கச)

தானென்ற விந்துவினிற் சமானன்கூடும்தனி யானசித்தமதில்வியானனன்றும்- காமென்றஆங் காரம் கர்ச்சிபோடேகலந்துநிற்கும்உதானனப்பா கண்டுகொள்ளு-வேனென்ற பத்துமொன்றாய்மன துங்கூடியேவியவன் கலந்துவிந்துவிழும்போது- மானென்ற மௌபாவசமேயாவன்மருவுகின்றபெ ண்ணுக்கும்முறைதான்கேளே. (௧ரு)

கருதரிக்கும் விதம்.

முறையான பெண்ணும் மௌன முற்றால் மோசமில்லைகருவங்கேதரிக்கும்பாரு,நிறையானவ லத்தோடிலாணையாகும்நோராகயிடத்தேரடிற்பெ ண்ணேயாகும்- உறையான கருப்பையில் சுற்கிலம் பாய வுத்தமனே சுரோணிதந்தா னுரைந்துகொள் ளுய்-தறையாகப் பாய்ந்தவெளிதமருபோலக்கழற் கொடிக்காய்ப்போற்பிரண்டுசிரசுமாமே. (௧சா)

ஆமப்பாசிரசோடேகையுங்காலும் அப்பனே தத்துவங்கள் நரம்புமுள- ஓமப்பா அஸ்திமுதலா ரோமத்தோடு உத்தமனே பதினோறு வாசலுமே காணும். காமப்பால் விழுந்தவழி சிரசினாலே கை முறையாய்த்தாயுண்ட அன்னஞ்செல்லுஞ் -சோம

ப்பாநடுமையத்தொப்பளாலேசென்றதெலாமல
மாகக்கழியுந்தானே. (௧௭)

தாளென்றபதிதென்றூற்சடந்தானமுன்னே
சாதகமாயெடுத்துவரு மலடெவ்வாறு,ஊனென்ற
பெண்ணுக்கு மனதுவேறாய் உருமுற்ற மௌனமு
ன்னுப்பாவத்தாலே, சானென்றமலடாவாள்புருஷ
னுக்குங்கைமுறையாயிப்படிதான் கண்டுகொள்ளு
தேனென்றமொழியாட்குப்பாணூர்சொன்னூர்செக
மெலாமிப்படிதான் செனித்தவாரே. (௧௮)

தசவாயுகளின் பெயர், பிராணவாயு விருப்பிடம்.

பிலத்துநிற்கும் பிராணனேடபானன் வியா
னன்பிரியாதவியானன்சமானனெடுன்மன்,நலத்து
நின்ற நாகனெழிற் றிருகான்றுகும் நற்றேவதத்த
னெடு தனஞ்செயன்பத்தாகும், இலக்கமுடன்பிரா
ணனிலே மூலமதிற்றேன்றி யெழுந்துசிர சளவுமு
ட்டியிருவிழியின்கீழாய், கலக்கமறநாசிவழிபோடு
ம் ஈராறில் கடுகியெட்டு வுட்புகுந்து கழியுமோர்
நான்கே. (௧௯)

அபானன்-வியானன்சமானவாயுகள்.

உந்தியெனுந் தலத்தின்கீழபானனின்றுஉறு
மிமல சலங்களையுங் கழிலச் செய்யும்- விந்தையெ

ழில் வியானதோளதனில்நின்று மிகக்களையுந் தவ னமுமுண்டாகச்செய்யும்,பிந்தஉதானன்செயனுண் டசனந்தன்னைப்பெருநாடி நரம்புவழிபூட்டல்செய் யும், இந்தவுடல் தனைவளர்க்குஞ் சமானன்தானு மியர்வையுமே மிஞ்சவொட்டாதிருக்குமென்றே.()

கூர்மன்நாகன்-கிருகரன்-தேவதத்தன்தனஞ்சயன்வாயுகள்.

கூர்மனிருவிழியில் நிமைத்திடுபோநாகன் கொட்டாவி விக்கலெனுங் கொடுமைசெய்யும், கிர்மை கிருகரீட்டி முடிக்கவைக்குந் தேவதத்தன்விழித் துமே சயனஞ்செய்யும், பேர்மன்னுந் தனஞ்சயன் மேற்கிரகிரண்டாய்ப் பிளந்திடும்போவதுவோடிப் போவதாகும், நேர்மையறிந்திடுவையினி நாடியத் தின் நிலைமைதெரிந்திடவிபர முரைசெய்வோமே.

தசநாடிகளின்பெயர்கள்,சுழிமுனைநாடி-இடகலை-பிங்கலை

சுழிமுனையாம்இடகலைபின்கலைகாந்தாரி, தாய த்தசிங்குவலம் புஷபருடன்றுனும், எழுகுருவி ன் சங்கினியோ உரைந்தாகநின்ற தசனாடிபத்தும் நிலைத்தநாம, மொழிவதுகேள் சுழிமுனையென்பது மூலத்தில்மூலைத்து நடுவெழுந்துசிரகளவும்நிற்கும், பிழிவழியார், சுழிமுனையின் கலைகள்தோன்றிப்பிற ந்துபிருநாசியிட மோடிநிற்கும்.   (உஉ)

காந்தா-அந்தி-சிங்குவை-அலம்புடை-புருடன் குருநாடிகள்

கண்டமதில்நின்றுசாந்தாரிநாவில் கரைத்தநீர் பொசியவுபா யங்கள்செய்யும், அண்டசெவிதனிலத்தி சிங்குவைநின்று அவத்தைபோர் நான்கிலுக்கும் ஊமையென்னும், விண்டஅலம்புடைபுருடன் இருவழியில்நின்று மெய்மறந்தபோது அசைவாகி நிற்கும், கொண்டகுரு நாடியிரலிலேபற்றிக் குடல் புரட்டி வாயில்நீர் சுழற்றிநிற்கும். (உங)

சங்கினிநாடிவிடையம்,ஐந்தின்பெயர்கள் வர்னவிடையம்

சங்கினியென்பதுநாபிகுய்யம்பற்றித்தானிருக்கு மொன்றையுமே மின்சொட்டாமல், அங்கும் அதிகாரியனே டம்பைத்தொன்றும் அறிவித்தோம்யசனுதி யைந்துங்கேளாய், இங்குவசனங்கமனந் தானத்தோடு இருந்த எழின்விதர்க்கம் ஆனந்தம் ஐந்தில்,பொங்குவசனுதியவன்வாக்கில்நின்றுபொருந்தவசனத்தைபவன் பிறப்பிப்பானே. (உச)

வியாதிகளை அஷ்டவிதப்பரீட்சைகளாலும்நிச்சயித்தறிதல்

தரணியுள்ள வியாதிதனையஷ்டாங்கத்தால்தானறியவேண்டுமதுயேதேதென்னில்,திரணியதோர் நாடி கண்கள் சத்தத்தோடு தேகத்தி னதுபரி

சம்வானம் நாக்கு,இரணமலமூத்திரமாமிவைகளெ
ட்டும்இதம்படவே தான்பார்த்துக்குறிப்புக்கண்டு
பரனருளாற் பெரியோர்கள்பாதம்போற்றிபண்பு
தவராமற் பண்டிதஞ்செய்வீரே, (உரு)

நாகுகள்நிற்குமிடங்களும், வாதநாடிநடையும் வருதலறிக

செய்கின்ற நாடிபெருவிரலின்மேலாய்திருந்தி
மைமூன்றங்குலத்தி னடுவதாகத்,தைகின்றகோது
ம்பை யரிசிபோலச் சர்வம்வியாபித்திருக்குமதுதா
ன்கூறில்,கையடியுங்காலடியும்நாடிநிற்குங்கன்னிய
ருக்கிடப்புறமாங் கணவர்க்கங்கே, மைகின்றவலப்
புறமாம் வாதநாடிவந்துமுன்னேநடக்கு மப்பால்
வகைசொல்வேனே. (உசா)

பித்தம்-சிலேட்டுமம்-வாதம்-நாடிநடைகள்.

சொல்லுகின்ற!பித்தநாடி தோற்றுமப்பால்
தொடர்ந்துசிலேட்டுமநாடிதோன்றுமப்பால், அல்
லுபிறக்குழலாளேநாடிநின்றால் ஆச்சரியநாடியென்
றறிந்துசொல்லு, மல்லுகின்றவாதத்தி னடியங்கே
வக்கிரகதியாய்நடக்குந் தவளைபோல, நல்லுகின்ற
மாமியட்டைதொட்டி லாட்டல் நன்றாகயிப் படிநா
டி நடக்குந்தானே. (உஎ)

பயித்தியநாடிநடை சிலேட்டுமநாடிநடை வாதமும்
பித்தமும் தொந்தித்தநாடிநடை.

நடக்கும்பயித் தியஞ்சவலைப் பிள்ளைபோலும் நடனமயிலன்னம்போற் காகம்போலும், திடக்குஞ்சிலேட்டுமநாடியது யிலங்கும்பட்சிசெய்யபுறாவூர்க்குருவி கோழிபோல, அடக்கமாய்நடக்குமதுபயிலேசொன்னேன் அவ்வளவேவாதபயித்தியத்தின் தோற்றம், மடக்கின்றகாடைபோல்நடந்துபின்னை மஞ்ஞையென நடக்குமது மகித்துக்கூறே. (உஅ)

வாதசிலேட்டுமந் தொந்தித்தநாடி
அசீரணநாடி, மத்திரிதயநாடி, ஸ்திரீசங்கைநாடி,
மலபந்தநாடி, சன்னுவாதநாடிகளின் வருகை.

கூறுகின்றவதாசிலேட்டுமக்கூடில்கோழியட்டை யெனநடக்கும் அசீர்ணநாடி, மாறுகின்றமத்திரிதயத்திநாடிதூங்குகின்றகாகநடையென்றுசொல்வார். தேறுகின்ற ஸ்ரீசங்கை இப்படியாய்நின்று தீவிரமாய் நடக்குமல பந்தநாடி, ஊமை மன்னம் போல்நடக்குஞ் சன்னிவாதம் உயர்நாடிவிதிகளையுமுறைக்கக்கேளே. (உகூ)

குடிலை-சூட்சுமவாயு-ஜன்னிவாதம்-சங்கினிகரந்தாரி
நாடிகளினடைகளறிக.

உரைத்தவிர லின்கட்குல் மூன்றுரு உலவுதல்போலே நடக்குங் குடிலைவாயு, விரைத் தெழுந்தே

மந்தமாயிருந்தபின்னும் விதமாக நடக்குமதுசூட்
சுமவாயு, புரைத்தருமை இவ்வகையின் சன்னி
வாதம் பொருப்பாகக்குவிந்தமூலைபோலுங்கொங்
கை, முறைத்தெழுந்த சங்கினிதா நாதாரிபின்னே
முறைமைசதாம் நாடியென மூனைவர்தாமே. (௩௦)

தேகங்களின் பரிசங்களும், நிறங்களும்வருங்குறியறிதல்

மூனைகின்ற தேகபரி சத்தைப்பார்க்கில் மூன்
வாதத் தேகிக்குச் சீரஞ்சற்றே, அனைகின்ற உஷ்
ணமாம்பயித்தியதேகிக் கதிகமூண்டாமப்பால்சீத
ளமாயிருக்கும், சுனைகின்ற சிலேட்டுமந்தான்சூழ்ந்
தேகிக்குத் தொந்தகுணம் நலவிதமாய் நிறந்தான்
கூறில், பனைவாதமே தகநிறங் கறுத்துநிற்கும் பயித்
தியதேக நிறமஞ்சள் சிவப்பதாமே. (௩௧)

சபதலட்சணம்.

தாமேசிலேட்டுமதேகம் நிறம்வெளுப்பு தா
ன்தொந்த தேகமிந்நாள்விதமாயிருக்கும், மாமயிலை
சத்தமது மறியவேண்டில் வாதரோகி சமதொனி
யாம் வார்த்தைபேசும்-ஏமதுள்ள பித்தந்தானுறக்
கக்கூறும் இயம்பிடுஞ் சிலேட்டுமரோகிக் கினச்ச
த்தம்- நாமுறைத்தோம் தொந்தரோகிக்குத்தானி
ந்த நல்விதமாய் மொழிந்தசத்தம் நயந்துகாணே.

காணுகின்ற வாதரோகிக்ருக்கண்கள்கருநிற மாய்நொந்துமிகத் தண்ணீர்பாயும்- பூணுகின்ற பித்தரோகிக்குமஞ்சள் போலிருக்குஞ்சிவப்புநிறப் பொலிவுதோன்றும்- பேணுகின்ற சிலேட்டுமரோ கிக்ருக்கண்கள் பீளைகட்டி வெளுத்திருக்குஞ் சன்னிவாதம்- காணுகின்ற சிவப்புடைத்தாய் வந்து வீங்கிவந்திடுங்காமாலையென வகுத்துச்சொல்லே.

வாதமலம்-பித்தமலம்-கபமலம்-தொந்தமலம்
வாதச்சிறுநீர் நிறங்கள்.

வந்தமாவாத ரோகிக்ருத்தானும் மலமிருகிக் கட்டுபட்டுக் கருத்துற்றேன்றும்- சுத்தபித்தரோகிமல மஞ்சளாகில் சிவப்பாகில் சேர்ந்திருக்குஞ் சிலேட்டுமருக்கு- சொந்தமலம் வெளுத்திருக்கும் மலக்கட்டான தொந்தர்மலம்பலவிதமாய்த்தோன்றிக்காணும்- விந்தமுளவாதரோகி சிறுநீர்தானும் வெளுத்திருக்கும்பபித்தியர்நீர்விதஞ்சொல்வேனே

பயித்தியர்-சிறுநீர்-கபநீர்-தொந்தநீர்.
வாதரோகாநவு-பித்தரோகாநவு நிறங்கள்.

விதமுள்ளபயித்தியர்தன் சிறுநீர்மஞ்சள்விதமுடைத்தாயிருக்குமல்லால் சிவப்புத்தோன்றும்- நுரையுள்ள சிலேட்டுமத்தோர் நீர்தான்மெத்தநு

றைகலக்குந்தொந்தநீர்நால்விதமாய்காணும்-கதை
யுள்ள நாவினிறஞ் சொல்லில்வாதத் தோன்றினிர்
க்கு வெடித்துமுட்பொற் கருத்திருக்கும்- கதையு
மல்ல சிவந்தாலும் பசித்தாலுந்தான் கணமுள்ள
பயித்தியர்நாள் கணக்குத்தானே. (௩௫)

கபரோகநாவு-ஜன்னிரோகநாவு-தொந்தரோகநாவு.

தானமொடுவாய்வெளுத்துநீருண்டாகிற்றன்
சிலேட்டுமநாவாகும் ஈரமற்ற- ஆனமுட்போற்
கறுக்கில்சன்னி ரோகநாவாய் அதமதொந்தநாநிர
ம்நால்விதமாய்த்தோன்றும்-ஆனவிவ்வகையெட்டு
மறிந்தபேரை அவனிதனிற்பண்டிதரா யறியச்செ
ய்வார்-ஈனமில்லாப்பொரியடக்கும்பெரியோரன்றி
யெய்தாதயாவருக்கு மியம்புங்காலே. (௩௬)

தோஷக்குறியறிதல்.

பரவிய வாதநாடி பக்கமேதுடியாவண்ணம்
புரவிய புழுப்போலூர்ந்து புலன்கெட வதிர்ந்தே
யோடில-சுரமுறுமேழாநாளில் றேஷம்வந்தணுகி
நாவை, புலமுறப் பேசவொட்டாதுளறியேகுளறி
நிற்கும். (௩௭)

மேற்படி தோஷந்தீர மயிலினெய்.

பேச்சதுகுளறிநின்று பெருகவள் மூச்சுமுண்
டாம். ஆச்சுபன்னிரண்டுநாள்தா னப்படிகிடக்கிற்
பின்பு, கூச்சரமயிலினெய்யிற் குலவியவசம்புகூட்

டத்-தேச்சமேலுள்ளுங் கொள்ளத் தோஷமுஞ் சிதைந்துபோமே (கூஅ)

வாதமெலிவுதோஷம்.

வாதமேமெலிந்துவிம்மி வரண்டதுபுரண்டுத த்தி-தேசமாயரணைவாகப்போற் சிக்கியேதுடித்து நிற்கில்- வர்தையேபெருகிமேலில்வந்திடுந்தோஷ ந்தானென்- ரேதினர் முன்னோர்ந்தவுவமையைக் கண்டுசொல்லே. (கூகூ)

சர்வாங்கவாதசன்னிக்குணம்.

கூரிட்டவாதநாடி-கோழிபோற்கெண்டிமின்றால் வாரிட்டமுடநல்லாளே வாதமாஞ் சன்னியாகும்- பேரிட்ட தெடுத்தெடுத்துப் பிலப்படுத்தியங்குமா கில்- ஆறிட்டதேகத்துண்டாமதுசருவாங்கமாமே.

மேற்படி நோய்தீரமருந்து.

பதறிய வாதநாடி பாய்பரிபோலே வோடிச் சிதறியமூன்றுநாளில் சேர்ந்திடுங்குதிரைவாலி, மத றியாப்பத்தொண்ணூற்றுறு நாழியில் மரிக்காவிட் டால்- விதரியாய் வேம்பின்யெண்ணெய் விஷமுஷ் டித் தைலங்கூட்டே. (சக)

வைத்திய சாகரம்-சக.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வைசூரிநூல் - அய.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற சோதிபாதம்போ
ற்றிசெய்து உமைபதத்தைப் புகழ்ந்தங்கேந்தி, கா
ரணமாய் திருவாணிப் பாதம்போற்றிக் கருணைபெ
ற்றக் கமலமுனி பாதப்போற்றி, ஆரணமாய் வல்
லோர்கள் பாதம்போற்றி அழகாக வைசூரிவருங்
குணமுமவிழ்தம், வாரணமாம் வரலாறு விரித்துச்
சொல்வேன் வகைபெறவே கணபதியை மகிழ்ந்த
ங்கேத்தே. (௧)

எத்தியே போற்றிசெய்து பின்பு சௌாயித
மான வைசூரி குருநோயென்று, போற்றியதோர்
போடகமாய் அம்மையென்றும் புகழான நால்வ
கையாய்ப் பிறந்தரோகம்,சாற்றியதோர் சாத்திய
ங் கசாத்தியங்கூட தயவாக யாவர்களு மறிந்துகன்

ருய்ப், பார்த்திடுநீ வயற்றினது பேரைக்கேட்கிற்
பரிவாகவிருநான்கு மூன்றுமாமே. (உ)

ஆமென்ற வைசூரியதுவருவதேது அழலான
காரணந்தா னறியச்சொல்வோம், ஓமென்றசரீரத்
தில் வேகமிஞ்சி வெக்கையொடு திரேகமெல்லாஞ்
சூடுகொண்டு, காமென்ற மூளையதுகொதிப்புமீறிக்
கனமான அஸ்தியதைத் துளைந்துகொண்டு பா
மென்ற பதினொரு ரோகந்தானும் பரிவாக திரேக
த்திற் பிறந்தவாறே. (ங)

வாறான வைசூரியது கண்டபேரை வளமாக
மற்றொருவர் கண்டபோதே, தேறாத ₀ பயஞ்சனி
த்திருதயத்திற் றிறமில்லாக் கமலமதில் கொதிப்பு
ண்டாக்கி, சீரானவகையுடனே ரோகங்காணுஞ்சே
கரமாய்ச் சரீரத்திற் பற்றிக் கொள்ளும், மாறுமற்
பதினொன்றின் பேரேதென்னில் வகையாகச் சொ
ல்லுகிறேன் சேளுகேளே. (ச)

வைசூரியின் நாமங்கள்.

கேளப்பா பதினொன்றின் பேரைநன்றாய்கிரு
பையாம் பனைமுகரி பாலம்மைமென்றும், வாளப்

₀பயஞ்சனித்து-பயம்பிறந்து.

பா வரகுதரிக் கொள்ளம்மையென்றும் வளமான
கல்லுதரி கடுகம்மைக்கூட, தோளப்பாயிளகினுட
னுடம்புரிதானுந் திறமானக் கரும்பனிச்சை வெந்
தயமுமாகும், பாளப்பா பாசிபயற் றம்மையோடு
பதினொன்றின் பேரெனவே பகர்ந்திட்டோமே. ()

பனைமுகரியின் குணம்.

பகறுவோம் இவற்றினுட குணத்தைக்கேளு
பரிவான பனைமுகரி பரிட்சைதன்னை, நிகரான கா
ய்ச்சலது மிதமாய்க்காயும்நேரான உடல் நடுக்கு
கண்சிவக்கும், பகராமல் * கண்ட 0 துண்டம்வீக்க
ங்காணும் பரிவானம் பெரும்பாடு காணுங்கண்டீர்,
செகமீதிலிதினாலே பித்தெடுக்குந் தேகத்தில் சன்
னியது சேறுங்காணே. (௬)

பாலம்மையின் குணம்.

காணப்பாபாலம்மை குணதனைக்கேளு கடுக
வேகாச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில், தோணப்பா 0 சி
ரசிலன்றே 0 குருவேகாணுஞ் சொற்பெரிய உடம்
புகடு கடுப்புண்டாகும், பேணப்பா ஏழாநாள்நீரை
கட்டி பிதமான ஒன்பதாநா ளிறங்குங் கண்டாய்,

---

* கண்டம்-கழுத்திலும். 0 துண்டம்-மூக்கு.
0 சிரம் - தலை. 0 குரு-அம்மை.

ஆணப்பா பதினோரா நாளிற்றானே அடைவாக ஆரோக்கிய ஸ்நானஞ்செய்யே. (எ)

மிளகம்மையின் குணம்.

செய்யப்பா மிளகினுடகுணத்தைக்கேளுசிறப் பாகக்காச்சலது மிதமாய்க்காயும்,மெய்யப்பாவுடம் பெல்லாங் கடுப்பெடுத்து வளமாணயிடுப்பதுவும்வ ணங்காதப்பா-மெய்யப்பா உடம்பெல்லாம்வீக்கங் காணும் மெலிவாக மூர்ச்சைய திமிகவே காணும், பொய்யப்பா வில்லையென் றுசொன்னோம்பாரு புக ழாக ஏழாநாள் கொல்லுந்தானே. (அ)

வரகுதரி யம்மையின்குணம்.

தானென்ற வரகுதரி குணத்தைக்கேளு தீய வாகக் காய்ச்சலது நன்றாய்க்காயும், வானென்ற மூன்றுநாள் குருவேகாணும் வகையாக வாயாலே யுதிரங்காணும், தேனென்ற ஏழாநாள் நீரைக்கட் டிச் சிறப்பாக பதினொன்றி லிறக்குங்கண்டாய் மா மென்றநீர்தாரை ரத்தங்காணும மக்களே யிதினு டைய மகிமையாமே. (௯)

கல்லுதரி யம்மையின்குணம்.

மகிமையென்ற கல்லுதரி குணத்தைக் கேளு வளமான காச்சலது நன்றாய்க்காயும், செகமகிழ

வாந்திபண்ணும் பேதிகாணுஞ் சிரசுக மூன்றுநாள் சிறசிற்காணும், அகமகிழசங்கின்கினி போலேகாணும் அழகான ஏழாநாள் நீரைக்கட்டி புகழாகபத்தாநா ளிறக்குங்கண்டாய் புண்ணியனே பதினேழில் ஸ்நானஞ்செய்யே. (௧௦)

உப்புதரி அம்மையின்குணம்.

செய்யவே உப்புதரி குணத்தைக் கேளு செயலாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில், ஐயமாஞ்சிரசுதனிற் குருவேகாணு மழகான சரீரமெல்லாமுப்புபோலாம், பையவே வைந்தாநாள் நீரைக்கட்டிப் பரிவாகவேழாநா ளிறக்குங்கண்டாய், மையவேபதினொன்றில் ஸ்நானஞ் செய்து நலமாக வமிழ்தமும் நன்றாய்ச்செய்யே. (௧௧)

கடுகம்மையின் குணம்.

செய்யப்பா கடுகம்மை குணத்தைக்கேளுசிறப்பாக காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில். வையப்பா சிரசுதனிற் கடுகுபோலே வளமாகக் குருவதுவும் வகையாய்க் காணும், மெய்யப்பா வுடம்பெல்லாம் வீக்கங்காணும் விளங்கவே மென்னிகட்டுங் குரலுமக்கமும், ஐயப்பா சடுதியிலே பேதிகாணுமழகானகடுகம்மை உண்மைதானே. (௧௨)

கரும்பனிச்சை அம்மையின் குணம்.

தானென்றக் கரும்பனிச்சை குணத்தைக்கே
ளு தரியாமல் காய்ச்சல் கண்ட நாலாநாளில், சா
னென்ற சிரசுதனில்குருவேகாணுங் கைக்கடங்கா
கடுப்பெடுத்துக் கருகுமேனி- வானென்ற குருவ
துவு முள்ளேவாங்கும் வளமாக பேதிகண்டு மூர்ச்
சையாகும்கோனென்ற மலசலமுங்கட்டித்தானால்
குறிப்பாகபதின்மூன்றி லிறங்குந்தானே. (௧௩)

கரும்பனிச்சை-அசாத்தியகுணம்.

இறங்குமுன்னேவுடம்பெல்லாம்விறிந்துபோ
குமிதமாகக் * கிருமியதுண்டாகுங் கண்டீர்- கறங்
குபோல் பிறக்கிலையு மில்லையப்பாக்கன மானசுவா
சமது மேலேகாணும், அரங்குபுகழ் நாளிருபத்
தொன்றுசென்றால் அடவாக ஸ்நானமதுவன் பாயி
ச்செய்வாய்- திறங்கமிடுகடவுள்செய லுண்டாகுமா
னால் திறமாகத்தீருமது தின்னந்தானே. (௧௪)

வெந்தய அம்மையின்குணம்.

தானென்ற வெந்தயத்தின் குணத்தைக்கேளு
தயவாகக் காய்ச்சல் கண்ட மூன்றுநாளில் கானெ
ன்ற சிறசுதனில் குருவேகாணுங்கண்டபின்யேழா

* கிருமி-புழு.

நாள் குருவேகட்டி-வேனென்றஒன்பதிலே யிறங்
குங்கண்டாய் விபரமாய்ப் பதினைந்தில் ஸ்னானஞ்
செய்து- பானென்றவுடம்பதுவும் லகுவேயாகும்
பரிவானவெந்தியத்தின் பரிசுதானே. (௧௫)

பாசிபெற்றஅம்மையின்குணம்.

பரிசென்ற பாசி பயற் றம்மைதானும்பரிவா
கக்காய்ச்சலிலே யித்தெடுத்து- தரிசென்ற மூன்று
நாள் குருவேகாணுந் தயவாகவேழுநாள்நீரைக்க
ட்டி- துரசாக வொன்பதிலே யிறங்கும்பாரு சுக
மாகப் பதினைந்தில் ஸ்நானஞ்செய்து - பிரியமுடன்
சீரமது யிலக்கும் நன்றாய்ப் போரான நீர்மோருஞ்
சாதங்கொள்ளே. (௧௬)

கொள்ளம்மையின் குணம்.

கொள்ளப்பா கொள்ளென்றஅம்மைதானுங்
குறிப்பாவக் காய்ச்சல்கண்டு யித்தெடுக்கும்- கள்
ளென்ற சன்னியது கூடத்தோன்றுங் கனமானவ
லிப்பதுதான் காணுங்கண்டாய்-விள்ளப்பா காய்ச்
சல்கண்ட மூன்றுநாளில் விபரமாய்க் குருவதுவுஞ்
சிரசிற்காணும் மெள்ளப்பா இந்தவகைகண்டபோ
தே மேலான பதின்மூன்றி லிறங்குந்தானே.(௧௭)

தாமென்ற பதினொன்றில் பெயரைசொல்லித்
தப்பாம லவைகளுட குணத்தைச் சொன்னேன்-
வேமென்ற விச்சிறிப்புநீர்க் கொளுவன்றுளும்வீப
ரமாய்த் தவளைகுருமூன்றின்பேரை- காமென்றவி
வர்களுட குணத்தைச்சொல்லக் கடவுளிடப் பாத
ம்போற்றிக் கருதில்வைத்து-தேமென்றமொழிப
கரு மாயிபாதஞ் சிந்தையுற்று மனதிலெண்ணித்
தெரிசித்தேனே. (௧அ)

விச்சிரிப்பு அம்மையின்குணம்.

தெரிசித்தேன் விச்சிரிப்பின் குணத்தைக்கே
ளுநிறமாகக்காய்ச்சல்கண்டு கண்சிவக்கும்பரிசித்
தல் தலைவலி வாந்திபண்ணும் பாங்கமாய் மூன்று
நாள் சிறசிற்காணும்-பெரிசித்தே தேகமெல்லாமு
மிபோர்காணும்பிலமாக வாரியிட்டே மறையுங்க
ண்டீர், அரிசித்தே யேழாநாள் ஸ்நானஞ் செய்து
ஆனபின்பு வயிற்றுளைவுமாறுந்தானே. (௧௯)

நீர்கொள்ளுவன் அம்மையின்குணம்.

ஆருமென்றநீர்க்கொள்ளுவன் குணத்தைக்கே
ளு அழகாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில் - வா
குமென்ற சங்குகளிபோலேகாணும் வளமாகவே
மூனா ளிறங்கிப்போகும் தாகுமென்றலொன்பதி

லே ஸ்நானஞ்செய்து நயவாகதேகத்தைக் குளிர்ச்சிசெய்து, பாருமென்றபரமனையும்போற்றிசெய்து பண்பாக வாயிபதம் போற்றிசெய்யே. (௨௦)

தவளை அம்மையின் குணம்.

போற்றியே தவளையென்ற குருதானப்பாபுகமூாகக் காய்ச்சல்கண்டால் நடக்கொட்டாது, போற்றியே, சூலையைப்போல் வலியேகாணும்போஜனஞ்செல்லாது தயிரப்பண்ணும், சாத்திகமாயொன்பதாநாளானபின்பு தருகாமலிறங்குமது தப்பாதப்பா,ஆத்தியதோர் பதினொன்றில் ஸ்நானஞ்செய்து அழகாகக் குருபதத்தை யறிந்தங்கேத்தே. ()

கரும்பனிச்சையால் பிண்டோற்பத்தி ஆகா.

அறிந்தபின் யிவர்களுட குணந்தானப்பாஅந்தசரீரத்திற்கடுத்தவாராய்-தெரிந்ததொருகுகைகுறிகள் தோன்றுமப்பாதிறமானக்கரும்பனிச்சைவிந்தைக் கொல்லும், பறிந்ததொரு கெர்ப்பத்தைபழியப்பண்ணும் பண்பாக அவர்களுக்குப் பிள்ளையில்லை, முறிந்ததொரு இவர்களுடகுணமுஞ்சொன்னேன் முறைமையுடன் மருந்துவகைச் சொல்லக்கேளே. (௨௨)

அம்மைகளுக்கு ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டை அவிழ்தம்.

கேளடா ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டைக் கிரு
மையுடன் பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து, ஆள
டாசட்டியிலே யுடைத்து வூற்றி பழகானபுழுங்க
லரிசி சம்பாவப்பா, வாளடாமுட்டைகரு நல்லை
மட்டு வளமான அரிசியதை யிதமாய்ப்போட்டு,தா
ளடா வடுப்பேற்றிப் பதமேபார்த்துத் தவிராமல்
கருகாமல் பொரித்துவாங்கே. (உரு)

வாங்கியே செப்பதனி லடைத்துக் கொண்டு
வரிசையாய்க் காய்ச்சல்கண்ட வுடனேநீதான், தா
ங்கியே யிடதுகையி லரிசிகொட்டி தயவாக வலது
கையால் பிடியேயள்ளி, ஏங்கியேதிரியாமலுள்ளே
கொள்ளே இதமாக வரிசிதொகை யானு மட்டும்
பாங்கியே வைசூரியது அதிகம்வாராப்பரிவானதே
கத்துக் கழிவேயில்லை. (உசு)

இல்லையென்று வெகுநேரங் கொண்டால்போ
தும் இதமாக மருந்துவகை வேறே சொல்வேன்,
வல்லமையா யிம்முறையைச் செய்தபேர்க்கு வை
சூரியது அதிகமுமே வாராதப்பா, பல்லவயா யுல
கினுள்ளோர் பிழைக்கவென்றுப் பரிவாகப் பெரி

யோர்கள் செய்தமார்க்கம் நல்லதென்று வுலகத்தோர் செய்தால்தானே நமனுமே வாராதுகவிலுவோமே. (௨௫)

பாதரஸக்ஷக் குருபற்பம்.

கவிலுவோ மிவர்களுக்கு மருந்துகேளுநலமாகக் காய்ச்சல்கண்ட வுடனேநீதான், புவிதனிலேயழகான பாதரட்சைப் புகழராச் சுட்டதனைப்பற்பமாக்கி, பவிலாக வொருகடிதான் வெந்நீர்தன்னில்பாகமாய்க் கொண்டுவிடுமூன்றுநேரம். தவிராமல்செய்தபின்பு சொல்லக்கேளு சாதகமாய்ப்பின்மருந்து மொழியக்கேளே. (௨௬)

மொழிந்ததொருமருந்ததுவும்பாகத்தோடே முறைமையாய்ச்செய்துகொண்டால் கற்பம்நன்றாய், அழிந்ததொரு வைசூரியெலாங்குணமேயாகும் அழகான மருந்ததனையன்பாய்க்கொள்ளு, கழிந்ததொரு கர்மங்கள் தீர்ந்தபின்பு சாதகமாய்ரோகமது நன்றாய்த்தீரும்- தெளிந்ததொரு வாங்கிபணணிபேதிகாணில் திறமாக * நஞ்சிகிலே பறித்தான் பேவரே. (௨௭)

* நஞ்சிகிலே - நஞ்சுமுறித்தான்பாலே.

வைசூரியால் வாந்திபேதி கண்டவர்க்கு மருந்து-வேறு.

வேராகக்கொண்டுவந்து விதமுடன்நரம்புநோக்கி
சீரானவெந்நீர்விட்டுத் திறமுடனரைத்துக்கொண்டு
வாராகவைசூரிகாய்ச்சல் வகையுடன்வந்தபோது
நேராகபுன்னைக்காயளவு வெந்நீரினிற்கொள்ளநன்றே. ()

கொள்ளுவாய்க்காலமேதான் குணமுடன்வாந்திபேதி
மெள்ளவேகாணுங்கண்டீர் விபரமாய்மத்தியானம்
தெள்ளவேகஞ்சிகாய்ச்சித் திறமுடன்கொண்டபின்பு
அன்னவேமருந்துதானு மடவுடன்சொல்லக்கேளே.(உக)

சொல்லக்கேள்மறுநாள்தன்னில் துவக்கமாய்க்காலமேதா
புல்லக்கேள்புளியண்டத்திரி புகழ்கோழியவரைகூட [ன்
மெல்லப்பாருள்ளிசேர்த்து விபரமாய்வைத்துக்கொண்டு
அல்லநீராகாரத்தி லடவுடன்பிசைந்துவாங்கே (கூo)

வாங்கியேபடிகாலாக வகைபடக்குடிக்கநன்றும்
எங்கியேதிரியவேண்டா மிம்முறைமூன்றநேரம்
பாங்குடன்சாப்பிட்டேதான் பரிவுடன்சென்றபின்பு
தாங்கியேமருந்துதானுந் தயவுடனின்னங்கேளே (கூக)

கேளப்பாபின்புந்தான் கிளர் * பிராயிலையுங்கூட
நாளப்பாமூக்கிரட்டை நலமுள்ளவேருங்கூட்டி
தாளப்பாதவகியான முருங்கைதான்சமூலஞ்சேர்த்து
ஆளப்பாநீராகாரத் தடவுடனிறுத்துவாங்கே. (கூஉ)

* பிராயிலை-பிராசிலை.

வாங்கியேபடிகாலாக வளருஞ்சீரகமுஞ்சேர்த்து
தங்கியாருள்ளிகூட்டி தண்மையாய்குடிக்கநன்றாய்
நீங்கியேமூன்றுநேரம் நேர்மையாய்க்கொண்டபின்பு
தாங்கியேமருந்துதானுந் தயவுடனின்னங்கேளே. (௩௩)

வைசூரியால்வந்த கிறுந்திக்கு மருந்து.

தயவுடன்வைசூரிதானுந் தாக்கிபுட்கிறுந்திநின்றால்
நலமுடனிளநீர்தன்னை நலம்பெறசீவிப்போட்டு
திடமுடன்வெந்நீர்தன்னில் செயமுடனவிழ்த்துவாங்கி
பயமுடன்கண்திறந்து பரிவுடனூற்றிக்கொள்ளே. (௩௪)

கொள்ளவேயிளநீர்குள்ளே கொடுத்திடமருந்துகேளாய்
நள்ளவேதேற்றான்வித்து நவில்முத்தங்காசுங்கூட்டி [ளே
தெள்ளுசீரகந்தான்சேர்த்துத் திறமதாயரைத்துக்கொள்
கொள்ள வேவைசூரிதானுங்குணமுடன் கிறுந்தல்தீரும்.

வள்ளலேயிதுவுஞ்செய்து வளர்கிடாரிச்சாணிப்பாலில்
நள்ளவே * பூநாகந்தா னவின்றதோர்விராகனைத்தான்
தெள்ளுசீரகமுஞ்சேர்த்து திறமதாயரைத்துக்கொண்டு
விள்ளவேபுள்ளேகொள்ள வெக்கையுட்காந்தல்தீரும். ()

நீரவே ० கற்பக்கல்லைத் திறமதாய்ப்பலகால்வாங்கி [து
ஆரவேயுடைத்துக்கொண்டு வழங்குமான்கொம்புஞ்சேர்த்

---

* பூநாகம் - நாக்குப்பூச்சி.
० கற்பகக்கல் சுக்கான்கல்.

ஊரவே ०காண்டா மிருகமுற்றதோர் மூன்றுமூன்றாய்ச்
சார்வேயரைத்துக்கொண்டு சாப்பிடக்கிறுந்தல்போமே.

கிறுந்தலுக்கு மருந்து-வேறு.

போமென்ற மருந்ததுவுஞ்சொல்லக்கேளாய்
புகழானப்பிரரயிலையைப் பறிந்துவந்து-ஓமென்ற
புதுச்சட்டி தன்னிற்போட்டு வற்றநீராகாரத்தாற்
பிசரிவாங்கி- பாமென்ற கால்படிதானுள்ளேகொ
ண்டால்பண்பாகக்கிறுந்தினதுநீரேகொள்ளும்-தே
மென்றுமிரங்கியது லருவேயாகுந் திறமானகோய
துவுந்தீருந்தானே. (௫௮)

பேதிகண்டவர்களுக்கு மருந்து.

தானென்றவைகுரியது சரியுமுன்னே தருகா
மல் பேதியது கண்டதானால்- ஊனென்ற *இச்சிபு
ள இலைபரித்து வறமாகச்சட்டியிலே உராய்ச்சிக்
கொண்டு- நானென்ற நீராகாரம் விட்டுவாங்கிநனை
வாதமூன்றுதினங் கொண்டால்தீரும்- கானென்ற
சுக்குவேப் பிர்க்குங்கூட்டி கனமானவிலாமிச்சம்
வேருங்கூட்டே. (௫௯)

० காண்டாமிருகம்-காண்டாமிருகக்கொம்பு.

* இச்சி-இச்சிமரம்,

கூட்டியே முத்தமிட னிளவருப்பாய்க் குண மாக வறுத்ததனைக் கியாழஞ்செய்து- நாட்டியே கொடுக்கவதி சாரந்தீரும் நலமாக இன்னமொரு கியாழஞ் சொல்வேன்- ஆட்டியதோர் பொன்முசுட்டைக் கிராம்புதானும் அழகான வேப்பீர்க்குங் கியாழங்கொள்ளத்- தாட்டிகமாய் பேதியதுதீருங் கண்டாய்ச் சாதகமாயிம்மருந்தைச் சார்ந்துக்கொள்ளே. (௪௦)

பலசாரக்குக் குடிநீர்.

கொள்ளவே பலசாரக்குக் குடிநீர்தானுங்குண மாகச் சொல்லுகிறேங் கேளுநன்றாய்- விள்ளவே ஆல்அத்தி வித்துதானும் விதமானஅரசுடனேஒதியுங்கூட்டி,மெள்ளவே இச்சிதுத்தி காசான்கூடமேலான சதிருடனேசுக்குமொன்றாய்-அள்ளவேகுடிநீராய்ச்செய்துகொண்டால் அதிசாரமுள்ளதெல்லா மகன்றுபோமே. (௪௧)

இரத்தக்கடுப்புக்கு மருந்து.

போமென்ற வைத்தியிரத்தக்கடுப்புக்கண்டால் புகழான நாவலுடமுட்டைப்பட்டை- ஆமென்ற தவைத்தாவின் பாலிற்சேர்த்து அழகாகப்பிழி

ந்துடனே வடிபேகட்டி-காமென்றக்காலபடிதானு ன்னே கொள்ளக் கடுப்படுத்த ரத்துமது கலங்கிப் போகும்- தேமென்றவிம்மருந்துகொண்டபோதே திறமாகத்திருமது தெரிந்துசெய்யே. (௪௨)

இதுவுமது.

செப்பவேவெண்ணத்தி வேரின்பட்டைத்திற மான ஈருள்ளிச்சீரகமுஞ்சேர்த்து, பையவேவெள் ளாட்டின் பாலில்தானேபண்பாக வரைத்தருந்தக் கடுப்புந்தீரும், மெய்பவே ஈருள்ளி ஆவினெய்யில் விளங்கவே வேகவைத்துக்கொள்ளப்போகும்,கை பாரக்கண்டதிந்த மருந்தைக்கண்டால்கடல்கடந்து போகுமடாகடுப்புத்தானே. (௪௩)

அதிசாரத்திற்கு மருந்து.

தானென்றவைசூரி யதிசாரங்கண்டால் அள வாக சிந்ததிக்காசுசுக்கு,தேனென்ற மேல்தோ லைத்தள்ளிப்போட்டுத் திடமாகவேவறுத்துக்கியா ழுங்கொள்ள- மானென்ற வதிசாரம் நிற்கும்பாரு மகிமையாய் மருந்துதான் மூன்றுநேரம்- கானெ ன்றகியாழமது கொண்டால்தானே கலங்கியதிசா ரமெல்லாங் கடலிற்போமே. (௪௪)

இதுவுமது.

போமெனற * சிங்கிற்பற்பம்விராகனென்று புகழான மான்கொம்புத்தண்ணீர்வாங்கிக், காவென் ற தண்ணீரிற் கலக்கிக்கொள்ளக்கழிச்சலதிசார முடன் கடுப்பும்போகும்- வேமென்றாஈருள்ளிச்சா றுங்கூட்டி விலங்கவேவூவிநெய்யில் விரவிக்கொள் ளத் தானென்றகடுப்புடனேசிதரத்தம்தருகாமல் தீருமது தன்மைதானே. (௬௫)

தொண்டைக்கம்மலுக்கு மருந்து.

தன்மையென்ற வைசூரியது 0மென்னிக்கட்டி தருகாமல் சேத்துமந்தான் நெஞ்சில்நின்றால்- வண் மையென்றகர்ப்பூர வள்ளிச்சாற்றில்வளமானகோ ரோசினையுங் கூட்டியுண்ண. வெண்மையென்றமொ ழியுண்டாகம்மல்திரும் மெல்லியரே நீயிதனைவிரு ம்பிச்செய்தால்- கண்மையென்ற மாதளம்பூக்கியா ழஞ்செய்து கருத்தேனுஞ் சம்பளச்சார் மூன்று மொன்றே. (௬௬)

---

* சிங்கிபற்பம்-மான்கொம்பு பற்பம்.

0 மென்னிக்கட்டி-தொண் டைக்கட்டி

இ து வு ம து.

ஒன்றாக மத்தித்துக் கொப்பளித்தால் ஒகோ கோமென்னிக்கட்டு வுடனே தீரும்-நன்றாகக்கம்ம லதுவாங்கிப்போகும்நலமாகவுட்கொள்ளவாகர்த ப்பா-செண்டுமலர்க்கொங்கையரே யிந்தப்போக்கு செகத்திலிது வுச்சிதமாஞ் செய்துபாரு - மன்றாடி தேவியர்க்கு ஈசன்றானு மகிமையுடனுரைத்த திரு வாசியாமே. (சஎ)

சுரத்திற்கு கியாழம்.

ஆமென்ற சூரியது சுரமேகண்டால்அழகான வெனுமிச்சம் வேரின்பட்டை, சேமென்றவேலமுட ன்சிறுதிலாமிச்சந்திறமானபற்படகம்சந்தனமுமுத் தம்,பானென்ற வகையைந்தும்விராகன்வீதம்பண் பாகக்கியாழஞ்செய்மூன்றுநேரம்-வாமென்றுகுடி த்திடவே சுரமுந்தீரும் வளமாக விம்மருந்தைவள மாய்ச்செய்யே. (சஅ)

செய்படாவைசூரியத்தில் சுரமேகண்டால்திற மாக சொல்லுகிறேன்காமப்பூதான்-பையவேவிரா கனுமோர வைந்தெடுத்துபாங்காகக் கியாழஞ்செய் தீருமெய்தான்-மெய்படாஆவின்கோரோசினைக்கா

லாக விளங்கவே யதில்கரைத்து வுள்ளேகொள்ளு லையடாசுரங்களெல்லாந் தீரும்பாருநலமாகக்கிரு ந்தியது வெளியிற்காணும். (௪௯)

மலக்கட்டிற்கு எண்ணெய்.

காணுமே வைசூரியிலே மயிலேசிக்கில்கனமா னதேகமுப்பிசமேகாணும்-தோணுமடாகியாழுங்க ள் கண்டபோதுதொல்லுலகில்மருந்தொன்றுசெ ல்லக்கேளு- ஆணுமடா ஈருள்ளி விராகனெந்துஅழ கான கற்கண்டுவிராகனெந்து- பூணுமடாவரெண்ட த்தெண்ணெய்தானும் புகழாகப்படிகாலிலரைத்து க்கொள்ளே. (௫௰)

இதுவுமது.

கொள்ளவே மலசலங்கள் கட்டுவிட்டுக்குறிப் பாகவுபிசமும் குணமாய்ப்போகும்-கள்ளமில்லா திரேகமதுக் குறுதியாகுங் கனமானமலசலங்களிற ங்குமப்பா-மெள்ளவே யிம்மருந்தைவிரும்பிச்செய் துமேலான பராபரத்தைத்தொழுதுபோற்றி அள் ளவே யுமையாள்தன் பாதம்போற்றி அழகாகவிம் மருந்தை யருள்செய்வீரே. (௫௧)

அருளான கலைக்கொம்பை யூறப்போட்டுவழ காகக் கழுவியதை யுலரவைத்துத் · திரளான

* வரத்தாலே ராவியேதான் தேர்ந்தபொலிபலமிர ண்டு மெடுத்துக்கொண்டு வருளான வெங்கீரைக் காய்ச்சிநன்றாய் மகிழ்வாகத் ௦ தாளியிலே யூற்றிக் கொண்டு-பொருளானமான்கொம்பின்பொடியை ந்தானே புகழாகத்தண்ணீரிலூறப்போடே.(௫௨)

போட்டதண்ணீர் தனையிறுத்துத் தாகத்துக் குப் புகழாகக்கொடுத்துவரச் சொல்லக்கேளு,ஆட் டமிட்ட வைசூரியது லகுவாய்கண்டாய் அழகாக மூன்றுநாள் மறுதண்ணீர்செய்-தேட்டமுடன்நோ ய்த்தீரும் பருவமட்டுந்திறமாக இந்தமுறைசெய்து தீரு- வாட்டமில்லா நோய்தீருந் தப்பாதப்பா வா காகயிம்முறையை வணங்கிச்செய்யே. (௫௩)

கண்ணுக்கொத்திடம்.

செய்யப்பா நேத்திரத்திற்கொத்திடமெகேளு திறமானசீரகம் பொட்டெனமேகட்டிஐயப்பாமு லைப்பாலில்துவைத்துக்கொண்டுஅழகானவிழிதனி லொத்திடநன்றாகும்- நெய்யப்பாசுடுசோற்றில்வெ ண்ணெய்சேர்த்து நலமானபொட்டணமாய்க்கட்டி

---

* வரம் - அரம், ௦ தாளி பாலே.

கட்டிக்கொண்டு, வையப்பா கிராகரத்தில் தோய்த்துநன்றாய் வகையாக வொத்தவிழிவிதனந்தீரும்.

விழியில் குருவராம விருக்க மருந்து.

தீருமடா விழிபதனில் குருவராமல் செப்புகிறேன் மருந்தொன்று திறமாய்க்கேளும், ஆருமடா வைசூரிசுரங்காயும்போதுவழகாக*உள்ளிப்பூவொன்றுவாங்கே, பாருமடா மறுமனுடன்வாயாலென்று பதராமலிருகண்ணி லூத்தத்தானே, காருமடா கண்தனிலே குருவராதுகருத்தாக இம்முறையைக் கருதிக் கொள்ளே. (௫௫)

வாயினும் நீர்தாரையிலும் காணுகிற ரத்தத்திற்கவிழ்தம்.

கொள்ளென்ற வைசூரியது கண்டபேர்க்குக் கொடியதொரு வாயாலே ரத்தங்கக்கும், அள்ளென்றநீருடனேகூட அழகாகரத்தமது காணுங்கண்டாய், விள்ளென்ற இம்முறைக்கு மருந்துதானே விபரமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு. தள்ளென்ற பூநாக மைந்தெடுத்து தவிராமற் கழுவிநன்றாயெடுத்துக் கொண்டே. (௫௬)

---

* உள்ளிப்பூ - வெங்காயப்பூ.

கொண்டதொரு நன்னாரி வேருங்கூட்டிக்குறி
ப்பாக நரம்புத்தள்ளி மேல்தோல் போக்கி, அண்ட
தொரு விராகநிலை ரண்டெடுத்து வழகானமுன்
மருந்தோ டொக்கச்சேர்த்து, முண்டதொருமான்
கொம்பு சாந்துசேர்த்துமுறைமை மயாய்க் கொம்பூ
றுங், தண்ணீர்தன்னில் விண்டதொரு மருந்தெல்
லாஞ்சேர்த்துத்தானே விபரமாய்க்கொண்டிடவே
புதிரம்போமே. (௫௭)

போமென்ற உதிரமதுபோகுநன்றாய்ப்புகழா
க மூன்றுதினங் கொண்டாயானால், காமென்றசந்
நியது கடலிற்போகுங் கைக்கடங்கா தோஷமதுக
லகிப்போகும், தாமென்ற கிராந்தியது தீருங்கண்
டீர் தளதளென மேலெழும்பிஇரங்கும்பாரு-ஆமெ
ன்ற இம்மருந்தையார்க்குச் சொன்னேம்மழகான
சித்தருக்குச் சொன்னேங்கண்டீர். (௫௮)

சூலைக்குமருந்து.

கண்டீரோ வைசூரியதில் சூலைகட்டில் கனமா
னவிழ்தமொன்று கழறக்கேளு, தெண்டிரையில்
பழங்கூரை வைக்கோல் சேர்த்துத் திறமானவேம்
பினிலைக் கூட கூட்டி, மண்டியவித் தொத்திட்டு

வைத்துக்கட்ட மகிழ்வான சூலையது வாங்கிப்போ
கும், பண்டிதரே இம்முறையை வைத்துமுட்டிபரி
வான வருதினத்தில் தீருந்தானே. (௬௯)

சூலைக்கு வேறு.

தானென்ற வேதுவென்று சொல்லக்கேளுத
யவாகச் சொல்லுகிறேன் மனிதருக்காய், வானெ
ன்றவட்டமிட்ட துத்திதானும் மகில்வாகச் சமூல
மதுவேகவைத்து, நானென்ற ஒத்திட்டு வேதுவா
ர்க்க நாளுமொரு பதின்மூன்றில் சூலைவாங்கும்,
மானென்றவிழியணங்கே யிந்தப்போக்கைமகிமை
யில்லாப்போர்களுக்கு வுரைசெய்யாதே. (௭௦)

ஆருதபுண்ணுக்கு மருந்து.

செய்யாத வைசூரியது புண்ணாராவிட்டால் தி
றமாக மருந்தொன்று செப்பக்கேளு, கையாரமுத்
திதுதான் முத்ததேங்காய்க் கனமாகத் திருகியந்த
ப்பூவைவாங்கி, ஐயானப் புளியன்விரை மேற்றோ
ல் தன்னை அழகாகப்பொடி செய்து பூவிற்சேர்த்து
மெய்யாகப் பிசைந்துபிழி தைலம்வீழும் விபரமா
ய்த்தைலமதை புண்ணிற்பூசே. (௭௧)

உள்ளுக்கு மருந்து.

பூசவே புண்ணாறு மிதனைநன்றாய்ப் புகழாகச் செய்துவர விக்கம்போகும், நேசமாய் வைசூரியது சரிந்தேழாம்நாள் நினைவாகவாரோக்கியஸ்நானஞ் செய்ய வாசமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுநன்றாய் வகையான பருத்திப்பிஞ்சச்சிப்பிஞ்சும், பாசமாய் சாதிக்காய்ச் சீரகமுங்கூட்டிப் பரிவாகமோரிலரைத்துள்ளே கொள்ளே. (௬௨)

நலங்கிட்டு மூழ்க.

கொள்ளடா வேப்பிலையுமஞ்சள்தானுங் குணமான * மூதண்டங்கூடச்சேர்த்து, விள்ளடாமோர்விட்டு வரைத்துநன்றாய் மேலாகசிரசிற்கு தேய்த்துதானே, கிள்ளடாவுடம்பெல்லாம் நலங்கேயிட்டுக் கிருபையா குளிர்ந்தசலந் தன்னைவார்ப்பாய்தள்ளடாஇப்படியே மூன்றுநாள்தான் தயவாகவொன்றைவிட் டொருநாள்மூழ்கே. (௬௩)

மூழ்கியபின் வேப்பிலையு மஞ்சள்தானும் மூசிவாமல் தானரைத்துப் புண்ணிற்பூச, ஆழ்கியபின் தயிர் தேய்த்துத் தண்ணீர்வாரு அடவாகவொன்

---

* மூதண்டம்- அருகம்வேர்.

றைவிட் டொருநாள்மூழ்க, தேகியபின்றேகமதின் றணங்கள்போகுஞ் சுங்வசிவாயின்னமொன்று திற மாய்க்கேளு, பாங்கியதோர் விளக்கெண்ணை தேப் த்துநன்றாய்ப் பரிவாக ௦ வுசிலைபரப் பிட்டுமூழ்கே.

மூழ்கியபின் மோருஞ் சாதமுமே கொள்ளு முசியாமலீருள்ளிக் கூட்டியுண்ணு, ஆழ்கியபின்ஸ் நானஞ்செய் நாளைத்தொட்டு அடாரகவிப்படியேஅ சனங்கொள்ளு, தாழ்கியபின் தேகமதுபிலக்குமந ன்றாய் தயவாக அசனமதுநன்றாய்க்கொள்ளு,மாழ் கியபின் திரேகமதுபிலமேபாகும்மன்மதன்போல் திரேகமெல்லாங் குளிர்ச்சியாமே. (சுரு)

வைசூரிகண்ட ஆறுமாதத்துக்குள் வியாதிவந்தால்.

ஆமென்ற வைசூரியதுவந்தபேர்க்குஅழகாக சொல்லுகிறேன் விபரங்கேளு, தாமென்ற ஆறுதி ங்கள் சொல்லமட்டுஞ் சரீரத்தில் பிலனுமோநன்றா யில்லை, வாமென்றஇதர்க்குள்ளே ரோகம்வந்தால் மகத்தான மருந்துதான் ஏதுவாய்ச்செய்வாய், தே மென்ற கடுங்கார வஷிழ்தஞ் செய்தால் திரேகத்தி ல்பொல்லாப்புச் சேருநாணே. (சுசு)

---

௦ உசிலை - சிக்கிராந்துள்.

மறுமுள்ளு விபரம்.

காணப்பா வைசூரிவந்து தண்ணீர் விட்டால் கனகுமான மருமுள்ளு வருவதேது, தோணப்பா வைசூரி கண்டநாளைதடுதொட்டு துடங்கிய நாலொா ன்பதுக்குங் குருவேகாணும்- ஆணப்பாகுருகண்ட நவதினத்திலடவாக நீர்கொண்டு இறங்குங்கண்டா ய்- நாளப்பா இளங்குருவில் தண்ணீர்விட்டால்நல மானவருமுள்ளு காணுந்தானே. (சு௭)

தானென்ற மறுமுள்ளு காணும்போது தணை லாகச் சரீரத்திற் சுரமேகாணும்-மானென்றவுடல திலே மறுமுள்ளுத்தான் வளமாகவே புடைத்துர ணமுங்காணும்- பானென்ற பலவகையாய்ப்புண் ணேகாணும் பரிவான சுரமதுவுந் தீரத்தானே-கா னென்ற மருந்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளு கடவுள்பா தம்போற்றியேகேளுகேளு. (சுஅ)

மறுமுள்ளுக்கியாழம் வேறு.

கேளப்பா சுரமுந்தீரக் கிருபையாய்க் கியாழ ம்சொல்வேன்- வாளப்பா ஜாதிக்காயும் வளமான நருக்குமூலம்- தேளப்பா கிராம்புகூடச்சீரகங்கூட் டிக்கொண்டு- நாளப்பா கியாழம்செய்து நலம்பெ றஇறுத்துவாங்கே. (சுகூ)

வாங்கியக்கியாழந்தன்னில் வளர்நிம்பச்சாறு
ங்கூட்டி- ஒங்கியிருள்ளிசசாறு முகந்துடன் கூடக்
கூட்டி-பாங்குள்ள சட்டிக்காய்ந்து பரிவுடன் முறி
த்துவாங்கி- தீங்கில்லாத் தேனுஞ்சேர்த்துத்திறமு
டனுள்ளுக்கியே (எ௦)

இரணத்துக்கு பூசுமருந்து.

ஈய்ந்திட்ட சுரமுந்தீரு மியல்புடன் இரணமு
மாறும்- வாய்ந்திடு மருந்துதானும் வகையுடனின்
னங்கேளாய்- பாய்ந்திடசூடன்றூனும்பகர்வட்டத்
துத்திச்சாற்றில்-தேய்ந்திடமத்தித்தேதான் திருவி
ளக்கெண்ணைசேர்த்து சாய்ந்திட்ட ரணத்திற்பூச
சகலபுண்ணுறுந்தானே. (எக)

ஆரியவைசூரிவந்து வடுத்திடு மன்றெநீதான்
கூறிய குதிரைலத்திப் புதிதாய்ப் பதினன்காக
தேறியேயெடுத்துக்கொண்டுதிறமதாய்ச்சட்டிதன்
னில்- பாரியத்தண்ணீர்விட்டுப் பாகமாய்க் கரைத்
துவையே. (எஉ)

வைத்ததோர் தண்ணீர்தன்னை வகைபடசாம
ஞ்சென்றால்- கைத்ததோர் தெளிவிருத்துக்கனம்
பெறவுள்ளேகொள்ளு- மைத்ததோர்மருந்துக்கெ

ல்லாம் வகைபட இந்நீர்சேர்த்து- வைத்ததோர் ம
ருந்தைச்செய்தால் பலபலவைகூரியாமே. (எரு)

ஆமென்றவெத்தித்தாளுமழகதாயன்றன்றை
க்கு,தாவென்ற புதிதாய்சேர்த்து தபவாகவருந்து
வீரால்- வாமென்ற வைகூரிவந்து வளர்ஸ்நானஞ்
செய்யுமட்டும்- போமென்ற தாகத்துக்குப் பொ
ருந்திய மருந்துகேளே, (எச)

வைகூரிக்குப் பத்தியம்.

சேரும்பத்தியத்தைக்கேளு திறமாகச் சாதஞ்
செய்து- ஆறமேயாறவைத்து வழுகுடன்மிளகுநீ
ரும்- காருமே வகையாய்ச் செய்துக் கணம்பெறக்
கொள்ளநன்றும்- பாருமே வைகூரிதாளும்பரிவுட
னிறக்கமாவே. (எரு)

பரிவுட னிந்தப்பாமல்டண்பதாய்ச் செய்துக்
கொண்டு, கெரியுடன்சரிந்தபின்பு நீர்மோருஞ் சா
தங்கொள்ளு, தரியதிகாரமாகச் சாந்தமாம் பழமு
மாகா- சரிபட வெலுமிச்சங்காய் சலம்பழ புளியு
மாமே. (எசு)

பத்தியத்திற்குப் பதார்த்தங்கள்

ஆமென்ற நெல்லிக்காயாம் மறுபனைகற்கண்
டாகும்-காளெனதகருவேம்பாகும்களங்குளக்கெ

ளிற்றிவற்றல், தாமென்ற குராவைவற்றல் தளர்பா சிபயறுமாகும்-வேமென்றவெள்ளாட்டின் வற்றல விபரமாய்க் கூட்டலாமே. (எஎ)

பத்தியத்திற்கான புலால்வகை.

கூட்டலாங் காடையர்குங் குலாவு வெள்ளெ லியுமாகும்- நாட்டினி லுடும்புமாகும் நல்லவூர்க்கு ருவியாகும்- வாட்டமாய் வாழைக்கச்சல் வளரத்தி ப்பிஞ்சுமாகும்- தேட்டமாஞ்சினியான தெளிந்தக ற்கண்டுமாமே. (எஅ)

ஆகாத பதார்த்தங்கள்.

ஆமென்ற இவைவெல்லாங் கூட்டி யுண்ணு அழகான மற்றொன்று மாகாதப்பா. வேமென்ற வாகாத வஸ்துவெல்லாம்விபரமாய்ச்சொல்லுகிறே ன்கேளுநன்றாய்- தாமென்றதேங்காயுமாங்காயுமா காதருவான நல்லெண்ணெ யிலுப்பெண்ணையாகா- வாமென்ற சோற்றுவி நெல்லாவியாகா வனமான கொட்டைமுத் தாவியாகா. (எகூ)

ஆகாது கரிகள்தா னவித்தவாடை வழகான பிண்ணாக்கு வாகாதப்பா- தோகையர்களாசையுட வாடைப்பட்டால் தொடுகுறியாய்குறிகூலதோன் றும்பாரு- வேகமாயக் கடுப்பெடுத்துக் காடுகட்டி

விபரமாய்க் கைகாலை முடக்கும்பாரு- தாகமாய்க் குணங்கள்கண் டவிழ்தஞ்செய்தால் தப்பாதுநோய் துவுஞ் சாந்தமாமே. (அ௦)

கண் பூவிற்கு மருந்து.

ஆமென்ற விழியதனிற் பூவேவந்தா லதற்கு மொருமருந்துதா னுரைப்பக்கேளு- ஏமென்றபன ங்குருத்தை கறுக்கியேதோனிதமாக நயனமதிற் பிழியத்தீரும்- பாமென்ற முருங்கைப்பூநெரிஞ்சிப் பூவும் பரிவான நந்திவட்டப் பூவுங்கூட்டி;சேருமெ ன்ற சீரகமுங் கூட்டிக்குத்தித் திறமாகப் பிழிந்தி டத் தீருந்தானே. (அக)

தானென்ற வைசூரியதின் குணமுஞ்சொன் னேம் தருவான பத்திபவஞ்சனமுஞ்சொன்னேன் வானென்ற மறுமுள்ளின் னிதானஞ்சொன்னேன் வளமான குருபற்பந் தெளிவாய்ச் சொன்னேன் தேனென்ற திருவாகரணத்தின் திறமாகமேற்பூ சச் சொன்னேன் பாரு- கானென்ற சித்தருக்கும் மூலத்தோர்க்குங் கருத்தாகச் சொல்லி விட்டேன் வைசூரிமுற்றே. (அஉ)

அகஸ்தியர் வைசூரி நூல்-அஉ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

வைசூரி நூலிளடக்கம்.

பெயர்.

வைசூரியின் நாமங்கள்
பனைமுகரியின் குணம்
பாலம்மையின் குணம்
மிளகம்மையின் குணம்
வரகுதரிஅம்மையின்குணம்
கல்லுதரிஅம்மையின்குணம்
உப்புதரிஅம்மையின்குணம்
கடுகம்மையின் குணம்
கடும்பனிசசை அம்மையின் குணம்
கரும்பனிச்சை அசாத்திய குணம்
வெந்தைஅம்மையின்குணம்
பாசிபயற்றம்மையின் குணம்
கொள்ளம்மையின் குணம்
விச்சிரிப்புஅம்மையின்குண
நீர்க்கொளுவன் அம்மையின் குணம்
தவளை அம்மையின் குணம்
கரும்பனிச்சையால்பின்டோற்பத்திஆகாஅம்மைகளுச்கு ஆள்காட்டிக்குருவிமுட்டை ஔழ்தம்பாதரட்சைக்குருபற்பம்
வைசூரியால்வாந்திபேதி கண்டபேர்க்கு மருந்து வேறு.
வைசூரியால் வாதக்கிருந்திக்கு மருந்து
கிராந்தலுக்கு மருந்துவேறு
பேதிகண்டவர்களுக்கு பலசரக்குக்குடிநீர்
இரத்தக்கடுப்புக்கு மருந்து இதுவுமது.
அதிசாரத்திற்கு மருந்து இதுவுமது.
தொண்டைக்கமமலுக்கு (ம)ருந்து

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ஆதியில்மானிடப்பிறப்புக்குமுன் விஷ்ணுவுக்கும்,
பிரமனுக்கும் தர்க்கம் வந்து பூலோகத்திற்கனுப்பின,

ஆறுவது.

வியாதியின் வரலாறு.

ஆதியிலே பிரமனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் மகத்தான தர்க்கம்வந்த வகையேதென்றால், பாரிதிமலர்தரித்த வயன் பெரியோனென்றால்பதரியே மால் பெரியோ னென்றானப்பால், விதிதனில் வர்திருவருத்தஞ்செய்தார் வேகமொடு பாணங்கள் சூலஞ்சுக்கிரம், நீதியுள்ள கரத்தாலும் முட்டிதாலும்நெடியவனுமயனும்போர் கொண்டிட்டாரே. (௧)

கொண்ட பின்பு யிவர்களையே தணிக்கவீசன் கொடுமையுள்ள வியாதிகளை யுண்டுபண்ணி-சண்டமாருதமாக யிருவருமேற்றுக்கசாரங்க ளுமயனுமே சகிக்காமற்றான், அண்டர்பிரானடி பணிந்துபோற்றியேற்றி அவர்களுமே தஙகள்பதிக் கேகினார்கள், தெண்டனிட்டு வியாதிகளுமெமக்கேதென்னதெரிவிப்பா னீசனுமே தெண்டிக்கத்தானே. (௨)

தெண்டிப்ப நிபாதென்னில்தேவர்க்காகதெரி
வித்தோம் நீங்கள் புவி தன்னிற் சென்று, அண்ட
வொண்ணு அசடர்சண் டாளரான அக்கிரமஞ்செ
ய்தழிகின்ற கன்மிமீதில், கண்டிதமாய் வாட்டியே
பசிபைத்தீர்க்க காட்டினாடிப்படியே சென்றுவாட்
ட, சண்டர்களும்புவியிலுள்ள மார்தர்தாமும்தான்
பணிந்துமுறையிட்டார்குருமுனியைத்தானே.(ங)

தானென்றபொதிகைமுனி தன்மந்திரியோடு
சங்கரன்பாற் சென்று அவரடியைப் போற்றி, மா
னென்ற மனிதர்களை வியாதிசூழ்ந்து மரணஞ்செய்
திடும்வகைக்கிபயனேதென்ன, கோனென்றகுன்
றுவில்லி கிருபை கூர்ந்துகும்பமுனிதன்மந்திரி கே
ளாய் நீங்கள். தானென்று குன்றுகா னகத்தில்வா
மும் தற்பரத்தின் பச்சிலையுஞ் சமூலந்தானே. (ச)

தானேகேள்பலசரக்கு அதிலுண்டாகும்தனை
க்கொண்டு நீங்கள்பல விதமாய்ச்செய்து. மானிட
ரைக்கார்ப்பதுங்கள் மகிமையென்ன மனவுறுதிகொ
ண்டுமே வகையாய்ச்செய்து,நானேதான் வியாதித
னை,போக்கடித்து நலமாகக்கன்மத்தைநிவர்த்திசெ
ய்து, தானேதான் மணிமந்திர அவிழ்தத்தாலேதா
ன்போக்கி நூல்களையுஞ் சாற்றினோமே. (ரு)

வியாதியின் வரலாறு முற்றிற்று.

௨

கடவுள் துணை.

ஏழாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

தீக்ஷை பாடல் - ரு.

ஆதியந்தமேநிறைந்த தீக்ஷைமார்க்கம்அருள் செய்தேன்புத்திரனே சொல்லக்கேளு,சோதியந்தத்துள்ளிருக்குஞ் சுடரேபோற்றி சொல்லுகிறேன் அகாரமுடன்உகாரம்நோக்கி,வேதியென்றகமலத்திற் பொருளேயாகும்வேதாந்த முடிந்தாளெட்டிரண்டும், சாதியென்ற தீக்ஷையது வறிந்துபாருசத்தியந்தா னுந்தனுக்குத் தருகுவாரே. (க)

வாருகேளெட்டிரண்டு கூட்டலைவந்தும்வந்துதடா வுந்தனுக்கு மகிழ்ந்துபாரு, கூறுகேளப்புடனே யுப்பும்போச்சு கொடியான சுருக்கமதுகாணப்போகா,நீறுகேள்தாளகத்தை மேவிப்பாருநிலைத்துதடா தீக்ஷையது பத்துபங்கும்-கேறுளொன்றீரண்டுஞ் செபித்தாயானலாச்சரிய முலகமெல்லா மதற்குள்ளாச்சே. (உ)

ஆச்சென்று பிண்டமது வண்டமெல்லாம்ஆச்சரியங்கண்மணியே யென்னசொல்வேன் வாச்செ

ன்றவண்டத்தை நோக்கிப்பாரு வாருதிபோல்ரவி
மதியுந் தோனுந்தோனும் நீச்சென்றகுருநிஷ்டை
க் குள்பு புக்கி நிலைத்துதடாகாயமதில் ரூபமில்லை
ஆச்சென்று பாயமெல்லாந்துரவிற்புக்கி அடங்கிற்
று பார்த்துக்கொள் ளுண்மைத்தானே. (ங)

தானென்ற விம்முறையையறியலாச்சுதாயெ
ன்பார் சனங்களென்பார் தள்ளுதள்ளு,கோவென்
றூல் வருமோதான் குவிந்துபாரு கூற வொண்ணு
விக்குநவைப்பேசலாகா,வானென்றபெரியோரைக்
கண்டுதேறு வணங்கியே வறுதினமுமகிழ்ச்சியாக,
பானென்றவிப்பொருளை ஈசன்தானும்பார்வதிக்கு
த்தானுரைத்தார் பரீட்சையென்றே. (ச)

என்றெனவே பொருளதுதா னிரவில்புக்கும்
எடுத்துரைக்கப் போகாது வென்னசொல்வேன்,க
ன்றெனவே பொருளந்துப்பாட்டுக்குள்ளேநன்று
கத்தோணவேசொல்லிவிட்டேன்- ஒன்றுனபொரு
ள துதாறுற்றுப்பாருஒகோகோயென்னசொல்வே
னுகமைமெத்த இன்றேதான் புதுமையா ரைந்தெ
ழுத்தைக்காணுர் இப்படியே ஒன்றுக்குட் களைந்து
பாரே. (ரு)

அகஸ்த்தியர் தீக்ஷைபாடல்.-ரு
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எட்டாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சோதிமணி சூஸ்திரம்-அ.

காப்பு.

நல்லதொரு கணபதியின் பாதம்போற்றி
நவகோண மனோன்மணிதன் பாதம்போற்றி
அல்லற்ற விர்த்தகோண் குகன்றாள்போற்றி
அன்பத்தோ ரக்ஷரத் துடையோர்போற்றி.
சொல்லுகிறே னுந்தனுக்கு வகாரஉண்மை
சோதிமணி சூஸ்திரமோ ரெட்டுமப்பா
தெள்ளுமணி புலத்தியனே பேரானந்தம்
சித்தாந்த முறையெல்லாந் தெளியத்தானே.

நூல்.

திரிபுரைதான்வட்டத்துள் சிங்-அங்-அங்கென்று திநம்பவே ஐயுங்-கிலியும் -அங்கென்றேது,சரிதையொடுகிரிகையதஞானமப்பா தப்பாது-உங்-கிலியும் சவ்வென்றேது, பரிசமொடுபூரணத்தி லிய ங்கும் வாய்வு பார்க்கையிலே ஓம்சிவய வசிமென்

ரோது, துரியமடா துரியத்தி லப்புமுப்புஞ் சூட்டு
கிறேன் பாறையுப்பைச் சொல்கிறேனே. (க)

சொல்லுகிறேன் பாறையுப்பைபெடுத்துக்கொ
ண்டுசூக்ஷமாய்த்தாளகத்தி லறைந்துவுப்பா,வில்லை
தான் பிடித்ததனை போட்டில்வைத்து மேல்கீழுங்
கவச மிட்டுவுப்பைப்பூசி- எல்லையிலாக் காட்டெரு
வில் முளப்புடந்தான் இயல்பாகப் போட்டுநீயெடு
த்துப்பாரு, சொல்லியதோர் தாளகத்தி லீயமெய்
தும் சூக்ஷமாய் வாதவித்தை சொல்லுவேனே.(உ)

சொல்லுவேன் தாளகத்து லீயமானுல்சுருக்க
மாய்காரீயந் தன்னிலூட்ட- வல்லமைதா னில்லைய
டா காரீயந்தான்மகத்தானபதினாறுமாற்றுமாகும்
எல்லைபற்ற விசனுக்கு மெட்டாமூலம் ஏகாக்ஷர -
அம் - உம்-எம் மிரையுகாட்டும், தொல்லையில்லைவா
தமடா சுருக்கஞ்சொன்னேன் துறையோடேசெய்
தாக்காற் றுலங்குந்தானே. (ங)

தானென்ற வகாரத்துக் கெழுத்துஞ் சொன்
னேன் தப்பாமற்கேளடா தேயுவைமூட்டு,மோன
முடன் மௌவென்றும்ஆத்தாளென்றும்முக்கோ
ணவீடுதான்உகாரமென்றும்-பாளென்றநாதத்தை

வாங்குவாங்கு பரிவாக தவம்பண்ணப் பூரம்போடு
தேனென்றவோங்காரத்துள்ளே புக்குசிவயமசியெ
ன்றுதான் திறந்திட்டேனே. (௪)

திறந்திட்டேன் காயத்திற் காதியென்னசிவசி
வாமதியமுத மதிகெட்டகல்பம், உரைத்திட்டேன்
கல்பமதாரளொன்றுக்கு உத்தமனேமஞ்சாடிகளை
ஞ்சிகூட்டு, யுறந்திட்டேனிப்படியே செய்தவர்தா
ல் யோகிக்கி வயதுசொல்ல முடியாதப்பா வறைந்
திட்டேனப்படியே யோகத்துக்கும்வாய்க்கடங்கா
மௌனத்துக் கவ்வும்பாரே. (௫)

அவ்வாகிஉவ்வாகி அகாரமாகிஐம்பத்தோரெ
ழுத்திற்கு மாதியாகி, நவ்வாகி காலிரண்டுந் தன்னு
ள்ளாகி நடுவினின்ற லிங்கமது வக்ஷரமுமாகி-உவ்
வாகி யோர்நிலையாய்த தம்பமாகிஓம்நமசிவாயமெ
ன்று வகையிலோது, நவ்வாகிசிவ்வாகி அவ்வுமாகி
நாட்டுவாய் ஐயுங்கிலியை நாட்டுநாட்டே. (௬)

நாட்டடாசித்தரிலைகிழேகீரு நலமாகவுள்ள
றையில் சுழியும்போடு, ஊட்டடாமதியமுத மிறங்
குமப்பாஉண்டுண்டுயோகத்தி லுரைந்துநில்லு, பா
ட்டடா ஓம்நமசி வாயமென்றும் பதிவாக நின்று

ஐயுங் கிலியுஞ்சொல்லி, கூட்டடாயோக்தும் பிர வேசித்து குண்டலியைக்கண்டுகொண்டு குழியைப் பாரு. (ச)

குழியனே அகாரமே சிகாரமாச்சுகுதமில்லா முதலெழுத்து மிதனுள்ளாச்சு- அழியாதபொருளு முதா லிதனுள்ளாச்சு அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பி டப்பு மிதனுள்ளாச்சு; வழியாகவிதமூன்றுஞ்செய் னோர்சித்தர்வழியறியாமூடனென்ற கழுதைமாமி ஒளிபாருஞ் சோதிமணி யிதுவேயாகும் உயர்வி த்தாரகமணி யிடந்தானே. (ரு)

அகஸ்தியர் சோதிமணி சூஸ்திரம்-அ.

முற்றிற்று.

தேவிசகாயம்.

ஓ ன் ப து ா வ து,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

குருஜெயநீர்கெங்கை-சூ0.

ஆதியென்ற பூரணமாங் கண்டத் துள்ளே ஆத்
தாளைதொழுதுநின்று யைங்கரனைப்போற்றி, சோ
தியென்ற அறுநூறு பெருநூல்தன்னைச் சூத்திரத்
தானறுபதுக்குட்சுருக்கிவைத்தேன், சேதியென்ற
கருக்குருவும் வெளிபதாகத் திறந்திட்டேன்கைபா
கமருந்தின்பாகம், விதியென்றகெவுன்தி லோட்
டம்போல விளைந்தமணியின்னுல் தான்செல்
லக்கேளே. (க)

கேளப்பாகுருஜெயநீர் வகையைக்கேளு கேச
ரம்போல் மறைத்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம,வா
ளப்பா மறைப்பென்ன வென்றுகேட்டால் மகத்
தானசவுக்கார மென்றேசொன்னுர்.வேளப்பாபெ
ரித்தசிவன் பாதந்தன்னை வெளியாகக்கருமறப்பை
ச்சொல்ல வேண்டாம், நாளப்பா நொடிக்குள்ளே
செய்யும்வித்தை நன்றாகஊசிநீர் படிதான்வாங்கே.

வாங்கப்பா யிவருக்குக் கல்லுச்சுண்ணம் வாகா
ன வெடியுப்பு படிகாறசேரு, தாங்கப்பா ரோகநீர்
படிதாமெனன் றுசவ்வீரம்நவச்சாரஞ் சினர்தாறும்,
பாங்கப்பா முக்கலஞ்சி மொன்றுப்சேர்த்து பத
ாமல் கலக்கியல்லோ தெளியவைத்து,வாங்கப்பா
தெளிவுள்ளே மூலப்புனிதானிட்டு வரிசையுடன்
தெரிவித்துக் காச்சக்ாச்சே. (௩)

காச்சியதோர் குழம்பினுள்ளே சிறுநீர்விட்டு
கைமுறையாப் மூன்றுதிங்கள் காச்சிக்கொண்டுபா
ச்சியதோர் துரைகளெல்லா மின்னீரிட்டால் படு
முன்னே சரக்கெல்லா மாளுமாளும், காச்சியதோ
ர்குருசெயநீர் மேருவில்விட்டுக் களங்கமறப் பூசை
செய்து சாபந்தீர்த்துப், பாச்சியதோர் குருஜெய
நீராட்டங்கேளு பரப்பிலே விருகாதே சொல்வே
ன்கேளே. (௪)

கேளடா மணிமணியா யுப்பைவாங்கிக் கெடி
பான குருசெயநீர் விட்டுஆட்டி, நாளடாகாய்ந்து
தென்று லோட்டில்வைத்து நன்றாகக் குக்கிடந்தா
ன் போடுபோடு, தேளப்பா கொட்டுதல்போலுய்
புச்சுண்ணஞ் செயமாச்சுச்சரக்கையெல்லாம் ,கொ

ல்லுமப்பா, மாளடா ஜெயநீர்தன்னை வைத்தா
னல் மகத்தான வித்தையிதி லாடும்பாரே. (௫)

பாரப்பா கரியுப்புச் சுண்ணம்நாலுபரிவானவீ
ரமொன்று லிங்கமொன்று, சேரப்பாகெந்திபொன்
று சூதமேழு திறமான குருஜெயநீர் விட்டு ஆட்டி
வாரப்பா வெயில்முகத்திற் காய்ந்த பின்பு வருத்தி
டுவாய் மூன்று நாழிகைதான்மட்டும், கூரப்பாவெ
ன்னாலே சொல்லப்போமோ மாகோடிவித்தை நாழி
கைக்குள் கூடுந்தானே. (௬)

தானென்ற கெந்தகத்தின் களங்குகேளுதாய்
சொன்னாள் கெந்தகத்தே வாங்கிக்கொண்டு, வா
ளென்ற அயக்காண்டி தனிலுருக்கி மைந்தனேமி
ளகுதக்காளிச்சாற்றில், மானென்ற சூட்சந்தான்
சாய்த்தாயானால் மகத்தானகளங்கமப்பாகோடிவி
த்தைகோனென்ற களங்கொன்றுரெட்டிப்புசூதங்
கூட்டுவது வீரமொன்று சாரமொன்றே. (எ)

ஒன்றாகக் குருஜெயநீர் விட்டுஆட்டியுலர்ந்தபி
ன்புவருந்திடு நாழிகைதானுலு- நன்றாகக் கெந்தக
ந்தா னுடுமட்டும் நாவுண்டோ சொல்வதற்கு வெ
ன்னாற்கூடா, குன்றாத செம்புகத்தி தன்னைக்கேளு

கூறதிர்த அயுரியிலே கோடித்தன்னி, வன்றாகப்
பொரிக்காரம் வீரத்தோடு மடையனார்தான் சேர்
த்தரைத்துப் பூசுபூசே. (அ)

பூசிமண் சட்டில்வைத்துக் குக்குடந்தான்போ
டு பொன்னூசும் செம்பூரல் வறக்குபோச்சு, ஆசி
யேகாரமொடு வீரந்தத்தம் அழகானனுயுருவி கெ
ஞ்சில்கூட்டிப், பூசியேகுக்கிடத்தில் செம்பின்றா
றப்போச்சு புனிதமாம் பரியென்ற வல்லவாச்சு,
சால்வதமாஞ் செபநீரை பதனம்பண்ணு தனரவே
வேதைக்கும் புகழுண்டாமே. (கூ)

ஆமப்பா லிங்கவித்தை சொல்லக்கேளு ஆச்ச
ரிய மறவாகும் காரீயஞ்சூதம், தாமப்பா வெண்
கார மொன்றுய்க்கூட்டி சாதகமாய்க் குருஜெயநீர்
விட்டு ஆட்டி, ஓமப்பா வகசித்து மண்ணுஞ்செய்து
உப்பில்வைத்துச்சாமமொன்று பொரித்தாயானால்
வாமப்பா லிங்கமது கட்டிப்போச்சி வாங்கபயாகா
னுலிங்கஞ் சூதங்கேளே. (க0)

கேளப்பா பாதிரகங் கெந்தியென்றுகெடியா
னவிரமொன்று காரமொன்று, வேளப்பாசெயநீர்
தான் விட்டு ஆட்டி வெயில்முகத்திற் காய்ந்தபின்

லிங்கத்தாட்டு, நீளப்பா சத்தசாக ரம்போல்வித்தை நிலைமக்குமுன்னே செய்விக்கும் வேளைபோக்கு நாளப்பா சொல்லாதே கருக்குவழி சூட்சம் நன்றான மருந்தெல்லா ம்வாய்ப்புத்தானே. (௧௧)

தானான தானகவித்தைச் சொல்லக்கேளு தனிநுகமொன்றுடனே சூதம்ரெட்டி, மானான அரிதாரந்துரிசிவெள்ளை மைந்தனே வெண்காரம்வீரங்கூட்டிக், கோனானஜெயநீரைவிட்டூட்டி கொடிஅரவிமுகத்தில்வைத்து வுருக்கும்போது, பானான னகவித்தை யாடுமாடும் பண்பாகப் புலத்தியனே கண்டுகொள்ளே. (௧௨)

கண்டுசொல்ல ஆர்வல்லார் சித்தான்றிக்காசினியிலுள்ளவர்கள் ர்தான்காண்பார்விண்டுசொல்ல காரியத் தகட்டைக்கேளு வெடியுப்பு அரித்தாரம் வீரஞ்சூதம், பண்டுசொல்லப் பொரிகாரஞ் சேரக்கூட்ட பாங்கான குருசெயநீர் விட்டூட்டித், துண்டுசொல்லாரவியில்வைத்து வறுத்துப்போடு துறைகோடி சூட்சமெல்லாம் வெளிவிட்டேனே. (௧௩)

விட்டகுறை யுண்டானல் நூல்வங் தெய்தும் வெளியுரக் கருவெல்லாம் தோணும்பாரு தொட்

டகுறை பிறதானே விதிமதியுங்காணும் குஸ்திரந் தானருபதின்னூல் நாட்டார்க்கில்லை முட்டமுறை பேதென்றால் குட்சமொன்று முனிவர் சித்தர் யிந் நூலை யொளித்தார்ரையா தட்டகுறை பூரணந்தா னுதித்தாப்போல வளருமடா அறுநூறுமுந்நூறு ந்தானே. (கச)

தானென்ற திருநடனம் செய்தயீசன் தான் சொன்ன முறைசரக்கின் மைந்தாகேளு, தேனெ ன்ற மொழியுடையாள் பாதத்தானை தேசத்தோர் தங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் மானென்றசிவ காமி யென்தாய்பூசை வர்ச்சித்து யிந்நூலை வணங் கிப்பாரு கோனென்ற வருள்வெளியாஞ் ஞான வாக்குங் குடியிருந்தாள் மனோன்மணித்தாய் கூறி னானே. (கரு)

கூறினதோர் துரிசினுட ஆட்டைக்கேளு குன் றுபோற் றுரிசுவொரு கட்டிவாங்கி- மாறியதோர் சிமிள்புடைக்கா லரைத்துப்பூசி மைந்தனே சிறுபு டத்திற் றவள்ரோம் ஆறியதோர் வெண்கண்டா கொப்புமுண்டோ ஆச்சரியங்கோடான கோடிவி த்தை- தேரியதோர் வெண்கண்டா களஞ்சினுநூ சேர்த்திடுவாய் சூதம்ரெண்டு விரமொன்றே. (கசு)

ஒன்றாகுங்கெந்தியுடன் பாதிகாரம் ஒக்கவே குருஜெயநீர்,தன்னாலாட்டி- நன்றாகக்காய்ந்தபின்பு வறுத்துப்போடு நான் சொல்லக்கூடாதுவேதைப் போக்கு- மன்றாகும்வெண்கண்ட ரிடைக்குரெட்டி பாய்ச்சயிரதம்நா லிரமொன்று- மன்றாகுங் காயம் பற்பமொன்று வார்த்தரைப்பாய் செயநீரால் வைத்துக்கொள்ளே. (௯௭)

கொள்ளவே செயநீரால் மாட்டுமாட்டு கோடானகோடிதொந்தம் விள்ளொணாது- மெள்ளவே னாகத்தின் கட்டுக்கேளு வெண்கண்டர் மால்தேவி காரச்சாரம்- அள்ளவே குருஜெயநீர் விட்டுக்கொண்டு ஆட்டியேனாகத்திற் பூசவைத்துக்- குள்ளவே பத்தெருவிற் புடந்தானஞ்சில்வேடாமற் புகையடங்கி மாண்டுபோமே. (௯௮)

போமென்ற அரிதாயச் சிவப்புக்கேளுபுகழ்ந்த தொருவிஷ்ணுவின் மூலிமாட்டித்- தாமென்றமால்தேவிக் கங்கிபூட்டிச் சார்வாகச் சிங்காடைப் புடந்தான்போடு- ஆமென்ற தாரமதுசிவப்புமெத்த ஆச்சரியம் வேதைமுகமனந்தங்கோடி- ஓமென்றகண்டருட சிவப்புச்சொல்வேன் உவருப்புவெண்காரங் கூடக்கூட்டே. (௯௯)

கூட்டியெல்லாஞ்செயநீர லரைத்துக்கொண்
டுகுறியான கையாகத் துடன்வருக்க- மாட்டியெல்
லாமெடுத்துப்பார் சிவப்புமெத்த மைந்தனேகோ
டிவித்தை ஆடுமப்பா- மேட்டிபல்ல குருவென்ற
செயநீராலே பிரபல்லிய குருக்குவழி வித்தைமார்
க்கம்- பூட்டியெல்லாம் வெளியாகச் சொன்னேன்
பாரு புகழ்பெரிய வெடியுப்பின் சுண்ணங்கேளே.

கேளப்பாவெடியுப்பு சினம்நேராய் கெடியா
னகுருசெயநீர் விட்டுஆட்டி- காளப்பாகாயவிட்டுவெ
றுத்தாயானால் நன்றான வெடியுப்பு சுண்ணமாச்சு-
வாளப்பா சாரமிட்டுச் செயநீர்வைத்தால் மக்களே
கோடானகோடிவித்தை-தேளப்பா கொடுக்குபா
ஷாணமார்க்கந்திறஞ்சொல்வேன் திறஞ்சொல்வே
னென்றுய்த்தானே. (உக)

தாளென்ற அப்பிரேகம் வெடியுப்புசீனஞ்சா
ரமொடுவெண்காரம் மடைசன்காந்தம்- வேளென்
றஉரைப்பு ரோமநீறும் வீரமுடனென்றாக விரைந்
துகூட்டி-வாளென்றரவிமுகத்திற் காயவைத்துவ
ரிசையுடன் உப்பிலப்பா யெரித்துவாங்கே. (உஉ)

வாங்கவேதீபமொருசாமமட்டும் மருகாள்தா
ன்கமலவன்னிசாமமொன்று, தாங்கவேஆறவைத்
துப் பாருநீதான்சாந்தம் போலதுகட்டுத் தன்னைச்
சொன்னேன், ஏங்கவே வேண்டாங்காண்வாதியெ
ன்றூன் இந்தமுறைசெய்தவனே யோகிஞானி, நீங்
கவே வறுமையெல்லாந் தவருண்டேபோம்வெளி
யான பாதையடா யிந்தநூலே. (உ௫)

இந்தநூல்சூத்திரந்தான் அறுபதப்பாஇயம்பி
னேன்களுக்குருவும் வெளிபதாகும். முந்திநூலறு
நூறுஞ் செப்பினேன்பார் முனைபெற்ற திருவெல்
லாம் பனிபோலாக, விந்தநூலசெய்பாகங்கைபாக
மெல்லாம் வெளியாச்சே யென்றுசித்தர் மெச்சிக்
கொண்டு,அந்தநூல்போலல்லாவென்றுபேசிஇவை
யோயின்னூலே ஒளித்தார்காணே. (உ௬)

காணப்பாகோடிவித்தை செய்யும்நூலைக் கரு
வென்று லோகத்தோர் விட்டார்சொன்னேன், பூ
ணப்பா தினந்தோறும் பூசைசெய்து புகழ்ந்துவை
த் தெடுத்தடக்கம் பண்ணிவைத்தார், தோணப்பா
யின்னூலைச் சூத்திரந்தான்கிட்ட தொண்டுபண்ணி
நடந்தாலும் கொடுக்கமாட்டார்,பேணப்பாநூல்த

ன்னைக் கொடுத்தாயானால்போய்ரசில்விழிவதுண்
மை பெருமைபோச்சே. (உரு)

போச்சென்று வெண்ணாதே யின்னால்தான்கி
ட்டிற் புகழ்ந்தரசவாதியென்றும்ஞானியென்றும்,
ஆச்சென்று சொல்வதல்லால் வேறொன்றில்லை ஆச்
சரியமெத்தமெத்தஅறிவுண்டாகும். நீச்சென்றதிட்
சையுண்டா மவுனமுண்டாம் நிலைத்ததொரு செய
நீரும் பலபோக்குண்டாம், ஆச்சென்றபித்தனையும்
ஆர்தான்காண்பார் மகத்தான சூத்திரந்தான்வாய்
த்தபோக்கே. (உசு)

வாய்த்ததொரு பாஷாணம்போக்கைக்கேளு
மகத்தான வித்தையப்பா சொல்லொண்ணாதெத்த
தொருஊறலறச் சுண்ணநீரில் யெரித்துவிடலாகா
த மிசைந்தோர்சாமம். மோய்த்ததொரு லிங்கமுட
ன் மடையசினம் மிருதார்சிங்கியொடு அப்பிரகம்
கட்டி, காய்ந்ததொரு செயநீரை விட்டுஆட்டி கவு
சித்த பாஷாணந்தனை புரித்துப்போடே. (உஎ)

போடப்பாயிருசீலை மண்ணுஞ்செய்து புகழா
னஅடுப்பில்வைத்துச் சட்டிமூடி, சாடப்பாவிளிம்
புக்குச் சீலைசெய்து தனலூட்டுச்சாமம்ரெண்டு தீ

பம்போல, கோடப்பிரதிரமானபாஷாணங்கட்டுங் கூடுகிறகுருவேது யென்றுப்பானல், காடப்பாசுற்றி யெங்குமலேந்தாலுந்தான் நல்லவெள்ளைபாஷாணம் யிதற்கொவ்வாது. (உ௮)

ஒவ்வாது யென்றுசொன்ன வகையேதென்று ல்உத்தமனேபாஷாண மொன்றுவாங்கி, கவ்வாது வெள்ளீயம் மிரண்டுசேருகணமானசூதமது நாலுங் கூட்டி-மவ்வாதுவெண்காரமொன்றேயெல்லாம்மா ளவேயெருக்கம்பால்விட்டுஆட்டித்-தவ்வாதுவரை த்தெடுத்துப்பின்னுமாட்டி யகலமாய்பில்லைதட்டிர வி முகத்தில்வையே. (உ௯)

வையப்பாஅப்பிரேகமிருதார்சிங்கிவகையான சீனமுடன் மூன்றுங்கூட்டி- எய்யப்பாகவசமாய்ப் பொதிந்துசீலை மியல்பாக செய்துலர்த்திச் சுண்ண ம்நிறில்- கையப்பாசீனவுப்பு விட்டுஆட்டிகைமுறை யாய்வுப்பிட்டுச் சுண்ணமிட்டுத் தையப்பாநிர்த்தமி ட்டவாலைதனைப்போற்றிச் சாபமென்ற நீரவன்னி தன்னைமூட்டே. (௩௦)

மூட்டியிதைமண்திறந்துபார்க்கும்போதுஉமி ர்கூட்டிக்களங்கினது சத்திமெத்தச் சூட்டியிந்தக்க

ளங்கதனைச் சொல்லப்போமோ சூட்சமெத்தகோ டான கோடிவித்தை, பூட்டியிந்தப் படியெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன் புகழ்ந்தரச வாதியென் னூலின்னூல்பாரு- காட்டியிந்தசாஸ்திரத்தைக்கொ டுக்கவேண்டாங் கங்கைதரித்தோனாணைக் கடக்கப் போமே. (௬௧)

போமென்றேன்தனித்திருந்து யின்னூல்தன் னைப் புகழ்ந்துமெச்சி வாசித்துக் கருக்களாய்ந்து- வானென்றே னிதுவிட்டு ஈய்ந்தாயானல் வாய்புழு த்துநாயிருக்க மரணமாகிச்- சாவென்றேன்புத்தியு ள்ளோன்விவேகமுள்ளோன்சாகாமலிருக்கவென் னூற் கொடுக்கமாட்டார்- கூவென்றேன் சாபமது போட்டதாலே கொடுமையாய்சூட்சத்தி லொளித் தார்பாரே. (௬௨)

பானென்ற யிரும்பினை செம்புகளூபாய்பி லேவிடுகாதேஅடக்கிப்போடு- தானென்றமடைய ன் அப்பிரகங்காந்தர் தாங்குவாயிடைசமனாய் ரெ ங்குபாதி- வானென்றபழச்சாறு விட்டுஆட்டி மை ந்தனே நெடுங்கையுஞ் சில்லுங்கட்டி- தீனென்றகெ ந்திரெண்டு சாரமொன்று திறமானதுரிசடனேகா ரமொன்றே. (௬௩)

ஒன்றாகப் பொடிசெய்து குகையிலுள்ளு மூற்றசுர பொடிமேலுந் தூவிக்கொண்டு- நன்றாகச்சில் லிட்டுச் சீலைசெய்து நாற்பதேகுறுக்கிடந்தா னுனூ வாட்டிச்- சென்றாக ஆற்றவெடு சுற்றியுள்ள செம் பாகுமிதனுடைய ஆட்டோமெத்த- பன்றாகக்கோ டிவித்தை யென்றானாத்தாள் பதித்திட்டேன்சாஸ் திரத்தில் பதித்திட்டேனே. (௩௪)

பதித்தவித மின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பாட்டிலேவிடுக்காதே சூட்சமைந்தா- விதித்தவித முன்கையில் செரிஞ்சில் ரெண்டும் விரைந்துள்ளு மிட்டுசிங்கி கேசரமுஞ் சேர்த்து- கதித்தவிதமுன் போலப்புடந்தான்போடுகனகமொற்றசெம்பப்பா சொல்லொண்ணாது- சதித்தவித மேதனக்குச் செம்பைக்கண்டால் சதாகோடி சுங்கவித்தை வேதை யாமே. (௩௫)

ஆமென்றசெம்புப்பு முன்னோர்புடத்தில் ஆச் சரியங்களங்கெடுத்து ஆளக்கேளு, வேமென்றகன ங்கொண்டு சூதம்ரெண்டு வீரமொன்று காரமொ ன்று ஒன்றாய்க்கூட்டித்- தாமென்ற குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டித் தான்வருக்க கோடிவித்தை தாண்டி

பாடும்- வாமென்றதொழிலெவர்க்குஞ்சொல்லவேண்டாம் வாய்பேசாதிருந்துவிடு மவுனங்காணே.()

காணவே யிம்முறைகள் செப்பும்போதுகாட்டாதே ஒருத்தருக்குங் கைபாகந்தான்-தோணவே பண்ணுமற் கைமறப்பு செய்து சூஸ்திரந்தானிருக்குதென்று சொல்லொணாது- பேணவே கண்காணாதடக்கஞ்செய்து பிரபலிய வஸ்துண்டு மகிட்சிகூர்ந்து வேணவேஆதாரமேல்மூலஞ்சென் றுபூரணியே காரணியே தாயேயென்னே. (௩௭)

எண்ணவே சதாசித்தம் மனதுதையூணியேறடாஅறிவங்கே பரத்தில்மீளும்-வன்னவே காயசித்தி யாகுஞ்சொன்னேன் மகத்தான வித்தையெல்லாம் வளரும்பாரு- அன்னமே தேகத்துக் கூட்டியாட்ட அருள்தானேபொருளாகியாட்டிவிப்பாய் முன்னமேசொன்னமுறை மோக்கெல்லாம்பார்முட்டுகின்ற கைபாக முறையைப்பாரே. (௩௮)

பாருநீ துரிசிபொரு கட்டிவாங்கிப் பண்பாகசிவந்துநின்ற பாலைமூடி-வேறுநீ அரைத்துருட்டிபொதித்துக்கொண்டு மேலாகச் சீலைசெய்து எரித்தபோதில்- சேருநீபுடம்போட்டு யெடுத்துவாங்கச்

சேர்த்திடாய் சூதம்ரெட்டி கெந்தியென்று-வாருநீ பச்சிலைச்சார் விட்டுஆட்டி வருத்துவிடும் ஆபிரத் தென் மாற்றுமாமே. (௩௯)

மாற்றானகுருக்களஞ்சூதனக்கோடென்றுமா யைனொடு சவ்வீரம் காரியபற்பம்- பாற்றான சாறு விட்டு அரைத்துக்கூட்டி பதராமல் வருத்தரைத்து வுலரவைத்துக்- காற்றானதாகாது செங்கல்லில்பிட் டுக் கைமுறையாய் சாமமொன்று யெரித்துஆரக்- கூத்தான வேதையப்பா அதிலேருடங்கோடான கோடிதவர் கூட்டுங்காணே. (௪௦)

கூடுமென்றகாரீயஞ்சூதம்நேராய்க்கூட்டுபொ ன்னன்பாகமடையன்விரம்-பாடுமென்றகெந்தகமு மொன்றுப்கூட்டிப்பதருதகுருசெயநீர்விட்டுஆட்டி, ஒடுமென்ற ரவிபுடத்தில் வறுத்துப்போடு ஒகோ கோ அப்பன்தான்செய்தாயானல்- ஆடுமென்ற சர க்ரெல்லா மிதனிலாட்டு ஆத்தாளைக் கோடித்தாற் கோடிதானே. (௪௧)

கோடியொடு சரமெழுரு வகையைச்சேருகு ருசெயநீர் விட்டுக்கரிப்பையஆட்டி- ஞுடியேகுக்கி டதிற் சுண்ணமாகும் நன்றாகசுண்ணத்திற்காரசர

ரம்- வாடியேதிரியாதே களஞ்சியொன்று மைந்த
னே சேரவொன்றாய் நாணுக்கிக்கொண்டு-தேடியே
பிங்கானிற் செயநீர்விட்டுத் திரமான துரிசா றுகள
ஞ்சியாட்டே, (௪௨)

ஆட்டியே பிங்கானில் வைத்துக்காய்ந்து ஐய
னே வறுத்தெடுத்து செயநீர்வாங்கி, ஆட்டியேமெகர்
தகத்தை அரைத்தக்காய்ந்த அதைவறுத்துச்செய
நீர்தா னிறக்கிக்கொண்டு- மாட்டியேயிரத்தத்தில்
விட்டுஆட்டிமைந்தனே வறுத்தெடுத்துப்பின்னுமா
ட்டி- கூட்டியே வேதைக்குக் கோடாகோடிக் குடி
பான சரமெழுகின் கூத்தைக்காணே. (௪௩)

காணவே பாஷாணக் கட்டுக்கேளுமைப்பாக
மார்க்கவழிக்கு கருவைத்தாறும், பூணவே யணிமி
ளைதுத்தர்தாளும் பூனீறு அப்பிரகம்வங்கஞ்சிங்கி-
தோணவே கர்ப்பூர சலாலத்துச்குடன் சுறுக்கான
நவச்சாரமிணங்கண்சினம்- பேணவேகுருசெயநீர்
தன்னிலாட்டிப் பேசாதே சமபாகம் வெள்ளைதா
னே, (௪௪)

தானேகேன்கவிசித்துச்சிலைசெய்துசாமாந்தா
ன் உப்பில்வைத்து யெடுத்துப்போடு- உள்ளேகே

ள் உலர்ந்தெறும்பு போலேயாடும் உத்தமனேயிதி
ன் சுருக்கு பெதுக்குமில்லை, மானேகேள் இந்தவி
த்தை ஆச்சரியமாகும் மதியூகியறிவதுவே வாதி
யாவான், மானிலத்தில் மனிதருக்குவழங்கவேண்
டாம் மகத்தான பாஷாணக் கட்டுத்தானே.(௪௫)

கட்டான பொரிக்காரங்கெந்தகஞ்சாரக்கலந்
து சமனுகக் கல்வத்திட்டு, மாட்டானகோரக்கர்
மூலிச்சாற்றில் மெழுகதுபோ லரைத்துக் கவசஞ்
செய்து, திட்டான மண்செய்து காயவைத்துத்
திறமான தோரெருவிற் புடந்தான்போடு,பட்டா
னிறந்துரிசு ரோரச்சூதம் பாங்கான வீரமுடன்
கெந்திகட்டே. (௪௬)

கூட்டியே வெண்காரம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
குருஜெயநீர் விட்டரைத்து வருத்துப்போடு,ஆட்டி
யேயிப்படித்தான் குருசெயநீர்விட்டு அப்பனே
ஐந்துதரம் வறுத்தாயாகில், காட்டியே துறைநன்
றுங் கோடிவித்தை நன்றாக வேதையிலே கோடா
கோடி, ஊட்டியே துரிசினுட ஆட்டைக்காணார் ஒ
கோகோ பார்த்தின்பங் காணலாமே. (௪௭)

காணலாம் பூமியிலே தோற்றமெல்லாம் கரு வென்ற வித்தல்லோ ஆதிமூலம், பூணலா மனதுக் கு மதுவேமூலம் புரியவிட்ட மூன்றெழுத்து மேக மாதி, தோணலா மாகாச வெளிக்குட்சென்று செ பமெனு மதியிரவிநடனமாடிப், பேணலாங் குருநி மூலத் தினந்தான்போற்றிபிடித்தவழுசித்தரென்ற பெருமைதானே. (௪௮)

பெருமையென்ற தாம்பரத்தின்பற்பங்கேளு பேசாத கருவிடையம் சொல்வேன்மைந்தா, அரு மையென்ற தாம்பரந்தான் களஞ்சிபாரு அதிற்பா தி காரீய மயிர்தக்கூட்டி, தருமையென்றவெண்கா ரம் வீரங்கெந்தி ஒன்றாகக் குருசெயநீர் விட்டரை த்தஆட்டு, கருமையென்றகுக்கிடத்தில் தவளநீ றும் கனகமடாவெருகோடி காட்சிபாரே. (௪௯)

காட்சியாமின்னமொரு தொழிலைக்கேளுகை பாகம் செய்பாகங் கருவைச்சொல்வேன், ஆட்சி யாம் பொன்னிமிளை வீரங்காரம் அந்திடைக்கு பொன்னென்ற வப்பிரேகஞ்சேர்த்து, வாசியாங்கு குசெயநீர் விட்டிஆட்டி மைந்தனே குக்கிடத்தில்ம டையன்பேரலாம், பூச்சியாம் வேட்டுவக்தான்வை

த்தகுஞ்சுப் புதுமைமெயாக்கும் ஈாகத்தின் போக்கு
த்தானே. (௫௦)

போக்கான வசீகரத்தின் குட்சங்கேளு புகழ்
பெரிய ஆவின்கோ ரோசினைகற்பூரம்- வாக்கானக
ண்ணனுட மூலிவேரும் மகத்தான சந்தனமும் பு
னுகுங்கூட்டித்- தாக்கானமந்திரமாம் ஒம்-கிலீம்வ
சியஞ் சர்வமோ கினிவாவா வென்றுபோடு- தாக்
கான தில்லைநடம் ஆட்டுப்போலே கண்டதெல்லா
ந் தேடிநின்று கதறும்பாரே. (௫௧)

பாரப்பா கிறுமமொன்று கூடசேரில் பாரவ
சியம் பாவசியம் மெட்டுமாடும்- வாரப்பாசெங்கழு
னீர்ப் பூச்சார்விட்டு மயனம்போ லரைத்துலர்த்தி
வைத்துக்கொண்டு- சேரப்பாமத்திபிலே திலர்தம்
போடு திறமானவசிகாத்தின்சித்தியாச்சு-காரப்பா
பிதைமறைத்துச் சொன்னார் சித்தர் கருவையெல்
லா மின்னூலிற்கண்டிடாயே. (௫௨)

கண்டதொரு நூல்போல வென்னூல்தன்னைக்
காசினியோர்க்கொருநாளுங்கொடுக்கவேண்டாம்-
விண்டதொரு கருக்களெல்லாஞ்சொல்லவேண்டா
ம் வெளியாக கனகமுறைகாண்பிக்கவேண்டாம்-ப

ண்டதொருஞ் சிவனாணை குருவினாணை பார்வதியா
ள் தன்னாணை யிந்நூல்பனஞ்சொன்னேன்- அண்
டதொரு சிஷன்வந்து அடுத்தாலுந்தான் அருமை
யுள்ள சூஸ்திரத்தை யிபம்பொண்ணாதே. (ருங)

இபம்பவொண்ணாசமொன்றுசூதம்ரெண்டு
பித்துடனே சவ்வீரங் காரம்பாதி- நிரம்பவேபொ
ன்னினப் பிரங்காங்காலும்நீதிபென்றவன்னிகெற்
பமனைதான்பூட்டி- சுபம்பவேகெந்தகமுங்கால்தா
ஞ்சேர்த்துத் தடியுள்ள குருசெயநீர் விட்டுஆட்டி-
நயமாவே வறுத்தெடுத்துப் பின்னும்ஆட்டிக் கை
முறையாப் முன்போலே பதனஞ்செய்யே. (ருச)

செய்யப்பா நாகம்பத் தாலேகோடிதிறமான
வித்தைபெல்லா மாடிப்பாரு- மெய்யப்பாமார்க்க
மெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன் விள்ளாதே
பொருவருக்குங் குருகுருமருந்துங்-தையப்பாநிர்த்
தயிட்ட பரனைப்போற்றித் தாயானசிவகாமி பாத
ம்போற்றி. கையப்பா பிரபல்லிய வித்தையெல்லா
ங் கண்டுணர்ந்து செய்தவனே காட்சித்தாமே. ()

தாமேதான் சாஸ்திரத்தைபார்கேட்டாலுந்த
டைசொல்லி யனுப்பிவிடு சதாசிவன்றன்னாணை-வா

மென்ற யிந்நூல்தான் கொடுத்துநீர்தான் வாசியுங்
கோளென்று சொல்லிவகைசொல்லாதே- ஆமென்
றகருக்களெல்லா முணர்ந்துக்கொண்டு அடக்கமா
ய்ச் செய்தொழிலின் அருமைபாரு-ஒமென்றமௌ
னத்தின் செய்கைபோலே ஒகோகோ அந்தவிதம்
உற்றுப்பாரே. (௫௬)

உற்றுநின்ற ராசியிலே அமிர்தமுண்டுஒளியா
மற் கேசரத்தி னுபரயேறிப்- பற்றிநின்ற இடைபி
ன்சுழி முனைமுன்னென்றால் பாய்மரமாம்வெளிய்
கண்ட சோதிமூலம்- வற்றிநின்ற அறிவுதனைமேலே
நோக்கி அறிந்துபார் தேசிகனைப்புகழ்ந்துகொண்
டு-சத்திநின்றபாதத்தைச் சிந்தைசெய்து சதாநித்
தம் பூரகத்தை சார்ந்துநோக்கே. (௫௭)

நோக்கவே யிருள்வெளியாம் நடனந்தோணு
ம்நானுக்கமுள்ள யிமநாத முக்கங்காணும்-பார்க்க
வே மணியோசை சங்கோசை பரமகுரு நாதர்நி
ன்றகைலயங்கே- தாக்கவேமௌனத்தின்குளிகை
யங்கே தோணதெலலாந் தோணுஞ் சொரூபமங்
கே- காக்கவே யெந்நாளுங் கருணைபொங்கிக்கடா
க்ஷித்த வாலையென்ற கருத்துமங்கே. (௫௮)

அங்கென்ற புரியஷ்ட மெழுத்துவாசி ஆதார மேல்மூலத்தடக்கமங்கே- பாங்கென்றமனம்புத்தி யாங்காரமூன்றும் பஞ்சவர்கள் ஒத்துநின்ற பதியு மங்கே- சங்கென்ற பத்மநிதிக் கடலாலேறித்தவசி ருர்த குகைவீடு தலமுமங்கே- மங்கென்றகேசரமு முன்னஞான வழிமார்க்க முற்றுணர்ந்தவழிகாண் பாலே. (ருகூ)

வழியான சுடர்கோடி காந்திமீறு மதிபிரவி யொன்றான மார்க்கந்தோற்றுஞ்-சுழியானமுனையி லுறைக் கமலமாது குரியமெனச்சாகிரநீதனற்சுற் றிபேறக்- குழியானமௌனமு மொன்றாய்ப்பற்றி க்கூர்மைதரு மெய்ஞ்ஞான அதிதமுற்று- விழியா னகண்டகண்ட சோதியெல்லாம் வெளியானருத்தி ரத்தின் விபரமுற்றே. (சு0)

அகஸ்தியர் குருஜெயநீர் கெங்கை-சு஡.

முற்றிற்று

கடவுள் துணை

பத்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

காவியச்சுருக்கம் - க.

ஆதியந்த மாதார மகண்டநாதம்
அடுத்துநின்ற நிராதாரந் தூரத்துக்கப்பால்
சோதியந்த நகாரமடா பிரமன்வீடு
சுடரொளியாம் மகாரமடா மாலின்வீடு
நீதிபெரு ஞானமொழி சிகாரமப்பா
நிர்க்குணத்தின் ருத்திரனும் நிலைத்தார்பாரு
வாலையெனும் வகாரத்தில் மயேசன்றானும்
மனம்புத்தி அறிவுமதி விவேகமுன்ளோம்
சாதியெனு முயிர்வாழ்க்கை யகாரபீடம்
சதாசிவனுங் கொலுவிருந்தார் நிர்க்குணத்தின்
ஓதியந்தபெரியோர்கள் ஓம்-ந-ம-சி-வ-ய-மென்று
உற்பனமாய் ஸ்தம்பித்து ஒருநிலையாய்நின்றார்
சாருதியா மாயிரத்தைச் சுருக்கியானுஞ்
சடாக்ஷரப் பொருளாக்கி ஒன்றிற்சொன்னேனுங்

காருதிபோற் புலத்தியனே மைந்தா நீயுங்
கடப்பின்னை யுந்தனுக்கு வாச்சுதப்பா
சீருலகத் திருந்தாலு மெய்ஞ்ஞானம்போலச்
சிக்காது வொருவருக்குஞ் சீஷாகேளு
மாதுபடபின்னையென்றால் விந்தைக்கூட்டி
மலையேறிக் குகைதனிலே கர்ப்பமூண்டு
ஊருபதி மனையாள்பெண் மாய்கைவிட்டு
ஒருமனதாய் ஞானவழி உண்டுதேரு
பாடுபட வேண்டாம் நீசரிகைவிட்டு
பண்பான கிரிகையிலே பாடிப்பாடி
பேருபெற வேணுமென்றால் மௌனவாழ்க்கை
பெறவேணும் சிவபோகம் பெற்றால்மோக்ஷம்
வாருமென்ற வாயுமடா ஞானமப்பா
மைந்தனே ஒன்றல்லோ மகத்தாம்வித்தை
தாருமா றாகவல்லோ தீக்ஷைபெற்றாற்
சாராது ஒருவருஞ் சாபம்போட்டோம்
ஆறுவரை கடந்துசரா சரங்கள்தாண்டி
அருளினேனும் ஆயிரத்தின் சுருக்கமுற்றே. (க)

அகஸ்தியர் காவியச்சுருக்கம் -க.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதிஞோராவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

குருநூல் முப்பூ - ருய!

காப்பு வெண்பா,

வானும் புவிபு மதியுங் கதிரொளியும்
தேனுந் தெளிந்த சிவகுருவே-தானுந்தான்
நான்மறையு மாராய்ந்த நந்நூலா மைம்பதையு ம்
தானருளுங் குஞ்சரத்தின் தான்.

நூல்.

மயமான முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை வைத்தியத்திலக்கியே விரித்துச்சொல்வேன், ஜெயமான கணபதியுங் கந்தன்றானும் சிவனோடே உமையாள் பார்வதியுங்கூட, நயமாக வெப்போது முன்னேநின்று நாடியே முப்பூவை நயந்துகேட்க, வயமாகச் சொல்லுகிறேன் ஐம்பதுக்குள் வைத்தியரே இப்பொருளை வணங்கிக்கேளே. (க)

வணங்குவது ஆரையென்றாற் குருவின்பாதம் வாலைபொடு சிவன்பாதம் நிர்வாணிபாதம், வணங்

குவது யாரையென்றாற் கணபதியுங்கந்தன் வாகா கப் பூசிக்க வரிசையாகும். வணங்குவது ஐம்பதுக் குள் முப்பூவப்பா வாதத்துக்காகிறது வைத்தியத் துக்காகும், வணக்குவது ஐம்பதையும் வணங்கவே ணும்வைத்தியத்துக்கிதுவுயிர்காண்வாதிகேளே. ()

வாதியென்று விந்தமுறை யறியவேணும் வா தந்தானே துசெப்பவைத்தியமேதப்பா, ஆதியென் றவைத்தியந்தான் பிர்மவித்தை ஆத்துமாவை ரட் சித்தாலவனேசித்தன், நீதியென்றதர்மமது நினைக் கவேண்டும் நீணிலத்தி லுயிர்களுக்கு மிரங்கவே ணும், ஏதியதோர் கன்மத்தில் தர்மமாதி உத்தம னே வைத்தியத்துக் குறுதிகாணே. (௫)

உறுதியாம்ஒருநூற்றி னன்பதுக்குள்உரைத் ததொருலோகமரணத்தைக்கேளு, உறுதியென்ற முப்பூவின் சுண்ணம்வேணும் உதவாட்டா லொன் றுமில்லை யுடைந்துநீறும், உறுதியென்ற ஐம்பதை யும் விட்டபேர்க்கு உலகத்தில் வைத்தியந்தான் உ ண்டோயில்லை, உறுதியென்ற முப்பூவை நிறுத்திக் கொண்டு ஒகோகோலோகமெல்லா மொக்கநீறே.

நிற்றுவகை யறிந்தவனே வைத்தியனாகும் நி லைத்ததொரு வாதியென்றால் நீற்றுவான்பார், சாற்

றனின்ற முப்பூவையறியவேணும் சாதகமாய்க்கை முறைகள் தப்பிரவண்ணம், பார்த்துரைத்த சத்தி முரை காணவேணும் பருவமாய்க் குருமுடிக்கும் பாகம்வேணும்- சாஸ்திரத்தின் முறையறிந்தகுரு வைச்சேர்ந்தால் தவறாத பொருளொன்றுஞ் சா ர்ந்துபாரே. (ரு)

பாரடா முன்னுரைத்த முப்பூவெல்லாம் பரி வான சித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்கும், சேரடா வை ம்பதுக்குள் சொன்னேன்முப்பூ செகத்திலுள்ள மானிடற்குச் செய்யவேண்டி- ஊரடா வேறுகொ ண்ட வுலுத்தருக்கு உறுதியாய்த் தேகமது பெல த்துப்போச்சு - ஆரடா யென்னைப்போற் சொல்ல ப்போறார் ஆச்சரிய முப்பூவி னருமைபாரே. (சு)

பாரென்ற உவருப்பைக் கொண்டுவந்து பரி வாக சுத்தஜலந் தன்னிலிட்டு- சீருடனே கலக்கி யே தெளியவைத்து தெளிவாகக் காய்ச்சிநன்றாய் வற்றினக்கால்- நீரிலேமறுபடியும் விட்டிக்கிண்டி நிலையாகத் தெளிய வைத்து இறுத்துக் கொண்டு- வாரமுடன் காய்ச்சியே வற்றவைத்து வாகாகவிப் படியே காய்ச்சிகாய்ச்சே. (எ)

காய்ச்சுகின்ற முறைக்கெல்லாஞ் சுத்தஜலம்
விட்டு கலக்கியே தெளியவைத்து காய்ச்சுகாய்ச்சு-
ஆச்சிர்த பூவதுதான் வெளுத்துப் போகும் அப்பு
றத்தே வைத்துவினி அறையக்கேளும்- வாச்சு
தொரு காரியுப்பையவாரிக்கொண்டுமானிடர்கள்கூ
ட்டுமுப்பில் மார்க்கங்கேளு- பாச்சிந்தப் படிசுத்த
ஜலத்தைவிட்டு பரிவாகத் தெளிவித்துப் பத்து
முறைகாய்ச்சே. (அ)

மூறையாக நிலவுப்பைச் சொல்லக்கேளுமூத
ண்ட பிரமாவின் விந்தும்பின்னே- அறையான பூமி
யிட நாதமாச்சு ஆதியுப்பிசிவமென்று இதற்கேபே
ரு- மறைவாக வொளித்துவைத்தார் நூல்களெல்
லாம் மார்க்கமெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் வரிசை
யாக-நிறையாக கல்லுப்பால்வளர்ந்ததப்பா நீற்றி
யே தின்பவர்க்கு சுண்ணம்பாச்சே. (௯)

சுண்ணமென்று லோகத்தார் சுட்டுநீற்றி சுல
மாகதாம்பூலம்தின்பார்கேளு சுண்ணம்புல்,கல்லெ
ன்று மிதற்கேபேரு சுத்தர விபூதியுமிதற்கே பேரு
என்னமுள்ள சுண்ணப்பா காரச் சுண்ணம் இய
ல்பான கல்லுப்பு சுண்ணமாச்சு- தண்ணியிலே

போட்டவுடன் மீரிப்போச்சு சவுக்கார குழியாச்சு
சார்ந்துபாரே: (௰)

சார்வாக விதைமறைத்தார் சித்தரெல்லாம்ச
முசயகை ளில்லையப்பா வெளியாய்சொன்னேன்-
சீரான கல்லுதான் துய்யவெள்ளை செகத்திலிந்த க
ல்லுதான் மெத்தவுண்டு-நீரான கல்லென்றுமாகா
தப்பாநிர்மலமாம் வெள்ளைக்கல் பிரம்மகற்பம்-ஆ
ர்வாக வதைபெடுத்து அமுரிக்குள்ளே அப்பனே
யுவர்மண்ணைக் கரைத்துக்கெகள்ளே. (௧௧)

கொள்ளவே யதிலிந்தக்கல்லைப்போட்டு குமு
றவே காய்ச்சிவிடு கட்டிப்போகும்- வெள்ளையாய்
சுன்னக்கல் கட்டிப்போச்சு வேதாந்த மூர்த்திமெ
ன்று இதற்கேபேரு கல்லென்ற கல்லதனை யண்ட
நீரால் கருவாக வறைத்ததனை வில்லையாக்கி- உன்
ளபடி சொல்லுகிறேன் உலையிலூத உத்தமனே சு
ண்ணும்பா முறைத்துவூதே. (௧௨)

ஊதிடவே சுண்ணமுமாஞ் சலத்தைவாரு ஒ
கோகோ நீர்வற்றும்நீறிபபோகும்-வாதிடவேயீங்
கானில் வைத்துநீற்று வளமாக ஜலம்ரேதி அ
விட்டு ஆகியா மண்டலமே வைத்தாயானால் ம

மேலே உப்புவந்து படரும்பாரு, சோதியாமுப்ப தனை விழித்துவாங்கி சுகமாக பலமொன்று தூக்கிக்கொள்ளே. (கங)

தூக்கியே வகையொன்று பலமொன்றாக ஜமமாகச் சூடனொரு பலமுங்கூட்டி- நோக்கியே அண்டர்நீர் விட்டு ஆட்டி நறுணுக்கமாய் வில்லைசெய்து ஊறவைத்து- தாக்கியே யுலர்ந்தபின்பு ஓடுமூடி சாதகமாய்ச்சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக்கொண்டு- பாக்கியே முழப்புடத்தில் நீறிப்போகும்பண்பாக விதையெடுத்து பகறக்கேளே. (கச)

கேளப்பா வீரமொரு களஞ்சிகூட்டி கிருபையுள்ள புழுகதிலே களஞ்சிகூட்டி- நாளப்பா பூரமொரு களஞ்சிகூட்டி நாட்டிலுள்ள சம்பழச்சார் விட்டு ஆட்டி- தாளப்பா வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு சாதகமாய் முழப்புடத்திற்போட்டுவாங்கு வேளப்பா சுண்ணமது கடுங்காரமாச்சு வெகுசுறுக்குப் பூநீறு குருவிதென்றே (கரு)

குருவேதோ முறையேதோ வென்பார்மாண்பர் கூறியதோர் நூல்காணார் குருட்டுவாதி தருவாரண முப்பூவை பாரார்மாண்பர் தாரணியில் மனிதர்

கலைமயக்குவார்பார்- உறுவான கல்லுப்பை யறிய மாட்டார் உலுத்தருக்கு வாதமது யுண்டோவில் லை- தெருவோடேஅலைகிறதோர் நாயைப்போலே சென்மித்த கசடருக்கு வாதமேதோ; (கரு)

ஏதென்று போகாமற் சொல்லக்கேளுஎடுத்த தொரு துறைக்கெல்லா மெளிதேயாகும், வாதெ ன்ற பேர்களெல்லா மயங்கிப்போக வயித்தியத்தி ன் திறவுகோல் மார்மேலாணி, தாதென்ற செந்தூ ரம் வைப்புக்கெல்லாம் துடியான பூநீறு சொல்லி ப்போட்டேன், காணென்ற வுபதேசம் முருதான் சொல்வார் கைகண்ட குருவாச்சா கருதிப்பாரே. ()

பாரப்பா விதிலேயோர் களஞ்சிவாங்கிபர்ச்சி யலோகத்தை நீற்றிப்போடு, வாரப்பா ஒருநூற்றி ன் ஐம்பதுக்குள் வைத்ததொரு மாலந்தான் முப் பூவாலே, சீரப்பா குருவைவிட்டுச் செந்தூரத்தா ல் சிவக்காது இடையில்லை ஜெயமாகாதே, ஊரப் பா விக்குருவை யொளிக்கவில்லை ஒருகோடி நூலு க்குள் ஒளித்தார்சித்தர். (கஎ)

சித்தாக வேணுமென்றால் இந்நூல்பாரு ஜெ யமாகும் குருவறிய விந்நூல்பாரு, முத்தான முப்

பூவுக் கிந்நூல்பாரு ரூதண்ட வைத்தியத்துக் கிந் நூல்பாரு, பத்தாத வாதத்துக் கிந்நூல்பாரு பாரி துள்ளோர்க் கிந்நூலைப் பகரவேண்டாம்- ஒத்தா டும் சிஷனுக்கு ஒளிக்கவேண்டாம் உலகத்துமானி டருக் குறைக்கலாகா. (கக)

ஆகாத வழியினைத்தான் அடுக்கலாகா ஆருக் குமிந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டாம், பாகான முப்பூ வை விடுக்கலாதா பாவிகட்குஞ் செந்தூரம் பகர லாகா, போக்கான கன்மத்தை நிவர்த்தி செய்து பூதலத்தில் வைத்தியஞ்செய் புண்ணியமாமே.(உo)

ஆமிந்தவகை யெல்லாந் தெரியச் சொன்னோ ம்அப்பனே. உதுக்கினத்தைச் சொல்லவில்லை நா மிந்த வகையெல்லாஞ் சொன்னோமப்பா நாசென் மமானதெல்லா மதிகசென்மம், ஒமிந்த சிவஜெங் கதைச் சிவனூர்நீற்றி உலகத்தி லுண்டாகித் திருடி ச்செய்தார், வாமிந்த சித்துக்கள் நடக்கைபாலே வந்ததடா நோய்களென்றேவறுமைதானே.(உக)

தானென்ற நோய்களினூற் செத்துப்போனால் தாரணியில் மனிதருண்டோ தாயே சொல்வாள், வாவென்ற சிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று வாயி

சொல்ல மாதாவே நீயே சொல்லு, தேனென்ற மனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு செகத்திலே ம னிதரைநீ சிருட்டிசெய்தால், ரோயென்று வியாதி களை யுடனேவிட்டு றனுக்கமுற்று மரணத்தா லும் வந்தேதா. (உஉ)

உய்வதினால் வெகுபாவ மென்றுபோற்றி உ மையவள்தா னவர்பாதம் பணிந்துகேட்க, செய்வ தென்னு அவரவர்கள்கன்மத்தாலேதீவினைகளாலெ டுத்தசடலத்தோர்கள்-கைவினையாலும்பாமலடியே னுக்கு நல்வாக்குத் தந்தருளி நல்கவேணு மைவிழி சேருமையாளே வுலகத்தோர்க்கு வைத்தியரோமரு ந்தொன்று வகைசொல்வோமே. (உங)

வகையானமூலிகையுங் காரசாரம் வளமான உபரசமும் பாஷணங்கள், தகையான நவரத்தினம் அஷ்டலோகம் தனிற்சிவசெந்துமுதல் தரணியோ ர்கள் வகையான ரோய்கட்கு மருந்திதென்றுமகத் தான மேகமெல்லா மாண்டுபோக, தகையாமற்று யெனக்கு உபதேசித்தாள் சாற்றினேன் வயித்திய பிரண்டு லக்ஷங்காணே. (உச)

காணப்பா பத்துஆயிரமுஞ் சொன்னேன்கன மான ஆயிரத்து ஐந்நூறுந்தான், பூணப்பா அறு

நூறு மிருநூரோடு புகழாக மூன்றுபத்து வைந்து மாகத், தோணப்பா கன்மசூஸ்திரமுன்னூருதனை யான வைம்பதுக்குள் சுருக்கிப்போட்டேன் வினைப்பா மற்றதெல்லா மிந்நூல்விட்டால் வேறுனமுப்பூவின் விதிதானே. (உரு)

விதியாய்ச்சொல்லுகிறே னுருக்கினத்தைவெட்டவெளி யாவுந்தான் விபரமாக, ஆதியாம்முப்பூவிற் காரங்கூட்டி அழகான காந்தத்தை யிடைக்கிடையேகூட்டி, பூதியாய் முலைப்பாலால்விட்டு ஆட்டிபுகழான் குகைக்குள்ளே வைத்துமூடிஊதிதானக்குகையி லுருக்கிநீற்றுஒகோகோ ஒருமணியாயுருகிப்போமே. (உசா)

போமென்ற விரும்பினிடபொடியைவாங்கிபுகழாக அந்திடைக்கி குருவைப்போட்டு, தாமப்பா முலைப்பாலால்சாமமாட்டி சாதகமாய் குகைக்குள்ளே வைத்துமூடி, நாமென்ற காக்குகையி லுருக்கியாட்டி கலமான ஒருமணியாய் நிற்கும்பாருவானென்ற அப்பிரகநவநீதத்தை மாட்டியேயிடைக்கிடைமுன் மருந்துகூட்டே. (உஎ)

கூட்டியே முலைப்பாலாற் சாமமாடி குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுமூடிக்கொண்டு நாட்டியதோர்

குகையிலிட் டுருக்கித்திரு நலமாக ஒருமணியாம் நாட்டிப்பாரு மூட்டோடே வாங்கிவைத்து பின்பு கேளு முனையான கெருடபைக்சைக் கல்லுவாங்கி ஆட்டியே குளிக்கல்லிற்பொடித்துக்கொண்டு அழ காக வந்திடைக்கு மருந்துகூட்டே. (உஅ)

மருந்தென்ன கருவதனைக் கூட்டிக்கொண்டு வளமானமுலைப்பாலி லாட்டியாட்டு,குருந்தென்ன குகையிலிட்டு சில்லுபோட்டு கூறுதயூதிடவேமணி யுமாகும், விருந்தென்னகன்றுரை வாங்கியேதான் விருதான குருக்கூட்டி விரைந்துஆட்டி, அருந்து கின்றபாலாலேயாட்டித்திரு அப்பனேயுலையில்வை த்து மூட்டியூதே. (உகூ)

மூட்டியேயுருக்கிடவேமணியுமாகும்மூதண்ட சகஸ்திரமாம்வெதிகேளு,நாட்டியே யிடைக்கிடை தானகுருவைச்சேர்த்துசாதகமால்முலைப்பாலா ட்டித்திரு, ஆட்டியேகுகையில்வைத்து மாட்டியூது அப்பனே ஒருமணியாய் நிற்கும்பாரு, தேட்டியே யடயுகணத்தைசசேர்த்துக்கொண்டுதிடமாகவிடை க்கிடைத்தான் குருவைக்கூட்டே (௩0)

குருவதனைகூட்டியென்னபொடித்துக்கொண டு கூசாமல் முலைப்பாலைபிட்டு ஆட்டி, திமையாவ

குகையில்வைத்து மூடிக்கொண்டு திறமாக ஆறவி ட்டு திரளுமட்டும், பருவமுடன் வகைபார்த்துக் குகைக்குளிட்டு பாங்காக மூனறுமுறை குலிக்கியூ து, பருவாகமணியாக வாங்கிக்கொண்டுவளமான அண்டத்தோல் வாங்கிடாயே. (௬க)

வாங்கியே சவ்வுதன்னைத் தள்ளிப்போட்டு ம' ருக்தென்னகுருந்தென்னை யிடைக்கிடையே கட்டி வாங்கியே மூலைப்பாலைவிட்டு ஆட்டிவளமாக்குகை யில்வைத்து வாங்கியூது, எங்கியே மணியாக விற ங்கிப்போகும் இன்னமொரு சேதியுண்டுவியம்பக் கேளு, தாங்கியே திரியாதே சொல்லக்கேளு தடி பானசங்கதனைப பொடியாய்த்தூக்கே. (௬உ)

தூக்கியே யிடைக்கிடைதான்குருவைக்கட்டி துலங்கவே மூலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி ஆச்சியே குகையில்வைத்து வுருக்கியாட்டு அப்பனேயொரு மணியா யாகும்பாரு, நோக்கியேசலாசத்துசொல் லாகேளு நுணிக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவை ப்போட்டு- தாக்கியேமூலைப்பாலைவிட்டு ஆட்டி சா தகமாய்க் குகையில்வைத்துசார்வாயூதே. (௬௬)

சார்வாகவூதவொருமணியாய்நிற்கும் ருதவா ன நவாரத்தின் சொல்லக்கேளு, ஆறுன வொன்ப

தையும் வெவ்வேறுச அந்தந்த விடைக்கிடைதான் குருவைக்காட்டி, பேராக வார்த்ததனைக்குகையில் வைத்து பெருமைபட வூதிடவே மணியுமாகும். சார்வாக மனிதருட அஸ்திதன்னை கலந்ததனைப் பொடியாகி குருக்கிடைதான்காணே. (ரு௪)

காணந்த விடைக்கிடைதான் மூலைப்பால்விட்டு கலந்தரைத்துக் குகையில்வைத்து காடாயூது, பூணந்த தாக்குகையில் யுருக்கித்திரு புகழாகவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு, தோணந்த கலையினிட்கொம்பைவாங்கி சுகமாக சீவியதை தூக்கிக்கொண்டு. ஊணந்த விடைக் கிடைதான் குருவைவிட்டு உறைப்பாகமூலைப்பாலா லாட்டிவாங்கே. (ரு௫)

வாங்கியே குகையில்வைத்துஉருக்கித்திருவளமாகக் குகையிலுள்ளே கண்விட்டாடும். பாங்கியே ஆமையுடல் தன்னைவாங்கிப்பாங்காக விடித்ததனை பொருக்கிக் கொண்டு, தாங்கியே குருவதனைச் சமனுய்ச்சேர்த்து சார்வாகமூலைப்பாலா லதனையாட்டி நீங்கியே குகையிலிட்டு வுருக்கியூது நேராக வுருக்கினத்திஞ் நீதிகேளோ. (ரு௬)

நீதியாயுருக்கினத்தின் மணியையெல்லாம்நிசமாக விடைக்கிடைதான் கொந்திகூட்டி, சேதியாயு

டைத்தனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி திட்டமா யரை
த்திடுவாய் நாலுசாமம், ஆதியாய் வில்லை செய்து
வைத்துக்கொள்ளு அழகான பழச்சாற்று லாட்டி
த்தீரு, வாதியாம் வந்தவனைவெளியாய்வைத்துவரி
சையாய்மூன்றுநா ளாட்டிப்போடே. (நஎ)

போட்டதொரு வில்லைதனை யோட்டிவைத்
து புகழாகமேலோடு கொண்டுமூடி, நாட்டமாய்
சீலைசெய்து கெஜபுடத்தில் நன்றாக செந்தூர முரு
க்கம்பூப்போல், பூட்டவே செப்பதனில் பதனஞ்
செய்து புதுமையாய் தீரும்நோய் புகலக்கேளிநீட்
டவே யெந்தந்நோய்கள் குஷ்டம்நினைவான அநு
பான மறிந்துசெய்யே. (ந அ)

செய்யவேயிரும்பதனைத் தேனிற்கொள்ளசெ
கத்திலுள்ளபாண்டுவகையெல்லாந்தீரும்மையவே
காந்தத்தைத்தேனிற்கொள்ளமகத்தானதாயுமொடு
பாண்டுபோகும்- உய்யவே யுப்பாகஞ் சஞ்சீவியில்
உகந்தாக்கால்நீரிழவுமோடிப்போகும்மையவேசெ
ருடனைத்தான் தேனிற்கொள்ளநாட்டாதுகன்றோக
ம் நாடிப்பாரே, (நகூ)

பாருநீ கன்னரைக் கரையிற்கொள்ளபாரிலு
ள்ள ரோகமது சேத்துமந்தீரும்- தேறவேசாஸ்தி

திரவே பாலிற்கொள்ள திரேகத்திதுள்ளங்நோய்சி தறிப்போகும், வாருநீ டங்கணத்தை யிஞ்சிசாற்றி ல் மருந்திடவே வாதசுரஞ் சன்னிபோகும்,சோன அண்டத்தை துதூவேலையிற்கொள்ள க்ஷயமொடு காசமிளைப்பு தீரும்பிளை. (௪0)

ஈளைபோஞ்சங்குசுன்னம் பனவெல்லத்தில்இ ட்டாக்கால் வாயுவெல்லா மிறந்துபோகும்வாளா கும்பித்தமெல்லாமாண்டுபோகும் யைந்தனேயறு மானமறிந்துசெய்தால்,காளேயாய்சலாசலத்துச்செ ந்தூரத்தைக் கடுக்காயிற்றின்றிடவே மகோதரங்க ள்,பேளையாம்பெறுவயிறு நீராம்பல்போசுப்பெரி தானரத்தினத்தின் பெறுமைக்கேளே. (௪௧)

பெருமையுள்ள மாணிக்கஞ் சாதிக்காயிற்கொ ள்ள பெரும்பாடு வெலும்புருக்கி பிரிந்துபோகும். அருமையென்ற பச்சைதன்னை கற்கண்டிற்கொள் ள அஸ்திசுரமவெட்டைமுத லசுவ் றுபோகும். தரு மையென்ற வயிரத்தை சீனிற்கொள்ளசகலசுழிச்ச ல்சீரிழவு சாராதோடும், ஒருமையென்ற வைடூரிய ம் பாலிற்கொள்ள உள்வரட்சிகல்ரோகம் வோடிப் போமே. (௪௨)

போகுமேகோமேதகம் நெய்யிற்கொள்ளபுக மூானவினையொடு செப்ரோகம்போம், வாருசேர்க லைக்கொம்பைத் தேனிற்கொள்ள மைந்தனே கண் குலங்கு மயக்கந்தீரும். ஆகுமிந்தநீலத்தை திரிகடு கிற்கொள்ள ஆச்சரியங் குஷ்டமெல்லா மகன்று போகும்,மோகமாமுத்தனைத் தின்பாயானுல்மூர்க் கமாந் தம்பனத்தின் முறையைக்கேளே. (சரு)

முறையானபவளத்தை முலைப்பாலிற்கொள் ளமுக்கியமாந்திரேகமது வலுத்துப்போகும்வறை யான பித்தமெல்லா மாய்ந்துபோகும் மகத்தான மேகமெல்லா மாண்டுபோகும்,துறையானவப்பிர மனுசினியிற்கொள்ள துன்பஞ்செய்யரோகந்துலைந் துபோகும், துறையான கஸ்தூரிதின்பாயானுல்சுர ஞ்சன்னியகன்றுபே ரஞ்சுகமிதாமே. (சச)

சுகமான ஆமைசத்து தன்பாயானுல் சோர்வி ல்லா சன்னியோடு சூலைதீரும். மகத்தான வகைக் கெல்லாமநுபானங்கள் அறிந்துநீகொண்டாக்கால கலுமநோய்கள் தயவானசெந்தூரமினங்கள்தோறு ம் தான்கருக்காற் களஞ்சிதனைசி தாக்கிக்கொண்டு முதமான குருக்கல்லி லொக்கவிட்டு முலைப்பாலா லாட்டிவிடு சாமமொன்றே, (சடு)

ஒன்றான சாமமது அரைத்துவாங்கி உருட்டி விடு குன்றியிடை உலர்த்திக்கொண்டு, நன்றாகவே யரைத்து இஞ்சிச்சாற்றில்நலமாகக்கொண்டிடவே சன்னிதீரும், பண்டான வலியைந்தும் பறந்துபோகும் படுபாவியானசுரங்கன்னிற்காணு, உண்டான சேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன் ஒழிக்கறிபோ மொளிக்கயில்லை புலகத்தோர்க்கே. (சகூ)

உலகத்தோர்பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னேன் உறப்பாக வயித்தியத்தை யூணிச்சொன்னேன், நிலைகெட்டமாந்தருக்கேசொன்னேனில்லை நிலைதவராமனிதர்கட்கு நிகழ்த்தினேன்யான், வலைகட்டி மீன்பிடிக்கும் தன்மைபோல வையகத்தில் நோய்களுக்கு வலையிதாகும், சிலைபுமொத்த தேகமடா மனிதர்திரோகம் செய்வகையறியாம லிவர் செத்தார்பாரே. (சஎ)

பாருநீபலநூல்கள் நன்றாய்ப்பார்த்து பகர்ந்த தொருவாடியெல்லாம் பகருவாயே, சேருநீகுணங் குறிகள் நன்றாய்ப்பார்த்து செயமான மருந்தினுட குணப்பாகங்கள், சேருநீ சாதகமுஞ்சாத்திரமுங்கண்டு செயமானநோயினுட குணமுஞ்செய்கை, வா

ருர்கன்மத்தைநிவர்த்திசெப்த வளமாகமுப்பூவின்
மார்க்கஞ்செப்பே. (சஅ)

செப்பவே குருவதனை முடிக்கவேணும் செந்
தூரமானதெல்லாஞ் செய்பவேணும்,கைபவேபிணி
யெல்லாந் தீர்க்கவேணும் நாட்டிலுள்ள பேர்களெ
ல்லாம் வணங்கவேணும், துப்பவேதியானங்க ளு
றைக்கவேணும் துறபானபூசைமுறைபறியவேணு
ம், லைபவேகோபத்தை நீக்கவேணும் பண்டிதரோ
யிர்தமுறைப் பகருங்காலே, (சகூ)

காலானவயித்திபத்தை யுருதிபாக கைமுறை
கள் தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தால்-பாலானநிறமு
டைய பிரமனுவான் பண்டிகரில்தன்வந்திரி பகவா
னுவான்- சேலானமச்சமுநிபெண்ணூதம்பார்த்தா
ல் சிந்தைபிலேகளங்கமறச் சித்தனுவான்- நாலான
மணிபெற்றுபிரமன்சொன்னகலமுடைய முநிமொ
ழிந்தார் நாடிமுற்றே. (ருo)

அகஸ்தியர் குருநூல் முப்பூ-ருo.

முற்றிற்று

உ

தேவிசகாயம்

பன்னிரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

மூப்பு - ௩௰.

ஆதிபரா பராத்தினிடகிருபைபோற்றி அடிமுடிபரா மைங்கோளம் நந்திகாப்பு-நீதியாம்வாரணத்தின் முகவான்காப்பு நிர்மலமாஞ்சதாசிவத்தின்வடிவேகாப்பு- பாதிமதி யணிந்த சிவன்பாதங்காப்பு பத்திமுத்திசித்திவயி ரவனேகாப்பு-ஒதியதோர்வாணிபின்றன்பாதங்காப்பு ஒங்கார மூலவட்டத்தொளிகாப்பாமே. (௧)

ஒங்காரமூலவட்டக் கணேசன்பாதம்ஒளிவெளியாமனோன்மணி நாதாக்கள்பாதம்-ஙாங்காரசாரமதைமூன் றுபத்தில் நயங்காணும்புலத்தியனேஞானமாலை- தெங்காரனதனிந்தாற் சமைந்தசம்பு சிவமென்றுஞ்சத்திபெனறும் பெருமாச்சு-ஆங்காரமா

ணுவமு மடங்கிற்றுனல் அரகரா அடிமுடியுங்காப்
புத்தானே. (உ)

காப்பான அடிமுடியும் நடுமூன்றுந்தான்கரு
க்காடுவெளிக்காடுஒளிக்காடாகும், சாப்பான அள
ர்காட்டிற் குடிசைகட்டி சங்கையா யிருந்தவரைக்
கண்டதுண்டாம்,பூப்பாவோராதமாதநாடம்பொ
ங்கிவரும் அப்புமுப்பு சரியாய்காணும், வாய்ப்பக
ட்டினல் வருமோதசமாந்தீட்சை வந்தபடி குருமு
டித்து வாதம்பாரே. (௩)

பாரப்பா குருமுடிக்குங் காலஞ்சொல்வேன்ப
ங்குனியும் சித்திரையும் மகரகும்பம்,வேரப்பாவெ
டுப்பதற்குஅந்தநாளில் வியன்படவேகதிர்தாண்டி.
மதியிலிற்கும்,சீரப்பா முதற்பக்ஷந் தசமியன்று தி
திபார்த்து சாகாக்கால்முடியுமென்று- ஊரப்பாது
யிரத்தெட் டிதழாமென்று உச்சிமலை மீதிருந்து பூ
லைவாங்கே. (௪)

பூவானபூவிலொரு விபரங்கேளு பொங்கிவரு
ம்பஞ்சவர்ணம் பாதநாதம், நாவான தசைபாமல்
விமையாடாமல் நாலானகேசரியில் மனதையூணி

தாவான விடந்தேடி கண்டுபோற்றி - சதுர்முானு
மாயவனுங்காணாப்பாதம்மாவானமானவிரங்கொ
ண்டோ ரெல்லாம் மவுனமனோன்மணியாகி வாழ்
ந்திட்டாரே. (௫)

வாழ்ந்திட்ட அக்கினியும் வாய்வுங்கூடி வசம
ற்றபூமியின்கீழண்டமாச்சு- தாழ்ந்திட்டஅக்கினியு
ம் வாய்வுங்கூடி சமரசமாய் நடுவான பிண்டமாச்சு
தாழ்ந்திட்ட விரண்டுக்கும் பிலமேதென்றால் தரு
வானமன்னோடே தண்ணீராச்சு- ஆழ்ந்திட்டுப்பா
ர்த்தோனேஆதிகாண்பான் அரியென்றும்ஸ்ரீயென்
றும் நடுவின்பேரே. (௬)

நடுவானபூமியிட நாதம்வாங்கி நல்லவிந்து நீர்
கரைத்து ரவியிற்போடு- விடுகாதேயிப்படியே பத்
துமுறைகாச்சு விந்துவிடநீராலே கட்டிப்போகும்
விடுவானோவாதிமகன்சிவத்தைத்தானும் விழியொ
ளியாஞ்சத்தியென்ற பூரணத்தை மைந்தாபாடு பா
திமூன்றிலொன்றுசிவத்தைச்சேர்க்க- பரிவானரவி
மதியிலுப்புண்டாச்சே. (௭)

உப்பானவுப்புக்கு நாமங்கேளு உகமையுள்ள
வெடியுப்பு வென்றும்பேரு- அப்பான மேகத்திற்

பிறந்தவுப்புஅழ்ந்காட்டிற்குடியிருப்போர்க்காணு
ரில்லை- செப்பர்தநாதகிரி சோதித்தேற சிவனைவெ
ளியாக்குமிந்தசேதவியுப்பு, தப்பாககர்ப்பமுள்ளமு
ம்மாதவிடு தூரியம்விட்டு அதீதவெளிகாணுவாயே

காணுதகாணுமடாவிந்தநூலில்கண்டவர்கள்
சொல்வார்கள் வெளியிற்போடார், தோணுது பூர
ணத்தை தோற்றிவைக்கும் சோரூபமுள்ளஆபிரத்
தெண்சாஸ்திரவித்தை,காணுதவொன்றுக்கும் கா
ரசாரம் நஞ்சுகொண்டுசெத்தவன்போற் சாக்கெல்
லாஞ்சாமம்- பேணுதவுலகத்தில் தசயாம்தீக்ஷை
பொத்தபுத்தியறிவதனுற் பேணிப்பாரே. (௯)

அறிவானபூரணமேஆத்துமாவாகும் ஐந்துமூ
ன்றும்பெட்டிரண்டும்! கண்டபோதே- குறியான
குறிபவாய்மைமந்தாசொன்னேன்கூடும்போதேகமு
ன் போகமாகும்-சரியான பனிரண்டும்பதினருள்
ளே சத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் நிற்குமப்பா- சரி
யானபரதேசி யிதுவேயாகும் பதியுடைய அமிர்த
கலை பாணமுண்ணே. (௧௦)

கலையான பதினறில்நாலும் பாழாம்கண்டுதே
டாசூரியன்றன் பனிரண்டில்நாலு- தலையாகப்பிர

ந்ததிலே வெட்டுநின்று சோமகலைசூரியகலை யாயி
ற்றப்பா- அலைபானவாரியினாலமிர்தமன்னு, ஆதி
யென்றும் அந்தமென்றும் அமைந்தபிண்டம்-வலை
யானசிவகலைதானேதென்றுக்கால் வாங்குவதும்வி
டுகுவதும் வழக்கந்தானே. (௧௧)

வழக்கமாய்சிங்குலையை மடித்துவைத்துவா
ய்மூடினாலையுமே பறியொட்டமல்- முழக்கமாய்நா
டிநரம் பசையாடாமல் மூலமுதலாறுதலஞ் சிரசே
கண்டால், பழக்கமற்றுநெற்றிஉச்சமமாகப்பிரம்ம
புறம்பாகாவாசமதாய்சமாதியிலு-பழக்கமாயந்த
மனதைநெருக்கிடாமல் பார்த்திலதுவிருகண்ணும்ஆ
டாமல் நில்லே. (௧௨)

நில்லென்றால்வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்நீர்
மூடமடையருக்குவருமோவாதம்- செல்லென்றால்
பெரியோர்கள் சொல்லுவாரோ சொக்கிமெள்ள
பெயரவென்றாலேறலாமோ-அல்லவென்ற வினைய
கற்றி நந்திசொன்ன அறிவுதங்கு மனம்நிலைக்கும்
ஆசானாவாய்- மல்லென்றுஞ்சண்டையிட்டு தர்க்கம்
பேசும் வாய்வீணர்தங்களுடன் வாய்பேசாதே. ()

பேசாதேஉலகத்தில் கர்ப்பங்கோடுபேச்சறிந்
துபேசாமல் பழிபேசெய்வான்- கூசாமல் நூலிருந்
தாற் கொடுங்கோளென்பான் கொடுக்காட்டலந்த
ஞானக் கேனென்பான்- ஆசானைபோல வவன்
சரியாய்ச்சொல்வான்அகஸ்தியின் மேலாணையில்லை
யென்றுபோடு-தேசாதிவழக்கமெலாம்பாஷாண்டி
மெத்த சிவஞானமுப்பதையும் பதனம்பண்ணே.()

முப்பதுபோல்யொருநாலும்சொல்லாதப்பா
முன்சொன்ன வாதமிரு னூறும்பாரு- செப்பது
போற் பாடிவைத்தேன்பனிரண்டின் சிவயோகசிக
ண்டிலே நூறுஞ் சொன்னேன்- ஒப்புமையில்லாத
கலைக்கியானம்சொன்னேன் உத்தமரைக்கிட்டவை
த்து வுண்மைகேளு, தப்புமொழிசொல்லவில்லை மு
ப்பதிலேலமைந்தா சகலகலைக்கியானமெல்லாம்பாடி
னேனே. (௩௫)

பாடினேன் கலைக்கியானம் பாடும்போதுபர
மசிவன் தன்னோடே ரிஷிகள்சொன்னார், நாடினே
னானவரை பூசைபண்ணி நல்வசனங்கேட்டிந்த நூ
லைச்சொன்னேன்-ஒடிநீர் சொல்வதன்னவென்று
கேட்டால் உண்மைபெற்ற சித்தருக்காமென்றதா

லே- நாடினேன்தாய்சொல்லப்பாடிப்போட்டேன்
நல்லோர்க ளிர்தறால் விடுகாதென்னே. (௧௬)

விடுகாதே அண்டமதின் ஒட்டைவாங்கி மேற்
கசிந்த கோரையைநீ வாங்கிப்போட்டு- உடுகாதே
முப்பத் திரண்டுநிலைக்கு உத்தமனே பஞ்சிகாணமு
டித்தபோது- நடுகாதேஅடிமுழநடுமூன் றுப்பும்நா
தவிர்று பிண்டமென்ற பேருமாச்சு- சுடுகாதே நீர்
நெருப்பு காற்றுமாச்ச சோமசூரியனுக்கினியென்
றும்பாரே. (௧௭)

பேரான வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு பெரி
தான அகாரமென்ற கல்லைவாங்கி- ஊரானகல்லூ
ரலில் மாவதாக்கி உத்தமனே சுத்தஜலந் தன்னிற்
போட்டு- சீறுகக் கரைத்திடுநீ மறுநாளிற்றன்திரு
வைபொற்ற ரவிமுகத்தில் உப்பதாகி-நேராகவிந்த
வண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி சேர்மையொத்தாவி
முகத்தில் வைத்திடாயே. (௧௮)

வைத்திட்ட வுப்புக்கு நாமங்கேளு வாசமுற்
ற பூநீரென் றிதற்குபேரு- மித்திலுப்புவழலையெ
ன்று மிதற்கும்பேரு மேலான வுவர்ப்புவென்றித

ற்குப்பேரு-சுத்திட்ட லிங்கமொன்றும் ஆதியென்
றும் சுடரென்றும் அரனுப்பு வென்றும்பேரே. ()

போரான உவர்க்கடுக்க லிங்கமென்றும் பெரி
தான சிவரூபம் முடியென்றும்பேர்- ஊரான வெ
ள்ளைக்கல் என்றும்பேருஉருவான அகாரமென்று
ம் பேருமாச்சு- சாரானசாகென்றும் சாரமென்று
ம் தவருத்திர சன்மார்க்ககர்த்தாவென்றும்-போரா
ன வாசியென்றும் மூலமென்றும் பெருமை நிற்ற
காரமென்றும் பேருமாச்சே.   (௨௦)

ஆச்சப்பா அரன்ரூபம் வெள்ளையாச்சு அவ
ள்ரூபஞ் சிவப்பான வடிவமாச்சு- நிச்சப்பாவகனு
ப்பு நீலவர்ணம் நிலையானநடுவாச்சு வேறேயில்லை-
மூச்சப்பா தூரொன்று கவர்கள்கோடி மூடர்களே
யொன்றல்ல மூன்றுமாச்சு- பேச்சப்பா சொல்லு
கிறேன் சத்திநாமம் பெருமைதன்னை யிருந்தெதன்
றும் ரவியின்பேரே.   (௨க)

ரவியான நடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு நாலான
சிகாரமென்றுஞ் சிவமாமென்றும்- புவியானசிவ
னென்றும் பால்தயிரா மென்றும்பொருளானகெ

ங்கையென்றும் சயிலமென்றும், குவியானவுசிநீர் செயநீரென்றும் குருவான அப்பென்றும் ரம்பனீரென்றும், தவியான பிரணவத்தி நீரேயென்றும் சமுத்திரத்தினறுவகைநீ ரென்றும்பேரே. (உஉ)

பேரானசடாதார அமிர்தமென்றும் பெரிதரசஅமுரிநீ ரென்றும்பேராம், ஊரான கண்ணீரு முண்ணுப்பா லென்றும் உலகமெல்லாம் படைத்தளித்த உயிர்நீரென்றும, வாரான ஆதிபிடாமங்கேளும் வளமையுள்ள வெடியுப்புசத்தமென்றும், நேரான கமலமென்றும் சிப்பியென்றும் நிலையானஆகாசப் பிறவியாச்சே. (உ௩)

ஆச்சப்பா கும்பிக்கல் லென்றும்பேராம்அதிகார பாலையென்றும்ரவிதானென்றும் நீச்சப்பா வெள்ளைக்கல் குப்பமென்றும் நிலையானஆனைக்கல் மௌனமென்றும், பேச்சப்பா வழலை யென்றும் மௌனியென்றும் பிலமான ஆயிரத்தெண் கமலமென்றும், நீச்சப்பா காமப்பால் கானற்பாலென்றும் செப்மஞ்சள்கருவென்றும் நடுவின்பேரே. ()

நடுவான ஆகாச கெர்ப்பமென்றும் நல்லதண்ணீர் பச்சையென்றும் கல்லுமென்றும், நடுவான

மேகமென்றும் வன்னமென்றும்நஞ்சென்றும்பிஞ்சென்றும் ஊமையென்றும், வடுவில்லா காந்தியென்றும் ஆதியென்றும் மாலென்றுஞ் சத்தியென்றும் சிவன்தாளென்றும்- தடுக்கென்றுங் குருவென்றும் பேருமாச்சு சுகாதீதபூரணமென்றிதற்குப்பேரே. (உரு)

பேபானசத்தியுப்பு ஒன்றுகூட்டி பெருமையுள்ளவிந்துப்பு அதற்குப்பாதி- சீரானசுழியுப்புயிரண்டுங் கூட்டி சிவசெங்கை விட்டாட்டி சாமம்நாலு- கோராககட்டிபபின் வில்லைதட்டி நிலைத்ததொருபெருவடிக்கி புடத்தைப்போடு- பாரான பரித்தகட்டில் பூசிக்காப்ச்சி பண்புடனே புடம்போடச்சுண்ணமாமே. (உசு)

ஆமப்பா முப்பூவை எழுமுறைநீயும் அக்கினியிற் சுட்டெடுத்து ஆயிரத்தின்படியே- நாமப்பா சொல்லிவைத்த காவியத்தைப்போலே நாட்டிலே யின்னமொரு நூல்தானுண்டோ- வாமப்பா கொண்டவர்க்கே பெய்தும்மெய்தும்மறுஜெனனமெடுத்தாலும்அவர்க்கேபெய்தும்-சோமப்பால்சூரியன்

பால் கொள்வதற்கு சுளுவாகவின்னமொன்றுசொ
ல்கிறேனே. (உஎ)

சொல்லுகிறேன் பிருதிவுநான்கம்பியுப்பு சரு
க்கான அப்புவல்லோ பாரையுப்பு- நல்லுகிறேன்
அக்கினிதான் கல்லுப்பாரும் நாடுகின்றவாயுவதே
யிந்துப்பாரும்- வெல்லுகிற ஆகாசம் வழலையுப்பு
வேதாந்த மனோன்மணியா யின்றவுப்பு- சொல்லு
கிறேன்சரக்குகளி யென்றுசொல்லி ரு லே டாயிகா
த்திருந்து குடிகொண்டாளே. (உஅ)

கொண்டவனை அம்பலத்தி லாட்டஞ்செய்து
கூறிவிட்டு மறுக்கூழ் நடனஞ்செய்தால்-கண்டதை
நீற்றவென்றால் கனகச்சுன்னம் கடஞ்சிகாலிடை
க்கிவெட்டு சாரஞ்சேரு- நின்றயிடைத்தன்னோராய்
சாரஞ்சேர்த்து நிசிரென்ற கெண்கருவா லைந்துவில்
லே- கண்டகநீரெண்டிடவே ரவியில்வைப்பாய் சுளு
வாகப்புடமிடவே சுன்னமாமே. (உகூ)

ஆமப்பாயிதுநீற்றால் அருசுவெள்ளை அவ்வெ
ள்ளைசுன்னத்தால் ரசத்தேநீற்றி-ஓமப்பா பரித்தக

ட்டிற் பூசிப்பாரு ஒகோகோசொர்ணமதுசுன்னமா
ச்சு- நாமப்பா சொல்லுமெறேம் தாம்பரத்திற்கியே
நாட்டோர்க்குப் பிழைப்பதற்கு வழியு முண்டாம்
கட்டப்பாவதை பெடுத்து வெள்ளிக்கியே கனக
மாங் கருமூன்று பத்தும்முற்றே. (௫௦)

அகஸ்தியர் முப்பூ-௫௰.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதின்மூன்றுவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

முப்புசூத்திரம் - ௰.

பாரப்பாவாதியென்றால் பூசைவேணும் பாங்கான செபம்வேணும்நேமம்வேணும் நேரப்பாவாசியென்ற போகம்வேணுமநேராகலக்ஷியத்தைநிறுத்தவேணும் ஆரப்பாசொல்வார்களிந்தநூலை அரிதானகுருபதத்திற் கார்த்திருந்து சாரப்பா சாஸ்திரஞ் சூஸ்திரமிரண்டும் சார்வாகப்பார்த்திருந்துவாதம்பாரே. (க)

பாரப்பா வாதத்திலக்ஷங்காப்பு பாடினேனைதைக் குருக்கி யிருநூறுக்குள் ஆரப்பா வழலைக்கிஉறுதிமார்க்கம் அடைவாகச்சொல்லி விட்டேன் முப்பூவைத்தான் நேரப்பா மூன்றூற்றி லடக்கிவிட்டேன் நேர்மையாபெண்பதிலேலிசமாய்போகும்

ஆரப்பா அதிலடக்கம் பதினொருக்குள் ஆச்சரியம் பதிமூன்றும் பத்தும்பாரே. (உ)

பாரப்பா அவாங்கே சொன்னதெல்லாம் பரி வாகக் கண்டறிந்து முடிக்கவேணும் நீரப்பா மரு க்கிடையுங்குருக்கிடையுங்கண்டு திரமாக செய்தா க்கால் முப்பூவாகும், ஆரப்பா வென்னைப் போற் சொல்லப்போரார் ஆச்சரியமனிதருக்கு நோய்கள் தீரமேறப்பா அண்டோட்டைச்சுத்திசெய்யமேதி னியிற் கற்சுன்ன மூன்றுங்கூட்டே. (௩)

கூட்டியேஅமுரியுடன் கலக்கிக்கொண்டுகுமு ரவே காச்சிவிடு சுத்தியாச்சு ஆட்டியேபடிகமொரு உப்புங்கூட்டி அமுகாககாரமுடன் சாரங்கூட்டி நீ ட்டியே வீரமுடன் வெள்ளைகூட்டி நேராகசரியி டையாப் கூட்டிக்கொண்டு காட்டியேகல்வத்திலி ட்டுஆட்டகலங்காதே வெள்ளெருக்கம் பாலு வாரே. (௪)

வார்த்துநீயரைத்திடுவாய் மை ம போலாக்கி வைக்கவே வில்லைசெய்து காயப்போடு- கோர்த்து நீ ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி குமுறவே கெசபுடத்

தில் நீறிப்போகும், பார்த்துநீ ஆலத்தை விட்டு
ஆட்டி பதையாமல் வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு,
சாத்துநீ தட்டில்வைத்து வோடுமூடி சதிராகமுன்
போலே புடத்தைப்போடே. (௫)

போடப்பா சோடசத்திற்குகுருவுமாச்சுபொ
ல்லாதபிள்ளைகட்கு சொல்லவேண்டாம், ஆடப்பா
அண்டத்தில் சாரங்கூட்டி அப்பனே சலமாக்கு
ஞ் சலத்தைவிட்டு, தேடப்பா நாகத்தை யுருக்கிச்
சாய்க்க திடமாக நாகமது கட்டிப்போகும்,கேளப்
பாசெம்புவெள்ளை களஞ்சிக்கித்தான்சுகமாகவெட்
டிலொன்று தாக்குதாக்கே. (௬)

தாக்கியே பார்த்தாக்காலேழுகாணும்தயவா
னவங்கத்தை குத்திவூது,சோக்கிநீயிதைக்கொண்டு
சிலவுசெய்து றாணுக்கமாய் முப்பூவை பிறகுபாரு,
வாக்கிலேசோடசத்தால்முப்பூவாகும்அல்லாட்டா
முப்பூவி லருமையில்லை, தூக்கியே யிதையெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு சுருக்கமுள்ள சொரிநீறு லெல்
லாங்காட்டே. (௭)

கட்டையிலேதனித்தனியேவேதையாகும்கச
டருக்குச் சொல்லாதே காயம்பாழாம், நிஷ்டையி
லேயிருந்துகொண்டு தியானம்பண்ணி நினைவுதப்பி

நீயிருந்தா லெல்லாம்போகும், கட்டையிலே வாலை
யுட பூசைவேணும் கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்
பாரு, மூட்டையிலேதலைகவிழ்ந்து குனியவேணும்
மூர்க்கமுள்ள மூப்பூவின் முறைமைபாரே. (அ)

பார்க்கையிலேசட்டமூனி மகன்றனைப்பாரி
வாககண்டரிந்துபார்த்துக்கொண்டான்-சேர்க்கை
யிலேசுந்தரமும்நிடமாய்கண்டான்செகத்திலுள்ள
சித்தர்களும் அப்புரமேகண்டார், தாக்கையிலேசுய
மான செயநீர்க்குள்ளேதயவானகல்லுப்பைதுவை
த்துஆட்டு, தோக்கையிலே திரிகோண ஜலத்தைக்
குத்தி உண்மையாய் ஊசிடவேகட்டிப்போமே, ()

போமடா கரிவோட்டி ஓாதம்போதுபுகழா
கக் கண்டுவிட்டு ஆடும் ஆடும், ஆமடா நாலுப்பை
கட்டிஆத நல்லதொரு வயிரமது போலே ஆடும்
நாமடாயானுவத்தால் வெளியிற்போட்டேன்நாட்
டாதே வனிதரென்ற கள்ளருக்கு, நாமடா யிது
வெல்லா மறிந்துகொண்டு தரணியில் விள்ளாதே
அடக்கமுற்றே. (௰)

அகஸ்தியர் முப்புசூத்திரம்-௰.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதினான்காவது,

அகஸ்த்திய மகாமுனிவர்.

வைத்தியம் முன்னொண்பது.

நூல் விபரம்.

அரன்கலைவிட்டுநான் தட்சணதநில் வந்தவ ரைந்தகோடிசித்தர்முனிரிஷிகளுமாய், பரந்ததொ ருபொதிகைதனி லிருக்கும்போது பாடினநூல்வா தமொடுவைத்தியந்தா னிரந்தரமாய் லட்சமிரண்டு லட்சம்பாடி மிறுத்தினபின் சூஸ்திரமாய்க்குறுக்கி ப்பின்பு, சுரந்தநோய்க்கு மருந்துவைக்கின் மந்திர சூட்ச மந்திரயெந்திரசெய சோமந்தானே. (க)

தானென்றசாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொன்னே ன் தனிக்குப்பிச்செந்தூரஞ் சட்டிவைப்பும்யானெ ன்றநீற்றினமும்படமும்பவியம் பதங்கம்ரசகர்ப்பூ ரந்தைமொடுகுளம்புங்- கோவென்ற குளிகைநெ ய்யுஞ் சூரணமும் பொடியுங்குலாவுகின்ற குருவழ லைக் கூடித்தானும் தேனென்ற மருந்தெல்லாந் திர மாகுஞ்சித்தி தீர்க்கமாய்க் குருமுடிக்க வகையறிந் தானே.

வழலைக் குரு.

அறியாமற்பாடிவைத்த நூல்கடோறுமங்கு
கேவழலைமுப்பூவநேகஞ்சொன்னோம்,குறியானவெ
ண்பதிந்த சூஸ்திரத்திற்பாரு குருமுடிக்களவுநிறை
புடமெரிப்புமொன்றாய், நெறியாகப் பாடினநூற்கி
டைத்ததென்றால், நீதிமான்குரு முடிப்பான்மருந்
தஞ்சித்திப் பிறியாதேபங்குனிசித் திரையிரண்டிற்
பிலத்தஉவர்விளையுமிடம் பார்த்துவாரே. (௩)

வாரிவந்துநாழிக்கென் னுழிநீர்தான் வரிசை
யாய்ப்பானைதனிற்கலக்கித்தேற்றி,சேரிறுத்துமறு
பாண்டத் தடுப்பிலேற்றித் தீயெறிந்துவற்றினபின்
ரவியிற்காய்ச்சி, பார்முறித்த நீர்கலக்கி யிறுத்துக்
காய்ச்சி பரிவாகுந் தேசிநீரில் முன்போற்காய்ச்சி,
சிறறுத்துத்தானுவர்ப்புக்குமூன் றுசுத்தி சேர்ந்தபு
டமெத்தொழிலுஞ் சித்தியாமே. (௪)

சித்திக்கும் பல்லிக்கோட்டைக் கல்லைத்தட்டி
சிறுமணியாய்ப் புறக்கியிட்டு வமூரிவிட்டுக்காய்ச்சி
வத்தினபின் பனம்பாலை விட்டுக்காச்சிவலமாகரவி
யுலர்த்தி கேசிநீரிற், சுத்தியா யாறினபின் கரியிலூ
தச்சுண்ணமுமாமொன் றக்குநால்வமூரி வார்த்து,
பத்திரமாய்க் கலக்கிவைப்பாய் காரேட்டிற்றூன்
பதனமா யாருமதைக் காணொணாதே. (௫)

காணாமற் பட்சம்வைத்து தெளிவித்துக் கொ
ண்டு காய்ச்சிவைத்த சிவ்வுப்பாங் காட்டலாகா
மாணாகேள் வெடியுப்பு வொன்றுக்குநாலு வற்ற
சலம்விட்டுவற்றக்காய்ச்சியபின்,கோணாதேபொன்
றுக்கு நாலுமுரிவிட்டும் குறுகினபின் ரேசிநீரி லப்
படியேகாய்ச்சி, தானான மூன்றுப்பும் வகைக்கு
வொருபலமாய்த் தட்டிக்கொட்டித் தேசிநீர்விட்டு
ணக்கின்கேளே. (௬)

உணக்கிக் கலவந் தனிலிட்டு வரைக்கக்கேளு
உதமதாளிச் சாற்றைவிட்டு நன்றாயாட்டி, விணக்
கிவில்லை யாய்ப்பிடித்துவுலரவைத்து மேல்கீழ்மோ
ரைந்துச் சீலைசுற்றி, பணக்குவித்து மேல்வைத்துப்
புடத்தைப்போடு மைந்தனே நீயாறினபின்னெடுத்
துவில்லைக்குணக்கறவேகல்வத்திட்டரைக்கக்கேளு
கூறுகிறோம் வீரபுரங் காரஞ்சாரஞ்சேரே. (௭)

சேருகால் மருந்துகட்குக் களஞ்சிரெண்டாகி
சீரான பூவிலிட்டுத் தூள்போலாட்டி, வாவருநில்
வெடியுப்பு செயநீர்விட்டு வளமாக நாற்சாமமை
போலாட்டி, மாருபதம் வருநேரம் வழித்துவில்
லைப் பருவமாய்ப் பிடித்துலர்த்திப் பகரக்கேளு,

காருகல்முன் சுண்ணத்தை ட்டியரைவாசிகையா லே செம்பிகன்று யுவர்பாப்புமேலே. (அ)

பரப்பியில்லை வைத்தின்மே லுவர்ப்பூ விட்டு ருப்பு பார்மகனே சாட்டிசாட்டிச் யரம்புச்சுண் ணஞ்செம்பி- நிரப்பிமறு சட்டிமூடி சந்துவாய்க்கு நினைவாக மண்ணரைந்து சீலைசெய்து- வரத்தீயா ளவெப்பேற்றி யெரிக்கும்போது வாலையொடு வயிர வர்க்கு வஸ்துவைப்பூசி துரத்திவிடுவாய்மற்றதெல் லாம் பேதனமாய்ச்செய்து தாகப்போ லெரிகமல கடாக்கினியுளாகும். (௯)

ஆகினுற் சாமமூர்தாறு லாவங்கே யெரித்து யாத்தாளைப்பூசித்துப்பைவிட்டிறக்கி-பாருபெறச ட்டிதிறக்தாறினபின்வில்லைபதனமாயெடுத்துப்பா ர்கண்ணுல்நீதான், யாருபெறமுப்பூவின் குருவினு டைமார்க்கம்வையகத்திலதையறிவார் கோடிக்கொ ன்றபோதான்-தாருபெறபெருநூலுஞ்சாஸ்திரமு ஞ்சொன்னேந்தவறு துருருவமூலிகுட்சமிந்தநூலே.

நூல் பெருமை.

குருவாக வெண்பதுமேருஸ்திரமாய்ப் பாடிக் குகையில் வைத்தோ மாமருந்தை காணுமற்றுன்- பெரிதான முனிரிஷிகள்பொதிகையிலேவந்துபேசி

நம்போ டிருக்கையிலே நூல்களைத்தான்கண்டார்- தெரிவான சூஸ்திரந்தான் பார்த்துநன்று யவர்க டெரிந்தெடுத்து முன்பில் வைத்து தெண்டனிட் டார்-ரிஷிகளரிதான சாஸ்திரந்தா னடியார்கக்கீவி ரகத்திசர்ஸோய்நிரு மருந்திதுதானுமே. (௧௧)

மருந்தென்ன வகைகளெல்லாங்குருவிலாவிட் டால்வாதமுதல்வைத்தியமும் பலியாதையா, சொ ரிந்தகுரு முனைஞ்சொய்தோங் கணக்கேயில்லைசூஸ் திரந்தானென்பதிலே குருதான்வாய்ப்பு- வருந்து குரு செய்யாவிட்டால் மருந்தேயில்லை யவடங்கள் வருஞ்செய்த செந்தூரபற்பம் - திருந்தியகுருமருந்து கட் கங்குருநிக்கூடித் தானுற்றீருமே நோய்களெ ல்லாஞ் சித்தியாமே. (௧௨)

நூல் துகைப்பெருமை.

சித்திக்குவெலைப்பணிந்த முனிரிஷிகள் கை யிற்றெரிந்தெடுத்த சாஸ்திரந்தான் பார்த்துமீய்ந் தோம்- வெற்றிக்கும் நூல்கணிது மதிகசூஸ்திரம் விதம்பல்வாய்ப் பாடிவைத்த வறுநூறென்று- பத் தியா முன்னூறும் நூற்றன்பதுந்தான் பகரக்கேள் முப்பத்தாறு பதினாறென்று- கொத்திததான்நன்

மகாண்டமுன்னூல்பின்னூல்குவலயத்துக்கிதுபெ
ரிது சொல்லக்கேளே. (கங)

எயிராருமென்பது நாற்பது கழலுமுப்பூ வுல
கத்தி லன்பதுமாயிரத்தை நூலரியமாட்டார்- பயி
ராகும் நோய்க்கெல்லா மனிதர்க்கப்பாபகரறியார்
கன்மந்தீர்த்து மருந்துகொள்ள- சதிராகநூல்பார்
த்து குருமுடித்துக் கொண்டாற் சண்டாளநோய்க
ளெல்லாம் பறந்துபோகுந் திரிவார்கள் பூமியிலே
நோய் தீர்ப்போமென்று தீவினையாமுன்கன்மந்தீர்
க்கவறியாரே. (கச)

கன்மநிவர்த்தி.

தீருதற்குகன்மகாண்டமுரைத்தோமுன்போ
ல் திறமாகபருதுபற்பஞ் செந்தூரங்கள்பாரு- கன்
மந்தீர்த்துநீமருந்துகொணடாயானாற்பறந்துபோ
ம்நோய்களென்று பாடினதெல்லாமற்- சேருநீசிவ
பூசை ஒமயெந்திரஞ்சக்ரஞ் சிதம்பரத்திலஷ்ட கன்
மந் திருமந்திரத்திற்- பருவாருமறியாதகன்மவகை
சொன்னாருமையிந்த வெண்பதுவே யயல்விடமு
மாகா. (கரு)

அயலொருவர்க்கீய்ந்ததினால்வருகுமெத்த நா
கமாழ்வையென்றுதாள்பணிந்தாலதன்மனதறிந்து

நீயும் - துயில்கன்மத்தி னிவர்த்தி வகைசொல்வே
னினிகேளு தொடர்ந்திருக்கு நோயறிந்து தொடங்கு
ஜெபமோமம், குயல்வாய்க்குஷ்டம் சுயங்குன்ம
ங்கிழிவுஞ் சூதகக்கிராணி நீரடைப்பு பாண்டு மூல
வாயுகயல்வாயுவருக்கண்ணிற்குந்தங்கடினங்கசவா
யுவுகாணவாகமுன்செய்தவுயிர்கன்மவினைதானே.

கன்மத்தால்வந்தவினை தீராதேவிட்டாற்காய
மறிந்தேபியக்கிற் கன்மநோய்கள்வருஞ், ஜென்மத்
தில்விந்து. விட்டுச் செனித்தவர்களும் வாய்க்குஞ்
சீக்கிரமாய் நிவர்த்திசெய்து சிக்ஷைசெய்வாய் மரு
ந்து, துன்மார்க்கர் பாவிகள்தான் சூஸ்திரத்தைப்
பாரார் துன்மொகிபோலியார் தூயவினைக்கிடாய்த்
தன்மத்தாற்கன்மத்தைநிவர்த்திசெய்யக்கேளுதயா
நிதியாங் குருவாய்த்தல் வருகாதெந்தநோயே. ()

எந்திரத்தின் தகடது தான் றங்கமொடுதாம்பிர
பீஜம்பரவவெள்ளியம்காரீயமதிற்றட்டிச், செந்திசி
வஞ் சிதம்பரத்தைதங்கத்திலெழுதி சித்தாகுமறுப
த்து நாலையடையுள்ளே, சந்தவெள்ளிதாம்பரத்தி
லுள்ளன்பத்தொன்றெழுதி சர்வபுட்பசடனத்தை
தாக்கியுடையுள்ளே, மந்தாயத்தகடதனில்மாரண
த்தையடைந்து நடுநாற்பதுமூன்றடைத்து நேசரே

அடைந்தந்த யினங்கொண்டு பிரணவபீவட்ச
சரத்தை யறைதோறும் பஞ்சாட்சரத்தை யடைத்
தபின்பு, படைத்தருளஞ் சத்திசிவகணபதியு முரு
கன்பரமான நந்திவெளிவயிரவன்றன்பீஜங், கிடத்
துடனே ஹம்ஸிந்திரி சூலமிட்டு திரல்கன்ம தம்
பனத்தை உட்சாடனமாய் செபித்து, நடத்திவிவை
யாயிரமன்றூறு நன்றாகதிருமந்திரந் திரு மூலர்
நூலே. (௧௯)

சொன்னமஞ்ச டேறுகப்பவும் வல்லடையு
மடசிகும் பொரிமெள்ளுமிது சர்க்கரையுந் தேங்
காய், நன்னவுமேதகவதானியம் நறுநெய்புட்பநெல்
லும் நகரவெள்ளிசாம்பிராணி கூடனவாவிலையும்,
வன்னகுருவரடைகெந்தம் கும்பவஸ்திரந்தெற்பை
வட்ட நவகலசகஸ்திர மடிவிரிப்புக்கெந்திர,மன்ன
வதைபாயசமும் பலகாரம் பாலுமய்கே சொர்ன
புஷ்ப மடக்காயிலைபழமே. (௨0)

பழமுமஞ்சள் மரப்பொடியும் பரிவுபெறக்கூ
ட்டி பாருகன்மமுடக்கடித்துப் பரும்பெலியும்வஸ்
தும், வளமாய்க்குருவாய்ந்தென்றால்வந்தகன்மந்
திரும்வரப்பாவுட்சாடன மூலிகையுங்கருவு, மூள
தாய்மிந்நூற்கெழு பத்திரண்டிலேதான் மொழிந்த

வந்ததொருகல்வித்தையுரைத்தாற், றிருமூலாமுகா
ணசெபமோமம் பூசையாய்க் கிருஷ்ணத்தால்வசித்
மந்திரவுட்சாடனத்தாற்போக்கே. (௨௧)

போக்கிய பின்பிணியாளர்க்கு பூரிக்கும்பஞ்
சொரிந்துப் பூதிசாத்திப்புகைசாய்பிராணிபுகழான
யெந்திரஞ்சூட்டி. தாக்கியகன்மபேதன்யாயுச்சரித்
து செபஞ்செய் துதருகாது பனயில்வாத்திற் சார்
ந்தவினையகலும், வாய்த்தகுருவடிபணிந்து வஸ்திர
மாடை பணங்கள்வைத்து முன்பிரட்சி யொன்று
வணங்கி, மனமுருகிநோக்கி யினிமருந்து கொடுக்
கச்செய்வாய் நூல்சூஸ்திரமறு நூற்றில் றனைழந்து
பார்மருந்தே. (௨௨)

மருந்து குட்டங் குறைநோய்மூல மெழுபத்
திராயிரம் வியாதிகட்கு மாருசூஸ்திரமதில் விப
ரம்பாரு, பொருந்தவேயாயிரத்தன்னூ றிருநூற்
றஞ்சிற் புகழ்மிகுநதபற்பஞ் செந்தூரமெல்லாநோ
யக்கு, மருந்திற்குறிவிழுந்துதென்று லாகுமெந்த
மருந்தறிவார்சாஸ்திரத்தை யார்கையிலுங் கொடுத்
தார், பெருந்தவங்கள் செய்ததெல்லாம்பிணிநோய்
கட்டிடாய் யினிநரகில் வீழ்வரென்று பிலத்தசாப
மறைந்தோம். (௨௩)

கடுஉ அகஸ்தியர் வைத்தியம்முன்னேண்பது.

அறிந்துமண்பெண் பொருள்போலு மாசை யில்லாற்கிந்தா லவன்வணங்கி குருவென்று வாத ரிப்பான் தினமும், பிரித்தெழுப்பி யொருவருக்கும் நூல்கொடுக்கலாகா பெரும்பாவிகலியுகத்திற் சித் தாதிநூற்சாஸ்திரங், குறித்தகுணம் வகைவிபரங் குருடரறிவாரோ கூத்தாடிப் பாருவந்து பொருள் பறிக்கும்பேய்க்குஞ் செறிந்தபொருளழிவதல்லார் சித்தாந்தத்திருந்துஞ் சிவஞானபரவெளிகட்கு சிந் தைபறியாரே. (உச)

சித்தாந்தமறிந்தபின்பு வேதாந்தம்புகுந்தார் சிவன் பாதங்கைலாயஞ்சேர்ந்தவடவாரொடுக்கம் வத்தாத வைத்தியமு மருந்துவைக்குந் தொழிலும் வருகுமந்திர மெந்திரமும் வழுலகுரு முடிக்கக், கொத்தான சாஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமும் பார்த்து குணமாக வினங்கள்செய நீர் திராவகமூரங்க, அத் தாகவனுத்தொழிலும்வாய்த்தகுருக்களேமறிந் தவர்களறிவோ மென்றோர்க்கு முறையே. (உரு)

லோக வாடை.

முறையாக வைத்தியங்கள்பார்க்கவேணுமா னல் முழுப்பிணி யாளருடபேர் நாளுங் கேட்டு, பறையாதே யொருவர்க்கும் பருத்த மூலியுண்டு

பகரக்கேள் மாதமுதல் வருமாதித்தவாரம், நிறை
யாகத்தொடவாடும் நரிமிரட்டிலேலாடும்நிலைத்தவற்
றப்பிணிமரணம் நினைத்துமந்திரமோதிக், குறைபா
மல்வேர்பிடுங்கிக் கொண்டுவந்துநோய்கள்குஷ்டங்
குன்மமெழு பத்தீராயிரத்துக்கெல்லா. (௨௬)

எல்லாநோய் போகவென்று மரணத்தைச்செ
பித்து இருக்குப்பிணி யாளருக்கு வெற்கையிலேக
ட்டி பொல்லா நோயறிந்து மருந்துகொடு பின்பு
புத்தியுள்ள வைத்தியருக்கு போதுமிந்தநூல்தான்
வல்லான் சைவஷ்டகன்ம மருபதுமந்திரம் வாய்த்
தாக்கால் வருகுநோய்தீர்வதற்கு வகைகளறிவார்,
சொல்வார்க ளறிந்தபேர்கள் சுருதி சூஸ்திரந்தொ
ழிலை றுவங்குமுன்னூலுரைந்ததிலுஞ் சொன்ன,
தில்லைபாரே. (௨௭)

பாரினில்தான் குஷடங்குறைநோய்கள்பலபி
ணிகள் பருகும்வாதி பித்தவிஷசேர்புக்கிச்சூலைவரிவ்
றைப்பன் வாரியிடுங்கிரந்தி புண்கள்கரப்பனொடு
வெழுப்புவரைவரைவரையாய்க்கிரிகைகால்விரியும்
புண்ணூற்சதைகள்- நீரினால் விருவிருத்துணத்திமிர்
ந்து விரலுற்சைசிற்க நடக்கொட்டாது குஷ்டவிதி
னிற்றுணரித் - தானறிந் ததுநோக்கிமருந்து செய்

யப்போறு ரணரந்தோங்கடைக் காண்டமறுனாறுக்
கிடைத்தலாறுமே. (உஅ)

அறுனூற்றில் களசெந்தூரங் காலாந்தகெவுரி
யழகாதிசாலூா பூபணிசெந்தூரஞ்- சருவசீலகண்ட
ரச கற்பூரக்குளபஞ் சார்வாஙகுரணமுஞ் சஞ்சீ
வியதாருய்- பொருவநிரும் நோய்பிணிபோம் புக
ட்டு சிக்காமருந்தை புத்திபுள்ளான் மருந்திருக்கு
மிடமறிந்துதேடி - விருதாம மற்றமருந்தேதருந்தி
ருலும் வீண்பொருள் கருமோவதல்லால் விட்டக
லானெகிழ்தம். (உகூ)

மூலமுளைக்கும் சயமுதலானதுக்கும்.

நெகிழ்தமாய்மருந்தொன்றுசொல்லக்கேளு
திறுத்திடுவாய்பட்டைபலம்பத்துலேசாய்வாங்கி-ய
கிழ்ந்தமாயாட்டுப்பால்தனிலேதட்டி யடுப்பேற
றியெறிந் துலர்த்திப் பின்றுவின்பாலில் - நகிழ்த
மாயெரிந்துவட்டி ரவியுலர்ந்தபின்பு வாரியிட்டு
க்கஸ்தூரவி விடித்துத்தூள்போல-குழிந்தமாய்வடி
கட்டி சூரணித்துக்கொண்டுகூர்விரப்பங் கிழங்குட
னேசித்ரமூலம்பேரே. (ங0)

மூலமது காகதாளி நறுநீண்டவேறு முழுத்த
வாடுதீண்டாப்பானே பவுரிவாதமடக்கிக்-கொாமூ

ங்கோவையுட னிலப்பனையுங் கார்த்திகையுங்கூட்டு
வலைகைப்பத்துவேறுங் குறுக்கத் தரித்துலர்த்திசால
மிறைவகைக்குப்பல மிரண்டரையுமாக சதைத்தி
த்துவடிகட்டி சரக்குவகைகேளு - வாலைமாமரு
ஞ்சூலமிளாகக்கிருவரத்தைவளருஞ்செங்கொட்டை
பறுவகைக்குப் பலமொன்றே. (௫௧)

ஒன்றாகப்பிடித்துவடி கட்டினபின் பட்டையுல
ர்த்தி வெரிடித்த பொடிமூன்று மொன்றாய்விரவி-
நன்றாகப் பரந்தசட்டி யடுப்பில் வைத்துக் காய்ந்
தால்நறு நெய்யுள்ளே தடவிப்பின்பு பொடியிட்டு
வறுத்தாற்குன்றாகற்றீப்பிடித்துபுகைந்துபோகலா
காக் குணமாக மொடிசிவந்தபதம்பார்த்துயிறக்க
பன்றனவுரலிலிட்டுப் பிடித்தாள்பொடியைப்பத்தி
ரமாய்வைத்திருந்தாற் பசரக்கேளுபறந்தே (௫௨)

கேளுகுஷ்டஞ் சூலைப்புண்ணி ந்திகுறைநோய்
கள்கிளர்சுரைப்பன் படர்வெழுப்புகறுப்புபற்றுவி
ரிவு· வாழுமஷ்டகுன்ம வாயுஷ்வலிப்புசய மிளைப்பு
வருகும் நவமூலம் பாரிமானந்த வாய்வுஞ் சூழும்
நோய்க்குச்-சூரணத்தைவெரு கடிதாவெடுத்துசுக
மாகத் தேனைவிட் டுருட்டிக்கிழிந்ததிலே தாளுந்த

ளசெந்தூரமுங்கற்பூரமும்மணந்தான்றனிக்குடோ
ரனிக்குடோரகோரறிந்துமஞ்சாடிகாலரைத்தே.()

கெற்பத்துக்குள்ளுண்டான வியாதி.

நல்லதொழிலொன்று சொல்லக்கேளு மலரடி
கட்டிக்கேளு ஈனிலத்திலாருக்கும் நவிலரிதுகுட்
சம்- வல்லமையாயது போகித்துக் கருக்குழிகள்
விந்துவரை யரவாய்த் தங்காமல் வாய்த்தபுழுக்கி
றுமி- சொல்லவருஞ் சூசிகவாய்வு மாதசங்கைக்கூ
டிரெத்தங் கருக்குழிக்குட்ட ரோணிதாமம் வாயு
வுஞ்- சொல்லவொண்ணு கெர்ப்பவாய்வு மூன்று
மொன்றாய்க் கூடிச் சுற்றிநின்றாற் கருக்குழிக்குட்
கிறுமிப்புழுச்செனித்தே. (ஙுச)

செனித்த புழுகிருமியெலாம் கருக்குள்நின்று
சேர்ந்த மோகத்தால்விந்து பனித்துளிபோ லிறங்
கில்- வனித்தசருவாசல்நின்று வாப்பிளந்து குடித்
தால் வருகுமாத விடைகளெல்லா மலட்டுடலிற்ற
ங்கிக்- கனித்தமழைத் துளிபோலே யுடைசிலையில்
நிற்குங் கட்டிநின்ற மாதவிடை சிரோணிதத்தின்
வாய்வாய்- றெணித்தேகமுத்திமாத சங்கை வரும்
ஊழித் துடைபற்றிவயத்துவலி தாபதலைபிடியே.(

தலைக்குநான் வயற்றுவலி தான்வருஞ்சூதகந் தனில்|தேவர்க்கண்டு மாதச்சங்கையு மேதருகுங், துலைக்காத செற்பவாயுவுற்றுடை கால்வடிவந்தோ டும் துயரப்படும் வயத்துவலிச்சொரையும் பிணைத்த ருகி, நிலைக்காதவாய்வுகளுங் கிருமிகளுங்கூடி நீர்மூ லப்புத்திரனுசம் நிறைந்த மலடாகு, மலைக்காதேம ருந்துகொடு மாகதசங்கைதாழூல் மருகின்றபெண் தேசி நீரரையாம்பாடியே. (௫௬)

அரைப்படியாம் னீரையொரு சட்டிதனில்வி ட்டுவானசம்பரைத்தந்தனீர் தனிலேகலக்கி, விரை த்தவெள்ளுள்ளிபுட மேற்றோலைப்போக்கி விழுந் துபடவரைத்தந்த சட்டிதனிற்கலக்கித், துறைகுறு விலரைக்காற்களஞ்சித் தூளாய்ப்பொடித்தெடுத்து வடுப்பேற்றி நன்றாய்ச் சுருக்கிக்கும்பாலுல்- வரை க்கவழிகுளம்பதனை வைத்துவொன்றில்சீயும்வளர் மலடிமாதகச்சை வந்தவுடன்முழுகே. (௫௭)

முழுகிவந்தவுடன் குளம்பைத் தேசிகனியள வாய்முழுங்கச்சொல்லி வாழைப்பிலைபோட்டுப் பின் னவளைவைத்துமுழுப்பிலைமேல் மலடிகுந்திபிரு, சிலை வளமாய்ப்புரத்தி லவிழ்த்து வைத்து யிருந்தால் கொழுகொழுத்து போனியிஞல்வடிவு, மாதசங்கை

குத்திருமி புகழ்கிருமி கூடுகூடாய் விழுகும் நழுகா
மல்நழுகாமல் நாலைந்துநாழிகை தானிருந்தால்நாட்
சென்றமலட்டுப்புழு விழுகுங்காணே. (௪௮)

காணவே மூன்றுதினம் விழுங்கபிந்தக்குழம்
பைக்கண்ட தொழில்தான் கருதரிக்கும்பிள்ளை,
பூணும்வலிவாயுவது போதுமாதங்கை புகலாதே
மூன்றுமாதம் புகட்டுமேயிப்படிதான் வேணதொ
ழிலெதுசெய்தும் விழுகாதுகிருமி, விழுகிமிந்தமரு
ந்தால் வாயுவுஞ்சேரைக்கட்டுமருந், தொணவே
மாதமாதமூன்றிற்கருத்தரிக்கும்பிள்ளைதுயர்நீங்கி
மலடியெல்லாம் பிள்ளைக்குப்பால்கொடுமே. (௪௯)

மலப்பால்கொடுக்க.

பிள்ளைக்குப்பால் சுரக்குகின்ற தந்திரத்தைக்
கேளுபெருந்தாம் பிரயவெள்ளித்துங்க மூன்றுமொ
ன்றல். பிள்ளையுட கருக்குளிகள் வித்துசுரேணிதங்
தங்கதம்பனத்தை தகடெழுதி தனித்துமூலிகேளு
மென்னமாருதொனிக்கு,வெள்ளிவாரத்தாரத்தன்
றுமீண்டுகதிருக்குமுன்னே மெழுகிதிறைநாழிவெ
ள்ளரிசிசர்க்கரையுஞ், சாம்பிராணி தேங்காயிலை மி
ளகுமஞ்சள் பழந்தட்சணையும்வையே. (௫௰)

லைத்துப்பூமர்ச்சனைசெய்தம்பனத்தையோதி
வளர்மூலிவடக்கேபோறவேரைபக்கங்கெல்லி, கொ
த்துஞ்சாவல்பலி கொடுத்துக் கொண்டுவந்து வே
ரைக்குழாய்க் குள்ளிரண்டாங் குலங்கூறுகிறேன்
கேளு, முத்துமெத்திரம்பூசித்து சுருட்டியடைகு
ழாக்குள் முன்குழலுபிறவும் வைத்து மோகனங்
கொண்டோதிப், பெற்றவளர்த்திருக்கவென்றுபெ
ண்கழுத்திற்கட்டப்பேதனமாயோடிப்போம்பிடித்
திருந்ததெல்லாம். (௪௧)

இருந்தபேயும் பிசாசுகளுமெந்திரத்திற்றிருமி
யல்பானமருந்து கொண்டாற் கிருமிவாய்வும்போ
கும், வருந்தமாதமூன்றதனில்வளர்கெற்பத்திற்பி
ள்ளை வந்துசெனித்தே பிறக்கும் வகையிது தான்
பாரு அருந்தவங்கள்செய்வார்க ளாலேயுங்கள்தோ
ஷம் அடிக்கடிதானடந்துசென்று வளவுறந்துபொ
ருளை, பொருந்தவிலவழித்தாலும் பிள்ளைகருக்கு
ழிக்குட் புழுக் கிருமி வாய்வுகளை பிடிக்கெறிய
லாமே. (௪௨)

எரிபேதானலையக்க டெரிசனையேசெய்து வே
தாசத்தி பொருள்களையுஞ் செலவழித்தாராகிற்,
சிறிபேவர்நோயும் பலணிபியுந்தீர்ந்து செகத்திலு

ள்ளோர் அறியாமற் பிள்ளையுமேபெறுவார், வேரி
னித்தான் சொல்லுகிறேன் தொழிலொன்றுகேளு
விதியாளிவைத்தியற்காயிந்தனூலெண்பதுமே, ஆர
ரிவார்சிரசில்வரும் நோய்கள்செயயும் வினையையா
காக வறிந்தவர்க ளாருமில்லை தானே. (சரு)

அஷ்டகுன்ம மெட்டுக்கும்.

இல்லையினியஷ்டகுன்ம மெட்டெட்டுந்திர யி
யம்புகிறேமுடக்கத்தான் சூரணமேசெய்து, தொ
ல்லைதீரசாரணைவேர் முருங்கைசித்திர மூலஞ்சூரண
மாய் செய்துகொண்டு வுள்ளித்தோற்போக்கி, மெ
ள்ளவரைத்தேமிளகிற் பிரட்டியுணர்த்திடித்து மே
லானபொடியொன்று வகைக்குப், பலமொன்றுப்ச்
சொல்லரிய சோமனூறி காயம்பலங்களாலுஞ் சூர
ணத்தோடேலிரவி சூட்சமுண்டுகேளே. (சச)

உண்டான சூரணத்திற் பஞ்சதாரை சேர்த்து
யுடன்பொதுக்கிளஞ்சியே றண்டித்திற் குழைத்து,
அண்டாதுகுன்மருடோரி பணவிடைதானுள செந்
தூரமதையணைத்துக் கொண்டாயானாற், பண்டான
குன்மமெட்டும்பற்றுதசவாய்வும் பாருபத்துநாள
ருந்தப் பறந்துபோகுஞ் சொன்னேனும், சண்டாளற்

கிம்மூலமே யுரைக்கவுமேவாகா சார்ந்தகுன்ம
மெட்டையுந்தான் றவிர்க்கவகைகேளே. (சரு)

வகையானகருடக்கொடிபிடுங்குமின்றவாரம்
வருகதிங்கள் வாரமதில் மெழுகினிறைறகாழி, தகை
யானசோடசமு மஷ்டவர்க்கப்பெலியுந் தூபதீபங்
களிட்டு வேர்பிடுங்கிவந்து, தகையாதேதகடதனி
லுட்சாடனத்தை யெழுதித் தகடும் வெருங்குழல
டைத்து பூரிக்குப்பஞ்சொரிந்து, பகையானகுன்ம
மெட்டும்போகவென்றுகையிற் பரிவாகபிறகுகொ
டி மருந்துகுன்மம்போமே. (சசு)

மூலமொன்பதுக்கும்.

போகுமடாநவமூல மொன்பதுமேபோகபுக
ட்டுகிறேன்மாத மூந்திவருங்குருவாரம்,பாருபெற
வரசனது வேர் வடகீழ்மூலைப் பரிந்தெடுக்கப் பூசை
பெலி யுட்சனமாய்க்கொடுத்து-வேகமாய்வேர்பிடி
ங்கி பிணியாளன்றன்னுடைய வித்தையாஞ் சிதம்பர
த்தி லட்சமந்திரஞ் செபித்து- தாருபெறக் குழல
டைத்து வேர்கையிலே கட்டித் தயவாக மருந்து
கொடு நவமூலம்போமே. (சஎ)

மூலமென்றகிழங்கதுதா னென்பதுமேகேளு
முழுப்பிரண்டை கார்த்திகையுங் கருணைகேரோச

ளையால்-மென்றவமுதவள்ளி நிலப்பனையுமாதளையு
மப்பையபறகறுக்கியொன்பது மாவின்பாலிலவித்து
த்தை, கோலவியுணர்த்திபதை யிடித்துப்பொடியா
க்கி கூறம்கிதை பொன்பதுமன்டு கோவைமொசு
மொசு, ஆமென்ற வாசவத்தி மாதளைமணிப்பிர
ண்டை யகத்தியுடன் மனத்தகாளி லொன்பதுதா
ன் விதையே. (சஅ)

விதையான வொன்பதையும்வெதுப்பிநெய்ப்
பிரட்டி வேகமாயிடித்துவடிக் கட்டினபின் கேளு,
தகையான கடைச்சரக்குக்கிரும்புபத்திரிகாயந்தக்
கோலமாசிக்கா யதிவிடையமோமம், திதையாதே
திரிகடுகுஞ் சீரகம்வாலுஞ்சேரு சீனமுந்திரிகைபே
ரித்தை, யரத்தைவகையாகமருந்தையெல்லாம்வறு
த்திடித்த பொடியைவளர்கிழங்கு பொடியுமதில்
யித்தைபொடியுஞ்சேரே. (சகூ)

பொடியென்ற கிழங்குவிதைவகைக்குப்பலம
ரைதான் புகழான கடைசரக்கு வகைக்குக்களஞ்
சரைதான், படியாகயிடித்துமொக்கப் பரந்தசட்டி
யபேப்பிற் பாலுமிருநாழிவிட்டுப் பொடியைத்தூவி
யதிற், பிடியாதவண்ணமடிக்கடிதான்கிண்டியறவ
த்திமெழுகுபதம் நெய்யுரிதான்விட்டு, பிடியானசர

க்கரையுங் கற்கண்டும்வகைக்குப் பலந்தபலனாகப்
பெருகவிட்டுக்கிண்டே. (ருo)

இட்டிடுவாய் முந்திரிகை பேரீந்தப்பின்றுமிய
ப்பானவடுக்குருகளஞ்சிகூடயிட்டுச், சட்டிதனில்
பிரியாமல் மெழுகுபதமாகத் தானிறக்கிப்பின்கானி
ற்குடைத்துத்தாய்க்குக், கெட்டியாய்ப்பூசைசெ
ய்துநிருபை செய்யென்று கேட்டுப்பிணியாளருக்கு
நவமூலத்திர்த்து, நிட்டுச்சோலகியத்தைக்களஞ்சிபொ
ன்று பெயர்த்திரட்டிப் பணைபற்பம் பணவிடையுள்
ளையே. (ருக)

வைத்துமெள்ள விழுங்கியபின்வென்னீரொரு
முடர்தான் வாயிலிட்டுப்பத்துநாட் கொள்வோரில்
மூல, மெய்த்துப்பிரண்டோடியிடு மெல்லாநோயுந்
திருமென்பதிலேமொழிந்து விட்டோமேமூலிகட்
டுச், சத்துப்பிதை வெளிவிடாதே தாய்ப்பதத்தைப்
போற்று சாருமென்றமருந்துகளும் நோய்களுமே
தீரும், வித்துவானுகுமல னென்பதுமே கிடைத்
தால் வெளிவிடாதே யஷ்டகன்ம மூலிகைமெற
நாளே. (ருஉ)

எழுபத்திராயிர நாடிநரம்பு.

நாளில்சிரசில்வரும் நரம்பதனைக்கேளு நாற்ப
த்தீராயிரந்தான் எழுந்துக்கரையேலே, தாளிலே
தோள்முதுகு நெஞ்சுகைகள்வயறுந் தனியிடுப்புகி
ழ்வயறுவிரன் கோசங்குதமேற், கீழிலேவருமிரங்கி
நரம்பைபொட்டிப் பின்னிக்கேள் சரைமூலம்வரை
யிரு பதினரம்பு- தோளிலே துடைமுட்டுக் கரண்
டைபாத விரன்மேற் றொட்டுநரம்பு மூவாயிரமாச்
சே. (௫௩)

ஆச்சாரம் பெழுபத்திரா யிரமாறுடி யங்கே
முடிச்சுப்பின்னுறச் சுருக்கும்நீட்டும்- வாச்சுவலித்
திருக்கட்டி வலித்துவிரித்தோட வலியசுமைபேணி
டிக்கவளர் நரம்பின்றடம்பு, நாச்சுறுவில்நாக்கு ரு
ளும்காவிரல்கள்மடிப்பும் நடக்தோடி துடைமடக்கி
யிடுப்புகளுந்தசைப்பும்- பேச்சுஞ்செவி சிரசுமுதற்
பெருகாற் பாதம்வரைக்கும் பெரிதான நரம்பின்
றொழிற்பேசப்பெரிதாமே. (௫௪)

மூலரத்தத்துக்கு.

பெரிதானமூலரத்தக் கியாழமினிகேளுபெரு
மூலிமாதனையும் பருத்தியுடமிஞ்சும்- மரிதானவக
த்தியர் தயாத்தடனேயான் சுரைசுன்னைக்கோ

வை யவையின்பிஞ்சும், சரியாகவோர்நிரையா யிடித்துச் சட்டிலிட்டு சாதுரியந்தரணிக்காய் நெல்லிக்கடுக்காயும்பரிவானசாதிக்காய்கிராம்புபத்திரிவோமம் படானவெந்தயமுந் திரிகடுகுயேலம். (௫௫)

நிலபிலங்கஞ் சடமாஞ் சிறுசாணி யியல்பான அதிமதுரம்வாய்விளங்குஞ்சீரங், கோலங்கொத்தமலியுட னறுக்குமூலம்வகைக்குகுறையாமற்களஞ்சியொன்று வருத்துபிசின்கூட, வால்வடுப்பேற்றிசலமும் முன்னுழிவிட்டுவைத்தநன்றாகக் கார்ப்படியாய் வண்டுகட்டிறுத்து, ஆவின் வெண்ணெயுந்தான் றேசிக்கனியளவா யதிலிட்டுவுருண்டைபின்னுரியபின்கொள்ளே. (௫௬)

கொண்டுவரில் மூன்றுதினங் குறுக்களோந்துக்ளிச்சற்கூடிநின்றமூலரெத்தக் கடுப்புச்சீழ்மூலவாய்வா, லூண்டவன்னஞ்செரியாம லுடனேபலவிதமாஉடனேவயிற்றுவலி பொருமிமூலமிரைச்சற், பண்டு கள்ளவாய்வுகளுங் கிறுணிவுக்கிரமும் பாழானமூலமுளைக் கொடிமூலமுதலாய்க், கண்டவுடனோடிவிடுங் கியாழம்பற்பங்கொண்டாற் கசடில்லைதீர்ந்துவிடுங் காயம்வச்சிரதேகம். (௫௭)

சோகைகாமாலைக்கு.

தேகமதிற்பித்தம்மிஞ்சிச்சோகையிகவாகித்தி
ரண்டுபித்தம் விஷநீரால்காமாலையாகி, பாகமதாய்
சோகைவற்றிபாண்டுவதுவாகி பாழ்கிணற்றிற்பாசி
பற்றும்வாறதுபோலாகி, தாகமதாய்கொண்டதெ
ல்லா மதங்கேயுள்ளதக்கி தணித்துநின்று யின்கழி
யும் பலகிதமாய்ச் சோகை, வேகமதாயிரம் வற்றி
வெழுத்துழலுங்கண்ணும் விசசர்ப்பும் பசியடங்கி
பின்பு மேனியதுசோகை. (ருஅ)

சோகைகாமாலை பாண்டுபித்தம் பேஷிக்குஞ்
சொல்லுகிறோம் வில்வத்தின்வடக்கேபோகும்வே
ரைபாகமதா யுட்சாடத்தால் பூசைபொல் கொடு
த்து, பண்பாகவேர்பிடுங்கி குழல்தனிலே யடைத்
து தாகமதாய்க் காமாலை பித்தஞ்சோகைக் காரர்
தன்கையிலே கூட்டிபின்பு பேதமையேசெய்து,வே
கமதாய் மருந்துகொடு காந்தமலோகமண்டூரம்வித
ம்பலது முண்டுருக் கூடினுனென்றே. (ருகூ)

நன்றாகுத கரிசாலை லேகியத்திலுள்ளே நாலா
று திணங்கொடுத்தால் நல்லாத்தறி, மூபண்டாகுந்
தேகமதிற் பாண்டுசோகைபித்தம் பாழானகாமா
லைபரந்தோடிப்போகும்,குன்றமற்மாந்தலேகசெ

ந்தூரம்வைப்பார் கூறினேன்குருவழலைக்; கூடினாலே
நின்று-வேண்டாதவிருதாவில் மருந்துகளைக்கொ
ண்டார் வெறுவினர்பறிப்பதல்லால்வியாதிபொழி
யாதே. (கூo)

ஒழியுமப்பா வியாதியென்ற தெல்லாங்கேளு
முத்தயனைசொல்லுகிறேன் முனுதியாகப்பாரு, பழி
யானவியாதிவந்தாற் பேருமாளுங்கேட்டு பாழா
னநோய்களையுமறிந்துகொண்டு நீயும் - வெளியாக
அஷ்டகன்மஞ்சிதம்பரத்தின் வியாதிகளுக்கேபத
னூற் சொல்லுகிறேன்கேளு- வழியாகமோகனவசி
கரதம்பனமு மாரணமு மலைப்பு முட்சாடனமு
மாமே, (கூக)

வியாதிகளுக்கு மந்திரம்.

உட்சாடனமுந் தம்பனமும் வியாதிகளுக்கெ
ல்லா மொழிவதற்குமாரமும் பேதனமற்ந்தா-ல
ட்சரமுஞ்சற்கரமு மவர்நாலும்பேருமவர்வியாதிக்
கேற்குட்பேர் கொண்டேவாநாளு- மச்சமுனியெண்
ணூற்றி லுரைத்தவஷ்டகன்ம மாருட்டமில்லைநா
முமாயிரத்தில்மொழிந்தே- மெச்சதொழில்வியாதி
கட்டு மருந்துகட்கும்வேகம் வியாதிமந்திர வாதி
வயித்தியற்கு மெய்க்கும். (கூஉ)

எய்வதுதான் முன்செய்த தவத்தினால்வியாதி எய்துமேபிரப்பவற்க்கும் பரதேசிக்குஞ்-சாஸ்திரங் கற்றோர்குந் தெய்வமதுசிவாலையத்துந்தேடும்பொ ருளீய்ந்தாற்றீரும் பவர்தம்பிரவியிலே தீர்ப்பான் வெகுரோய்கள் கொய்வதுதானுயிர் பிழைக்கவே ணுமென்றுகூறினோ முன்சென்மத்தில்- கொடுத்த பலன்பலிக்குமவைஇந்தகலியுகத்தி லாறறியப்போ ராரவாரலேமந்திரமும் வைத்தியமுந்தானே. ()

தானென்றமந்திரமும்வைத்தியமுஞ்செய்தா ற்றன்வயிறுபிழைப்பதல்லால் மற்றொருவர்க்கீயா பாவென்றபாவிகட னிவிரக்கமில்லாற்பாடும்பாடு பின்வருமென் றரியாமூடர்- றேனென்றபாடலிற் கற்றிரைவருதல்போல சிவஞானசாஸ்திரநூல் கற் றோர்க்குமீய்ந்தால்- வானென்றவஷ்டகன்மவைத் திய மந்திரமும் வரகும்பரோகிதம்பழிப்பும் வளர் கீர்த்தியுண்டாம். (கூசு)

மேகத்தகை.

உண்டானமேக மிருபத்தினாலு முத்தமனே வாதத்தில் மேகமதுநாலு- பண்டையனபித்தத்தில் மேகந்தாமூறு பகருகிறேனஞ் சிலேர்பனத்தில்மேக

மதுபத்து- நன்றான குருநாடியின் மேகந்தானு
நடத்திவிறகும்நோய்களெல்லாம்மறியபிணிகேளு-
கண்டாயோ தேகத்தில்நரம்பொன்றுக்கொன்றாய்
க்கார்த்துநிற்குமேகத்தா லெடுத்திந்தநோயே. ()

எடுத்தநோயெழுபத் தீராயிரத்துக் கெல்லா
மெழுதி வைத்தோ மறுநூற்றில் தளசெந்தூரத்தா
ன் மடுத்துரைக்குக்குருவாய் தாலவனேசித்தன்கா
ணப்போறூர் கனதீத வித்தைதன்னை, தொடுத்து
வைத்தால் மருந்ததுவே போதும்போதுந் தொல்
லுலகில் நோய்களொன்றும் வாராதுநீகேள்-படித்
துவைந்தநூலுகளும் பார்வையிட்டாலுந்தான்பத
ப்பாகங்கைத்தொழில்கள்கண்டறிந்தோன்சித்தன்

அறியார்கள் பூமியிலே மிலேச்சர் மெத்தவுண்
டு யங்கங்கேசாஸ்திரத்தை யெழுதிவைத்துக்கொ
ண்டு, குறியாகப் பார்த்தாலுங்கைவரா துலகாளுக்
குகாட்லடவிடை பாகங்குப்பி- வைப்பெறிப்பிஞ்சி
றிதாகப் பாடிவைத்தநூல் முப்பதாறிற் சேர்ந்த
நவரத்தின பூபதிசெந்தூரம்- நெறியாக வைத்தவ
னே குருவாகும்பாரு, நிறைந்ததளஞ்செந்தூரமா
ருமறிவாரே. (சுஎ)

ஆறுக்கும் வாபாது வழலைகுருமுடிக் வறந்
துவர்க்கு வாய்க்குமடா முப்பூவின் சுண்ணமுருக்
குளறிவேனென் றுபித்தியங்கள் செய்வா னுத்த
ருடபச்சைப்புங் கடைத்தலிங்கமன்றி, பெருக்கு
மருந்தொன்றவர் கொடுப்பதல்லாற்பிரமலியாரு
க்கு மறியார்பாரு- சிருக்குட்படுவதெல்லா மார்
ந்து செய்யவேனுஞ் சிக்கிரத்திற்காலனுயிர் கொடு
போறொற்போமே. (௬௮)

போவதல்லாற் பூமியிலே பிறந்தவுயிரெல்லா
ம்போன செனமஞ் செய்தநன்ம யிப்பிறவிக் கெ
ய்தா- மாவதில்லை யவர்கடக்கைதநோய்வருரும்மவர்
க்கல்லோமணிமந்திரங்களவிழ்தங்களென்றும்-பூவ
ரசகெந்திகவ பாஷாணஞ்சாகும் பிணக்கிடக்கினிப்
புபோக்கி மருந்துகளாய்ச்செய்து- தாவுநோய்கண்
டறிந்துதனைவிலக்கமருந்துதப்பாமல்லைவதுதவனே
பண்டிதனுமாமே. (௬௯)

காசமெட்டுக்கும் பெயர்.

ஆருமப்பா பிரசதனில் காசமெட்டுமுண்டுபதி
ன்விபரஞ்சொல்லுகிறே மறிந்துநீகேளு- வாகுமப்
பா வாதத்தின் காசமதுவென்று வருகுபித்தஞ்சி

லேற்பனத்திற்காசமதிரண்டு- சாகும்பாஷகாசம்
சையேந்திரகாச பிரத்த காசமாகும்- நோக்குமய்
பாநீர்க்காசனைமெட்டுமிதற்குள்ளே நுழைந்துவிழ
நீர்க்குலைப் பிசகுமாச்சே. (எ0)

பிணிசமாம் விஷக்குலை நீர்திரண்டுபித்தஞ் சிர
சேறிமூக்கில்நீர்ச்சோரணையுண்டாய்ப்பாரு-முனியே
சிலேஷ்டகாசமாறு லொருக்காலுமாறுமற் சிரசிற்று
ன்றேயகனாளி வைந்தாந்போற்- சிரசிலெலாருபக்க
மாயமடித்துவெச்சி செவிகண்மூக்கு வரைக்குந்தோ
ணிவைத்- தேறினுற்போற் சிரசிலுண்டாம்நோய்க
ள் தொடர்ந்து வாயில்நாய்க்கலரு பல்லில்விஷநீரே.()

விஷநீர் கண்ணிலுண்டாந் தொண்ணூற்றாறு
நோய்கள் விலம்பலவாய்நோய்கள்வந்து குருடாகு
ம்கண்கள்-சந்திமேலே பஞ்சவெட்டை மேகமதுமாறு
வாணபித்தஞ்சிரசிற்புக்கி யவைசிறந்தநோய்கள்- திச
வாயுவாயுவாலெழுந்த நோய்கள் குலைவிஷநீர்நிரள்
காப்பன் சொறிசிரங்காந் தேகமெல்லாம்புண்ணும்-
விசமாக குஷ்டங்குறை நோய்கள் வரும்பின்பு நீங்
காமற்புண்வெடித்து குறையுங்காலே. (எஉ)

காலமே கொள்ளுதற்குமருந்து சொல்வோங்
கேளுகடைக்காண்டமறுநூற்றின் கலந்துபார்மரு

ங்கை- சாலவேசர்வக்கினியும் பதங்கரசங்குழம்புஞ்
சஞ்சீவி தசதீக்ஷைபூபதியுமாகும் ஞாலமே சிரசி
லுள்ள நோய்களுந் தான்றீரும் நாவிலத்தில் நீலக
ண்டரசக்கற்பூரமாகு- மேலவேமருந்துகள் தானெ
க்கேயுண்டோபாரு இருக்குமிடமறிந்துகொண்டா
ற் குருவாய்த்தல் நன்றே. (எங)

நன்றாகமுன்னுரைத்தபேர்நாளுமறிந்துநானி
லத்தில் நோய்கள்வரும் பேர்கட்கெல்லாங் கேளு-
கொண்டாடி வேர்பிடுங்கி பூசைசெய்து குழலடை
த்து யெந்திரத்தைக் குறிப்பாய்க் கட்டிக்கொண்டு
தீண்டாதேயில்லாத தீவினைத்தான் போக்கித் திரு
ம்பவுந்நோய்வாராம லுட்சாடனப்பேதனஞ்செய்
து- பாண்டாகும்வியாதிகட்கு மருந்துசெய்வாரபி
ன்புபறக்குமடாநோய்களெல்லாம்பற்றிநன்றாய்ப்
பாரே. (எச)

பாடினதோர் சாஸ்திரந்தான் கோடாகோடி
பண்பான வைத்தியத்தி லிரண்டுலட்சம்பாரு-கூடி
னதோர்வாதத்தில் சமதுவாகும்குலாவுமின்றமாந்
திரியமெண்ணுபிரந்தானுமுண்டு-பாடினதோர்வை
த்தியத்தைச் சுருக்கிநன்றாகக்கேளு மறுநூறுமாயி
ரத்தன்னூரும்நன்றாய்த்-தேடினதோர்கன்மகாண்

டம் நன்றாய்ப்பாருமூன்றும் தீர்க்கமடாநாற்பதுமெ ன்பதுமெண்பதும். (௭௫)

எண்பதிலே சொல்லிவைத்தோர் திறமாய் நீ பாரு மெந்திரமும்வேறுகளும் பேர்நாளும்கேட்டு பண்பாக நோயாளர்க்கு மருந்து செய்யவேதான் பாருநீமுன்வந்தஜென்மந் தீர்த்துக்கொண்டுபின்பு வம்பருக்குப் பூமியிலே யறியாமூடருண்டு சண்டா ளர்க்கீயாதே யிந்நூல்கடன்னை, யன்பருடகையிற் றன்கிட்டித்தென்றாற்சூஸ்திர மறுநூறுமெண்பது மே யானசித்திபாரே. (௭௬)

சித்திக்கவேணுமென்றால் குருமுடித்துக்கொ ண்டு செய்துபார்தொழிலை யெல்லாம் தீர்க்கமாகு ஞ்சொன்னேம், பார்மகனே நல்லகுருவந்து வாய்க் கும்பாரு,எத்திபிவர்பாதத்தில் விருந்துதொழுதங் கேன்குருவேநாயேனையாண்டு கொள்ளுமென்று, வைத்திருந்தா லவருன்மீது மனதுமிகமகிழ்ந்து வ கைசொல்லிசாஸ்திரமெல்லா மீவார்காண்பாரே.()

இதுவுமது.

காணப்பா வெண்பதிலும்நாற்பதிலுஞ்சொன் னேங்கருவறியவேணுமென்றாலறுநூற்றைப்பாரு, வேணப்பாவெண்பதுதான் மூன்றுசொன்னேமுன் பே, விதவிதமாயன்பதுதா னுலுஞ்சொன்னேங்கூ

டப், பேணப்பா வருநூறுமாறு நூல்கள்சொன்
னோம் பிரித்துப்பார் நூறூறு சொன்னோம்பிறகு,
தோணப்பா பெருநூலே யல்லாமில்லை நூல்கள்
தொழில் விபரமறிவதற்கு வருநூறேபோதும். ()

இ து வு ம து.

ஆறுநூறிலே தென்றாற் சொல்லக்கேளு மினி
த்தாளுயிரத்தைத் நூறுங்கன் மகாண்டமுன்னூறும்,
பேருபெற்ற கடைக்காண்ட மருநூறுதான் பாரு
நீருமப்பாசெந்தூரம் முப்பத்தாறும், நிறுத்தினே
ம் வேணதுண்டியிதுபோதும் நூலே. (எசு)

நூலென்றசித்தாந்தவேதாந்தமுதலாய்உண்
மையாய்ப்பாடிவைத்தோ மினிமேலில்லைபாரு, பா
லென்றதொன்றினிலேபிறந்தநெய்யைப்போலபறி
ந்துபார் நூலெல்லாம் பலவிதமாய்த் தோணு, மா
லென்றமரத்திலே விழுந்தோடியாப்போ லறிந்தறி
ந்து நூலெல்லா மாராய்ந்துபாரு, காலென்றகண்
ணேக்கிக்குருமுனியாளுரைத்த கருத்தறிந்தோர்க்
கெண்பதுவே காட்சிமுன்னூல் முற்றே. (அ0)

அகஸ்தியமஹா முனிவரருளிச்செய்த
வைத்தியம் முன்னெண்பது,
முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதினைந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

வைத்தியம்பின்னெண்பது.

காப்பு - நூல்.

முன்னூலெண்பதுவுஞ் சொன்னேன்முதலே காப்புமூலத்திலேநின்றகணபதியைப்போற்றி,பின்னூலெண்பதுவுஞ்சொல்ல ஆதிகாப்பு பேரானகுரு முருகன்காப்பு, அங்காளிலீசனுப தேசத்தாலேஅகஸ்தியனென்றெனக்குப் பேருமாச்சு, பொன்னான வாதத்தி லட்சங்காப்பு பூட்டினேன்பூரண சூஸ்திரத்திற்காணே. (க)

பூரணநூலாயிரத் திருநூருஞ் சொன்னேன் பொருளானவாதத்துக் காதிநூல்தான், காரணமாம்வைத்தியத்தி லிரண்டுலெட்சங் கைமுறையாம் பதினாறுங்கண்டுகொள்ளு, ஆரணமாய்பெருநூலைசுருக்கிச்சொன்னேன் ஆயிரத்திருநூறு மிதில்முடிவதாகுந்தாரணியில் வைத்தியத்துக் காதிநூலுந் தமிழினூலாயிரம்வெண்பா சாற்றினேனே. (உ)

சாற்றினேனறு னூற்றிரண்டுகொண்டந்தாய்
சொல்லவரன் சொல்லத்தானே பூவி லேற்றினேன்
மற்றனூ லிதுகளெல்லா மிதின்கீழே யாகுமல்லா
லேற்றமில்லே, மாற்றினேனெண்பதிலே சுருக்கமா
ய்நான்குவகைபறிய வேணுமென்று லிந்நூற்றேடு,
நீற்றினங்களுருக்கினங்கள் செந்தூரங்கள் நிலேப்ப
தற்குவழுலேவிட்டால்நேற்படாதே. (௩)

நோரகவைத்தியனூ லநேகமுண்டு நிலேப்பத
வற்கறனூறு வெண்பதுபோலில்லே, சீரான அறு
னூற்றில் முந்நூல்நன்று தெளிவாக வெண்பதிலே
பிந்நூல்நன்று, கூரான விந்தனூல் பின்னூலாகும்
கூறினேனிதையெடுத்து மறைத்தார்சித்தர்,போரா
னதன்மத்தைக் குறித்துப் பின்னும்பெரியோர்கள்
வெளிவிட்டார் பேணிப்பாரே. (௪)

பாரப்பாபுத்திரனே மச்சகேந்தி பாடுகிறே
னெண்பதிலே சுளுவையெல்லாம், நேரப்பாநோய்
போக கன்மகாண்டம்நிறைப்படிக்கியார்முடிப்பா
ருலகத்தோர்கள், சீரப்பாமனிதரெல்லா மிராஜா
வோசொல் திரவியவானுபிரத்தி லொருவனுண்டு,
ஊரப்பா வெளியோருக் கிந்நூல்வேணு முபிர்கொ
டுக்குமிந்நூலே வுரைசெய்வேனே. (௫)

கன்மநிவர்த்தி.

செய்வதென்ன பஞ்சபாதகத்திலேலேதீராதக
ன்மவினை செடத்திற்காணு,முப்வதற்கு மருந்துட
னே சாந்திகொண்டு வுரைக்கிறேன் கடத்தினிலே
ஒடும்நீரை, மேய்வதென்னவெடுத்துவந்துசுத்தமா
ன விடதிலே தெர்ப்பையிட்டு வைத்துக்கொண்டு,
கொய்வதென்ன வெந்நாலுஞ் சங்கும்பாசிக்கோர்
த்துநீர்க்குடத்தினுட வாயிற்சுத்தே. (சு)

சுத்தியேபசுமஞ்ச ளரைத்துவப்பி துளிரான
மாங்குழையு மேலேவைத்து, பத்தியேதூபமொடு
தீபங்காட்டி பகலவனுமுதலேழுனுமங்கே, மத்
தியானந்தனிலே|கன்மரோகிமன்னவனேமுன்னாக
வைத்துக்கொண்டு, புத்தியாங்குடசலத்தில் முக்
கோணமிட்டு போதிப்பாய்க் கோணத்திற் சிகரம்
வைத்தோதே. (எ)

ஓதுவாய்கூவிளத்தின்பத்திரம்நூற்றெட்டுஓங்
காரமுச்சரித்துக்குடநீர்குள்ளே, நீதியாய்முடிந்த
பின்பு பாத்திரத்திலே நீரெடுத்துப்புரோட்சியா
ய்க் குடஜலத்தை, பேதியாவொருமனதாய் சிரங்
கைமூன்று பிணியாளித்தனக்களிக்கப்பிரமைபோ

கும். நேத்திரயாயருக்கன்முத லேழுநாளுந் தினமு மிந்தப்படியெடுத்தச் செய்யநன்றே. (அ)

நன்றான நாலேழுஞ்செய்தாயானால் நாடாது கன்மவினை நாட்டிலுந்தா, னென்றான மூலமிது வெளியிடாதேழமந்தெற்பனஞ் செபங்களிதற்கீட ல்ல, நன்றாகக்கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்துநலமான வமிழ்தத்தை தானேகொள்ளு, குன்றாதமேகமது யிருபத்தொன்றுங் குடிபோக மருந்தொன்றுகூறு வேனே. (கூ)

சொர்ன அபிரேகச்செந்தூரம்.

கூறுவேன் அபிரேகச்செந்தூரமைந்துகொடி தானபவளபற்பமிடையேகூட்டி, சீருமேபரிரேக்கு அபிரேகத்திற்பாதி நிசமுள்ளரசபதங்கம் பவளம் நேராய்ச், சீருமேஅயக்காந்தச் செந்தூரந்தான்சிற ப்பாக அபிரேகந் தனக்குநேராய், தாருமேகருவ ங்கம் ரேக்கிற்பாதி, சாதகமாய் குமரிப்பால்விட்டு ஆட்டே. (க0)

ஆட்டியே வில்லைதட்டி புடத்திற்போடுவெப்ப னேவட்டிருக்குபோலாமென்னே, நீட்டியேவில்லை க்குப்பாதிகெந்திநேராககெந்திரக்கிப்பாதிலிங்கம், மாட்டியேகல்வத்திற் குமரிச்சாறுல் மாளுமட்டுந் தானரைத்து வில்லைதட்டி, வாட்டியேரவிதனிலே

வுலர்ந்தபின்பு வாட்டோட்டிற சிலைசெய்து புடத்தைப்போடே. (கக)

புடம்போடவேழுதிரம் சிவந்தநீரும் பொல்லாதமேகமெல்லாங் கடலோடிப்போங், திடமான வர்ணமது குறைந்தசின்றூற் செயலிங்க மறைக்கனஞ்சி சேர்த்துப்போடு, விஷம்போலவந்ததொரு மேகந்தீரும், விட்டோடிப்போகுமப்பா அனுபானங்கேள், உடலறிந்துயமுர்தசஞ்சீவிலேகிய முண்ணவே அனுபான முறைத்திட்டோமே. (கஉ)

தாம்பிரபற்பம்.

உரைத்தசொர்ண அபிரேகமென்றும் பேருவொடுங்காதசூலைகுன்ம வாய்வுக்கெல்லாங், கரைத்திட்டதாம்பரத்தை சுத்திசெய்துகனமானகுகையிலிட்டு உறக்கும்போது, இரைக்கிறேன் தாளகமுமண்டத்தோடு எலுமிச்சம்பழச்சார்விட் டரைத்துவுண்டை, குரைக்கிறேன்குன்றுமணி போலுருட்டி குறையாமலொருபலந்தான் மூன்றுபலத்திற்குக்கே. (கரு)

தாக்கவே ஒவ்வொன்றுய்க் கொடுக்கவாங்கி தாம்பிறம்வெங்கலம்போற் றகர்ந்தகாணும், நீக்கவேபொடியாக்கி யுரைக்கும்போது நீட்டுவாய் வீர

மிரு களஞ்சிநீறு. தூக்கியேசேர்த்தரைப்பா பெரு
க்கம்பாலாற்றுடியங்கமூன்றுநாட் சுழலில்வாட்டி
பூக்கவேவில்லைதட்டி யுலர்ந்தபின்பு புடம்போடு
றூரொருவிற்பொருமிநீறும். (கச)

நீரானதாம்பிரத்தை கல்வத்திட்டு நேரிழை
யாள்முலைப்பாலா லரைப்பாய்சாமங், கூரானரசங்
கழஞ்சி கூட்டியாட்டி குக்குடத்திற் புடம்போட
கொடியபாபங், தீராதநோயுண்டோ குன்மமெட்டு
ம் சேர்ந்தபலரோகமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும், கா
ரானகன்னச்சார் பிஞ்சுவாழைக்கனியினிடபத்திய
ம்பாற் களஞ்சியாமே. (கரு)

அரையாப்புக் கட்டுமருந்து.

ஆகுமேமுளகோடு வுப்புசுறு யர்மணக்கெண்
ணெயொடு நெய்யுமாகும், போகுமேயிம்மருந்துமு
ப்பத்தாறிற் புகட்டினேனிதுபோலே சுளுகிராது,
வேகுமே அரையாப்பு தீரவென்றால் வெள்ளைதன
க்காசிடைதான் மெழுகிலூட்டி, ஏகுமேவில்லை தட்
டி வெதுப்பிக்கட்ட யிருந்தயிடந் தெரியாம லே
கும்பாரே. (கசு)

முப்புச்சுன்னம்.

பாரப்பா முன்னூலா லெண்பதுக்குட் பாடி
னேன்குருமுடிக்கும்பக்குவத்தை-சிறப்பாதிறந்து

தான் சொல்லவில்லைமூலந்திறந்தப்பாபாடினேன்பூ நீர்வித்தை,கூரப்பாவதிணுலே குற்றமென்றுகொட் டினேனிந்நூல்பின்னெண்பதுக்குள், ஆரப்பாகண் டுசெய்வான்யோகியாளு லறிந்துகொண்டு வழலை யெடுத்தாடுவானே. (கள)

ஆடுவான் வழலைத்தொட்டேவாதியானலதை விட்டுமூதேவி யலைவாணுப்போ, லோடுவான்பூமியி லே மூலைத்தபூண்டு வொவ்வொன்றாப்பார்த்துமன முருகிமாய்வான், கூடுவான் கடைசியிலே பிச்சை வாங்கி குடிப்பதல்லா ஹாலகளுக்குக் குற்றஞ்சொ ல்வான், சோடுதாளெடுத்தவனை யடிக்கவென்றுற் றொடுகுறிபோற்றெட்டேறுங் கோட்டைக்கல்லே.

கல்லென்றால் வெள்ளைக்கல்நாதக்கல்லாங்கரு ங்கல்லுஞ் செங்கல்லுஞ்சுக்கான்கல்லு சொல்லென் றயானையாம் வழலைக்கல்லாஞ் சோழனென்று பிர வியென்றுஞ்சொன்னேன்சொன்னேன், புல்லனே பாராது வாய்த்தக்கல்லிற் பூரக்கல்வீரக்கல் லிரண் டாய் நிற்கும், வில்லென்றபூரக்கற் சத்தியாச்சு வீ ரக்கல்லுப்பாச்சு ஈசனைசே. (கக)

ஆச்சப்பாசத்திவிட்ட லாகாதுப்புயப்பென்ற நீராலேசுத்தியாச்சு, பேச்சப்பாயிருநூற்றிற் சொ ன்னேமாலை பிண்டக்கல்வித்தைசெய்ய குருதான்

வேணும், மூச்சப்பா பெருநூலா யிரமும்வேணுமு
றைதெரியுமில்லாட்டால்வழலைவித்தை, காச்சப்பா
யின்னூலில் வெளியாய்ச் சொல்வேன் காமென்ன
மீனவேஷத்தைப்பாரே. (உ0)

பாரப்பாயிந்துவிலே விளையும்பூவே பகற்கால
மிரவிபட்டு சுண்ணமாகு, மூரப்பாஅப்பூவிற் குறு
ணிவாரி வுத்தமனேஜலத்தைவிட்டு தெளிவுவாங்கி,
நீரப்பாகாய்ச்சியபின் மறுதிரந்தா நிசமானசிறுநீர்
விட் டிறுத்துக்கொண்டு. காரப்பாகாய்ச்சியபி
ன்தேசிநீறிற்கடந்தபின்புகுண்டநீர் தெளிவிற்காய்
ச்சே. (உக)

காய்ச்சியபின்பிரமகற் சுண்ணம்பண்ணி கமரி
யுப்புசுண்ணமுடன் மூன்றும்நேராய்த், தாட்சியே
வாராமற் கரைத்துவொன்றாய் தணலிலிரிட்டு குள
மானபருவந்தன்னிற், பாச்சிடுவாய்பாரையுப்புசீன
க்காரம் பாஷாணவிரமொடு சாரங்காரங், கூச்சமி
ல்லை அருசோடு பொடித்துக்கொண்டு கொட்டுவா
யிளகிநிற்குங் குளம்பிற்றனே. (உஉ)

குளம்பான மருந்தையெல்லாங் காற்றேட்டி
விட்டு தொடுரவிபிற் றிங்களொன்றுகுணமாயனுப
வித்து, களம்பாற சாராயம்படி நாலுக்குட் டான்

விட்டுகலக்கி லவப்பாய் ரவியிற்குள்ளே, விளம்பா
மற்கலவுகொண்டு கடைந்துநின்ற வெயில்முகத்தி
ற்பாரையிலே விசுறுவாயே. (உரு)

இதுவுமது.

கூறுவேன் அபிரேக செந்தூரமைந்தா கொடி
தானபவளபற்ப மிடையேகூட்டி, நீருமே பரிரேக்
கு அபிரேகத்திற்குபாதி நிசமுள்ளரசபதங்கம் பவ
ளம்நேராய்ச், சீறுமே அபக்காந்தச் செந்தூரந்தா
ஞ்சிறப்பாக அபிரேகந்தனக்குநேராய்த், தாருமே
கருவங்கம் ரேக்கிற்பாதி சாதகமாய்குமரிப்பால்வி
ட்டுஆட்டே. (உச)

ஆட்டியே வில்லைதட்டி புடத்திற்போடு வப்ப
னேவட்டிருக்குபோலாமென்னே, நீட்டியே வில்லை
க்குப்பாலேகெந்தி நேராககெந்திரக்கி பாதிலிங்கம்,
மாட்டியே கல்வத்திற் குமரிச்சாற்றில் மாளுமட்டு
ந்தானரைத்து வில்லைதட்டி, வாட்டியே ரவிதனிலே
வுலர்ந்தபின்பு வடவோட்டிற் சீலைசெய்துபுடத்தை
ப்போடே. (உரு)

புடம்போட பேழுதிரம் வந்துநீறும் பொல்
லாததேகமெல்லாங் கடலோடிப்போம், திடமான
வர்ணமது குறைந்துநின்றுற் செயலிங்கமரைக்கள

ஞ்சிசேற் றப்போடு,விஷம்போலவந்தொருமேக
ந்தீரும் விட்டோடிப் போகுமப்பா அநுபானங்
கேள்- உடலறிந்துமுபர்த சஞ்சீவிலேகிய முன்ன
வே அநுபான முறைத்திட்டோமே. (உசு)

உரைத்தசொர்ன அபிரேச மென்றும்பெரு
ஒடுங்காத சூலகுன்மவாய்வுக்கெல்லாங்- கரைத்தி
ட்ட தாம்பரத்தை சுத்திசெய்து கனமானகுகையி
லிட்டுக் குமுறும்போது- இறைக்கிறேன்தாளகமு
மண்டத்தோடு எலுமிச்சம்பழச்சார்விட் டரைத்து
வுண்டை- குறைக்கிறேன்குன்றிமணிபோலுருட்டி
குறைபாமலொருபலந்தான் மூன்று பலத்திற்கு
க்கே. (உஎ)

தாக்கவே ஒவ்வொன்றுய்க் கொடுக்க வாங்கி
தாம்பூலம் வெஙகலம்போற்றகர்ந்துகாணும் நீக்க
வேபொடிக்கி யரைக்கும்போதுநீட்டுவாய் வீரமிரு
களஞ்சிநீறு- தாக்கியேசேர்ந்தரைப்பா யெருக்கம்
பாலாற் றுடிபடக்கமூன்றுநாட்சுழலவாட்டி-பூக்க
வேவில்லேதட்டி யுலர்ந்தபின்பு புடம்போடுனூறெ
ருவிற்பொறுமிநீரும் (உஅ)

நீரான தாம்பிரத்தை கல்வத்திலிட்டுநேரிழை
யாள் மூலைப்பாலா லரைப்பாய்சாமங்- கூறுனசங்க

முஞ்சி கூட்டியாட்டி குக்கிடத்திற் புடம்போடே
கொடியபற்பங்- தீராதநோயுண்டோ குன்மமெட்
டுஞ் சேர்ந்தபலரோக மெல்லகந் தீர்ந்தபோகுங்-
காரானகன்னற்சாற் பிஞ்சுவாழைக் கனியிலிடபத்
தியம்பாற்கஞ்சியாமே. (உ௯)

ஆகுமே முளகோடு வுப்புசாரயாமணக்கெண்
ணெயொடு நெய்யுமாகும்-போகுமெயிம்மருந்து மு
ப்பத்தாரிற் புகட்டினே னிதுபோல சுளுவிராது-
வேகுமேயரையாப்பு தீரவென்றால் வெள்ளைதனங்
காசிடை தான் மெழுகிலூட்டி - யேகுமேவில்லைத
ட்டி வெதுவெதுப்பிக்கட்டி இருந்தயிடந்தெரியாம
லேகும்பாரே. (௩௦)

வேறு.

விசிறியேபூப்போலபொங்கிநிற்கும் விழைந்த
வுப்பை பட்சமது மேலேசென்று- சேறவேயப்பூ
வில் பலந்தான்வாங்கி அந்திடைக்கினேர்பாதி பூர
ம்வீர- முசறவேகுருவண்டு களஞ்சிசேர்த்து வுத்த
மனே கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு- பிசரவே அறுவ
கைநீர் தன்னாலாட்டி பிடித்திடுவாய் வில்லையதுபெ
றமைதானே. (௩௧)

பெருமையென்ற சட்டியிலே களஞ்சிச் சுண்ணம்போராகபாதியிட்டு வில்லைவைத்து- அருமையென்றததின்மேலே சுண்ணங்கொட்டிஅமுக்கியே மேல்சட்டிகவிழ்த்தமூடி, உருமையென்றசீலைமண்ணேழுஞ்செய்து உத்தமனேவெண்சாமம் தீயைமூட்டி- வருமையில்லாதீயைநீ மூட்டும்போதுவயிரவற்கு மாயிக்கும் வணக்கஞ்செய்யே. (௩௨)

வணக்கஞ்செய்தாரவிட் டெடுத்துப்பாரு மல்லிகைப் பூப்போலிருக்கும் வழலைச்சுண்ணம் - குணக்கமில்லா யிச்சுண்ணந் துருசுக்கப்பி கொடுரவியிற் போட்டிதுவேசுண்ணமாகு-மணக்கவேவாடைபட்டார்க்குதாரசன்மதிமயங்கிக்கட்டுமடாவாதவேனு சூணப்பொழுதிலுண்டுங் கோசபீசஞ் செயலறிந்த வாதிமகன் வயித்தியனுமே. (௩௩)

வைத்தியம் செய்கையும் ஆதரவும்.

வைத்தியனே யானுக்கால் முப்பூவேணுமறந்துவிட்டு செய்வதனாற் கிருபையென்ன- சத்தியமாமுபசாரவார்த்தைசொன்னூற்றமதமக்குவந்தநோய்தானேபோமே- பத்தினிலே நவலோகபாஷாணக்கணற்கண்டு பூதலையாலே பற்பஞ்செய்வீர்- பயி

த்தியமோவுங்களுக்குநோய்கள்போக பண்டிதரே
கண்டிதமாய் பார்த்திடீரே. (௫௪)

பாராமல்செய்வதிலேதோஷந்தோஷம்பழய
புண்ணாளிவைத்தியனாகுமென்றே - கோளுமலிருக்
குதோ சாஸ்திரங்கடோறுங்குணமுள்ளராசியென்
றாற் பலிக்கும் நூல்கள்- தேறாமற்சொற் கேட்டுப்
பரிகாரத்தை செய்வதிலே பழிபாவஞ் சிக்குஞ்சிக்
கும், ஆறானவுலகத்தி லுயிரையெல்லாஞ் சொல்லு
தற்கு கோதலை யெடுத்தாய் சுற்றனாமே. (௫௫)

இ ர ச ப் ப த ங் க ம்.

சுற்றனாம்நோய்தனக்குரசபதங்கம்சுருக்கவே
புலத்தியனே தேர்ந்துகேளு- பார்த்துநீதோண்டிர
ண்டுசமனாய்வாங்கி பருந்தோண்டிக்கறைவாசி யுப்
பையிட்டு- பாற்றானகெந்தியொடு பற்பாடகமுமா
ஞ்சியொடு வெள்ளைப்பாஷாணம்நாலு- நீற்றானவ
கைக்கியரைக் களஞ்சிவீதம் நீ யரைப்பாய் வெற்றி
லைச்சார் விட்டு ஆட்டே. (௫௬)

ஆட்டியேகல்வத்தி லெடுத்துக்கொண்டுயதை
யெடுத்து யகல்போல பிடித்துலர்த்தி- நாட்டியே
ரெண்டுபல ரசத்தைவிட்டு நற்பாண்ட வுப்பின்

மேல் நடுவேவைத்து- மீட்டியேவுப்புமேல் மறைத்துத்தூவி மேல்சட்டி கவிழ்த்துயிடை சீலைசெய்து தீட்டியேவடுப்பில்வைத்துவெட்டுசாமந்தியெரித்துரவிபிட்டுத் திறந்துபாரே. (௩௭)

பாரேநீமேல்தோண்டி பதங்கத்துள்ளேபதங்கமதுபற்றிநிற்கும்பதனமாக- ஆரவிட்டுபன்றியது மயிரினால் வாங்கி யப்பனே-பீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு-சாரவிட்ட ,பணவெல்லம் நல்லவெல்லஞ் சர்க்கரைவாழைப்பழத்திலுண்பீராகி-லூரைவிட்டுவோடிப்போம் நாளேழுக்கு ளுண்டான பரங்கிமுதல்சூலைபோமே. (௩௮)

சூலைபோம்வாயிலது கடித்ததாலுற்றுடியரான கருவேலம் பட்டைதண்ணீர் காலையிலுமாலையிலும் வாயிலூற்றி காரவேகொப்பளிக்க வீக்கந்தீரு-மூலமுதற்கடுப்புரத்த மிருந்ததாலும் மூட்டுவாய்ப்பாற்கஞ்சியிளைஞ்சூடான- பாலகனேமாதருடகைவேகத்தை பாராதே மூன்றுதினங்கள் பத்தியமாய்ப் பாரே. (௩௯)

அரிதார பற்பம்.

பத்தியமாமரிதார பற்பஞ்சொல்வேன் பருங்கட்டியாகவொருபலமாய்வாங்கி- சத்தியமாஞ்சுண்

ணுப்புக்கல்லிற்சுத்தி தாழ்வில்லா யிரைந்துதடமே செய்து. யுத்தியாய்வெடியுப்புட் சுண்ணம் வீரமுரு வானபூரே று சினகாரம்,வெற்றியாய்வெள்ளையொடு பெருக்கம்பாலரக்மேலான கட்டிக்கிக் கவசஞ்சே ப்பே. (ருசு)

கவசமிட்டசட்டிதனைக் காயவைத்துக்கனபூவ ரசம்பட்டையுடசாப்பற்குள்ளே, நிமிஷமிட்டுசீலே மண்ணேழுஞ்செய்து நிலைவரமாயடுப்பேத்தி நினை வாய்முத்தி. தாபமிட்டுனுற்சாம மெரிக்கநீறும்சிவ சிவா அரியினுட தேவினுதந், துவசங்கட்டவேணு மப்பாமுமேலாகத்துள்ளே சுயரேசஞ்சுரமாதந் தா ஞ்காரேணுமே. (சo)

காணவேஅரிதான பற்பந்தன்னைகணமானதி ரிகடுகு தேனிலுங்கொண்டால், காணுமே சுரமீளைக்கிரந் திகுஷ்டம் நலமில்லாப்பிணிசங்கள் விஷநீரெல்லாங் கோணுமே புகையிலையும் புளியுந்தள்ளுகொண்டபி ன்புதலைமுழுகிக் கூட்டியுண்ணே. உண்ணவேசுரங்க ளுக்குமாரனுக்கு மூதண்டசுரக்கோடாலி வுரைக்கி றேன்கேள். (சக)

சுரகோடாலி.

விண்ணிலேபோனவுயிர் மீளும்மீளும்வெள்ளை
யென்றுசூதமென்று சௌரியென்று, தண்ணவேயி
ளகுடனே சேர்த்தரைத்து சாரமென்றமத்தஞ்சா
ர்க்கொப்பின்பாக, லெண்ணவேறுற்சாம மரைத்
துநன்று யுலர்ந்திடக் காயவைத் தெடுத்துக்கொ
ண்டு, நண்ணவேமோர்காடி யிளநீர்தன்னி லாட்டி
னுலொன்றிற் சுரம்நாடாதே. (சஉ)

மாத்திரைகளின் பெயர்.

வாடாதமாத்திரையின் பேரேதென்றாலிரத்தி
னசபாபதி சிந்தாமணிசஞ்சீவி,வாடாதபகிரதியாம்
அக்கினிகுமாரன் வாதராட்சதனகாமகேசரிஆனந்
தன், ஊடான திவையெல்லாம் அறுனூற்றுக்கு
ளுரைத்திட்டேனின்னம்வெகுவுசிதமெல்லாம், பா
டாமலிருக்கவில்லை நூல்கடோறும் பார்த்தறிந்தா
ற்பண்டிதமும் பலிக்குந்தானே. (சங)

வைத்தியர் அறியவேண்டிய விபரம்.

பலிப்பதற்குவியாதியுள்ளோர்திரேகக்கூறும்
பருத்தவுடல் மெலிந்தவுட னேபின்வாசி, சலிப்பி
ல்லாபலிப்பின் கூறும் சலத்தின்வாசி சாத்தியமுஞ்

சாத்தியமுந் தத்துவவாசி, வலிப்பில்லாத நித்தி
ரையின்வாசி மங்கையர்களாசையின்மேலேமயக்க
வாசி, பலிப்பில்லா கன்மதன்ம நாட்டக்கூறும் பா
ர்த்தறிந்தபிறகுபார் மருந்தின்வாரே. (௪௪)

ஆரப்பா நாலுலட்சணமும்பாரு ஆள்பாருநா
ள்பாரு குணமும்பாரு-நோய்பாருதேசபேதங்கள்
பாரு, நிலைபாருகிரகவுச்சம் நீசம்பாரு, பேர்பாரு
யிவனை நீ பிறகுபாருபோநிலேகீர்த்தியின் றன்மம்
பாரு,வேர்பாருதழைபாரு மிஞ்சினுக்கால்மெள்ள
மெள்ள பற்பஞ்செந்தூரம்பாரே. (௪௫)

பாரப்பாவுலகத்திற் பெரியோருண்டு பகைக்
காரர்மெத்தவுண்டு பாஷாண்டியுண்டு,தாரப்பாதா
ரங்கள் கண்டறிந்துசெய்ய தன்மம்வரு மதினாலே
கீர்த்தியுண்டு,ஆரப்பாயாக்கடவுஞ் செய்வனருளுங்
கொடுக்கிறமருந்துகளிற் குற்றமவேண்டாஞ்சீரப்
பாகிருபைவைத்து மருந்துபிறதாற்செய்தகன்மம்
வரவர சேருந்தானே. (௪௬)

தானென்ற கோபமேலே யெடுத்ததிரேகந் தன்
னிலவர்மாருதவு முயர்தானுச்சு, பூனென்றசிலேத்

பனமும் வாதபித்த பிடரிவுமியாயிரங்கி கரத்தில் நிற்கும்,ஊனென்றநாடியது ஒன்றேவொன்றுஒன்ருறேமூன்றுகி அனேகமாச்சு,ஈனென்றவாதமது தொந்தமாச்சு நன்றுனநாடியெல்லாந் தெளியநன்றே. (சஎ)

தெளிந்துபார்நாடியுதா ரணையின்போக்குசெப்பரிய நோய்போக்கும் சடத்தின்போக்கும்,மொழிந்து பதினுபிரத்தில் சொன்னேன் சொன்னேன் மூன்றுவிதகன்ம காண்டங்கள் சொன்னேன் மொழிந்திடவே மணிநாலா யிரவெண்பாவில் போக்கொன்றுந்தப்பாது பூராயங்கேள்,தெளிந்துகொள்ளயினமொருவெண்பதுண்டு சிவசிவாவாதனுல்தெளிவுதானே. (சஅ)

தானென்றவெண்பதில்வழலைமார்க்கம்சாதகமாய்ச்சவுகாரக் கெண்ணெய்வாங்க- தேனென்ன சருக்குருவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன் வெட்டவெளியாகுமந்தனுலேப்பார்த்தால்- கோனென்றரிஷிதேவர் முனிவர்சித்தர் கூடியே பொதிகையிலேயிருக்கும்போது- ஏனென்ற சாஸ்திரங்களெல்

லாம்பார்த்து பெண்பதையு மறைத்துவிட்டாரே
னைக்காணுமல். (௪௯)

காணுமல் போகாமல் வழலைச்சுண்ணம்கருவ
ளியாயிரத்திரு னூறும்பாரு- தோணுமல்சட்டை
முனி சொன்னமார்க்கம் சுத்துகிறேம் பலவகை
தெரியச்சொன்னேம்- பூணுமல்நர்தீசர் வெளியாய்
ச்சொன்னூர் புதைத்தாரேமூலவர்க்கப் பின்னைபெ
ல்லாம்- வீணைச் சொல்லவில்லை மச்சகேந்திரன்
வெடியுப்பு சேர்க்கும்வகை விளம்பினுரே. (௫௦)

சயரோகம்வருதல்.

விளம்பினூர் சயரோகம் வருதல்கேளு விசை
யானமூலத்தில் சூடுகொண்டு- தளம்பியேகபாலத்
தில் மூடிசாடி தாதுவெல்லாங்கலகலத்துரெத்தம்
வற்றி- உளம்பியேநீரெறிந்து சுரமுந்தோன்றிஉள
ச்சலாடி பீனிசமும் நாக்குருசியற்று- கிளம்பியே
பெட்டுவகை சயங்களாகி கிழாறுகொண்டு விடும்
இளப்புத்தானே. (௫௧)

சயகுலாந்தசெந்தூரம்.

இளப்பானரோகமது தீரவென்றுலியம்புவே
ன்சயகுலாந்த செந்தூரந்தான்- பிளப்பானஆபிரத்

கசு அகஸ்தியர் வைத்தியம் பின்னேண்பது.

வைதன்னூல்சொன்னேன் பேச்செல்லா விந்தமுறை சபனிப்பாரு,உளப்பானமால்தேவிபலமதொன்று உத்தமனே பூசினிக்காய் நீரிற்காய்ச்சி- சிலைப்பான துளாந்திர மாகத்தூக்கி செங்கிளுவை சாற்றிலே சுத்திசெய்யே. (ருஉ)

செய்திடவே அரிதாரம்சமனுய்பூரம் சிலைகூட்டி பெருக்கம்பால் தன்னலாட்டி- கொய்திடவே குகையிலிட்டு புடத்தைப் போட குலமெல்லாந்தான் புகைந்து சாம்பலாகும்- செய்திடவே அந்திடைக்கி பவளம்நாரியிலைசேர்த்து முன்போல புடத்தைப்போடு- நைந்திடவே வெந்துபோம் அவ்விடைக்கிலிங்கம் நாலிலொன்று தங்மறைகெந்திகாலே. (ருந)

கால்கூட்டிகாந்தமறை பலமுஞ்சேர்த்து கனமான குமரிச்சார் முருக்கம்பூச்சார்- கால்சேர்த்து புடம்போடு செந்தூரிக்குகனகமாஞ்செந்தூரம்புடமைந்தானுல்- கால்சேர்த்துகுழாவிலே படைத்துக் கொண்டு வாகனதிரிகடுகுதேனிலுண்டுபால்சேர்த்துபத்தியங்கொள்கருந்தாட்டின்பால்பத்துநாள்மருந்துண்ணப் பலிக்கும் நன்றே. (ருச)

இருமல் க்ஷயத்துருக்கியாழம்.

நன்றானபாலிலேசிறுகாஞ்சோரி நலமானவே
ர்தட்டிபோட்டுககாய்சி- குன்றாமல் இராத்திரிக்கு
க்கொள்ளச்சொல்லு குணமாகுமிருமல்முதல்சுரங்
கள்யாவுஞ்- சென்றாகாமோறுகா மீனுமாகாசெட
குறிப்பு பெலன்பார்த்துசேர்த்துவுண்ணு]-[வெண்
டாததாமரையின் பனிபருப்பை வெந்நீரில்கொண்
டிடவே விக்கல்போமே, (நரு)

விக்கலுக்கு.

விக்கல்போம் யின்னமொரு விவரங்கேளு வி
சையான மூலத்தில் கனல்தான் மீறி-வெக்கையா
ய்ச்சூடேறி மேகநீராய் மேற்கொண்டு சிரசுவரை
கண்ணில்தானே- விசிக்கவே நீர்கலந்து[வாதபித்
தஞ் சிலேற்பன காசங்களினு லொளிபோமங்கும்-
பக்கவேகாயவெறிகுத்துமாகும்பார்வையிலேதொ
ண்ணூற்றாரு வியாதிபாரே. (நகூ)

பாரப்பா நேத்திரநோய் தொண்ணூற்றாரும்
பகருகின்ற குணங்குறிகள் திட்சையெல்லாம்-நேர
ப்பாநேத்திரனால் அன்னூற்றுக்கள் நிலவரமாச்

சொன்னேனதில்நோய்கள்-ஆரப்பாமாத்திரைகள் கரியமெத்த அவிழ்தங்கள் மைக்குளம்பு அபானசு த்தி- காரப்பாநரம்பரிந்து சுடுதல் கண்ணில்கருவி கொண்டுருத்துகிறகைசித்திரங்காரனே. (நிஎ)

சித்திரமாமுபநயனம் வைத்துக்கட்டல் சிறப் பானஆவிபுற வடைகள்பூசு-பத்திரமாயப்பதிவங் கள்கருமசாந்தி பார்பதற்க சாத்தியமாட சாத்திய ங்கள்- இந்தனையுஞ்சொல்லிவைத்தே னந்நூற்றுக் கு ளிதைபறிந்த வைத்தியனேயீசனுரும்- பத்தியு ள்ளபுலத்தியனே பச்சையான பூரமென்றகுளம்பு தனே புகலுவேனே. (நிஅ)

பூரக்குளம்பு.

ஏமென்றவாலுருவைகுங்குமப்பூ உத்தமனே கிராம்பொன்று பூசமொன்று- ஆமென்றசந்தனஞ் செண்பகப்பூ மப்பனேகோரோசனையும் லவுங்கப் பத்திரி- நாமென்றவெள்ளைச்சா ரணைபின்வேரும் நலமாகசரிபிடையாய் சேர்த்துக்கொண்டு-ஏமென் றவெள்ளிபற்பம் நாலுஞ்சேர்தது விதமானகல்வ த்திலேத்தியாட்டே. (நிகூ)

ஆட்டுவாய் நால்சாமம் தேனுமிட்டு அப்பனே
வளித்தவுடன் பரணிசேர்த்து, நீட்டுவாய்வெங்கை
யம்போல் கண்ணிற்பாதி தீராதகன்மபக்கங்காசம்
போகும், நாட்டுவாய் தலைபிடியும்தீரும்ந ர்டுக்கா
ல்பெருந்தகண்ணும் கற்கண்ணுதும், கூட்டுவாய்சி
ருசந்தனுநி மூழ்நுங் கூத்தியார்க்கிடுமருந்து கூறு
வேனே. (௬௦)

கூறுவேன்விந்ததுவுக்களஞ்சியாங்கி கோவை
யுடபழத்துவிரைகளஞ்சிசேர்த்து, தேறவே பேய்
க்கருப்பஞ் சாத்தாலாட்டி சிறுமணியா யுருட்டிய
தைவுலரவைத்து. மாறவே வெற்றிலைப்பாக் கருந்
தும்போது மணியென்று தெரியாமல் மங்கைக்கீய்
ந்தால், சேரவே வினைப்பிரியமாட்டாள் கன்னிதே
கமதுதெளிவதற்கு தேங்காய்ப் பாலே. (௬௧)

பல்வலிக்கியாழம்.

பாலென்றால் பச்சைப்பால் குடிக்கத்தீரும்பல்
வலிக்கிமருந்தொன்றுபகரக்கேளு, கோவென்றநீர்
முள்ளிவிரையைவாங்கிகொட்டுவாய்பலம்பத்துபா
ண்டத்துள்ளே, சீலென்றவசம்புஅரைபலமும்போ

ட்டு நிவெரித்துப்பதக்கு நீரெட்டொன்றாக்கி- மே லென்றஅந்திசத்திகொப்பளிக்க வீக்கமொடுபல்வ லியும் விட்டுப்போமே. (௬உ)

ஒருதலைவலிக்கு நசியம்

விட்டுதடா ஒருதலைநோய் மண்டைக்குத்துவி சையானதலைவலிக்கு நசியங்கேளு- தட்டுபோல்சுக் குமிருபலமேநாழி சலத்திலிட்டு நாழியாய்குறுக்க க்காய்ச்சி- தட்டிடப்போம் தேங்காய்நெய் யரைக் காலவிட்டு தாழ்வில்லா குங்குமப்பூவிருகன்போடு- எட்டிப்போம் நெய்வடித்து நசியமிட்டு இருந்தவி டமதனைவிட்டு பேகும்பாரே. (௬௩)

மேகனுக்கு பவளபற்பம்.

எகுமேமேகநீ ரிருபதுக்குயிதமான பவளபற் பமொன்றுசோல்வேன்-வாகுமேமுபலெலும்புசுட் டச்சாம்பல் மக்களே பலமொன்றுகுமரிப்பாலால் பாகுபெற வரைத்துருட்டிக் குகையாய்ப் பண்ணி பவளமது வொருபலமுங் கிறும்புமாஞ்சி-வேகுமே கால்களஞ்சி வீரஞ்சேர்த்துவிசையான முயலிரத்த ம்விட்டுஆட்டே. (௬௪)

ஆட்டியே வில்லைதட்டிக் காயவைத்து அப்ப
னே குகையில்வைத்து சீலைசெய்து- நாட்டியேவை
ப்பதொரு புடைத்தப்போடு நலமான பவளமது
பற்பமாகும்- கூட்டியேவமிர்த சக்கரையிற் கொள்
ளகொடிதானமேகநீர்குடியோடிப்போம்- மேட்டி
லேவிரைத்த விரைப்போலேயாச்சுமிலைசர்க்குனூல்
கிடைத்தும் விணும்பாரே. (௬௫)

வீணாய்ப்போகாமல்னூலைப்பாரு வேண்டியே
தவசிருந்து பெற்றபிள்ளை- வாணாமலே மயக்கம்வ
ந்தபிரளிநோய்க்கு மக்களேமருந்தொன்று வகை
யாய்க்கேளு- பாணான அவுரியின்வேர் தேத்தாள்
ரெண்டுபலத்துடனே பிங்களுடகொழுந்துகால்தா
ன்- காணாமற் பொடியாக அறிந்துகொண்டு கலைய
யிட்டுயேரண்டத் தெண்ணெய்வாரே. (௬௬)

எரண்டத் தெண்ணெயரைப் படியும்விட்டுயெ
ன்மகனே ரவிமுகத்தில் யெட்டுநாள்வை- கூரண்
டத் தெண்ணெய்தனை வெதுப்பிக்கொண்டு குழந்
தைகட் கணைபிரளி சோகைமாந்தம்- சாரென்ற
வெண்ணெயது கரண்டிவிதந்தப்பாமற்கொண்டிட

வே சொல்லக்கேளு- காருண்டமேகசலம் பெருங்
காற்றுலே காணுமலோடுகின்ற படிபோலாமே.()

அருக்கன்வேர் கிருதம்.

போமப்பா அருக்கன்வேர் கிருதனூலிலபுகல
விலேபின்னூலிற் புகழ்ந்து சொல்வேன்- நாமப்பா
சொல்லுகிறேம் அருகின்மூலம் நன்றாகவொரு து
லாம்நறுக்கிக்கொண்டு வாமப்பாயிடித்ததனைபாண்
டத்திலிட்டுவெள மாக னாருபகி சலந்தான்விட்டுஒம
ப்பாநாலுபடி யாகக்காய்ச்சி உத்தமனேவடிகட்டி
'யிறுத்துக்கொண்டு- தாமப்பா ஆவினெய்நாழிவிட்
டுதடையறவேமதுரமரை பலந்தாணுமே, (சுஅ)

பலமொன்றுதாமரைசெங் கழுநீர்மூலம்பாச்
சிமாயிருகளஞ்சியைபோலாட்டி-பிலமென்னமாத
ளையின்பழச்சார்நாழி பிரளாமற்படிகலக்கி நெய்யி
ல்விட்டு- சலமெல்லாம்வற்றுமட்டும் கமலம்போ
லே தீயெரித்துப்பதம்பார்த்து யிரக்கிக்கொண்டு-
குலமென்ன மூலத்தின் அஸ்திரூடு கொடிதானகிரி
ச்சினங்கள் கிராணிபோமே. (சுகூ)

கிராணிபோம் பிரமியங்கள் கபாலச்சூடு சிறு கிறுப்புதீருமடா பத்துநாளில் கிராணியாய்க்கொண்டுவர வெகுரோய்தீருஞ் சிவனுருஞ்சடமீதில்தரித்தகற்பம்- பிராணிகளுக்காகயிந்த கிருதஞ்சொன்னேன் பிழைக்கவென்றால் செய்துண்டி பெரியோராவார். கிராணியென்ற மாதர்களுஞ் சையோகத்தால்யிடுப்புளைவுகடுப்புவலி யெல்லாம்போமே. ()

கிரந்திக்குப் புகை.

போமப்பா கிரந்திக்குப் புகைதானென்றுபுகழானகூகமொன்று களஞ்சிவாங்கி- வாமப்பாகாரீயம்களஞ்சிவாங்கி சேர்த்து மாட்டிரண்டுமொன்றுப்பொடியாய்செய்து- தாமப்பா பெருக்கம்வேர் கரியில்சேர்த்து தாழ்வில்லா மூன்றுதினம் புகைபிடிக்க- போமப்பா கிரந்தியொடு சூலைபோகும் துடியானமருநதொன்று சொல்லக்கேளே. (எக)

கிரைவாய்வுக்கு பேதியுண்டை.

சொல்லுகிறேன் பேதிக்கிவாய்வுபுத்திரன்சூத்மொன்று லிங்கமொன்று காரமொன்று வெல்லுகிறேனிர்துப்பு கடுக்காய் ரோகணி வெள்ளைக்காக்க

ணம்வேறும் விராகன்மூன்று- நல்லுகிறேன் வான
மென்ன விராகனெட்டு நல்பிரண்டைச் சாற்றாலே
அரைப்பாப்சாமம்- மல்லுகிறேன்கடலைப்போலுரு
ட்டிக்கொண்டு வாகான யிஞ்சிச்சார் தன்னில் மா
ட்டே. (எஉ)

தன்னிலே ஒருவுண்டை வுண்பீரானால் சாதக
மாய்ப் பேதியதுதானேகாணும்- வெந்நீருவிட்டா
லும்பேதியாகும் மிளகுநீர் விட்டசலம் வேண்டி
புண்ணு வுன்னிபேவாய்வு காமநீர்கோவை யுதிரத்
தில் வப்பிசமு மோடிப்போகும்- கன்னிகையாம்
பெண்களுக்குப் பெரும்பாடானால் கனமானமருந்
தொன்று கண்டுபாரே. (எங)

கண்டுபார் ஆவரையின் கொழுந்திட்டு கொழு
ந்தை வொருபடிநீர்கருத்தாய்வாங்கி- குண்டுசட்டி
தன்னில் விட்டு வேடுகட்டிக் குணமான நற்சாலே
மீனைவாங்கி- வாங்கியுண்டு போகாதபடி கஞ்சாயே
லம் புத்துருக்கு நெய்வார்த்து அரைத்துக்கொண்
டு- விண்டுபோகாதபடி கொழுப்போடுமேல்வைத்
துபட்டவித்து விதமாய்த்தரனே. (எச)

விதமாகரெண்டு நாழிகைதான் வெந்தால்மே ல்சட்டித்திறந்தெடுத்து மீனைவாங்கி- பதமாகமேல் கவசம் வாங்கிப்போடு பழமான சிலாம்புமுள்ளு கழற்றிமைந்தா- விதமாகபத்துநாள்கொடுத்தாயா னல்நில்லாதபெரும்பாடுநின்றுபோகுஞ்- சதமான அந்தியிலே கியாழங்கொள்ளு தண்மையென்ற ஆ வாரைக்கியாழந்தாமே. (எ௫)

தாம்பிரபற்பம்.

தானென்றதாம்பூர பற்பஞ்சொன்னேன் தக டாக துட்டதனைசுத்திசெய்து- கோவென்றவெள் ளியொன்று வீரமொன்று கோழி முட்டைத்தோ லொன்று கல்வத்திட்டு- வாதென்ற யெருக்கம்பா ல்விட்டுஆட்டி வள ாக கவசமிட்டு துட்டுக்கேதா, ஊனென்ற சீலமண் மூன்றுஞ்செய்துஒருமுழத்தி ல்புளியமரம் வொன்றுவாங்கே. (எசு)

வாங்கியதை நடுவாக வுழத்தரைச்சாண் பட் டுக் குள்கவசம் வைத்துமண் சீலைசெய்து- தாங்கு பெறக்குழிவெட்டி கெசபுடத்தில் காச்சினால் தவ ளம்போல் பற்பமாகும்- ஏங்கியேதிரியாதே யிந்த பற்பம் யெட்டுவகைகுன்மமுதலெல்லாம்போகும்

பாங்குபெறத் திரிகடுகு தேனும்வாழைப்பழத்திலி
ட பிலத்தவினை பறக்கும்பாரே. (எஎ)

பாரப்பா நீற்றுவகை யறியவேணும் பாங்கா
னபழக்கமல்லோ தெரியவேணும்- காரப்பா செப
ம்வேணுந் தவமும்வேணும்- கன்மவினைதீர்ப்பதற்
குக்கவுனம்வேணுஞ்- சீரப்பா நூல்வேணுந் தைரி
யம்வேணுஞ்செய்பாகங்கைபாகந்தீட்சைவேணும்
ஊரப்பாயேகமூலிகையின்போக்குவுத்தமனேசொ
ன்னோநான் யிறுனூற்றைந்தே. (எஅ)

ஐந்தானநூலிலே பஸ்பஞ்சொன்னேன்அதற்
கடுத்தகுருமுறையையறிந்தாயில்லை,மைந்தானமே
கமது வருஷித்தாப்போல் வைத்தியநூல் ரெண்டு
லட்சம் வளமாய்ப்பார்த்து- அஞ்சாதே யேகமூலி
கையின்போக்குச்சொன்னபடியாடுதற்குக்கருவை
ச்சொல்வேன்- கைத்தான பூநீறு வீரம்பூரம் 5 கா
மொன்று காரமொன்று தாயுமொன்றே. (அ0)

தாயுமொன்று வெடியுப்பு தாரமொன்றுதவ
ளமென்றவெள்ளையென்று தானேகூட்டி-பாயுமெ
ன்ற பெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டப்பற்பமென்ன

வகைக்கெல்லாய்சேர்த்து, காயென்ற கல்லிட்டு
சீலைசெய்து கனமானவோட்டிலிட்டு மண்ணுஞ்செ
ய்து, தீயென்றநூற்படிக்கிப் புடத்தைப்போடுசிவ
சிவாயருநூற்றைந்து இரந்தான்பாரே. (அக)

பூ ர ணா தி லே க் கி ய ம்.

திடமானபூரணாதி லேகியந்தான்
செப்புகிறேன்புலத்தியனே திடமாய்க்கேளு
நடமாடசடைக்காஞ்ச திறமாய்ப்பார்த்து
கன்றானபதினைந்து பலந்தானப்பா
குடமானபா ரடத்தி லிடித்துப்போடு
குளிர்ந்தசலம்பதினாறு படியும்விட்டு
விடமாகக்காய்ச்சியே வெட்டொன்றாக்கி
மலானகியாழத்தை யிருத்திடாயே. (அஉ)
இருத்திட்டகியாழத்தில் தேங்காய்ப்பாலு
மிளநீருங்கருப்பஞ்சார் ஆவின்பாலு
மருத்திடாவகைக்குவொரு படிதான்விட்டு
வளமானஆவினெய் படிதான்வாரு
செரித்திட்டகமலப்போ லெரிக்கும்போது
திரண்டுவரும்பதத்திலே யிறக்கிக்கொண்டு
பருத்திட்டுஆலம்வித்து வாதவித்து
பருத்திவிரைபருப்புடனே ஆவாரைவித்தே.

வித்தான்முருங்கைவித்துப் பூனைக்காலி
விதமானவமிர்த சர்க்கரைக்கிராம்பு
பத்தானசாதிக்காய் பத்திரியேலம்
பருமிளகுவால்மிளகு லவுங்கப்பத்திரி
மத்தானகோரோசனை கோஷ்டமாஞ்சி
வாலுளுவைசிறுநாகஞ் செண்பகப்பூ
சுத்தானதிரிகடுகு திரிபலாதி
தாளிசமுஞ்சீரகமும் வெந்தியமுந்தானே. ()

வெந்தியமும்நிலப்பனைவேர் பூமிக்காரம்
வெற்றிவேர்விலாமிச்சு மூத்திரிபேரீத்து
சந்தேகமாய்நினையாதே சாரப்பருப்பு
சதிரானகுரோசானிக் கசகசாவும்
இந்தவகைக்கோர்களஞ்சும் வறுத்துத்தூளாய்
இருத்துமேவடிக்கட்டி வைத்துக்கொண்டு
முந்தியதோர்பனங்கள்ளு ரெண்டுக்குள்ளே
முன்பதாய்பனவெல்லம் நல்லவெல்லமாமே.

வெல்லமென்றவகையொன்று பலம்ரெண்டான
விடத்திலேகரைத்திடுவா யடுப்பிலேற்றி
சொல்லவென்றுப்பாகுபதம் வருகும்போது [ம்
சூரணத்தைகொட்டிகொண்டுகெஞ்சாத்துளு

மல்லென்றூற்புடந்தீர்த்த பொடியைச்சேர்த்தும்
வளமானபாகதிலே தூவிக்கொண்டு
வில்லென்றூல்முன்னுரைத்த செஞ்சாநெய்யை
விட்டிடுவாய்கால்படிதான் மிஞ்சிபோரே. ()

மிஞ்சாமல்தேனுமா காணிவிட்டு
வெள்ளைநிறக்கோழிமுட்டை ஐந்தவித்து
மஞ்சானவுட்கருவை வுதிர்த்துத்தூவு
வள்பஞ்சதாரையைந்து பலமும்போடு
பஞ்சானமெழுகுபோ லெடுத்துபிங்கான்
பத்திரமாய்ச்சுண்டக்கா யளவுகொள்ள
நெஞ்சானயோகத்தை முடிக்கும்லேகியம்
நீட்டினூல்மேகமெல்லாம்நீங்கிப்போமே. ()

நீங்குமேமூலமுதல் வாய்வுபித்தம்
நில்லாதுசுரமாறல் நின்றுபோகும்
பாகுபெறத்தேகமுமே காந்தியுண்டாம்
பாழிலேபோகாமல் விந்தைகட்டும்
தீங்கில்லாயிம்மருந்தை யோகத்துக்காய்
திடமாகவைத்தியநூலெண்பதுக்குள்
ஆங்க மாம்பூரணதி லேகியமுஞ்சொன்னேன்
அறுநூற்றிற்காயகே சரியென்றேமே. (அஅ)

காமகேசரியுரைத்தேன் கண்டசேதி
கடைந்தொக்கவகைசொன்னேங்கற்பத்துக்கு
வாமபூசனைசொன்னேன் தீட்சைமார்க்கம்
வளமானவாதமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
சேமகமாய்சிதனம் அன்பதுவுஞ்சொன்னேன்
நிக்ஷயமாய்முப்பூவின் குருவுஞ்சொன்னேன்
நாமகளாய்வந்துபெற்றன் தாயார்சொல்ல
நன்றாகஞானமொரு பத்துநூறே. (அகூ)

ஞானமென்னயோகம்விட்டால் துறவுஞானம்
நாலைவிட்டால்யோகமென்ன மரணயோகம்
பானமென்னரசத்தைவிட்டால் சுரபானந்தான்
பகாறியார்நூலைவிட்டாற் பழிபாவந்தான்
கோலமென்னவழலைவிட்டாற் குடல்வாதந்தான்
குடல்வாதம்பேதமல்லால் குணமாகாது
கானமென்னயிந்தநாள்வெண்பதையுந்தொட்டால்
காசினியில்சிவயோகி காண்டமுற்றே. (கூ0)

அகஸதியர் வைத்தியம் பின்னெண்பது.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதினாறாவது.

அகஸ்த்திய மகாமுனிவர்.

மதிவெண்பா - ௱.

சீர்திருத்தலின் வழிபடுகடவுள் வாழ்த்து.

குறள் - வெண்பா,

பரமசற்குருபரன் பதமலர்ப்பரவுதூவுங்
கரலிகிதப்பிழை களைகுதற்பொருட்டே
ஆதிசிவனுமையாட் கன்புடனேயன்றுரைத்த
சோதிமதிவெண்பாவைச் சொல்லுதற்கு-நீதியுள்ள
மாலைசிறுபெண்ணுமனோன்மணிலையவரமம்வைத்த
காளைபேறுஞ்சிவன்றாள் காப்பு. (௧)
காப்பானவைந்துகரன் கந்தவேண்முருகன்
வாய்ப்பாமலர்ந்தாண் மனதில்வை-தேற்றித்
தவமுனிசித்தர்முதற் சாற்றியநூலெல்லா
நவமணியாமிந்நூலைநத்து. (௨)

மதியினியல்பு.

நத்தும்பொருளெல்லா நன்குணாநான்வெளி
யாய்ச், சத்தியமாய்ச்சொல்லியவிச் சாஸ்திரத்தை

ப்புத்தியுட, கற்றவர்க்குண்டாமலது காசினியிற்க
ற்றறியா- மற்றவர்க்குண்டாமோமதி. (௩)
மதியானதலவந்தால் வாய்க்குமேஞானம்
தெதிபாகபேகா மிதுகிட்டு-நிதியான
வாதம்வைத்தியமு மற்றுள துஞ்சித்தியதாம்
போதபதியதனைப் போற்று. (௪)

சோதிடத்தியல்பு.

போற்றுகின்றசோதிடங்கள்பொய்யாதொருநாளுஞ்
சாற்றலறியாதவர்க் கதுபொய்-நேர்த்தியுள்ள [ஞ்
வாசனைதேடியவர்பதத்திற் றெண்டுசெய்து
பேசானைப்போலே பிழை. (௫)

தவத்தினியல்பு.

பிழைக்கமதிகேளாய்ப் பேசேலொருவ
ருழைச்சென்றுகிட்டையொழிபேல்விழைச்சென்று
பெண்டுபிள்ளைசுற்றமுதற் பேணுந்திரவியமும்
கண்டகனவென்றே கருதி. (௬)
கருதினன்மாயைசற்றுங் காணுமநீங்கும்
விருதாவிலேமயங்கி வீழேல்-கருதாதா [யெல்லா
லாசைகொண்டிங்காரிருந்தாரம்புவியின்வாழக்கை
தோஷசப்பிரட்டெனவே சொல். (௭)

சொல்லாதுநீங்கிற் றுணிந்தவர்க்கேயல்லாது
பொல்லாதமரவைவிட்டுப் போகாதே-சல்லாப
லீலையிலேதான்மயங்கி நின்றவுயிர்கெட்டுவிடும்
வாலையவள்சொன்னாள் மதி. (அ)

மதியதனால்வாழ்ந்தோர் வெகுவாகமண்மேல்
விதியதனால்மாய்ந்தோர் வெகுவா-மதியதனால்
தந்தவர்கடாய்பிழைப்பார் சிக்கினரைமாய்கொல்
லு. நேர்ந்தபடி மதியினில். (கூ)

நிலையாதுடலம் நில்லாதவாழ்வு
மலையாதேபுத்தி மயங்காதே-கலையான
தேவிக்குகந்துரிமை செய்துநிதஞ்சித்தியதாம்
பாலிக்கு ஞானப்பதி. (க0)

பதியானமோகம் பரிதிமதியே
கெதியானவாழ்வென்று கிட்டிச்-சதியாக
நாட்பழக்கம்பண்ணிநவின்றவிதமாலடங்கிற்
கேட்பதென்னக் கிட்டுமதே. (கக)

கிட்டுமேஞானங்கெதிபெறலாஞ்சாதகமாய்[டால்
விட்டுமேபோகாமல்மேற்கொள்ளுதொட்டுவிட்
விட்டகுறையாகுமென்றமேலவர்கள்செல்லுமந்த
திட்டமறி யீதேதிடம். (கஉ)

திடமானசொல்லித் தெருவிற்புலம்பே
லடமாகவுள்ளத் தடக்கு-கடவா
மதிலைபவெளில்விடின் வாழ்வதுமெய்மெய்யே
ரவிலைபவெளியில்விட நல்கு. (கங)

நல்குமோர்நாட்பழக்க நன்றாகச்சுத்திசெய்து
மல்குமோமோரிதழை வாங்கி-யொல்கவ
மிதழான்மதியடைத் திருந்துசெப்பிராணயங்
கிதிலாமறாற்றெட்டுங் காணும். (கச)

காணுமேபிராணயங் கணக்காகசாண்டொன்று
வேணுமேபின்பு பிரத்தியாகாரம்-தோணுமே
கும்பகத்திலேநின்றாற் கொல்லாமற்போனான்
வம்பருக்கிதாமோ மதி. (கரு)

மதியைரவிவைத்து மனங்குவிந்துநின்றாற்,கெ
திபாஞ்சாயுச்சியம்பெறலாந்-துதியான,தாண்டுவிற
ல்சொற்கமெனசொன்னசொல்லும்பொய்யாமோ
தாண்டவசிற் சபைதானும். (கசு)

தானவனுய்தோன் றணித்தாலெடுக்கமதில்
வானவனுய்வானவர்க்குன்மன்னவனார்-தேனவனை
கும்பகத்திலாண்டொன்று கூடினார்சித்தனவ [ய்
னும்பரத்திலே யடக்குவாய். (கஎ)

அடக்கின்மதியமிர்த மாறுபோற்காயுங்
கிடைக்குமோ வவ்வமிர்தங் கிட்டி-யடைக்குமே
பாசவினைகளனைத்தையும் பஞ்சபஞ்சாய
மோசமில்லை முத்திபெறற்கே. (௧௮)

முத்தியெனுமோர்பெரிய மோக்ஷகதியுண்டாகுஞ்
சித்திபெறலாஞ் செடலம்வலுக்கும்-சத்தியமே
யாண்டுபத்துசென்று லவனிருடியோகிசித்தன்
மாண்டதறுலென்ன மதி. (௧௯)

மதியைநிறுத்தி மகாயோகஞ்செய்து
கெதிமோக்ஷாம்பெறுவ தென்றன்-றெரியாதா
மாசைக்கடலிலழுந்தாம லாங்கதனை
ரோசம்வைத்துனோக்குநர்போ னோக்கு. (௨௦)

நோக்குயர்சட்டமுனி ஞானமிருநூறதனில்,
வாக்குமனங்கொள்ளாமல்வாரியிட்டார்-பார்க்கவி
ன்பங்கேட்கவிம்பமோகோகெதிமோட்சமேகிடை
த்துவாழ்க்கைபெற்று பூமியில்வாழ்வாய். (௨௧)

வாழுமுயர்ஞானம் வாயாதுவாய்க்குமெனில்
றுழுமுடலதுவுந் தாழாது-காம்பெருகிக்
கொடியுகமும்குருமனியாச் சிறசுகத்தில்
வாடிவினையாமனின்று வாழ்வாய். (௨௨)

கற்பத்தினியல்பு.

வாழ்ந்துமனோவாயு வகப்பட்டுமேற்கற்பமுண்ணு
தாழ்ந்துபோகாதுசடம்வலுக்கும்-போழ்ந்ததுவே
ளான்றவோராண்டுமேயகாரம்கற்பமாம்தற்பினே
ன்றவுகார மெடு. (உங)

பெடுத்திடு வாயாண்டொன் றெடுத்தபின் ம
காரந்,தொடுத்திடுவாய்யாண்டொன்று சோர-தடு
த்துநிற்கிற்,பாசவினைகள் பறந்குபிங்குன்னைவிட்டு
நேசம்வைத்திட்டாராவி நேர். (உச)

நேர்ந்துகொண்டாண்டொன்றுநின்ற நரைதிரை
போஞ், சோர்ந்துகொண்டுபோனவுடல் சோராது
சேர்ந்து, மதிரவியும்பாயாது மாவொளியுமங்காது
கெதிபெரும்வாழ்வேகிட்டிடும். (உரு)

முப்புவினியல்பு.

கிட்டுமோமுப்புவதுகிட்டாது கிட்டுமெனில்-
கொட்டுமோதேள்விடமுங் கொட்டாது-பட்டதெ
னில்-மேற்பாடுபெற்றவர்கட்கெய்துமதுமறற்வரி
ங்கேன்பாடு பட்டினேப்பாரே. (உசு)

இனேப்பார்கருவறியா தீசனுறைகேட்கிற்- க
ளேப்பாரதைவெளியாய்காட்டின்-மலேப்பார்ப்பார்-

பெண்குடியான்மூன் றுதிங்களாகிப் பெருதுகெர்ப்
பத், தண்கொடியாமுப்புவெனச் சாற்று. (உஎ)
சாற்றியதோர்முப்பதனிற் ருன்கூட்டுவீரமுட
னேற்றியதோர்பூரம் புனுகுமுதி-லேற்றி
ரவியினவநாளு நன்ருகவைதக்கிற்
குவியமுப்புச்சுன்னதமாங் கூறு. (உஅ)
கூறுவேன்முப்பூவுங் கோதைமதக்கனியு
மாறுமகாரமென்ற மரங்கனியுந்-தேறு
முதாரவுப்புகுட்டி யுடன்சோகாரச்
சிகாரவுஞ்சேர்ந்திடப் படும். (உகூ)
படுத்திடாக்கற்பவிதி பாடினேன்சோலை
மெடுத்திடிதுபோ லியம்பார்-தொடுத்ததனை
யாண்பத்துங்கொண்டா லவனேமகாசித்தன்
ருண்டவத்தின்னின்றசிவன் ருன். (௩௦)
தானுனவனுய்நீயிருந்து சஞ்சத்திவ்வுலகில்
வானவனுய்வாழ்ந்தறிய வானவர்க்குங்கோனவனு
சித்துமகிமைசெகச்சாலே கூத்தைவிட்டு [ஞ்
சித்தம்விளையாடுவைநீ தேசி. (௩க)

மார்தரீக வியல்பு.

தேசியப்பாமிவ்வுலகி லேணர்பிணிப்பேய்போக
வாசிப்பாம்பூருவமு மாதிநாள்-வாசிப்பா

உத்திரமதுகூடி யுடனேதனுசமுவப்
பத்திராறிமிரட்டிப் பார். (௩உ)

பாரடாதூபமுடன் றீபம்பெலிகொடுத்து
நேரடாசாப நிவர்த்திசெய்துக்-கூரடா
வேர்வாங்கிவெள்ளிக் குளிசமதிற்றனடைத்துப்
பேர்வாங்கிக்கட்ட பிரியும். (௩௩)

பிரியுமேபேய்தான் பலமுள்ளநோயு
மறியவிடுநாளுக்கு நாளே-நெறியாகக்
கெர்ப்பப்போர்பத்திக்குங் கிளைபெருகுஞ் சஞ்சலம்
போயர்ப்புதமாய் வாழுமறி. (௩௪)

அறிவாய்நீயின்னமொன் றுதிசிவனே
குறியாகச்சொன்ன குறிதா-னெறியாம்
வளர்பிறையிலாதிவுள் வந்தபுநர்தந்
தளர்விறநசுமுறச்சாற்று (௩௫)

சாற்றியதோரிந்நாளிற் றனேசித்தமாமுட்டிப்
போற்றியதோர்வேர்வாங்கிப் பூட்டினு-நாட்டில்
விடமெனவுநஞ்செனவுமில்லைசற்றின்மீனும்
படமொடுகேடிக்குமுயிர் பாழ். (௩௬)

பாழாகுமுன்னைக் கடிக்கவந்தபாம்பாகித்
தேளாதிச்சில்விடமுஞ் சேராதகேளான

தொன்றுமில்லைநீவாழ்ந்து காந்தவரையுள்ளமட்டு
நன்றுசுகமாயிருப்பாய். (௩௭)

நாடுமோர்பில்லிமுதற் சூனியங்களுடாது
வாடவேதொட்டியமு மற்றுள்ளது-மோடவே
பூருவமுமாதித்த னுட்பொருந்தமூலமுட
னேருசிம்பாராசியு மியம்பு. (௩௮)

இயம்புமோர்பேய்மிரட்டி வேரதனைவாங்கி
யெரும்புகந்தசெம்பி லடைத்து-வயம்பெறவே
கட்டினாற்பில்லிமுதற் சூனியமேவேரில்தன்
கொட்டினாலறங்காதுபோற் கூறு. (௩௯)

கூறுங்குழந்தைகட்குக்கூற்றனதோஷமெல்லாஞ்
சேருமோவின்னமொன்று செப்பக்கேள்-சாந்தரு
மோர், பூருவமுமாதிநாள் போதச்சுவாதியிலே,
சேர்ந்தாலுங் கர்க்கடகந்தேடு. (௪0)

தேடுமிந்தநாளிற் சிவரூபவிட்டுணுவாய்
நாடியவேர்வாங்கி நல்கினு லோடிவிடுந்
தோஷகுணமெலலாந்,தொடராதுதொட்படுமால்
வாசனைக்கேயென்று மகிழ். (௪௧)

வாதவியல்பு.

மகிழ்ந்தவுலகமதில் வாதக்கருவை
நிகழ்ந்தறியாமை யாளின்-றகமெலிந்தார்
முப்பூவைச்சேர்த்து முடிப்பதற்குத்தப்பிதங்க
ளெப்போதுமில்லை யியம்பு. (சஉ)

குருட்டுவாதிகளினியல்பு.

இயம்பியதோர்சாத்திரத்திற்)சொல்லியதாயாமன்
மயங்கிமதிகெட்ட வாற்றூற்-றியங்கிநின்று
தொட்டார்சரக்கையெல்லாஞ் சுட்டார்புகையைவி
ட்டுகெட்டாருதிக்கண் கெட்டார். (சங)

கெட்டோமென்றுசாஸ்திரங்கடன்னைக்கிழித்
தறிவாற், கட்டவெண்ணியவ்வண்ணமுங் கட்டா
தாற்-கெட்டுத, தெருவிலேதான்புலம்பிச்செத்தவ
ரோகோடி, யறிவிலாத வசடர். (சச)

அசடருலகத்தனந்தமுண்டு சொன்னேன்
கசடறவேதன்னிக்கடவா-விசையுடனிற்
சோரதேயோகங் கொலைகள்பூவசெய்திடுவார்
நேராதேவாய் நிகழ்த்தாதே. (சரு)

நிகழ்த்திஞடல் நில்லாதோர்நாளு
மகற்றிவேவைத்தகல நிற்பா-யுகத்திலே

பேசினாற்கொல்லுமடா பேசட்டாலொன்றுமில்லை
தோசிபடாவிவ்வுலகஞ் சொல். (௪௬)

சொல்லாமல்முன்னோர்க டேடிமலைகடோறு
நில்லாமலேன்போனார் நீநினைவாய்-கொல்லாமற்
கொல்லுமதற்கொஞ்சமதோ காலங்கலியதனால்
னில்லுமதொன்றில்லைநிசம். (௪௭)

நிசமானகாலத்தி னேர்நிற்பர்சித்தர்
கசமானகாலமிதிற் காணார்-நிசமான
வக்காலமாயிரத்தி லொன்றாகுங்கோடிக்கொன்
றிக்காலமென் றறி. (௪௮)

அறியார்போல்வஞ்ச மனந்தமூர்தான்செய்வார்
நெறியார்போனின்னையு நேசிப்பார்-நெறியறியார்
பித்துப்பிடித்துபலபேசும்பயல்களுடன்
சற்றுமிணங்காதே தான். (௪௯)

தானவனாய்நீதான் றனித்திருந்தாலொன்றுமில்லை
வானகமும்பூமி வழிப்படுமே-கோனவனா
யெவ்வுயிர்க்குந்தாயாகியேழைபரதேசியைப்போற்
குவ்வுயிர்க்குணின் றநிலை கூறு. (௫௦)

வயித்தியத்தினியல்பு. - கெந்தபற்பம்.

கூறுவேன்மண்ணிற் கொடும்பிணிகடீர்ப்பதிற்கிங்
கேருமோர்கெந்திக் கிணையுண்டோ-நீறுன
மூப்புக்கவசமிட்டு மோதலைவநீர்மேனெருப்பை
யப்பிக்கவச மறி. (௫௧)

அறிவாமேழ்சீலை பதுசெய்துலர்த்திக்
குறியாமொரு பலந்தான்-னெறியாக
மூலைவந்தாம்பலமா மூடிப்புடமிடவே
யாமைக்கிரண்டா மறி. (௫௨)

அறிந்ததனுற்குட்டம் பதினெட்டுவிட்டு
பிரிந்துதான்போகாதோ பித்தா-சொரிந்துநின்ற
மேகம்புகையாது வேறுள மற்றெல்லாமும்
வேகமாய்ப்போமே விரும்பு (௫௩)

தாளகபற்பம்.

விரும்புவாய்மாறேவி யேண்டிமுப்பூவை
யரும்பியவாய்நீரா லடைத்திட்-டரும்பிய
தேவிக்குத்தான்கவசஞ் செயதுகொண்டுமேற்கவச
மாவிற்றலரியவைத் தப்பு. (௫௪)

அப்பியபின்னு லைந்துபல மெருவெடுத்
தொப்புறவாகப்புடந்தான் போடு-பற்பமதாய்

காசமென்றநோய்களெல்லாங்காணுமலோடிவிடும்
வாசமென்றாத்தமுந்தான் மாறும். (௫௫)

மாறுமேகுன்மமுதல் வாய்வுமுதலெல்லாமுந்
தேறுமேதண்டலுஞ்சித்தியதாம்-வேறுமொரு
கற்பசித்துவேண்டுமோ காயங்கயிலாய
மற்பமிதென்றுதே யறி. (௫௬)

தாம்பிரபற்பம்.

அறிவாயேசெம்பு சல்லியந்தானந்தவல்லி
நெறியானமுப்புதனி னேர்ந்து-முறியாம
லஞ்சபலமாமெருவிற் புடம்போடக்
கெஞ்சுமேநோய்களெல்லாங் கேள். (௫௭)

அயபற்பம்.

கேளுநிரும்பைக் கெடியாகக்கொண்டுடன்வந்
தாளுமிப்பூவையதிற் கவசித்-தாளு
மிதுப்பையயரைப்பத்தின் மீதிற்கவசமிட்டுச்
சலிப்பில்புடம்புத்தெருவாச் சாற்று. (௫௮)

சாற்றுவாப்பற்பந் தானருந்திற்பாண்டிவகை
யேற்றவெபோகுமெடுபடு - நீற்றி, மிரும்பிரும்
போன்றின்னுவன்போன்போமவனேதின்பன்கரு
ம்பின்மொழியொன்றுர் கருது. (௫௯)

கருதார்மதிபதனைக் காணாமல்விட்ட
விருதானயாக்கைதனில் வீழின்-விருதாவாய்ப்
பாசவினைமிகலால் வாசிப்பறந்தோடித்
தேசியுடனில்லாது சொல். (௬௦)

காதநீரினியல்பு.

சொல்லுவேனாதநீர் சொற்பரியபற்பமது
வெள்ளவேயுள்ளூறுகி வேகுமோ-பல்லாற்போந்
தள்ளென்றவித்துவது தங்குமெனிலவ்வுடலந்
தெள்ளுமணி யாமென்றே செப்பு. (௬௧)
செப்புவேனாதமது திங்கள்பத்துமேகொண்டா
லப்பனேதேக மழியுமோ-வெப்போதுங்
கொல்லானமன்போனா னென்றுங்குடியிருப்ப
னல்லாயோக விரு. (௬௨)
இருந்தாலுலகுதனி லெவ்வுயிருமாய்ப்
பொருந்தாதோவட்டசித்தும் பொய்ப்பா-வருந்தாம
மாதுகிருபை வழிப்படுமேலுன்றனக்கு [ன்
கேதகுறையாமென் றியம்பு (௬௩)

சல்லிவேரி னியல்பு.

இயம்பெரியசத்தி படிவோகண்டாயே
தபங்காதுவங்க முருக்கி-மபங்காதவ்

வேர்கொண்டுகிண்ட வெள்ளிபதினாறு
கார்கொண்டகண்டன் கருத்து. (௬௪)

கருத்தறியாது கலங்கினார் மண்மேல்
மிழிதறுநாட்சேர-தறிந்தா-லொருத்தருக்குஞ்
சூதநீர் தங்கித் தொடர்ந்தவேர்கொண்டுகிண்ட
மாதுநீரென்று மதி. (௬௫)

மதியாலவ்வேரை மடியில்வைத்துச்சென்று
லெதிராளேர்நில்லா திடைவா-சதிரா
மரவமடாதடங்கு நற்சபைமடங்குஞ்
சாபமதுதானடங்குந் தான். (௬௬)

தானென்றமாநீர் கலசித்தமூண்டாகு
மேனென்றமற்றதிதற் கீடல்ல-கோனென்
றினமயங்கிப்பின்னே திரிபவர்களிம்மண்மேற்
சன்மமயங்கமாட்டாதோ தான். (௬௭)

தானென்ற வேர்வாங்கச் சாற்றுவேன்பூர்வத்திற்
றேனென்றவாதிநாட் சேர்மூலம்-வானென்ற
மேடமூர்தான்கூட வெடுத்துக்குளிசமிடு
மூடர்தம்பாலிது மொழி. (௬௮)

மொழியிதுதன்னை மோசம்வருஞ்சித்து
மழியுமுலக மழிக்கும்-வழியிருந்த

விந்தவேர்போல வெடுத்துரையார்சித்தர்களுஞ்
சொந்தவேரென்றிதனைச் சொல். (௬௯)

சொல்லுவேனிவ்வுலகிற் சொன்னூற்றலைதெரிக்கும்
வெல்லுமுடன்மடிந்து வீழுமே-வெல்லுகின்ற
சித்தர்மறைத்த செடிபூண்டுதேடகிற்பா
ரித்தமலைவார்தன் னெறி. (௭0)

நெறியானதன்கருவை நேரறிவாராகிற், குறி
யானவாதமுங் கூடாதோ - முறியாத, சல்லியவே
ரென்றிதன்பேர் சாற்றினரன்றியாரென்னிற்,கொ
ல்லிமலைச்சித்தரெனக் கூறு (௭௧)

கூறுமஞ்சனங்கள் வசியமுதற்கொண்டு
மேறிடுமாண்மறைப்போ ரெட்டுத்-தேறிய
விக்கருவைவிட்டா லிலையிவ்வுலகமதி,
லிக்கருவைபாற்றுபினி. (௭உ)

இனிதானசல்லியவே ரென்றார்களந்தர்தக்
கனியானவேர்பிடுங்கிக் கட்டுற்-சனியான
நோய்பிணிகள்பில்லிமுத லெல்லாந்தடிக்கண்ட
காழிபில்லிழுந்தோடுமென்றே நல்கு. (௭௩)

நக்கியமுப்பூவது வாதநீரல்லாது, வெல்லுகி
ன்றமற்றொன்று மித்ல்காண்- டொல்புவியிற், றே

ணாதேவர்க்குமது தோன்றினதோர் சித்தர்களாங்
காணாதபோன் விலக்கு. (௭௪)

கருவானமூலமது காணாதகாணுங்
குருவானமூல குண்டலிக்கு-ஞருவான
சிற்றண்டமென்றுமதைச் செப்பினாரொப்பில்சித்த
மற்றண்டமுண்டோ மதி. (௭௫)

மதிபாலகாரமனதுறுதிபாகாக்
கெதியாஞ்சிறுநீரே கிட்டாப்-பதியாம்
வசலையுடையநீர் வாங்கிப்பாச்சிற்சரக்கு
கசடறவேகட்டுமெனக்காட்டு. (௭௬)

காட்டுபேரண்டங் கபாலவோடல்லாமன்
மாட்டுமற்றுப்பிலது மாளாது-கேட்டிகொலோ
சித்திருந்தவுண்மை தெரியாதொருவர்க்கும்
கற்றறிந்தபேர்க்கல்லாதுகாண் (௭௭)

காணுங்குடத்துநீர் காணுமவனேசித்தன்
றேணுமோவவ்வுலகந் தோணாது-தோணக்கேள்
கண்ணிப்பெண்ணாடான் கனத்தமகவினுமுன்னே
யுன்னியதண்ணிரெனத்தானோது. (௭௮)

ஓதுங்குளநீர் கொடிநஞ்சுமாவொடைந்துங்
கோதில்குருவாகக் கூடுமெவ்-வாதசொலி

வாதமுதற்சகல சித்தும்வயப்படுமால்
போதநீயிக்கருவைப் போற்று. (௭௯)

போர்முகாம் புளிதனிலேகாணாது
காட்டவோவின்றபிள்ளை காட்டுப்பற்-றேற்றது
சித்திருந்தவுண்மையந்தச் சித்தருக்கேயல்லாமன்
மற்றவர்க்குண்டோ மதி, (௮௦)

மதிகெட்டமாடுசளாஞ் சாத்திரங்களாயார்
கதிகெட்டோர்தன்கருவைக் காணார்-பதிகெட்டுப்
பூமிமுழுதுந்தேடிப் புலம்பிச்செடிபூண்டுங்
காமியிரைப்போலலைவர் காண். (௮௧)

காணுவயிர்தமது கன்னியுடைத்தன்குடத்த
தாணுகவண்டபிள்ளை யயராறுதா-தோணரிது
கெட்டமதியுள்ளவர்க்குக் கிட்டாதுகிட்டாது
விட்டகுறையவர்க்கென்ன மேவும். (௮௨)

மேவுமெய்ஞ்ஞானம் விரும்பாதவர்க்குலகிற்
றுவுறாநற்சித்தி தழைக்குமோ-மேவுகின்ற
ஞானசித்திபெற்று னுடனேபெறற்கரிய
மேனசித்திமுத்திபெறலாம். (௮௩)

முத்திபெனுமோட்ச சுதிவந்தமூண்டுநிற்கும்
பத்தியாய்தொட்டதெல்லாம்பலிக்குஞ்-சத்தியமே

ஞானநெறிகண்டபின்பு நாடுவாயெத்தொழிலும்
வாறுமுலகும் வழிபடும். (௮௪)

ஞானசித்தியாவதற்கு உத்திகூறல்.

வழிபடுமெய்ஞ்ஞானம் வாயக்கும்வழிகேளாய்
சுழினையெனுமவ்விடங் கருத்தும்-விழிவைக்குஞ்
சாதகத்திலாண்டொன்று தப்பாமற்சாதிக்கிற்
பேதகமொன்றில்லைப் பிடி. (௮௫)

பிடித்துவருகையிலே பேசாதபேச்சை
யடித்துவிடுபாச மகற்றி-தொடுத்துநின்ற
வோரிதனைழீதமருக் குள்ளேசெலுத்தின்மதி
வாரிலயம்வாசி லயமாம். (௮௬)

வாசிலயம்வாஸகமும் வையகமுங்கொண்டாடுந்
தேசிகனிற்சூழ்வார் துரத்திவிடு-வாசியென்ற
தண்டலெனிசுற்றிக் கும்பத்தடங்குமிது
நின்றுசாதிக்கு நிலை- (௮௭)

நிலையாமல்சாதித்த நேர்படுந்தாங்கற்ற
தலையாலேயாங்க துலைகை கூடா-தலையாலே
தான்சுற்றிநின்றூற் றவசுநிலைவேறுமதோ
வானகற்றுநீகண்டு வாழ். (௮௮)

பேரின்பத்தின் பெருமை.

வாழுவதுபேரின்ப வாழ்வேயாமற்றுளவாழ்
தாழுநிலையதனைச் சாற்றினார் போழ்வெளியா
ஞானசித்தியாவருக்கு நற்கெதியிற்கூட்டதிற்கு
யீனையெனபுத்தியாலியாதே. (அ௬௯)

இனையாதேமாய்கை யினைத்தக்காற்சொல்லும்
வனையாதவந்து வளைதநுக்-கினைபோலும்
பெண்பிள்ளைசுற்றமுதற் பெணுந்திரவியமும்
கண்டதெல்லாம் பொய்பொய்கருது. (௬0)

வைராக்கியநிலை.

கருதுமாசாபாசங் கைகடப்பதெப்போ
தருவாவதெப்போ துடலந்-திரிசயத்திற் [யாய்
கண்டதெல்லாங்கனவாய் பொய்மாயப்பழுங்கதை
நின்றிடுமப்போதாகு நேர். (௬௧)

நேரேயறிந்தவர் நிராமயமாய்நின்றிடுவார்
சோரநின்றார்மாயைச் சுழன்றுபார்-பாரதனில்
பாசவினையதனாற் பற்றுமிப்பாவிகளுக்
காசின்முத்தியுண்டோ வறி. (௬உ)

சித்திமுத்திவேண்டுவோர்க்குக் குகைவாசம்வேண்டுமெனல்.

அறிவாயுசத் தமூர்த்தாமலோடி
நெறியாய்மலைக்குகையு னின்று-சரியாத
வாழ்ந்தவனேசித்தன் மகாசித்தர்தங்களுக்கு
ளோர்துங்குழந்தைப்போ லிரு. (௯௩)

இருந்தாலுலகத்தி லேழைமதியாவா
யிருந்தெவர்தான்வாழ்ந்தா ரிருக்கே-யிருந்திருந்து
பாசவினையமிழ்த்திக கொல்லுமடாபாசவினை
மோசமடா முன்னோர் மொழி. (௯௪)

மொழிந்தாரேசித்தரெல்லா மோசமென்றுகாட்டி
லொழிந்தாருலகுக் கொதுங்கி-யொழிந்ததுகேள்
காமனைவென்றந்தக் காணற்றுடுக்கையும்வென்
றேமனைவெல்லக் கருத்திதே. (௯௫)

கருத்தைதிறுத்தினபேர் காண்பார்மெய்ஞ்ஞான
மறுத்தொருவர்காண்பா நோதையத்-தொருத்தரு
மொன்றுமுதவாதிங் கோருறவுநீர்கொள்ளேல்
கண்டனிலைமேலாய் கருது. (௯௬)

மனோலயம்.

கருதுமுலகத்திற் கலங்காதேநெஞ்சே
முறுதியாய்நிற்க வுரைப்பேன்-பரிதிச்

சாதியாய்ச்சுழிமுனையிற் றனின்றுமாயைக்
கசடறவேதான்கடக்க நில். (கூஎ)

வாசிலயம்.

கடக்கநின்றுகொண்டு வாசியத்தான்கட்ட
முடக்குஞ்சுழிமுனையி னிற்பா-யடக்கமுடன்
வாடியினையாதேவையகந்தான்கொண்டமட்டும்
தேடியலையாப்பொருளாய்த் தேறு. (கூஅ)

தேறுமுயர்முன்னோர்களெல்லவருஞ்சாத்திரத்துக்
கூறும்வினையவ்வைத்துக்கூறினார்-தேறுவையே
லென்னைக்குமுன்னூட விருக்கும்பார்கண்டறியா
டண்டர்பிரான்வரக்கி தறி. (கூகூ)

அறிவார் பொருளை யுணர்ந் தாசையெல்லாம்
போக்கி, நெறியாஞானநிலை நின்றுகுறியாத, நான்
சொன்னவெண்பாவை நத்துவையேன்முந்தியதர,
மோனமதிவெண்பா நூற்முற்று. (க00)

அகஸ்தியர் மதிவெண்பா - க00,
முற்றிற்று.

வாழி-விருத்தம்.

திங்களைமுடித்தோன்வாழி தேவிதற்பரையும்வாழி
செங்கையில்வடிவேலேந் துஞ்சேவலங்கொடியோன்
சங்குசக்கரந்தரித்த சாமியுந்திருவும்வாழி [வாழி
பங்கயிலலாமலச்சிற் பதித்தவர்வாழிவாழி.

உ

கடவுள் துணை.

பதினேழாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சஞ்சீவியெண்ணெய்,

மேகத்தெண்ணெய் - ரு.

பூரணமாய்ச்செப்புகிறேன் புலத்தியாகேள்
புகழ்பெரியநாதாக்கள் பாதம்போற்றி
காரணமாமேகத்துக் கெண்ணெய்கேளு
கருதுகிறேன்கடுக்காயு மிஞ்சிசுக்கு
சீரண்மாஞ்சீரகமும் நிலவேம்புப்பட்டை
சிறந்ததொருபரங்கிச்சக்கை மிளகுமாகும்
தாரணியில்வெந்தயமும் நெல்லிமுள்ளி
தப்பாமற்கோஷ்டமுட னதிமதுரஞ்சேரே. (க)

சேரேதினுசுபல மொன்றுவாங்கு
சிற்றரண்டமெண்ணெய்படி யொன்றுசேரு
காரேகாராவின் பால்படியுமாகுங்
கற்றாழைச்சாறுபடி கலந்துவாரு
சீரேசெவ்வல்லி சாறுபடியொன்று
செவ்விளநீர்படியொன்று செயலாய்வாங்கு

பஃரேவோளமது வகைமுக்கால்தான்
பாங்குடனேசரக்கெல்லாமரைத்துகொள்ளே.()

கொள்ளவேயெண்ணெயுடன் குழப்பிக்கொண்டு
குணமுடனேமேற்கண்ட பாலுஞ்சாறுங்
தள்ளாமற்சட்டியிட்டு டுப்பேற்றிக்கொள்ளு
தபவுடனேதீயெரித்துச் சுண்டக்காச்சு
மெள்ளவேமெழுகுபதமாகும்போது
மேனியுடனிருத்துவிடு மெய்தான்சொன்னேன்
கள்ளமனதில்லாமல் வடுகனுக்கு
கருத்துடனே பூசிப்பாய்க் கருதுவோமே. (௬)

கருதுவாவுச்சொல்லக் கரண்டியப்பா
கண்மணியேகாலையிலே மண்டலமேகொள்ள
மருகுவாயப்படியே மண்டலமேகொள்ள
மயங்குமடாமேகமென்ற யிறுபத்தொன்றும்.
பெரும்பாடுசூலையுடன் பாதவாதம்
பறக்குமடாஓகோகோ பாருபாரு
இருக்குமென்றபின்னும்வெகு ரோகமெல்லாம்
யென்சொல்வேனேகுமடா யின்னங்கேளே.(௭)

கேளப்பாபத்தியமோ புளிபுகையுமாகா
கெடியானபோகமுடன் கடுகுநல்லெண்ணெயா

சூளப்பா பூசினிக்கா யகத்திதன்னு
சுந்தரமேபூவுலகும் புகழுவேதான்
நாளப்பாவுறுதியுடன் கொண்டபேர்க்கு
நாடாதுபிணிடையென்ற கன்மம்போகும்
பாரப்பாவொன்றுமில்லை பகரக்கேளு
பத்திமுத்திநித்தியமுஞ்சித்தியாமே. (ரு)

அகஸ்தியர் சஞ்சீவியெண்ணெய்,

மேகத்தெண்ணெய்-ரு.

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

பதினெட்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

குளிர்ச்சியெண்ணெய்-ரு.

உண்மையாயுரைக்கிறேன் புலத்தியாகேள்
உலகமதிற்பண்டிதர்க்கு வுதவியாக
வண்மையாய்ச்சர்வ மேகங்களும்
வளமானசித்தரண்டை யெண்ணெய்வாங்கு
பண்பாகபடியொன்று பாலகனேயாகும்
பருவமாய்வெள்ளறுகு படிசாறுகும்
தண்மையுடன்குமரிச்சார் படியுமாகுந்
ததியுடனேஆவின்பால் படியுந்தாக்கே. (க)

தாக்கவேவல்லாரை சார்படியுமாகுந்
தாளிச்சார்படியதனை வாங்குமைந்தா
ஆர்க்கவேஅத்திப்பால் படியுமாகும்
அதின்கூடபூவரசன் பட்டைச்சாறு
கார்க்கவேசாறுபடி காலதாகும்
கருத்துடனேமுள்ளங்கிப் படிசாறுகும்
மார்க்கமுள்ளகோஷ்டமுடன் மதுரமாகும்
மகத்தானசரக்கினுட வகையுமாமே. (உ)

மாமேநீதிரிகடுகு சடாமாஞ்சியாகும்
மாறுமற்சிரகமோ டொக்கச்சேரு

ஆமேநீவெந்தயமுந் திப்பிலியுமாகும்
அன்பாகபரங்கிசக்கை ரேருகணியுமப்பா
தாமேநீவால்மிளகு கடுக்காய்ப்பிஞ்சு
தயங்காமற்சிறுதேக்கு கூடவாங்கு
தாமேநீதினுசுக்கு ஒர்பலமுங்கூட்டு
தானதிலேவாளமுடன் பலமும்வாங்கே (௩)
வாங்கியேகடுமதில் யிளநீரால்கேளு
மைந்தனேயதிற்போட்டு மைபோலாட்டி
பாங்கென்றமேற்கண்ட பாலுஞ்சாறும்
பந்தமுடனெண்ணெயுமே யொன்றாய்ச்சேர்த்து
சாங்கமதாய்மருந்தையெல்லா மதிற்குழப்பி
சட்டமாய்ப்பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
சேரங்கமுடன்தியெரிக்க சுந்தரமேகேளு
சொற்பெரியமெழுகுபத மாகுந்தானே. (௪)
தானென்றமறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
தப்பாமல்கரளொன்றுக்குக்காற்காண்டி
காலென்றகாலையிலே உள்ளுக்கொள்ள
கண்மணியேகடும் பத்தியங்களப்பா
பாலென்றவுப்புமுதல் பதார்த்தங்தள்ளு
பாங்காகவறுத்தகதொரு துவரையாகும்
வேலென்றவியாதியெல்லாம் விரண்டுபோகும்
விருப்பமுடன்பண்டிதர்க்குவிளம்புகிறேனே. ()

அகஸ்தியர் குளிர்ச்சி யெண்ணெய்-நு
முற்றிற்று.

தெய்வசகாயம்.

பத்தோர்ன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

இதவும்,

குளிர்ச்சியெண்ணெய்-ரு.

பூரணமாயறுமுகவன் பாதம்போற்றி
புலத்தியனேதைலமது புகல்கின்றேன்கேள்
காரணமாய்காரெள்ளு யெண்ணெய்வாங்கு
கற்றாழைசாறுபடி யொன்றுகேளு
வாரணமாயினநீறு படிதானாகும்
வகையுடனேநெய்சிட்டி படிச்சாறுகுங்
தாரணியிலாவாரை படிசாறுகுங்
தயுடனே காணிச்சார் படியும்வாங்கே. (க)
வாங்கியேபசுவின்பால் படியுமாகும்
வாங்குவாய்சாம்பிராணிப் பலமிறண்டாம்
பாங்கமாய்பச்சிலி கிச்சிலிக்கிளங்கு
பண்புடனேமிளகுபலம் பண்பாச்சேறு
தாங்கவேகஷவத்தி லிட்டுமைந்தா
தண்மையாய்போலே ஆட்டுவாய்நீ

சரங்கமாய்கண்டதொரு பாலுஞ்சாறுந்
தப்பாமலெண்ணெய்புடன் குழப்பிக்கொள்ளே.
கொள்ளவேபாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
குணமுடனே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு
கள்ளமில்லாமெழுகுபத மாகுங்கண்டாய்
கசடறவேமறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
விள்ளவேவெட்டுநா ளிரண்டுவட்டம்
விருப்பமாய்த்தைலமது முழுகுவாய்நீ
துள்ளவேபனிரண்டுதலை முழுகியந்தாற்
றுலைபுமென் றவியாதிதனை செப்புவேனே. (௩)
வேனென்றபத்தியமும் விரும்பவேண்டாம்
வெகுசுருக்காபோடுமடா மேகமெல்லாம்
மானென்றமபக்கமொடு பித்தம்போகும்
மாறுமேதலைக்குத்தல் கண்ணெரிச்சல்
கோனென்றணங்களொடு சொரியும்போகுங்
கூறுகெட்டபடர்மேகங் குதித்தேயேகும்
ஏனென்றகரப்பன்முதலெரிவுகாந்தல்
யிருக்காதுவியாதியெல்லா மேகுந்தானே. (௪).
ஏகமாய்த்தைலமதை முழுகுவோர்க்கு
மெய்வர்ணம்பொன்மேனி பொன்வர்ணமாகும்

போகமேபதிகமடா பலமுண்டாகும்
புண்ணியனேநேத்திரத்தின் குத்தல்போகும்
சேகரமாஞ்செவிநோயுஞ் செயலுமுண்டாக்
சிறப்பாகவசீகரமுஞ் செயலுமுண்டாக்
தாகமாப்பண்டிதர்க்குத் தயவுகூர்ந்து
தன்மையாயுரைத்திட்டேன் தானுமுற்றே.(டு)

அகஸ்தியர் குளிர்ச்சியெண்ணெய்-டு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்,

இருபதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

மேகத்தெண்ணெய் -கச.

எண்ணெய்கேள்மிளகருணைவெள்ளைச்சாரணைவேர்
யிதமானமுந்திரிவேர் மூருன்கைவேம்பு
தண்ணவேகுமரியொடு வல்லிசிந்தி
சலந்திரட்டிக்கரிசாலை பொன்னாங்காணி
விண்ணவேஅழுக்கிரு சங்கங்குப்பி
வெள்ளின்றுநீர்ப்பூலா விழுதியோடு
திண்ணமாம்நிலைப்பனைவேர் அழிஞ்சிப்பட்டை
சிறுவிளாவெள்ளருகு வல்லாரையாமே. (க)

ஆவாரைமுடக்கத்தான் அகத்தியோடு
அப்பனைவ்கைக்கி பலந்தானிரண்டு
ஆரையாம்ஆவாரை சமூலங்கொண்டு
அழகாகநிறுத்திடுவா ய்பலமோபத்து
சேரவேயொன்றாக யிடித்துநன்றாய்
சேர்த்துவொருதாளியிலே ஜலந்தான்கேளு

வேரைபாஞ்சிரகம் பலந்தானெட்டு
 வெந்தையமோபலந்தானு மெட்டுபோடே. (உ)
போட்டுமேஅவைவன்றாய் கரைத்துக்கொண்டு
 பொங்கமுடன்பதினாறுபடி ஜலந்தான்வாரு
ஆட்டியேவடுப்பேற்றி யாறப்போடு
 அழகானபொழுந்தான்குறையுகண்டு
தீட்டியேகுழந்தாய்நீ செப்பக்கேளு
 சித்தரண்டமெண்ணெய்ப்படி யிரண்டுவாரு
காட்டியேயிருள்ளிச்சார் படியிரண்டுவாரு
 காராவின்படியிரண்டு கல்லுரெட்டே. (௩)

எட்டானகல்லாரு வஸ்திரகாயம்
 பிதமாகச்செய்ததிலே போடுபோடு
மட்டானராயபுரிச் சக்கரைதானெட்டு
 வாகாகபோட்டதிலே காச்சுகாச்சு
பிஞ்டமாம்பாலோடு பொழும்வற்ற
 வெண்ணெயதைமெழுகுபத மாகக்கிண்டி
தட்டியேகாகத்தோ டிறக்கியாற்றி
 சாடியிட்டுமூடிதான் ரவிபுடமேவைவே. (௪)
வைத்துமேபட்சமொன்றும் கழித்துவாங்கி
 மைந்தனேநாளொன்றுக் கோர்கரண்டி

உற்றுமேதினங்தோறுங் கொண்டாயானல்
ஓடுகிறநோயைநீ யுற்றுக்கேளு
மெத்தமொருமேகங்க ளிரண்டுபத்து
மேலானகிரந்தையரை யாப்புகுஷ்டம்
கத்தமொருஅஸ்திசுரம் அஸ்திவெட்டை
காப்பமெ ளுடுசிரங்குசோறி மேகப்போமே.(ரு)

மேகமொடுநால்வகையாம் பிரகுமிங்கள்
வெண்குஷ்டம்படர்தாமரை மேகவூரல்
மேகமாம்பித்தவாய்வு ஊஷ்ணவாய்வு
மெய்யரிவுகாலெரிவு காந்தல்போகும்
மேகமாம்வாயுவொடு அண்டவாதம்
மெல்லியர்க்குகெர்ப்பரோ யேழுந்தீரும்
மேகமாமலடிக்குப் பிள்ளையுண்டாம்
விருதானவைத்தியரே விரைந்துபாரே. (சு)

பாரேநீயெண்ணெய்க்கு பத்தியமோயில்லை
பரிவானபெரியோர்க்குஞ் சிறியோர்க்குமாகும்
பாரேநீபுவிமீதில் மானிடர்க்கு
பாங்குடனே வியாதிகண்டாற் குறியைப்பாரு
பாரேநீஇவர்களுக்கு யெண்ணெயீவாய்
பாலகனேபொருளாசை நீவையாதே

பாரேநீபுலத்தியனே ஐயாகேளு
பண்டிதங்களறிந்துநீ பகர்ந்திடாயே. (எ)

இதுவுமது.

சீர்ரகபுலத்தியனே செப்பக்கேளு
சிவசிவாமேகத்துக் காதியெண்ணெய்
தாரானசித்தண்ட மெஸ்ணெய்படியொன்று
தார்குழலாள்முலைப்பா லரைப்படியுமாகும்
போரானபுலத்தியனே பெருமைமெத்த
பேருலகிற்செப்பாதே பேணிப்பாரு
கூரானஅத்திப்பால் படியுமாகும்
குணமுடனேசாறுவகை கூறக்கேளே. (அ)

கேளப்பாவிழுதிச்சார் படியுமாகும்
கெடியானகுமரிச்சார்படியுமாகும்,
வாளப்பாவல்லாரைச்சார் படியுமாகும்
வாங்குவாயினீருபடிதானப்பா
நாளப்பாகன்னரிச்சார் படியுமாகும்
நறுந்தாளிசாறுபடி யரைதான்கேளு
சூளப்பாகுமட்டிச்சார் படியரையுமாகும்
சுந்தரமேசரக்குவகை செப்புவேனே. (கூ)

செப்புகிறேன் திரிகடுகு திரிபலாதி
சிறப்பானசீரகமுங் கொத்தமல்லி
கொப்பிதமாய்கோஷ்டமுட னதிமதுரங்
கொண்டதொருகடுகுரோ கணியுங்கூட்டு
வப்பனே தினுசுக்கு வைந்துபலமுஞ்சேரு
யன்பாகவாளமிகு பலந்தான்வாங்கே. (க0)

வாங்கியேயிளநீரால மைபோலாட்டி
வகையுடனே மேற்கண்ட பாலுஞ்சாறும்
பாங்கமாயெண்ணெயுமே சேரவார்த்து
பாலகனே மருந்தையெல்லாங்குழப்பிக்கொண்டு
சிங்காரபாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
சிவசிவாவென்றுபோற்றி யெரிப்பாய்தானே (கக)

தானென்றமறுபாண்ட மிறத்துக்கொண்டு
தன்மமாந்தினமுச்சி கரண்டிதானும்
வேனென்றகாலையிலே உள்ளுக்குக்கொள்ளு
விரண்டோடேறுபத்து நாளாதாகும்
காவென்றபுளிபுகையுந் தள்ளுதள்ளு
கடினமாப்போகத்தை நினைந்திடாதே
பாவென்றபத்தியமோ யிச்சாபத்தியம்
பரிவாகும்வியாதிதனைப் பகருவேனே. (கஉ)

பகருவேன்கருமேக கருகுஷ்டங்கள்
பாண்டுடனேவாதமென்ற பக்கசூலை
வேகமென்றபித்தமுடன் வாய்வுபோகும்
வெகுசுருக்குபடர்மேகஞ் சிரங்குபோகும்
வாளென்றஉஷ்ணமு மற்றப்போகும்
வப்பனேகெர்ப்பரோ யெல்லாந்நீரும்
தோமென்றகாமாலை யெனும்புருக்கி
சுத்தமாப்பறக்குமட்டா குன்மம்போமே. (கந)
போமேதான்கூறுகெட்ட வியாதியெல்லாம்
பொல்லாதசன்னிவகை போகும்போகும்
தாமேசீகுணங்குறிகள் தானறிந்து
தாரணிபிற்பண்டிதங்கள் செய்யவேணும்
வேதமங்கள்செய்யாமல் முன்பின்னாக
விருப்பமாயவிழ்தங்க ளீயவேணும்
மாமதங்கள்மொழிபுமப்பா மருங்குசொன்னேன்
மன்மதன்போலழகுண்டு மாபலமுமுண்டு
ஆமேதான்புலத்தியனே அறிவாய்ச்சொன்னேன்
அகண்டபரிபூரணமா யருளுவோமே. (கச)

அகஸ்தியர் மேகத்தெண்ணெய்-கச.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

விஷ்ணுசக்கரம்.

ஆதிவிந்தசாதிலிங்க மானதோருணையியும்
சோதிமூலாதாரமுந் துலங்குகாந்தமணேசிலை
நீதிரிமபச்சாறுவிட்டு நேருங்குன்றிநேரிடை
பாதிமேனியாயிருந்த பாரளந்தசக்கரம்

சக்கரத்திலோர்மணி தனித்திரிகடுகுடன்
மிக்கதேனிலிஞ்சிற்சாற்றில் நேருங்குன்றிநேரிடை
பக்கசூலைமிக்கவாயு பத்துமூன்றுசன்னியும்
மிக்ககோபமானதுந் தரிப்பதங்குமில்லையே.

விஷ்ணுசக்கரம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது,
அகஸ்தியமகாமுனிவர்
பூரணச்
சந்திரோதயவாலே-உ௱.

மூச்சுவிடும்போதிருந்த ரசவாதப்பெண்
மோகனபூரணச்சந்திரோ தயத்தைப்பாரு
ஆச்சரியமாயிரத்தி னிருநூராய்ந்து
அரன்சொன்னாதிலிந்த யிருநூறுந்தான்
நீச்சயில்லைநிலையுமில்லை கறையுங்காணும்
நெடுந்தூரம்வறைக்கோடு மெனிதமில்லை
பேச்சரியதுபினுடை பதத்தைப்போற்றி
பிதறுகின்றேன்குமாரகுரு பாதங்காப்பே ()

சாஸ்திரலட்சணம்.

காப்பதற்குக்குமாரகுரு பான்றன்காப்பாம்
காரணபூரணசந்திரோ தயநூல்தன்னிற்
கோப்பறிந்துகுணமறிந்து சாதிகாவில்
குறியறிந்துசெயலறிந்து கூறக்கேளு
சேர்ப்பனத்திலீப்போலத் தியங்காமற்றான்
செப்பினேன்ரசவாதஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்

மூப்பிணையு மில்லைமுறைப் படியதாகி
　மூப்பூவறிந்துபுடம்போட பழுக்குந்தானே. ()
பழுத்தகனிகொம்பினிலே யிருக்குமோசொல் (ண்
　பத்தினியாள்வகைபெற்றுக்காற்பலிக்குமோதா
இழுத்துருட்டுவழியாதே லோகத்தோர்க்கே
　யிழுத்தாலேமோசம்வரும் யிழுக்கார்பின்னே
கழுத்தொடியப்போகுதப்பா கண்டுசொன்னேன்
　காரியக்காரராகின்வரு பற்றமாட்டார்
முழுத்தமோகன் பூரணச் சந்திரோதயத்தை
　முறையாகப்புகலுவேன் முன்னேகேளு. (௩)

கேளப்பாயீசனுடை கெங்கைபிள்ளை
　கிளிப்பிள்ளை பிரஞ்செகப்பு யதரந்துப்பு
நாளப்பாயிரண்டாகும் யிதற்கின்னூறு
　கல்கையிலேபிரவிஞ்சை நாகரீகம்
வேளப்பாகொண்டபெண்தா னிகற்கிடல்ல
　விமலனுற்பாகப்பெண் ணேந்தாயப்பா
கேளப்பாயிடல்ல திருமால்தேவி
　இஞ்சுகவாய்சரஸ்வதிப்பெண் ணீடல்லதாமே.()

தானனவதன மதி குழலுமேகந்
　தங்கபிர்த்தினத்தோத தட்டாமல்குலப்பா

மானனெற்றிபிறை குமிழ்மூக்காகும்
வாளிரண்டிருதுடைதான் வரால்மீன்கெண்டை
தேனனமொழிகற்கண்டு முலைதிரண்டுருண்டு
திராசுதட்டியிருப்பிடமு மாமையாகும்
ஆனைசித்தடியு முணர்வோர்க்கொஞ்சம்
மானகலைநூலிடைப வராலிலையதாமே. (ரு)

ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்டா னெழுங்குரோமம்
அரைக்கீரையித்தெனவாம் தங்கதட்டில்
வேலிலையுங்கூர்மைபடா பார்வைநோக்கல்
மெய்வாசம்கமகமென்ற மேலாம்வாசம்
பாலிலையுமாசமிருந்த மொழியாள்செங்கை
பதுமமலர்க்கந்தாமுங் கழுத்தேயாகும்
நாலிலையும்முதற்சாதி யிரண்டாஞ்சாதி
யிரண்டைவிட்டால்மூன்றினிலே பெதும்பாமே

ஆமப்பாகடைச்சாதி தன்னுதன்னு
அடுத்தாலும்மூத்தவள் தன் முகத்தில்நிற்பாள்
சோமப்பாவெனுக்காது கருகுவேகம்
சுருக்கில்லைபழுக்காது வேதையியங்
காமப்பேய்பிடிக்குமப்பா நாலாஞ்சாதி
கன்மனது அனுபோகங் கடினமாகுஞ்
சாமப்பேயேமப்பே யவள்கண்டாதி
சண்டாளிராட்சசத்தி கணமாம்பாரே. (எ)

பாரப்பாநாலுக்கு நால்தாகுனும்
பண்பாகமூன்றினிலே முக்கால்பட்சம்
நேரப்பாநாலுக்கு யிரண்டுசேரில்
நெருக்கிடையாய்கலகமிடும் பக்கல்சேரும்
சேரப்பாமுதற்சாதி பெண்ணுக்கேதான்
சேருவதுபிரண்டன்றி மூன்றாகாதே
காரப்பாமூன்றுக்கு நாலுசேருங்
கடைசியிலேரெண்டுக்கு நாலாகாதே (அ)

நாலாஞ்சாதி விபரம்.

ஆகாதுஆணுக்கும் பெண்ணுக்குந்தான்
ஆதிதொடுத்தந்தமுத லன்பேயின்பம்
போகாதுவந்தந் யினமேசேர்ந்தால்
புணர்ச்சிக்கனிஉண்டாம் பொல்லாப்பில்லை
வேகாதுசிந்தையுமே தடுமாறாது
மெலியாதுவொன்றுடனே வொன்றேசேரில்
சாகாதுவுயிருள்ள வரைக்குமப்பா
தாரணியிலொன்றுமுத லிரண்டும்பாரே, (கூ)
இரண்டினிலேகடைகுறியுங் குணமுங்கண்டு
இராசவசியபிரம்மகுலக் கிரமாம்காலில்
தொண்டுபணிவிடைசெய்து காத்திருந்து
சொர்ணமள்ளிகைகிரம்பத் துரையாயிருந்து

தண்டுமுண்டுசெய்யாமல் பாரியாக
சம்மதராயமுகூர்த்தமிட்டுத் தாலிகட்டி
கொண்டுவாவாய்த்துமென்றுப் பின்னேசெய்யுங்
குறைகுணத்தைக்கண்டிலனே கூறக்கேளே.(௬௦)
கூறவென்னவாய்த்தேனைக் கொண்டாயானாற்
கூறுவதேன்கொண்டாட்ட மிதுபோலுண்டோ
பேருபெற்றோன்நீயல்லால் நானுமில்லை
பேச்சரியவிட்டகுறைக் காரன்நீயே
பேருவதுக்கேணிட்டபளுப்போலாச
யீசனடிகண்டுகொள்ளு மிரவியாச்சு
தேருவதுயிம்மாதை ரவிபடாமல்
செப்பில்வைத்துதிரவியம்போல்வளர்த்திடாயே

சாதிசேர்மான விபரம்.

வளர்த்திடுவாயவட்குகந்து யுணர்வையூட்டி
வாரமொன்றில்மூன்றுவிசை யெண்ணெய்மூழ்கி
இளம்பிறைதான்வளர்வதுபோல் வளரச்செய்து
பிருதனமுபுளகாங்கிதங் கொள்ளவேதான்
நிழல்தனிலேயிருத்திவைத்துக் கதம்பம்பூசி "[து
சித்திரைதான்மெத்தையின்மேற் றுயில்ச்சொல்
பழந்தனிலேசதலியுட பழத்தினோடே
பசுவின்னெய்ச்சேர்த்தூட்டிப் பருவம்பாரே.(௬௧)

நாதம் வாங்குகிறவிதம்.

பருவமின்னாளப்படியே மருவும்போதே
பஞ்சணைமேல்கைகலந்து பருவம்பாரு
திருகுமொன்றும்வாராது யிருபேருக்குஞ்
சொற்பவாதிருக்குநன்றாய் வாழும்போது
குருவரியபூர்வபட்சம் பௌரணைநாளில்
கோதையரைப்புல்லியவள் குறியைப்பாரு
கருவாளியுனக்காகச் சொல்வேன்கேளு
கதலிச்சாருடன்சாதிக்காய் கலந்துதாக்கே (௰)

துரிசுசுண்ணம் பரிச்சுண்ணம்.

தாக்குவதுருதுவான யேழாநாளில்
தனபானம்பற்றிநீ தருணம்பார்த்து
பாக்கிலையுமருந்தியது பவித்துப்பாரு
படுக்குமுன்னேவாழையிலை விரித்துக்கொள்ளு
மூக்கிலையுஞ்செவிவெளியில் நாக்குநாவு
மோகனைப்பெண்குறிகுடைந்து விரலைநீவி
நாக்கைவிட்டுமணிவருடி நடத்தும்போது
நாரிமின்னாள்காமப்பால் வடியும்பாரே. (௧௪)
வடிந்தபால்வாழையிலை யதனில்வைத்து
வராகனிடைதுரிசிட்டு ரவியிற்போடு
விடிந்தவெய்யில்படும்போது சுண்ணமாச்சு
விஞ்சினத்தைலிங்கத்தின் மீதிற்பூசி

படிந்தூவேயெழுகாகும் மெழுகைவாங்கி
பரித்தகட்டிலப்பியிடு சுண்ணமாச்சு
பிடிந்துவிடியிதற்கெல்லாஞ் சேர்மானத்தோடே
பேற்றிவிடுபென்னசொல்வேன் வாங்கிப்பாரே.

வாதியென்றாலிவ்வேதை செய்துபாரு
வராகனிடையிருந்ததுதான் ரூருசிச்சுண்ணம்
பேதியென்னலோகமெல்லாம் பேதியாகும்
பேச்சசரியதூருசுநீர் குருவுமாச்சு
சாதியென்னயிதுசாதி யல்லாலுண்டோ
தவம்பெற்றபெரியோரைக் காருகாரு
ஆதிபிலேவிட்டகுறைக் காரணுனல்
ஆருக்குஞ்விள்ளாதே யடக்கிவையே. (கரு)

வைத்தல்லோபூரணைச் சந்திரோதயப்பால்
வாங்கியுண்டாற்போகருமே மகத்தாம்வித்தை
சித்தெல்லாங்கற்றறிந்தார் செகசாலத்தில்
தேறினாரினர் மீறினாராங்
குற்றமொன்றுவாராது குமரிகாமம் (வார்
கொண்டவனே வுயிர்பிழைப்பான் மற்றோர்சா
பித்தருமேயென்தாய்க்குப் பிரித்துச்சொன்னார்
பிரியமுடன்தாயெனக்குப் பேர்சொன்னளே.()

போகர்கற்பம்.

பேருரைச்சருக்கார பிண்டமென்பார்
பெண்ணடியாமூலமென்பார் கடலுப்பென்பார்
நீருறையாரமுரியென்பார் கல்லுப்பென்பார்
நிலப்பூநிராதமென்பார்முப்பூவென்பார்
நேருறையாரதனாலே உலகத்தோர்கள்
நெறியற்றார்கெதியற்றார் நிலையற்றாரே
அத்தமென்றாலிநிற்காணும் வேறேயில்லை
அஷ்டசித்தியெட்டு வித்தையிலேயாடும். (கஅ)

மூப்பூவின் விபரம்.

பத்தம்வைத்தாலிதுலபிக்கு மல்லாலில்லை
பாவிகட்குமிந்நூலைப் பகரவேண்டாம்
சித்தர்களேமுபபூவி லொருபூசொன்னேன்
திரும்பியினிருபூவும் விள்ளக்கேளு
கர்த்தாவின்மேலாணை பரன்மேலாணை
காங்கயனுமென்குருமே லாணையுண்டு
சத்தாங்கம்வந்தாலும் பொருள்விள்ளாதே
தண்டகப்பட்சணிபின் சாரந்தானே. (கக)

உ-வது முப்பூவின் விபரம்.

சாரமென்னமுப்பூவி லந்தப்பூவிள்ளார்
சத்திபவானுனுலுங் தரணிமீதில்

வாரமற்றுச்சொல்லிவிட்டே னதிலேகோடி
மகத்தானவித்தையெல்லா மாட்டும்பாரு
தூரமல்லகாதமல்ல கிட்டவல்ல
சொன்னாலுந்தலைதெரிக்குந் தோஷமப்பா
பாரமென்னவித்தையறு பத்திநாலும்
பலிக்குமடாமுதற்பூவிற பலிக்கும்பாரே (உ௦)

இரண்டாஞ்சாதி வேறு.

பண்ணிவிடுமாது நண்ணிவிடுசையோகம்
எண்ணியதுநாதம் வண்ணமதுபாரே.(உக)

வேறு.

பாரிரண்டுமாதுகுறி யிரண்டாஞ்சாதி
பவளம்போல்மெய்யதுவு மிருந்ததானால்
வீரந்தான்பலம்வாங்கி நாதஞ்சேரு
விருதுபெறவேணுமென்றால் ரவியிற்போடு
தூரமாயிருந்தநாள் மூன்றுநாளுந்
தோகையரையறுசரித்து வுள்ளுக்குத்தான்
சிரகமுங்கூவிளத்தின் விரையுஞ்சேர்த்து
தின்றவாவென்றுசொல்லிநாதம்வாங்கே. (உஉ)
வாங்குவதுமாதனிடை யானநாளும்
மறுநாளுமற்றுநாள் மூன்றுநாளுந்

தூங்கிவிழித்தெழுந்திருக்கும் போதுமின்னார்
சுரோணிதப்பாலூரிவருஞ் சூட்சங்கண்டு
பீங்காணில்வாங்கி ராப்பனியில்வைத்து
மற்றுநாள்சுரோணிதத்தை ரவியில்வைப்பாய்
எங்காதேமூன்றுநாள் சுரோணிதத்தை
யிரும்பானகரண்டியிலே யிறக்கிடாயே. (உ௪)

வேறு.

இறக்கியெரித்திடுவா யிருள்ளிச்சாரிட்டு
பிரக்கிமனாசிலைப் பேணிமதியதை
நிறைக்கிச்சார்யிடை நிருத்தநிற்சேர்த்திடு
துரைக்குருவாமென்று சொன்னார் துரிசிலே.
துரிசிலேமுன்பனிவைத்துச்சுரோணிதங்
குருவிலேகெந்தங் கூட்டியரைத்திடு
வெரியிலேயேழு வெழுப்பிட்டுப்பாரு
தெருவிலேகண்ட திரவியமாமே. (உ௫)

வீ ர ச் சு ண் ண ம்.

திரவியமென்ன செம்பிலேகேந்திப்
புரவிபைத்தாக்க பொன்மாத்திரட்டாம்
யிரவிபோற்காணு மிரதமுங்கூட்டிப்
பரவியவங்கம் பழுக்குந்துருசே. (உ௬)

பழுக்குமிரும்பு பத்தரைகாணும்
வெளுக்கும்வெள்ளீயம் விருதுபன்னிரண்டு
அழுத்தலேகற்கும்பித் தனேகேளப்பனே
முழுக்குமுக்குமுட்டையுஞ்சேரே. (உஎ)

சேராமிரஷி யிருந்தசுரோணிதம்
மாராவமிர்த மதியோடிரவிச்
சாராவிரம் அண்டவெள்ளைக்கருவுங்
கூராமிதெல்லாங் கூட்டியரைத்திடே (உஅ)

அரைத்தமருந்தை யரைக்காசினளவிடை
திரட்டிரவியில் தேறியுலர்ந்தால்
வரட்டியிலொன்றில் வைத்துயெரியிட்டுத்
துரட்டாநீற்றி சுகம்பெறவையே. (உகூ)

வைத்தகுருவில் வரிகாரஞ்சேர்த்து
பித்தளைச்சல்லியிற் பிசரியுருக்கையில்
சத்தேகுருவைத் தாக்கிப்பின்பாரு
அத்தமுங்காணு மதுவயதொன்பதே. (௩௦)

வேறு.

ஒன்பதரைமாற்றுப் பொன்பதும்மோது
மின்பமுறும்போது தன்பமுறவேது (௩க)

வேறு.

ஊனென்றவேலைதவிட்டா லூரவுமுண்டோ
உலகத்திலுள்ளவரோ செய்வார்வேலை
மரைவென்னைமைக்கெடுத்த துரையைச்சொல்வேன்
வாமத்தில்முன்சேர்த்த வீரக்கட்டி
இரவிகண்டசெந்தூரம் வீரக்கட்டி
யிற்கிவைத்தபிண்டநெய்பா லாட்டிக்கொண்டு
அரவமற்றகாருரிமை யோட்டிப்பூசி
யடுப்பேற்றிஆவினெய்யால் விளக்கையேற்றே.

அஞ்சனமை.

விளக்குச்சாணகலஞ் சிலைநீளம்
வில்லாதேரெண்டுசா ணிலையாந்தூசு
அழுக்கற்றவெள்ளியச் சீலைக்குள்ளே
யறைக்களஞ்சிருந்திருக்கும் பொடித்துத்தூவி
முழுசுற்றுப்போலுருட்டி விளக்கையேற்றி
மூவிளக்குநெய்யெரிப்பாய் மூன்றுசாமம்
விளக்குமைப்பற்றும் புத்துப்போலேமண்டை
யோடுருகுமுறுகுமுன்னேமையைவாங்கே. ()

வேறு.

மைவிழித்துவாதி கைதவத்திலூதி
ஐவருக்குமோதி மெய்விதித்தபூதி.(௩௪)

பூதியிடுவேலை மோதியிடுமாலை
விதிவருவாலை ஆதிபதிராலை.(௩௫)
நாளருக்கம்வேரை பாழிருக்குமூரை
ஆழிருக்கவேரை வாழிருக்கவெட்டே(௩௬)
வெட்டெனப்பேசாதே பட்டணத்தேகாதே
அஷ்டகிரிமீதே திட்டெனவேபேறே.(௩௭)
பேறுவதுபூதம் மாறுவதுகாதஞ்
சேறுவதுபாகம் மாறுரசவாதஞ்.(௩௮)
வாதசித்திவைப்பு பூதமுயர்சப்பு
நாதமித்துவைப்பு வேதமுறைசெப்பு.(௩௯)

வேறு.

செப்பியமந்திரஞ் சிவாயநமோவென
சிப்புவிமீதி லிருந்ததிரவியம்
வைப்பதுகோணம் வகைசொன்னேன்பாரு
கைப்பிள்ளைவாலை காமவிந்தாமே. (௪௦)
விந்தல்லோதோற்ற மேழுவகைவேலை
செந்தல்லோவிந்து சிவனமாச்சு
விந்தல்லோராத்திரியிருட்டும்வெளிச்சமும்
விந்தில்லாதில்லை விநாயகர்மூலமே. (௪௧)
மூலமல்லோவட்டம் விந்துவேமூலம்
கோலமல்லோவாமப் பெண்ணைங்கோலம்

காலமல்லோவெல்லுங் காமத்தின்காலஞ்
சாலமல்லோயிந்திர சாலமதைப்பாரே. (௪௨)
பாரேதமுனிமச்சன் பாடினதிட்சை
சீரேதுஞான திட்டமொருநூறு
வாரேபகர்ந்து மறைப்பொருதாப்போல்
பாரேதிருமூலர் பாடியபாடலே. (௪௩)
பாடுவார்தந்திர மெண்ணூபிரத்தையுஞ்
சூடுவார்க்கல்லோ சுகாதீதமடங்கிவிடும்
நாடுவார்க்கல்லோ நருநீலகண்டம்
போடுவார்க்கென்ன பூட்டகந்தானே. (௪௪)
பூட்டைத்திறந்தாற் பூவையால்கிட்டும்
வேட்டைபலிக்கும் விதம்விதமாடும்
நாட்டுக்கருவும் நமஸ்காரஞ்செய்யும்
காட்டுக்கெரித்தகன்னிலாவெட்டும். (௪௫)
கருவென்னகன்னி வளறுபீரேழில்
உருவென்னமஞ்சட் கருப்போலிருக்கும்
அருவென்னமாதடஞ் சாருட்டிவளர்க்குங்
குருவென்னவாங்கி குக்குடமுட்டையே. (௪௬)

இரசமணி.

முட்டையில்வெள்ளைக் கருப்போக்கிமஞ்சளில்
நட்டுவார்நாமென்று நாரிமின்னுள்கறு

விட்டதில்தேவி விராகனிடையிட்டுப்
பட்டவல்லானை மன்பத்திரதமே. (௪௭)
பிரதமேமுட்டையி லிடுதுவாரத்தில்
பரிசமிட்டாப்போற் பாஷாணமெழுகினால்
சரசமோரயில்லை தானடைசட்டியில்
விரசலமாய்ளரிவொட்டுச் சாற்காற்படி. (௪௮)
படிவிட்டுமுட்டை பதிப்பாயிச்சாருள்ளே
குடிகெட்டிடாமல் குமரிச்சாராழாக்கு
கடிகட்டும்பாருவரக்கொடுகள்ளும்
வடிகட்டிவிட்டு வளரொரிமூட்டே (௪௯)
மூட்டியபோதுமுட்டையவிந்தபின்
காட்டியெடுத்திடு ரசமணிசோதிபோல்
ஒட்டியசிப்பியி லொளிமுத்திதென
காட்டியபோது கண்கொள்ளலாமே. (௫௦)
கண்கொண்டமாமணி கட்டியசூதத்தை
பண்புடனேதான் பத்திரமாகவை
விண்விடவேநீ விளம்பரகையினி
லுண்படவாயினி லோதுஞ்சிவாவென்னே. (௫௧)

வேறு.

சிவாசிவாமணியின்வேகஞ்சிவனுடவேகமாகுந்[ந்த
தவமுள்ளோர்க்கெய்துமல்லால்தரணியிற்கிட்டாதி

நவமணிசிரசின்மீது நல்கிடகமனுமில்லை
பவம்வினைதடைக்கும்பாரு பலனதிலநேகமாமே.

ஏகவேவசியமாறு மிதந்தினிற்றுலங்கியாடுஞ்
சாகவேராயிடங்கிட்டாது தவமுள்ளயோகியாவாய்
மோகனமாதுசொல்வாள் மூட்டியகருவுமாடும்
வேகமாமெதிரில்வந்தால்வெட்டுவாய்மசியென்றே

மசிநசியென்றுமுன்னேவாக்கியதண்டுவேரை[தே
யசிநசியவன்பேர்சொல்லி தரித்திடுசாவான்பாரு
ரிசியினில்மாதர்மேலே நித்திரைசெய்யுமுன்னே
வசிவசிவருகவென்று மாதுடனுமங்கூறே. (ருச)

கூறிடுமணியெடுத்துகோதையாள்திசையைநோக்கி
ஆரிருந்தாலுமங்கே யணையெனவணையாள்பாரு
யேருவாளனுபோகத்தி விரதிபுமதனம்போலே
சிறுவாள்காமமீறிச் சேருவாள்பிரியாள்பாரே. ()

பாரிந்தமணியைக்கட்டிப் படைமாவின்மீதிலேதா
பிரங்கிசுட்டுபாருபிறகல்லோ அருமைதோனும்[ன்
மாரென்றுமீய்ந்திடாதே வகஸ்தியநானும்நாம[தே
வேறென்றுமிதற்கிடல்லவெட்டுகுத்தமெதிர்நில்லா

நில்லாதுநவலோகத்தைநீட்டினல்பழுக்கும்வேதை
சொல்லாதேயஷ்டசித்தி சுருதியாங்கைக்குள்ளாக

பெல்லாருமுன்னைத்தேடிமிரணிபமீப்வார்பாரு[மே
கல்லானதேவர்தாமுங்கைத்தொழுவெடித்துப்போ
போகவேழுவேளென்ற பூவைதன்னுதம்வாங்கி[து
வாகையின்சாராழூக்குவடிகொண்டுமதூரஞ்சேர்த்
தாகமாய்வுள்ளேதாக்கு தனுவையில்விந்துழன்று
சேகரமாகவேநாம் செப்பிடுங்கிணத்தில்வேண்டே.

சொக்குப்பொடி.

வேண்டியமருந்திறேடுவெடித்தவாய்வைதலஞ்
சேர்த்து, தாண்டியநாதம்விந்திற் சொக்கியமருந்து
கேளு,பார்த்திந்திகைப்பூடெட்டும்பாஷாணஞ்சட
லைக்கெஞ்சா. மாத்தென்பதிதற்கோயில்லைமாயமா
ம் பொடியிதென்பார். (ருசுக)

ஆக்கிபதூளைநீதா னடக்கிடுதுடுக்கைசெப்பில்
தாக்கிபசவ்வாதுசேர்த்துசொக்கியகார்க்காறும்
யேப்க்கவேமுப்புசார மிருக்கிறவைதலஞ்சேர்த்து
னேக்கிபகூறிப்டபாட நூதனந்துடருவாரே.(சு0)
துடருவோர்மாடனுஞ் சூட்டியவாளாகினுலுந்
துடருவார்வெகுதூரத்தில் துலைந்தவரோடினுலுந்
துடருவாருன்னைத்தேடிசேருவாருனக்குப்பின்னைத்
துடருவாபுருவில்மாதர்சூட்சமாங்குழந்தைதானே

அ ஞ் ச ன மை ம.

நானெனுநாதவிந்து தயிலத்தாலுறுங்காமத்து
நாலையுஞ்சேர்த்துதாக்கு மூடன்படும்வரிசைமின்று
மாநிலத்திலிருந்தமன்னர் வைத்தமாகிதியுங்காண
தானவராளிஞ்சிவித்து தகரைவித்துடனுமீதே. ()

இவடமாஞ்சுடலைமீதே வெரிகரியிறக்கிக்கொண்டு
அவடமே துணையென்றந்த வளிஞ்சிலுங்கரைவித்து
கசடமேசொல்லவிட்டு கரிமுகன்கரியுங்கூட்டி [ங்
வெவடமேமுப்புனுகத்திசந்தமைபோட்டுபாரே.()

போட்டுப்பார்பகலானுலும்பூவைபாலிரவானாலும், ஆட்டுப்பாரிதுமையாட்டு வாண்மையுமாண்மையாகும், கூட்டுப்பார்தன்மையர்க்குங்கோனெனப்புதுமைமையாம், ஈட்டுப்பார்கிடாரந்தோணும்வெட்டுவதென்பேர்காணே, (௬௪)

வெட்டுண்டரணம்போலாகவிந்துருமல்குற்றையிற்
றட்டுண்டுகிடந்தமையைதாங்குவாருண்டோநாட்டி
கண்டுண்டாரடியுமுண்பார்காசினிமையல்லாமற்(ற்
பிட்டுண்பார்தன்னுனுந்து பேதலித்திடுவர்பாரே.
ஆமென்பார்பரமோவென்பா ரதடமேதேரினாலே
காமப்பால்கன்னமென்பார் கடிதடயோனிருருஞ்

சோமப்பாலாயினதந்தொடைபடிவாழையென்பார்
ஆரப்பாவரியப்போரா ரகஸ்தியன்குருசொற்று
குருவெனக்காகிவந்தருகன்றனைமீன்றவீசன்(னே.
கருவெனக்குரைத்தாரிந்தக் கருவிலேமாற்றகேளு
கருசெனும்விந்துமாறு னங்கரும்நாணுமற்றை
முருகனுங்காமரூபிமுண்டைக்கண்ணார்தைபித்தும்
புத்தில்லாதருத்தபூனை பெருமணிகருக்கனை
த்தும், புத்தில்வாழாந்தை சாரியிட்டு பொடித்திடு
மைபோலாது.பித்தனைபாடஞ்செய்து விதைச்சேர்
த்துதிலர்தந்தீட்டி, யெத்திலேபுனைந்திருக்கயெடுக்
கலாம் பிறர்பெண்ணுமே. (கூஅ)
ராடென்னமருளுமத்தி னவிரைபச்சைகண்டு
மோம்கா, ளாமென்னதைலம்வாங்குவரைமற்று
ந்திறனுடுகாகமும்விழியுங்கல்லுங்கையான்சார்மத்
திலாந்தை, யாமெனவரிந்துகொண்டேயதற்கப்பா
ற்றிலதம்போடே. (கூகூ)
போடேன்றுயீசன்றனும்பூட்டிறருமைக்குப்
போ, நாடென்றுவுமையாமன்னை நயனத்தைத்து
ண்டிகாட்டச், சாடென்றுவுலகத்தோர்க்குத் தான்
சொன்னவதீதமார்க்கம்,பாடென்றுநினைக்கவேண்
டாம் பட்டவன்பிழைப்பான்பாரே. (எ௦)

கருங்கோழி.

பிழைக்கவேகோழியென்று பேசுவேனுலகத் தோர்க்கு,வனைக்கவேகோழியென்றுவால்வெள்ளை கருப்பதாக, தழைக்கவே தன்னைப்பெற்றதாயதுவ கற்றும்போது. பிளக்கவேவிடாதே நீயுமெடுத்த தைவளர்த்திடாயே. (எக)

அதுவேகருத்தகோழிபெட்டையாயிருக்கவே னும்,அதுவேகுடிக்கப்பண்ணிவைப்பதற்கிரையே தென்னில், எதுவுமேயெனவையாதே யெத்திலே யொன்றேயூட்டி, பொதுவுமாயரிதாரத்தைபொசி ப்புடனிறைவையே. (எஉ)

வைத்திட்டுதின்னம்பண்ணி வளர்ந்திடுங்கோ ழிதன்னை,வொற்றையிற்கூடுபோட்டுவொன்றொன் றடக்கிவைத்தபத்திரமாகதானேபருவமாய்வளர்க் கும்போது, முத்தினபருவம்பார்த்துமுற்றத்தில்வி ட்டுகட்டே. (எஙு)

கட்டினார்சாவல்கண்டு கன்னிமேல்பொலியும ட்டும், மூட்டமாயினத்தோடேதான்முற்றத்தில்தி ரியும்போது,கொட்டையேகூலாம்நாளில்கேதுமெ க்கோழிபேடை, விட்டைபோலமுட்டைவிடுமப் போகண்டுகொள்ளே. (எச)

கொள்ளென்று முன்னேயிட்டகுக்கிடந்தண் டம்வேரே, விள்ளென்றுமூன்றுநாளின் விட்டுதே கோழிமுட்டை, விள்ளவேநாலாம்நாளின்முட்டை யும்வேறேவைபே, தள்ளவேயைந்தாம்நாளுதலை யறவைத்துப்பாரே. (எ௫)

மஞ்சள் முட்டை.

வேறென்னவப்பாலிட்ட முட்டைகளெல்லா மென்றுஞ், சேரவேயடக்கிவைப்பாய் வைத்தபின் சேதிகேளு, கூறவேமுன்னேயிட்டகுக்குடக்கருவி தன்னை, மாரவேசவ்வீரத்தை வாங்குவாய்களஞ்சி தானே. (எ௬)

களஞ்சியாம்வீரத்தோடே கருவிட்டுவரைப் பாப்சாமம்,வளஞ்செப்புவழித்துவில்லைவட்டமாய் தட்டிக்காய்ந்தால்,உளஞ்செப்புகாடையொன்றுவு ற்றதுசுண்ணமாகும, உளஞ்சதாம்பரத்துட்டொன் றுபுருகையிலனுலாய்த்தாக்கே. (எஎ)

தாக்கவேபெட்டுமாற்றுதப்பாதுதரணியோர் க்கு, மூக்கமாய்முன்னேயிட்ட முட்டையினிறமே மஞ்சள், பார்க்கவேகருவில்ரெண்டும் பச்சைபுஞ்சி வப்பதாகுங், கார்க்கவேமுட்டைக்குள்ளே கன்னி முன்கருவைவாரே. (எ௮)

வார்த்தபின்றுதம்விட்டு மன்னவன்கருவும்வி
ட்டு-தீர்க்கமாம்நரிமிரட்டி செடியுடனிலைபறைத்
பார்த்தபேர்சிரியாவண்ணம்பகர்முட்டைவாயை
மூடி-கீற்தநஞ்செய்யாதேகிரைவித்துழக்குவாங்கே

வீ ர ச ண் ண ம் கீ ை ர.

வாங்கியேயரைத்துவுள்ளேமைந்தனேநாழிபோது
ஒங்கியேகுழியைகெல்லிவுழக்கிலேபாதிவித்தைதம்
நீங்கியேகுழிபிலிட்டு நிறுத்திடுதன்மேல்முட்டை
தாங்கி பபாதிவித்தை தட்டியேமுட்டைமூடே. ()
மூடுவாய்மணலைவிட்டு முக்கினங்குழியின்மீது
நாடுவாய்தினமூன்றுக்கு நறைதிறைமூரிமோரு
வாடுவாய்நாற்பதாநாள் மண்டலஞ்சென்றதானுற்
கூடுவாய்குழிதிறந்து குக்கிடமுட்டைப்பாரே. ()
பாரென்றுமாயாசித்தி பண்ணியகருவுமாச்சு
வீரென்றுசூரன்பரிம் விதவிதங்கண்ணிற்றேன்று
மாரென்னசொல்லுவாரோ வவ்விதமாடச்செய்யும்
பேரென்னபஞ்சபட்சி யுருவும்பட்சணியென்பீரே.

ப ஞ் ச ப ட் ச ணி.

என்பதுமுதற்சாமத்திலிருந்துண்ணவல்லூறேயாம்
அன்பதுரெண்டாஞ்சாம மலைந்திடுமாங்கைபாகுர்

உன்பதுமூன்றுஞ்சாம மரசதுகாகமாகுந்
துன்புருகாலாஞ்சாமந் தூங்கிய கோழியாமே. ()
ஆமெனிமஞ்சாஞ்சாம மசாத்தியமயிலைபோலாம்
காமனுரிளைபைக்கிள்ளிற் கடுகெனபெதிரிசாவான்
பூவனவாழுவைப்பு புலிங்கிஞலாசைவெல்வீர்[லைஞ
ஓமென்மேல்வல்லூராகு மோங்கியபெருமைமஞ்
மஞ்ஞைஞைவிட்டாலாங்தைவருந்தியகாயப்பூ
டு,விஞ்ஞைஞையறிந்தாச்சாலவித்தைகளெல்லாமா
டும்-பிஞ்ஞைஞகன்வென்றப்பூடுபெண்ணடிமூலிவேரு
மஞ்ஞைஞ பென்றிருந்திடாதேமன்னத்தின்கருவிதா
மே. (அரு)

கருவென்னவுண்டபட்சிகவர்ந்ததேகாமமாடு
முருவென்னமுாங்கும்பட்சிமோதவேவபிசாசையோ
ட்டு- பருவமாய்நடந்தபட்சிமூலியேவாதமாடும்-கு
ருவென்ன்காகப்பட்சி யாசெல்லலாங்கொல்லச்செ
ய்யும். (அசு)

செய்யவேசெத்தபட்சி செப்பிடுவித்தையாகு-
முய்யவேவேளைபந்து முருவமூலிகையுஞ் சேர்த்
தால்- ஐயையோவித்தைபென்னவற்பமாங்கற்றோ
ர்க்கையா - பொய்பல்லபின்பிருந்த பூசையின்கரு
வைக்கேனே. (அஎ)

பூசையிற்காமப்பாலாம் பூவினில்வேறென்றாகா யாசையால்நீயுங்கொள்ளுவாண்டொன்று குள்ளே யுன்னை, தேசிகனென்பார்மாந்தர்செய்தொழிலெல் லாஞ்சித்தி, மாசிலாமுத்தியெய்துமச்சமாமுனியெ ன்பாரே. (அஅ)

மச்சரெண்ணாயிரத்தை வாசித்தாரிதுவுமெந்த ன், பஞ்சணி நூறுங்கூட்டி பார்த்தபேர் கருவைச் சொல்வார், அச்சமில்லாதேயாடுமாயிரத்திருநூறுந் தான். வச்சமில்லாதுநீதா னாலுள்ளோரடியைப் போற்றே. (அகூ)

போற்றுவாயெந்தன்பாடல் பூரணச்சந்திரவா லே,யெத்தியதண்டத்தாட்டுமின்னமும்நன்றாய்க்கே ளு, கூற்றுவனெதிரில்வந்தாற் குதனுபமறியாவண் ணாஞ், சாற்றுவார்யென்பேர்செப்பிச் சாற்றியநாம ஞ்செப்பே. (கூ௦)

செப்பியவித்தை.

செப்பியசெப்பைமூடி ஸ்ரீமசிநசியென்றேதான் [வி டப்பியவொருவேர்தள்ளிவோமத்தில்வாமம்சொல் செப்பையுமவனிருந்த திசையையுநோக்கிப்பாருவ யப்பட்சியிவைசெய்யாதேயண்டமாரணஞ்சுருக்கே

ஸ்ரீகளுக்கு மிருகங்களுக்கு விஷத்துக்கு

சுருக்கடாவழைப்புவித்தை தோகையர்வருக வென்றால், நெருக்கடாதிருந்தசெப்பை நீவிபோமி

19

னிலாவென்று, அருக்கடாதொகைதானந்தவுத்தா
பிராமத்தோடு,சருக்கடாமகனாரர்நாமஞ்சாறறிவா
வென்றுவோதே. (கூஉ)

ஒதவேதிருகுகள்ளிவுப்டைமோதிரத்திற்போடு[கு
மாதாதான்வருவாள்பாரு மலையில்வாழ்மிருகத்துக்
தீதாருஞ்சூரியவேறைசெப்பில்மோதிரமாய்வைத்து
ஆதிநாள்நாற்பதானு லதையுந்தான்கையிற்போடு,

போட்டகைகாட்டிலெந்த புருஷமாமிருகம்பா
வும், நாட்டமாம்பேரில்நாமம் நல்கிடவருகில்சேரு
ம்போட்டதே போவென்றுக்கா தொடுத்திடுமோ
திரத்தை, காட்டவே பின்னுமேவுக் கழற்றிவைசெ
ப்பினுனே. (கூச)

செப்பிலேநங்கைவேறைசிறிதுநாள்வேகாட்டில்
வைத்து. செப்பதாங் குளிசம்பண்ணி சிமிட்டமிங்
சென்றால்,செப்டவேவிடங்களெல்லாஞ்சீக்கிரமாண்
டுபோகுஞ், செப்பவேநங்கென்றேதி சிவஞ்செய்து
விஷக்கல்நாட்டே. (கூரு)

காட்டியசொல்லுகிழேழ நங்கைவேர்குளிசம்போட்டு
காட்டியநாற்பதானுள் நங்கென்றுவட்சமோதி [ம்
காட்டினகல்லுதொட்டால்நறுக்கெனவிஷமேமீளு
நாட்டினில்விஷமேயில்லை நமனில்லையில்லைதானே.

இல்லையே விஷங்களேறி யிறந்திடும்பிரேதந்த
ன்னை-கல்லைபேமுட்டித்தொட்டிற்கடுகெனவிஷங்க

ளோடும்,பல்லரும்பூண்டுசெத்தபடுவிஷமசவமாகு
ம்,எல்லையிற்கொண்டதுபோடவெழுந்திருந்திடுவா
ன்பாரே (௯௭)

பாரடாமூன்றுநாளிப்படிவிடங்கொண்டால்மீளும்
பாரடாநாலாநாளிற் கறைவிடமெல்லாமீளும்
ஆரடாவைந்தாநாளிற் சிலைவிடமீண்டுபோகும்
ஊரடாவிருண்டாறு நாடல்விஷங்காணுதோடே
ஓடியவண்டவித்தை யுள்ளியதெல்லாம்பார்த்து
தேடியயிரண்டாமண்ட வித்தைதனைச்செப்பக்கேளு
நீடியகருப்பேரான சிரமதுக்கானநீலம்
சாடியேயிருக்குமுட்டை தனக்குசவ்வீரம்போடே

கருத்தண்டம்.

வீரமாஞ்சீனப்பூரம் விட்டைச்சாணிகொண்டு
சாரமாம்விந்துவிட்டு சாணைத்தாற்பொதிந்துகார
மாரமாமரவிபிற்சாயகிரணம்பூரஞ்சேர்நாள்
பாரமாமச்சந்தப்பி நீபதத்திநீருக்கே. (௧௦௦)

ஆக்கியமுட்டைதன்னை யந்தநீருடனேசேருதா
க்கியபின்னூர்கொவட் டன்னவிர்சேநீறுவிட்டு, நோ
க்கியேயவைத்துநட்டிறுறுக்கயாய்த் தேங்காயை
ப்போலாக்கியே வுலர்த்திபின்னு மாவாரைவிரகு
த்தியே. (௧௦௧)

தீபத்திடவுண்மைமீற்றே செப்பிலேவைத்துக்
கொண்டு சாய்த்திட்டதம்பரத்தைக்கக்கிஷமேம்பூ

நாளுஞ்,சாய்த்திடக்குகன்பேரான சண்முகநாற்ப
த்திரண்டுவாய்த்திடகவகோணங்கள் வரைந்திந்தக்
கன்மமாடே. (க௦உ)

கன்மங்களாட்டிப்பாரு கைவல்யம்நிசமேமாபொ
ப்போவன்பமோதீபிடித்து மாடங்கள்வேகும்போ
து,தன்மமேமநீற்றைபள்ளிஸ்தம்பனஞ்சென்றவோ
தி மம்மெனவீட்டிற்போடு பத்தித்தீபெறிந்துபோ
மே. (க௦௩)

போனதீமீளவென்றூற்புதிற்றிருநீற்றைபள்ளி[ட்டு
மோனமாம்முக்கோணத்தில் மூவிரண்டரையைவி
வேனமாம்வீட்டிற்போடு யிடுகோடதாகவேகும்
மானமாமாதாகற்பை மயக்கவேநீற்றையள்ளே.()
அள்ளியநீற்றினுள்ளே வவனியங்காற்றுங்கிறி[ல்லி
வெள்ளிபிற்மதியவேலை மென்னகைப்பேரைச்சொ
கன்னிநீவருகவென்று காமனைநோக்கும்போது
துன்னிபேயோடிநாடி தோகையுந்துடருவாளே.()

தொடருவாளுமத்தஞ்சாறுந் துடிந்து கைபூட்டி
ன்றாளு மிடறில்லா நீரிற்சேர்த்து யிதத்திலேபெவ
ட்காளுலும், படரிதுவென்றிடாமற்பட்சிகளெதற்
காளுலுந் திடமுடன் சிட்டிறபூசி சேதியா பனுப்பு
வாயே. (க௦௬)

அனுப்புவாயாளுக்குமே பனுவளவாகப்பூசி
தனுவுறவனுப்பும்போது சாத்தீகஞ்சிட்டுச்செய்து

அணுக்குறையாமலேவா னட்சரம்பிசகான்பாரு
மனிதனுயுந்தன்சிட்டு வகைப்படிநடப்பான்பாரே.
நடத்தியக்களரிக்கூட்டி நாடியே வாடும்போது
உளத்தியநீற்றைப்பூசி யுன்னுடல்மனிதர்க்கெல்லா
ங், களத்திலேவெட்டப்போறகடும்பகைதொழிலா
னுலுந் திடத்திலே செய்வாளென்ன செப்புவாய்க
ளரியெல்லாம். (க௦அ)

எல்லையாம் விடக்கல் நாட்டி யிருகமுன் னீற்
றைபள்ளி தில்லையாம்பாலிற்றூய்த்துத் தீய்ந்தபின்
னெதிரிமீதில், நெல்லினே டள்ளிவீசு நிமிஷத்தில்
மசிநங்கேற்று கொல்லவேயெமன்வேறுண்டோகூ
ற்றுவனிரிதாமே. (க௦க)

நீரிலேவட்டமிட்டு நெருக்கெனவாறுமூன்றில்
கூறதாய்க் கீறிக்கொண்டு குவலயத்தரசர்சேனை, மீ
றினுல்மசிநங்கென்றுவீசுவாய்படைமேல்நீற்றைமா
றுவாளெதிரிதோற்றுவாங்குவா னேட்டந்தானே
ஒடியபடைபடக்குமொண்ணலாற்கோட்டை
யெல்லாந் தேடியே மீறிப்போகுந் திருநீறுகண்ட
போதே மோடியே செய்யும்போது முச்சந்திடு
வோருக்கே நாடியநீறுகொண்டு நயமுடன்வறைக்
கிடாயே- (ககக)

வரைதறு கோணமிட்டு வட்டமுக்கோணமிட்
டு விறைந்தொரு பணத்தைவைத்து வெளியிலேவா

ளோகட்டி திரைந்தொருத்தித்திரந்த தேவர்பூங்கு
ம்பமீது வரைந்தந்தமாதுலைவீ லைத்துருவேற்றி
டாயே, (கக௨)

எத்திரிபிருந்துகொண்டு பெதிரியையெடுக்கச்
சொல்லி தோற்றவன் போகாவண்ணந் தடுக்ககா
பெடுக்கவந்தால், கூற்றுவனிற்றைமாறி குறிப்பட
தெரிந்துநின்று தீற்றிலே பெறைவிட்டாலுநிமிஷத்
திலடிக்கும்பாரே (ககங)

அடிப்பதுமாடனேவலன் றுருபடையைதகா
க்கு பிடிப்பதுயமனுமேவல்பிடிக்குரங்குருவாய்செ
ல்லு, நடிப்பதுகாளியேவல் நவின்ற சொற்படியே
சொல்லுந் தடிப்பதுந் தேவர்விட்டாலுஞ் சூனையி
ட்டாரெந்தானே. (கக௪)

ஆடியபேரையெல்லா மவன்றன்னியருவாணுகில்
சூடியவாளைவிட்டு அவனியெல் தமிடிங்கிவீசு
நாடியமண்டலம் பிரித்திமுடைவர்தானும்
பாடியாமடைப்பிறின்பட்டாளிகுளைவந்தானே, ()

தாக்கியே வாளைதப்பித் தச்சருக்கதாய்வருவா
ணுகில் தாக்கியெருக்குமீதில் சாம்பலே யள்ளிப்போ
ட்டு, தாக்கிய தாவளியேர்கள் சதாகோடித்திலுக்கு
ள்ளே தாக்கியமன்வெளிபிற்றன்மைப் போலவே
சாடும்பாரே, (ககசு)

சாடிப்பவெளி முழக்கஞ் சட்டு பட்டென்று
வோசை நாடிய சபையெல்லாந்தா னொடுங்குவார்
பயபடுர்தான், கூடியமயானருத்ரகூட்டம்போற்க
ண்ணிற்றேனும் வாடியேயெதிரிதானு மரணமாய்
விழுவர்கேளே, (௧௧௭)

கேளடாவவன்சாகாமற் கிட்டிறொற் குத்திக்குள்
ளேகேளடா ராமபாணங்குபிர்குபிரென் றுசாடும்,
பாலடா போகாதப்பா படையெலாங்குரங்காய்த்
தோனும் நாளடா வவனுக்கேதார்ப்பா னம்படை
வெற்றியாமே, (௧௧௮)

வெற்றியுமவனேயாகில்விருதுகள்பேசிக்கொ
ண்டுபற்றியேபணத்தைதவாங்க பயமற்றுவருவானு
கில், தத்தியே நங்கென்றேதி தாக்கிடு குருவெண்
ணீற்றைமுற்றிலேயகாலன்வந்து முடிச்சிராவிணமா
வாமே, (௧௧௯)

மௌனமே விதியில்லாமல் வந்தவன் பணத்தை
வாங்கி மீளவே போவாயென்று விறுவியதந்திமு
ன்னே, காளியேயாவென்றேதக்கி கைதனிற்பணந்
கொண்டப்பா குழவேபோடச்சொல்லிகருக்கினா
லுரைத்திடாயே, (௧௨௦)

உரைத்தசொல்வேறுள்காளிஉன்னிடகருவினு
ல்திரைகடற்கப்பாற்செல்வான் தேசத்தார்காணத்

தானே,வளைக்கண்டகடைவாலுந்தனவாயுறைப்ப டிசெப்பிப்பாள் யிரைச்சலாயெதிரிபந்த நிமலிபை க்கண்டார்க்கேளே. (கஉக)

கண்டவரிணைப்பானுமிற் கண்கெடுமவனுஞ்சா வான் விண்டவன்றடர்ந்தால்நீயும்விடுதியைபள்ளி விச, அண்டமாய் விழுவான்வேறே சோலிகளிலலை பாரு வண்டமாநிகர்ச்சித்தப்பா வாயிரத்திருநூறு மே- (கஉஉ)

நூறெனுங் கருமமெல்லாம்நொடியினில்வரட் டுமண்டம் நூறெனும் பணத்தைக்கொண்டுனுக்கி னகாளிதன்னை,நூறென்னவாவாவென்றநலிலவே யுநதன் பக்கல் நூறென்னவந்துசேர்ந்து னுக்கிய பணமீவானே- (கஉங)

ஈவஸதயாருங் காண்பாரிந்திர சாலமென்பாரு மாப்பபட்டபேரை வாவென்றுசாம்பறாவிப்பே ய் வதைப்பட்டபேரும் பிணவாதப்பட்ட பேருஞ் சாவதைப்பட்ட பேருஞ் சாம்பலாயப் பிணைப்பார் காணே, (கஉச)

காணவே முன்னேசொன்னமோடிக்கிக் கருவே வேணும் தோணவே சாலமீதிற் சொன்ன துக்கிது வேவேணும், வீணல்லவண்டநீறு விருப்பொடுசுரு திகாணு மானுடன்பெண்ணுஞ்சேர்ந்தாலாடலாம ருமைதானே, (கஉரு)

அருமையாமிந்தநீற்றி லாணைபோலாகச்சிறிபெ
ருமையாய் நமசிவென்றுபெருவெறுசிகாரஞ்சேரில்
பருமைபோ வவன்சாகாரேஞவக்கினியாரிற்சேறில்
உருமை பின் மார்க்கப்போட்டு வொருவொளிவொ
துக்கிபேடா. (கஉசு)

ஒதுக்கிவரிவை விட்டேனு மூலகத்திற்கொடு
மைமெந்த, வதற்கிதுசரிபென்றூர்போ லரன்சொ
ன்ஞடாத்தாட் கப்பால், புதுக்கிநீபிழைக்கச்சொ
ன்னேன் பூதலத்திக்கச்சொன்னே, மதுக்குடிவெரி
யுமீறி மாளவேசொன்னேஞ்சொல்லே. (கஉஎ)

சொல்லியதுரையைவிட்டுதிரும்பவோர்துரை
யைச்செய்து சல்லியநூறுபார்ப்பார் தண்டகக்கரு
வேதென்பார்- பல்லியநிதம்பூத்தென்பார்பாம்பை
யுத் தொடியாலைவர் னெல்லிகையிருக்க நெல்லிப்
பஸ்மென நினைத்திடாளே.

தைலம்.

நினைக்கவே வேண்டாமுட்டை நிகழ்த்தியவீர
ம்பூரம் நினைக்கவேசினகாரம் நிகழ்த்திட வண்டத்
தெண்ணெய்- நினைக்கவேயறவுநஞ்சு நேர்கொண்டு
வாமைமூடி நினைக்கவேபளிஞ்சிவித்து வுளக்கென
நினைத்திடாயே. (கஉகூ)

நினைக்கவேநாழிகொள்ளுங்கலசத்தில்நிறுத்தி
யண்ட மலைக்கவே வேண்டாமிந்தவழிஞ்சியால்வா

மைமூடி- மலேக்கவே தாளிக்குள்ளே வடித்துளேயி
ட்டுவைப்பால் துலேக்கவே கலசத்துக்குத் துளேவிடா
துளேக்குநேரே. (கரு௦)

நேரேனுங் கலசவாயை சேர்படவோட்டால்
மூடமேரெனு மிடாவுக்குள்ளே வெளியிலாதொரு
வடிக்கிதாயன்னைக்கீழேதோன்றிதொருத்தொரு
கலசம்வைத்து- சீர்பெறமிடாவுக்குள்ளே நீபிட்டு
மேலேமூடே (கருக)

வெண்பா.

மூடியநுளித்தைலத்தோடே குமரிமுன்னுள்
கூடியளித்தைலஞ்சேர் விட்டாட்டி-நாடிகளிக்
கொப்பிலேயிருந்தநெனறேநுபியிதனாலுன்பரு
செப்பிலேசென்றுற் சிவக்கும். (கருஉ)

சிவக்குமேபிள்ளாய் திருவேகமாஞ்செயநீர்
சவக்களிக்குந்தண்ணீர்கு-மூடைத்தால்துவத்திலே
வெட்டட்டநுபத்துநாலுஞ்சாக்கைபுர்
தொட்டிட்டாலேமெழுகுஞ்சொல (கருரு)

சொல்லடாமுட்டைச் சுத்ததைலத்தோடே
கொல்லடாதண்ணிக் குடக்குமீர்ப்புல்லடா
வெள்ளிபிலேயிட்டுப்பா வேலைநபதிறைருக்
துள்ளிபெனவாகுமெனச் சொல் (கருச)

எனச்சொல்லவே னினத்தோ டெனச்சேர்ந்தா
லவங்கக் தனேக்கொல்லவேணுமொருதாமமோ-ப

ளைப்பல-காரியத்தோடேகருத்துள்ளிவிட்டால்வர
மிகீர்வற்றும் வகை. (கருரு)

வகையென்னவெள்ளி யதுயதிதா னென்றாக
நகையென்னபித்தளையிற் றுள்ளிவார்-நகையென்
ன-பண்ணுதற்கு வேறுபொன்னை பாக்கணுமோத
ட்டானை நண்ணுதற்குவொன்பதரை நாடு.(கருசு)

நாடுமேமலோகம் நவிற்றிருசெம்பாக
மோடுமெப்போ தொருவயலுக்-தேடுமே
யிரும்பாகுஞ்செம்பை யீசனெடுத்தலவோ
துரும்பாங்கைத்தூணாக்கினான் (கருஎ)

தூணாக்கிவெங்கலத்திற்பொன்றாக்கிவென்குருவுஞ்
சாணாக்கிபோவதற் தானைதங்-கோணா
குயிலிவந்தருக்கிடத்திற் கூண்டவிந்துமுப்பூவு
வயலிவிந்தில் வெள்ளீயமோடு. (கரு௮)

ஆட்டிடவோவெள்ளி மதுமாற்றருபதின்சால்
கூட்டிடவேகாணுந் தரிசினிலே நாட்டிடவே
காடையேசங்குநீர் காணுமேபன்னீரை
தேடியங்கேகிட்டுமோ செப்பு. (கருகூ)

செப்பிலேலீலைகண்டா திருநீற்றிருக்கையிலே
வைப்பில்வேறேதுகாண் மானிடரோ-உப்பினிலே
யிட்டிருக்கிப்பார் யீசனார்தன்றாணை
பட்டிருக்கியாடும் படி. (கச௦)

படிப்புகாட்டப் பருமணியாய்க்கோர்க்க
முடிப்புமுப்பூவி தென்பார்-அடிப்பை [வ
பண்டமென்பார்தொட்டாட்டவாதிதொடுத்தன்ன
ரைக்- கண்டமென்பார்விண்டதுண்டோ காண் .()

கருமுட்டை.

காணவேமூணுங் கருங்கோழிமுட்டை
தோணவேகேளுமினிச்சொல்லுவேன்-நாணமேன்
முட்டைக்கருப்பாரு முட்டைக்கருவிரண்டு
தெட்டமஞ்சள்கருப்புஞ் சூடு. (௧௪௨)

சூடுமுட்டைக்குள்ளே சுந்தரியாள்கெந்தகத்தை
போடும்விராகனிடை போட்டபின்பு-கேடுகெட்ட
கள்ளிமேழுகாலடைந்தக் கள்ளிமுட்டையைத்து
ளைத்து- உள்ளேவைத்துமூடி யுகந்து. (௧௪௩)

உகந்துமங்காற்பருநா ளொருத்தாலேபேற்று
செகந்தனிலேவண்டற் திறந்துபா-றகந்தையோ
கெந்தமுட்கருவு கெட்டியாய்க்கட்டுபடுஞ்
சந்ததமேசென்னீரிற் சார்' (௧௪௪)

சாரித்துரைத்துமைபோ ரூறுருட்டிவில்லைதட்டி
பாரித்தசட்டியிலே மாறுபுட-பூரிக்க
காபவைவில்லை கலசத்திற்போட்டிடும்பாற்
றீயிலேவைக்கச் சிவக்கும். (௧௪௫)

சிவக்கவேசேர்தாரஞ் செப்பிலிட்டுமப்பாழ்
அவக்குவாய்செம்புருக்க வப்படுவேக்களவில்

பாதிப்படுசெந்தூரம் பட்டபொழுதுசெம்பு
சாதிப்படுமொன்பதரைச் சொல்லு. (கசசு)

சொல்லவேகுட்டஞ் சொரிசிரங்குகாமாலை
கொல்லவந்தவஷ்டகுன்மமெல்லாம்-வெல்லமதிற்
கடுகளவேகொண்டாற் கரையறிந்தநோயெல்லாம்
படுமுனமேதூரப்போம் பார். (கசஎ

பாரீர்திருகடுகிற் பாச்சிலுல்வாதமென்ப
தாறுதாபாண்டு மாறுதோ-யூரே (க
யிருக்கின்றபண்டிதற்கு யின்னமொன்றுகைமருந்
நறிக்குண்டுபண்ணவல்லோ நாடு. (கசஅ)

நாடுநறுநெய்பில் நலமுடனேயுண்டாலுஞ்
சூடுவருமோமேகத் தோடமே-பாடு
வருமோயியமன் வருவானோநோயை
தருமோவயித்தியனே தான் (கசகூ)

தான்றிக்காதூளிலிடக்ஷயம்வருமோகொள்ளவுமே
மூன்றுக்குள்ளேபார் முகடேத்-தான்றி [மூர்
மாயக்காய்போற்கடுக்காய்மாட்டினற்றெண்ணூற்
ஞெய்க்கப்போவாதோ நூல். (கருo)

எங்காரபரக்கர் திருபொழுதுசிக்கிரத்தில்
வாங்கானசீனியிட்டு மண்டினால்-தேங்கிற்றோ
மந்தாரகாசமுதல் வாய்வுக்ஷயபீனிசமும்
பிந்தாதோவஷ்டகுன்மம் பேசு. (கருக)

பேசுமிருள்ளி பெருக்கஞ்சாற்றேடுகொண்டோ
லாசுவருகே ராகற்ப நாராதோ-தேசாத்
தறியாமற்கற்பார்க்குமோ வானந்தவாய்வும்
பறியுமோபட்டைப் பொடியில். (கருஉ)
பட்டையேவெள்ளைப் பரங்கிவைப்புப்பாஷாணம்
இட்டுமோகிட்டிறு நகழிமேல்கெட்டி
கதலிச்சாறூட்டி கடுகளவுசெந்தூர
முதலிப்பாய்சுத்த மெழுகு. (கருந)
சுத்தமெழுகாறுற் சோகிவென்னப்பாரும்
பித்தளையுஞ்செம்பும் பெருக்கமா-பித்தளையே
வெள்ளத்தனிமெழுகை யிட்டுப்பார் மாற்றதிகம்
கொள்ளத்தகுமோ குழி. (கருச)

குழிவென்ன தாம்பரத்தை தருடக்கரியில்வைத்து, வுருகையிலே வெள்ளாவும் வுன்னிறல் மருக வெள்ளி, பத்தரைமாற் றாளப் பாரிலேவுண்டோ பார்த, தத்தமாஞ்சென்றாலுந் தான்.

சென்றாலுமிந்தவகை செப்பற்றிருவிழியாற்
கண்டாலுங்கொள்ளார் கலியிலே-விண்டான
மாபவித்தையிதென்பார் வருமைவந்தாற்பெற்றெ
தாவைவிற்பார் தன்பசிக்குந்தான். (கருரு)பேத்த
பசிக்காதவித்தை பயில்வார்கள்நஞ்சை
பொசிப்பார்கள்வேண்டாதபோற்பொய்யை-நசிக்

காகமண்ணையுண்டபிள்ளை மாதாவின்பார்குடித்த
வெண்ணையுண்டகாதை விளம்பு. (௧௫௭)
விளம்பவேதாலாமடவைதயின்றமுட்டை
குளம்புமேனிக்கொளுத்த வெள்ளை-உளப்புகுந்த
மஞ்சட்கருகிசப்பு மாராதயிந்தமுட்டை
நஞ்சைச்சுவைத்தற்கு நாதம். (௧௫௮)
இறக்கிவிடத்தைதயில்லையென்றுபண்ணாத்
திறக்கவடக்கவகைச் சொல்வேன்-பறக்கும்
கெருடன்முட்டைரெண்டேனே கெட்டியாயிந்தப்
புருடமுட்டையொன்றையுமோ பூட்டு. (௧௫௯)
பூட்டுமப்மூன்றும் புறம்புறம்பாகக்
கூட்டுவாயொன்றிற் குளிர்காசம்மூட்டுவாய் [தை
பாஷாணமொன்றிலிடு பார்ப்பதியான்கெந்தகத்
கூசாமலொன்றிலிட்டுக் கொள். (௧௬௦)
கொள்ளாதேமுன்று குழறுமெழுகாலெடுத்துக்
கள்ளியொன்றிலிட்டு கடக்கரெண்டு-கிள்ளி
குளிகையொன்று கூசாமலொன்றை
வழிப்படையாகவிட்டு வா. (௧௬௧)
வாடையெகெந்தி வளர்பாஷாணத்தைதனைஞ்
சூடாமணிக்கள்ளை சூதமுட்டையிடான [யிட்டு
வெண்ணீற்றையேயெடுத்தமேல்வகைக்கட்கள்ளி
யெண்ணியைந்தாகவிடும். (௧௬௨)

பெடுத்தமுட்டைநீரினிலிரட்டுக்காய்ந்தால்
அடுத்தபெரியிட் டலைப்பண்ணியுடுத்த
கரிமூலம்நிறைந்த சுட்டவெண்ணீற்றை
பரிசனமாய்வைப்பாய் பதனம். (கசுங)

பதனமடாமண்ணுளியின் பாம்பிருதலைமணியின்
யிதமுடனே ரெண்டையுமேநிறுத்து - சதமுடைய
பாண்டமிட்டுமூடி பாஷாணமுட்டைவைத்துக்
கண்டுகுளித்தைலங் கோது. (கசுச)

கோதுத்தைலமொரு குப்பிதனிலடைத்துச்
சேதிசொல்லக்கேளு சிவகாமிநாதமெனுங்
கொந்தியிருந்த கெட்டியாயர்ந்தநெஞ்சிற்
பொந்திலுள்ளேவைத்துப் பொதி. (கசுரு)

பொதிந்துகட்டிபேசிரலை போக்கிபுலர்த்திப்
பதிந்தகட்டிதன்னுள்ளே பாவித்து-விரிந்த
முக்கவரிலேற்றி பெரிமூட்டிகரியதை
கொக்கரச்சார்மையைக் கூட்டு. (கசுசு)

ஸ்ரீ வசியம்.

கூட்டுதேன்கரியைக் கொக்கரைவாள்சாற்றால்
ஆட்டியறைமைபோ லாகுமேநாட்டினிலே
விஷந்தீண்டிசெத்தால் விஷந்தானிம்மையைச்
கசந்தீண்டிக்கண்ணிலிடுங் காண். (கசுஎ)

காணவேயோடுங் கடுவிஷங்களெல்லாம்
பூணவேவெண்ணீற்றைப் பூசினால்-நாணவே
தைலமதைதவுச்சியிலே தான்தேய்த்தாற்சேதம்
மயில்வருமோகண்டுமி தாவே. (௧௬அ)

திருமந்திரம்-வேறு.

தாமெனவேமைமையச் சேரமணிலேபூண
மாமணங்கள்போலே ஜாமம்வருவாரே. (௧௬௬)
வருகஸ்ரீவென்று திருவுளவெண்ணீற்றை
இருமுறையில்வீச திரும்பமடிவாரே. (௧௭௦)
மடிவெனுமபசாசு படிவெலாமுசாவி
அடகில்கரியை விடுதனிலியும் (௧௭௧)
தீவெனயிககாறம் பேயினிடமோதம்
மாயமும்வெண்ணீறு தூயசமுதாமமே (௧௭௨)
தாமிதமிருதே காயிபுடபாலே
நேமியடையாலே சிமைவிடுவாயே. (௧௭௩)
வாயினிலேதீயை தீயினிலேவாயை
காயினிலேபூவை பூவினிலேகாயை (௧௭௪)
காயைவினதீயை தீயவிடுசியை
சியைவெளிமாயை கோயைவல்லிவாயே. (௧௭௫)
வலிவெனவேகப்பல் புலிவெனவேதப்ப
கிலியைகுடுகுப்ப மெலிவிதுமெய்யாரே. (௧௭௬)
மெய்வசம்புவள்ளி செப்விஷத்துக்குள்ள
ஜுவிசங்குவேறே தெய்யவங்குறுடே. (௧௭௭)

காடியசிலாகை ஒடிடவேவரவே
மேடிடநிலாவை பெடுபணிசேரே. (கஎஅ)
சேருமதியாப வூழ்கிகில்லேவரைச்
சாருவிதியாரு மூறுவதுபாரே. (கஎகூ)
பாரிவிடுபேசி மேறேனுமேயோகி
கருமாருபாகி தாருமாரித்தாயே. (கஅ௦)
மாரிமழைபெய்ய யேரிநிறைவேற
நீரிணிலேநீரை பிறிவிடுவாயே. (கஅக)
வில்லிசெய்ய தொடுவில்லிகையைக்
கெடுதிமெய்போபொய்யோ சடுயிலேகாணே. ()
காணவேசெய்மண்டை பூணவேமபண்டை
கோணவேமுண்விண்டபாணமெனக்கண்ட(கஅ௩)
கைகண்டவித்தை வைருண்டமெத்தை
கைபென்றசெத்தை ஐயென்றுபத்தே (கஅச)
பத்தரிசரிவை மத்தரியநாவை
சித்தரியவெனவு மத்தரியவேசெய். (கஅரு)
செப்பபதனியூடே மைபதியைகாடே
மெய்யேபதிவையாதேபொய்பிதுவேவாபாரே(கஅகூ)
பாரண்டவிஞ்ஞை காரண்டஞ்சை
யூரண்டமஞ்சை யோரண்டமாமே. (கஅஎ)
மாமரத்தின்காயை பூமரத்தின்பூவை
தேமரைக்குத்தியை தாமரைகையையே. (கஅஅ

வையப்பமோடே கையப்பவாடை
பெய்யப்பவாடை டையப்பியிடே. (கஅகூ)
ஈடெரிவுதேனை வாடெரிலமினை
கூடெரிவுதானே காடெரிவுதானே (ககூ0)
மினைவைக்கப்பிச்சி மானைவைக்கவிசி
ஞானம்வைக்கயிதா மென்கலைகேளே, (ககூக)
ஏனமதுகூட ஆனமதுவூடே
வானமதுசாட மோனமறுமே. (ககூ௨)
காடெங்குமெச்ச வேடென்றுவச்ச
தேடென்றுவுச்ச மேடென்றுதச்ச. (ககூ௩)
தச்சதுபூரணச் சந்திரவாலை
மெச்சதுவென்குரு மேல்குனையாக. (ககூ௪)
வைச்சதுபங்க மாமலர்மீது
பொச்சதுவாயிடை போய்விழுவாரே. (ககூ௫)
போய்விழுவாரவர் பொய்புரைசெய்தோர்
நோய்விழுவாரிது நூல்வழிவாரார். (ககூ௬)
பாய்விழுவார்வசை பண்ணியதீயர்
நாயெனுமோகெடை நய்யகுருவாரே. (ககூ௭)
வாருரைசந்திரவாலைமெயநூலை
பேருரைசெய்த பெரியோரைநாடி. (ககூ௮)
சீருரைசெய்தொழில் தேருவார்சித்தர்
பேருவார்திரு நூரிறைமுற்றே. (ககூகூ)

பூரணச்சந்திரோதயவாலை-௨௱.

முற்றிற்று.

சிவமயம்,

இருபத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

வகாரமதிவெண்பா.- ௱.

கலிவிருத்தம்.

திகடசக்கரச் செம்முகமைந்துளான்
சகடசக்கரத் தாமரைநாயகன்
அகடசக்கர வார்த்தொழிலாங்கெழும்
விகடசக்கரன் மெய்ப்பதம்போற்றுவாம். ௧

நாயகமென்றே யகத்தினினைத்தேனகத்தியனை
வாயில்வழுவாதொழுக வந்தருளும்-பாயிர[ன்
மாயுரைத்தவகை நூறும் வகாரமதிவெண்பா
சேயுரையவிற்றாறுஞ் செப்பு. ௨

செப்பினேனின்னூறுந் திரளடக்கமைம்பதுடன்
ஒப்புமதிவெண்பாநூ றோதினேன்-னிப்புவியில்
புத்திபுடையோர்க்கறிவாம் புகலேயிவ்வெண்பா
சத்தியுரைகண்டவர்க்காந் தான். ௩

தானறிவாராயிரத் தைந்நூற்றினைம்பதனுள்
வானவின்டைக் கலமாய-வந்திற்றக்
கரைகாணுந்தடமீதிற் காயமிழுக்காண்பூனை
நிரைகாக்கும்வளமதுவாஞ் செப்பு. ௪

செப்பும்வைப்புமொப்புமவைசெய்பவோர்தீ
சர், அப்புவைப்பக்காட்டிஞரடியவர்க்குத்-தப்பாம
ற், கைப்புரட்டைக்காட்டான்கண்விழித்தான்முன்
னூரிற், செப்புவைப்பேபனென்றதுசெய் ௫

செப்பாஞரைத்துவைத்ததிரள்கோடிறூல்தனிலுஞ்
செப்பாகமென்ற திரமே-மைமாயக்
காயைத்திவைர்தேனென்காவியத்திற்பரிபாலைந்
தாபார்விண்டாளெந்தன் சார்பு. ௬

சாரப்பொருளிதுவாக் தன்மையதுவாளிதுவாங்
காரப்பொடிபூசுங் காயம்-வாரத்
தாக்கிவிடுமாக்கிவிடுந் தக்கசென்மமாட்சியறம்
வாக்கிலிடுமெச்சமென வை. ௭

வையமயக்கிவிடும் வாம்பிலிமாந்தூக்கிவிடும்
பையப்பையப்பூச்சொரியும் பாவமாம்-மெய்யாஞ்
தையல்துணையாகுந் தார்குழலாள்வாய்சீராஞ்
செய்பவிதின்கூறென் செயல். ௮

செயலானநந்தீசன் செப்பியசற்சோடசத்தில்
வயல்விளையாம்மூன்றும் வாய்த்தால்-பயனுதும்
வெப்புக்குடலுக்கு விரிகுடலாமூன்றுஞ்
செப்புகுடல்கும்பனென்வாய்செயம், ௯

செய்யமதியமிர்தவெண்பா தித்திப்பாகுசெஞ்சத்தி
லையமில்லையதி லாய்ந்தோர்க்கு-மையங்

கட்டுங்கடலுங் கொதிமலையுமாமதியும்
பூட்டுவங்கப்பெண்கொடியாள் பேசு. ௧௦
பேசுவோங்கேள்மகனே புலத்தியாபூவுலகில்
மாவுமரிசிவென்ற மகிமைமபது-மாவான
வஞ்சமுனைப்பபிரால் வளர்ந்தேறிக்கதிர்நெல்லாய்
மஞ்சரிசிமாவென் றரி. ௧௧
அரியரிசிமாவா மதுவினைந்தவயல்மண்ணும் [ன
பெரிமதிரேடாம் பொற்கொடியாய்-விரிவதென்
கட்டுக்கடல்வீரங் சயற்காய்ப்பூவட்டநெடுந்
தட்டமங்கைச்சேவல்லிச் சாய் ௧௨
சாயக்கடைபூவுஞ் சார்ந்தகமளிண்பூவும்
வாயடக்கக்கன்னி வடியாளும்-நேய
கொட்டகரையோசைகொடிமடவாள்பூக்கையிலே
கட்டுவதானன்வாக் காண். ௧௩
காணக்கரிவாயாள் கண்டஞ்சிவப்புடையாள்
மணைமுபர்வாக்கும் வனிதையராம்-மோனங்
கொண்டகணவனிக்லைகூடிக்கருத்தரிக்கும்
வண்டர்க்குழலாள்சூலைபார். ௧௪
சூலையிலேமனிதருஞ்சுந்தரியாடன்னுருவாய்
காலையிலேமண்டேகங் காத்திருக்கும்-வாலையறி
கண்டெடுத்தாய்தேகைக் கடனீரிலுறவாகப்
பண்டுசெய்தபூசை பகர். ௧௫

பகரவொருபூமண்ணும் மச்சைபரும்தாதிபரும்
உவர்கலக்கக்கண்டாலோடுமே-தலரடக்கி
நெல்லரிசிதள்ளிவிடும் நேராகவோட்டிடவிட
வல்லியெனவந்தப்பா வாழ்வு. ௧௬

வாழ்பூதருங்ககன வூட்டமிடும்புண்கட்டி
மூழ்கிவருஞ்சந்தரத்தில் மூளாதேதாழ்வாக
எட்டிக்குள்ளேவளர்த்தி யிட்டலடிதனிலேற்றில்
கட்டவகைகாணவெனக் காண் ௧௭

காணுவதுகாரமண் கலக்குஞ்செல்லத்திமுட்டை
பூணுவதுபூரமென்று புகட்டினல்.வீரம்போம்
கண்டுவிடுசாரத்தைக் காணவிடுவெண்சுடரைச்
சொன்னகுறிபுலத்தியர சொல். ௧௮

சொல்லறுமோமனது துய்பசவைபெண்ணோட்டம்
வெல்லவருமோநேயம் விண்டாலும்-புல்லு
தன்பிறப்புமிறப்பு மிவைசார்ந்தாலறிவாகு
மென்பிறப்பையானறிவே னியல்பு. ௧௯

உபலிசைக்கூட்டவட்டமிளங்கொடிக்குமாட்டா
வோ-வபலிசையில்நீயும்பாயும்வாய்க்கால்துயலாகு
ம், மண்ணடிக்குப்பானே மாவடிக்குந்துணைப்
பெண்ணடிக்குப்பாமாலே பூட்டு. ௨௦

பூட்டவொருகூட்டர்கும்பேய்க்கரும்பாந்தித்திப்பு
காட்டமதின்மாட்டுங் காணவே-பூட்டே [ம்

காப்க்குமேபிஞ்சிக்காய் கைப்பழக்கமஞ்சரக்காய்
வாப்க்குமறிவெண்பா வறி. உக
அறிமதியாமதிகமென்றயானவெண்பாவிதுவாகும்
வறியமதிபிதுவாக வாய்க்குமே-மதிப்பூன்றி
கொப்பறநேர்ந்தண்டால் நூறுருமாதிமுதல்
வையமிதிலறிவ தரிது. உஉ
அறிந்தோமிவ்வெண்பாவிலடக்கினேனென்வாதகு
தெரியகன்றபூரணமும்நீடேட்டிக்-குருகியது [றி
வஞ்சமிஞ்சமேஞ்சகற்றி வாமியிருப்பிடமூலி
கொஞ்சகிள்ளையாயுரைத்த குறி, உங
உரைத்தகுறிதப்பாது வூணுறவுவொன்றுறைற்
குரைத்தகரைபங்குண்டாமெங்நாளும்-விரைத்தமு
காணிக்கரைக்காணி காற்காணமாகக் [தல்
காணியரைக்காணிவென் றறி. உச
என்றரைமுந்திரிக்கீ ழெடுத்தாடுமாவாரைக்கு
ஒன்றரைக்குகாமாவிரிப் பூட்டியபின்-சென்றரைய
முந்துக்கொருவிலையாம் மொய்குழலாளிருவிலையா
ம் வைத்தசன்னிமூலியாள் மயம். உரு
மயமானபூக்கொடியு மணலாடுசேர்க்கரையும்
வயமானதாரிடைச்சி வாய்ப்புல்லும்-செயமாக
மூட்டக்கரைகுயவன் மூட்டெறிந்தவெண்கலத்திற்
புட்டுவிடும்வெண்ணீறு பார். உசா

பாரையடிக்கல்லு பாயுமண்பூக்குமுப்பும்
வாரையடல்நீறும் வாய்த்தாக்கால்-ஊரார்
ஒக்கவிடுமொன்றுமுக்கா லொன்றுக்கலையாகும்
வைக்கதணன்மீறிவரு மண். உ௭

வருணமண்ணில்வாழுமங்கை வசந்தியென்றசெல்வ
பெருகுமண்டமுட்டிவிடப்பேணுமேனரிவாயில்[ந்தி
கண்டசிப்பிஷோடாகுங் கானக்குரமகள்கை
வண்டுசிப்பிக்காலாம் வபம். உ௮

காலாங்கடகீர்க் காட்டகத்திற்காயாம
காலாம்வலேனாலாம் காதமாம்-சேலாம
வட்டகட்டம்பட்டாகும் வாய்நீதாறுவர்க்கும்
முட்டவழிநெஞ்சமென்றே முன். உ௯

நெஞ்சமனமுறையும்நெற்கடையாமண்கரைக்
ம், வ ந்சமில்லேசொல்லிவிட்டேன்வாயுவினூற்-பஞ்ச
மென்ற. பார்க்குளிதுபாழா மக்களாவாழ்கவென்
று,ஆர்க்குள்ளொன்றுனதிது வறி. ௩௦

அறிவுடையவெள்ளே யறிவான்பிள்ளே
தெருவில்விளேயாடிவருஞ் சேயே-வுரிமையுடன் [டு
கைக்கிசைந்தசர்க்கரையைக் கடுவாய்க்கடையிலிட்
மொய்க்கவிரும்புவாயினீ ருண். ௩௧

உண்ணக்கல்லாகு முவர்மட்டம்நீறுகும்
பண்ணத்தொழிலமைக்குப் பாவாகுமுண்ணும

கோட்டுக்கவேளங் கொம்பனையாள்பின்னைதலை
யட்டுவெட்டவெளியா மியல்பு. ௬௨
இம்பவ்னமலையு மீராறுபன்னிரண்டும்
வம்படுவக்கானை வாட்டினால்-இம்பாக
பட்டமதபானை படுகுழிக்குள்ளாகும்
வெட்டவெளியிரவுபக லாம். ௬௩
பகலானகூதம் பயில்வார்வெள்வங்கம்
நிகர்சாரவிரகரந் தப்பாது-இதலான
கொட்டமலைகொம்பும் கோதைவளர்பார்வட்டும்
முட்டவெட்டிமடிவாரம் முன். ௬௪
முன்னைவிழுப்பாமடிப் பின்னைவிழிகாம்புமலை
தன்னைகவோக்கிவிடுந் தக்கவரே-பின்னமென
கொம்புரத்தான்மங்கை குமுறமுலையில்குந்
தாம்பிறத்தான்தங்கநிறந் தாக்கு ௬௫
தாக்கிவிடுசாக்கடையின் தக்கரைக்காணிமர
தாக்கிவிடுமுர்திரைக்கீழ் சொல்லிவிட்டே-ரேக்கம்
வைக்கமலைமுந்நீரும் வாதமென்றசெயநீரு
மொக்கவரைகடநீரா மொன்று. [ண்டு
ஒன்றுமொக்கொண்டுபிடமூன்று மொக்கச்சாபிர
அன்றுமொக்கத்தள்ளிவிடுமதிலொன்றி-பண்டாக
மிக்கதோரக்கவகைக் கெங்கைகளவிவிடும்
வைக்களிறுவாருமாங் காண். ௬௭

காணப்புலத்தியா காமமனப்பூட்டுமொக்க
வானத்துரைதுரும்பு வந்தித்தால்-காணமறும்[டச்
அக்கரைமாயிக்கரைப்பெண் ணாசிபிள்ளைக்கைகூட்
சக்கரைக்குநெய்கூட்டத் தான். ௩௮

கூட்டத்தாரெட்டெட்டுங் குலாவிவரமெய்க்கு
றிகேள் நாட்டமென்னவெண்கொழுந்தைநாடார்-
எட்டமிடும், வாய்க்கசப்பைமென்றுமிழ்ந்தால் மங்
கைசிறிப்பாளவளை மாய்க்கமதி கூட்டுவாய். ௩௯

மதியிருந்தாலாடிவரு மனமிருந்தால்கூடிவிடுங்
கெதியிருந்தால்தப்பாது ளைத்திேனன்-சதியாரே
மாண்டமாக்கரியினுல் மாளுமக்கள்யாவருமெங்
துாண்டாமதிவெண்பா சொல். (கு

சொல்லுவடமொழியாய்ந்துதத்தமிட்டவாரடைக்
கில்லுமம்புமொக்கவிட்டவெண்கலமே-வல்லதங்க
ஓசையிடமாற்றுடு முரியுழக்குச்செவிடெனவே
வாசைகல்மாகு மெனவே. ௪௧

மாகுமென்கித்தாமன மாரியிட்டவட்டமிது
வாகுமெனக்கண்டோர்க்கு வாய்க்குமே-சாக
வேமானக்குதிரை வெட்டவெளிகட்டிவைக்கும்
மாகுமங்கைவாழ்வா மிது. ௪௨

வாழ்வுதருசோணமலை வழங்கிவரும்முதகடல்
சூழவைக்குமாதாப்போல் சொல்லரிதுவேதம்

மாசுபடாவெள்ளைநிற மங்கைகண்டால்தங்கநிறம்
வாசுபடாமொழியிது வாம். ௬௩

வாயிவென்றமாயிதங்கை வந்தவழிகண்டறிந்து
தூசுவிடுசுண்ணக்கல் தொக்காகு-பேசரிது
மைக்கவமாய்ப்பதராம் மையமேன்தங்கியிடை
வைக்கச்சலமாகுமென் வாய். ௬௪

வாயிலிடுநீரை வாழ்த்திவிடுமாளிகையில்
பாயிலிடும்பாகம்பார்த்துவிடு-ஞானமென
குப்பியடையாயடைக்குங் கூக்குரலுமில்லையடி
செப்புவாரிதுவென் றியம்பு. ௬௫

இயம்பக்கடவாகு மெம்பெருமான்காணவென்ற
வயங்கசம்பத்தைகண்ட வாதுமே-குதம்பையிலே
சொல்லரிதுசொல்லரிது சோழவளநாட்டரிது
வில்லரிது கல்லரிது வேதை. ௬௬

வேதைக்குக்காரம் வியன்றகங்கைதொலைதூரம்
வாதைக்குப்பயன்றாரம் வாய்த்தாக்கால்-நீதங்
கண்டாடுமோசை கசைபோடும்வாசி
கொண்டாடுமித்தொழிலே கூறு. ௬௭

கூறுமடாமாதவிடால் குறித்தலைப்பிண்டமென்றுஞ், சிறுமண்டமுட்டைபென்றுஞ்செபயினோ-ஞால்மறைவாய்ததிலைவத்தவாசகத்திலுணர்வறியகச்சண்டிகட்கு, மாதலைக்குறாலின்மயம். ௬௮

மயமாகும்பெண்கருவாம்மக்கள்தலைசோதனையாம்
வயமானவிக்குறிகள்வாட்டிவைத்தேன்தகைகாணு
மட்டமுதற்பச்சைபிலே மாணுமோமாண்பருக்குக்
கட்டவகைதொழிலிதிலே காண். ௪௯

காணவென்றயின் னூற்றிற் கசடகற்றிகாண்வுனக்
கூறுவைத்தேன்கும்பனென்பேர்கொண்டாடவா
தக்கவளாகாடிருக்குந் தாய்பிறந்தநாட்டிலறி. (ணி
மிக்கபுலத்தீசன் முறை. ௫௦

முறைமைக்களாவாம் மூத்தமகள்பெண்டாவாள்
தரைமச்சான்மச்சினனுந் தம்பிக்கு-வுறையோடே
கூட்டினல்நல்லம்மான் கூட்டிவிட்டபேய்மாமி
நாட்டில்விளையாகுமிந் நாடு. ௫௧

நாடுமகள்பேத்தி நன்மனைக்குச்சக்காளத்தி
வாடுமிளையாள்பிள்ளை வாய்த்தாக்கால்-பாடுபடு
முட்டுவிட்டகுளை முனைவெடுவேயவ
கட்டவைத்தபணப்பையாங் காண். ௫௨

காணுதுமைத்துணர்க்குக் கானைககணணிரொழுகு
நாணுதுகாய்க்குமப்போர் நன்றாய்ப்பார்-வூணுக
வெட்டிவெறிவெளியிலே வேராநந்தசாதிக்குக்
கொட்டிவிடுமாப்பிலைசசாற் கூட்டு. ௫௩

கூட்டிகரையானைக் கூப்பிட்டுலக்கையிட்டு
வாட்டியிட்டுமாமியரை மயிராடப்பூட்டறிந்து

கைத்தலைமேலோடுங் கைக்கடபஞ்சாத்திரவில்
மைக்கடமேல் மூடமாய். ௫௪
மாயமதயானை வஞ்சகரைமன்ணைபுண்ணும்
ஒபாததைப்பார்த் தோட்டிவிடு-வாயாலே
கட்டழகிவஞ்சகரைக் காலிலிடுதண்டைபட
வெட்டிவெறிநால்மா விடு. ௫௫
மாவிடக்கால்காணி வருமாகாணிமேலேறும்
பாவியிடமுக்காலும்பாய்ச்சிப்பார்-சாவில்லை
என்காணிவெட்டுமா பேகாதடங்கிவரும்
பாங்காகமாறிவை பாதி. ௫௬
பாதிமதிபாதியிடு பள்ளமணைபங்கிளது
வாதியிடுவானறிந்து வாய்த்துப்போஞ்-சாதியில்லை
ஓக்கக்கலந்தன்னு மோகோகோயுகமுடிந்து
பக்கமுறிவெட்டியே பார். ௫௭
பார்க்கையிலேநாவாழும் பாலையிலேபூவாடும்
பூக்கையிலேசுழியாடும் போக்கில்லைதூய்க்கருவில்
பாய்ந்துவிந்துதப்பாமற் பலித்தார்கரைநட்டும்
வாய்ந்தவாயிதென் றறி. ௫௮
வென்றறிவேர் வித்தாகும் வெள்ளாட்டிகரு
வாகாபெண்டறிந்தோன்றானறிவான்பேய்ப்பூவாம்
ஒண்டொடிக்கு, கட்டினபொன்தாலியிலே காயத்
தகனிபழுக்காமல் பட்டுதிரந்தென்ன பயன். ௫௯

பயனறியாப்பாரிற் பார்க்கவ்டிவெட்டாது
நயனமில்லையார்க்குமென நான்றிந்தவபன்முழுது
வைகரைக்குக்கைக்கரையாம் வம்புழுஞ்சோலையறி
மைக்குறித்தகண்ணாள் மனம். ௬0

மனமாடுமம்புவியில் மாளாவடிவிட்டபுரைத்
திறமாடக்கூட்டிவிடச் செங்கமலம்-நயமான
கொப்புக்குலாப்பூ கூழைக்குநாட்பூவாக்.
தப்புக்குடிவாடியிடுந் தான், ௬க

தானமறைவண்ணாடுந் தாய்காட்டுமூணும்
பானுவொளிவளநாட்டிற் பாய்ந்தேதஞ்-சாந்தவ
தென்னாடுகோணாடு செய்வளநாட்டிலிது (ரை
எந்நாடுமுண்டென் றியல் ௬௨

உண்டகனிதெர்ப்பையிடு மூட்டுகனிமேனியிடுங்
கொண்டகனியாகக் கும்பிக்கு-முண்டகனி
எம்புவிக்குமெம்பாகு மெங்கள்குருநாதரிட
சொற்படிக்குசுண்ணம்பு சொல். ௬௩

சுண்ணாம்பரையேறுஞ் சுகந்தபிள்ளைகாலேறும்
வண்ணாறிரண்டுமொக்க வாய்க்குமே-யெந்நாளும்
நஞ்சக்கரைத்துஞ்சகட்டுந்நன்றாட்டும்வெள்ளைதி
மிஞ்சியொடுகாணலிது வாம். ௬௪

காணவுரையாடுங் கனமெனத்தானுடும்
வானவின்னார்தானே குமட்டாகும்-பூனையென

பந்திரங்கியுண்டமிர்த வாய்ந்தவராய்மீடிவிடும்
கந்தமிதுவாவென்றே கருது. ௬௫

கருதாலிப்பூவாடிக் கனைக்கட்டிக்கொண்டாடி
யொருதாலிக்கிருதாலி யூட்டிவிட்டால்-கருதாலி
செங்கைவளைக்குறைச்சலென்றுசெப்பாதேசெப்பா
யெங்குண்டுக்குறியென் றியம்பு ௬௬

குறியிட்டவொட்டகத்தில் குடக்குரைக்குத்தப்பா
உறியிட்டுயேற்றிவிட வோருழக்காஞ்-சரிவிட்டு[ழ
முக்காற்செவிடாகு முந்திரைக்கீழ்தப்பாது
வப்பாதியின்பெருமை யாடு ௬௭

ஆடித்திருக்காயு மாவணிபின்மேற்றேறும்
மானபுரட்டாசி வைகறையும்-வானமுள
ஐப்பசியிற்றுன்வெடிக்கு மாகுமற்றமின்னலேன்
கைப்பிசகால்நாடுமிது காண். ௬௮

காணவருங்கார்த்திகையுங் கடுங்குளிரமார்கழியும்
நாணிவெடுதைப்பூவாம் நாளூட்டும்-மானிலத்தில்
மாசிலாமலரபூவா மாதகுறிபங்குனியாம்
வாதமதுசித்திரையில் வை. ௬௯

வைகாசியிலே வளநாட்டுற்கன்னிகையால்
மையமெனக்கண்டநீ மாதவிடாய்-மையமிட்டு
வெப்பபகதிர்காட்டி வெங்கலப்பெண்தலைபூட்டி
ஏயமிட்டுவாழ வழி. ௭௦

வாழிமலைப்பங்கயத்தி வாட்டிவரவழிபேறும் [ண்
ஊழிஎன்பதெல்லாம்போமென்றேடும்நாழிகொ
ளொக்கநெய்த்தன்னையிட்டொன்றிரண்டுசாமமிட்
டு,வைக்கதிரேறுமென வை. ௭௧

வைத்தமணிமொய்த்தகடல்,வாய்க்கவறுவீரன்
றைத்தகடமாடியிடுந் தப்பாது-மெத்தனவே [ன்
கொம்பனைபாடான்வாழ்வு குடிபேறுகாப்க்குமெ
எம்பிரான்பெண்டீரியல்பு. ௭௨

பெண்டீரியலான பேய்க்கூத்தன்சொற்படிக்குக்
கண்டோராவன்விந்தாற்காயாகும்-ஒண்டொடியா
சாரமென்றவாணிச்சாற் சாரமதிலேறிவர [ன்
பூரமெனநாமறிந்த புல். ௭௩

புல்லர்கும்புகல வறியதோலாடும்
எல்லாமதிலாடுமெட்டெட்டுஞ்-சொல்லர்குங்
கரைகரைக்குந்தானேறி கரைவிடும்வாணிப்பூ
துறையறிந்தபுலத்திடனே சொல். ௭௪

சொல்லுமலைச்சோணமலை சுந்தரிப்பெண்வல்லிமலை
நல்லமலைநெஞ்சிமலை நாட்டிறுண்டு-கொல்லிமலை
குடமலைக்குத்தட்சணையிற் கும்பமலையென்மலைநேர்
சுடர்மலையாகுமெனச்ச சோதி. ௭௫

சோதிமலைசார்ந்தவளர் சோழவளநாட்டிலுண்டு
ஆதியென்றபெண்குரும்பை வாதியுண்டுசோதிபது

வாந்திபதமொக்கவுண்டு வங்கணங்கள்மெத்தவுண்டு, சந்திசென்றசிறுபெண்தா பறி. ௭௬

தாபறியாத்தன்னைபரில் தாரமில்லவானமில்லை மாயப்பிறப்பில்லை மானமில்லை-தூப வெட்டிகரைமீதிலிட வேண்டாநாள்தூசெனடுக்க பட்டத்துளிர்தாளெடுக்கும் பால். ௭௭

பால்சொரியும்பாரிலிடப் பட்டதுளிர்தானெடுக்கும்-மால்சொரிவான்பூமாரிமாநிலத்தில்-பார்கரித்து வெண்டவடமேமரைசெனவெற்றிதருங்கண்டனுக்குக், கண்டவிடந்தாபாருங்காண். ௭௮

காணலாம்பொன்மேனி கங்கைமங்கைதன்வாழ்வில் நாணமில்லைசுந்தரிப்பெண்காட்டு-வானமுபர் [ல் கோட்டிகரைசிலைபிட்டுக் குப்பிசிறநீரைவிட்டுத் தம்பிபிண்டத்தோலையிடத் தாக்கு. ௭௯

தாக்கச்சமர்க்களமாஞ் சன்னசிபாசனமாம் வார்க்கனிவிஷமாம் வாய்ப்பாக்காங்-தூக்கமிக பேக்கமிகக்கண்டதீபா ளெம்பிடதலைப்பிள்ளை மாய்க்கவிக்குறிசொன்னேன் மனம். ௮0

மனமரிந்தால்மயமெரியு மன்னுசிம்பொன்னுடாங் கனமிழிந்தாற்காணலாங் காய்-பினவாக பூவாரும்பிஞ்சாகும் பொக்காய்கனியாகும் காயாடப்பூவுதிர்ந்த வாள். ௮௧

வாளமலரையிட்டாம் வாய்விட்டாவாயலாகும்
வாளாங்கரைக்காணப் பாராது-தூனாகும்
வெண்சுடரிலோட்டமிடும் வையகத்திற்பூவாது
கொஞ்சுமில்பாண்டமனே கோடி. அ௨

கோடிவடவரையுங் குலாவுங்கமலக்கன்னி
ஒடிவடகிரிக்கு வுறவானல்-நாடியிது
ஒக்கமணல்பொன்றடி மோங்காரங்கண்டவெளி
தக்காயிரஞ் சரி. அ௩

சரியாடலாமுண்டால் தானந்திபாயிரத்தில்
உறிபேறியாட்டலா மொன்றுகுந்-தெரிவேறும்
கட்டைதனலாகாது காயுங்கிரணத்திற்
புட்டுவிக்கும்பச்சைமூலி யார், அச

பாரிலிதையார்காண்பார் பாலகனேபுலத்தீசா
காரிகுத்தவள்மூலி நாமரிந்தோம்-ஊரிலுண்டு
குட்டவரைகோடாங் கும்பனென்போனுடாகும்
மட்டகுழல்மங்கைமணம் பூணு. அரு

பூணவறிவேறுவதும் பூரணத்திலூறுவதும்
காணமதுநீக்குவதும் நாட்டிலுண்டுதோண
நுண்ணறிவுகொண்டவனே நுகரப்பரிவாகுவென
ஒண்ணரிந்தவிட்டே னுவண். அகூ

வண்ணனுறைபழுக்கும் வாய்ந்தகவிருறவும்
பண்ணுமெனச்சிறக்கி பாலடையுமெண்ணுனர்

காட்டிவைக்கும்வெங்கலத்திற்கனகமென்றமேசை
யைப்போல், நாட்டிலிதுமெத்தவுண்டு நவில். ௮௭
நவிலவருகரந்தகிரிநயமானவெண்கிரியும். புவி
யிற்கண்டபொன்கிரியும் பூட்டவே-கவியிலொருகா
ட்டவில்லையிப்பொருளைக் கடனிருமைறயாவிட்டாற்
கூட்டுமச்சாணுறவென்றே கூறு. ௮௮
கூறுமரைக்கரையாங் குஞ்சரத்துக்கொன்றையாம்
வாறவிட்டபெட்டரைக்கு வைப்பாகுஞ்சேற[ளை
மூட்டிக்கடைச்சிலையிட்டு மூடிந்தேறுமங்கைவெள்
நாட்டிவிடுசொன்ன நயம். ௮௯
சொன்னமுறைதப்பாது சுந்தரானந்தவல்லி [ய்
என்னவரைகடற்கரையாமெப்போதும்மன்னவனு
கொடிமுழுக்கிவிடுங் கோலமலர்த்தாளாடும்
நாட்டவனுர்கைப்பழக்கங் காண்- ௯0
காந்தமலையுங்கடலுமுறவானால்
ஏந்துதனமுனக் கியாதோ-காந்தமலர்
காட்டிலேபூக்குங் கானலிலேகாய்காய்க்கும்
நாட்டிலேகாமறிந்தோம் நயந்து. ௯௧
நயந்தவடமேருவமோ நாரணனுர்பள்ளிகொண்ட
நயந்தகட்த்தாலைக் கண்டறிந்தால்-நயமாகும்
வட்டமில்லைசட்டியப்பம் வைத்தவர்கெட்டாகும்
கட்டளையாம்காடுவிது காண். ௯௨

நாட்டிலேசுள்ளிகல்லே நவமானபாண்டமிட்டு
காட்டிலைவத்தகதிராடுங் காமப்பூ-நாட்டி
வெட்டிபெடுபூரணத்தில் வெட்டிபெடுசாயமறை
கொட்டியவள்செம்பொன்னுங் குகை. ௬௩

பொன்னுகுமெனனும் பொய்புரையாய்ப்புலத்தீ
சன்பாசமென்றதொழிற்றப்பாகுங்கண்ணனும்[சா
பூட்டியுடைவெட்டவெளி பொய்பாகுஞ்சூதறியார்
நாட்டிலிதுமெத்தவுண்டு தன். ௬௪

தள்ளிவிடுபொய்த்தொழிலேச் சார்ந்துவிடுமூலிகன்
பள்ளிவிடுவப்பா னருங்கடலே-பள்ளியென [ளி
ஒதறிவாகுமென வுள்ளபடிபுலத்தீசா
மாதுமயமுப்பெனவே மகிழ். ௬௫

மகிழ்ந்துமனம் வெளிவிண்டாமாட்சிவிடுங்கா
ட்சியில்லே, யொழிந்துவிடுமெவ்வாழ்வு மோட்டிவி
டுங்-கடுங்களததிற்,தப்பாதுதப்பாது தானாகிலயி
ழ்த்திவிடும் எப்பாழாமுப்பாழ்மே லறி. ௬௬

பாழறிவான்பாலேயுண்டுபயனறிவான்மவுனமுண்டு
காயறிவான்கணியுண்போன் காலேபிலே- மாவானா
சொற்றவறிவூணவன்று சதாசிவமேகண்டவெளி
மெத்தவறிவாமென் றிசை. ௬௭

இசைகாட்டுவாள்மூலி யிளங்காட்டுங்கடறுப்பு
வசைகூட்டுசாரத்தில் வாதமென-நசைபாட்டம்
வங்களவைப்பூரம் வாய்ந்தவிந்துவீரமுடன்
மங்குலமழிக்குமது வாம். ௯௮

மதுவானபானமுமே மடக்கலது வாகுமெனக்
கெதிவேறேயில்லையுடன் கினிப்போம்-பொதுவாக
காட்டிவிட்டேன் பேய்மக்காள் நாவடக்கிப்புத்தி
கொண்டாற், கூட்டிவைக்குமல்லே குணம். ௯௯

குணமாமதியன்பதனிற் கூட்டிவைத்தபாகமுறை
மணமாமறிந்தோர்க்கு மயமாகும்-வனமூலி
வேறில்லைவேறில்லை வித்தையுணர்மாண்பழிக்கு
நாரிலைக்காய்கரிகட்டை நயம்- ௧௦௦

நன்றேன்புலத்திசர் நாயகியாள்திருவடிக்கி
வயன்றசிறுபிள்ளையென வாழலாம்-நயந்த [பா
மாற்றிவைக்கும்புத்தியறிமதியமூர்தமடாவெண்
சாற்றிவைத்தமாலைமுற்றுஞ் சார். ௧௦௧

அகஸ்தியர் வகாரமதிவெண்பா-௧௦௦

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

இருபத்திமூன்றுவது,

தண்டகபக்ஷிணி - கநுச.

பூவதுவாசமாகும் பொருந்தியதண்டகத்தை
நாவதுபோடுந்தானே நடுவிணையிருந்தக்கேளு
போவதுவருவதாகும் பூரணங்காப்பதாகு
மாவதுகோடிவித்தை யானந்தங்காப்புத்தானே.க

மண்ணதுவிண்ணுமாகி மானிலத்தோர்களெல்லா
மொண்ணதுபொருள்தானென்று வுற்பனவிலக்க
கண்ணதுமெய்யுமாகி காரணமுடிவாய்நின்று[மாக
எண்ணுமித்தண்டகந்தானியம்புதற்கறிகாப்பாமே

திருமகட்சோதியாகுஞ் செந்தலவல்லிமாதும
ருமகளவளேபத்தி மவுனத்தில்நந்திதோணக், கரு
வது நாமேசொல்வோங் கண்டத்தை விட்டிடாதே
பருவமாமாதுகற்பப் பட்சணியறிந்துகொள்ளே.

அறிந்துகொண்டென்னைத்தானேவந்தனரோர
திகாட்டி, அறிந்துகொண்டுன்னைப்போலயடக்கமா
யொடுக்குங்காலே, அறிந்துகொண்டதுபோதமாக
பூரணநாடன்னை, அறிந்துகொண்டாரும்பார்க்கவா
னந்தசோதிதானே. ச

வேறு-தண்டகம்.

உதித்தவெண்கரு மதித்தசெம்பால்
துதித்தவுத்தியிற் பதித்தெழும்பாரே. ௫

பண்டறிவித்தை புண்டரிசத்தை
குண்டலிசத்தி மண்டலமுற்றே. ௬

குத்தறிவித்தை சத்தறிசத்தை
பத்தறிபெட்டி யூற்றதுமுற்றே. ௭

முத்தினிற்செம்மை சத்தினில்நன்மை
பத்தினிதன்மை யுத்தமறியே. ௮

பட்டினிகெடவே விட்டிடுகடுவே
எட்டிடுவுடனே மாட்டிடும்பாரே. ௯

அக்கரைமீனை சக்கரத்தேனை
நக்கிடமானிற்பக்குவமாமே. ௧0

மூகமதுபுள்ளி யகமதுவல்லி
செகமதுசொல்லி பகலிருளாமே. ௧௧

தலைக்குமேற்காலை முலைக்குமேற்பாலை
கலக்கியேகொள்ள மலைக்குமேலாமே. ௧௨

கொழுமிஞ்சிகாயில் அழுமிஞ்சிச்சேரில்
வழுமிஞ்சிபுனலைத்தெளிமிஞ்சித்தெளியே. ௧௩

கோட்டுமுலைமாது சூட்டுந்தலையேது
பாட்டிலிவட்குது காட்டிமறைவாளே. ௧௪

அஞ்சிலிவன்மிஞ்சி நெஞ்சிலவன்றஞ்சி
வஞ்சியிடைகொஞ்சி விஞ்சைப்பயிலவரனே.
சொல்லறிந்தவோது வல்லமையுமாகும்
புல்லறக்குசோதி யில்லமதிலாமே. ௧௬
தேசிகருரைரை வாசிபதினாலே
வீசியெழுகாலே காசிநனியாமே. ௧௭
ஆதிமுதலோனே பாநிதருவானே
யூதிபமுமாகும் காதில்மொழிபேசே. ௧௮
எந்தவழிபோவாய் வந்தவழிபாரு
அந்தமனையாதி சொந்தமனைதானே. ௧௯
மனைபாட்டிதனையே யினையூட்டும்போது
தனையாட்டிநீயு மெனையூட்டிமேலே. ௨௦
பாட்டினிலுமில்லை காட்டினிலுந்தொல்லை
நாட்டிலுமில்லை வூட்டினதுமாமே. ௨௧
பாத்திமைபின்கண்ணை நாற்றிசையிலுன்னைத்
தோத்திரமும்பண்ணே மாத்ததிகம்பொன்
தொழிற்செய்யும்விந்து பளிச்செனவந்த[னே
ஒளிச்சதைநின்று விழிச்சதைப்பாரே. ௨௩
தலையினில்விதியே வலையினில்மெழுகே
அலைவதுமேது நிலையினிலறியே. ௨௪
மந்திரமதுவே தந்திரமறியே
ஜன்றிரந்தானே யெந்திரமறியே. ௨௫

பண்டுளதிளமை யுண்டறிவளமை
தண்டலைபடுமை கொண்டதுபதியே. ௨௬
பதிமனதுளமே நதிபுனல்வளமே
நிதிதுபழமே கெதிபெனலாமே. ௨௭
ஓதுவதுமுறையே மாதனதுளமே
கோதுபழுதிலையே நீதமதுயுனலே. ௨௮
வேறுதவியிலையே கூறுமொழிபறியே.
ஆறுசிலமதிலே தேரிமனதுறையே. ௨௯
ஒடியிருகாலை வாடியெனவோது
பாடிபவள்மாது தேடிவருவாளே ௩௦
கச்சணியுங்கொங்கை யிச்சையுடன்வருவாள்
பட்சணியேயென்று கெச்சையினில்லையே.
புத்திபுடன்மாது பத்தினியாளெனவே
சித்தினியுமாகி முத்தியருள்வாளே. ௩௨
பாட்டில்நலம்பாடி மேட்டிமைகள்பேசி
நாட்டிநிதிதேடி வீட்டில்வருவாளே- ௩௩
நாலுமறைவேதம் ஓலமிடுமாது
கோலம்பலதாகி நாலுமொழிவாளே. ௩௪
போதகத்தின்சொல்லி நீதகத்தின்வல்லி
மாதுபுத்திசொல்லி நாதமுத்தியாமே. ௩௫
தம்பலத்தின்பூச்சி செம்பருத்தபூவை
யும்பலத்தைவிட்டு வம்பலத்தில்நில்லே. ௩௬

பச்சைபசின்புகழை நச்சரவின்வாயில்
யிச்சையுடன் தடவி செச்சையினிலேறே. ௩௭

தொல்லவினைதீர நல்லரவன்வாயிற்
புல்லறுபோதி தில்லைநடம்பாரே. ௩௮

ஆடரவின்வாயில் ஓடுரசம்வாரு
நாடுநவலோகம் நீடுபுகழாமே, ௩௯

வாலைசிறுமாது காலுமதிநாலு
மேலுமதைபோது பாலுமதுவாமே. ௪௦

மறைநாலுவேதங் குறையாதுபோதம்
முறையாதுநாதந் துறையாகும்பாரே. ௪௧

அகத்தியெனைப்பாரு சுகத்திலெனைச்சேரு
மகத்துவமுமாகுமலத்திலதுவாமே. ௪௨

வேறு.

ஒடிவிளையாடுகிற காலினாலே
தேடுபொருளாகுமது யேழினாலே
வாடுவதுயேதுமில்லை நாலினாலே
ஆடுமதுவாதமுறை கோடியெனவாமே.
தாண்டிவிளையாடுமுறை யந்தமுறைபாரு
வண்டிமனையாளருகி லண்டிமொழிபேது
கண்டுமலையாதேயிரு பண்டுருதியாகுந்
தொண்டுபுரிநாதவொளி கண்டுகதிரோறே.

குத்கையடுன்னவழி மூன்றுவழியாகு
மாறுதனதுள்ளமறிதொன்றுவுரைமேலுங்
கோதுபழுதில்லைபதில் வேதையதில்தோணும்
பேறுமொழியுள்ளறிவு மேலுபரமாமே.

வேறு.

போடுமதுபோது வோடுவதுகீழே
பாடிபெடுவெளிப மாடுமதுபாரே. ௪௬
மேனிபதின்சாரை தேனிலதுவாரே,
ஊனிலதுசேரே வானிலெழுமாமே ௪௭

போதுமதுபோது.

தேசிகனிரசமே வூசிதமாய்விசமே
ரேசிதமாய்வழியே மாசிவெயில்போடே ௪௮
பார்மகளும்காவில் ஓமெனவுமாவில்
தாமெனவுமாவ ளாமெனவும்பாரே. ௪௯
அஞ்சதிலேகஞ்சு நஞ்சதிலேபிஞ்சு
நெஞ்சுருதியஞ்சு மஞ்சனுயிர்போமே. ௫௦
வள்ளிதிருவானல் வுள்ளமதிற்போனள்
துள்ளிவிழுங்காலி லள்ளியுணர்வாமே. ௫௧
குழியானைசேரை வழிபாதையறியே
தெளிவானபேரை யொளியாமல்மறையே.
மறையுமதுபோது கறையமதுதிலர்தம்
நிறையுமிதுபாரு பறையுமிதுசபையே. ௫௨

சலைப்பதிலும்நடுவே பலைபயமிடும்போது
வுபாயமறியாம லபயமிடுவாரே. ௫௪

வேறு.

ஆடுகிறபூரணத்தி சூட்டஞ்சூட்சா
மதிவிடையமா தகுதி சருருஞ்சொன்னேன்
சூடுகிறபூமலரின் வாசங்கண்டு
சூதுபலதொழிலாடி கொள்ளச்சொன்னேன்
பூடுசெடிவிருட்சமுதல் முளைத்துநின்ற
புல்லறுகுசாகரத்தின் பொருளைச்சொன்னேன்
நாடுதனிற்கருவாளி நீயேயானால்
நச்சரவின்விஷம்போக்கி வமுர்தமுண்ணே. ௫௫

வேறு.

மாதொருத்திமுத்தி காதிருகால்பொத்தி
விதிதருசுத்திச் சோதிமொழிவாளே. ௫௬
நாகவடிமாடி போகயிடத்தேடி
தேகமதுவாடி பாகமறிவாளே. ௫௭
எட்டுவிசைசொன்னேங் கட்டுமிறையளவே
நட்டநடுவீதி விட்டகுறையாரே. ௫௮
கண்டறிநேமம் உண்டறிசித்தே
பண்டுடவித்தை தண்டலையாமே. ௫௯
தண்டலையாரே விண்டுரையாதே.
மண்டலமெட்டுங் கண்டுளமாமே. ௬௰

ஊலமயின்வாபமுத காமயதாரும்
சோமனையுமாத சோழுகமுமாமே. ௬௧
கண்டுளகனிலைய வுண்டிடவாதி
சண்டனுமிலையே கொண்டுபுரிவாரே. ௬௨

வேறு.

உண்டபலனுனக்குத் தான்கண்டுதேரு
உள்ளமதின்பட்சணிலைய யுள்ளேபாரு
கண்டுகொள்ளவுண்டுபார் தண்டகத்தின்
கருவிடையமருந்து கொள்ளத்தப்போயில்லை
சண்டாளன்கைபாலே மாள்வதில்லை
மதியமுர்தமுண்டுவெளி யேறுவாயே
சதாகோடிசித்தநிலை க்ஷணத்தில்தோனும்
மண்டலங்கள் மூன்றுமறைக்ஷணத்தில்தான்.

வேறு.

மதிவளர்தவறியே நிதிபெருகுவிதியே
திதியுமொருதினமே நதியுமிதையறியே. ௬௪
ஆதிதலைபோட்டே சோதியுமாகி
மாதினமைபாகும் விதிதனிலேற. ௬௫
ஏறுதலைசொல்லிக் கூறுமொழிதல்லி
ஆறுதலைவல்லி தாரமெனலாமே. ௬௬
வம்புகளையறவே செம்புனலிரேரே
தம்புலனையறியே யும்பரறிவாரே: ௬௭

பேரிவைமாதர் ஆரறிவார்வூது
சீரிவனூறு நேர்நிறையுமாமே, ௬௮

வேறு.

ஓடுகிறகாலமறிந்து வணைமிற்றூங்கி
உற்பனமாஞ்சதாகோடி வித்தையாடி
பாடுகிறநாவறிந்து பாடிக்கொள்ள
பக்ஷிணிபிலாடிநின்ற கருவைச்சொன்னோம்
ஆடுகிறதொழிலாளி நீயேயானல்
ஆடுதிருவாடுதுறை யாட்டைக்கண்டு
கூடுகிறகாலறிவா போடிக்கூடு
கோடிசித்தஅரைட்சணைத்திலாடுவாயே. ௬௯
ஆடுவாயுனைக்கண்டு வென்னைக்கூட்டி
ஆச்சரியம்பட்சணியை கண்டுகொள்ள
தேடுவாரெங்கேயடா வரிவாருண்டோ
செகத்திலேவபனைக்கண்டாலுன்னைக்காண்பேன்
மாடேநீயறிப்ாட்டாற் சும்மாபோடா
வையகத்திலலைந்துகெட்ட மாடேபோடா
காடேபோய்த்திரிந்தலைந்து போகவேண்டாங்
கருத்துள்வைத்துப்பட்சணியைப்பாருபாரே.

வேறு.

உன்னுவதுகாம மென்னுவதுநேமம்
உன்னறிவைபோதி சன்னிவெளிபோரே. ௭௧

கல்லுருகுஞ்செம்பு வல்லிருளில்கம்பு
புல்லறருகுறம்பு சொல்லிலறவம்பு. ௭௨
பூத்தமலரரும்பு யேத்தமுளகொம்பு
சேத்தபுனலத்தில் மாத்ததிகமாமே, ௭௩
மீக்கிலாட்டைக்கண்டு தாய்க்குலாட்டையுண்டு
பேய்க்குளாட்டில்நின்று கூக்கிலாட்டைப்பாரே.
பாருக்குள்பரப்பை கூறுமொழிசிறப்பை
தேறிமனதிறப்பை தூறுதலமறியே, ௭௫
தள்ளுகிறகாடே தெள்ளமுர்தமாகும்
என்னளவுபொய்யை வீள்ளவில்லாமே. ௭௬
கச்சணியுங்கொங்கை பட்சணியுமாவாள்
எச்சமுதலாவாள் கச்சருகிபாரே. ௭௭
தண்டையிடுகாலி லண்டபிரான்மாது
தெண்டனிடுவாரை கண்டலையுமாமே. ௭௮
ஏகமனதாக போகமதைநீயும்
சாகமனதாகி போகமெனலாமே. ௭௯
மங்கைமுதுகண்ணில் தங்கையொடுபிசைய
தங்கள்கதிர்சேரு மெங்கள்குலமாமே. ௮௦
முகூர்த்தமொருநாளில் வகுத்தமிருகாளிற்
பகுத்தறிவுபாதம் நிகழ்த்திடும்வினையே. ௮௧
பஞ்சவடிவானை நெஞ்சில்நினைவேனை
தஞ்சமதுவாகிக் கெஞ்சிவருவானே. ௮௨

புல்லருகுறலே வல்லசுரர்மாள்வர்.
சொல்லவரிதாகும் நல்லபதஞ்சேரே. ௮௩
வீச்சிடுமபத்திற் பாச்சிடும்ரசத்தை
பேச்சிடுவிஷங்கள் போச்சென்றெனலாமே. ௮௪
ஜொல்லிமலைமாது சொல்லுமொழியேது
வல்லியுனதாக மெள்ளவருவாளே. ௮௫
வருவதுநீபாரு வுருவதுநீசேறு
கருவிதுவுமாகுந் தெருவில்விளையாடே. ௮௬
பண்டரீகமாது கண்டுவிளையாடுங்
கொண்டவளுமாடு தொண்டுபுரிவாளே. ௮௭
மாதழுதகண்ணீர் சோதிநிறமாகும்
சூதமதில்வாரு வாதமுறையாமே. ௮௮
சொன்னகருவறியே சன்னபவமொழியே
பொன்னையதில்நிசமே யென்னைவளைவசமே ௮௯
கச்சசுரக்கரியே மிச்சமிதுயிலையே
வச்சமிதுபொரியே மச்சுவிஷமிலையே, ௯0
தலைச்சுருளிவேரை விலையறியமாதே
உலையில்மெழுகாகி நிலையில்வருவாளே. ௯௧
அரிராசிகன்னி நிரைராசியாவாள்
துறைராசிவேறு கருவாளியறியே. ௯௨
காலையதின்பாலை வேளையதில்வாரு
ரோளையவள்மாது வூளையிடுவாளே. ௯௩

சோதினையுவாகு மாதிகருநாதம்
வாதிமகனைவாய் கோதுபமுதிலேயே. ௯௫
ஊமச்சின்பூச்சி தாமச்சிலையூட்டி
மானிலத்திலேற்றி காமுகத்தில்வையே. ௯௬
வைத்திமேவன் மாது சுத்திதலைவிசங்
கொடுத்தடுமையபாசி முத்தமிடுவாளே. ௯௬
வாரலூக்தின்முன்னே காரணத்தின்மண்ணே
பூரணத்திலென்னை மாணத்தில்வாரே. ௯௭
கலகமிடுமாது வலதழியுகீயும்
புலையில்மெழுகாஙி திலர்தமீடுபாரே. ௯௮
வாடியிலேரைக் கோடிதனில்வாரு
வோடியவள்மாது தேடிவருவாளே. ௯௯
காச்சமாமுதிர பேச்சுரையின்பாக
பேச்சுவடிமூலங் தேச்சிவிடுபாரே. ௧௦௦

வேறு.

எழுதிலேமாதுகுறி யறியச்சொன்னேன்
எட்டதிலேவிட்டகுறை தோணச்சொன்னேன்
ஈனதிலேதிருநாளைப் பார்க்கச்சொன்னேன்
நாட்டிவன்றனுடிநின்ற காலைச்சொன்னேன்
சூழுகிறகருவியெல்லா முறதியாலே
சுட்டுவிட்டதுறையறிந்துபார்க்கச்சொன்னேன்
வேனேயென்றாயன்றதை தாண்டிக்காட்டி
வெட்டவெளியாகவுமே சொன்னேன்கேளே.

வே று.

ஆதிபதிசுபம்பில் வூதியெடுமெழுகில்
பூதநனில்கிரம்பி வீதியருவானே. க0௨
நாலூதலேநீரை நாலதிசேறு
ஓலமிடுமாது வாலரசமாமே. க0௩
சுட்டிபலதொழிலாள் கெட்டியவலெழிலாள்
கிட்டகுரையறிவா ளெட்டியவள்தானே. க0௪
பிள்ளைதின்னும்பேய்ச்சி கள்ளியவளாச்சி
வுள்ளபடிஞச்சி வெள்ளியெனலாமே. க0௫
வெள்ளிபிறஞ்சியப்பி தள்ளிவனதவப்பி
வுள்ளபடிகருப்பி மெள்ளவருவானே. க0௬
கடிதடத்திஹுள்ள படியிடத்தில்வீள்ள
துடிதுடித்தமாது லடியவிட்டதரியே. க0௭
அறியில்வனுனையே குறியபழந்தனையே
நெறியவிவன்தனையே பிரியவகைதனியே. க0௮
பத்தினியுமாகு முத்தமிலைச்சேரு
பெத்ததவனுதல் வுத்தமுலைப்பாலே. க0௯
பாலுமுளதாகில் மலயனுமாவைப்
பாலனையும்வெல்ல வாலவிஷம்போமே. கக0

வே று.

ஆயிந்தப்படிஞமே யாஞெம்பாற
வகத்திலகக்கண்டறிவை யறிக்தபாற

காயிந்தபட்சணியைக் கண்டுகொண்டோம்
நாதாந்தகுருவாகி வருளைப்பெற்றோம்
ஓயிந்தப்படிபார்த்து பார்ப்போர்தன்னை
ரிச்சரித்துபூரணமாங் குப்பத்துள்ளே
போயிந்தப்பூரணத்தைப் போகாயற்றான்
போதறிவாளுட்கொண்டா லறிவார்பாரே. ௧௧௧
பாரடாதண்டகத்தி னறிவாஞ்சூட்சம்
பகரிதுகொங்கணர்தன் பட்சணியைப்பாரு
ஆரடாபதையறிவா ரிதனைப்பாரு
வன்னாளுமின்றாலுமொன்றாய்ப்போச்சு
தேரடாமனந்தேரி யறிவார்பாரு
ஜெகஜாலவித்தையெல்லாம் பட்சணியேயாகும்
யேரடாவெளிசேயறி யின்னாலேநீ
யென்னைப்போலறிந்துகொள்வா ரொருத்தரில்
சீரடாவைத்தான நாலாங்காலை [லை
சிறறிந்துகொண்டவனே சித்தனாமே. ௧௧௨

வேறு.

வேகமதுவிதியே பாகமதிற்சேரு
நீதமதுபாரு வாதிகுருநீயே. ௧௧௩
நீயெனதுபிள்ளை நானுனதுதந்தை
தேனிலதின்பர் தானுமதுவாமே. ௧௧௪

ஆமெனுமெழுத்தை வோமெனவும்யோது
காகமதுதாமு மாமனதுதானே. ௧௧௫

அஞ்சமலரனையே பஞ்சமிலகிளையே
செஞ்சொல்மொழியலைமேல் நெஞ்சிலிதுவரையே.

ஆறுமறைமேலே கூறுமொழிபாரு
ஓதுமதுபாது மேறில்விளையாடே. ௧௧௭

வெள்ளியிருகாலை வுள்ளேயிநாளை
தென்னியெனுமாசி வள்ளலெனுமாமே. ௧௧௮

தேசியதுபாலை நேசியதிநாலே
பூசிவிடுமேலே வாசிதனிலேற. ௧௧௯

நெஞ்சாரப்பொய்யை அஞ்சாமற்சொன்னேன்
துஞ்சமற்கேளு மிஞ்சாமற்பாரே. ௧௨௦

வேறு.

என்னுணைபிதைவிட்டு விடாதேசொன்னேன்
யேகாந்தவிந்தாலே தன்னைக்கட்டு
முன்னுணைசத்தியமாய் விண்டேன்பாரு
மூலகத்தோர்க்கோது யென்னைக்காண
சொன்னாலுந்தெரியாது மனையாட்டிவாழ்க்கை
சகபோகத்தாலறிய மாட்டாயானல்

உன்றனையுனக்குநாட் டொழிந்தபேச்சை
முழுமூடாமறந்துவிட்டா யின்னங்கேளே, கஉக
கேளாதபாவிபா ருனக்குத்தந்தை
கேவலமாய்விட்டுவிட்டா னுன்னைத்தானே
பரிபூரணசேதிசொல்ல சற்றேகேளு
பச்சைமால்ரீயாவாய் பத்தும்பாரு
மாளாமல்மாண்டயிட மம்மாவம்மா
மதிகெட்டுவலையாலே சும்மாய்வினை
பெழானவெழுதிந்து பேழைபார்த்து
பென்னைப்போனுண்டுவெளி பெறுவாயே. கஉஉ
எறுவாபறிவாலே தேறிக்கொள்ள
பெகவுபங்கிடமான சோதியாலே
தெருவாய்கண்டகண்ட தறிவாய்க்கொள்ள
சிந்தித்தபொருள்வாக்கு மருளேவாகும்
ஆறுமொருதலமதிலே பெறச்சொன்னேன்
அதின்பிறகேமால்கொண்ட தரிவாற்பாரு
னருவாய்மூடுதற்கு மூடியுண்டோ
உச்சரித்துப்பட்சணியைத் தன்னைப்பாரே. கஉ௩

வேறு.

நேத்திரத்தின்வழியே பார்த்திருக்குமொளியே
ருத்திரத்திற்கிரோன் தோற்றும்வெளிபாரே.

வேறு-

தோற்றுவதுகதிர்கொடி காந்திவீசுஞ்
சுழிமுனையில்கண்ணோட்ட மேற்றிப்பாரு
பார்த்திடவேகதிர்கோடி பிரமைதோணும்
பகலிரவுமற்றவிடம் பதிவாய்ப்போகும்
ஆற்றமுனக்கிப்பதியில் மனந்தான்பொக்கி
மகத்தானமாய்கைபென மொதவிப்போச்சு
பார்த்தவிடம்பரவெளியாய்த் தோணலாச்சு
பகாரிதுயித்தனையு முணர்வித்தானே. ௧௨௫

வேறு-

விந்துதித்தவாதி வந்துதித்தபோதம்
மெந்தவிதத்தாடுமோ யந்தவிதத்தோடுமே- ௧௨௬
ஓடுமதுபோது நாதனிலைவானில்
தேடுபொருள்வேதந் தானிமுறைகாணல்- ௧௨௭
ஆடுவதுதானொ நாதனொளிபாரு
கூடுவதுயாணு மாடுமவள்பாரே- ௧௨௮
நிட்சயமாய்வந்துதற் சொருபநிலைபாரு
வச்சமில்லைமுன்பு வச்சபொருள்தேடு- ௧௨௯
கச்சுருகியாக கெச்சையிலேபேறு
பச்சைவண்ணரூபி திருபட்சணியுமுற்றே- ௧௩௦

வேறு-

திருமகள்பதியிலாதிதருவருவாகிமேவி,அருவு
ருவாகிமுற்ற வகத்தியனென்றோர்நாமும்,கருவது
காட்டியீசன்னையினிலீனர்தலைவபன்,பருவமுமிது
வேயென்றுபட்சணியுரைத்தேன் முற்றே- ௧௱௧
தண்டலேபாதிணுகத் தண்டகமோதும்போது
வண்டருமுனிவர்போற்றவகத்தியனென்றேநாமங்
கொண்டதுடனீசன் வந்தருமுனியென்றேகூறி
பண்டோர்திவெண்பால்பட்சணியென்றேமுற்றே-
பட்சணிநந்திமூலர் பாடலும்நம்மைப்பார்த்து
பட்சணிபாடினார்கள் பகிரண்டதண்டகத்தில்
லிட்சமிர்நூல்தன்னில்நிகழ்த்தினேமேகமொன்று
பச்சமில்லைபாரா பாதியாங்காப்புமுற்றே ௱௱௧

முற்றிலும்நூறுங்கூட்டிமுப்பத்திரண்டும்பாரு
முற்றிடமதுவாய்காணும் முப்பெனதுரிதிதோணு
ங்கற்றவரென்னூல்தன்னை கைவிடார்கருவைக்கா
ண்பார்.செத்தபேரில்லைபின்னூற்செப்பவுமூத்தியா
மே- ௧௱௪

அகஸ்தியர் தண்டக பக்ஷிணி-௧௱௪.

முற்றிற்று.

சிவமயம்,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

இருபத்திநான்காவது,

சரக்குசுத்தியென்னும்

கன்மசூத்திரம்-கருய.

காப்பு.

சீரணிகொன்றைசூடுஞ்சிவனிருபாதம்போற்றி, வாரணமுகத்தோன் பாதம்வணங்கிநூலைறம்பாணசெல்லப், பூரணஞானமாலே சரஸ்வதிபாதம்போற்றி, காரணமானசெஞ்சொல் கன்மசூத்திரந்தான் காப்பே.

கன்மநிவர்த்தி செய்ய.

ஆதியாயுலகில்வாழு மனிதர்செய்கன்மாகன்மஞ், சோதியாம்சூத்திரத்திற் சுருக்கியானுரைக்கக்கேளீர், வாதியாயுலகில்வாழ்ந் துவயித்தியஞ்செய்யவென்றால்,நீதியாமனிதர்செய்யும் கன்மத்தைநிவர்த்திசெய்யே. உ

சண்டாளர் செய்கை.

கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்வான் கணமானவாதியாகில், வன்மத்தின்வழுமையானோர்வயித்தியஞ்செய்யமாட்டார், தன்மத்தில்மனஞ்செல்லாதது சண்டாளசேத்தோர்கள், குன்மத்தில்அழுந்தமாதர் கூடழிந்தேகுவாரே. ௩

வாறுகேள்முன்னூலாய்த்துவடமொழிதமிழா
ய்ச்செப்பேதன், றூறுபத்தன்பதுக்குள் நிகருள்ள
றூலொன்றில்லை, வீறுள்ளவினைகளோட்டவெகுசு
ருக்குடனேதானுங், கூடகேள்பொதிகைவாழுங்கு
றுமுனிகூறலுற்றேன். ச

தன்மஞ்செய்யாதவர்.

கன்மந்தான்மிகுந்தால்செய்யுங்காரியமேதோ
வென்னில், குன்மந்தான்முதலாயுள்ள வியாதிகள்
கூடிக்கொள்ளும், வன்மந்தானுறப்பில்தோஷம்வ
ந்திடும்வறுமைசூழுந், தன்மந்தானில்லைமூடர்சமை
ந்தும்பின்னரகந்தானே. ரு

நரகம்விலக்கு.

நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம்நாங்களுரைக்கமாட்டார்
நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நவிலுவேகாகமத்தில், நர
கந்தானகலுஞ்சூட்சம்நவிலுவேநன்றாய்க்கேளு, நர
கந்தானகலுஞ்சூட்சம்நாட்டினில்நவிலொண்ணாதே

ஒன்னான நாதாக்களுறுதியாய்ச்சொன்னசூ
ட்ச, மென்னானமாதாக்களுரைசெய்யாதொழிந்த
சூட்சம், ஒன்னானசிவனாரன்றுவுமையவட்குரைத்
தசூட்ச,மொண்ணானசூட்சங்கண்டாவொழிந்திடுவி
னைகள்தானே. எ

நல்வினை ஆராய்ந்துபார்க்க

வினையொழிசூட்சந்தன்னை விபரமாய்க் காண
வேணும், வினையொழிசூட்சந்தன்னைக் கருதினர்

காணவேணும், வினையொழிசூட்சந்தன்னை வெய்யி ஞற்காணவேணும், வினையொழிசூட்சங்காண நூல் களைவிறைந்துபாரே. ௮

பாருநீ பூரணத்தி நூல்கள் பற்பலவுந்தானே, காருநீகொங்கணவர் சொன்ன கடைக்காண்டமத னைப்பாரு, சீருடன்பிறவிநீறச்செப்பினேன்சூட்சந் தன்னை, பாருமே அறியச்சொன்னேன் மறிந்தவர் ஞானியாமே. ௯

பிரணவக்கவசம்.

ஞானமாஞ்சூட்சந்தன்னை நவிலுவேனாதவிந்து
மோனமாம்பிரணவத்தை முழுதுமேவளையக்கட்டி
வானவாமனவுதன்னை வளைத்துநீசத்திபோடே
யேனமாய்கடிவேயேறிக் கலையினில்சூலமிட்டே.

இட்டிடுஞ்சூலத்துக்குயிருபுறமெழுத்தைக்கே ளு, விட்டதேயெழுத்திஞேடே விடாதயிந்திரண்டு ஞ்சேர்த்து,பட்டதோர்சூலத்தின்மேற் பகர்ந்திடச் சத்திபிட்டு, யட்டமாமேகசூட்ச மாமென்றுவறிந் துகொள்ளே. ௧௧

அறிந்திந்தச்சூட் சந்தன்னையரித்தகடன்னிற்சே றி,செரிந்திடுமெண்கோணமிட்டுத்திக்குபாங்கரைய வைத்து, பிரிந்திடுவாசல்நாலுவளையமிரண்டென்று பேசி, பரிந்திடுக்கணேசன் கந்தன்பத்திரக்காளிப் பேரே. ௧௨

பாருநீவிரபாகு தேவரும்பரிவதனல், சேருந
ல்வாசல்விட்டுச்செப்புறேன் தனையில்கேளி, காருநீ
தூரமாகக் கருதியென்விரல்தாழ்வாக,வோடுமெகு
ளிகைசூழ்வா ரொருநாள்கும்பமாமே. கரு

கும்பம்ஸ்தாபிக்க.

கும்பத்தினிறையைத்தண்ணீர் சேரவேகந்தமிட்டு
அம்விற்றவாடைசுற்றியதன்மேல்மஞ்சளப்பி[காய்
பின்பமாவிலையுஞ்சாற்றி யெலுமிச்சம்பழமுந்தேங்
கம்புவாய்மஞ்சற்பூதி வாயிலினடுவேவைவயே. கச

வைத்துநீயஷ்டகும்பம் வகையெல்லாம்பகை
யாய்தானே, வைத்துநீயெட்டுதிக்கும் வகையதாய்
ப்பின்புகேளு, பத்துநீசெந்நெல்தன்னைப்பரப்பியே
சூட்சமிட்டு, முத்தியேகொடுக்கவென்றமுறையுட
ன்பதிக்கமுக்கியம். கரு

உருசெபிக்க.

முக்கியமாகவென்றால் முறையதுசொல்லக்கேளு
சக்கியவாதிகாரங் காலையில்ஸ்நானஞ்செய்து
சிக்கியவோமமெக்கியஞ்சிறக்கவேலட்கந்திரு
முக்கியமாகச்சூட்ச முருவதுதாக்கிடாயே. கசு

தாக்கியசக்கரத்திற்கும்பந்தான்சுத்திவைத்து
நோக்கியவெழுத்திலேறநடையவோரெழுத்தாஞ்
சூட்ச, மாக்கியவெழுத்திறலே வகன்றிடும்வினைக
ளெல்லாம். யாக்கியமாகச்சொன்னேன்பகர்ந்திடிற்
பாவம்போமே. கஎ

கன்மந்திர அட்சரமெழுதிகட்ட.

போச்சுதுநோயாளிக்குப் பிடித்திட்டவினைகளெல்
மாச்சுதுவறிந்தானாலப்பமேமனதில்வைத்து[ளா
வச்சுதுநோய்களென்று யெங்கிரீதிரியவேண்டாங்
காச்சுதுநோயாளிக்குக் கட்டிட்டாகன்மம்போமே
கன்மமேபோகவென்றாற்கடும்பிணியாளர்தம்
மை நின்மமாஞ்சரீரசுத்தி செய்துமேநிஷ்டையாக,
கன்மமேமுன்னேவைத்து நான்சொன்ன முறை
யைச்செய்து, நின்மலரீறுசாத்நிருட்சத்தில் நிவர்த்
தியாமே. ௧௯

நிவர்த்தியாஞ்சூட்சத்துக்கு நிறைந்திடத்தூப
தீபஞ் சவிர்த்தியசாந்தூபட்பம் புழுகுடன்சுகந்தஞ்
சாற்றி,யுவிர்த்தியமாகும்வண்ணமாறெடுதாலைப்
போற்றி யுவற்றியபாவந்தீரென் றுன்மையாயிருந்
திடாயே. ௨0

இருந்திடும் வினைகளெல்லா மேகிடுமருந்துசித்தி
யறிந்திடும்பிணிகளெல்லா மகன்றிடுமகறனக்கே
தெரிந்திடுமாறுலட்சஞ் சொல் வுண்மைவுண்மை
கருந்திடுங்கசடருக்கு காரணஙகாட்டொண்ணாதே.

சரக்குசுத்தி,

ஒண்ணுனசரக்குசுத்திலொருவருமுறைக்கவில்லை
கண்ணுனசரக்குக் கெல்லாங்கன்மந்திராவிட்டால்
பண்ணுனமருந்திற்சேர்த்துப்பருகிடபிணியாளர்க்
கணணுனசெத்தூரங்க ளூட்டபடும்கண்ணுகாதே. [கு

லிங்கம்.

கன்னனசரக்குசுத்தி கவிலுவோம்லிங்கத்துக்குப்
பண்ணனபழச்சாறூடபருகிய பாலுங்கூட்டி [த்து
சண்ணுகமேனிச்சாறு மூன்றரையுஞ்சமனுய்ச்சேர்
சுண்ணுகலிங்கத்துக்குச் சுருக்கிடச்சுத்தியாமே.

வீரம்.

ஆச்சுதுவீரத்துக்கு வகைவுடன்சொல்லக்கேளு
பாச்சுதுயிளநீர்விட்டுப்பண்பாகவவித்துப்போட்டு
வூச்சுதுகடிகைமூன்று வுற்பனங்கண்டுகொள்ளு
காச்சுதுயிளநீருள்ளே கழுஞ்சிற்பூரணஞ்சேரே.

பூரம்.

சேர்த்திடுபூரத்திற்கு வெற்றிலையிளாருகூட்டி [வை
கார்ப்பிடுயொழுஞ்செய்து பொழுதில்மூணுநாள்
வாய்ந்திடுகிழியாய்கட்டி வைத்திடுச்சுத்தியாச்சு
பார்த்திடுவெள்ளைசுத்தி வப்பட்னைடவ றடக்கேளே

வெள்ளைப்பாஷாணம்.

அறையுறேனமுரிக்குள்ளே யிளகலாயறைத்
துபோட்டு, வறையுரேன்மடிதாரனென்றுவற்றவே
நன்றாய்க்காய்ச்சி, வுறையுறேன்கிழிமைழவாங்கிக் க
ழுவியேயுலர்த்திக்கொள்ளு, முறையுறேன்கெவுரி
தத்திமுறையதுபகரக்கேளே. ௨௬

கெவுரிக்குதிரைப்பல்லி.

தேனதுபண்ணிப்பாலில் கிழியதுவகக்கட்டி
ஆனதுகடிகையொன்று வவித்திடல்சுத்தி

சாளதுகுதிரைப்பல்லி சுத்தியின்குணத்தைக்கேளு
காளதுகடிகைமூன்று காவினிலுமிரீரலே. ௨௭

மனோசிலை.

உமிரீரிலூரப்போடு வுலர்த்திடச்சுத்தியாச்சு
ஆமினிசிலையின்சுத்தி யப்பனேவறிந்துகொள்ளு
தாமினிக்காடிநாழி தண்ணிலேகிழியைப்போட்டு
ஆமினிகடிகைமூன்று வவித்திடச்சுத்தியாமே. ௨௮
ஆமிதுபவளசுத்தி யாவின்மேரிருநாழிக்குள்
காமினிக்கிழியாய்க்கட்டித் தாக்கிடுகடிகைமூன்று
வோமிதுவுலர்த்திப்போடு வுத்தமம்நல்லசுத்தி
தாமிதுவரிதாரத்தின் சுத்தியைக்கருதக்கேளே-

அரிதாரம்.

கருதியவமுரிநாழி கல்சுண்ணக்கலசமாகும்
பருகியேமேனிச்சாறு படியதுகால்தாளுகும் [ச்சி
கருதிச்சேர்கடிகையொன்றுகிழிதனைசுருக்காய்க்கா
சுருதியேகலத்திசுத்தி சேர்த்திட்டுயுலர்த்திடாயே.

சலாசத்து கல்நார்,

உலர்த்தியேசலாசத்துக்குவூறல்தான்போகக்
கேளு, தலர்த்தியேபழச்சாறுதன்னில் காய்ச்சியே
யுலர்த்திப்பின்பு,கலர்த்தியவெருக்கம்பாலிலூறவே
நாளும்ரெண்டு, ௵ கலர்த்தியேகமுகிட்போடு கல்நா
ரின்சுத்திவண்மை. ௩௧

கெருடபச்சை.

வண்மைபாங் கழுநீரில் வாட்டிடுகடிகைமூ
ன்று, கண்மைபாம்பின்கொடுத்துக் கழுவியே ரவி
யில்போட்டு, பண்மைபாங்கெருடப் பச்சைப்பாங்
கினைபகரக்கேளு, தண்மைபாம்பயறுபோலே தட்
டிபெகிழியைக்கட்டே. ௫௨

சீனக்காரம்.

கட்டிபெருமறிச்சாற்றில் கடிகைமுப்பதுமே
காய்ச்சி,ஆட்டியே கழுவிப்பின்புவுலர்த்தியே வைத்
துக்கொள்ளு.கட்டியுஞ்சீனகாரசுத்தியின்சிறப்பை
க்கேளு, ஆட்டியேயாவின்பாலிலூறவேபதிகசுத்தி

பொரிக்காரம்.

சுத்தியாம்பொரிக்காரத்துசுத்திதான்சொல்ல
க்கேளு, புத்தியாய்க்கிழியாய்க்கட்டி பெருமைசா
ணூச்சாற்றில், வைத்துமேகொதிக்கும்போது வண்
மைசேர்கிழியமுக்கிப், பத்தியாங் கழுவைக்கதலை
பிலைபகரக்கேளே. ௫௪

குக்கில்-குந்தரிக்கம்-காரம்:

பகருவே|னெருமைமோரில் பண்பதாயூரப்
போடு, தகருவேன்குந்திரிக்கஞ்சுத்திசாற்றுவேன்
சாராயத்தில், சருகுவேயூரப்போடுவொருநாளில்சு
த்தியாச்சு- கருகுவேன்காரத்துக்கு மூத்திரத்தில்
மூணாறுநாளே. ௫௫

கெந்தி.

மூன்றுநாள்தானவிக்க முக்கியமர்தகந்திதாண்டவமாடுங்கெந்தி சத்திபின் சார்புகேளு, என்ற ஆவெண்ணெய்விட்டுயிருடம்பினிலுருகிப்பாயில்ஆன்றயிரஞ்சுதிஞ்சாய்க்க வதிகமாய்ச்சுத்தியாச்சே. ௩௬

ரசம்.

ஆச்சுதுரசத்தின்சுத்தி யறையுறேனடைவாய்த்தானேபோச்சதுபுகைபூராந்தான் மஞ்சளுஞ்செங்கல்தூளும்,பாச்சுதுபொடியீருப்புபோட்டுயேரைத்துப்போடு, வாச்சுதுமேனிச்சாறுந் தேனும்பிரண்டையுமாய்மத்தி. ௩௭

மத்தித்துப் பின்புகேளு மருவியபிஞ்சிச்சாறு, கொத்தினுவாரைப்பட்டைகுறுகியகியாழந்தன்னில், சிதநிராமூலச்சாறு சேர்த்தரை திரிபலாதி வத்தியகியாழந்தன்னில் மத்தித்தவளமைகேளே. ௩௮

கேளுநீவமரியோடு கிளர்ந்திடுமத்தியத்தி நாளினில்நாகப்பட்டை நன்றாகக்கியாழஞ்செய்துவாளினில்வெவ்வேறாக வர்த்திக்கவணிகமாரும் நாளினில்மதுராகுத மஃதும்வெவ்வேறதாமே. ௩௯

ஆமினிவகைகவகைக்குபளவதாய்க்கொண்டுவந்து,நாமினிவொவ்வொவ்வொன்றாகச்சலத்தினிற்சமுவிப்

போட்டு, வேமினிவாலைசூத மூறுகாணிந்த்சுத்தி,
நாமினிமுடிதாரத்தின் சுத்தியைநவிலக்கேளே. ௪௦

முடிதாரத்தின்:

கேளுநீ பனையின்கள்ளுகெடிபதாய்ப்படிநாலுக்குள்
வாளுநீகிழியாய்க்கட்டி வைத்தேறிவளமையாகும்
வாளிதகழுவிலைக்க வண்மையாய்நல்லசுத்தி
பாளிதாரசிங்கி பதினுடசத்திகேளே. ௪௧

தாரசிங்கி.

அதினுடசுத்தியென்ன பாட்டுநீர்தன்னிற்கா
ய்ச்சு, வதனமாங்கொட்டிநாலுவரிசையைவளமாய்
க்கேளு, சதனமாமுலைப்பாலோடு சுத்தவெள்ளாட்
டுப்பாலும், பதனமாவொவ்வொன்றுக்கு நாழிகை
பத்துபத்தே. ௪௨

தொட்டிபாஷாணம்.

பத்துபத்தாகவூரிப் பார்த்திடஞ்சுத்தியாகுமு
த்து முத்தானதொட்டிபாஷாணமுறையைக்கேளு
சத்துச் சத்தாகவெட்டி தானொருகிழியாய்க்கட்டி,
கொத்துக் கொத்தாகநெல்லி லவித்திடுகுறியைப்
பாரே. ௪௩

மடல்துத்தம்.

குறியென்ன கழுவிப்போடு கூறியமடலின்சுத்
தி, நறுவெண்ணெய்பதனிற் போட்டு நாளு ரெண்டுதீ
வாங்கி, தெரிபடாதயிருக்குள்ளே செறித்திடு நா

ளொன்றாந்தான், பிறிவென்னகுமரிச்சாற்றில்மஞ்
சனின்சாற்றிலோர்நாள். ௨௪

துருசி.

நாளொருநாளாம்பூரங் கழுவியேயுலர்த்திப்போடு
பாழொருநல்லசுத்தி பச்சையின்துரிசைக்கேளு
வாழொருபசுவினீரில் வைத்தெரிபடிநாலுக்குள்
சீருடன்கழுவிவெய்யில் சிறப்புடனுலரவையே.௨௫

சாத்திரபேதி.

வைத்திடசுத்திபாச்சு மருவியசாஸ்திரபேதி
சைத்திடுநாரத்தங்காய் சாற்றினிலூரக்கண்டு
பத்திடக்கழுவிப்போட்டு பார்த்திடநல்லசுத்தி
நத்திடுமஞ்சனக்கல் சுத்தியைநவிலக்கேளே

அஞ்சனக்கல்-நாகம்-

கேளப்பா புளியின்சாற்றிலூறப்போ
ட்டு, நாளப்பாசென்றபின்புநல்லதோர்சுத்திபாச்சு
வாளப்பாநாகசுத்தி கருவியே கேளுகேளு, தா
ளப்பாநல் லெண்ணெய்க்குள் தாளொரு நாள்தானா
கும், ௨௬

தாம்பரம்.

நாளதாப்பழச்சாறுக்குள் நாழிகையறுபதாகு
ம்,வேளதாய்க் கழுவிப்போட்டுவெய்யிலிலுலர்த்தி
ச்சுத்தி, கோளதாய்தாம்பிரசுத்தி கூறுவோமின்

ங்களு, வெள்ளைபதா முரியொன்று விளம்பிப்பழச்
சாறென்றே. ௪௮

சாறுடன்சாரங்கூட்டி தாளகந்தாளுங்கூட்டி
வீறுடன்கலக்கிபேதான்வெய்யலில்பத்துநாள்வை
நீருடன்கழுவிப்போட்டு நிசமதாய்ச்சுத்தியாச்சு
பாருடாநாகசுத்தி வரையுறேனறிந்துகொள்ளே.

நாகம்-

கொள்ளவேவமுரிதன்னிற் கூட்டிடுகல்லுச்சு
ன்னம், முள்ளதுபழச்சாறேதா னுறவிடுவுருவாய்
ச்சேர்த்து, வல்லதுநாகந்தன்னையாட்டுநெய்தனிலு
ருக்கு,வுள்ளதுபத்துசாய்க்கநர்சத்தியாகும்பாரே.
பாருநீகோரந்தஞ்சுத்தி பகருவேன்கரணைஞ்சாற்றில்
சீருடன்காச்சித்தோய்க்க சிறப்புடனேழுகாச்சு
வாருநீகழுவிவைக்க வண்மையாய்நல்லசுத்தி
பாருநீகோரியத்தின் சுத்தியையறிவாய்க்கேளே. ௫௧

கருவங்கம்-

அறிவது வெள்ளாட்டுநீ ரதிலுடன்பிரண்டை
யின்வேர், சிறிவதுயரைத்துப்போட்டு சிறக்கநல்
லெண்ணெய்க்குத்தி குறியுடனுருக்கிச்சாக்கக்குண
மூடன் நீறுமாகு, மறிவதுநல்லசுத்தி இச்சவதுவ
முருள்ளேர்க்கே. ௫௨

பொன்னிமிளை அப்பிரேகம்.

உள்ளபொன்னிமிளைசுத்தி யுரைக்கிறேனுணர் வாய்க்கேளு, கள்ளவாங்கடிமைக்குள்ளே காச்சிடு மூன்றுநாள்தான். வள்ளலேநல்லசுத்திவண்மையா மப்பிரேகத்தை, வுள்ளதுசொன்னேங் காடிதன்னி லேவூரப்போடே, ருஅ

கல்மதம்-நேர்வாளம்.

போட்டதுபத்துநாட்தான் புகல்கிறேநல்லசுத்தி யாட்டதுகல்மதத்தே வமூரியில்கழுவிப்போடு தீட்டதுநல்லசுத்தி நேர்வாளஞ்சுத்திகேளு கூட்டதுமேதிச்சாணி குழம்பினிற்கரைக்கநன்றே.

நன்றதுகிழியாய்க்கட்டியெரித்துமேநன்றாய்க் கேளு, உண்டதுவுலர்த்திக்கொட்டை யுடையதன் நஞ்சைப்போக்கு,சென்றதுகாடிமோரு பழச்சாறு சேர்த்துக்கொண்டு, பண்டகுபருப்பைபோட்டுபத் துநாள்தன்னில்வாங்கே. ருரு

செங்கோட்டை-சிவதைவேர்-

வாங்கியேயுலர்த்திவைச்க வளமையாஞ்சுத்தி யாச்சு- வோங்கிடு செங்கோட்டை சுத்தி வச்சுத்தி லூரப்போடு, வாங்கிநா ளொன்று சென்று லுலர்த் தியேவைத்திடாயே,வாங்குடன்சிவதைசுத்திவகை யுடனவித்துப்பாலில். ருசு

பாலினிலமுக்கரூவேர்பண்பதாய்ச்சுத்தியாகு மூலிகையானதெல்லா வம்முறைப்படியேசுத்தி, ஆ லிங்கபாஷாணங்கள்ள றுபத்திநாலுஞ்சுற்றி, யேல வேசொல்லிப்போட்டோமின்னமுஞ்சொல்லுவோ மே- ௱௭

அறுபத்திநாலு சரக்குசுத்தி-

சொல்லுவேமின்னங்கேளு சூட்சமாமேகவாக
நல்லதோர்சரக்குசுத்தி விபரத்தைவிரித்துக்கேளு
நல்லதோர்மேனிச்சாறு நவின்றதக்காளிச்சாறு
வல்லதோர்கையான்சாறுமத்தைபின்சாறுதானே.
சாறுதான்பழச்சாறோடே தன்னுடன்முரிகூட்டி
வாறுதான்காடிகூட்டி வைத்திட்டுமருந்துகேளு
வீறுதானுப்புச்சுண்ணம் வெடியுப்புதாரஞ்சீலை
கூறுதான்பலமொன்றாகக் கூட்டிநீவைத்திடாயே-
கூட்டியேவைத்துக்கொண்டு சரக்கறுபத்திநா லும், நாட்டியேகிழியாய்க்கட்டி நலமுடன் மண்ட லம்வை, தாட்டியாய்ச்சுத்திசெய்து சரக் கறுபத்தி நாலு, நாட்டினிற்சுத்திசெய்யா வயித்தியம் நன்றா காதே. ௬o

அஷ்டலோகமாரணம்.

நன்றாகவஷ்டலோக மாரணம்நவிலக்கேளு,ப ன்னானவஷ்டலோகம் பாச்சிடுகாரசாரம்,வென்றா னவீரம்பூரம் வெள்ளையும்வெடியுப்போடு, வொன்றா கச்சமனாய்ச்சேர்த்து வடித்தநீரைகெந்திருதம். ௬௧

சூதமாமருந்தைபெல்லாஞ்சுட்டிடுசெமனுப் நீசு
யும்வாதமாம்பழச்சாரிட்டு மத்தித்துப்பின்புகேளு
வேதமாமஷ்டலோபவிதமெல்லாந்தகடாய்த்தட்டி
யேதமாமிதனைத் துக்கெல்லா மிடைக்கிடை மருந்
தைபூசே ௬௨

பூசியேயுலாவைத்துப் புதுச்சட்டி தனிற்பரப்
பி, வாசிமேற் சட்டிமூடி மண்ணையுஞ் சீலைசெய்து
பேசியேகெசபுடஞ்செய் பெருமையாம்பற்பமாகு
மாசியேலோகமெல்லாம்வகையல்லாமாகும்பாரே
பாருநீலோகபற்பப்படிவெவ்வேறாச்
சீருடன்செய்துக்கொண்டுதிடமுடன்செந்தூரங்கள்
ஆரினிசெய்யும்போது மடைவுடன்கூட்டியாட்ட
பாருநீபத்துக்கெல்லா மிதுவெனவிதனைப்பாச்சே.

பாச்சுவாய்குளிகைக்கெல்லாம்பரிவுடன்லோ
கபற்ப மாச்சியர்முன்னோரெல்லாமறைந்திட்டபற்
பங்கூட்டச்- சாட்சியாய்சொன்னதெல்லாஞ் சகல
த்துக்கிதுவேகூட்டு வாச்சுதுவயித்தியோர்க்குவண்
மையாமிந்தநூலே. ௬௫

நூலினிவாருஞ் சொன்னார் நுணுக்கமாமிந்தப்
போக்கு. கால்வழியறியமாட்டார் காசினிவயித்தி
யோர்கள்- பாலினில்வெண்மைபோலே பாடினே

ன் பலனுமெல்லாம் நால்வரை நாளும் பார்த்தால்
நல்லதோர்விபரமாமே. ௬௬

லோகச்செந்தூரம்-

விபரமாய்யஷ்டலோகம் விபரத்தைச் சொல்
வேன்கேளுபபரமாய்லோகபற்பமதனிடைகெந்தி
கூட்டி,சிபரமாவீரங்கால்தான் சேர்த்துநீபழச்சாற்
றுலே வுபரமாய்ச் சாமமாட்டியுலர்த்தியோர் வில்
லைதட்டே. ௬௭

தட்டியேரவிபிற்காய்ந்தால் தகைமையாயோட்
டில்வைத்துஆட்டியேவேரடுமூடிவப்பனேசீலைசெய்
து, மூட்டியேகஜபுடத்தில் மூட்டியேயாறக்கண்டு
சேட்டியேயெடுத்துபார்த்தால் சிவந்திடுமெருக்கம்
பூவே. ௬௮

பூவதாஞ்செந்தூரத்தைப் பணவிடை புசிக்கத்
தேனில் நாவதாம்பத்துநாளில்நன்றாகத்தீரும்நோ
ய்கள்-சாவதாம்பாண்டுரோகம்சார்ந்தகாமாலைபித்
தம்பாவதாம்குன்மம்வாய்வுபரந்திடுபகரக்கேளே.

பறந்திடும் நீர்தோஷங்கள் மகோதரம்பாரிச
வாய்வுபிறந்திடும் நீராம்பல்தானின்னமும்முடக்கு
வாய்வுசெறிந்திடுவாதபித்தசிலேஷ்மத்தாலுண்டா
ம்நோய்கள் அறிந்திடும் கெற்பவாய்வு யருவகைகு
லைபோமே. ௭௦

காந்தச்செந்தூரம்.

சூலைபோங்கெற்பமுலண்டாஞ்சுகமுளசெந்தூர ந்தான் ஆலயமாகச்சொல்வோங் காந்தச்செந்தூரந் தன்னைச் சாலவேலோகம்போலேசார்வுசெந்தூரஞ் செய்யே வாலைபாங்தேனிலேகால்மண்டலமருந்தக் கேளே. ௭௧

அருந்தவேமஞ்சாங்கோடனீரிழிவுடனேமாறு ம்திருந்தவேக்ஷயங்களீளைகாசமுஞ்சிரசில் தோஷம் பொருந்திய கிராணிதோஷம் பித்தமு ம்போகுஞ் சொன்னோ, மிருந்திடும்வாயுவெல்லாமேகுமேயித னைக்கண்டால். ௭௨

காரியபற்பம்.

கண்டதோர் காரீயத்தின் பற்பத்தைகருதிக் கேளு வென்றதோர்பற்பத்துக்குபிடைக்கிடைலிங் கங்கூட்டி, விண்டதோர்பழச்சாற்றாலே சாமமேய ரைத்துவில்லை யொண்பவேயுலரவைத்து வோட்டு மேலோடுமூடே. ௭௩

மூடியேசீலைசெய்து முழப்புடமாறிப் பின்பு நாடியேபொடித்துவைத்துநல்லதோர்தேனிற்கொ ண்டாற், கூடியேகிரந்திசூலைபதினெட்டுகுஷ்டங்தீரு மோடியேபிரமேகங்களோழிந்திடுமுண்மைதானே

வங்கபற்பம்.

உண்மையாய்வங்கபற்பமிறுதியைச்சொல்லக்கேளு, வண்மையாய்மீயம்போலேவைத்திடுசெந்தூரந்தான், தண்மையாயனுபானங்கள் தானணிந்துண்பானாகில், கன்மமாமுடலிலுள்ளவியாதிகள்காணுதென்னே. எ௫

தாம்பிற பற்பம்.

எண்ணவேதாம்பிறத்தி லிடைக்கிடைகெந்திகூட்டி, யுண்ணவேயெருக்கம்பாலி லூரவைத்துலரவைத்து, துண்ணவேபோட்டில்வைத்துத் துலங்கவேபோடுமூடி,மண்ணதுசீலைசெய்து கெசபுடமாடிப்போடே. எசு

போட்டெடுவாரிணபின் கல்மயில்கழுத்தாம்வர்ணம், நாட்டிடுதேனிற்கொள்ளப்பணவிடைநயந்துபாரு, காட்டிடுபத்துநாளிற்கடுகிய குன்மமெட்டும், லூட்டிடுஞ்சகலநோயு மொட்டெடுத்தோடும்பாரே. எஎ

வெள்ளி பற்பம்.

ஓட்டிடும்வெப்புபாவை நீராம்பல்மகோதரங்கள், கூட்டிடுந்திரண்டவாய்வுகுலைந்தோடுங்கூர்மைகேளு,வாட்டிடுவெள்ளிபற்பமதனிடகெந்திகூட்டி, நாட்டிடுபழச்சாற்றாலே நயந்தரைசாமம்நாலே.

காலினில்வில்லை செய்து ரவியினிலூரப்போடு
ஆலியினிலையைப்போலே படையைத்தான்வைத்து
மூடி,பாலினில்சில்லைசெய்துவைத்திடுகெசபுடந்தான்
பாலினிற் முத்தைப்போலே பவளம்போல்சிவந்து
போமே. எக

சிவந்திடுஞ்செந்தூரத்தைப் பணவிடைநின்பி
ராகில், சிவந்திடும்நோய்களுக்கு வனுபானமறிந்து
செய்யில், சிவந்திடும்நோய்களெல்லாங் கடலிலே
யோடிப்போகும், சிவந்தலைந்தேறுதற்குச் சூட்சத்
தைப்பகர்ந்திட்டேனே. அ௦

தங்கபற்பம்.

இட்டதோர்தங்கபற்ப மிடைக்கிடைகெந்திகூட்டி
திட்டமாய்சூதங்கூட்டி சிவந்திடப்பழச்சாறூட்டி
வட்டமாய்வில்லைசெய்து ரவியினில்வைத்துலர்த்தி
பட்டமாய்வோட்டில்வைத்துமறுபடிபோடுமூட்ட
மூடியேசில்லைமண்செய் முக்கியங்கெசபுடத்தில்
வாடியேமயங்கவேண்டாம்வயித்தியர்களேகேளுங்
கள்,நாடியேசெந்தூரந்தான் பணவிடைநல்குவீரேல்
கூடியேசன்னிவாதங் குலைகுலைந்தேகுமன்றே. அ௨
ஏகுமேசுரங்களெல்லா மிளைந்திடுமிளைகாசம்
போகுமேமேகசூலை புண்புரைசிவத்திகுஷ்ட
மாகுமேகுன்மம்வாய்வு வனலேழுவாட்சிகாந்தல்
வாகுமேக்ஷயரோகங்கள்பித்தமும்வாங்குமன்றே.

லோககுளிகை.

வாங்கிடுஞ் செந்தூரத்தின்வரிசைகளெல்லாஞ்
சொன்னேன் பாங்குடன்குளிகை செய்யும்வரிசை
தான்பகரக்கேளு- வோங்கியதங்கம்வங்கமுறுதியா
மீயம்வெள்ளி-தீங்கிலாபிரமலோகஞ்செய்திடு செந்
தூரந்தான். ௮௪

தானிதுவரைக்கழஞ்சி செந்தூரஞ்சரியாய்த்தூக்கி
பானிறதாறங்கெந்தி மனோசிலைவீரஞ்சூத
மானதோர்லிங்கங்கார மதுவகைககழஞ்சியொன்று
நானிதுகல்வத்திட்டும் பழச்சாற்றில் ¡சாமமொன்
றே. ௮௫

ஒண்ணெவாட்டிமத்திக் கயருபோலுருட்டி
நீளம்பண்ணதுபூசைசெய்து பரிவுடன்நிழலிற்காய்
ந்தால்- அண்ணது செப்பில்வைத்து ஆட்டெல்லா
மாடக்கேளு நண்ணது நாட்டிலுள்ள நாடகமாடு
வோமே. ௮௬

ஆட்டுவதென்னவென்றாலடைவுடனிஞ்சிசாற்
றில்கூட்டிபேமுலைப்பாலோடு கொடுக்திடச்சன்னி
பேறு- ஞட்டினில்சூாங்களே துநவின்றிடும்வாதமே
துவாட்டிடுசிலேஷ்மமேது மயங்கியபித்தமேதே.
ஏதென்றயிலைகாச மிளைப்புடன் க்ஷயங்கள்மேகம்
வாதென்றுவந்தகுன்மம்வாய்வுடன்வரட்சிகாந்தல்

மாதாக்கள்கெர்ப்பரோக மசனமாம்வாந்திவிக்கல்
லூதகாமாலைபாண்டு வுள்மூலமுளையுமெண்ணே.
உளதுசெய்கிராணிசூலையுறுதிரீரிழிவுகுஷ்டம்
களவுசெய்கண்ணோய்போடுகடிவிஷநோய்கட்பின்று
மளவிடாநோய்களெல்லா மகன்றிடுமிதனைக் கண்
டால்தளவிதையறிந்து செய்தால்தரணியில்நோய்நி
ல்லாதே.
நில்லாதுநோய்களென்றநிச்சயமெதிறலென்
றால் வல்லாதவஷ்டலோக மாரணம்பண்ணுதாலே
சொல்லாதமாரணத்தைச் செந்தூரச் செய்கையா
லே சொல்லாதசூட்சந்தன்னைச் சொல்லியவுறுதி
யாலே. க௦
சொல்லியசூட்சந்தன்னைச்சோதனையாகக்கண்
டால்சொல்லியகன்மமெல்லாந் துலைந்திடுஞ்சூட்ச
மாக; சொல்லியசூட்ச மெல்லாஞ் சோதியதாகச்
சொன்னேன் சொல்லியநூலுக்கெல்லாஞ்சுருதியா
மிந்தநூலே. கக
நூலெல்லாங்கண்டுதேர்ந்தால் நூணுக்கங்கள்
பலவுந்தோணுஞ் சாலவேசரக்குசுத்திசாற்றியகன்
மசூத்திரம்சாலவேயஷ்டலோகமாரணமியம்பினேம்
நாம்பாலதுபோலேயல்லோபலமதுமிந்நூலன்றோ.
மூந்நூறுமுப்பத்தாறு முதுமொழிகன்மசூத்திரம்
மூந்நூறும்னூற்றைறன்பதுமுறையுடன்முடிவதாகு.

முந்நூல்தானுபிரத் திருனாருமறுன்றாரு
முன்னூர்தானுபிரத்தையதிகமாய்மொழிந்தவாறே
வாறுகேள்முன்னூலாய்த்வடமொழிதமிழா
ற்செய்தேன், வாறுகேள்வாதம்போகம்ஞானமும்
வகையால்சொன்னேன்- வாறுகேளாயிரத்தில்வயி
த்தியமதிகஞ்சொன்னேன், வாறகொளின்னூலெ
ல்லாம் வகையுடனுய்ந்துபாரே. கூச

பாய்ந்துநீ முன்னூலெல்லா மறிந்துநீபார்த்
தாயானுல்தோய்ந்திடும் வாதம்ஞானம்வயித்தியம்
லோகபற்பமாய்ந்திடுலோகத்தோர்க்குபிணிபில்லை
மாணமில்லைபாய்ந்திட்டப்பாலேநீதான் பாவத்தை
நிவர்த்தியாமே. கூ௫

பாவத்தை நிவர்த்திசெய்துவயித்தியம்பரிந்து
செய்நீ- சாபத்து நிவர்த்திதன்னைச் சாற்றினேன்முன்
னூருள்ளே-வாபத்தக்குதவிசெய்யு மறிவுள்ளவயி
த்தியோரே-சிவத்திலுருதியாகச் சிவபூசைதிருந்த
செய்யே. கூசு

செய்வதுவயித்தியந்தான் வடுகனைசிறந்துபூசி
கைவருமஷ்டகன்மம் சிதம்பரம்கருதிப்பாரு
விய்வதுவெல்லாஞ்சுற்றி நாடியினுறதியாலே
கையபின்னுடலில்வந்த களவதும்நாடியாலே. கூஎ
நாடிதானறியவேணும் நபத்தினைக்காணவேணும்
வாடியேமயக்கவேண்டாமருந்தினுகமத்தைக்கேளு

கூடியசித்தம்பரத்தைக் குணமுடனெழுதிகட்டி
நீடியவஷ்டகன்மஞ் செய்திடநிவர்த்திகேளே. ௯௮

கடுக்காய் லேகியம்.

கேளுநீகடுக்காய்நூறு பலமதுகியாழத்துக்கு
வாளுநீயிடித்துத்தாண்டி வைத்திடுநாழிக்குள்ளே
தாளுநீதூணிவெள்ளஞ் சலமதுசரியாய்விட்டு
யாளுநீயெட்டொன்றாக வதுதனைவடித்துவாங்கே.

வாங்கியகியாழத்துக்கு மருந்துநீ மருவிக்கே
ளுவோங்கியசிவத்தை யிஞ்சிவுத்தமமிளகுவோமம்
பாங்குள்ளகடுக்காய்திப்பிலி*பஞ்சதாரையுமேவர
கவாங்கிதை பரைத்துப்போட்டுவா வின்னெய்படி
தாளுமே. ௧௦௦

ஆமிதுகியாழத்துக்குப் பலமதுவரைத்துப்போடு
வாமிதுபாகுபோலே வற்றியபோதுநெய்யை
யோமிதுவிட்டுக்கிண்டி சுருதியாம்லேகியத்தை
தாமிதுபதனம்பண்ணிப் புன்னைக்காயளவுதானே.

அளவதாயுருட்டிக்கொள்ள வக்கினிமந்தஞ்சூலை
குளவதாமலசடங்கள் கூடியவாய்வுபத்து
களவதாமூலமாறுங் கடியதாப்நீருமென்று
பழுதிலாமுனிவன்சொன்ன பரிகரிபரிந்துபாரே.

வேறு நெல்லிக்காய்லேகியம்

பாருநீநெல்லிக்காய் கியாழந்தன்னில்
பரிவாகப்போடுதற்குவிபரங்கேளு

தாறுசீபலம்றாறு நெல்லிக்காய்க்குற்
துணிநீர்விட்டுமே வற்றக்காய்ச்சி
வாருநீவெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டு
வகையாகச்சட்டியிலே வைத்துக்கேளு
சீருடனேமருந்துவகை செப்புவேன்கேள்
சீரானதிப்பிலியு மிளகுமாமே. ௧0௩

வேறு.

சுக்குடனேமூலம்கிரும்புகைச்சோளமேளம்
குக்கிலும்வாய் விளங்கஞ்சீரகங்கொத்தமல்லிவுக்கு
வாய்விளங்கமொன்றுகூடையநீர்மதூரமுந்தான்சர்க்
கரைபலமும்பத்து தானஞகரைத் துக்கொள்ளே.

கரைத்திடுமருந்தையெல்லாங் கியாழத்தில்க
ரைத்துகாய்ச்சி- வுரைத்திடும்பாகுசேரி லொருபடி
நெய்யைவிட்டு- கரைத்திடுகிண்டிகிண்டி நேர்மெழு
கதுபோல்வாங்கியரைத்திடு பதனம்பண்ணிபாக்கு
ளவாய்நீகொள்ளே. ௧0௫

பாக்களவாகக்கொள்ளபா ரமண்டலங்
கேளுக்குள்ளமேகஸ்தி சுரமுடனிமூலகாந்தி-பேர
க்குள்ள கிராணிவாய்வு பொருமலுமிருமலோடுசீக்
குள்ளக்ஷயமுமீளை சிலேஷ்பனமாண்டுபோமே.

---

* பஞ்சதாரையென்பது சர்க்கரை.

தாணிக்காய் லேகியம்.

போமதுதாணிக்காயின் லேகியம்புகலக்கேளு
வாமதுபலந்தானூறு வலித்ததைத்தாணிநீரில் [ம்
மேபதுவெட்டொன்றாக்கி விடையமுஞ்சாதிக்காயு
தாமதுவபிணிகஞ்சா தான்பலமென்றதாமே. ௧௦௭
ஒன்றெனி மருந்தையெல்லா முரவாகத்தூளு
செய்து நன்றதான்சீனியத்து பலமதுநவிலக்கேளு
கண்டனகியாழந்தன்னில்கரைத்துப்பாகதிலேசேரி
ல்வென்றதுசூரணத்தை வேகமாயூத்திக்கிண்டே.
கிண்டியே மெழுகுபோலே பதத்தினிலிறக்கி
வைத்துமண்டலங்கொள்வீராகில்வயிற்றினில்பொ
ருமலவாய்வு,அண்டியகடுப்புரெத்தயஸ்திராங்கிரா
ணிமூலம் பண்டுள்ளவாயுவோடுவுஷ்ணமும்பாந்து
போமே. ௧௦௯

சுக்கு லேகியம்.

பாந்திடுமென்றுசொன்னேம்பகர்சுக்குலேகி
யங்கேள் சிறந்திடுமிந்தலேகியம குணந்தனையென்
னசொல்வேன், உரைத்திடுஞ்சுக்குநூறுபலமதுவுக
ந்துவாங்கியரைத்திடு சலந்தான்தூணி யதிலிட்டுத்
வெட்டொன்றாக்கு. ௧௧௦
ஆக்கியேபடிணையின்வெல்ல மதனிடை பலந்தான்
பத்து தாக்கியேகரைத்துக்கொண்டு தானதுபாகு
சேரில், நோக்கியேயிதனுக்குள்ளே நுகர்ந்ததைச்

சொல்லக்கேளு தூக்கிவே படிநாலேணுமங் கருதின்
வேப்பிலையின் தூளே. ௧௧௩

தூள்வகைரெண்டுங்கூட்டி தூவிவேகிண்டிகிண்டி
ஆளதுஆவியெப்தான் அப்பனைப்படிகூடவிட்டு
கூனதுபோலேவாங்கிக்கொள்வதுபுன்னைக்காயாம்
நாளதுநாற்பதுக்குள் நவில்கிறேன்றிருநோய்கள்.
திரும்நோய்கிறாணிமூலங் தசவாய்வுவதிசாரங்
கன் வாருகேடுப்புரத்தம் பாரிசவாயுதீருஞ், சேரு
கீபொருமல்மந்தஞ்சொரியாமையுன்ளேப்பங்கேள்
ஆகுமே பறியச்சொன்னேன் மகன்றிடுமறிந்துகொ
ள்ளே. ௧௧௫

மிளகுலேகியம்.

அறிந்துகொள்மிளகுலேகிய மதின்றாதுபலங்
தான்வாங்கி, செறிந்துகொள்தூளிநீரில் சிக்கென
வெட்டெடான்றாக்கி, பரிந்திடுகற்கண்டப்பாபலமது
பத்துப்போட்டு, முறிந்திடக்கிண்டிக்காச்சிப்பாகு
போல்வாங்குமுன்னே. ௧௧௪

முன்னதுவரத்தையக்கிறாசிரகமுதுகிறும்பு, வ
ளதுவேலங்கோஷ்டமதிகமாமதுடீந்தோற்றுன், ப
ன்னதுவாப்விளங்கும்பத்திரிகருக்குமூலஞ், சொன்
னதுவகைபென்துக்குப் பலமதாய்தூக்கிடாவே,
தூக்கிவேபொடித்துக்கொண்டுபாகினில்தூயி
க்கிண்டுஆத்திவேநறுநெய்ராழிபதிற்பாதிதேனுமா

ரும், பாக்கியேமெழுகுவென்றும்பதத்தினிலிதனை
வாங்கி, சோக்கியேவைத்துக்கொண்டு நானுக்கத்
தைச்சொல்லக்கேளே. ௧௧௬

சொல்லக்கேள் நீரும்நோய்கள்சிலேஷ்பனத்தொ
ன்னூற்றாறும், வெல்லக்கேள்பொருமல்வாய்வுக்
கினிமந்தத்தோடுகல்லாய்க்கேள்குடோர்ந்தல்நலமு
டன்சுரமுமஸ்தி, வள்ளக்கேள்பங்கனீர வாய்வது
வாங்குந்தானே. ௧௧௭

வாங்குதிப்பிலிதாறாறுபலமதுதாணிநீரில்,வா
ங்கியேபெட்டொன்றாகி மருந்தினையுரைக்கக்கேளு
பாங்கு கற்கண்டுபத்து பலமதுபாகுசெய்துவாங்
குசக்கொடுக்கடுக்கர யாத்தைவெக்கிராகார வோ
மம் ௧௧௮

சீரகலேகியம்.

ஓமமுஞ்சீரகந்தா னற்றதோர் கொத்தமல்லி
சாயமேயவெட் பாலோடிசெண்பகம் பூவுங்கோஷ்
டம், நாமமேமவகைவென்றக்கு கலமுடன்பலந்தா
ன்வாங்கி, பாகமேயிடித்துத்தூளாம்பாகினில்கண்
டுவாரே. ௧௧௯

வார்த்திடு நெய்புந்தேனும் வகைவகையுரியுழ
க்கு, சார்த்திடுமெழுகுபோலே தானதுவாங்கிவை
த்து, கார்த்திடுதாணிக்காயி னளவாகக் கருதியுண்
ண மாய்த்திடும்பிணிகளெல்லா மண்டலந்தன்னிற்
கேளே. ௧௨௦

தன்னியசிலேஷ்பனந்தான் தட்டழிந்தோடிப்போ
மன்னியவாதம்போகு மதிசாரமிருமல்போகு [கு
முன்னியவாய்வுநீரு மூப்பிசமாந்தந்தீரும்
பன்னியயினொகாசம் பயப்படும்பாருபாரே. ௧௨௧
பாருமுக்கடுகுஞ் சொன்னேன்பகாதிரிபலையு
ஞ்சொன்னேன்றுமுவெள்ளுள்ளிப்போக்கையறை
யுரேனெங்காயத்தைச், சீறுடன்பலம்நூறப்பா செ
லமதுதாணிக்காய்ந்து. வாகுலேவெட்டொன்றுக்கி
வடித்திடுமருந்துகேளே. ௧௨௨
மருந்துவெங்காயஞ்சுக்கு யால்மிளகுமிந்துப்பு
திருந்தியயேலமோமந் திப்பிலிமிளகுசீரகம்
விருந்தியதிரிபலைவெட்பாலை விடையமும்பலமதாக
பொருந்தியவாய்விளங்கம் வேட்டுஞ்சீனிபோடே-
போட்டிடுசீனிதானும்புகழுடன்பாகுசெய்து
மாட்டிடு சூரணத்தை வார்த்திடு பசுவின்நெய்பால்
நாட்டியேபடிகாலாகும் நவின்றிடுமருந்தொன்றுக
க்காடிடுமெழுகுபோலே கட்டிபிபுன்னைக்காயே
காயதுபாகவுண்டல் கழன்றிடும்வியாதியெல்
லாம் நோயெதுவாய்வுவாதம் நொடியினிற்பரந்து
போகு- வாயதுகுன்மமென்று மகன்றிடுமின்னஞ்
சொல்வேன்.நீயதுகண்டுகொள்ளு நிச்சயஞ்சொல்
லக்கேளா. ௧௨௩

க௫ குலேலகியம்.

சொல்லியக௫குநாறு பலமது தூக்கிக்கொண்டு
நல்லதுதாணிநீரில் நவிலுவேவெனெட்டொன்றாக்கி
தன்னியகருபபுக்கட்டித் தான்பலம்பத்துசேர்த்து
வல்லியைப்பூசைசெய்து வதிவிடுமருந்துகேளே.

கேழ்ப்பதுவேரமஞ்சக்குகிப்பிலிகிறும்புபாயும், நாற்பதுகொத்தமல்லிசீரகம்நவிலக்கேளு, நாற்பதுவாய்விளங்க மஞ்சளுமிலைடயந்தாளும்,வெற்படவகை யொன்றுக்குப் பலமொன்று வறுத்துக்கூட்டு.   ௧௨௭

கூட்டியே பொடித்துத்தூளாய்குலவியபாகில்சேர்த்து, காட்டியநல்லெண்ணெய்தான் கால்படிகலந்துகிண்டி- நாட்டியே மெழுகுபோல நயம்படவழித்துவைத்து- நீட்டியபுன்னைக்காயளவா யருந்திடச்சிகிட்சைகேளே.   ௧௨அ

சிகிட்சையா மூலரோகம் வாய்வுடன்கிரட்சிதாளுஞ், சிகிட்சையாம்புளித்தேப்பங்கள் செரியாமைபொருமல்தாளும்- மகிட்சியாங்குன்மம்வாய்வு பதறுமல் சலங்கள்ரெத்தம்- வெகிட்சியாம்புழுக்கள்தீரும் வெந்தயம்பரிந்துகொள்ளே.   ௧௨௯

வெந்தியலேகியம்.

பரிந்தவெந்தயந்தானப்பா பலமதுநூறுவாங்கி,பரிந்திடுசெலந்தான் றாணிபதில்விட்டுவெட்டொ

ன்றுக்கித்- தெரிந்திடும்பஞ்சதாரை சிறந்திடப்பல ந்தான்பத்து திருந்திடக்கரைத்துப்பாகாய் சேர்த் துமேமருந்துகாணே. ௧௫௰

காணுமதுரங்கோஷ்டம் கசகசாசிரகந்தான், பூணுமிடபமோமஞ் சாதிக்காய்கிறும்பு வோடுதா ளேகஞ்சாசரக்கு குறோசாணி பலமாய்த்தூக்கி வூணவே பொடித்துக்கொண்டு வுறவிடு பாங்கில் தானே. ௧௫௧

பாங்கினில்நறுநெய்நாழிபாலதுவ்விட்டுக்கிண் டி வாங்குமெழுகுபோலேவழித்துநீவைத்துக்கொ ண்டு வக்கினிகடுப்புக்கெல்லா மூட்டிடுகழஞ்சிவீத. மக்கினிக்கிறாணியென்றவகையெல்லாமகன்றுபோ மே. ௧௫௨

ஓ ம லே கி ய ம்.

அகன்றிடுமோமலேகியமறைகிறேன்பலம்பற் றப்பா- புகன்றிடுஞ்சலந்தான் தூணிபுதட்டியேவெ ட்டொன்றாக்கி- பகன்றிடுஞ்சர்க்கரையும் பலம்பத் துவாங்கிவந்து- நிகன்றிடும்பாகுஞ்செய்து நிச்சய மருந்துகேளே.. ௧௫௩

சொல்லக்கேள மூக்கிறுவேர் சுக்கிலுஞ்சீனப் பாவும்-நல்லாய்க்கேள் கார்க்காலோடுநாட்டிடவ கைபலந்தான்- அல்லக்கேள்சூரணத்தை யப்பனே வதனிற்பாச்சு-வெல்லக்கேள்நறுநெய்நாழி விட்ட தில்கிண்டிவாங்கே. ௧௫௪

வாங்கியே கழஞ்சுவிதமண்டலங்கொள்வீராகி
லோங்கிடும்பறங்கிசூலை வுலர்ந்திடுஞ்சிரங்குகுஷ்டந்
தாங்கிய கிரந்திபுண்கள் சார்ந்திடுஞ்சிலவிஷங்கள்,
ஈங்கிவூமானவாய்வு வாதமுமேகுமன்றே. ௩௰௫

ஏகுமே காயந்தன்னை யியம்புறேமின்னங்கே
ளு, பாகுசேர்சோமனுதி பலமதயிருபத்தைந்து
வாகுமேதாணிநீரில் வாட்டியே வெட்டொன்றாக்கி
யாகுமேசீனிபத்தும் பலமதுவிதனிப்பாச்சே.

பெருங்காய லேகியம்.

பாச்சியேபாகுசெய்து பரிந்திடுமருந்துகேளு
வாச்சியே வெள்வெக்காயங் கடுகுடன் மிளகுஞ்சு
க்கு, வாச்சியேதிப்பிலியோமம் சீரகம்மதுரங்கோ
ஷ்டம், மாற்சியேபலமொன்றாக வாவிநெய்படிகால்
வாரே. ௩௰௭

பாலதுவார்த்துக்கிண்டி காய்ந்துமேமெழுக
தாலுல், சாலவேவழித்துவைத்துத்தான்தினங்கழ
ஞ்சிவீதம், ஏலவேகொள்வீராலியம்புரோந்திரும்
நோயை, வோலமாய்வாய்வுவாதமோடிடுமுண்மை
தானே. ௩௰௮

உண்மையாமருந்துகொண்டால்பத்தியமுறை
க்கக்கேளு, கன்மநன்மிளகுமஞ்சள் சீரகங்கருதிக்
கொள்ளு-தன்மையாங்கதறிவகைகள்சாற்றுரோக்

தரணியோர்க்கு-வண்மையாமுருங்கைபிஞ்சுமாமே பிஞ்சொடு வாழைக்காயும் பிசகில்லாசிறுநல் கீரை- பஞ்சியேபொன்னாங்காணியவலை யின் பிஞ்சு மத்தி- துஞ்சிடுங் அாதளங்காய் துவரை நெல்லிக்கா யோடு.றெஞ்சியமுசுட்டைக்கீரை கொண்டிடகுண மதாமே. கச0

குணமதாம் பால்நெய்மோரு குறுமபிலுடும் புகாடை-பணமதாய்வெள்ளாட்டுவற்றல்பகர்ந்திடு கவுரிதாரியுங்- கணமதாமுடும்புமுள்ளான் கடல் மீனில் சுதம்புகிழங்கான்- கிணமதாமாமைவிராலு ம்நீந்திடு முளுவைத்தானே. கசக

உளுவையுஞ்சுளுகிருக்கை நெத்திலியுறதியா கும்- பழுதிலாவிதுகளெல்லாம் பகர்ந்திட்டோம் பொதுவாய்த்தானே-பெழுதியநோய்கள்கண்டுயே ய்த்துக்கொள்ளின்னதென்று- கொழுகியபத்தியத் தைக் கூறினேன் கூட்டிக்கொள்ளே. கசஉ

லோக குளிகை.

கொள்வதுலோகபற்பங் கூறியவகைவகைக்கு பளவதுயிடைக்குக்கெந்தி யதிலிடுகழஞ்சினிதந்- த ளவதுகுமரிச்சாற்றால் தானரைக்துண்டைசெய்து களவது செப்புக்கின்ன மதிலிட்டுரவியில்வையே.

ரவிதனில் வைத்தபின்பு நாழிகை பதினைன்
றானால், கவியவேதீப்படுத்தக் கனலதுபுகையுங்கா
ணு,மவியவேகண்டெடுத்து வப்புறம்நெற்குள்வை
த்து,புவியிலே பத்துநாள்சென் றெடுத்துநீபுதுமை
கேளே. கசச

புதுமையகேளதுதப்பாமல் போட்டுமை வெவ்
வேறாக, வெதுமையாரோய்கட்கெல்லா மினங்கண்
டுகருதிப்பார்த்து, மதுமையாமனுபானங்க ளதற்
கும்வெவ்வேறதாக, புதுமையாம்பற்பங்கள்தான்
பாச்சிடுவியாதிகண்டே. கசரு

கண்டுகொளஷ்டகன்மமாரணங்கடந்தமந்திர
ம், கண்டுகொள்கன்மசூத்திரம் பகர்ந்திடுமிதுமொ
ப்பு, வென்றுசொல்மனுஷர்பேரி லெதிர்த்திடும்வி
யாதியெல்லா, மூண்டுமூன்றுபேர்க்கு முறைந்தி
டுந்தேகந்தானே. கசசு

தேகந்தான்வலுத்துப்போச்சு தேசத்தின்வயி
த்தியோரே, ஆகமேவருந்துதென்றுதன்மத்தையக
ன்றிடாதே, பாகமேய்றிந்துசெய்தால் பலித்திடுங்
கருவும்வேண்டாம், நாகமேயணிந்தமூர்த்தி நவின்
றதைதாம்டுசொன்னேனே. கசஎ

மேலதாம்லோகபற்பமிகுந்ததோர்சொர்ணப
ற்பஞ், சாலவேரெண்டுமொன்றுப்ச் சமனிடையா
கத்தாக்கி, பாலதாம்வீரம்லிங்கம்பாச்சிடைக்கிடை
யதாக, வாலிப்பாமுடமிழ்ரோலே மத்தித்துவில்லைத
ட்டே. ௧௪௮

தட்டியவில்லை தன்னைக்காய்ந்தபின்வோட்டில்
வைத்து, வட்டமாயோடுமூடி வகையுடன்சீலைசெ
ய்து,திட்டமாய்க்குக்கிடத்தில்சியந்துமேசீறிப்போ
கு,மெட்டமாம்வெள்ளிசெம்பிலேழுரையிதுசொன்
னோமே. ௧௪௯

சொன்னதுதொகைதானூற்றைம்பதுகூட்
டமாகு, முன்னமேசொன்ன நூலில் முக்கியமிந்நூ
ல்சூட்சம், வன்னமேவ துலோக மாணமதிசூட்ச
முங்கமேசொன்னனூற்றைம்பதுசூத்திரமுற்றே.

அகஸ்தியர் கன்மசூத்திரம்-௧௫௰.

முற்றிற்று.

சிவமயம்,

இருபத்தைந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

குருக்கிடைசூத்திரம்-௩௪.

தாம்பிர பற்பம்.

பாரப்பாசெம்பினுட வெள்ளைகேளு
 பரிவானதாம்பிரத்தை குகையில்வைத்து
சேரப்பாமதியுப்பு பலமேபோடு
 சேரதுருகும்போதினிலே மருந்துகேளு
காரப்பாவண்டமது பலந்தானிரண்டு
 கனத்தநவாச்சாரமதி லிரண்டேபோடு
சீரப்பாகல்வத்தி லாயதாக்கி
 சிறந்தபொடிவேறகாரமதைதான்போடே. க
போட்டதனைபொடித்துநன்றாய்ப்பொடியைத்தூவு
 புகழானசெம்பினிட வூரல்போகுந்
தாட்டிகமாய்பின்பெடுத்து வங்கக்குகத்தி
 தனிபோட்டிவூதிடவே களிம்புபோகும்
மாட்டதனைகுகையிலொரு பலம்போடப்பா
 வளமாகக்கண்விட்டு வுருகும்போது
நாட்டியதோர்சுன்னத்தில் தாளகத்தைவைத்து
 நலமாகபதினைந்து தரமேசீற்ற. உ

நீற்றினபின்வாங்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நிறுத்திடுவாய்பலமொன்று சாரங்கல்தான்
போற்றியிடைநீபழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
புகழாகப்பயராளவு வுண்டைசெய்து
தேற்றியாய்க்குடிக்கையிலே சத்தைவாங்கும்
சேரானசெம்பதுதான் வெங்கலம்போலாகும்
மாற்றியதையரைப்பலந்தான் கல்வத்திட்டு
மாட்டியிதைப்பொடித்திடுவாய்தூளாய்க்காணே
காணப்பாயிந்திடைக்கு வீரம்போடு
கடுகவேசாமமொன்று யரைத்தாயானல்
தோணப்பாசெலமுண்டாய் மெழுகுபோலத்
துடியானசூதமரைப் பலமேபோடு
வாணப்பாசெம்பிடைக்குச் சூடன்போடு
பறைக்கும்போதில்வெள்ளை யரைக்காற்போடு
நீணப்பாசூடனிடை வுரவும்போடு
நிலைக்கவேயரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டே. ௪
வில்லைதனையுலர்த்தியபின் குகைக்குள்வைத்து
மேல்மூடிசீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
வில்லையதுகெசபுடத்தில் வெள்ளையாகும்
விளங்கியதோர்தாம்பிரத்தின் வெள்ளையப்பா
வில்லையடிபதனமாய் வைத்துக்கொண்டால்
மேகமொடுபதினெட்டுக் குஷ்டந்தீரும்
வில்லையினல்வாயுவெல்லா மொழிந்துபோகும்
விளங்கியதோர்பித்தமெல்லாம் பறந்துபோமே

பறந்துபோமனுபான மறிந்துகொண்டால்
  பற்பத்திற்குறைவொன்று மில்லையப்பா
யிறந்துபோம்வியாதியெல்லா மென்னசொல்வே
  னெடுத்திட்டசெம்பினுட வெள்ளைவேகம்
கறந்தபால்சாரத்திற் கூட்டச்சொல்லு
  கருப்புட்டிபோட்டுமே காச்சிக்கொண்டு
அறந்தானே தன்மத்துக் காகச்சொன்னேன்
  அப்பனேநாதத்தின் வெள்ளைகேளே. ௬

நாகபற்பம்.

கேளப்பாசுன்னமொடு காரஞ்சேர்த்து
  கெடியாகவமரிவிட்டு தண்ணீராகி
வாளப்பாநாலுபல மதற்குள்ளேதான்
  மைந்தனேநாகத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய்
வேளப்பாயிரண்டுபத்து விசையேசாய்ப்பாய்
  மீறுகின்றநாகமதி னூறல்போகும்
மாளப்பாபின்பெடுத்துப் பழச்சாற்றில்சாய்ப்பாய்
  வப்பனேநாகமது சுத்தியாச்சே. ௭
ஆச்சப்பாயிரஞ்சுதிரமேசாய்ப்பாய்
  யப்பனே குகையிலிட்டு வுருக்கிப்பின்பு
வாச்சப்பாசுத்திசெய்த தாளகந்தான்
  வரிசையாப்பழச்சாறு லரைத்துக்கொண்டு
நீச்சப்பாபழசசாற்று லரைத்துக்கொண்டு
  நேசமுடன்குன்றியிடை வில்லைசெய்து

காச்சப்பாவிழுகத்திலுலர்ந்தபின்பு
கனக்கவேநாகமொரு பலத்தில்தாக்கே. ௮
தாக்கப்பாதாளத்தி லுண்டைதன்னை
தபவாகவொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு
வாச்சப்பாநாகமது தெரிக்கும்பாரு
மைந்தனேபின்னுநம் பலமதொன்று
நீக்கப்பாகல்வத்திற் பொடிக்கத்தூளாம்
சேராகவிரமதிற் பாதிபோடு
தூக்கப்பாசூதமதிற் கால்தான்போடு
துடியானவுவருப்பு மறைக்காற்போடே. ௯
போடப்பாநவாச்சார மறைக்காற்போடு
புகழ்ந்ததொருமருந்திடைக்குச்சூடன்போடு
வாடப்பாவெருக்கம்பால் வெண்கருவும்விட்டு
வரைந்திடுவாய்சாம மிரண்டுவில்லைதட்டு
போடப்பா வுலர்ந்தபின்பு கன்னச்சீலை
போத்தியேசுண்ணம்புக் குள்ளேவைத்து
சாடப்பாகெசபுடமாய் தீயைப்போக்கி
தவளநிறமாகவந்து வெள்ளையாமே. ௧௦
வெள்ளையபாகுமது விரிந்ததப்பா
வியாதிக்குமனுபான மறிந்துபோடு
பிள்ளைபடாபெருவதன்றிகுன்றியிடைபோடு
போரனவாதமென்ற தெண்பதுக்குக்

கொள்ளைபடாபித்தமது றுற்பதுவும்போகும்
கூறுவேன்சேற்றுமநோய் தொண்ணூறும்
கள்ளரைப்போற்பயந்தோடும் நாகங்கண்டாற்
கருத்துள்ளதாதிகளேகண்டிடீரே. ௧௧

செயநீர்.

கண்டாயேயின்னமொரு வயித்தியஞ்சொல்வேன்
கண்கெட்டவாதிகளே கருதிக்கேளே
வுண்டானசேதியிது மகத்தானசாபம்
உத்தமனேபூநீறு பலந்தானென்று
கண்டானசாரமது பலந்தானென்று
சாமமொன்றுவளைத்து பீங்கானிலிட்டு
பண்டானவமுரிவுப்பு காற்பலமேபோட்டு
பதறாமல்பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. ௧௨

லோகபற்பம்.

செயநீறால்றைத்திடவே மருந்துகேளு
திடமாகக்காரமொன்று சாரமொன்று
செயநீராந்தாரமொன்று வீரமொன்று
செப்புறேன்கர்ப்பூரமைந்துகூட்டி
செயநீராலரைத்திடவே சாமமொன்று
திரண்டல்லோமெழுகாக மூன்றுபங்குசெய்து
தயவாகவரப்பொடியை பழச்சாற்றிற்போட்டு
தனைபெடுப்பாய்நாலுநாள்பின் கழுவிவாங்கே.

வாங்கியிந்தவரைப்பொடிதா னொன்றுஞ்சேர்த்து
மைந்தனேயொருபங்கு மருந்துக்காக
வோங்கியமிசைத்தொன்றுப் குகைக்குள்ளிட்டு
வுத்தமனேமேற்மூடிச் சீலைசெய்து
நீங்காமற்குகையுருக நன்றாயூது
நிலைத்தொருமணியாக நிற்கும்பாரு
சாங்கமாய்நெருக்குமிந்த மணிதானையா
தயவாகபின்புமொரு பங்குச்சேரே ௧௪
சேர்த்திடுமேவூதிடுவாய் மறுக்கலுந்தான்
சிதறுமலகைமுறையா யறைக்கும்போது
நாட்டியேபின்பெடுத்து வுருக்கும்போது
நலமானதங்கம்போற் கணகிட்டாடுந்
தாட்டிகமாயம்மணியைக் கல்வத்திட்டு
சவ்விரஞ்சரியிடைபா யரைக்கும்போது
முட்டுமடாகண்டைக்குப் பாதிசூதம்
முறவானசாரங்காரச் சூடனென்றே. ௧௫
சூடனொடுமருந்தைந்து முறவாயரட்டச்
சுகமாகவெள்ளையுடன் வரமும்போடு
நாடவேமெழுகாகும் கில்லிட்டு
ரவிமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு சுண்ணச்சீலை
யூட்டவேசுத்தியுடன் சுண்ணைப்பில்வைத்து
யுத்தமனேகசபுடமாய்க் கனலைமூட்டி
வாட்டவேவேண்டாங்காண் வயித்தியோரே
மத்தானதவளநிற மாகும்பாரே. ௧௬

பாரப்பாலோகவெள்ளை வேகமெத்த
பாய்சப்பாமனுபானமறிந்துபோடு
சேரப்பாபாண்டுவகை யெல்லாம்போகுஞ்
செகமறியமேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
காரப்பாகெளகையொடு குன்மம்போகும்
காமாலைசோகையொடுவிழிவாய்ப்போகும்
வேரப்பாபித்தநிணு சோபம்போகும்
விளங்குநின்றசேற்றுமந்தான் பறந்துபோமே.

காந்தபற்பம்.

பறந்துவிடுகாந்தத்தை யிப்படியேசெய்யிற்
பரிவாகக்காந்தமது வெள்ளையாகும்
யிறந்துவிடும்நோய்களெல்லா மெங்கேபோகும்
யெடுத்திட்டாற்காந்தவெள்ளை வேகமெத்த
மறந்துநீபோகாதே கைமுறைதானப்பா
வளமானலோகத்தின் செந்தூரங்கேளு
அறந்தழக்கிற்சுத்திசெய்த லோகந்தன்னை
வப்பனைபலமொன்று கல்வத்தாட்டே. ௧௮

லோகசெந்தூரம்.

ஆட்டுதற்குசுத்திசெய்த கெந்திதன்னை
யப்பனைபலமொன்று கூடப்போட்டு
ஆட்டுதற்குபழச்சாற்றும் சாமமொன்று
வரைத்திவாய்வில்லைதட்டி யுலரப்போடு
ஆட்டுதற்குமுப்பதெருக் குள்ளேபோடு
வளமாகலோகசெந் தூரமாகும்

ஆட்டுதற்குசெந்தூரங் கண்டிடைச்சி
வப்பனேசெந்தசெத்தைத் தூக்குதாக்கே. ௧௯
தாக்கியேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
துவளவரைபூநீறுங் காலுஞ்சேர்த்து
தாக்கியேயரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து
சாதகமாயுலர்ந்தபின்பு புடத்திற்போடு
வாக்கிலேசெந்தூர லோகமப்பா
மைந்தனேயரைப்பணந்தா னனுபானத்தில்
ஆக்கியேயந்த வியாதிக்குத்தான்
அனுபானந்தனையறிந்து லோகம்போடே. ௨0
போடவேவாயுவொடு பித்தரோகம்
புகழானசேற்றுமத்தால் வந்தநோயு
வோடவேசெய்யுமிதில் வெளிதாமையா
வுரையார்கள்நாதாக்கள் சுளுகிதென்று
நாடவேலோகச் செந்தூரந்தன்னில்
நலமாகவொருகளஞ்சி யெடுத்துக்கொண்டு
நீடவேலிங்கமொரு கழஞ்சிகூட்டி
நிலையானவீரமொரு கழஞ்சிநாலுங்கூட்டே. ௨௧
கூட்டியேபழச்சாற்றா லரைக்கும்போது
கொடியதொருசெந்தகந்தான் கழஞ்சிபோடு
[illegible]டியேயிரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு
[illegible]மாகவாரினபின் னெடுத்துப்பாரு
[illegible]டிலேயிருந்தசித்தர் மேய்ப்பாரப்பா
[illegible]ரப்பாசெந்தூரங் கண்டுகொள்ளே

வீட்டிலேயிருந்தவர்க்குக் கெடுக்கநன்று
வெளியிலேயிருந்தவரும் கொள்ளநன்றே. ௨௨
கொள்ளாதசெந்தூரந் தனக்குப்பாதி
கூட்டுவாய்லிங்கத்தை முலைப்பாலாலே
விள்ளாமலொருசாம மரைத்தபின்பு
விரல்நீளமுண்டைசெய்து வுலர்த்திப்போடு
தள்ளாதசன்னிவகை யெல்லாம்போகுந்
தாதுவிர்த்தியுண்டாகுஞ்சாதிலிங்க
முள்ளபடிவாதிகளே சொன்னேன்கேளு
வாதத்தில்வாதமது வொழிந்துபோமே. ௨௩

காந்தச்செந்தூரம்.

ஒழிந்துபோங்காந்தத்தை யிப்படியேசெய்யில்
வுனக்கொப்பார்சொல்லவித்திய னீசனொப்பா
மொழிந்துபோங்காந்தமே செந்தூரமாகி
வுத்தமனேசாதிலிங்கங் கூட்டிச்சேரில்
வொழிந்துபோம்பாண்டு காமாலைரோகம்
முன்மூலமொன்பதும் பறந்துபோகு
மொழிந்துபோம்வாதபித்தம் ஐயங்காணு
முசத்திபப்பாகாந்தத்தின் சிகப்புத்தானே. ௨௪

தங்கச்செந்தூரம்.

தானென்றயேமமது வெள்ளையாகச்
சாற்றுகிறேன்தங்கமொரு பலத்தைகட்டில்
வேனென்றநாகத்தின் வெள்ளைதானும்
விளங்கவேகாற்பலந்தா னிறுத்துக்கொண்டு

வானென்றவீரமொரு களஞ்சிகூட்டி
மைந்தனேபுழுகுமறைக் களஞ்சிகூட்டு
காவென்றவெண்கருவா லரைத்துக்கொண்டு
கனக்கவேபூசிடுவாய் பரித்தகட்டின்மேலே.
மேலிட்டமருந்துகளுந் தங்கந்தன்னை
விருப்பமாயண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
பாலிட்டவெள்ளையைப்போற் தங்கம்நீறும்
பரிவாகசெசபுடமாய்த் தீயைமூட்ட
வேலிட்டபேமமது சொருக்கிற்கு
மென்மக்காள்கல்வத்தி லரைக்கத்தூளாம்
தாலிட்டதங்கதளந் தனக்குப்பாதி
மாட்டுவாய்பூரமது பலமுங்காலே. ௨௬
பூரத்தினிடைபோடு புழுகுதன்னை
புகழாகவண்டரியம் புனுகுவேகம்
பூரணத்தினிடையோடு ரசத்தைதன்னை
போதத்தாலிவ்வளவுஞ் சேர்த்துப்போடு
வீரத்தால்தங்கமதுவெள்ளியாகும்
வினைல்லசெசபுடத்திற் போடுபோடு
நீதற்றவண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
நீப்போடுதங்கமது தவளமாமே. ௭
தவளமென்றபேமத்திற் சரியாய்லிங்கஞ்
சாதித்துமுலைப்பாலா லரைத்துக்கொண்டு
தவளமதுவில்லைசெய்து வுலரப்போடு
சாத்தமாபோரெருவிற் புடத்தைப்போடு

தவளமென்றபரியங்கே செந்தூரமாகும்
சன்னியென்றமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
தவளமென்றதங்கத்தின் செந்தூரத்தை
சாதகமாய்வாதிகளே செய்துபாரே. உஅ

பாரப்பாசந்திரோ தயந்தானிந்த
பரிவெள்ளைலிங்கத்திற் சேர்த்தபோதே.
பாரப்பாபூபதியா னிதற்குயீடோ
பலபலசெந்தூரவகை யிதற்குயீடோ
பாரப்பாயிதையெடுத்து வெள்ளிச்செம்பில்
பத்திலொன்றுகொடுத்திடவே யேழுமாகும்
பாரப்பாகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
பண்பாகக்கொடுத்திடநோய் பறந்துபோமே,

பூபதி.

போமப்பாசெகந்தனிலே நோய்கள்போக
பூபதிக்குமருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
நாமப்பாவொளிக்கறிபோம் தங்கவெள்ளை
லோகவெள்ளைகாந்தவெள்ளை நாகவெள்ளை
தாமப்பாசெம்புவெள்ளை பஞ்சமொக்கீ்
சரியிடையாய்க்கழஞ்சிரெண்டு விதந்தாக்கி
காமப்பால்விட்டரைப்பாய் கழஞ்சுபத்து
காட்டப்பாலவுறுக்கையிலே மூத்தப்போட்டே.
போடப்பாபவழமொடுவயிரம்போடு
புஷ்பராகம்போடு பச்சைபோடு

நீட்டப்பாசிவந்தமணி ரத்தினம்போடு
நல்மாகவலைகையொன்று மனைக்கழுஞ்சிபோடு
சேட்டப்பாசெந்தகமோ கழுஞ்சிசாறு
செயமானமுப்பூவுங் கழுஞ்சிசாறு
ஊட்டப்பாசூதமது கழுஞ்சியெட்டு
வுத்தமனேதாளகந்தான் கழுஞ்சியொன்றே.
ஒன்றிடுவாய்மனோசிலைதான் வெள்ளையொன்று
வுறவானதுரிசொன்று துத்தமொன்று
னென்றெனவேசாரமொன்று சீனமொன்று
நலமானவீரமொன்று பூரமொன்று
சென்றதொருபொற்றிலையின் சாற்றலாட்டி
திறமாகசாமமொன்று வரைத்தபின்பு
ஊன்றிடவேயமுரிவிட்டு சுருக்குதாக்க
தம்பழத்தின்சாற்றிலே சாமமாட்டே. ௩௨
சாமமொன்று வரைத்திடுவாய் சாற்றைவிட்டு
சாதனைபாயரைத்துபின்பு வில்லைசெய்து
நாமமென்றபுதுக்கலசத் துள்ளேவைத்து
நலமாகமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
போமென்றவைம்பதெருபுடத்தைப்போடு
வொன்றுமங்கேபுகையாமற் கட்டிநீறுஞ்
சேமென்றபுடமாறி யெடுத்துப்பாரு
செந்தூரமருணநிற மாகும்பாரே. ௩௩
பாருநீசெந்தூரங் கண்டிடைக்கு
பரிதிலிங்கமுலைப்பாலா லாட்டியேதான்

பாருநீவிரல்மிளங் கப்பிசெய்து
பரிவாகவுலர்த்தியதை பதனமாய்வை
காருங்குருபதத்தை மூலம்பாரு
கைலைவாழ்வைரவனை பூசைபண்ணி
சேருநீதேவியைத்தான் தியானம்பண்ணு
சிறக்குமிந்தபூபதிக்கு சிவமொப்பெண்ணே. ௩௪
சிவமானபூபதியை யனுபானத்திற்
திறமாகவரிசிடை கொடுத்தார்கேளு
சவமாகப்போனாலுந் தாதுவுண்டாய்
சாதுரியபிராணன்வரும் விழித்துப்பார்ப்பான்
நலமானபிரமலிபி யிவ்வளவேயாகில்
யாசித்துபேசிவிட்டு மரணமாவான்
தவமானவாதிகட்கு பூபதியைச்சொன்னேன்
சாஸ்திரபடிவையித்தியஞ்செய் தன்மமாமே. ௩௫
ஆமப்பாயிந்தபடி வயித்தியம்பாரு
மஸ்டதிசைமெச்சவுன்னை வாழ்த்தும்லோகம்
நாமப்பாவயித்தியன் மருந்தையெல்லாம்
நலமாகக்குறுக்கிவைத்தேன் முப்பத்தாறில்
வாமப்பாயிந்தவகை மருந்தெல்லாம்வைத்தால்
வாய்க்குமடாவுந்தனுக்கு யிந்தபாகம்
தாமப்பாவெட்டிரண்டு மிருபத்தைந்து
தடையறவேயுருவேச்றக் சித்தியாமே. ௩௬
அகஸ்தியர் குருக்கிடைசூத்திரம்-௩௬.
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

இருபத் தாறுவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

குருநூல்முப்பூ-ருய.

காப்பு-வெண்பா.

வானும்புவிய மதியுங்கதிரொளியும்
தேனுந்தெளிந்த சிவகுருவே-தானுந்தான்
நான்மறையுமாராய்ந்தகன் ஞாலமைம்பதையுந்
தானருளுங்குஞ்சரத்தின் தாள்.

வேறு.

மயமானமுப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
வயித்தியத்திலாக்கியே விரித்துச்சொல்வேன்
செயமானகணபதியுங் கந்தன்றானுஞ்
சிவனோடேவுமையாள் பார்வதியுங்கூட
நயமாகவெப்போது முன்னேநின்று
நாடியேமுப்பூவை நயந்துகேட்க
வயமாகச்சொல்லுகிறே னைம்பதுக்குள்
வயித்தியரோயிப்பொருளை வணங்குவேனே. க
வணங்குவதுயெதையென்றால் குருவின்பாதம்
வாலையொடுசிவன்பாதம் நிர்வாணியாதம்

வணங்குவதையாரையென்றாற் கணபதியுங்கந்தன்
வாகாகப்பூசிக்க வரிசையாகும்
வணங்குவதைவைம்பதுக்குள் மிப்பூவப்பா
வாதத்துக்காகிரது வயித்தியத்திற்காகும்
வணங்குவதுவைம்பதையும் வணங்கவேணும்
வயித்தியத்திர்கிதுவுயிர்காண் வாதிகேளே. உ
வாதியென்றாலிந்தமுறை யறியவேண்டும்
வாதந்தானேநிசெய்ய வயித்தியமேதப்பா
ஆதியென்றவயித்தியர்தான் பிரம்மவித்தை
யாத்துமாவைரட்சித்தா லவனேசித்தன்
நீதியென்றதர்மமது நிலைக்கவேணும்
நீணிலத்திலுயிர்களுத்தி மிரங்கவேணும்
ஓதியதோர்கன்மத்தில் தர்மமாகி
யுத்தமனேவயித்தியத்துக் குறுதிகாணே. ௩
உறுதியாமொருநூற்றி னன்பதுக்குள்
உரைத்ததொருலோகமா மணிதைக்சேரு
உறுதியென்றமுப்பூவின் சுண்ணம்வேணும்
யில்லாயிட்டாலொன்றுமில்லை யுடைந்துநீரும்
உருதியென்றவைம்பதையும் விட்டபேர்க்கு
வுலகத்தில்வயித்தியந்தா னுண்டோயில்லை
உறுதியென்றமுப்பூவை நிறுத்திக்கொண்டு
ஓகோகோலோகமெல்லா மோகநீறே.

நீற்றுவகையறிந்தவனே வயித்தியனாகும்
நிலைத்தபொருவாதியென்றால் நீற்றுவன்பார்
சாற்றுகின்றமுப்பூவை யறியவேணும்
சாதகமாய்க்கைமுறைகள் தபபாவண்ணம்
பார்த்துரைத்தசாத்திமுறை காணவேணும்
பருவமாய்க்குருமுடிக்குப் பாகம்வேணும்
சாத்திரத்தின்முறையறிந்து குருவைச்சேர்ந்தால்
தவறுதபொருளொன்றுஞ் சார்ந்துபாரே. ௫

பாரடாமுன்னுரைத்த முப்பூவெல்லாம்
பரிவானசித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்குஞ்
சேரடாவைம்பதுக்குள் சொன்னேன்முப்பூ
செகத்திலுள்ள மானிடர்க்குச் செய்யவேண்டி
ஊரடாவேறுகொண்டா லுத்தருக்கு
உறுதியாய்த்திரேகமது பெலத்துப்போச்சு
ஆரடாவென்னைப்போற் சொல்லப்போறார்
ஆச்சரியமுப்பூவி னருமைபாரே. ௬

பாரென்றவுவருப்பைக் கொண்டுவந்து
பரிவாகசுத்தஜலந் தன்னிலிட்டு
சிருடனேகலக்கியே தெளியவைத்து
தெளிவாகக்காய்ச்சிநன்றாய் வற்றினக்கால்
சீரிலேமறுபடியும் விட்டுக்கிண்டி
நிலைபாகத்தெளியவைத்துப்பிறந்துக்கொண்டு
வாரமுடன்காய்ச்சியே வற்றவைத்து
வாகாகயிப்படியே காய்ச்சுகாய்ச்சே. ௭

கிாச்சுகின்றமுறைக்கெல்லாஞ் சுத்தஜலம்விட்டு
கலக்கியேதெளியவைத்து காச்சுகாச்சு
ஆச்சிந்தபூவதுதான் வெளுத்துப்போகும்
அப்புறத்தேவைத்துபினி வறையக்கேளும்
வாச்சதொருசரியுப்பை வாரிக்கொண்டு
மானிடர்கள்கூட்டுமுப்பில் மார்க்கங்கேளு
பாச்சிந்தபடிசுத்த ஜெலத்தைவிட்டு
பரிவாகத்தெளியிறுத்து பத்துமுறைகாச்சே.
முறையாகநிலவுப்படைச் சொல்லக்கேளு
மூதண்டபிர்மாண்ட விந்துபின்னை
அறையானபூமியுட நாதமாச்சு
யாதியுப்புசிவமென்று யிதற்கேபேரு
மறைவாகவொளித்துவைத்தா நூல்களெல்லா
மார்க்கமெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன்வரிசையாக
நிறையாகக்கல்லுப்பால் வளர்ந்ததப்பா
நீற்றியேதின்பவர்க்கு சுண்ணாம்பாச்சே. கூ
சுண்ணமென்றுலோகத்தோர் கட்டுநீற்றி
சுகமாகதாய்போலத் தின்பார்கேளு
சுண்ணாம்புக்கல்லென்று யிதற்கேபேரு
சுந்தரவிபூதியு மிதற்கேபேரு
வெண்ணமுள்ளசுண்ணமப்பா காரச்சுண்ண
மியல்பானகல்லுப்பு சுண்ணமாச்சு
தண்ணியிலேபோட்டவுடன் நீறிப்போச்சு
சவுக்காரகுருவாச்சு சார்ந்தபாரே. கூ0

சார்வாகயிதைமறைத்தார் சித்தரெல்லாஞ்
சமுசயங்களில்லையப்பா வெளியாய்ச்சொன்னே
சீரானகல்லதுதான் துய்யவெள்ளை ன்
செகந்திலிந்தகல்லுதான் ெ ந்ததவுண்டு
கீருனகல்லொன்று மாகாதப்பா
காமலவாம்வெள்ளைக்கல் பிர்மகற்பம்
சார்வாயிதையெடுத்து வமரிக்குள்ளே
யப்பனேயுவர்மண்ணைக்கரைத்துக்கொள்ளே
கொள்ளவேயதிலிந்தக்கல்லைப்போட்டு
குறையவேகாய்ச்சிவிடு கட்டிபோகும்
வெள்ளையாய்ச்சுண்ணக்கல் கட்டிப்பேச்சு
வேதாந்தமூர்த்தியென்று யிதற்கேபேரு
கல்லென்றகல்லதனை வண்டநீரால்
கருவாக யறைத்ததனை வில்லையாக்கி
வுள்ளபடிசொல்லுகிறே னுலையிலூத
வுத்தமனேசுண்ணும்பா முறைத்துவூதே.௧௨
வூதிடவேசுண்ணமுமாஞ் சலத்தைவாங்கு
வோகோகோகொதித்து வற்றிநீறிப்போகும்
வாடவேபீங்கானில் வைத்துநீற்று
வளமாகஜலம்போலேநிறையவிட்டு
பாதிபாமண்டலமதனைவைத்தாயானல்
அதின்மேலேவுப்புவந்து படரும்பாரு

சோதியாமுப்புதனை வழித்துவாங்கி
சுகமாகபலமொன்று தூக்கிக்கொள்ளே. ௧௬
தூக்கியேவகையொன்று பலமொன்றுக
சுகமாகச்சூடனொரு பலமுங்கூட்டி
நோக்கியவண்டநீர் விட்டுஆட்டி
நுணுக்கமாய்வில்லைசெய்து ஆறவைத்து
தாக்கியேவெந்தபின்பு யோடுமூடி
சாதகமாய்ச்சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக்கொண்டு
பாக்கியேமுழுப்புடத்தில நீறிப்போகும்
பண்பானவிதையெடுத்துப் பகறக்கேளே.
கேளப்பாவீரமொரு களஞ்சிகூட்டி
கிருபையுள்ளபுழுகதிலே களஞ்சிகூட்டி
நாளப்பாபூரமொரு களஞ்சிகூட்டி
நாட்டிஉள்ளசந்தபளச்சார் விட்டுஆட்டி
தாளப்பாவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
சாதகமாய்முழுப்புடத்திற் போட்டுவாங்கி
வேளப்பாசுன்னமது கடுங்காரமாச்சு
வெகுசுருக்குப்பூனீறு குருவிதன்றே. ௧௭
குருவேதாமுறையேதோ வென்பார்மாண்பர்
கூறியதோர்நூல்காணார்க் குருட்டுவாதி
தருவானமுப்பூவை பாரார்மாண்பர்
தாரணியில்மனிதர்களை மயக்குவார்பார்

உருவானகல்லுப்பை யறியமாட்டார்
குருவுத்தருக்குவாதமது வுண்டோயில்லை
தெருவோட்டையலேகிறதோர் நாயைப்போலே
சென்மித்தவரசருக்கு வாதமேதோ. ௧௬
ஏதென்றுபோகாமற் சொல்லக்கேளு [கும்
வெடுத்ததொருறைக்கெல்லா மெளிதேயா
வாதென்றபேர்களெல்லா மயங்கிப்போக
வயித்தியத்தின்றிரவுகோல் மார்பேலாணி
தூதென்றசெந்தூரம வைப்புக்கெல்லாந்
துடியானபூநீறு சொல்லிப்போட்டேன்
காணென்றவுபதேசங் குருதான்சொல்வார்
கைகண்டவுநவாச்சு கருதிப்பாரே. ௧௭
பாரப்பாயிதிலேவோர் களஞ்சிவாங்கி
பாச்சியேலோகத்தை நீற்றிப்போகும்
வாரப்பாவொருநூற்றி லன்பதுக்குள்
வைத்ததொருமர்மந்தான் முப்பூவாலே
சேரப்பாகுருநவைவிட்டுச் செந்தூரத்தால்
சிவக்காதபிடையில்லை செயமாகாதே
ஊரப்பாயிக்கருவை யொளிக்கவில்லை
வொருகோடிநூலுக்கு ளொளித்தார்சித்தர்.
சித்தாகவேணுமென்று லின்னூல்பாரு
சிறப்பான்முப்பூவுக் கின்னூல்பாரு

பத்தாகவாதத்துக் கின்னூல்பாரு
பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைப்பகரவேண்டாம்
பாகாணமுப்பூவை விடுக்கலாகா
பாவிகட்குசெந்தூரம்பகரலாகா
போக்கானகன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
புவிதனில்வயித்தியஞ்செய் புண்ணியமாமே.
ஆமிந்தவகையெல்லாந் தெரியச்சொன்னேன்
மப்பனேயுருக்கிணைதைச் சொல்லவில்லை
நாமிந்தவகையெல்லாஞ் சொன்னேனப்பா
நரசென்மமானதெல்லா மதிகசென்மம்
ஒமிந்தசீவசெந்துச் சிவனார்நீற்றி
வுலகத்திலுண்டாக்கி சிருஷ்டிச்செய்தார்
வாமிந்தசித்துகள் நடக்கையாலே
வந்துதடாநோய்கொன்ற வருமைதானே.
தானென்றநோய்களினால் செத்துப்போனால்
தாரணியில்மனிதருண்டோதாயேசொல்வாள்
வானென்றசிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று
வாய்சொல்லமாதாவே நீயேசொல்லு
தேனென்றமனோன்மணியாள்சிவனைக்கேட்டு
செகத்திலேமனிதரை நீ சிருஷ்டிசெய்தாய்
நோயென்றவியாதிகளை யுடனேவிட்டு
ஓகோகோமரணத்தா லுய்வதேதோ. ௨௧

உப்பதினால்வெகுபால வென்றுபோற்றி
வுமையவள்தானவர்பாதம் பணிந்துகேட்க
செப்பவென்னவவர்கள் கன்மத்தாலே
தீவினைகளாலெடுக்கச் சடலத்தோர்கள்
நல்வினைபாலுப்பாமலடியேனுக்கு
நல்வாக்குத்தந்தருளி நல்கவேணும்
மைவிழிசேருமையாளே வுலகத்தோர்கள்
வயித்தியமநந்தொன்றுவகைசொல்வோரே
வகையானமூலிகையுங் காரசாரம்
வளமானவுபாசமும் பாஷாணங்கள்
தகையானவரத்தின மண்டலோகம்
தனிற்சிவசெந்தூமுதல் தாணிபோர்கள்
வகையானரோப்கட்கு மருந்தீதென்று
மகத்தானமேகமெல்லா மாண்டுபோக
தகையாமற்றுவெனக்கு ருபதேசித்தாள்
சாற்றினேன்வயித்திய மிரண்டுலட்சங்காணே
காணப்பாபத்துவாயிரமுஞ்சொன்னேன்
கனமானவாயிரத்தைந்நூறாம்தான்
பூணப்பாவருநூறு மிருநூறோடு
புகழானமூன்றுபத்து மைந்துமாகத்
தோணப்பாகன்மசூத்திரமுந்நூறு [ன்
அறையானவன்பதுக்குள்சுருக்கிப்போட்டே

விணைப்பாமற்றதெல்லாமிந்நூல்விட்டால்
வேறுணமுப்பூவின் விதிதானே. ௨௪

விதியாய்ச்சொல்லுகிறே னருக்கினத்தை
வெட்டவெளியாகவுந்தான் விபரமாக
யாதியாமுப்பூவிற் காரஞ்சேர்த்து
வழகானகாந்தத்தையிடைக்கிடையேசேர்த்து
பூதியாமூலைப்பாலால் விட்டுஆட்டு
புகழானகுகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
ஆத்தானகுகையதனி லுருக்கிநீற்று
வோகோகோவொருமணியாயுருகிப்போமே.

போமென்றயிரும்பினுட பொடியையவாங்கி
யிகழானவைந்திடைக்கி குருவைப்போட்டு
தாமப்பாமூலைப்பாலில் சாமமாட்டி
சாதகமாய்சகுகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
நாமென்றதாக்குகையி லுருக்கியாட்டி
நலமானவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
வாளென்றவப்பிரேக நவநீதத்தை
மாட்டியேயிடைக்கிடைமுன் மருந்துகூட்டே.

கூட்டியேமூலைப்பாலால் சாமமாட்டி
குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுமூடிக்கொண்டு
நாட்டியதோர்குகையிலிட்டுருக்கித்திரு
நலமாகவொருமணியாம் நாட்டிப்பாரு

முட்டோடேவாங்கிவைத்துப் பின்புகேளு
முனையானகெருடபட்சைக் கல்லுவாங்கி
பாட்டியேகுளிக்கல்லிற் பொடித்துக்கொண்டு
வழகாகவைத்திடைக்கி மருந்துகூட்டே, உஅ

மருந்தென்னகருவிதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு
வளமானமுலைப்பாலி லாட்டியாட்டு
குருந்தென்னகுகையிலிட்டுச் சில்லுபோட்டு
கூறாகவூதிடவே மணியுமாகும்
விருந்தென்னகல்நாரை வாங்கியேதான்
விருதானகுருக்கூட்டி விரைந்துஆட்டி
யருந்துகின்றபாலாலே யாட்டித்திரு
வப்பனேயுலையில்வைத்து மூட்டிவூதே. உகூ

முட்டியேயுருக்கிடவே மணியுமாகு
மூதண்டசகஸ்திரமாம் வேதிகேளு
தாட்டியேயிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
சாதகமாய்முலைப்பாலா லாட்டித்திரு
ஆட்டியேகுகையில்வைத்து மாட்டிவூது
வப்பனேவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
தேட்டியேடங்கணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு
திடமாயிடைக்கிடைதான் குருவைக்கூட்டே

குருவதனைக்கூட்டிபென்ன பொடித்துக்கொண்டு
கூசாமல்முலைப்பாலால் விட்டுஆட்டே

திருவான்குகையில்வைத்து மூடிக்கொண்டு
திறமாகவாறவிட்டுத் திராளுமட்டும்
பருவமுடன்வகைபார்த்துக் குகைக்குளிட்டு
பாங்கா௩மூன்றுமுறை குறுக்கிவூதி
மருவாகமணியாகவாங்கிக்கொண்டு
வளமானவண்டத்தோல் வாங்கிடாயே. ௩௧

வாங்கியேசவ்வுதன்னைத் தள்ளிப்போட்டு
மருந்தென்னகுருதன்னையிடைக்கிடையேகூட்டி
வாங்கியேமுலைப்பாலை விட்டுஆட்டி
வலமாகக்குகையில்வைத்து வாங்கிவூது
யேங்கியமணியாக யிறங்கிப்போகும்
யின்னமொருசேதியுண்டு யியம்பக்கேளு
தூங்கியேதிரியாதே சொல்லக்கேளு
அடியானசங்கதனைப் பொடியாய்த்தூக்கே, ௩௨

தூக்கியேயிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
கலங்கவேமுலைப்பாலை விட்டுஆட்டி
தாக்கியேகுகையில்வைத் துருக்கியாட்டு
வப்பனேயொருமணியா யாகும்பாரு
நோக்கியேசலாசத்து சொல்லக்கேளு
நறுக்கியேயிடைக்கிடைதான்குருவைப்போட்டு
தாக்கியேமுலைப்பாலை விட்டுஆட்டி
சாதகமாய்க்குகையில்வைத்து சார்வாய்வூதே.

சார்வாகவூதவொரு மணியாய்நிற்கும்
தருவானகவரத்தினஞ் சொல்லக்கேளு

புருணவொன்பதையும் வெவ்வேறாக
வுந்தந்தயிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
வேறாகவதைத்ததனைக் குகையில்வைத்து
பெருமைபெறவூதிடவே மணியுமாகும்
கார்வாகமணிதருட வஸ்திதன்னை [ணே.
கலந்ததனைப் பொடியாக்கி குருக்கிடைதான்கா
கூணர்ந்தயிடைக்கிடைதான் மூலைப்பால்விட்டு
கலந்தரைத்துக்குகையிற்வைத்து காடாரூது
பூணர்ந்தாக்குகையில் வுருக்கித்திரு
புகழாகவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
ரணைந்ததலையிலுட கொம்பைவாங்கி
சுகமாகசிவியதை தூக்கிக்கொண்டு
வூணர்ந்தயிடைக்கிடைதான் குருவைவிட்டு
வுறப்பாகமூலைப்பாலா லாட்டிவாங்கே. ௩௫

வரங்கியேகுகையில்வைத்து வுருக்கத்திரு
வளமாகக்குகையினுள்ளே கண்விட்டாயே
பாங்கியேவாலையுடல் தன்னைவாங்கி
பூரங்காகபிடித்ததனை நொறுக்கிக்கொண்டு
தாங்கியேகுருவதனைச் சமனுபச்சேர்த்து
சார்வாகமூலைப்பாலா லதனையாட்டி
நீங்கியேகுகையிலிட்டு யுருக்கியூது
நேராகவுருக்கினத்தின் நீதிகேளே. ௩௬

நீதியாயுருக்கினத்தின் மணியையெல்லாம்
நிசமாகயிடைக்கிடைதான் கெந்திசேர்த்து
சேதியாயுடைத்ததனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
திட்டமாயரைத்திடுவாய் நாலுசாமம்
யாதியாம்வில்லைசெய்து வைத்துக்கொள்ளு
வழுகானபழச்சாற்று லாட்டித்திரு
வாதியாய்வந்தவனை வெளியில்வைத்து
வரிசையாய்மூன்றுநா ளாட்டிப்போடே. ௩௫௭

போட்டதொருவில்லைதனை போட்டில்வைத்து
புகழாகமேலோடு கொண்டுமூடி
நாட்டமாய்க்கவசித்துக் கெஜபுடத்தில்
நன்றாகச்செந்தூர மருணன்போலே
மூட்டவேசெப்புதனிற் பதனஞ்செய்து
முக்கியமாய்த்திருநோய் புகலக்கேளு
நீட்டவேயெங்தெந்த நோய்கள்குஷ்டம்
நினைவரனவனுபான மறிந்துசெய்யே. ௩௫௮

செய்யவேயிரும்பதனைத் தேனிற்கொள்ள
செகத்திலுள்ளபாண்டுவகை யெல்லாந்திரும்
மையவேகாந்தத்தை தேனிற்கொள்ள
மகத்தானவாயுவொடு பாண்டுபோகு
முய்யவேயிப்பாகஞ் சஞ்சீவி
லுகந்தாக்கால்நீரிழிவு மோடிப்போகும்
நையவேக்கருடனைத்தான் தேனிற்கொள்ள
நாடாதுகண்ரோகம் நாடிப்பாரே. ௩௫௯

பாருநீகல்நாரை சர்க்கரையிற்கொள்ள
பாரிலுள்ளரோகமது சேத்துமந்தீருஞ்
சேரவேசஸ்திரபேதி பாலிற்கொள்ள
சேரானகுஷ்டநோய் சிதறிப்போகும்
வாருநீடங்கணத்தை யிஞ்சிச்சாற்றில்
மருவிடவேவாதசுரஞ் சன்னிபோகுஞ்
சீரானவண்டத்தை தூதுவேளையிற்கொள்ள
சயமொடுகாசமிளைப்பு தீரும்யிளை ௪௦

யிளைபோஞ்சங்குசுண்ணம் பனைவெல்லத்தில்
யிட்டாக்கால்வாயுவெல்லா மிலந்துபோகும்
வாளாகும்பித்தமெல்லா மாண்டுபோகு
மைந்தனேயனுபான மறிந்துசெய்தால்
காளையாய்சலாசத்துச் செந்தூரத்தை
கடுக்காயிற்றின்றிடவே மகோதரங்கள்
பேளையாம்பெருவாயா நீராம்பல்போகும்
பெரிதானரத்தினத்தின் பெருமைகேளே. ௪௧

பெருமையுள்ளமாணிக்கஞ் சாதிக்காயிற்கொள்ள
பெரும்பாடுமெலும்புருக்கிப் பிரிந்துபோகு
மருமையென்றபச்சைதன்னை கண்டிற்கொள்ள
வஸ்திசுரம்வெட்டைமுதலகன்றுபோகுந்
தருமையென்றவயிரத்தை சீனிற்கொள்ள
சகலகழிச்சல்நீரிழிவுச் சாரநோடும்
ஒருமையென்றவைடூரியம பாலிற்கொள்ள
உள்வரட்சிகண்ரோக மோடிப்போமே. ௪௨

போகுமேகோமேதகம் நெய்யிற்கொள்ள
புகழானயீளைபொடு செயரோகம்போம்
வாகுசேர்கலைக்கொம்பைத் தேனிற்கொள்ள
மைந்தனே கண்துலங்கு மயக்கந்தீரு
மாகுமிந்தநீலத்தை திரிகடுகிற்கொள்ள
வாச்சரியகுஷ்டமெல்லா வகன்றுபோகும்
மோகமாமுத்ததனைத் தின்பாயாகில்
மூர்க்கமாந்தம்பனத்தின் முறையைக்கேளே

முறையானபவளத்தை முலைப்பாலிற்கொள்ள
முக்கியமாந்திரேகமது வலுத்துப்போகு
மறையானபித்தமெல்லா மாய்ந்துபோகு
மகத்தானமேகமெல்லா மாண்டுபோகு
துரையானவப்பிரகஞ் சீனிற்கொள்ள
துன்பஞ்செய்சயரோகந் துலைந்துபோகுந்
துரையானகஸ்தூரி தின்பாயானால்
சுரஞ்சன்னியகன்றுபோஞ் சுகமிதாமே. ௪௪

சுகமானவாணமஷத்து தின்பாயானாற்
சேர்வில்லாசன்னியோடு சூலைதீரு
மகத்தானவகைக்கெல்லா மறுபானங்க
ளறிந்துகொண்டாற் காலகலும்நோய்கள்
தவமானசெந்தூர யினங்கள்தோறுந்
தான்கருக்கார்களஞ்சிதனைத் தாக்கிக்கொண்டு
முகமானகுழிக்கல்லி லொக்கவிட்டு
முலைப்பாலாலாட்டிவிடு சாமமொன்றே. ௪௫

ஒன்றானசாமமது வரைத்துவாங்கி
உருட்டிவிடு குன்றிபிடையுலர்த்திக்கொண்டு
நன்றாகவேபரைத்து யிஞ்சிச்சாற்றில்
நலமாகக்கொண்டிடவே சன்னிதீரும்
பண்டானவலியைந்தும் பறந்துபோகும்
படுபாவியானசுரம் கண்ணிற்காணா
வுண்டானசேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன்
ஒழிக்கறியோமொளிக்கவில்லையுலகத்தோர்க்கே

உலகத்தோர்பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னே
வுவப்பாகவயித்தியத்தையூணிச்சொன்னேன்[ன்
நிலைகெட்டமாந்தருக்கே சொன்னேனில்லை
நிலைதவறாமனிதர்கட்கு நிகழ்த்தினேன்யான்
வலைகட்டிமீன்பிடிக்குந் தன்மைபோல
வையகத்தில்நோய்களுக்குவலையிதாகுஞ்
சிலையுமெத்தத்திரேகமடா மனிதர்திரேகம்
செய்கையறியாமலிவர்செத்தார்பாரே. ௪௭

பாருநீபலநூல்கள் நன்றாய்ப்பார்த்து
செயமானமருந்தினுட குணப்பாகங்கள்
சேருநீகுணக்குறிகள் நன்றாய்ப்பார்த்து
செயமானமருந்தினுட குணப்பாகங்கள்
சேருநீசாதகமுஞ் சாத்திரமுங்கண்டு
செயமானநோயினுட குணமுஞ்செய்கை
வாருநீகன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
வளமானமுப்பூவின் மார்க்கஞ்செய்யே. ௪௮

செய்யவேகுருவதனை முடிக்கவேண்டுஞ்
செந்தூரமானதெல்லாஞ் செய்யவேண்டும்
வைய்யவேபிணியெல்லாந்தீர்க்கவேண்டும்
நாட்டிலுள்ளபேர்களெல்லாம்வணங்கவேண்டும்
துய்யவேதியானங்களுரைக்கவேண்டும்
துறவானபூசைமுறை யறியவேண்டும்
பையவேகோபத்தை நீக்கவேண்டும்
பண்டிதரேயிந்தமுறை பகருங்காலே. ௪௯

காலானவயித்தியத்தை யுறுதியாகக்
கைமுறைகள் தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தால்
பாலானநிறமுடைய பிரமனாவான்
பண்டிதரிற்றன்வந்திரி பகவானாவான்
சேலானமச்சமுனி யென்னாரும்பார்த்தாற்
சிந்தையிலேகலங்கமறச் சித்தனாவான்
நாலானமணிபெற்று பிரமன்சொன்ன
நலமுடையமுனிமொழிந்தார்நாடிமுற்றே. ரு௦

அகஸ்தியர் குருநூல்முப்பூ-ரு௦.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

இருபத்தேழாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

முப்பூ-௫௰.

ஆதிபராபரத்தினுட கிருபைபோற்றி
யடிமுடியானைமங்கோலம் நந்திகாப்பு
நீதியாம்வாரணத்தின் முகவன்காப்பு
நின்மலமாஞ்சதாசிவத்தின் வடிவேகாப்பு
பாதிமதியணிந்தசிவன் பாதங்காப்பு
பத்திமுத்திசித்தி வயிரவனேகாப்பு
ஓதியதோர்வாணியின்தன் பாதங்காப்பு
வோங்காரமூலவட்டத் தொளிகாப்பாமே. ௧

ஓங்காரமூலவட்டக் கணேசன்பாதம் [தம்
வொளிவெளிபரமனோன் மணி நாதாக்கள்பா
நாங்காரசாரமதை மூன்றுபத்தில்.
நயங்காணும்புலத்தியனே ஞானமாலை
தேங்காரநாதவிந்தாற் சமைந்தவிந்து
சிவமென்றஞ்சத்தியென்றும் பேருமாச்சு

வாங்காரமானுவமு மடங்கிற்றூறு
லகாரவடிமுடியுங் காப்புத்தானே. ௨

காப்பானவடிமுடியும் நடுமூன் றுந்தான்
கருக்காடுவெளிக்காடு வொளிக்காடாகும்
காப்பானவளர்காட்டிற் குடிசைகட்டி
சங்கையாயிருந்தவரைக் கண்டதுண்டா
பூப்பாடுவாராது மாதனுதம்
பொங்கிவருவப்புமுப்பு சரியாய்க்காணும்
வாப்பாடுகட்டினுல் வருமேதசமாந்தீட்சை
வருத்தபடிகுருமுடித்து வாதம்பாரே. ௩

பாரப்பாகுருமுடிக்குங்காலஞ்சொல்வேன்
பங்குனியுஞ்சித்திரையு மகரகும்பம்
வேரப்பாவெடுப்பதற்கு வந்தநாளில்
வியன்படையே கதிர்தாண்டி மதியில்நிற்கும்
சீரப்பாவமுர்தபட்சந் தசமியென்று
திதிபார்த்து சாகாக்கால்முடியுமென்று
வூரப்பாவாயிரத்தெட் டிதழாமென்று
வுச்சிமலைமீதிருந்து பூவைவாங்கே, ௪

பூவானபூவிலொரு விபரங்கேளு
பொங்கிவரும்பஞ்சவர்ணமாதனுதம்

நாவானதசையாமல் தசைபாடாமல்
நாவானகேசரியில் மனத்தைநூணி
தாவானயிடங்தேடி கண்டுபோற்று
சதுர்முகனுமாலயனுங் காணப்பாதம்
மாலானமானனிரங் கொண்டோரெல்லாம்
மவுனமனோன்மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே. ௫

வாழ்ந்திட்டவக்கினியும் வாய்வுங்கூடி
வசமற்றபூமியின்கீ ழுண்டமாச்சு
தாழ்ந்திட்டவக்கினியும் வாய்வுங்கூடி
சமரசமாய்நடுவான பிண்டமாச்சு
சார்ந்திட்டவிரண்டுக்கும் பிலமேதென்றால்
தருவானமண்ணோடே தண்ணீராச்சு
ஆழ்ந்திட்டுபார்த்தாலே வாதிகாண்பான்
அரியென்றும்ஸ்ரீயென்றும் நடுவின்பேரே. ௬

நடுவானபூமியுட னுதம்வாங்கி
நல்லவீந்துநீர்களைத்து ரவியிற்போடு
விடுகாதேயிப்படியே பத்துமுறைகாச்சு
யீந்துவிட்டநீரதலே கட்டிப்போகும்
விடுவானோவாதிமகன் சிவத்தைத்தானும்
விழிவொளியாஞ்சத்திஎன்ற பூரணத்தைதலைமந்தா

படுபதிமூன்றிலொன்று சிவத்தைச்சேர்க்க
பரிவானரவிமதியிலுப்புண்டாச்சே. ௭

உப்பானவுப்புகரு நாமங்கேளு
வுகமையுள்ளவெடியுப்பு வேண்டும்போது
அப்பானமேகத்திற் பிறந்தவுப்பு
வளர்காட்டிற்குடியிருப்பார் காணரில்லை
செப்பாதனுதகிரி சோதித்தோ
சிவனைவெளியாக்குமிந்த தேவியுப்பு
துப்பாகக்கர்ப்பமுள்ள மும்மாதவீடு
துரியம்விட்டுநீதவெளி காணுவாயே. ௮

காணுதகாணுமடா யிந்தநூலிற்
கண்டவர்சொல்லார்கள் வெளியிற்போடார்
தோணுதபூரணத்தைத் தோற்றிவைக்குஞ்
சொரூபமுள்ளவாயிரத்தெண்சாஸ்திரவித்தை
நாணுதுவொன்றுக்குங் காரசாரம்
நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போற் சரக்கெல்லாஞ்
பேணுதவுலகத்தில் தசமார்நீட்சை [சாகும்
பெலத்தபுத்தியறிவதனுற் பேணிப்பாரே. ௯

அறிவானபூரணமே வாத்மமாகு
வைந்துமூன்றுமெட்டிரண்டுங்கண்டபோதே.

குறியானகுறிபறிவாய் மைந்தாசொன்னேன்
கூடுமப்போதேகமுட னேகமாகும்
சரியானபனிரெண்டும் பதினாருள்ளே
சத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய்நிற்குமப்பா
பரிவானபரதேசி யிதுவேயாகும்
பதியுடையவமிர்தகலை யானமுண்ணே. ௧௦

கலையானபதினாறில் நாலும்பாழாங்
கண்டுதடாசூரியன்றன் பனிரெண்டில்நாலு
துலையாகப்பிரந்ததிலே யெட்டுநின்று
சோமகலைசூரியகலை யாயிற்றப்பா
அலையானவாரியினா லமர்ந்தமண்ணு
ஆதியென்றுமந்தமென்று மமைந்தகுண்டம்
வலையானசிவகலைதா னேதென்றக்கால்
வாங்குவதும்விடுகுவதும்வழக்கந்தானே. ௧௧

வழக்கமாய்சிங்குவையை மடித்துவைத்து
வாய்மூடினாடியுமே பறியொட்டாமல்
முழக்கமாய்நாடிகரம் பசையாடாமல்
மூலமுதலாறுதலஞ் சிரேசகண்டாய்
பழக்கமற்றுநெற்றிவுச்ச மாகப்பிரமம்
புரம்பாகாவாசிபதாம் சமாதிநில்லு

பழக்கமாயஸ்தமதை நெருக்கிடாமல்
　　பார்க்கிலதுயிருகண்ணு மாடாமல்நில்லே. ௧௨

நில்லென்றால்வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்
　　நிர்மூடமடையருக்கு வருமோவாதம்
சொல்லென்றாற்பெரியோர்கள் சொல்லுவாரே
　　சொர்க்கமெள்ளயேறவென்றாற் யேறலாமே
அல்லென்றவினைபக ரறிந்துசொன்ன
　　வறிவுதங்குமனநிலைக்கு மாசானுவாய்
வல்லென்றுஞ்சண்டையிட்டு தர்க்கம்பேசும்
　　வாய்வீணர்தங்களுடன் வாய்பேசாதே. ௧௩

பேசாதேவுலகத்தில் கர்ப்பக்கோடி
　　பேச்சரிந்துபேசலாம் பழியேசெய்வான்
கூசாமல்நூலிருந்தாற்கொடுங்கோளென்பார்
　　கொடுக்காட்டாதந்தநூலுனக்கேனென்பான்
ஆசானைப்போலவவன் சரியாய்ச்சொல்வான்
　　அகஸ்தியன்மேலாணையில்லை யென்றுபோடு
தேசாதிவழக்கமெல்லாம் பாஷாண்டிமெத்த
　　சிவனாணைமுப்பதையும் பதனம்பண்ணே. ௧௪

முப்பதுபோல்வொருநூலுஞ்சொல்லாதப்பா
　　முன்சொன்னவாதமிரு நூறும்பாரு

செப்பதுபோற்பாடிவைத்தேன் பன்னிரண்டின்
சிவயோகநிகண்டிலே நூலுஞ்சொன்னேன்
ஒப்புவமையில்லாத கலைக்கியானஞ்சொன்னேன்
வுத்தமரைக்கிட்டவைத்து வுண்மைகேளு
தப்புமொழிசொல்லவில்லை முப்பதிலேமைந்தா
சகலகலைக்கியானமெல்லாம்பாடினேனே. ௧௫

பாடினேன்கலைக்கியானம் பாடும்போது
பரமசிவன்தன்னோடே ரிஷிகள்சொன்னார்
நாடினேனவரைப் பூசைபண்ணி
நல்வசனங்கேட்டிந்த நூலைச்சொன்னேன்
ஓடிநீர்சொல்வதென்ன வென்றுகேட்டால்
வுண்மைபெற்றசித்தருக்கா மென்றதாலே
நாடினேன்தாய்சொல்லப்பாடிப்போட்டேன்
நல்லோர்களிந்தநூல் விடுகாதேண்ணே. ௧௬

விடுகாதேபண்டமதி ரெட்டைவாங்கி
மேகசிந்தகோரையைநீ வாங்கிப்போட்டு
விடுகாதே முப்பத்திரண்டுதீட்சை
யுத்தமனேபஞ்சகரண முடிந்தபோது
நடுகாதேபடிமுடி சுடுமூன்றுப்பும்
காலவிந்துபிண்டமென்ற பேருமாச்சு

சுடுகாதேநீர்நெருப்பு காற்றுமாச்சு
சோமசூரியாக்கினி யென்னும்பேரே. ௧௭

போரானவழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு
பெரிதானவகாரமென்ற கல்லைவாங்கி
வூரானகல்லுரலில் மாவதாக்கி
யுத்தமனேசுத்தஜலந் தன்னிற்போட்டு
சீராகக்கரைத்திருநீ மறுநாளிற்றான்
திருவைவொத்தரவிமுகத்தி லுப்பதாக்கி
நேராகயிந்தவண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி
நேர்வைவொத்தரவிமுகத்தில்வைத்திடாயே.

வைத்திட்டவுப்புக்கு நாமங்கேளு
வாசமுற்றபூநீரென் றிதற்குப்பேரு
மித்திரனுப்புவழலையென்று யிதற்குப்பேரு
மேலானவுவர்ப்புவென் றிதற்குப்பேரு
சுத்திட்டலிங்கமென்று மாதியென்றுஞ்
சடரென்றுமரனுப்பு வென்றும்பாரே. ௧௯

பேரானவுலர்க்கடுக லிங்கமென்றும்
பெரிதானசிவரூப முடியென்றும்பேர்
வூரானவெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு
வுருவானவகாரமென்றும் பேருமாச்சு.

சாரானசரக்கென்றுஞ் சாரமென்றுஞ்
சிவருத்திரசன்மார்க்கக்கர்த்தாவென்றும்
பேரானவாசியென்று மலமுமென்றும்
பெருமையுற்றவகாரமென்றும் பேருமாச்சு

ஆச்சப்பாவரன்ரூபம் வெள்ளையாச்சு
வவள்ரூபஞ்சிவப்பான வடிவமாச்சு
நீச்சப்பாவதனுப்பு நீலவர்னம்
நிலையானநடுவாச்சு வேறேயில்லை
மூச்சப்பாதூதொன்று கவர்கள்கோடி
மூடர்களேயொன்றல்ல மூன்றுமாச்சு
பேச்சப்பாசொல்லுகிறேன் சத்திரமம்
பெருமையுள்ளவிந்தென்று ரவியின்பேரே.

ரவியானநடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு
நாலானசிகாரமென்று சிவமாமென்றும்
புவியானசிவனென்றும் பால்தயிராமென்றும்
பொருளானகெங்கையென்றுஞ்சயிலமென்று
குவியானஊசிநீரென்றுஞ் செயநீரென்றுங் [ங்
குருவானஅப்பென்றும் கம்பனீரென்றுங்
தவியானபிரணவத்தி நீரேயென்றுஞ்
சமுத்திரத்தினவகைநீ ரென்றும்பேரே.

பேரான்சடாதாரவமிர்தமென்றும்
பெரிதானவமுரிநீரென்றும்பேராம்
ஊரானகண்ணீரு முண்ணாப்பாலென்றும்
உலகமெல்லாம்படைத்தளித்தவுமிநீரென்றும்
வாரானஆதியுட னாமங்கேளு
வளமையுள்ளவெடியுப்பு சத்தமென்றும்
நேரானகமலமென்றும் சிப்பியென்றும்
நிலையானவாகாசப் பிறவியாச்சே. ௨௫

ஆச்சப்பாகும்பிடுங்கல் லென்றும்பேரா
மதிகாரபாவையென்றும் ரவிதானென்றும்
நீச்சப்பாவெள்ளைக்கல் குல்பமென்றும்
நிலையானவானைக்கல் மவுனியென்றும்
பேச்சப்பாவழலையென்று மவுனியென்றும்
பிலமானஆயிரத்தெண் கமலமென்றும்
நீச்சப்பாகாமப்பால் கானற்பாலென்றும்
நெய்மஞ்சள்கருவென்றும்நடுவின்பேரே. ௨௬

நடுவானவராகாஷ கெர்ப்பமென்றும்
நல்லதண்ணீர்பச்சையென்றுங் கல்லுப்பென் [றும்
நடுவானமேகமென்றுஞ் சுன்னமென்றும்
நஞ்சென்றும்பிஞ்சென்று முலையென்றும்

வடுவில்லாகார்த்திகையென்று மாதியென்றும்
மாலென்றுஞ்சத்தியென்றுஞ்சிவர்தானென்றும்
தடுக்கென்றுந் தருவென்று பேருமாச்சு
சுகாதீதபூரணமென் றிதற்குப்பேரே. ௨௫

பேரானசத்தியுப்பு வொன்றுகூடி
பெருமையுள்ளவிந்துவுப்பு வதற்குப்பாதி
சீரானசுழியுப்பு யிரண்டுங்கூட்டி
சிவகெங்கைவிட்டாட்டி சாமம்நாலு
நேரகவாட்டியபின் வில்லைதட்டி
நிலைத்ததொருவெருவடுக்கி புடத்தைப்போடு
பாரானபரிநகட்டில் பூசிக்காய்ச்சி
பண்புடனேபுடம்போடச் சுன்னமாமே. ௨௬

ஆமப்பாமுப்பூவை பெழுமுனைநீயும்
அக்கினியிற்சுட்டெடுத்துவாயிரத்தின்படியே
ஞமப்பாசொல்லிவைத்த காவியத்தைப்போலே
ஞட்டினேனின்னமொரு நூல்தானுண்டோ
வாமப்பால்கொண்டவர்க்கே யெய்துமெய்தும்
மறுசென்மமெடுத்தாலு மவர்க்கேயெய்துங்
கோமப்பால்சூரியன்பால் கொள்வதற்கு
சுளுவாகயின்னமொன்று சொல்கிறேனே.

சொல்லுகிறேன்பிரிவுதான் கம்பியுப்பு
சுருக்கானவுப்புவல்லோ பாரையுப்பு

நல்லுகிறேனக்கினிதான் கல்லுப்பாகும்
　　நாடுகின்றவாயுவ்வே தயிக்குப்பாகும்
வல்லுகின்றவாகாசம் வழலையுப்பு
　　வேதாந்தமனோன்மணியா ளின்றவுப்பு
சொல்லுகிறேன்சரக்குகளை யென்றுசொல்லி
　　குலைபாவிகாத்திருந்து குடிகொண்டாளே
கொண்டவளையம்பலத்தி லாட்டஞ்செய்து
　　கூடுவிட்டுமருகூடுகடனஞ்செய்தாய்
கண்டதைநீற்றவென்றாற் கனகசுன்னங்
　　களஞ்சிகா லிடைக்கிடை யெட்டு சாரஞ்சேரு
நின்றயிடைதன்னேராய் சாரஞ்சேர்த்து
　　நிசியென்றவெண்கருவா லைந்துவில்லை
சுண்டகனிரெண்டிடமே ரவியில்வைப்பாய்
　　சுளுவாகப்புடமிடவே சுன்னமாமே.　　௨௯
ஆமப்பாயிதுநீற்றால் குருசுவெள்ளை
　　பவ்வெள்ளைசுன்னத்தால் ரசத்தைநீற்றி
ஓமப்பாபரிதகட்டிற் பூசிப்பாரு
　　ஓகோகோசொர்ணமது சுண்ணமாச்சு
நாமப்பாசொல்லுகிறேந் தாம்பரத்திற்கிப
　　நாட்டோர்க்குப்பிழைப்பதற்குவழியுமுண்டாங்
காட்டப்பாபதையெடுத்து வெள்ளிக்கிய
　　கனகமாங்கருமூன்று பத்துமுற்றே.　　௩௦

அகஸ்தியர் முப்பூ-௩௦.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

வாதசூத்திரம்-௧௨.

காரமென்றாற்பல்லியுடன் கல்லோகாரம்
காரத்திற்கடுங்கார வேறவென்றாற்
சாரமென்றாற்சாரமது பூமிநாதஞ்
சாதகமாய்ச்சொல்லாதே யேழுஞ்சுத்தி
வாரமென்றசிறுநீராலேழுஞ்சுத்தி
மகத்தானவஸ்துவினாற் சுத்தியாச்சு
தீரவென்றால்சேதியுட னமுரிநீறிற்
சிறப்பாகவேழுசுத்தி செய்துபாரே. ௧

பாரென்றுவாயிசொன்ன படியேபார்த்தேன்
பாங்கானகறைநாளிற் சலத்திற்கொஞ்சம்
சீரகயெடுத்துவொருபிங்கா ணுள்ளே
சிறப்பகாவிட்டொருநாள் ரவியில்வைத்து
கூராகரவியில்வைத்த நீறும்வற்றுங்
குறிப்பறிந்துபதமாகக் கருவாய்ச்செய்ய
காருனறாற்றிலேகால் தலைபாய்த்தானே
கட்டாகச்சொல்லிவிட்டேன் கருச்சேராமே.

சேராமற்சொன்னதென்று லிங்கப்போக்கு
திறமுடையமூலிகையை முன்னேவைத்து
பாராமற்செய்துகொண்டு சுத்திசேரப்பா
பாங்காகச்சுருக்கிடுநீசுத்தியாச்சு
வீராகசுத்தியது செய்தபின்பு
விளங்கியதோர்கட்டதுவே முன்பின்னாகக்
கூறாகச்செய்ததொரு லிங்கந்தன்னை
குணமாகச்செய்துகொண்டுகூட்டியாட்டே. ௩

ஆட்டியதோர்வங்கமதை லிங்கப்போற்செய்து
மடவாகபுருக்கியொன்றாய் மணியாய்வாங்கிக்
கூட்டியதோர்மணியதனை வெள்ளியேழுக்
குணமானசெம்பதுதான் மூன்றுஞ்சேர்த்து
நீட்டிடவேபத்துக்கொன்று மூப்புசேர்த்து
நிலையாகசிட்டிலிட்டு புடத்தைப்போடு
தாட்டிகமாய்வெண்ணீறு போலதிற்குந்
தண்மையுடனுணர்வினு லறிவாய்தானே. ௪

தானென்றவுப்பைத்தான் செயநீரிலாட்டி
தாரத்தாற்கவசமது போடுபோடு
தேனென்றகல்லுப்புஞ் சாரஞ்சேர்க்க
செயநீராலிரத்தவர்ண மாகுமாகு

மானென்றகல்வத்தி லாட்டியப்பா
மகிழ்வாகப்புடம்போட செந்தூரமாகும்
ஊனென்றசரக்கெல்லா மிதினூற்சாகு
மூத்தமனே தரிசிட்டு சமாதிவையே. ரு

வையப்பாவறுபதுநாள் சமாதிதன்னில்
வைத்திருந்துமறுபடியு மெடுக்கும்போது
செப்பப்பாபராசத்தி வடுகனுக்குந்
திறமானவஃதுசுத்தி பூசைசெய்து
கையப்பாவெடுத்துநன்றாய்த் தொழுதுநின்று
கர்த்தனேதாவென்று நிஷ்டைபூண்டு
மெய்யப்பாசமாதிதன்னை திறந்துவாங்கு
மெய்க்கவேதுருசுநன்றாய் ரவியிற்போடே. சு

போட்டிடவேதுருசதுவும் வெளுக்குமப்பா
- நீரணமாமெத்தவெள்ளை யாகுமாகும்
காட்டிடவேதின்னுது சாரசாரங்
காண்பித்தாற்கண்டுதறிக்குங்கருவைச்சொன்
நீட்டிடவேதரிசின்மேற் காரமேற்ற [னேன்
னிசமாகச்சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளு
பூட்டிடவேமுன்னுப்பு வீரம்பூரம்
புனுகுடனேவரம்வண்டு வெடியுப்புகூடே. எ

சூடனுடன்மூன்றுரிசிற் சரக்கெல்லாஞ்சேர்த்து
சுருக்காகமுங்கீரி லரைத்துநன்றாய்ப்
பாடமாய்வில்லைதட்டி புடத்திற்போட
பாங்காகவைந்துநாள் குகையில்வைத்து
தேடவேதுருத்தியா லூதலூது
திறமாககுகைபழுத்தாற் சுன்னமப்பா
நாடவேயிச்சுண்ண மெடுத்துக்கொண்டு
நாட்டுவாய்சூதமொன்றி லறிந்துபோடே. அ

போட்டவுடன்சூதமெங்கே விரைந்துபோகும்
புகழானநாகமெங்கே விரைந்துபோகுங்
காட்டினார்பாஷாணங் கட்டிப்போகுங்
கலந்திட்டால்தாரகமும் மயமுமாகு
மூட்டினால்மனோசிலையும் வெந்துபோகு
மூதண்டவீரமது வடங்கிநிற்கு
மாட்டினேனிதுகொண்டு சரக்கையெல்லாம்
வப்பனேவேதைக்கு வழிசொல்வேனே. க

வேதையரிதல்.

சொல்லுவேனுகமொடு சூதஞ்சேர்த்து
சுகமாகவுருக்கையிலே களங்கமாகும்
வெல்லவேநாகத்தைக் கொடுக்கவாங்கும்
விறையாமற்கெந்தியைநீ கொடுக்கவாங்கும்

அல்லவேலோகத்தி லொருமாப்போடு
வளமானகளங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு
நல்லவேசெம்புவெள்ளி லொருமாவீதம்
நாட்டினேனுமாத்தெட்டு நவின்றிட்டேனே. ௧௦

நாட்டுவாய்நீகளங்கத்தை சேர்த்துருக்க
வேகாந்தமூலிநீ யெடுத்துக்கொண்டு
மாட்டுவாய்முருக்கம்பூ கீழ்மேலிட்டு
மகத்தானபொன்னும்பூ யிப்படியேபோடு
காட்டுவாய்பூநீரை கீழ்மேலிட்டு [ளே
கலக்கொருசெங்கல்லைத்தான்குடைந்துவுள்
வீட்டுவாய்நீகளங்கத்தை பதனமாக [டே
மேலேயொரு செங்கல்லைத் தான் மூடிப்போ

செந்தூரங்கொடுப்பதற்கு சொல்லக்கேளு
செயம்பெற்றவீரமொடு பூரங்கூட்டி
மந்தரமாஞ்சரக்கிரண்டும் பொடித்துக்கூட்டி
வப்பனேகூடவிட்டுக் கலந்துக்கொண்டு
தந்தரமாய்வெள்ளியொன்றி லொருமாப்போடு
தாரணியில்வயதுபதி னாறுமாகும்
நந்திபதியாத்தானைப் பூசித்தாக்கால்
நாடுவாள்வேதையிட்டு நடத்திப்பாரே. ௧௨

அகஸ்தியர் வாதசூத்திரம்-௧௨.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

இருபத்தோன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வழலைசூத்திரம் - கஉ.

தாயானவுன்மனையாள் பாசம்போற்றி
சாஸ்திரமோருயிரத்தி னிருநூற்றுக்குள்
தோயாதகருவொன்று மில்லையில்லை
சொல்லடக்கமாயுரைத்தேன் வழலையொன்று
காயாருமிதைக்குருக்கி யிருநூறுஞ்சொன்னேன்
கனியானவிந்தநூல்பன் னிரண்டினிற்குள்
வாயாரச்சொல்லுகிறேன் வகாரமார்க்க
மதியிரவிவண்டபிண்டம் வண்மைகேளே. க

வளமையென்றவண்டமல்ல முட்டையல்ல
மானிடர்கள்மண்டையல்ல சுவாசமல்ல
அளையானரோமமல்ல கண்ணீரல்ல
யீசன்விந்துசூதமென்பா ரதுவுமல்ல
தழையானமூலிகையு மதுவுமல்ல
தானிலையாமுப்பூவின் சத்துமல்ல
குழையானசுக்கிலத்தின் கூறுமல்ல
கொடியதொருசண்ணும்புக் கூட்டந்தன்னே.

தள்ளப்பாசவ்விரத் தாருசுமல்ல
சவுக்காரநவலோகச் சத்துமல்ல
விள்ளப்பாவாண்ல்லா நீயுமல்ல
வெடியுப்புகரியுப்பு விஷநீரல்ல
கொள்ளப்பாமதுவல்ல மலர்தானல்ல
கோசமல்லவஸ்திபல்ல குருவண்டூல்ல
பெள்ளப்பாவஸ்துவல்ல சிறுநீரல்ல
பேதென்றூற்பஞ்சபூ தியத்திலொன்றே. ௫

பூதமென்றவைந்துக்குள் நடுவால்நின்று
பூரணமேதேய்வாச்சு புலத்தியாகேள்
வேதமடாவட்சரத்திப் காரமாச்சு
மேலானவாகாச வன்னியாச்சு
ரேகமென்றவெடியுப்பு ரசமுமாச்சு
நலமானதலையாச்சுமுடியுமாச்சு
ஓதவென்றூல்ரவியாச்சு சுழியுமாச்சு
வுவட்டுமண்ணில்புகுந்திருந்த வுப்புமாச்சே. ௬

உப்பானவாகாசம் வன்னிபீசம்
ஓகோகோசமாதிரிலை யப்பாஅண்டம்
அப்பானதேகத்திற் பிறந்தவன்னி
வாசைகொண்டுபிரிதிவியி லடங்கிநிற்குஞ்

செப்பர்தேவ்ண்ணை சோதித்தோர்க்கு
சிவன்வெளியாக்குமிந்த தேவியுப்பு
துப்பானபிண்டத்திற் சேரும்போது
சொர்னவித்தைதகைவசமாய்த்தோற்றும்பாரே

பாரப்பாபிண்டத்தை சொல்லவென்றாற்
பாபமில்லைசாபமில்லை பாணமில்லை
பேரப்பாபெண்ணில்லை பெண்ணாற்பெற்ற
பிள்ளையில்லைகருவில்லைபீசமில்லை
கூறப்பாமங்கையர்கள் தூரமானாற்
குரிதியில்லைகும்பிடுங்கள் குணபீடில்லை
வாரப்பாபலசிவ செந்துமில்லை
மதுவில்லைவலமில்லை வதையாய்க்கேளே. ௬

வதையானவண்ணென்று மதிதானென்று
வருஷக்காற்றுத்தணலென்றும்ரவிகூடென்று
தகையாரவேழுவகை தோற்றத்துக்குந் [ந்
தாயென்றும்யோனியென்றுஞ் சத்தியென்று
திகையாதேமனமுருகி வருந்திடாதே [ந்
ஜெகமயக்கத்துள்ளாழுன்று பிணமாகாதே
பகையாதேகொடியவெள்ளை காரியென்றும்
பகையில்லாவுவர்நிலத்தைப் பகருவாரே. ௭

வாரானமண்ணல்லோ பிண்டமாச்சு
வன்னியல்லோபூமியின்கீ ழண்டமாச்சு
கூறானவக்கினியும் வாய்வுங்கூடிக்
குடியிருந்தவுவர்நிலத்தைப்பெண்ணென்பார்கள்
நீரானதண்ணியுடன் மண்ணுங்கூடி
நின்றதினாற்பெண்ணாச்சு நீயேயாணும்
பேரானவிவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தபோது
பெரிதானவாதசித்தி பெலத்துப்போச்சே. ௮

போச்சப்பாவாணுக்கு வொன்றேதீட்சை
பேசாதேபெண்தனக் கிரண்டேதீட்சை
நீச்சப்பாபூரணநூல் தன்னிற்சொன்னே
னிஜமாகசொல்லிவைத்தேன் முப்பத்தொன்றில்
வாச்சப்பாமதிபாக விரவிபாகம்
வருடபதமாதபத மிடைப்பாகங்க
ளேசிலப்பாசொல்லவில்லை நைப்பாகங்க
ளித்தனையுங்குருதன்னை லிசைந்துகொள்ளே.

இசையவேகன்னிக்குக் கலைதானென்று
யிரட்டிப்புவேணுமடா தண்ணீருக்கு
அசையாதேமண்ணுக்கு கலைதானாறு
வாறதல்லவாயுவுக் கதிகம்வேண்டாம்

பச்சையில்லாவாகாசங் கலந்துகொள்ளும்
பருவமாமிந்தமுறை யாடமாட்டார்
திசையானபூநீறை சிறநீர்தன்னிற்
றெளிவிருந்துதீயெரித்துத் தியங்குவாரே. கo

தியங்காமல்மேஷமடா பெண்ணுக்காச்சு
செப்புகிறேன்மீனமடா வாணுக்காச்சு
மயங்காதேகாலையிலே மாலைசேரு
மதியானந்தன்னிலே யொன்றாய்ச்சேருஞ்
சயங்காமல்திதிபதி னைந்தென்பார்கள்
சூட்சமுங்காணார்கள் துடர்ந்தேறும்
நயங்காணும்புலத்தியனே யிந்தமார்க்கம்
ஞானசித்தியோகசித்தி நல்குந்தானே. கக

தானென்றவண்டபிண்டங் குருவேசெய்ய
தவம்வேணும்சிவம்வேணுந் தயவுவேணு
மானென்றவல்லியுமை யாளுங்காண
மதிவேணும்விதிவேணும்வைராக்கியம்வேணும்
நானென்றவாணவத்தை யொடுக்கவேணும்
நலமானசிவயோகம் காட்டவேணுந்
தேனென்றசர்க்குருவை காக்கவேணுஞ்
சித்தியாய்ப்பணிரண்டுஞ் சிறக்குமுற்றே. கஉ

அகஸ்தியர் வழலைசூத்திரம்-கஉ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

தீக்ஷை பாடல் - ரு.

ஆதியந்தமாய்நிறைந்த தீட்சைமார்க்க
மருள்செய்தேன்புத்திரனே சொல்லக்கேளு
சோதியந்தனுள்ளிருக்குஞ் சுடரேபோற்றி
சொல்லுகிறேன்வகாரமுடன் யகாரம்போடு
வேதியென்றகமலத்திற் பொருளேயாகும்
வேதாந்தமுடிந்ததா னெட்டிரண்டுஞ்
சாதியென்றதீட்சையது யறிந்துபாரு
சத்தியந்தானுந்தனுக்குத் தருகுவாரே. க

வாறுகேளெட்டிரண்டு கூட்டவைந்தும்
வந்ததடாவுந்தனுக்கு மகிழ்ந்துபாரு
கூறுகோளப்பனுட மூப்பும்போச்சு
கொடிதானசுருக்கமது காணப்போகா

நீருகேள் தாளகத்தை மேவிப்பாரு
நிலைத்துநடா தீட்சையது பத்துபங்கு
மாறுகேள்வொன்றிரண்டுஞ் செயித்தாயாஞ
லாச்சரியமூலகமெல்லா மதற்குள்ளாச்சே.உ

ஆச்சென்றுபிண்டமது வண்டமெல்லா
மாச்சரியங்கண்மணியே யென்னசொல்வேன்
வாச்சென்றவண்டத்தை நோக்கிப்பாரு
வாருதிபோல்ரவிமதியுந்தோணுந்தோணும்
நீச்சென்றகுருநிஷ்டைக் குள்ளேபுக்கி
நிலைத்துதடாகாயமதில் ரூபமில்லை
ஆச்சென்றுவுபாயமெல்லாந் துறவிற்புக்கி
யடங்கிற்றுபார்த்துக்கொள் ளுண்மைதானே.

தானென்றவிம்முறையை யறியலாச்சு
தாயென்பார்சனங்களென்பார் தள்ளுதள்ளு
கோனென்றால்வருமோதான் குவிந்துபாரு
கூறவொண்ணாயிக்கருவைப் பேசலாகா
வானென்றபெரியோரைக் கண்டுதேறு
வணங்கியேயனுதினமு மகிழ்ச்சியாக
பானென்றயிப்பொருளை யீசன்றானும்
பார்ப்பதற்குத்தானுரைத்தார்பரிட்சையென்றே

என்றெனவேபொருளதுதான் ரவியேபுக்கு
மெடுத்துரைக்கப்போதம்து மென்னசொல்வே
னன்றெனவேபொருளைந்து பாட்டுக்குள்ளே
நன்றாகத்தோணவே சொல்லிவிட்டே
னென்றனபொருளதுதா னுற்றுப்பாரு
ஓகோகோவென்னசொல்வே னுகமைமெத்த
இன்றேதான்புதுமைபா ரைந்தெழுத்தைக்காணு
ரிப்படியென்றுன் னுக்குட் களைந்துபாரே. ரு

அகஸ்தியர் தீட்சை பாடல்-ரு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

முப்பத்தோராவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சோதிமணிசூத்திரம்-அ.

காப்பு.

நல்லதொருகணபதிபின் பாதம்போற்றி
நவகோணமனோன்மணிதன் பாதம்போற்றி
பல்லல்தவிர்த்தறுகோண குகன்றாள்போற்றி
வன்பத்தோராட்சரத் துடையோர்போற்றி
சொல்லுகிறேனுந்தனுக்கு வகாரவுண்மை
சோதிமணிசூத்திரமோரெட்டுமப்பா
தெள்ளுமணிபுலத்தியனே பேரானந்தஞ்
சித்தாந்தமுறையெல்லாந்தெளியத்தானே. ௧

நூல்.

திரிபுடைதன்வட்டத்துள் சிங்-அங்-உங்-கென்று
திரும்பவேஐயுங்கிலியும் அங்கென்றோது
சரிதையொடுகிரியையது ஞானமப்பா
தப்பாதுஉங்கிலியும் சவ்வென்றோது

பரிசமொடுபூரணத்தி லியங்கும்வாய்வு
பார்க்கையிலேஜம்சிவாய வசியென்றோது
துரியமடாதுரியத்தி லப்புமுப்புஞ்
சூட்டுறேன்பாறையுப்பு சொல்கிறேனே. ௯

சொல்லுகிறேன்பாறையுப்பு யெடுத்துக்கொண்டு
சூடசமாயத்தாளகத்தி லரைத்துவப்பா
வில்லைதான்பிடித்ததனை வோட்டில்வைத்து
மேல்கீழுங்கவசமிட்டு வுப்பைப்பூசி
யெல்லையிலாகாட்டெருவில் முழப்புடந்தான்
யியல்பாகபோட்டுநீ யெடுத்துப்பாரு
சொல்லியதோர்தாளகத்தி லீயமெய்துஞ்
சூட்சமாய்வாதவித்தை சொல்கிறேனே. ௩

சொல்லுகிறேன்றாளகத்தி லீயமானாற்
சுருக்கமாய்க்காரீயந் தன்னிலூட்டி
வல்லமைதானில்லையடா காரீயந்தான்
மகத்தானபதினாறு மாற்றுமாகு
மெல்லையற்றமீசனுக்கு மெட்டாமூல
மேகாட்சர-அம்-உம்-எம்-மிரையுநாட்டு
தொல்லையில்லாதமடா சுருக்கஞ்சொன்னேன்
றுறைபோட்டெய்த்தாக்காற்றுலங்குந்தானே.

தானென்றவகாரத்துக் கெழுத்துத்துஞ்சொன்னேன்
தப்பாமற்கேளடா தேய்வைமூட்டு
மோனமுடமெளவென்று மாத்தாளென்று
மருகோணவீடுதான்உகாரமென்றும்
போனென்றநாதத்தை வாங்குவாங்கு
பரிவாகத்தவம்பண்ண பூரம்போடு
தேனென்றவோங்காரத் துள்ளேபுக்கு
சிவயமசியென்றுதான் திறந்திட்டேனே. ௯

திறந்திட்டேனகாரத்துக் காதியென்ன
சிவசிவாயமிர்தமதிக் கெட்டாக்கற்ப
முறைத்திட்டேன்கர்ப்பமது காளொன்றுக்கு
வுத்தமனே மஞ்சாடி களஞ்சிகூட்டு
திறந்திட்டேனிப்படியே செய்துவந்தால்
போகிக்குவயதுசொல்லமுடியாதப்பா
வறைந்திட்டேனப்படியே யோகத்திற்கு
வாய்க்கடங்காமவுனத்துக் காரும்பாரே. ௰

அவ்வாகிஉவ்வாகி அகாரமாகி
ஐம்பத்தோரெழுத்துக்கு ஆதியாகி
யவ்வாகிகாலிரண்டுந் தன்னுள்ளாகி
நடுவில்நின்றலிங்கமது அட்சரமுமாகி

உவ்வாகிவோர்நிலையாய் ஸ்தம்பமாகி
ஓம்நமசிவாயமென்று வகையிலோது
நவ்வாகிசிவ்வாகி அவ்வுமாகி
நாட்டமாஐயுங்கிலியை நாட்டுநாட்டே. ௬

நாட்டாதசித்தரிலை கிழேகிறு
கலமாகவுள்ளரையில் சுழியும்போடு
வட்டப்பாமதியமிர்த குரங்குமப்பா
உண்டுண்டுபோகத்தி லுரைந்துநில்லு
பாட்டடாஓம்நமசி வாயமென்றும்
பறிவாகநின்று ஐயுங்கிலியுஞ்சொல்லி
கூட்டடாபோகத்துக் கிதுவேசித்து
குண்டலியைகண்டுகொண்டு குறியைப்பாரே.

குறியானஅகாரமே சிகாரமாச்சு
குதமில்லாமுதலெழுத்து மிதனுள்ளாச்சு
அழியாதபொருளது தா னிதனுள்ளாச்சு
அனைத்துயிர்க்கும்பிறப்பிறப்புமிதனுள்ளாச்சு
வழியாகவிதுமூன்றுஞ் செய்தோர்சித்த
வழியறியாமூடனென்ற கழுதைமாடு
ஒளியாகுஞ்சோதிமணி யிதுவேயாகு
முயர்வைத்தநாகமணி கிரீடந்தானே. ௮

அகஸ்தியர் சோதிமணிசூத்திரம்-அ.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

திருமந்திரம் - அ.

உறைபற்றதொன்றைசெய்புமூமைகள்
கல்றபற்றதொன்றைக்கறைகாணலாகுமோ
திறைபற்றநீர்போற் சிந்தைதெளிவார்க்குப்
புறைபற்றிருந்தான் புரிசடையோனே. க

மாட்சியாவது மாதவமுற்றிட
மாட்சியாவது மனமேதெளிந்திட
மாட்சியாவது மன்னுயிரிருந்திட
மாட்சியாவது மாண்டிடமுத்தியே. உ

தான்வறைபற்றபின் ஆரைவரைவது
தானுவனனபின் ஞரைவரைவது
தாமனேவென்றகண் ஞரையுகப்பதும்
தூயமொழிவாசஞ் சொல்லுமென்றீசரே. ந

மனம்விரிந்து குவிந்ததுமாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மன்னுயிர்

மனம்விரிந்து குவிந்தவாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாட்டிடமுத்தியே. ௪

வேறு.

சோதியான தருசிலைச் சொல்லவொண்ணுதப்
பாதியானதருசிலைப் பேசவொண்ணுது
ஆதியான்சொன்ன வரும்பொருடன்னை
வீதியாப்சொன்னல் விண்ணிடிவிழுமே. ௫

விண்ணிடிவிழும் வெளிவிட்டபேர்க்குத்
தன்னடிதானுய்த் தனக்குச்சரியாய்க்
கண்ணடிகண்ணுய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்குப்
பொன்னடிமூலம் பொருள்சொல்லலாமே. ௬

சொல்லாரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திட
மெல்லாருங்காண வெடுத்தேவுரைத்தவன்
பொல்லாதசென்மம் புகுந்துபுலையனு
மெல்லாநரகத்துக் கேகலாங்காணுமே. ௭

வெண்பா.

சொல்லாரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திட
மெல்லார்க்குஞ்சொன்னு லெழுநரகம்-நல்லாய்
ஆளாக்கிச்சொன்னு லவனேயிவனுகும்
பாழாக்கிப்போட்டகுரு பாழ். அ

அகஸ்தியர் திருமந்திரம்-அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

அண்டைக்கல்,

முப்புசுண்ணம்-௧௬.

ஆதிபந்தங்கூவான சோதிபாதம்
அனுதினமுநெஞ்சில்வைத்துவருணைப்போற்றி
சோதிமயமானதொரு துரியம்பார்த்துத் [ச்
துரியத்திலாடுகின்ற சிவனைப்போற்றி
வாதிநின்றமால்போற்று கணேசன்பாத
மருள்பெற்றுய்ஈசனிட வடிவைப்போற்றிச்
சோதிமயவிந்துவிலே துலங்குமாந்தர்
துரியவெளிபதியெனவேதொழிந்திட்டேனே

தொழிந்திட்டபதிகேளுஞ்சொல்வேனப்பா
துரியாதீதங்கடந்த துரியமாகும்
வழுந்திட்டபொன்னிறமாய்க்காணுங்காணும்
வடிவானஅரனங்கே நிர்த்தமாகும்
முழுந்திட்டமூலத்தின் மேலேயப்பா
முகிழ்ந்துநின்றருபவனிட வீட்டைப்பாட

வழுந்திட்டாலாவதென்ன மாடேசொல்லு
மப்பதியையறிந்துசிற்கக் கருவைக்கேளே. உ

கருவேதோகுருவேதோ வெண்பார்மாண்பர்
கண்டுபதிதெரிசிக்கான் கசடனாகும்
உருவேதுவென்றக்கால் விந்துநாதம்
உற்றப்பாருன்னுடம்பு வேறுமுண்டோ
தருவேதுயிதைவிட்டாற் பொருள்தானேது
தாரணியில்யோகமுதல் ஞானமேது
உருவேதுசமரசமே வறிவதாகு
முற்பனமாம்பிறவிபது மொழிந்துபோமே.

போமப்பாயிப்பதியின் கூறுகண்டு
போக்கோடேநிறமறிந்து கருவைவாங்கு
ஆமப்பாயிவராலே சுத்தமாகு
மணிபணிவாய்வகுத்ததுவுங் குயவனாகும்
காமப்பாகருவிரண்டு பொறுமேயாதி
ஆதியந்தமானதுவு மிதுவேயாகும்
வேமப்பாவேகாத தலையுமாகும்
விளங்குகிறசாகாத காலுமாமே. ௩

சாகாதகாலதுவே பறுகோணந்தான்
தனிவேகாத்தலையதுவே மூலமாகும்

கோகாதப்புனலதுவே பரவெளிதானப்பா
போக்கோடே யிதுமூன்றும் புதுமைமெத்த
போகாதபிரமகற்பங் கல்லுச்சுண்ணம்
புலனுடைபகூறல்லரெலவருமில்லை
வேகாமல்வெந்துநின்ற சவுக்காரந்தான்
விளங்கியதோர்மாவாகும் விந்துபாரே. ௫

விந்துநின்றநிலைகண்டு நாதங்கண்டு
வெளிகாணப்பிரமமென்ற கல்லைக்கண்டு
விந்துநின்றநிலையிதுதான் பேயாகேளும்
வெறும்வாலையெல்லதுபோற் சுடாதேநிதான்
வந்தவிதம்போனவித மிரண்டுங்கண்டால்
மகத்தானசுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
வெந்துநின்றசவுக்காரக் கட்டியோடே
மேவியேமருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே. ௬

கல்லென்றசுண்ணக்கல்காரமெத்த
கடுவெள்ளையாய்ப்பார்த்து வாங்கிவந்து
சொல்லென்றால்ரவியினுப்பு சுண்ணநீருஞ்
சுகமானஅமுரிபடி யெட்டிப்போட்டு
மங்கனீறைத்துப்பதை தெளியவைத்து
மகத்தானதெளிவிறுத்த பாண்டத்திலிட்டு

ணில்லென்றகல்லுப்பை பாண்டத்திலிட்டு
நேராகவெரித்திடுவாய் சாமம்நாலே, ௭

நாலானசாமந்தா னெரித்தபின்பு
நலமானரவியிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
சேலானநாதவுப்பு வதனிற்பாதி
செப்பரியசெயவீரம் நாலுக்கொன்று
மாலானவான்கார மிரண்டுதானும்
மாட்டையிலேளட்டிலொன்றுப் மாட்டிகொண்டு
மேலானகுளிக்கல்லிற் போட்டுமைந்தா
விரவியேவெண்கருவாச் சாமமாட்டே, ௮

சாமந்தானரைத்தபின்பு வில்லைதட்டி
சாதகமாய்ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
ஏமந்தானுச்சுதப்பா யிந்தவில்லை
யெடுத்ததொருவோட்டி லிட்டுசீலைசெய்து
ஊமந்தான்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
வுத்தமனேபுடமாறி யெடுத்துக்கொண்டு
வாமந்தான்வெடியுப்பு நீரினாலே
மாட்டியேயரைத்ததொருவில்லைசெய்யே. ௯

வில்லைசெய்துசீலைமண்ணுஞ் சார்த்திக்கொண்டு
வேண்டியதோரன்பதெருக் குள்ளேபோடு

தொல்லையிலேவிழுகாதே தொழில்பாரப்பா
சூடாநீயெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
வெல்லையிலேபூநீரும் நவாச்சாரந்தா
னேத்தியளாநாலுசாமமெடுத்துப்பின்பு
மல்லையிலேபனிமுகத்தில் நீருண்டாகு
மாட்டியளைகல்லுப்பு மாண்டவாரே, கம்

வாராகவெடுத்ததனை வில்லைசெய்து
மைந்தனேகுக்கிடமாம் புடமேபோடு
யேராகஆரவிட் டெடுத்துக்கொண்டு
பேசாதேபூநீரை விட்டுஆட்டே
சோராகசாமமட்டு மாட்டித்திரு
நிலைத்ததொருவில்லைவைத்தான் ரவியிற்போடு
கூறுகவோட்டில்வைத்துப் பூநீர்ச்சாலைக்
கொள்கியேயெண்பதெருக் குள்ளேபோடு.

போட்டதொருசுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
புகழாகவெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
ஆட்டினபின்கடுங்கார நீரைவிட்டு
வப்பனேவாட்டிவோய் சாமமொன்று
நீட்டபின்புவஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்து
நேர்கப்பூநீரிற் சீலைசுத்தி

முட்டபின்புரவிக்குள்ளே காயப்போடு
முசியாமனுமியோட்டி ஊதிப்போடே. ௧௨

போட்டபின்புசுண்ணமென்ன வழலையாச்சு
பொற்பிரவுபுண்டாச்சு பொருளுண்டாச்சு
கிட்டபின்புவண்டாண்டம் வீறிப்போச்சு
நிலையாதவாதமிப்பால் நிலைக்கலாச்சு
காட்டபின்புகன்னியுயிர் நாதத்தாலே
கல்லுப்பேசுண்ணமதாய் கருவுமாச்சு
கூட்டயிதின்துறையரிந்து கூட்டினுக்கால்
குறையாததங்கவறை வேதைதானே. ௧௩

தானென்றநற்சுண்ணம் பலந்தான்ரெண்டு
தன்மையுள்ள செயசாரம்பலந்தான்ரெண்டு
ஊனென்றபூரமொன்று கூட்டிக்கொண்டு
வுத்தமனேகல்வத்திலாட்டிஆட்டு
வேனென்றுயினயெது குளம்பாய்நிற்கும்
விருதானபீங்கானில் விட்டுக்கொண்டு
வானென்றபனிமுகத்தி லிருந்ததண்ணீர்
மைந்தனேவீரத்திற் காசுபோடே ௧௪

போட்டபின்வுசெயநீர் வழலையப்பா
புதுமையுள்ளகல்லுப்பை நிராலாட்டி

நாட்டுடையவில்லைதட்டி ரவியிற்காய்ந்து
நல்லதொரு அஞ்சுசுண்ணக்குகையிலூது
மூட்டதொருசுண்ணும்பாம் வீரங்கூட்டி
முக்கியமுள்ளவாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
தாட்டிகமாய்ச்சூடனிக்கு அங்கிபூட்டி
தடையறவேமூன்றுநாட்காயவைத்துக்
கூட்டுநீயஞ்சுசுண்ணக் குகையிலூது
கூச்சமில்லைசுண்ணும்பாய் பொருமுந்தானே.

தானென்றபூநீரை செயநீர்பண்ணி
தடையறவேசரக்கெல்லாங் கட்டிக்கொள்ளு
வூனென்றவுடலைவிட்டு வெளியைப்பார்த்து
வுளமகிழ்ந்துபோகாதே யுலத்தாசொன்னேன்
தேனென்றமனோன்மணியே பூரணந்தான்
சிவனொடுங்கும்பராபரமேகருவதாகும் [கும்
நானென்றுவகம்படைத்தால் தலைதெறித்துப்போ
நல்லதொருகற்சுண்ணத் துப்புமுற்றே கசு

அண்டக்கல்முப்புச்சுண்ணம்-கசு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ஞானம் - ௬.

பாரப்பாசிவன்விட்டுப்போகும்போது [ன்பார்
பாழ்த்தபிணங்கிடக்குதென்பார் உயிர்போச்செ
ஆரப்பாவறிந்தவர்க ளாருமில்லை
ஆகாயசிவத்துடனே வேறுமென்பார்
காரப்பாதீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருவறியாமானிடர்கள் கூட்டமப்பா
சேரப்பாகாமிகள்தா னொன்றாய்ச்சேர்த்து
தீயவழிதனைத்தேடி போவார்மாடே. ௧

மாடுத்தானாலும் வொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுந் தெரியாதப்பா
நாடுமெத்தநரகமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நல்வினையோர்தீவினையோவெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைக ளப்பாகேளு
அரியதங்கைபினஞ்சேரு மென்றுந்தோணார்
சாடுமெத்தபெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
தனமானதீயில்விழத் தியங்கினரே. ௨

தங்காமற்பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானம்
சார்வாகப்பாராட்டு ஞானம்வேறே
மயங்குதற்குஞானம்பார் முன்னோர்கூடி
மாட்டினார்கதைகாவியப் புராணமென்றும்
இல்லானரசந்தனிலே யீப்புகுந்தார்போலும்
இசைந்திட்டார்சாஸ்திரங்களாறென்றேதான்
வரையானபயன்பெறவே வியாசர்தானு
மாட்டினார்சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே. ௩

உத்தாரந்தானிப்படியே புராணங்காட்டி
லோகத்தில்பாரதம்போல் கதையுண்டாக்கி
கர்த்தாவைத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
கபடநாடகமாகமேதஞ்சேர்த்து
சித்தர்வழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சதியுடனேவெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
பத்தாகசைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
பாடினார்சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே. ௪

பாடினதோர்வகையேது சொல்லக்கேளு
பாரதபுராணமென்ற சோதிப்பப்பா
நீடியதோர்ராவணந்தான் பிறக்கவென்றும்
நிலையானதசரதன்கை வெல்லவென்று

டிபதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருண்பெற்றவர்களென்றும் தேவரென்றும்
ஆடிபதோராக்கறென்று மனிதரென்றும்
பாடினார்நான்தோறுப்வகையாய்த்தானே. ௧

கழித்திடுவார்பாவத்தா லென்றுசொல்லும்
கட்டியகால்வேத மாறுசாஸ்திரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
யதர்மமென்றுந்தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
யொழிந்திடுவாரென்றுசொல்லி பிறப்புண்டென்று
முத்தமனால்பிறப்பனென்றுமுலகத்தோர்கள் [ம்
தெளிந்திடுவோர்குருக்களென்றுஞ்சீஷனென்றுஞ்
சிவனத்துக்கங்கேயல்லோ தெளிந்துகாணே. ௨

அகஸ்தியர் ஞானம்-௨.

முற்றிற்று.

Page numbering incorrect

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தைந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

சிவகுளிகை-அ.

பாரப்பாசித்தரெல்லாஞ் சொன்னமார்க்கம்
பாங்கானவயித்தியரே யிந்நூல்பாரு
பாரப்பாமாந்தமது பிணிகட்கெல்லாம்
பகறினேன்குளிகையொன்று பண்பாய்க்கேளு
சேரப்பாபதினெட்டு பேருங்கூடி
திறமாகக்கோர்வையாய்ப் பாடினார்கள்
ஆரப்பாவதைக்குறுக்கி யொருகுளிகைக்குள்ளே
அப்பனேசிவகணையாய்ப்பாடினோமே. ௧

பாடினவனாரென்றாற் பொதிகைக்குள்ளே
பரமசிவன்மகனுடைய சீஷனப்பா
ஆடியேகுளிகையுட கருவைக்கேளு
வப்பனேசுருக்கியே யுருசாய்ச்சொன்னேன்
தேடியேதிரியாதே கருமேனிவேரும்
ஜெயமரிஷிதிருநீற்றுப் பச்சைவேரும்

வாடிபேப்பலேயாதே சிறுபூளைவேறு
மைந்தனேவாடாத சிறுபொறுமிதானே. உ

தானென்னகாட்டிலே மொச்சவேறு
சாதவெள்ளைச்சாரணைபின் வேறுதானுந்
தேனென்றசெப்பரிய வேலிவேறுஞ்
ஜெயமானவழுக்கார வடக்குவேறும்
மானென்றகுளிமுட்டான் சல்லிவேறும்
மைந்தனேகுட்டிவிளா மேற்குவேறும்
வேனென்றவேறுவகை பதினொன்றுக்கும்
விளம்புகிறேன் கடைமருந்தின் விபரங்கேளே.

கேளடாபெருங்காயம் வசம்புகூட
கெடியானசிற்றரத்தை வெள்ளைப்பூண்டு
ஆளடாதிப்பிலி இரும்புதானு
மப்பனேசாதிபத்திரி யிஞ்சிதானும்
சேரடாகடைமருந்திரண்டுபங்கு
செயமானவேறுவகை யொன்றுக்கொள்ளு
வாரடாயிதின்று வொன்றுய்க்கூட்டி
மாட்டிபேகுட்டிவிளாச்சாறுவாரே.   ௩

வார்த்துநீயரையடா வரைச்சாமந்தான்
மைந்தனேகுழம்பதுபோ லாகுமுன்னே

பரித்துநீவேலியின்றன் சாருவிட்டுப்
பாங்காகப்பரைச்சாம மரைத்துக்கொள்ளு
சேர்த்துமேகுன்றிக்கா யளவுசெய்து
திறமாக அங்-உங்-சிங்-மங்-ஓம்நமவென்று
போற்றியேயெடுத்தார்கள் சித்தியாகும்
புத்திரனேவஷ்டமா சித்தியாச்சே. ௩

ஆச்சப்பாசிவகுளிகைதா னென்றுசொன்னேன்
அப்பனேநூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாகுளிகையுட கருவைச்சொன்னால்
காணுமலோடமடா பிணிகளெல்லாம்
போச்சப்பாபிணிகள்மூலைப் பாலிலாட்டிவிட்டால்
பேரானமுப்பத்திரண்டு தோஷம்போகும்
ஆச்சப்பாமாந்தமொடுபதினென்றுபோகு
மப்பனேவேலியுட சாற்றிற்போமே. ௪

போமடாமுட்டுதோஷ மொன்பதுக்கும்
புகழானயிஞ்சிவேர் சாற்றிலேனும்
வாமடாபுள்தோஷம் பதினெட்டுக்கும்
வாகானவெந்நீரில் விட்டாற்போகும்
தாமடாபொதிகைமுனி சொன்னமார்க்கம்
தப்பாதுவொருநாளும் வீண்போகாது

ஆமடா சிவகுளிகை யிதுதானென்று
வப்பனே பார்த்தவர்க்கு சித்தியாமே. ௭

கேளப்பா வெங்களுட குளிகைக்கெல்லாங்
கிருபையாய்நோச்சியிலை சாற்றிலோடும்
வாளப்பா கண்ணிவொடு யிருமலுக்கு
மைந்தனே வேலியுட சாற்றிற்போகும்
வாளப்பா கரப்பானுக் கெல்லா மைந்தா
வளமான அமுக்கரா சாற்றிற்போகும்
ஆளப்பா குழந்தைகட்கு வந்தநோய்க
ளப்பனே யக்குளிகையி லடக்கமாமே. ௮

அகஸ்தியர் சிவகுளிகை-அ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்தாறுவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ஞானம் - அ.

சோதியென்னும்பராபரையாள் தேவிபாதம்
சொற்பெரியகாதாக்கள் பாதம்போற்றி
நீதியெனுமௌனயாண்ட நந்திபாதம்
நின்னகத்தில்வைத்துயான் தொழுதிரஞ்சும்
பாதிமதிதரித்தசிவன் நின்றமார்க்கம்
பார்மக்காளுன்னுள்ளே பரிந்துகாட்ட
ராதியென்னும்நின்றபர மூலத்துள்ளே
ஆத்மாவாய்நின்றகண பதியேகாப்பாம். ௧

கணபதியாய்நின்றபர மூலத்துள்ளே
கணங்கொள்ளாநின்றெழுத்தை கருதிக்கேளு
தனபதியாம்பீசத்து ஓங்காரவட்டங்
கனித்துநின்றயிடமதுதான் சார்ந்துபாரு
இனபதியாய்நின்றதொரு பீசந்தானும்
பெழும்புநின்றநந்தியது பதவேயாகும்
மனமதியாய்நினைவையெட்டிக் குறித்துப்பாரு
மைந்தனேநந்திமயிர்ப் பாதியாமே. ௨

பாதியென்றநந்தியது சிவமேயாகும்
பாரிபத்தின்மையத்தில் மண்ணேயாகும்
சோதியெனநின்றதொரு வமிர்தந்தன்னை
சொல்லவினியென்னாலே முடியாதப்பா
பாதியென்றபராபரையாள் சொன்னதெல்லாம்
பகருகிறேன்புலத்தியனே பண்பாய்க்கேளு
வீதியென்றமுச்சந்தி யெனக்குமைந்தா
விதமானபெட்டாங்குலத் துள்ளேகேளே. ௫

கேளப்பாவமிர்தமது நின்றதானம்
கெடியானசமண்டுதான் தாரையைப்போல்
நாளப்பாவதிலிருந் தைந்தானுள்ளே
நமனுடையமுடியவதுவே வுயிருமாகும்
பாழப்பாவொன்றுமில்லை ஞானமார்க்கம்
பாடினதிலித்தொழிலை மறைத்தாரையா
தேனப்பாகொட்டுதல் போலமிர்தந்தன்னை
சிந்தாமலுண்பதற்கு வகையைக்கேளே. ௬

வகையென்னவிரண்டுவிழி மருட்டிப்புள்ளே
மைந்தனே அண்ணாக்கி லிண்ணாக்கைப்போட்டு
தகையொன்றுமில்லாமல் மூலத்தீசற்றும்
சனத்திலேநந்தியுட வழியிற்செல்லும்

பகையில்லாமுதுகினுட தண்டினுள்ளே
பரிவானநந்தியது சேரிலோடும்
திகைத்துநின் றுகண்டதோ ரமிர்தந்தன்னை
சிறந்துநின் றநந்திக்குத் துறையாமெண்ணே.

பெண்ணவேநந்திபுட னியம்புங்காலே
யிசைந்தநந்திசுழிமுனையில் நாட்டிப்பாரு
வுண்ணவேவாயுவுடன் தேய்வுங்கூட்டி
யிசைந்தநந்தியதுவழியே யமர்ந்துபோகும
புண்ணவேயமிர்தமது தலைகீழாகும்
படரென்றுகொட்டிவிடுஞ் சிவமேமிஞ்சும்
கண்ணவேநந்திக்கி வனுவைத்தேட
கனமானவாசியைத்தான் வெளியோட்டாதே.

ஓட்டாதவாசியைத்தான் வெளிபீசத்துள்ளே
யுள்ளிருந்தியழுத்திநீ வைத்துக்கொண்டு
தேட்டானஞானவெளித் தெகட்டுமப்பா
சிவசிவாவொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
பாட்டானநந்தியுட நிலையைப்பற்றி
யானுமுன்னேவமிர்தத்தில் செல்லவைக்கும்
பாட்டானநாசிமுனை குறியையுற்று
பார்க்கையிலேவமிர்தமது சொரியும்பாரே.எ

பாரப்பாசெட்லத்தில் நந்திபாதம்
பற்றிக்கொள்கெட்டலைந்துபோகவேண்டாம்
பாரப்பாவாத்மாவே சூட்சப்பாவை
பப்பனேபதிலிருக்கும் விபரமெல்லாம்
சேரப்பாவொன்றுமில்லை வீடுமாகுஞ்
சிறந்துநின்றுநந்திபது பரமேயாகும்
வீரப்பாவொன்றுமில்லை நந்திகண்டால்
மெய்ஞ்ஞானபோதகமு மிரதமுற்றே. ௮

அகஸ்தியர் ஞானம்-௮.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

முப்பத்தேழாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ஞானகக்கிஷம் - ௫.

பரந்தானேவெளியாச்சு வொளியுமாச்சு
பாய்கின்றவாய்வாச்சு வன்னியாச்சு
வுரந்தானேபுனலாச்சு மண்ணுமாச்சு
வுடலானசீவசெந்து வுதிக்கலாச்சு
மரந்தானபூமிமுத லுண்டாகலாச்சு
மார்க்கமென்றநாலுவகை யோனியாச்சு
சிறந்தானயேழுவகை தோற்றமாச்சு
தெளிந்தரியபூரணத்தின் செயல்தானென்றே

ஒன்றல்லோவெவ்வேறாய்ப் பிரிந்ததப்பா
வொடுங்குவதுவொன்றிலேவூணிப்போச்சு
ஒன்றல்லோவிரண்டல்ல போதோவென்னில்
வுற்றுப்பார்மனந்தானே யிதற்குமூலம்
ஒன்றல்லோவித்துவினி லடக்கம்போல
ஓகோகோபூரணத்தி லுண்மைதானே. ௨

தானென்றுவசியமுத லெட்டுவித்தை
சாதனங்கள்தனக்கெல்லா வொன்றேசூட்சம்

மானென்றயோகமுதல் ஞானத்துக்கு
மாராட்டமில்லைபடா வொன்றேசூட்சம்
தேனென்றசரியையோடு கிரியைமார்க்கஞ்
செப்புவதுக்காதியென்ன வொன்றேசூட்சம்
ஊனென்றவாணவந்தனை நீக்கிப்போடு
ஞானமென்றமனதல்லோ வாதியாமே. ரு

ஆதியாம்ஞானத்துக் காதிசூட்ச
மாசையற்றவறிவல்லோ வாதிமூலம்
சோதியென்றயோகத்துக் காதிசூட்சம்
சொற்பெரியநாக்குநுனி தொட்டாற்சூட்சம்
வாதியென்றவாதத்துக் காதிசூட்ச
மத்தானபூவமூலி வைத்தால்சூட்சம்
பேதியென்றகிரியைக்கா யாதிசூட்சம்
பிறப்பறுக்குமமிர்தநாதம் பேசநூலே. சு

பேசுவதேசரியைக்கு நீதிசூட்சம்
பிண்டவுப்புஅண்டவுப்பு மிரண்டும்பார்த்து
கூசவேவேண்டாமையா நிலையில்நில்லு
கூறினேன்புருவமையம் நாதகீதம்
ஆசையதுகொள்ளாத பெண்ணைநீக்கு
ஆர்கண்டுசொல்வார்களிந்தமார்க்கம்
ஓசையுற்றமணி பூரகத்தின்ஞானம்
உரைத்துவிட்டோங்கக்கிஷ மைந்துமுற்றே. எ

அகஸ்தியர் ஞானசக்கிஷம்-ரு.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

முப்பத் தெட்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வகாரசூத்திரம்-௧௩.

ஆதியென்றபூரணத்தா யருளைப்போற்றி
 பறையுமேறேனுயிரத் திருநூறுள்ளே
சோதியென்றவாதத்தின் சூட்சந்தன்னை
 சுருக்கமுடன்பதின்மூன்றில் குருவைச்சொல்
பேதியிலேபேதிப்பார் சுத்தபேதி [வேன்
 பெருமையினிமாணாக்கர் பேசிக்கேளு
சாதியிலேவாதமது வைக்குதுவுந்தான்
 சாற்றுகிறேன்வெளியாறு சாற்றக்கேளே. ௧

சாற்றுகிறேனுலகுக்கு பத்துமட்டுஞ்
 சதிரானபெரியோர்க்கு வறுபத்திநாலு
போற்றுகிறேன்ஞானிகட்கு வாயிரந்தானுகும்
 மைந்தனேசொல்லிவிட்டே னுருஞ்சொல்லார்
தேற்றுகிறேனிப்படியே வாதமாச்சு
 செகசாலகுருவினுட திறத்தைக்கேளே. ௨

கேளப்பாரேசகத்தில் பழக்கம்பண்ணு
கெடியானபூரகத்தி லமர்ந்துவாங்கு
மூளப்பாரும்பகத்தி லங்கென்றானும்
முனைபானசுழினையற்றி முட்டிப்பாரு
காளப்பாமனோன்மணியைக் கண்டத்தாறு
கலமானவாசனையி லகிரிபெற்று
வானப்பாதன்மயமாஞ் சோதிகண்டால்
வாதமெல்லாமுந்தனுக்குச் சித்தியாச்சே. ரு

சித்திக்கவேணுமென்றால் மூலம்பாரு
திரிகோணவரைதனிலே யெழுத்தையூணு
முத்திக்குப்பாதையது வறிந்துயேறு
முதண்டக்குருவினுட முறையைக்கேளு
சத்திச்சாரமது பஞ்சாட்சரஞ்
சாதகமாபகாரமது வைந்தகாரஞ்
சித்திக்குமுப்பதிலே யைந்துமாச்சு
திறமானபதினைந்து வுப்புமாமே. சு

ஆருமென்றகெந்தியொன்று தாரமொன்று
வழகானவீரமொன்று கௌரியொன்று
வேகமென்றசூதமொன்று பச்சையொன்று
வித்மானசரியிலடயே தங்கமேத்த

பேர்க்மென்றவலதுகையில் நீரைவாங்கி
புகழான குருசதர்க்குச் சுருக்கைபேற்று
மாகமென்றசெம்புவெள்ளி ரெண்டில்தாக்கு
மகத்தானவாதமெல்லா மலைபோலாமே. ௬

ஆசாளையறிந்திடவே குருவைக்கேளு
யடைவானவெட்டுவகை பரிசம்பாரு
வேசாகபரிசகுணம் வெட்டுண்டப்பா
விளம்புகிறேன்மாணுக்கா நன்றாய்க்கேளு
[illegible]சானஉரநிவென்றால்நெத்திகுதங்
கழுத்திலேசாய்வாகுங் கண்டுபாரு
ஒசையுடனிடமுதலில் மருளைப்பாரு
வுத்தமனேயின்னமொரு குறியைச்சொல்வேன்.

சொல்லக்கேளிடக்கரத்தில் சங்குசக்ரச்
சுகமானவலக்காலில் மருளையாகும்
அல்லுகிறேன்றுலாராசி யவனேயாகும்
ஆச்சரியம்பித்தரைப்போல் வார்த்தைசொல்
மல்லுகிறேன்கடன்கேட்பார்நித்தம்நித்தம்[வான்
வகைபோடேவாங்கியது கொடுப்பான்பாரு
கல்லவேயவன்மனது பணிகள்பூண
காசினியோர்போல்வாழக் கருதுவானே. ௭

கருதப்பாவவர்பதத்தைப் பணிரெண்டாண்டு
கல்மனதாயிருந்தாறு முருகைப்போரு
மரிதப்பாவவர்மனது விள்ளார்வின்னா
ராச்சரியஞ்செகசால வித்தைசெய்வார்
விருதப்பாயிடைஞ்சியே மருளுண்டாகு
மிதமாகப்பொருள்கொடுத்து வருளைக்காரு
பொருதப்பாவவர்மனது குறைவாராமல்
பொற்பூவால்பூசைபண்ணப்புகழ்ந்துகாரே. அ

காரணமாங்குருவிருக்கு மனோன்மணியின்சித்தி
கனமானதினந்தோறுங் காணுங்காணும்
பூரணமாம்வாதமுதல் ஞானசித்தி
புகழாகவவர்குறிப்பைக் கண்டுகாரு
நாரணர்க்குமகாரமது னகாரமேதான்
நன்றாகக்கண்டறிந்தோன் வாதஞானி
வாரணமாமுகத்தானை யின்றயீசன்
வாகானநந்தியெனக் குரைத்தவாரே. கூ

வாகானவுலகத்தில் சித்தர்கோடி
வாய்மையுடனுலகுதனில் பெரியோர்கோடி
கூரானமால்தனிலே சித்தர்கோடி
கோடிரிஷிகோடியுண்டு கூர்ந்துகாரு

தோரானசழுசார வட்டைமெத்த
தெரிந்தமெதாருஞானிகள் கோடியாகும்
பாரான கூடுவிட்டு கூட்சத்தாடி
பெருமையுடன்வாழ்வார்கள் கோடியாச்சே.
ஆச்சென்றமவுனவித்தை யறிந்தபேர்க
ளம்புவியில்வெகுபேர்க ளறிந்துபாரு
மூச்சென்றபிராணையம் பண்ணலென்ன
முனையானசுழினையிலே சென்றாலென்ன
வாச்சென்றவஷ்டகர்ம முடித்தாலென்ன
மைந்தனேயதுவெல்லா மவுனமாக
வோச்சென்றுவிந்துவைத்தா னூட்டிக்கொண்டு
வுத்தமனேமலைவிலகு மவுனம்போச்சே. ௧௧
போச்சென்றமவுனசித்தி வொளியைக்கண்டு
பெற்றதல்லோபேரென்று பேசினார்கள்
காச்சென்றவறுவரையுங்கண்டமூர்த்தி[கேட்டார்
கன்மம்விட்டுயிரங்கியல்லோ கொங்கணரைக்
ஆச்சென்றமவுனியல்லோயிரங்கிவந்தார்
அப்பவுமேமவுனமென்று வறியமாட்டார்
ஒச்சென்றமவுனத்தை தெளிந்தபேர்கள்
ஒசிவனேமாணக்கா தேர்ந்துபாரே. ௧௨

30

பாங்கானமனோன் மணியின் சோதிகண்டால்
பலபல்யாம்வாதமெல்லா மவர்க்கேரிந்தி
தாங்காமலாடகத்தில் தூங்குதூங்கு
தாசர்களேமாலைபவந்து கொல்லும்பாரு
தேங்காமல்மவுனத்தில் திகிரிபேற்றி
தென்றிசையில்சஞ்சாரஞ் சமாதிமேவி
பூங்காருமதமடங்கி பைந்தம்போக்கி
பூலோகஞானியென்று வாழ்வாய்முற்றே. க௱

அகஸ்தியர் வகாரசூத்திரம்-க௱

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்தொன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

குறிநூல்சூத்திரம்-கஉ.

கார்கொண்டமாமுகனைப் பணிந்துபோற்றிக்
கடந்துநின்றமூலவன்னிக் கப்பால்நின்ற
பூரணமாமனோன்மணித்தாய் பாதம்போற்றிப்
புகழானவேதாந்தச் சுருக்கஞ்சொல்வேன்
தோரணமாமண்டரண்ட மாலைபூண்ட
சோதிசதாசிவனையென்றன் கருத்தில்வைத்து
சாரணையாங்குளிகையொடு வாதம்ஞானம்
சாற்றுகிறேன்வெளியாகச் சாற்றுறேனே. க

சாற்றுகிறேன்வாசியுட கருவின்மார்க்கஞ்
சார்வாகமாணாக்கா நன்றாய்க்கேளு
ஆற்றுகிறேன்பனிரெண்டு நாலுஞ்சேர்த்து
வாதிபந்தமத்திடத்தே யூணியில்லு
வாற்றுகிறேன்தினமொன்றில் கால்தான்சேரு
வாகானஅகாரமொடு உகாரந்தானு
மேற்றியேயிப்படியே சோடசத்தில்சேர்த்து
மியலானசமாதிக்குளிருந்திடாயே. உ

இருக்கவேவாதமொடு ஞானஞ்சொன்னேன்
னிறந்திறந்துபிறப்பதற்கோ வாதஞ்சொன்னே
மருந்தவத்துரிஷிகள்சித்தர் பாதம்போற்றி
பகறயுகிறேனுதியாய் ககாரந்தானும்
பொருந்தவேசனங்களவர் மாண்டுங்காணார் [பார்
பேய்வாதிகுளிகையென்பார்சாரணைதானென்
மருந்திலேசிங்குவைப்பு பேர்காணார்கள்
மகத்தானவாதியென்றால்வர்ணங்காண்பான்.

காணப்பாவுயிர்சரக்கு வாண்பெண்ணாகுங்
கனமானவழலையுடச் சுண்ணமாகுந்
தோணப்பாசூதமது கட்டிப்போகுந்
தொடுகுறிபோலாம்மென்ற மத்தங்காயி
காணப்பாமுப்பதுட ரெண்டுதீட்சை
யப்பனேகாலையிலே சாரணைதானுச்சு
பூணப்பாதம்பனைத்துக் குளிகைசொல்வேன்
புகழானவிந்துவுட தைலந்தானே.

தைலமதுபூப்புடத்தில் வாங்கிக்கொண்டு
சார்வாககாமமொன்று சுருக்குத்திரு
தைலத்தால்குளிகையுமே தம்பனந்தானுச்சு
சார்வாகவாயில்வைத்து மவுனந்தாக்க

ஒழினுடனேவாயிரத்தெட்டண்டந்தோணி
முத்தமனேதேகமது வயிரம்போலாம்
கையிலேயீசனுமே நீயேபாச்சு
காணப்பாகுருவருளால் காணுங்காணே. ரு

காணப்பாபுரியஷ்ட மெட்டினாலே
காசினியில்மான்பல்லோ யிறந்தார்வீணே
ணைப்பாபுருவமையத் தொளியினாலே
யுலகெல்லாநீயாகமனதில்காண்பாய்
காணுவாமன்வாயில் மண்ணைப்போட்டு
ணுதவிர்ந்துசூதமுண்டு நண்ணியேறு
தானுவாயிருக்கவென்றால் சூதந்தாக்குத்
தவறாதுதவறாது செடம்போகாதே. சு

போகாமலிருக்கவென்றால் வாசான்றன்னை
பொற்பூவைச்சாற்றியல்லோ காக்கவேணும்
வேகாதகாலையல்லோ முன்னேகேளு
விளங்கியசாகாத்தலையை விரும்பிக்கேளு
வாகாரவகாரவித்தை கண்டோர்க்கையா
வலதுமுழந்தாலிலொரு மருளைப்பாரு
வாகமுடன்கண்டமது சாய்வுகாணு
மப்பனேயின்னமொரு அங்கங்கேளே. எ

வேளப்பாயிடமுதனில் மருஞுங்காணும்
கெடியானயிடதுகையில் சங்குசக்கிரம்
நீளப்பாயிதருதிமை யென்றுப்பாரு
றுடியிடனுசியிலே மருளைப்பாரு
தேளப்பாயிடமுதனில் மருளைப்பாரு
வேதாந்தவாதியென்றால் யிக்குறிதப்பாது
ஆளப்பாயிப்படியே படையாளங்கள்
ஆளையினிகண்டவரை படுத்துக்காரே.

ஆரானகவுசிகனை காவிதன்
காத்தவரைப்பனிரெண்டு வருஷந்தானே
சேரகவவர்மனது வந்தபின்பு
செப்பினூர்வித்தையெல்லாந் திறமாய்த்தானே
ஆரானவலைகடலைத் தாண்டிப்போக
பங்கிருந்தசினமேதன் பெண்ணினாலே
போரானவயிர்தகந் தந்தான்தந்து
பெருமையுள்ளகுருவுனக்கு யீந்தான்பாரே.

யீந்ததுதானேதாலே சொல்லக்கேளு
பெலானகுருபாதங் காணிக்கையாக
வேந்தரிஷிசொன்னவுபதேசந்தானு
மேலாகவொண்ணுகோடி யாகத்தானுஞ்

சார்ந்தபடியானுமந்தப் படியேசெய்தேன்
சாதகமாயக்கியமா ரிஷிக்குத்தானு
மேந்திழையும்நாமுமிரு வோருமாக
யிருந்திட்டோம்பனிரெண்டு வருஷந்தானே.
தானென்றபன்னிரண்டு ஆண்டுபார்த்து
சக்கரத்தினியல்பெல்லாஞ் சார்வாச்சொன்னார்
தேனென்றமந்திரங்க ளெல்லாஞ்சொன்னார்
சிவன்மகனையினைப்படுத்திதெளிந்திட்டேனான்
பானென்றபாங்கிவைப்பு சொன்னார்வீரம்
பாடினார்போகரப்பா பரிந்துபாரு
பேனென்றவாதமப்பா வெவர்களுக்கு
மெளிதிலேயேறுதற்குத் துறையுமாமே. கக
துறைபோடேவீரமொரு கழஞ்சிதாக்கு
தூதர்க்குச்சொல்லாதே யுனக்குச்சொன்னேன்
முறைபோடேவிந்துவென்ற சாரங்கூட்டி
மூர்க்கமாயைந்தசுண்ணக் குகையிலூது
குறையாமல்வருணனைப்போல் சிவப்புமாகும்
கூறியநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கிறைபோடேயீந்திடவே மாற்றுமாகும்
நீதியுடன்ஞானத்தைக் காணுமுற்றே. கஉ

அகஸ்தியர் குறிநூல்சூத்திரம்-கஉ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நாற்பதாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ஊத்துமுறை-௨௪.

பாரப்பாஊத்துமுறை வகையைக்கேளு
பக்குவமாயுருக்குமுறை தரித்தியொன்று
சேரப்பாசத்துவகை தருத்திநாலு
செபமானசீற்றினமோ ரெட்டுமைந்தா
தேரப்பாவான்வகை யுபசாரங்கள்
செய்மார்க்கங்குருமுன்னி லறிந்துகொண்டு
சேரப்பாகுருமுடித்து செந்தூரித்து
சிவசிவாகேசரியை தினமுந்நோக்கே. ௧

காலம்.

சோக்கடாஐப்பிசிமுதல் மூன்றுமாதம்
நன்மையுடனுருக்கினத்துக் காலமாகும்
வாக்கடாதைமுதலாய் மூன்றுமாதம்
மகத்தானசெயநீருக் காலமாகும்
தாக்கடாசித்திரைமுதல் மூன்றுமாதஞ்
சங்கையுடன்குருமுடிக்குங் காலமாகுங்

தாக்கடா ஆடிமுதல் மூன்றுமாதஞ்
சுத்தமுடன்றிருவகஞ்செந் தூரஞ்செய்யே. ௨

நீற்றினம்.

செய்யப்பா நீற்றினத்தின் கருவைக்கேளு
சிவசிவா புளுகுமவி வீரம்பூரம்
மெய்யப்பா குருவுண்டு சூதந்தாரம்
விதமானகார்முகியுஞ் சவுக்காரமுதலுஞ்
செய்யப்பாசற்குருவை பொன்பதிலுமைந்தா
திருவானநவலோகம் நீறிப்போகுங்
கையப்பாகைமுறையை யறிந்தாயானாற்
கசடற்றுவேதமுறை காணலாமே. ௩

உருக்கினம்.

காணவேவுருக்கினத்தச் சரக்கைக்கேளு
காரமுஞ்சவ்வாது வெடிசாரவுப்பு
பேணவேகண்டதொரு மால்தேவிவெள்ளை
பிலமானரங்குடனே ஆமணக்கங்குன்றி
தோணவேதேனுடனே புறவினெச்சந்
தொகுத்தறிந்துகருமானங் கண்டாயானா
லூணவேநவலோக முருகிப்போகு
முத்தமனேகண்டந்தோ ரனேகங்காணே. ௪

நவலோகஉபசரங்கள்.

காணவேநவலோக வுபசாரங்கள்
கடிதானபாஷாண வகைகட்கெல்லாம்

பேணவேசெந்தூரஞ் செய்பால்ல
பிலமானசரக்குவகை சொல்லக்கேளு
தோணவேமனோசிலை தாரங்கெந்தி
சுத்தமுள்ளவப்பிரேகங் கெவுரிதுத்தம்
பூணவேவெடியுப்பு யிதுவெல்லாந்தான்
புத்தியுடன்செந்தூரத்தின் குருவைப்பாரே. ரு

வர்ணவகைசரக்கு.

பாரப்பாவர்ணவகை சரக்கைக்கேளும்
பரிவானதங்கமொடு காதசூதம்
நேரப்பாசிமிலையொடு கெந்தியுப்பு
நேரிந்துகைபாக முறையாய்ப்பார்த்தார்
பேரப்பாஎடுத்தொரு நவலோகங்கள்
பிலமானவகாரவகைக் கிதுவேயாகும்
சாரப்பாசற்குருவின் பாதங்கண்டு
சங்கைபுடன்சவுமியா காரத்தைப்பாரே. சு

சூதம்.

பாரடாசற்குருவின் கடாட்சத்தாலே
பதிலாககட்டிப்போர் சூதந்தன்னில்
சோடாகாரியஞ் சரியாய்க்கூட்டி
சேர்மையுடனுகிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
நீரடாகெந்தியுமே நாலிலொன்று
செம்மையுடன்சூதமெட்டி லொன்றதாகுஞ்

சேரடாபொடியாக்கி முப்பிக்கேற்றி
　　சிவசிவாவாலுகையின் மேலேவைத்தே. எ
சத்தாசன்றுப்த்திமூட்டி மைந்தாநீதான்
　　இன்பமுடன்பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
போற்றியேரவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
　　பூட்டடாபன்னிரண்டு மாத்துமாகும்
பார்த்திபனேவேறுவகை சூதந்தானும்
　　பரிவாகப்பலமெட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
சாத்தியதோர்தங்கமொரு பலமுங்கூட்டி
　　சங்கையுடன்தெளிவாக யுருக்கிப்பாரே. அ
பாரப்பாவுருக்கியதைப் பொடியாய்ச்செய்து
　　பார்த்திபனேபதினாறு பலந்தான்கெந்தி
நேரப்பாபொடிசெய்து கூட்டிநீயும்
　　நேர்மையுடன்குப்பியிலே நிறையைச்சேர்த்து
சேரப்பாவாலுகையி லேந்திமைந்தா
　　தீர்க்கமுடன்பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
காரப்பாயிதையெடுத்து நூற்றுக்கொன்று
　　காட்டவேநவலோகங் கனகமாமே. க
ஆமப்பாயிதின்பேர்தான் வாலச்சந்திரன்
　　அரகாகுன்றியிரு நேரங்கொண்டாற்
காமப்பாமண்டலந்தான் கொண்டபானாற்
　　கலைமதிபோற்றேகமது காந்தியாகும்

போமப்பா பட்டைப்த வுரிந்துபோகும்
பூரணமாங்கண்கள்ரெண்டுமொளிவாய்நிற்குந்
தோமப்பாவுடம்பிருகி வாலையாகுஞ்
சூத்தமுள்ளகர்ப்பமடா விந்துமார்க்கம்
போமப்பாவுன்போர்க்கு சோதிகாணும்
பேர்பெரியவேதாந்த சித்தராமே. ௧௦

உ ப ர ச ச த் த ம்.

சித்தமுடனுபரசத்தின் சத்துச்சொல்வேன்
செயமானநவாச்சாரம் வீரகன்ரெண்டு
பத்தியுள்ளவீரமது விராகன்ரெண்டு
பதிவானவண்டத்தின் தம்பலமோபத்து
புத்தியுடனண்டநீர் விட்டேஆட்டி
பூரணமாய்க்குகையிலிட் டிருக்கச்சத்தாம்
வெற்றியுள்ளசத்து தாரகம்போலே
வேகமுடனுருகுமதைக் கண்டுபாரே. ௧௧

து த் த ச த் து.

பாரப்பாதுத்தசத்து வேலைசொல்வேன்
பரிசமுதல்சந்தான் தூபதீபம்
நேரப்பாசூதத்தைச் சமனதாக
நேர்மையுடன்கூட்டிநன்று யுருக்கிப்பாரு
காரப்பாநாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்துக்
கருணையுடனுருக்கியதை மணியாய்வாங்கி
தோரப்பாவந்திடைக்குக் கெந்திசேர்த்து
சிவசிவாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தே. ௧௨

எத்துநன்றாய்நாலுகையி லங்கிபூட்டி
 யெடுத்துநீசிவந்தான் பதமும்பார்த்து
போற்றிநன்றாய்நவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
 பூட்டினாப்பதினாலு மாத்துமாகு
மாற்றிநன்றாய்வீரமிட்டுச் செந்தூரித்து
 மகத்தானகூதமிட் டரைத்துக்கொண்டு
தோற்றியதோர்நாசவிட்டு திர்த்துத்தானே
 சுத்தமுள்ளநீர்தனிலே துவைத்திடாயே. கஙு
துவைத்ததொருகிரியெடுத்து தீபமேத்தி
 சூழவேகடுதாசி கூடுகட்டிப்
பலித்ததொருநவலோகத் தகடுக்கேதான்
 பத்தியதோர்கிரியவித்து தூபங்காட்டில்
தவித்ததொருதகடெல்லாங் கறுத்தும்போகுந்
 தன்மையுடன் தணல்காட்டத் தங்கமாகுந்
சிவந்ததொருதாம்பிரமாம் வேதைமார்க்கஞ்
 சிரேட்டமுள்ளமாணக்கா கண்டுகொள்ளே.

காந்தசத்து.

கண்டுபார்காந்தமது பலந்தானொன்று
 கட்டியதோர்சாரமது பலந்தானைந்து
விண்டுபார்சவ்வீரம் பலந்தானைந்து
 வெற்றியுள்ளவெங்காரஞ் சமனாப்போடு
கொண்டதொருசெம்பியினி லிட்டுத்தானுங்
 குறியாகத்தானுருட்டிக் குகையில்வைத்து

சென்றிடவேசெப்பிலிட் டுருக்கிப்பாரு
சிவசிவாஈரகம்போம் சத்துப்பாரே. க௦
பாரப்பாஈரகம்போற் காந்தமானால்
பதிவாககாயசித்தி யோகசித்தி
நேரப்பாகண்டிடைக்கி ரசமுங்கூட்டி
நிசமானசத்திடைக்கித் தங்கக்கூட்டி
சேரப்பாதானுருக்கி மணியாய்ச்செய்து
தீர்க்கமுள்ளகெந்தகமுஞ் சமனாய்ச்செய்து
காரப்பாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்திக்
கருணையுடன்வாலுகையிற் றீயைமூட்டே
மூட்டிநன்றாய்ச்செந்தூரப் பதத்தைப்பாரு
மோசங்கள்வாராமல் சலாகைப்போட்டு
நீட்டியதோர்சலாகைமுனைக் காப்புகண்டால்
நிலைத்ததொருசெந்தூரம் பதமாய்ச்செய்து
பூட்டியதோரீசான்யம் பூசைசெய்து
புகழாகக்குழைந்தைபின் னிரக்கிப்பாரு
ஆட்டியதோரருணனைப் போலவாகு
மந்திசந்திரண்டுகுன்றி தின்னுதின்னே.
தின்னடாமண்டலத்திற் காயசித்தி
சிவசிவா அருணனைப்போற் றேகமாகும்
கண்ணடாசோதிவெகு காந்தியாகும்
கலகத்தந்தமெல்லா மிறங்கிப்போகும்

எண்டாகோடானகோடி பேர்க
ளிதைபறிந்து குருமுடிக்கத்திகைத்துநின்றூர்
பெண்டாபொன்னதனைக் காணவென்றுப்
பூட்டுகிறவகைபதனைப் புகலக்கேளே. ௧௮

காந்தசெந்தூரம்.

கேளடாகாந்தசத்து நாகமொன்று
கெடியானதங்கமொன்று ரசந்தானென்று
நாளடாமூன்றுமொன்று யுருக்கும்போது
நல்லதொருநாகமது மூன்றுபோடு
காலடாபகையமர்ந்து கட்டிப்போகும்
கருணையுடனின்றுருகி மணியுமாகும்
ஆளடாயிந்திடைக்கி கெந்திகூட்டி
அப்பனேயாவித வைப்புஞ்சேரே. ௧௯

சேரப்பாபொடித்தல்லோ குப்பிற்றுக்கி
திறமாகவாலுகையில் நீற்றிக்கொண்டு
நேரப்பாகவலோகம் றூற்றுக்கொன்று
நீட்டவேபன்னிரண்டு மாத்துமாகும்
தேரப்பாமயங்காதே பொன்னைப்பார்த்து
தீர்க்கமுடன்குளிக்கல்லிட் டரைத்தபின்பின்
நீரப்பாதுருசுசத்து சமனுப்ச்சேர்த்து
நீற்றிபதைபதமாக வெடுத்துப்பாரே. ௨௦

பூநகரச்சித்து

பாரப்பாபூநகரச் சத்துச்சொல்வேன்
பதிவாகபூமிவேர் தன்னைவாங்கி
சேரப்பாவுலர்த்திநன்றாய்ப் பொடியேசெய்து
செபமானசாரமது யிடைகளஞ்சி
காரப்பாசவ்வீர மிடைகளஞ்சி
கட்டானவெங்கார மிடைகளஞ்சி
தேரப்பாயிதுவெல்லாஞ் செயநீர்தன்னாற்
செம்மையுடன் வாற்துருட்டிக்குகையில்வையே
வைத்துநன்றாய்சில்லிவிட்டு வுருகிப்பாரு
மார்க்கமுடன் மணிமணியாய்ச்சத்துவீழும்
வைத்தல்லோமணியெல்லா முருக்கிப்பார்க்க
மகத்தானவபிறம்போற் பளபளக்கும்
கைத்ததொருபூறு கசத்திற்றானுங்
கருணையுடன் காசிடைதா னுருட்டிமைந்தா
கைத்ததொருநாகமைந்திடையேபோட்டு
நல்லகருவிரண்டொன்றா யுருகும்பாரே.உஉ
பாரப்பாவப்படியே வுருக்கிப்பார்க்க
பதிவாகவேரிடைதா னுகமட்டுஞ்
சாரப்பாகட்டியதோர் நாகமொன்று
சங்கையுள்ள சூதமொன்று தங்கமொன்று
கோப்பாயுருக்கியதை வாங்கிக்கொண்டு
நேராகக்கெந்தகமுங் கூட்டிமைந்தா

தோப்பாகொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
செழுமையுடன்வாலுகையி லேத்திடாயே.

எத்தியல்லோநீயெரித்த செந்திரித்தா
லென்னசொல்வேன்நவலோகநாற்றுக்கொன்று
சாத்தியல்லோதாளுருக்கிப் பார்த்தால்மைந்தா
சங்கையுடன்பதினாறு மாத்துக்காணுங்
கூற்றுனைகாண்பதாற் கஞ்சுவான்பார்
குருவருளால்பராசத்து பாதந்தன்னைப்
போற்றியேயாரவைத்துப்பார்த்தாலுந்தான்
புண்ணியர்க்குரசவாதப் புகழுண்டாமே. உச

அகஸ்தியர் ஊத்துமுறை-உச.

முற்றிற்று.

நாற்பத்தோருவது,
அகஸ்தியமகாமுனிவர்

கருணைவாகடம்-அ.

குமரித்தயிலம்.

கருதியேநீகேளு புலத்தியனேஐயா
கருவானகுமரியுட தயிலஞ்சொல்வேன்
பிருதானகுமரிச்சார் படிதானிரண்டு
வெள்ளாவின்பாலது தான் படிதானிரண்டு
சரியானநல்லெண்ணெய் படிதானிரண்டு
சதிராகதிரிகடுகு திரிபலாதி
மருவானமாஞ்சிலொடு கோஷ்டஞ்சீரக
மதுரமொடுசாந்து யேலமென்ன. க

என்னவேபச்சிலை பூலாமூலம்
யிதமானலவிங்க பத்திரியும்பட்டை
பன்னவேசெவ்வல்லி யக்கிறுகாரம்
பருளானகஸ்தூரி லவங்கங்கெந்தம்
தின்னவேரோகணிசென் பகப்பூவினை
திப்பிலியும்மண்சட்டி சோம்புமஞ்சள்
பன்னவேவகையொன்று பலமரைதான்வாங்கி
பரிவானஆவின்பால் விட்டுஆட்டே. உ

ஆட்டியேயெண்ணெய்பால் சாற்றிலுள்ளே
அப்பனேயடுப்பேற்றி நலமதாக
மூட்டியேமெழுகுபத மாகவேதான்
முதிராமல்வடித்ததனை சீசாவில்போட்டு

நாட்டுவாய்தாளிபதில் வைத்தமூடி
நலமாகமண்டலங்கால் சென்றபின்பு
தாஷ்டிகமாய்மண்டலந்தான் முழுகும்போது
சாதகமாய்த்தீரும்நோய்ச் சாற்றக்கேளே. ௩

கேளுநீமேகமென்ற தெல்லாம்போகுங்
கெடியான அஸ்திசுரம் வெட்டைபோகுந்
தாளுநீபித்தமெல்லாஞ் சாந்தமாகுஞ்
சரீரத்தில்வரட்சிமுத லூரல்போகும்
வேளுநீகுன்மமெட்டும் பாண்டுபோகும்
வெளுப்பானதிரேகமெல்லாம் வண்டுபோலாம்
வாளுநீவயித்தியர்க்காய்ச் சொன்னேனப்பா
மத்தானமனமுடையோர் மகிழப்போமே.

கணத்தெண்ணெய்.

போமப்பாகணத்தெண்ணெய் சொல்லக்கேளு
புகழ்முத்துகொட்டையெண்ணெய்ப்படிதாமென்
ரமப்பாகையான்சார் கரிசலாங்கண்ணிச்சாறு [ன்று
நலமானகுமரிச்சா றள்ளிச்சாறு
வேமப்பாகோவைச்சார் புளியாரைச்சார்
விதமானகற்பூர வல்லியின்சார்
தாமப்பாவகையொன்று சாறுபடிகால்
தப்பாதேயெண்ணெயிலேகூடவாரே ௧
வார்த்தப்பாசாதிக்காய் சாதிபத்திரி
மைந்தனேமாசிக்காய் கற்கடகசிங்கி

[illegible]த்தப்பாகோஷ்டமொடு அக்கிறுகாரம்
பிதமாகவிரண்டுபலம் வெந்தயந்தான்
கர்த்தப்பாலவங்கப்பத் திரியும்பட்டை
கருவானவெள்ளுள்ளி வகையொன்றுக்கு
[illegible]த்தப்பாகழஞ்சிநிறை வாங்கியேதான்
தளமானஆவின்பால் விட்டுஆட்டே- ௬
ஆட்டியேவெண்ணெயிலே கறைத்துவிட்டு
வப்பனேபால்படிவிட் டடுப்பிலேத்தி
[illegible]ட்டியேமெழுபத மாகவாங்கி
நலமாகவடிகொண்டு கலசத்துள்ளே
[illegible]ட்டியேகோரோசினையுங் குங்குமப்பூ
குணமானசாதிக்காய் களஞ்சிவீதம்
ஆட்டியேபொடித்திட்டு களஞ்சிநிறையாக
வப்பனேகுடித்துவரச் சொல்லக்கேளே. ௭
தேளடாகணைவெட்டை கணைசுரங்கள்
கெடியானமந்தமொடு வுப்பிசங்கள்
[illegible]ளடாயுலர்த்துகின்ற கணைகளெல்லாம்
நலமாகவாறுமடா கெர்ப்பவெட்டை
தூளடாகணம்பாண்டு வெளுத்சதேகந்
தளமானநீர்வடித்தல் விடாதசூடு
வேளடாவுடம்பூரு வூஷ்ணம்போகும்
வெகுசுறுக்குயிவ்வாறு பாடல்முற்றே. ௮

அகஸ்தியர்கருணைவாகடம்-அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

சற்குருதேவ நமஃ

நாற்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சித்தாதி யெண்ணெய் - அ.

சீர்சிறந்தவுடல்தனிலே சுவுசைரோகஞ்
சிரசுகளிற்குடியிருந்த மற்றரோகம்
பார்தனிலேவிழுந்தெழுந்த சூலேரோகம்
பம்பரம்போலாடுகின்ற வீராம்பற்கூடி
நீரிழுந்தகற்கூடு நிர்மலத்தின்கட்டு
நேரானசொரியொடு ரணங்கள்தானும்
பேர்பெரியபெரும்பாடு ராவடைப்பு
பின்னுமொருகிரந்தியொடு மேகந்தானே. ௧

தானென்றதலையிடிகள் வாயிற்புண்ணும்
தளும்புகின்றகண்ணெரிவும் ஊதுவாய்வும்
ஊரென்றுடயிரெழுந்து குடிப்போகத்தான்
உத்தமனேயெண்ணெயொன்று யுரைக்கக்கேளு
வேனென்றகாயமொடு வுள்ளுவாளம்
விரும்பியேவெண்காரங் காட்டெருமைபாலும்

காரென்றகடுக்காயுமிருப்பாகுங்
கருத்ததொருசேரகமுந் திப்பிலியுஞ்சேரே. உ

சேரேநீநிறுசுக்கு வோர்களஞ்சி
சேகரமுநம்வாளமொடு பலமொன்றாகும்
காரேநீவுள்ளிச்சார் கணக்காய்வாங்கு
கடுக்காயுமப்படியே வாங்குவாங்கு
ரேநீசித்தண்ட வெண்ணெய்சேராகுஞ்
சிறப்பாகதேங்காய்ப்பால் சேரெட்டாகும்
வரதேநீவேலிப் பருத்திச்சாரு
வகையுடனேசேரெட்டு வாங்குவாங்கே. ங

வாங்குவாய்கண்டொரு சரக்கையெல்லாம்
வகைவகைக்கிவோர்களஞ்சி மைந்தாகேளு
பாங்குடனேகலுபிட்டு மைபோலாட்டி
பாலகனேன்பாண்டத்தில்பால்சார்வெண்ணெய்
தேங்கியசரக்கையெல்லாங் குழப்பிக்கொள்ளு
தியங்காமல்வேகமுள்ள விரகால்நீயும்
சாங்கரயநிழமுட்டு சட்டமாக
சம்பிரமுடன்வெந்நிரக்கதேசரிசொல்வேனே

சொல்லுவேனெண்ணெய்தனை தொட்டுப்பார்த்தா
சர்தானேசுத்தஜலம்போலிருக்கும்

மல்லுவேன்பாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
மைந்தனேவுண்பதற்கு வோர்களஞ்சியெண்ணெ
வெல்லுமேபறக்குமடா ரோகமெல்லாம் [ய்
வேகமென்றசிரங்குமுதல் மிரண்டுவோடும்
அல்லவேகொட்டிட்டால் பிசாசுபோகும்
அப்பனேயழலையென்ற தாகம்போமே. ௫

போமேதான்விக்கல்சத்தி குன்மம்போகும்
புத்தியல்லபுலத்தியனே கயுசைபோகும்
போமேதான்கிரந்தியரை யரப்புபோகும்
பொல்லாதபெருமலொடுபயித்தியம்போகும்
போமேதான்சூலையொடுபறங்கிப்புண்ணும்
பொல்லாதவுட்சுவுசை விக்கல்தானும்
போமேதான்நாவவைபுடங் கெர்ப்பசூலை
போகுமடாவலியுந்தான் பறந்துபோமே. ௬

தானுமேகாதடைப்பு வயத்தல்ரோகம்
தங்காதுகண்ணெரிவு பூச்சிவெட்டு
பானுமேமயங்குமடா குன்மமெட்டும்
வகைகெட்டுகுதகத்தின் வெட்டைபோகும்
நானுமேகிரந்தி மாபிசங்களெட்டு
நசித்திடவேசலங்குமடா பவுத்ரரோகம்

பாருமேயின்னூலை சித்தர்கூடி
பட்சமுடன்மகிழவேபேரிட்டாரே. எ

பேரிட்டசித்ததி வெண்ணெய்தன்னை
புலத்தியனேபூசைசெய்து பூரணமாய்வாங்கு
நேரிட்டசிறியோர்க்கும் பெரியோர்க்குமாகும்
நிலைமையாய்பத்தியங்கள் நீகூட்டாதே
வாரிட்டயின்னூலை வெளிவிடாதே
வாங்காதேதோஷத்தை வாங்கிடாதே
காடிட்டபண்டிதங்கள் கருத்தாய்ப்பார்த்து
கண்டுகொள்ளுவிவ்வெட்டு கடாட்சமுற்றே. அ

அகஸ்தியர் சித்ததிவெண்ணெய்-அ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நாற்பத்துமூன்றுவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

தைலச்சுருக்கம்-ரு.

மனமகிழ்ந்துசெப்புகிறேன் புலத்தியனேமைந்தா
மகிமையுள்ளதைலத்தின் மார்க்கங்கேளு
கனமுடனேவெள்ளெண்ணெய் படியும்வாங்கு
காராவின்பால்படியு மாகுமாகும்
இனமுடனேசெவ்விளநீர் படியுஞ்சேரு
மியலுடனேபடிசாறு மிசைந்துவாங்கு
தனதானசீரகமுஞ் சந்தனமும்மப்பா
தளஞ்சியனேமுளகுடனேசாம்பிராணிகூட்டே.
கூட்டவேபச்சிலிக் கிச்சிலிக்கிழங்கு
குணமாகதினுசுக்குப் பலமுமைந்து
நீட்டவேகலுவத்தி லிட்டுநீயும்
நினைவாகமைபோலே ஆட்டிமைந்தா
கூட்டவெண்ணெய்யுடன் பாலுஞ்சாறுங்
கூசாமல்சர்க்கரையுமே குழப்பிக்கொள்ளு
நாட்டிகமாய்ப்பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
தளும்பாமல்தீயெரிப்பாய் சாற்றினேனே. ௨
சாற்றவேமெழுகுபத மாகும்போது
சட்டமுடன்மறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு

போற்றவேயித்தைல முழுகிவர்தாற்
பொல்லாதவிஷசன்னி புலம்பிபோமே
தோற்றியதோர்போமென்ற யிருபத்தொன்று
துடாராதுகாலெரிவு செவிபின்குத்தல்
காத்துமேகாதலுடன் சர்வதோஷம்
கதறியேயோடுமடா சொரியும்போமே. ௩
போமேதான்கண்ரோகம் படர்மேகங்கள்
போகாதநீர்குத்தல் புகைச்சல்போகுந்
தாமேதான்மயக்கமென்றே தெல்லாந்தீருந்
தளருமேசர்பத்தின் சூடுபோகும்
வாமேனிதளராது மேனியெல்லாம்
வாய்விட்டுஅலருமடா வந்தரோசம்
காமேதான்கருவிற்கண்ட குற்றம்போகுங்
கசடறவேகள்ளிப்பூக் கிறந்திபோமே. ௪
பேரமடாகனமென்ற பிடைபோகும்
புண்ணியனேபித்த வாதங்கள்போகும்
ஆமடாபுலத்தியனே பண்டிதங்கள்
அறிவுடனேகுணங்குறிக ளறிவாய்ப்பார்த்து
வாமடாவடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
வழங்குவாய்தைலமதை வழங்குவாய்நீ
பேமடாகுருபதத்தைப் போற்றியேநீ
யிபதுடனேயென்னாளும் வாழ்குவாயே. ௫

அகஸ்தியர் தைலச்சுருக்கம்-ரு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

நாற்பத்துநான்காவது,

செந்தூரமுந்நூருக்கு

சூத்திரம்-௩௱.

செம்புவெள்ளை.

பாரப்பாசெம்பினிட வெள்ளைக்கேளு
பரிவானதாம்பிரத்தைக் குகையில்வைத்து
சேரப்பாபதினாலு பலமேபோடு
சேர்ந்துருகும்போதினிலே மருந்துகேளு
காரப்பாஅண்டமது பலமேரெண்டு
கட்டுநவாச்சாரமது பலமிரண்டு
சீரப்பாகல்வத்திற் றாளதாக்கிச்
சிறந்தபொடிமேற்காரமரைதான்போடேக
போட்டதனைபொடித்துநன்றாய்பொடியைத்தூவிப்
புகழானசெம்பினிட வூறல்போகும்
நாட்டிகமாப்பின்பெடுத்து வங்கங்குத்தித்
தனியோட்டிலூதிவிடு களங்குபோலாம்

மாட்டிதனைக்குகைகயிலொரு புடம்போடப்பா
வாகாகக்கண்விட்டு வுருக்கும்போது
காட்டியதோர்சன்னத்திற் றுளகத்தைவைத்து
கலமாகப்பதினைந்து தாமும்நீற்றே. ௨

நீற்றினபின்வாங்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நிறுத்திடுவாய்பலமொன்று காரங்கால்தான்
போட்டுயிதைபழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
புகழாகப்பயரளவு வுண்டைசெய்து
நேர்த்தியாய்க்கொடுக்கையிலே சத்துவாங்கு
நேரானசெம்பதுதான்வெங்கலம்போலாகும்
மாற்றியிதைபலைப்பலந்தான் கல்வத்திட்டு
மாட்டியேபொடித்திடுவாய்தூளாய்க்காணே.

காணப்பாயிந்திடைக்கு வீரம்போடு
கடுகவேசாமமொன்று அரைத்தாயானுர்
தோணப்பாசலமுண்டா மெழுகுபோலார்
துடியானசூதமரைப் பலமும்போடு
ஆணப்பாசெம்பிடைக்குக் கூடன்போடு
அரைக்கும்போதினில்வெள்ளையரைக்கல்போடு
நீணப்பாகூடனிடை பூரமும்போடு
நிலைக்கவேஅரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டே. ௩

வில்லைதனையுலர்த்தியபின் குகைக்குள்வைத்து
மேல்மூடிச்சீலைசெய்து புடத்திற்போடு

வில்லைபதுகெசபுடத்தில் வெள்ளையாகும்
விளங்கியதோர்தாம்பிரத்தின் வெள்ளைஐயா
வெள்ளையதுபதனமாய் வைத்துக்கொண்டால்
மோகமொடுபதினெட்டுக் குஷ்டந்தீரும்
வில்லையினால்வாய்வெல்லா மொழிந்துபோகும்
விளங்கியதோர்பித்தமெல்லாம்பறந்துபோமே.
பறந்துபோமனுபான மறிந்துகொண்டால்
பற்பத்திற்குறையொன்று மில்லையப்பா
இறந்துபோம்வியாதியெல்லா மென்னசொல்வே
னெடுத்திட்டசெம்பினிட வெள்ளைவேகம்
கறந்துபால்சோற்றின்மேல் குடிக்கச்சொல்லு
கருப்புட்டிபோட்டங்கே காச்சிக்கொண்டு
அறைந்தேனுன்கருமத்துக் காகவல்லோ
அப்பனேநாகத்தின் வெள்ளைகேளே. ௬௪

நாகவெள்ளை.

கேளப்பாசுன்னமொடு சாரங்கூட்டி
கெடியாகஅமுரிவிட்டுத் தண்ணீராக்கி
வாளப்பாநாலுபல மதற்குள்ளேதான்
மைந்தனேநாகமதை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய்
வேளப்பாரெண்டுபத்து விசையேசாய்ப்பாய்
மீறுகின்றநாகத்தி னூறல்போமே
வாளப்பாபின்பெடுத்தும் பழச்சாற்றிற்சாய்ப்பாய்
மைந்தனேநாகமது சுத்தியாச்சே. ௭

ஆச்சப்பாசரைந்து நரமேசரய்ப்பாய்
அப்பனேகுகையிலிட் டுருக்கிப்பின்பு
வாச்சப்பாசுத்திசெய்த தாளகந்தான்
வரிசையாய்கழுஞ்சிகொண்டு காரங்கால்தான்
நீச்சப்பாபழச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு
நேசமுடன்குன்றியிடை யுண்டைசெய்து
காச்சப்பாவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு
கனக்கவேநாகமொரு பலத்திற்றுக்கே அ
தாக்கப்பாதாளகத்தி னுண்டைதன்னை
தயவாகவொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு
வாக்கப்பாநாகமது தெரிக்கும்பாரு
மைந்தனேயிந்நாகம் பலமதொன்று
நீக்கப்பாகல்வத்திற் பொடிக்கத்தூளாம்
நேரகவீரத்திற்கால்தானபோடு
தூக்கப்பாசூதமதிற் கால்தான்போடு
துடியானவுவருப்பு அரைக்காலபோடே ௬
போடப்பாநவாச்சார மரைக்கால்போடு
புகழ்ந்தமருந்திடைக்குச் சூடன்போடு
ஆடப்பாபெருக்கம்பால் வெண்கருவும்விட்டு
யரைத்திடுவாயிருசாமம் வில்லைதட்டு
சூடப்பாவுலர்ந்தபின்பு சன்னச்சிலை
சுற்றியேசண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து

சாடப்பாகெசபுடமாய்த் தீயைப்போடு
தவளநிறமாகவரும் வெள்ளையாமே. கo

வெள்ளையாய்நாகமதுவிரிந்ததப்பா
வியாதிக்குவனுபான மறிந்துபோடு
பிள்ளையார்போதென்றுற் குன்றியிடையேபோடு
போரானவாதமென்ற வெண்பதுந்தான்
கொள்ளையடாபித்தமது நாற்பதும்போம்
கூறுவேன்சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறு
கள்ளரைப்போல்பயந்தோடும் நாகங்கண்டால்
கருத்துள்ளவாதிகளே கண்டிடீரே. கக

அயலோகவெள்ளை.

கண்டாயேயின்னமொருவபித்தியன்தான்
கண்கெட்டவாதிகளே கருதக்கேளு
வுண்டானசேதியிது மகத்தாம்பற்ப
முத்தயமேனபூரீறுபலந்தானொன்று
தண்டானசாரமது பலந்தானொன்று
சாமமொன்றரைத்ததனைப் பீங்கானிலிட்டு
பண்டான அமுரியுப்புக் கால்பலமேபோடு
பதறுமல்பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. கஉ

செயநீரரைத்திடவே மருந்துகேளு
திடமாக்கார்ரமொன்று சாரமொன்று

செப்பரிதாரமொன்று வீரமொன்று
செப்புகிறேன்கூடவொன்று ஐந்துங்கூட்டி
செப்பரிலரைத்திடவே சாமமொன்று
திரண்டல்லோமெழுகாகு மூன்றுபங்காய் [த்
தயவானஅறப்பொடியைப்பழச் சாற்றிற்போட்டு
தனையெடுப்பாய்நாலாநாள்கழுவிவாங்கே. ௧௩
வாங்கியிந்தஅரப்பொடிதா னொன்றுங்கூட்டி
மைந்தனேபங்குமொரு மருந்துகூட்டி
ஓங்கியேபிசைந்துவொன்றுப் குகைக்குள்ளிட்டு
வுத்தமனேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
ரீங்காரமற்குகைபழுக நன்றாயூது
நிலைத்துவொருமணியாக நிற்கும்பாரு
சாங்கமாய்நொருங்குமிந்த மணிதானப்பா
தயவாகயின்னமொரு பங்குகூட்டே. ௧௪
கூட்டியேயூதிடுவாய் மறுக்காலுந்தான்
குன்றுமல்கைமுறையால் மூன்றுபங்குமூது
நாட்டியேபின்பெடுத்து வுருக்கும்போது
நலமானதங்கம்போல் கண்விட்டாடும்
நாட்டிகமாயிம்மணியைக் கல்வத்திட்டுச்
சவ்வீரஞ்சரியிடையா யரைக்கும்போது
வாட்டிவொப்கண்டிடைக்குப் பாதிகூத
முறவானசாரங்கால் கூடவொன்றே. ௧௫

ளூட்டெனுமருந்தைந்து முறவாயாட்டச்
சமமானவெள்ளையுர மொன்றுபோடு
நாடவேமெழுகாமே வில்லைகட்டு
ரவிமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு சுண்ணச்சீலை
ஊடவேசுற்றியபின் சுண்ணாம்பில்வைத்து
வுத்தமனேகெசபுடமாய்க் கனலைமூட்டு
வாடவேவேண்டாங்காண் வைத்தியோரே
மகத்தானதவளசிற யாரும்பாரே ௧௬
பாரப்பாலோகவெள்ளை வேகமெத்த
பாய்ச்சலாமனுபான மறிந்துபோடு
சேரப்பாபாண்டுவகை யெல்லாம்போமே
செகமறியவேணுமென்ற தெல்லாம்போமே
காமப்பாவாயுவென்ற தெல்லாம்போமே
காமாலைசோகையொடு ஈளைபோமே
வேமப்பாபித்தத்தின் கோபம்போமே
விளங்குகின்றசேத்துமங்கள் பறந்துபோமே.

காந்தவெள்ளை-அயலோகச்செந்தூரம்.

பறந்துவிடுங்காந்தத்தை யிப்படியேசெய்யிற்
பரிகாரகாந்தமது வெள்ளையாமே
இறந்துவிடுநோய்களெல்லா மெங்கேபோமே
யெடுத்திட்டகாந்தவெள்ளை வேகமெத்த

மறந்துநீபோகாதே கைமுறைதானப்பா
வளமானவேர்கச் செந்தூரங்கேளு
அறந்தழைக்கச்சுத்திசெய்த லோகந்தன்னை
யப்பனேபலமொன்று கல்வத்தாட்டே கஅ

ஆட்டிதற்கேசுத்திசெய்த கெந்திதன்னை
பப்பனேபலமொன்று கூடப்போட்டு
ஆட்டிதற்கேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
வரைந்திவேரய்வில்லைதட்டி புலரப்போட்டு
ஆட்டிதற்கேமுப்பதெருக் குள்ளேபோடு
அயலோகச்செந்தூர மாமேகண்டீர்
ஆட்டிதற்கேசெந்தூரம் கண்டிடைக்கு
வப்பனேகெந்தகத்தைத் தாக்குதாக்கே. கசு

தாக்கியேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
துவளவரைபூநீரும் காலுங்கூட்டி
தாக்கியேபரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து
சாதகமாயுலர்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடு
வாக்கிலேசெந்தூர லோகமப்பா
மைந்தனேயரைப்பணந்தா னனுபானத்தில்
ஆக்கியேபெந்தெந்த வியாதிக்குந்தா
னனுபானமறிந்துகொண்டுலோகம்போடே.உ௦

அயலோகச் செந்தூரம்
வேறுவிதம்.

போடவேவாய்வுபத்திர பித்தம்போகும்
புகழான சிலேற்பனத்தால் வந்தகோவு
ஊடவேசெப்பவிது வெளிதாமப்பா
வுரைப்பார்கள்காதாக்கள் சுளுவிதென்று
காடவேலோகச்செந்தூரந் தன்னில்
நலமாகவொருகழஞ்சு யெடுத்துக்கொண்டு
நீடவேலிங்கமொருகழஞ்சு கூட்டி
நிலையானவீரமொரு காலுங்கூட்டே. உக
கூட்டியேபழச்சாற்றி லரைக்கும்போது
கொடியதொருகெந்தகந்தான் கழஞ்சுபோடு
காட்டியேசாமமொன்று யரைப்பாயப்பா
நலமாகவில்லைசெய்து வுலர்த்திக்கொண்டு
வாட்டவேயிரண்டொருவிற் புடந்தைப்போடு
வளமாகவூறினபின் னெடுத்துப்பாரு
காட்டிலேயிருந்தசித்தர் மெய்ப்பாரப்பா
சுணத்ததொருசெந்தூரங் கண்கொள்ளாதே.
கொள்ளாதேசெந்தூரந் தனக்குப்பாதி
கூட்டுவாய்லிங்கமதை மூலைப்பாலாலே
யுள்ளாமலொருசாம மரைத்துப்பின்பு
விரல்நீளமுண்டைசெய்து வுலர்த்திப்போடு

துன்னாதசன்னிவகை யெல்லாம்போமே
தாதுவிர்த்தியுண்டாமே சாதிலிங்க
முன்னபடிவாதிகளே சொல்லக்கேளு
யுதரத்தில்வாதபித்த மொழிந்துபோமே.

காந்தச்செந்தூரம்.

ஒழிந்துபோங்காந்தத்தை யிப்படியேசெய்து
லொப்பார்சொல்லுலகத்தி லவனேயீசன்
ஒழிந்துபோங்காந்தமே செந்தூரமாகி
அத்தமனேசாதிலிங்க மொக்கூச்சேரில்
ஒழிந்துபோம்பாண்டு காமாலைரோக
முள்மூலம்புறமூல மொழிந்துபோமே
ஒழிந்துபோம்வாதபித்த சிலேற்பனந்தா
னுயர்த்தியப்பாகாந்தத்தின்சிவப்புத்தானே.

ஏமவெள்ளை.

தானென்றயேமமது வெள்ளையாகச்
சாற்றுகிறேன்தங்கமொரு பலத்தகட்டில்
வேனென்றநாகத்தின் வெள்ளைதானும்
விளங்கவேகாற்பலந்தா னிருத்துக்கொண்டு
வானென்றவீரமொரு கழஞ்சுகூட்டு
மைந்தனேபுனுகுமரைக் கழஞ்சிகூட்டி
யானென்றவெண்கருவா லரைத்துக்கொண்டு
கனக்கவேபூசிவைப்பாய் தகட்டின்மேலே.

மேலிட்டமருந்துள்ளுந் தங்கந்தன்னை
விருப்பமாயாண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
பாலிட்டவெள்ளையைப்போல் தங்கம்நீறும்
பரிவாககெசபுடந்தான் நிலையூட்டு
மேலிட்டதங்கமது நெருக்கிநிற்கும்
மேன்மக்கள்கல்வத்தி லரைக்கத்துளாம்
மாலிட்டத்தங்கத்துள் தன்னிற்பாதி
மாட்டுவாய்வீரமது பூரங்காலே. [illegible]

பூரத்தினிடையோடு புனுகுதன்னை
புகழாகவிவ்வளவும் புனுகுவீதம்
பூரத்தினிடையோடு சூதந்தன்னை
புகழாகவிவ்வளவுங் கூட்டியாட்டு
பூரத்தால்தங்கமது வெள்ளையாமே
வீணல்லகெசபுடத்தில் போடுபோடு
சீரொத்தவண்டநீர் கீழ்மேலிட்டுத்
திப்போடுதங்கமது தவளமாமே. [illegible]

தவளமென்றபேமத்திற் கரியாய்லிங்கஞ்
சமரித்துமூலைப்பாலா லரைத்துக்கொண்டு
தவளமாம்வில்லைசெய்து வுலரப்போடு
சாதகமாயோரெருவிற் புடமூக்கிர்தால்

தவளமென்றபரியங்கே செந்தூரமாமே
சன்னியென்றமூலமெல்லாம் பறந்துபோமே
தவளமென்றதங்கத்தின் செந்தூரத்தைச்
சாதகமாய்வாதிகளே செய்துபாரே. ௨௮

பாரையாசந்திரோதயந்தானிந்த
பாரில்வெள்ளைலிங்கத்தை சேர்ந்தபோதே
பாரையாபூபதிக ளிதற்குமீடோ
பலபலசெந்தூரவகை யிதற்குமீடோ
வாரையாயிதையெடுத்து வெள்ளிச்செம்பில்
பத்திலொன்றுகொடுத்துப்பா ரேழுமாற்றும்
பாரையாகுன்றியிடை பனுபானத்தில்
பண்பாகக்கொடுக்கநோய் பறந்துபோமே.

பூபதி.

போமடாசடலத்தி நோய்களெல்லாம்
பூபதன்மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
ஈமடாவொழிந்தறிபோம் தங்கவெள்ளை
நாகவெள்ளைலோகவெள்ளை காந்தவெள்ளை
தாமடாசெம்புவெள்ளை யைந்துமொக்கச்
சரியிடையாய்க்கழஞ்சிரண்டு விதந்தாக்கி

காமப்பால்விட்டரைப்பாய்க் கழஞ்சுபத்து
காட்டப்பாயரைக்கையிலேமுத்துப்போடே.

போடாவயிரமொடு பவளம்போடு
புட்பராகம்போடு பச்சைபோடு
நாமடாசிவந்தமணி ரத்தினம்போடு
நலமாகலவைபொன்றுக் கரைக்கழஞ்சு
தேடடாகெந்தகமோ கழஞ்சிரண்டு
திறமானலிங்கமது கழஞ்சுபெட்டு
ஊட்டடாசூதமது கழஞ்சுபெட்டு
வுத்தமனேதாளகந்தான் கழஞ்சிபொன்றே.

ஒன்றிடுவாய்மனோசிலைதான் வெள்ளைபொன்று
வுறவானதுருசொன்று மொன்றதாகும்
நன்றெனவேசாரமொன்று பூரமொன்று
நலமானவீரமொன்று பூரமொன்று
சென்றதொருபொற்றலையின் சாற்றிலாட்டி
திறமாகச்சாமமொன்றி லரைத்தபின்பு
துன்றிடவேஅமுரிவிட்டுச் சாமமொன்று
சுருக்காகச்சம்பழச்சார் சாமமொன்றே.௩௨

சாமமொன்றரைத்திடுவா யுப்புநீரால்
சாதகமாயரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து

காமமென்றபுறக்கலசத் துள்ளேவைத்து
    கலமாகமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
ஓமமென்றஐம்பதெருப் புடத்திற்போடு
    வொன்றுமங்கேபுகையாமற் கட்டிநீருஞ்
சேமமென்றுபுடமாறி யெடுத்துப்பாரு
    செந்தூரமருணகிர மாகும்பாரே. ௩௩

பாருநீசெந்தூரங் கண்டிடைக்குப்
    பாதிலிங்கங்கூட்டிமூலைப் பாலாலாட்டி
பாருநீவிரல்நீளங் கப்பிசெய்து
    பரிவாகவுலர்த்திபதைப் பதனம்பண்ணு
காருநீகுருபதத்தை மூலம்பாரும்
    கயிலாசவயிரவனைப் பூசைபண்ணு
சேருநீதேவியைப் பூசைசெய்து
    சேர்க்குமிந்தபூபதிக்குச் சிவமும்பண்ணே.

சிவமானபூபதியை யனுபானத்தில்
    திரங்கயரிசியிலை கொடுத்தாற்கேளு
சதமாகப்போனாலும் தாதுவுண்டாஞ்
    சாதுரியப்பிராணன்வரும்விழித்துப்பார்ப்பான்
அவமானபிரமலபி பவ்வளவேயாகி
    வாசித்துப்பேசிவிட்டு மரணமாவான்

தவமானபூபதியைச் சொன்னேன்சொன்னேன்
சாதிக்கும்வயித்தியஞ்செப் தர்மமாமே. ௩௫
ஆமடாயிந்திடவே வயித்தியம்பாரு
வஷ்டதிசைவெக்கவுன்னை வாழ்த்தும்லோகம்
நாமடாவயித்தியத்தில் மருந்தெல்லாந்தான்
நலமாகக்குறுக்கிவைத்தேன் முப்பத்தாறில்
வாமடாயிந்தமருந் தெல்லாம்வாய்ந்தால்
வயித்தியன்பேருரைகையிலே நோய்களெல்லாந்
தாமடாவெட்டிரண்டு மிருபத்தஞ்சுந்
தடைபறவேஅரனுணை சித்தியாமே. ௩௬

அகஸ்தியர் செந்தூரசூத்திரம்-௩௪.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத் தைந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

முப்புக்கெந்தகத்தயிலம்-கசு.

காணப்பாகெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொன்னேன்
கைமுறையாய்க்கெந்தகமும் பலமும்பத்து
பூணப்பாகல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
புதுமூழாகவெள்ளைதா மரைப்பூச்சாற்றால்
தோணப்பாயிருபது நாளாட்டுஆட்டு
தடியானபழுஞ்சுவித்து பலமும்போடு
ஊணப்பாமூன்றுநா ளரைத்துவாங்கி
யுத்தமனேநன்றாக வுலர்த்திடாயே. க

உலர்த்தியல்லோகுப்பியிலே போட்டுநீ
முத்தமனேகுப்பிக்குச் சீலைசெய்து
கலர்த்தியல்லோகுப்பின்வாய்க் கம்பைவைத்து
கட்டியபிதோர்சட்டியிலே நடுவேவைத்து
மலர்த்தியல்லோவையாமற் கவிழ்த்தக்குப்பி
வைத்தல்லோசட்டியுட தமருக்குள்ளே

தளர்த்திபல்லோசீலைசெய்து சந்துக்கெல்லாஞ்
சார்வாகக்குப்பியின்மேல் மணலைப்போட்டே.

போட்டல்லோமணல்மேலே புடத்தைப்போடு
பூரானசட்டிவைத்தான் மூக்கவரில்வைத்து
நீட்டியல்லோகுப்பியுட மூங்கிற்குள்ளே
நேராகபீங்கானில் வைப்பாயப்பா
மூட்டியல்லோதைலமெல்லாம் பீங்கானில்வீழும்
முறையாகவிழுந்துமட்டும் புடத்தைப்போடு
ஆட்டையிலேதைலத்தில் சவுக்காரம்போட்டு
வப்பினால்தரிசியின்மேல் வெள்ளையாமே. ௩

வெள்ளையென்றதரிசியதிற் சூதத்தில்மூட்டு
விரவியே குப்பியதில்தைலம்வைக்க
சன்னையென்றத்தமது கட்டிப்போகும்
சரக்கெல்லாமிப்படியே கட்டுங்கட்டும்
கொள்ளையென்றவொவ்வொன்றிற் கோடிவேதை
கூட்டலாஞ்செந்தூரங்களங்கங்கோடி
அள்ளையென்றதங்கமிட்டுச் சூதங்கட்ட
வறுபத்திநால்முகமு மாடுந்தானே. ௪

தானென்றசெப்புவகை நறுக்கிக்கொண்டு
சாதகமாய்குகையிலிட்டு வுருகும்போது

காவென்றதயிலமது மூன்றுதுளிகுத்த
கடுங்களிப்புகட்டிரவி சிகப்புமெத்த
ஊவென்றசெம்பினிட வூறல்போச்சு
வுத்தமனேசெம்பொன்னே யாச்சுயாச்சு
தேவென்றசெம்பிரண்டு தங்கமொனறு
தெளிவானவெள்ளியதி லேழுங்கூட்டே. ௫

கூட்டிபல்லோவுருக்கிடவே மொன்றுமாகுங்
குறையாமல்வெட்டரையே காணுங்காணும்
நீட்டிபல்லோதினந்தோறுந் தயிலந்தானுந்
தினவாகமண்டலமே கொண்டாயானு
லாட்டிபல்லோநோய்களெல்லா மகன்றுபோகு
மப்பனேவிந்துமெத்த வமிர்தமாகும்
பூட்டிபல்லோயிதினோடே செயாசமுங்கண்டாற்
பொன்போலேகாயமது சித்தியாமே. ௬

வேறுவிதத்தயிலம்.

ஆட்டானகெந்தகத்தின் றைதலஞ்சொல்வே
னப்பனேகெந்தகந்தான் பலமும்பத்து
நீட்டானகற்பூர வுப்புத்தானும்
நிறுத்தல்லோபலமிரண் டரையுங்கூட்டு
மூட்டானசுவக்கார பெண்ணெய்யோடே
மோகமிலாரெண்டரைப் பலமுங்கூட்டு

கட்டீனவிதகளெல்லாந் திராவகத்தைவிட்டு
குமரவாதினமொன்று வில்லேகட்டே, ௭

கட்டடாவில்லேயது போலேநீயுங்
காயவைத்துக்குப்பியிலே கடுகப்போடு
மாட்டடாபூப்புடத்திதில் தைலம்வாங்கு
மகத்தானகெந்தியுட தைலமாச்சு
பட்டடாதைலத்தின் வேதைசொல்வேன்
பருவனுடன்பேமரசம் வாலேரசமாக்கி
விட்டாயித்தைல வாலேரசத்துள்ளே
விதமாகமத்திக்கத் தயிர்போலாமே. ௮

ஆயிந்ததயிலந்தான் கருத்துநிற்கும்
அப்பனே திராவகத்தை விட்டூட்ட
ஓயிந்தசூதமது சிவமாய்ப்போகும்
வுத்தமனேவாலேரசந் தண்ணீரென்பார்
சேயிந்தவாலேரசந் தண்ணீர்விட்டு
செம்பானகாசுகளே போட்டுரொம்ப
வாயிந்தகாசுகளே சட்டியிலேபோட்டு
மருவியதைபடுப்பேத்தி நிலையூட்டே. ௯

மூட்டியல்லோவதுக்கையிலே சிவந்தாற்காசு
மூதண்டகெந்தகத்தின் தயிலஞ்சூதம்

பூட்டியல்லோபுனுகுசட்டம் ரெண்டுமூன்று
புகழாகவெட்டியதிற்கூடப்போட்டு
நீட்டியல்லோவறுக்கையிலே காசுதானும்
நேராகக்கருக்குமடா பாருபாரு
ஊட்டியல்லோதைலத்தை குத்திகுத்தி
யுத்தமனேநன்றாய் வறுத்திடாயே. ௧௦

வறுத்தபின்புபிறக்கியல்லோ ஆந்திக்காசை
மைந்தனேபின்பொருக்கா லடுப்பிலேத்தி
கருத்தபின்புகாசக்குள்தைலங்குத்தி
கலங்காமற்சற்றேயடா வறுப்பாய்நீயும்
பெருத்தபின்புபிப்படியே மூன்றுதிரஞ்செய்து
புகழாகக்காசெடுத்து நருக்கிப்பாரு
மருத்தபின்புகாசடா பொன்காசுமாச்சு
மைந்தனேதசமாற்றங் கெந்தியாட்டே. ௧௧

ஆட்டானகாசையெல்லாங் கோணிபிலேபோட்டு
வப்பனேகாசோடு கிராசக்கல்லுமிட்டு
நீட்டானபாறையிலே யடித்தாயானால்
நேராகக்காசெல்லாஞ் சோதிபோலாம்
பூட்டானகாசெல்லாம் பொற்காசாகும்
புதுமையுடசெம்பெல்லாம் பொன்மயமாய்பார்ச்சு

வூட்டினவேளைதயிது கெந்தகத்தின்வேளை
வுத்தமனோரசத்தண்ணீர் வேளைகேளே. ௧௨

கேளப்பாவெடியுப்பு கம்பிதானுங்
கெடியானரசத்தண்ணீர்தனில்துவைத்து
நாளப்பாதினந்தோறுந் தோய்ச்சுதோய்ச்சு
நலமாகக்காயவைப்பாய் பட்சமொன்று
சூளப்பாயிதையெடுத்து மேலேபூசு
சொல்லுகிறேன்திராவகத்திற் பூநீர்வெள்ளை
ஆளப்பாசங்குநீர் கூடக்கூட்டி
யறைத்தல்லோவெடியுப்பு கம்பிக்கப்பே.

வெடியுப்பு சுன்னம்.

அப்பியல்லோகாயவைத்து தினந்தான்மைந்தா
வப்பனேகிளிஞ்சிநீர்க் குள்ளேவைத்து
வொப்பியல்லோகனலெரிப்பா யாறவாற
வுத்தமனேசட்டியைத்தா னிறக்கிநீயும்
செப்பியல்லோகனலெரிப்ப யாறவாற
சிவசிவாவெடியுப்பு சுண்ணாம்புபோலாக்
தப்பியல்லோதீயெரிகிற் கருகிற்குஞ்
சாதகமாய்த்தீயாத்தி யெடுத்துப்பாரே. ௧௪

ஏறடாவெடியுப்புக் கம்பிலைபத்தான் [ப்போச்சு
வென்னசொல்வேன்புலத்தியனே யெதும்பாய்
தோடாவெடியுப்புக் கம்பித்தானுஞ்
சிவக்கவினிக்கருச்சொல்வே னன்றுப்கேளு
ஆரடாதங்கமென்றசுண்ணத்தோடே
வப்பனேபிசமிட்டு வறைத்துப்பூசு
கூரடாரவிபிலிட்டுக் காய்ந்துதானுங்
கொடுஞ்செகப்புகொடுஞ்செகப்புவப்புத்தானே.
தானென்றசிவந்தவுப்பு காரியத்துள்ளே
சாதகமாய்ப்பத்திலொன்று யிட்டாயானால்
வேனென்ற வெண்கலம்போ லிருக்குமப்பா
வேதாந்தசரிசிட்டு வுதிலேவூதி
கோனென்றபொன்னாகும் பத்துமாற்று
கொள்ளேயடாவாதமெல்லா முப்புக்குள்ளே
தேனென்றமொழியாட்குச் சிவந்தான்சொன்னார்
செயற்கையெல்லாஞ்சூத்திரமாய்செப்பினேனே
அகஸ்தியர்முப்புக்கெந்தகத்தைலம்-கசு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நாற்பத்தாறுவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

காவியச்சுருக்கம்-க.

ஆதியந்தமாதார மகண்டநாதம்
அடுத்துநின்றநிராதாரந் துரத்துக்கப்பாற்
சோதியந்தநகாரமடா பிரமன்வீடு
சுடரொளியாமகாரமடாமாலின்வீடு
நீதிபெருஞானமொழி சிகாரமப்பா
நிற்குணத்தின்ருத்திரனும்நிலைத்தோர்பாரு
மாதியெனும்வகாரத்தால் மயேசன்றானும்
வம்புத்தியறிவுமதி விவேகமுள்ளோன்
சாதியெனுமுயிர்வாழ்க்கை யகாரபீடஞ்
சதாசிவனுங்கொலுவிருந்தார் நிற்குணத்தின்
ஓதியந்தபெரியோர்கள் ஓம்-நம-சி-வ-ய-மென்றா
வுற்பனமாய்ஸ்தம்பித்துவொருநிலையாய்நின்றார்
சாருதியாமாயிரத்தைச் சுருக்கியானுஞ் [ம்
சடாட்சரப்பொருளாக்கி யொன்றிற்சொன்னேன்
காருதியோற்புலத்தியனே மைந்தாநீயுங்
கடப்பிள்ளையுந்தனக்கு வாச்சுதப்பா

சிரு[illegible]த்திருந்தாலு மெய்ஞ்ஞானம்போலச்
சித்தாதுவொருவருக்குஞ் சேஷாகேளு
மாறுபடாயிள்ளையென்றால் விந்தைகட்டி
மலையேறிக்குகைதனிலே சர்ப்பமுண்ணு
ஊருபதிமனையாள்பெண் மாய்கைவிட்டு;
ஒருமனமாய்ஞானம்வழி உண்டுதேரு
பாடுபடவேண்டாம்நீ சரிதைவிட்டு
பண்பானகிரிகையிலே பாடிப்பாடி
பேறுபெறவேணுமென்றால்மவுனவாழ்க்கைப்
பெறவேணும்சிவயோகம்பெற்றால்மோட்சம்
வாருமென்றவாயுவடா ஞானமப்பா
மைந்தனேவொன்றல்லோ மகத்தாம்வித்தை
தாருமாறாகவல்லோ தீட்சைபெற்றார்
சாராதுவொருநாளுஞ் சாபப்போட்டோம்
ஆறவரைகடந்துசரா சரங்கள்தாண்டி
அருளிலேனும்ஆயிரத்தின் சுருக்கமுற்றே. க

அகஸ்தியர் காவியச்சுருக்கம்-க.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தேழாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

முப்பூதீக்ஷைசூத்திரம்-கசு.

பூரணமாம்புங்கவன்றன் பாதம்போற்றி
புகழ்வேசிவகாமி யாத்தாள்பாதம்
காரணமாமறிவில்நின்று மனதைப்போற்றி
கந்தனுக்குக்கருணைபெறச் சிஷனாகி
வாரணமாமுகத்தோனைப் பணிந்துபோற்றி
வல்லமையாயிந்நூலின் பொருளைக்காணச்
சீரணமாய்ப்போகாமற் றெளிந்துசொல்வேன்
சித்தர்பதமனதில்வைப்பாயொன்றுங்காப்பே.
ஒன்றான முப்பூவின் றீட்சைமார்க்கம்
ஒளித்தாரோகோ பூரணமேயாகும்
நன்றானசிவதீட்சை கெங்கையொன்று
நல்லதொருசத்திக்கு சிறுநீரைந்து
சென்றிடுங்கல்லுப்புக் கின்னரோழு
செய்தபின்பூமூன் றுமொன்றாய்ச் சேகரித்து
வென்றிடும்வெகுசுறுக்குச் சிறுநீர்தேசி
வெளியாச்சுவாதமது சோடசம்பாரே உ

பூருஞ்சோடசத்தின் குருதான்மக்கள்
பகரார்கள்நாதாக்கள் பாடல்தோறும்
[illegible]ருஞ்சித்தரிடஞ் சேரவிட்டால்
செய்வதென்னயிந்நூலைத் தேடிப்பாரு
[illegible]ரடாமேருவிலே வைத்தவாறு
கண்மணியேகமுறாதே கருவைச்சொன்னேன்
ஆடாயென்னைப்போற் சொல்லப்போரா
ராச்சரியமிந்நூலின் பெருமைதானே ௫

பெருமைதனைப்பாடிவிட்டார் சட்டைநாதர்
பிசகாமலெவ்வளவுந் தப்பில்லாமல்
அருமையென்றநூல்தனைக் களித்தாரையோ
ஆகாகாதிருமூல நாதாக்களெல்லாம்
[illegible]ருமையென்றவாதத்தை வெளியிற்போட்டார்
உத்தமனேநவகோடி சித்தரச்சுக்
கருவதனையொளியாமல் முன்பின்னாக
கைமுறைகொங்கணவர் நூல்நாலுபத்தே. ௬

பத்தாகும்நாற்பதிலே நன்றாய்ச்சொன்னார்
பரிபாசமாகவுந்தான் பாடிப்போட்டார்
[illegible]த்தாகும்வெகுசுலுக்குயிந்நூல்பார்த்தால்
வேதாந்தவாதமது தெண்டம்பண்ணும்

கொத்தாகக்கனிந்தபழம் போலாமின்றாம்
கூறினேன்குகைதோறுமொளித்துவைத்தார்
சித்தாகும்பூரண மின்றாலிரண்டும்
தெளிவாகும்வழலைமுறை பதினாறுங்காணே.

கருவிடையம்.

காணவேதீட்சைசொன்ன முப்பூவுக்கு
கருவிடையஞ்சொல்லுகிறேன் பூவொன்றப்பா
பூணவேயிரண்டுபடி நீரைவார்த்து
புகழவேகலக்கிவைக்க வுப்பாய்ப்போகும்
தோணவேபதின்மூன்று மாச்சுப்பாரு
துகையானவுப்புகோ சமன்தான்மூன்று
மூணவேகுருவாச்சுக் கருவிதுகாண்மைந்தா
முழுதுமேகண்டேன் முறையையேற்றே. சு

ஏற்றுவதுக்கின்றாலை வைத்துக்கொண்டு
யியல்பாகபதினெண்மா சூத்திரத்தைப்பார்த்து
நாற்றிசையுங்கீர்த்திபெற அவர்முறைப்படிக்கு
நன்றாகஅவ்வகைநீற்று சுண்ணஞ்செய்தார்
போற்றுமேமாற்றதுவு மேருக்கொக்கும்
புத்திசொன்னேனவர்கள் வழலைமுறைபோக்கு
தோற்றுமற்சித்திசொல்வார் சிவத்தைபொல்வார்
சுகமாகசட்டகல்லுச் சிவன்தான்பாரே. எ

கல்லதுதான் துய்யவெள்ளை யாகுமைந்தா
கடுமிரவியுப்பாகு மதியின்கட்டும்
அல்லதுதான் காட்டாதே மலைபோற்காணும்
மதியிருக்கிமுவர்க்காட்டில் முத்தர்வாழ்வார்
நல்லதுதானென்னசொல்வேன் வாரிக்குள்ளே
நயமாகவுறைந்திருக்குங் கல்லுப்பெங்கே
சொல்லியதுவேநாடிவிட்டா லொன்றுமில்லை
சுகமானநடுமுடியை விட்டாற்போச்சே. ௮

போச்சென்றுமலையாய தொன்றுசொல்வேன்
புகழ்பெறவேவைம்பதுக்குள் முப்பூவித்தை
வாச்சுதுதான்பொன்னுரு முருகியாடும்
அப்பனேசெந்தூரம் நோய்களோடும்
வாச்சுதேவயித்தியந்தா னென்னசொல்வேன்
வரிசையாய்ப்பாடிவிட்டே னெனதுமக்காள்
காச்சுதேவுலகத்திற் கிட்டாதையா
கருவடக்கமில்லை வெளியாதிபாரே. ௯

சித்தர்செய்கை.

ஆதியிலேதிருமூலர் வாதந்தேடி
பதிசயமாம்டல்பலசாத் திரத்தைக்கண்டு
விதியிலேவாராமல் மனதடக்கி
வேதாந்தசாஸ்திரத்தை யாராய்ந்துபார்த்துச்

சோதியிலேமனமுருகி அமிர்தமுண்டு
தொடுகுறிபோலாதார மாறும்பார்த்து
வாதியென்றுபிறகல்லோ தனித்திருந்து
வதிசயமாய்க்கற்பமுண்ணகாயசித்திபாச்சே.

காயசித்திசெய்தல்லோ மேறிச்சென்று
கயிலைபதிஞானதனையுங் கண்டுபோற்றி
மாயசித்திகுளிகையல்லோ சிறமாய்ச்செய்து
மலைதொடுத்துவண்டமுதல் செடமேபார்த்தார்
தேயமொருமட்குணமாஞ் சிதம்பரத்திற்
செகமுழுமாண்டதொரு சோழனப்பா
நேயமுடன்கனகத்தால் நடேசன்வார்த்தான்
நிசமாகச்செய்பொருகா சிட்டிட்டாரே. ௧௧

இட்டிட்டார்கனகமது செம்பாய்ப்போச்சு
யியல்பானகெந்தகத்தின் மகிமைபப்பா[வார்
பொட்டிட்டாப்போலனவே தொழில்கள்சொல்
பொருள்காணுமவர்நூலைப் புகுந்துபாரு
மட்டிட்டதொழிற்செய்து கர்ப்பங்கொண்டு
மலையேறிவந்துபெரி யோரைக்காரு
வெட்டிட்டகிணறுதுபோ லூற்றக்காணும்
வெளியாகும்பதினெண்பேரின்நூல்தேடி. ௧௨

தேடியேபார்த்தவுடன் சித்தியாகுர்
தெளிவாகுஞ்சட்டைமுனி நூலைப்பாரு
வேடியேதிரிந்தலைந்து போகம்பாரு
வெளிகண்டால்வெளியாச்சிஞானந்தோயும்
பாடியதோர்சுந்தரந்தன் நூலைப்பார்த்தாற்
பதிவாகும்வாலவித்தைவெளியாய்ப்போகும்
காடுசெடியலைவானென் வகாரமொன்று
கருதிப்பார்க்கைகண்ட தொழில்தான்பாரே.

வெடியுப்பு செயநீறு.

தானானவெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
சாதகமாய்ப்பலத்து னிருத்துக்கொண்டு
வேனானசோடசமாங் குருபூநீறு
விளங்கியகாசைந்தாகுங் கல்லுப்பைந்து
கோனானநவாச்சார மன்னபேதி
கொடியதொருஅப்பிரேகந் துருசுசீனம்
வானானசூடன்வெள்ளை வெண்காரம்பூரம்
வரிசையுடனிந்துப்புக் கடல்நுரைதான்கூட்டே

கூட்டுவதுவீரமுடன் காசைந்துசேரு
குறிப்புடனேதகைபெற்றம் பூரணமும்பாரு

ஆட்டுவ்துபுளியெட்டுக் கொருக்காயெட்டு
அழகானயிரலென்ற சதையுமெட்டு
பூட்டுவதிற்பழச்சாற்றிற் கரைத்துக்கொண்டு
புகழாகமுறைபோடே யேழுநாளாட்டுத்
தீட்டுவதுவில்லைதட்டிக் கலையத்துள்ளே
சிறப்பாககற்சுண்ணம் பூசியாற்றே. கடு

ஆறினபின்வில்லைவைத்துச் சீலைசெய்து
அடைவாகநூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
தேறியபின்றூலிலொன்று சாரங்கூட்டி
சிறப்பாகவாட்டிபதை வழித்துப்பிங்கான்
கூறினபின்னீராச்சு வீரம்பூரங்
கூடவிட்டுச்சரக்குகளிற் றடவிவாட்டி
மாறினபின்சரிகையைந்து சுருக்குத்தாக்க
மாண்டுபோம்நவலோகம்பொன்னும்பாரே. கசு

அகஸ்தியர் முப்புதீக்ஷைசூத்திரம்-கசு.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நாற்பத்தேட்டாவது,

வகாரச்சூத்திரம்-ய.

பாரப்பாவாதியென்றாற் பூசைவேணும்
பரிவானசிவன்வேணுந் தியானம்வேணும்
நேரப்பாவாசியென்றாற் யோகம்வேணும்
நெடுகவேலெட்சயத்தை நிறுத்தவேணுங்
காரப்பாகுருபதத்தைக் காக்கவேணுங்
கைகாட்டிதொழில்முறையை யறியவேணுஞ்
சாரப்பாசாஸ்திரஞ் சூத்திரமுங்கண்டு
சார்வாகக்காத்திருந்து வாதப்பாரே. க

பாரப்பாவாதத்தி லட்சங்காப்பு
பாடினேனதைக்குறுக்கி யிருநூற்றுக்கு
ளாரப்பாஆதிகுரு வயலைமார்க்க
மடைவாகச்சொல்லிவிட்டேன்முப்பூவைத்தா
னேரப்பாமுந்நூற்றி லடக்கிவிட்டே
னேர்மையென்னவைம்பதிலே நிஜமாய்ப்பாரு
ஆரப்பாபதையடக்கி பதினைறுக்குள்
ளாச்சரியம்பதின்மூன்றும் பத்தும்பாரே. உ

பாரப்பாவங்கங்கே சொன்னதெல்லாம்
புரிவாகக்கண்டிருந்து முடிக்கவேணுந்
தீரப்பர்சருக்கிடையுங் குருக்கிடையுங்கண்டு
திடமாகச்செய்தாக்கால் முப்பூவாகும்
ஆரப்பாவென்னைப்போற் சொல்லப்போறார்
வாச்சரியமானிடர்க்கு நோய்தான்தீர
யேரப்பாவண்டோட்டைச் சுத்திசெய்த
மேதினியிற்கற்சுண்ணை மூவருங்கூட்டே. கூ
கூட்டியேயமுரியுடன் கலக்கிக்கொணடு
குமரவேகாச்சிவிடச் சுத்தியாச்சு
ஆட்டியேபடிக்கமோ டுப்புங்கூட்டி
வழகானவுகாரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
திட்டியேவெள்ளையொடு வீரந்தானுந்
திடமாகச்சரியிடையாய்த் தூக்கிக்கொண்டு
காட்டியேகல்வத்தில் விட்டுஆட்டக்
கலங்காதேவெள்ளெருக்கம் பாலைவாரே. சுo
வார்த்துநீயரைத்திடுவாய் மைபோலாக்கி
வாகாகவில்லைசெய்து காயப்போடு
சேர்த்துநீயோட்டில்வைத்து வோடுமூடி
திடமூறவேகெஜபுடத்தில் நீறிப்போகும்
பார்த்துநீவேதத்தை விட்டுஆட்டிப்
பாதையால்வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு

சாத்தியேபோட்டில்வைத்து யோடுமூடிச்
சதிராகமுன்போலே புடத்தைப்போடே. ௫
போடப்பாசூட்சத்திற் குருவுமாச்சு
பொல்லாதபிள்ளைகட்குச்சொல்லவேண்டாம்
ஆடப்பாகண்டத்திற் சாரங்கூட்டி
யப்பனேசெலமாகுஞ் செலத்தைவிட்டுத்
தேடப்பாநாகத்தை யுருக்கிச்சாய்க்க
திடமாகநாகமது கட்டிப்போமே
சூடப்பாசெம்புவெள்ளி களஞ்சிக்குத்தான்
சுகமாகயெட்டிலொன்றுய்த்தாக்குதாக்கே. ௬
தாக்கியேபார்த்தாக்கா லேமுரையுங்காணும்
தயவாகவங்கத்தைக் குத்தியூது
நோக்கியேயிதைக்கண்டு செலவுசெய்து
நுணுக்கமாய்முப்பூவைப் பிறகுபாரு
ஆக்கியேசூட்சத்தில் முப்பூவாகும்
மல்லட்டால்முப்பூவில் நன்மையில்லை
தூக்கியேயிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
துபாரலேசெயரோ லெல்லாங்கட்டே. ௭
கட்டியேதனித்தனியே வேதைபாரு
கசடருக்குச்சொல்லாதே காயம்பாமூம்
நிஷ்டையிலேயிருந்துகொண்டு தியானம்பண்ணு
நினைவுதப்பியிருந்தாக்கா லெல்லாம்போகும்

கட்டையிலேவாலையைப் பூசைபண்ணு
    கண்மூக்குமத்தியிலே கருதிப்பாரு
மூட்டையிலேதலைகவிழ்ந்து குனியவேண்டா
    மூர்க்கமுள்ளமுப்பூவின் முறையைப்பாரே.
பார்க்கையிலேசட்டைமுனி மகன்தானப்பா
    பரிவாகக்கண்டறிந்து பார்த்துக்கொண்டான்
சேர்க்கையிலேசூத்திரத்தின் செயநீர்க்குள்ளே
    செயலாகக்கல்லுப்பை வைத்தாட்டு
நாற்கமலத்தாயாரம் பநியைக்கண்டு
    ஞானமுடன்சதாசிவத்தின் குறியில்நின்று
நேர்க்கையிலேதிரிகோணத் தயிலத்தைக்குத்தி
    நேர்மையாயூதிடவே கட்டிப்போமே. ௯
போமடாகரியோட்டி லூதும்போது
    போக்காகக்கண்விட்டு ஆடுமாடும்
ஆமடாகல்லுப்பைக் கட்டிவூத
    ஆகாகாவபிரமணி போலேயாடும்
காமடாவாணுவத்தால் வெளியில்விட்டேன்
    காட்டாதேகள்ளரென்ற மானிடர்க்குத்
தாமடாயிதுவெல்லா மறிந்துக்கொண்டு
    தாரணியில்விள்ளாதே யடக்கமுற்றே. ௧௦

அகஸ்தியர் வகாரசூத்திரம்-௧௦.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

நாற்பத்தோன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானோபதேசம் - கச.

ஆதியந்தமில்லாதசிவன் மயத்தின்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமா மாத்தாள்பாதம்
சோதிபிறமாகிநின்ற கணேசன்பாதஞ்
சொல்தனக்குமெட்டாத சுடரின்பாதம்
விதியென்றபராபரத்தி நந்திபாதம்
வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் வெளியின்மார்க்கஞ்
சோதியெனுமென்றதனி னடனஞ்செய்யுஞ்
சுடரொளியின்பாதமது காப்புத்தானே. க

தானென்றஞானிக்கி குளிகையொன்று
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்றகண்மணியே யுனக்காய்ச்சொன்னேன்
சேர்ந்துநின்றவாசியல்லொ மூலியாகும்
மானென்றஅக்கினியே பீடமாகும்
மக்களோசமணியின் மார்க்கத்தாலே
ஊனென்றரசமதனை மணிபோற்செய்தால்
உத்தமனேகெவுனத்தி லோடலாமே. உ

ஒடலாம்பராபரத்தி னடியிற்குள்ளே
ஒகோகோசொக்கிவிக்கு மணியின்மார்க்கங்
காடெல்லாந்திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டியொருமணியாகச் செய்பவன்றே
நாடெல்லாமாயிரத்தோ ருளுத்தமாண்பார்
நாடாதேவவரிடத்தில் நரகமாவாய்
பாடெல்லாம்பட்டல்லோ விந்தைக்கட்ட
பரப்பிரமமணியாகும் பாருபாரே. ரு

பாரப்பாவிந்துவைத்தான் மணியாய்ச்செய்ய
பாடுகிறேன்புலத்தியனே வையாசேளு
விரப்பாவுன்னிடத்தில் வாசிதன்னை
விதமாகஸ்தப்பித்துள் ளடக்கியேத்து
காரப்பாவாசிதன்னை ஸ்தம்பனமேசெய்ய
காட்டுகிறேன்கபாலத்தில் கண்டுகொள்ளு
விரப்பாநுணிநாக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
விளங்கின்றமாதனையு மடைத்துப்பாரே. சு

அடைக்கையிலேகும்மென்று யிருட்டுகாணும்
அலைத்துவிடும்திரேகத்தை மலைக்கவேண்டாம்
உடைக்கையிலேயவ்விடத்திற் சத்தங்காணும்
ஓடுகின்றசுடரொளியுங் கதிரும்வீசும்

படக்கையிலேவிழி யிரண்டு மறைக்கண்பாரு
பருமூக்குசுழிமீதிர் குறிப்பாய்பாரு
கடைக்கையிலேகாதிரண்டு மசைவுகாணுங்
கண்டத்தில்வாசல்கத வடைக்கும்பாரே. ௫

பாரப்பாவடைத்துவிடும் வாசலேழும்
பண்பானவாசியது கீழ்நோக்குஞ்
சேரப்பாவாசியது யிருக்கும்போது
சிவ்வொன்றேசுழிமுனையை யழித்திக்கொள்ளு
ஆரப்பாலிங்கவட்டம் அபானவாயல்
அடைக்குமடாநந்திபுட வேகந்தானே. ௬

தானென்றவாசியது பீஜஞ்சொல்லுஞ்
சரிவரவேசென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
மானென்றகபாலமெல்லாம் விம்மலாகும்
மயங்காமற்கயனத்தா லுள்ளேசெல்லுந்
தேனென்றதிடர்கம்பங் கொதிப்புக்கொள்ளுஞ்
சொல்லவென்றால் மனமங்கேமயக்கங்காணும்
ஓமென்றமனத்தாலே கும்பத்தோடே
ஓதுங்கிலீபீஜத்தில் மனத்தையூனே ௭

ஊனவேவாசியது மேலேநோக்கு
முப்புருத்தன்வழி போடும்பாரு

காணவேசுடர்கம்பம் நரம்புஒன்று
காணதுக்கள் அஞ்சுமாங்கண்போல்நிற்கும்
வேணதுவேயதுவழியே வாசியோடி
வேகமடாகமலத்தின் அண்டத்துள்ளே
பாணவேவமூர்தத்தில் வாசிநிற்கும்
வப்பவல்லோமக்கினியு மதிகமாமே. ௮

அதிகமென்றஅக்கினியோ கதிரோகோடி
ஐயையோகண்ணிமைக்குளடங்குமோசொல்
கதிகமென்றவிந்துவைத்தான் வாசிதானும் [ம்
பம்பரம்போற்சுத்தியல்லோமணிபோற்பண்ணு
பதிகமென்றவிந்துமணி சாரணையோசெய்ய
காட்டுகிறேன்புலத்தியனே கருதிக்கேளு
உதகமென்றநுணிநாக்கை யணுப்போல்நீக்கி
அருண்டுவருமணியுடனே வாசிபாரே. ௯

பாரப்பாவிந்துமணி வாசிகூடப்
படவொன்றுபிறக்கிவிடும் பீஜத்துள்ளே
காரப்பாநந்தியுட வழியிற்செல்லுங்
காணதற்குட்சுழுனுண்டு சிக்கிக்கொள்ளும்
பாரப்பாவவ்விடத்தி னக்கினியின்வீடு
வப்பவல்லோஅண்ணாக்கிற் றிறந்தமூடுஞ்

சேரப்பானாருதிறந்து வுட்சிவந்து
சிவசிவாவுருகிநிற்குஞ் சாரணைபாபெண்ணே.

பெண்ணவேறாற்றெட்டுச்சாரணையேபாரு
பெருமடாவண்டத்தில் மணியின்வேக
முன்னவேமுனைநாக்கை அரைவாசிவாங்கு
மோடிவருங்கபாலத்தில் மணிதானப்பா
கண்ணவேபிண்டத்தில் அணையைவைத்து
கபாலமரைபெருவாசல் மூடும்போது
நண்ணவேசடலத்தை உயரத்தூக்கும்
நாவிரண்டுவரைவரைக்குஞ் சேர்க்கும்பாரே.

சேர்க்கவேஅண்டமுதற் றிசைகளெட்டுஞ்
சுழண்டுவரும்நிமஷத்தில் மணியின்வேகந்
தாக்கவேமுன்போலே கதவைமூடே
சணத்திலேகம்பறாணி மேலேசெல்லும்
சீக்காதேகதவினுணி சறறேநீக்கி
சிறப்பாகநாடிவரு மணிதானப்பா
காக்கவேரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
கண்டுகொள்ளுபதினுலின் காட்சியாமே. ௧௨

ஆமென்றரசமணியின் வேகத்தாலே
அண்டர்களுமுனிவர்களு மயங்கினூர்கள்

தேனென்றயிம்முறையைச் சொன்னேன்யானுஞ்
சிவஞானிமவுனிக்குச் சொன்னதல்லால்
ஊனுண்டுபிறந்திறக்கு மாண்பருக்கு
முழுந்தருக்குயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
காவென்றகழுதையுட செனனமாகிக்
கடைப்பிறப்பாய்பிறந்திடுவாய்கருதிப்பாரே.

பார்க்கையிலேயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
பாழானநரகமெய்தும் பாருபாரு
கார்க்கையிலேசீஷனுட மனதைக்கண்டு
கைமுறையாய்ச்சொல்லிவிடு ஞானமார்க்கம்
யேர்க்கவேரசமணியின் மார்க்கந்தானு [கஞ்
மேன்மக்கள்சொல்லிவிட்டேனெழும்புமார்க்
சேர்க்கவேயிம்முறையை யுனக்குச்சொல்வேன்
செழுங்கருணைபதினாறு தீர்க்கமுற்றே. கசு

அகஸ்தியர் ஞானோபதேசம்-கசு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

பாலவாகடம்-௨0.

ரணமேருவாகத் தன்னைப்போற்ற
போதரவாமறிவுடனே யிருந்துபாரு
காணமாம்வாயுவினால் ரீரசங்களாக்கி
கனமானரசமதுதான் சுரோணிதங்களாகி
திரணமாய்சுரோணிதம் சுக்கிலங்களாகித்
தழைத்துதப்பாவுலகத்தில் தையல்தேடி
வரணிபுங்கொங்கைமயி லின்றாள்வந்து
மகிழ்ந்திருந்தொருமணியாம்வாங்கினளே

வாங்கினள்வைத்திருக்க யிடமெங்கேது
மயிலுனிபோற்சுழியுண்டு வதிலேசிக்கி
தேங்கினாள் நாதவிந்தா லிரண்டுங்கூடி
திரண்டுதப்பாகுமிழிபோல்பிண்டமாச்சு
தாங்கினாள்யிருந்தாசை சிகாரங்கொண்டு
மதித்திருந்தால்சனனத்தா லினிப்பினாலே
வேங்கினள்புசிப்பதற்கும் பிளிப்பதற்கும்
பிதமானவகைபொசித்தானினிப்பாய்த்தானே

பொசிப்பதினால்வாதமுடன் பித்தம்பொங்கி
புகழாகபிண்டத்தை வளைத்துதப்பா
புசிப்பதனாற்சூடேறி நீரூந்தி
புகையானசேற்றுமந் தானுமாகி
கசிப்பதினால்மூவருமே கூடிக்கொண்டு
கருவோடேயாவியுமே கலந்துபோச்சு
முசிப்பதினால்மூன்றாறுஞ் சென்றபின்பு
மூதண்டலோகத்தி லுதித்தவாரே. [illegible]

உதித்ததொருபிள்ளைக்கு வியாதிகண்டால்
வுண்மையுடன்சொல்லுகிறேன் தன்மமாக
பதித்திருக்கும்நாடிகளைப் பார்க்கும்போது
பரிவுடனேதோணாமல் கலங்கிப்போகும்
கதித்திருக்குங்குணங்களைத்தான் சொல்லக்கேளு
கருவுடனேகிரந்தியுட னிரண்டுபாரு
மதித்ததொருகரப்பானுங் கணகவெப்பு
வசனமதுபோலுமுலை வஞ்சியரே· [illegible]

வஞ்சியரேகருவாகச் சார்ந்துபாரு
வண்மையுடன்வாயுவந்து வுடலைப்பற்றி
மிஞ்சியேமலஞ்சிக்கிக் கரிகிக்கொண்டு
மிருத்தசலமிரண்டுமே கட்டிக்கொண்டு
அஞ்சியேவலறியழுந் தேங்கித்தேங்கி
பன்னியென்றுமிகுதிபெறத் தேடுமேப்பா

உஞ்சிபதவுண்ணு பிரண்டுபேர்க்கும்
வுள்மாந்தக்குணமிதுவென் றுகந்துகொள்ளே

கொள்ளடாவியாதியென்றாற் கொஞ்சமல்ல
கொடுங்காரமேற்றுதற்கு வகையைக்கேளு
விள்ளடாநிலவேம்பு சிவபோகிவேறும்
விரவாணநிம்மைவேர் வுள்ளிகாயம்
கன்னமல்லவொன்றுக்கு கழஞ்சிசேர்தது
கருத்துறவேவெண்ணைபரைப் படியில்வெந்து
வுன்னதொருகாசிடையாய் யுள்ளேவாரு
வொருமித்தவுள்மாந்த மோடிப்போமே. ௫

ஓடிப்போமலபேதி நீரைப்போலே
வொருநிறமாயிருக்காது பிள்ளைதேகந்
தேடிபேதிகைத்ததுபோல் சோங்கிக்கொண்டு
சிலவிழிகள்மேனோக்காய்ச்சொருகிக்கொள்ளும்
வாடியதோரன்னமுகம் பாராதப்பா
மைந்தனேசலமாந்தம் மலத்தில்காணும்
நாடியதோரிராட்சதனுஞ் சினையில்வைத்த
வெம்பியதோர்வெள்விழியாள்மீதுரையும்வேறு
வியாசன்முதல்யோகிக்கு நிரைப்பதான

தன்பமறகரிக்கிடுவாய் கழுஞ்சுவிதம்
அக்கிடுசேர்யெண்ணையிற்சார் மெழுகதாகத்
தென்புடனேயெரியிடுவாய் மெழுகதாகத்
தினமுமொருகாசிடையாய்க் குழுக்கிடாயே.
குழுக்கிடுவாய்முலைப்பாலில் மூன்றுநாள்தான்
கூப்பிட்டேயோடிவிடுஞ் சலமாந்தங்கள்
அலக்கமறும்பிள்ளைமாந் துளிர்போலாகும்
யதைவிட்டுயின்னமொரு வடைவுகேளு
கலக்கமறதிப்பிலியு மிளகுதூளுங்
கனமானயிந்திலையில் விட்டவியில்வைத்து
நலக்காமல்திரிபொழுது வார்ப்பாயப்பா
நாடிவந்தசலமாந்தம் நடுங்கிப்போமே. கூ
நடுங்கியதோர்பித்தமது கோபங்கொண்டு
கல்லதொருவாய்வைபற்றியழுத்திக்கொள்ளு
கடித்திருந்தபிள்ளைக்குக் கதித்தநோங் [ங்
கனகனப்புமென்னேரங் கைவிடாது
வொடுங்கியேவாயுலர்ந்து தண்ணீர்கேழ்க்கும்
உத்தமனே மலபேதி வழும்பாய்வீழ்கும்
மடங்கியேஊண்கழுணீற்போ லபானவாசல்
மாளாதேயெப்போதும் வருகும்பாரே ௧௦
பாருநீயிக்குணத்தால் கணைங்களென்று
பருவமாய்ச்கண்டறிநீ புத்திமனையா

சாருதர்க்குமுள்வேருஞ் சித்திரபாலை
சாங்தெருக்கன்காங்திவேர் பொன்னப்பூவேர்
பேராசன்மதிமயக்கம் பூண்டவேரும்
போதாவாய்ப்பட்டைவகை பலமேதுக்கு
யினியதோர்மெழுகதுபோ லெண்ணெயிற்றன்
வெந்தபின்புபிங்காணி லிருத்துவையே கக
யிருத்திட்டவெண்ணெய்க்குப் பொடிவைச்சொல்
வேலஞ்சிரகமதுதான் பலமேயாங்கு [வேன்
வருத்திடித்துப்பொடித்திடுவாய் மயினம்போல
வாரியெண்ணெய்மேல்தூவிகுலிக்கிவைப்பாய்
நிறுத்துவொருகாசிடையாய் மூன்றுநாள்தான்
நேராகமுலைப்பாலைக் கலந்துவாரு
நிறுத்திவிடும்பானத்தால் சொரிந்தரெத்தம்
நீர்த்தூளாய்க்கணங்களெல்லாங் துறந்துபோமே
தாப்புமிகுங்கக்கலுடன் சுவாசங்தோற்றுங்
அக்கமதுபிடியாது தொங்கிக்காயும்
பெரப்புடனேவிக்கலுடன் விலாவிற்பள்ளம்
யெந்துகொங்கைபிடியாது விங்கிணுப்போல்
வெருப்பார்கள்சிறுவன்மே லிதியேதென்பார்
வேறேமனந்தவிக்க வேண்டாமப்பா
யுப்பானகுணங்களிது தானுங்கண்டால்
வோகோகோசுழிமாந்தமென்றுசொல்லே.

சொல்லுதற்குசாலேதுளாய்த் தொடருந்தும்பி
தொகைக்கும்முட்டியிலேயுடனே குறிக்குனுதா
வல்லியுடன்சிட்டியுமே வைந்துங்கூட்டி
வாகானயிலேகளெல்லாஞ் சாறுவாங்கிச்
செல்லுமோசாதிக்காதிப் பிலியுங்காயஞ்
செல்கடுகுரோகணி கோரோசனையுங்கூட்டி
நல்லக்கமலாக்கினியில் மெழுகதாக்கி
நழுகவிளைகாசிடையாய் காட்டிடாயே. ௯௪
காட்டியேவஸ்திரிலே சூடுகொண்டு
நல்லுடம்பின்மேற்குளிர்ந்து சுரங்கள்காயு
மோடியதோர்சுவாசத்தா லனல்புடைக்கும்
வுதடுகளும்வெடித்துவாய்ப் புண்ணாகும்நெஞ்சு
தேடுவெண்ணைபழுகவப்பா துயரமெத்த
தேம்பிவாய்த்திறப்பதற்கு வருத்தமென்ன
வாடுமேசிறுவனுக்குத் தேகமெல்லாம்
வெளுப்புடனேபேதியாக்கிராமாந்தமென்றே
மாந்தமிதுகாணில்முன் குமரிச்சார்வேர்
வாங்குவதுவெண்ணைச்சே ருள்ளிச்சாறுஞ்
சேர்ந்தருங்காரைப்புல் துத்திவேர்தோல்
செய்மெழுகுபோலரைப்பாய் பலமதாக
வாய்ந்ததொருவெந்தயமும் பலமதாக
வறுத்தரைத்துயேகமாய்க் கலக்கிக்கொண்டு

சாந்தமாய்த்திரித்து மெழுகதாக்கி
சாதகமாய்ப்புண்வாய்க்கித் தாக்கிடாயே. ௧௫

தாக்கிடுவாய்முன்போல மூன்றுநாள்தான்
தடவிவிடுபுண்சூடு தணிந்துபோகும்
துவக்கிடுமேமலபேதி பச்சென்றேதான்
தோய்ந்ததயிர்போல்நிறமாய் வயறுவுப்பி
துக்கமிகும்பாலருந்துங் கக்குங்காயஞ்
சொருகிவிழிகால்கைகள் சில்லிட்டேகும்
எக்கயிலேதலைபிரட்டல் குணங்கள்கண்டால்
யியலானபிரகலையென் றியம்பினேமே ௧௬

இயம்பாறைகோழிகுறை சனகிலெவள்ளா
யிபலவைதம்பையிரிட்டுயிலி யிடுசாலுள்ள
சுபமாகயிலைகளெல்லாஞ் சாருவாங்கி
சூட்டதிலேயெண்ணெய்ச்சார் சமமதாக
வரமுள்ளிகரியவணி ரிஷிமூலந்தான்
வகைக்கழஞ்சிசேர்த்திட்டுத் திவைமூடி
பைம்பாகுமுன்போலே காசிடையேவாறு
நாள்மூன்றில்பிரகலையும் நாடாதோட்டும்

ஓடும்பாவாபுவென்ற நாற்பத்தெட்டும்
முடலெங்குங்கனகனத்துச் சூடுண்டாகும்
ரடுமேசதைகனெல்லாங் குலுக்கிக்கொட்டும்
நலமுழிகால்கைகள்பதை பதைக்குமப்பா

தேடுநீபாருவது மாந்தையென்று
செல்வனேவாதநீர் கலந்துக்கொண்டு
பாடுதற்குவாயில்லைத் தாளைப்பற்றும்
பருந்துடும்போமிரும்பதுபோல்திரேகங்காயு
கூடுமேயசைந்து மலிக்குமப்பா
கோமசச்சன்னிமாந்தையுட கொடுமைதானே.
கொடுமையென்றுசொல்லாதே வலிகட்கெல்லாம்
சோதவீந்துதூருடின் வேம்பின்பட்டை
படுமையில்லாகற்றிகையின் கிழங்குமுள்ளி
தருகெருடன்தவசிவேர் சிவமூலிவேர்
படுமைபடாசிலதகூட முசுரண்டங்கள்
பதனமாநெய்வகை பலமேதூக்கு
கடுமையுள்ளமுட்டிக்காய்ச் சாறுநாழி
கனவேம்பின்கியாழமரு நாழிகூட்டே. கக
கூட்டிவெள்ளைக்கா ரணைவேர்கொத்தான்
கோவைதயரேயேழுவகை யிரண்டதாக
ஈட்டினரும்வாமணக்கெண்ணெய் நாழிசேர்த்து
யேளசிரகமிரண்டு கடுகுரோகணி
வாய்த்திட்டுவகைபலமிரண்டு பொடித்துப்போடுத்
தணலெரித்துமெழுகாக்கிக் காசிடையேவாகு
மூட்டோடேவோடிவிடும் வலியைந்துந்தான்
மூன்றுநாள்பத்தியமாய்முனைந்துமுற்றே.உ०

அகஸ்தியர் பாலவாகடம்-உ०.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தோராவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானம் - ௯௰.

திருவிருத்தம்.

மெய்ஞ்ஞானகுருபரனைப் பூசைபண்ணு
விந்தைதந்தசற்குருவை நிதமும்போற்று
கையாரமனமாற ஞானஞ்சொல்லு
காரணமாங்குருபதத்தைக் கருதிப்பாரு
வையமெல்லாங்கொண்டாட கருவைச்சொல்வேன்
மதிகெட்டுவிள்ளாதே மகிழ்ந்திடாதே
பொய்யாதவுபதேச குருவைப்போற்றி
புகழாகபனிரெண்டு வருஷங்காரே. ௧

கார்த்தாக்காலோரெழுத்து வழியுஞ்சொல்வார்
கருச்சொல்வார்குருச்சொல்வார்க்ளங்கமற்று
பார்த்தாக்காற்சித்திமுத்தி யிரண்டுஞ்சொல்வார்
பரிவாசிவாவென்றெழுத்துஞ்சொல்வார்
சேர்த்தாக்காலெட்டோடே யிரண்டுஞ்சொல்வார்
சிவஞ்சொல்வார்நாலுக்குமிடமுஞ்சொல்வார்

பூத்தார்க்காலாயிரத்தெட் டிதழின்வாசி
பூங்கமலத்திருவடியைப் பூசைசெய்யே. ௨
பூசையென்னமானிலமே பூசையாகும்
புருவமையத்தொளிகண்டா லதுவேபோது
மாசையென்ன அற்றவிடங் கடந்தஞானம்
அம்பரத்தைசெய்யதுவே யாசையாகும்
ஓசையென்னவாசிவைத்து மூலத்தூணி
வுயர்ந்துநின்றசிலம்பொலியே ஆசையாச்சு
பாசையென்னபலவகையு முற்றப்பார்த்தால்
பகட்டாதசொரூபத்தாற் பணியநன்றே. ௩
நன்றானரேசகத்தை முன்னேகேளு
நலமானபூரகத்தை வாங்கிக்கொள்ளு
வொன்றானகும்பகத்தை யுற்றுப்பாரு
வுண்மையென்னவிடங்கேளு வுறுதிக்கேளு.
பன்றாகபழகுவதுக் கடிகைகேளு
பதிவுசொன்னால்மூன்றுக்கும் வடிவுகேளு
குன்றானமூன்றுக்குங் குறிகுணங்கள்சொன்னால்
குருவுக்குவுடலாவிபொருள் தத்தம்பண்ணே.
பண்ணிநின்றவுடலாகு முயிர்தானாகும்
பகருகின்றபொருளாகு வுற்றாராகு
நண்ணிநின்றகுருவாகு பரந்தானாகு
நலமானவகாரமாறும்பாரு

கண்ணில்நின்றவொளியாரு வெளியைப்பாரு
காலடங்கிவாடுகின்ற கருவைப்பாரு [தீ
விண்ணில்நின்றுபொருள்சொன்னகுருவைப்போற்
வேதாந்தஞ்சித்தாந்த மிரண்டும்பாரே. ௹

வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுமென்ன [ன்று
மேன்மையுள்ளபெரியோர்க்கு மெல்லாமொ
நாதாந்தநடனவொளி கண்டபேர்க்கு
நானென்றவகம்போச்ச பெல்லாம்போச்சு
போதாந்தம்பொக்கிஷமாம் வாமபூசை
பூசித்துக்குப்பிதது வுள்ளேரேசி
கீதாந்தவொளியேழும் நாதங்கேட்கும்
கிருபைதருமுனற்றிய மனத்தைக்கட்டே. ௯

மனந்தானேபுத்தியாங் காரஞ்சித்தம்
மதிபிரவிபண்டபிண்ட மானவாறும்
மனந்தானேசத்திசிவ மாய்கைஞானம்
வாசிபார்தேசிபர பிரமம்யாவும்
மனந்தானேநாதவிந்து அருபரூபம் [ம்
வழிகனல்விண்புனல்பண்புனல்மண்ணுணவாறு
மனந்தானேவுதிக்குமிட மொடுங்குமிடமிரண்டும்
வகைசொல்லுஞ்சற்குருவைவணங்கிக்கேளே

கேளப்பாவங்கெண்ணு வுள்ளேரேசி
கெடியாகசிங்கெண்ணு வுள்ளேபூசி

ஆளப்பா அங்கென்று வுள்ளே கும்பி
ஐம் ஓம்-சிம்யமமென்று தியானஞ்செய்வாய்
சூளப்பாசுழிமுனைகண் ணொளியையேற்ற
சொல்லுகிறேன் அம்-உம்-சிம்-வம்-ஓமென்று
வாளப்பா-ஓம்-ஐயுங்-கிலியுங்-சவ்வுங்-வாசி
வாலையாமும்பறையே சிவாவென்றென்னே.
பென்னவேரேசகந்தான் முப்பத்திரண்டு
யியலானபூரகந்தான் பதினாறுகு
முன்னவேகும்பகாரே னறுபத்துநாலு
முயர்ந்துநின்றபிராணாயங் குருசொற்கேட்டு
பின்னின்றதசனாடி தாரணையோனாற்
பிலமறிந்தாசையோக நிலையைப்பற்றி
கண்ணில்நின்றயிடமறிந்து வாமபூசை
கருவானசிவயோகங் காணலாச்சே. ௯
ஆமென்றும் ஓமென்றும் வங்-யங்-ஓம்-ய-வ-சி-ம-ந
மைந்தெழுத்தைமாறிவுச்சரிக்கவேணும் [வென்று
வாமென்றயிடகலையில்-சிங்-லங்-யங்
நங்-மங் ஓம்-ந-ம-ய-வ-சி-யென்று
வளமையுடன்சிகாரமதை யறியவேணுங்
தாமென்றசுழிமுனைக்கி-ஓம்-மங்-நங்-யங்-வங்
சிங் ஓம்-சி-வ-ய-ந-ம-வென்று
சூட்சமாய்க்காரத்தை யறியவேணும். ௰

தாமென்றமவுனத்தால் தியானஞ்செய்து
சதாசிவமாஞ்சுழிமுனையி லொளியைப்பாரே
பார்க்கையிலேபவளவொளி பச்சைநீலம்
பருவானபொன்பசுமை வெண்மையைந்தும்
சேர்க்கையிலேசூரிய னுதயம்போல
செகசோதிபூரத்தின் காந்திதானும் [ல்
ஆர்க்கையிலேகொடுத்தபொருள் வாங்குமாப்போ
ஐந்துருவுமொன்றான தடியேதோணுங். ௧௧
கார்ப்பதுதான்திருவடியே சரணமென்று
காத்தவர்க்குத்தீங்கில்லை கருணைதானே
கருணைதருமக்கினியா தித்தன்சந்திரன்
கலந்தொன்றாய்நின்றது பூரணமேயாகும்
பொருள்நபமாயரிபவனே புண்ணியவானும்
புகழ்சொன்னசற்குருவே யாசானாகும்
அருள்கிரணசோதிபதா யுதிக்குமேலே
வாயிரத்தெட்டிதழ்மேலே யமிர்ந்தகர்ப்பந்
திருவறிந்துவுண்டவனே சிவயோகியாகுஞ்
சிவசிவாகாலறிந்தோன் சித்தனாமே
சாகாதகாலைகன்றாய்க் காணவேணும்
தணல்வேகாதலையறிந்து கூடவேணும்
போகாதபுனலறிந்து வுண்ணவேணும்
பொருளறிந்தசற்குருவைபோற்றவேணும்

வாகாக்மூன்றரையுந் தன்னுக்குள்ளே
    வகைதெரியலட்சியத்தை வணங்கிக்கேளு
ஆகாதுவொன்றுமில்லை யெல்லாமாகும்
    அலைதரியமிலாப்பொருளாகுஞ் சகலசித்தே.
சித்தென்னசிற்றின்பம் பேரின்பமென்ன
    செல்காலம்நிகழ்காலம் வருங்காலமென்ன
சித்தென்னசித்தினுட வானந்தமென்ன
    சடமென்னபொருளென்ன வுயிர்தானென்ன
வித்தென்னமரமென்ன வேர்தானென்ன
    வெள்ளியென்னதங்கமென்ன லோகமென்ன
பத்தென்னயெட்டென்ன யிரண்டுமென்ன
    பரமரகசியமான விந்தைக்கட்டே. ௧௪
விந்துகட்டசுழிமுனைகண் ஞானியைப்பாரு
    விழிரேகையைப்பாரு சுழியைப்பாரு
அந்தவட்டத்தோங்கார மதனைப்பாரு
    ஐந்துபஞ்சாட்சரத்தைப்பாரு
விந்துவிட்டுப்போகாதே விந்தைக்கட்டு
    விதானையாய்தோமுகத்தி லிருந்துபாரு
விந்தைவிட்டால்யோகிகட்குச் சலனம்விந்து
    விடாமலேவேதாந்தக் கயிற்றாற்கட்டே ௧௫
கட்டுவதுமூன்றோடே யைந்தைச்சேரு
    கலந்தெட்டுந்தன்னோடே யிரண்டைச்சேரு

ஒட்டுவதுசத் துடனே வொன்றைச்சேரு
வுறுதியாய்ச்சேர்ந்தபின்பு வொக்கச்சேரு
மூட்டுவது தலாசந்தா னடங்கிற்றானல்
மூன்யோடுசுழியாணி யாதாரந்தோனும்
சட்டமுடன்லட்சதிலைகூந நன்றாய்ச்சேரு
சாரமரிபூரணைநால் தன்னைப்பாரே. ௧௬
நால்பாருகொங்கணவர் கடைக்காண்டத்தின்
நாணுக்கமெல்லாமதிற்றேனும் பூசைதிட்சை
பால்சீனியழுந்தேன்கற்கண்டு வைர்துமாகும்
பால்திரட்டுபுண்டுருசி போலேகாணும்
மூலகுருமந்திரமு மமிர்த்ந்தன்னில்
மூட்டினார்மியாபலகை யெல்லாஞ்சொன்னார்
கால்பாருதலைபாரு புணலைப்பாரு
கண்காதுமூக்கிதுவாய்க் கண்டவாரே ௧௭
கண்டத்தில்நின் றசித் தரியைப்பாரு
கண்புருவத்திடைவெளியி னொளியைப்பாரு
அண்டத்தில்வெளிதோன் றும் நடுவேநின் று
அங்குமிங்குமெங்குநின்ற வடலைப்பாரு
சண்டமாருதம்போன்ற காலினாலே
தட்டிவிடுயகாரஅஸ் வலகாலைப்பற்றி
அண்டத்தினமுனைபாரு குண்டலியைப்பாரு
சுதமானமூலவா தாரம்பாரே ௧௮

ஆதாரமூலவட்டந் தம்பம்பாரு
அறிமூலவட்சரத்தைக் கண்டுதேரு
வேதாவிமாலுடையவெழுத்தைக்கண்டால்
வெட்டவெளியாங்காரக் கம்பந்தோணும்
சூதாகமானிடர்க்கு வென்றும்வாசிச்
சூட்சமா-யங்-வங்-கென் றுந்தியானி
பாதாரமேகெதியும் அங்கென்றானு
பதிபிலேவங்கங்கே யெழுத்தைநாட்டே. ௧௧

நாட்டப்பாபாழ்வெளியில் பசும்பொன்பச்சை
நாடியிடைபின்கலையுஞ் சுழியேசுத்து
வோட்டப்பாரத்திகம்பத் தொளியைப்பாரு
ஓங்காரமுங்கொண்ட சிம்-வங்-யென்று
ஈட்டப்பா-பய்-மய்-மென்றெண்ணி
யியங்குகின்றமூலத்தின் படியைநாட்டி
ஆட்டப்பாவைங்கோண மேலேவட்டம்
அதன்மேலேநாலிதழி னெழுத்தைமூட்டே.

மூட்டியேவாசிவைத்து பிராணாபஞ்செய்ய
மூலகணபதியும் வல்லபையுஞ்சித்தி
கூட்டியேஅத்தியடி மூலங்கண்டாற்
சொல்லவதென்னசகலசித்து மதின்மேற்பாரு
பூட்டியேபிருதிவப்பா சுவாதிஷ்டானம்
பொன்னிறமாம்நாற்கோண மிதழாருக்கும்

தாஷ்ட்டிகமாய்வாசிவைத்து-ஓம்-நம்-மென்று
சாதகமாய்ப்பிராணையக் தாக்கநன்றே. ௨௧

நன்றானநான்முகனுஞ் சரஸ்வதியுங்காணும்
நாடோறுஞ்சர்துஷ்டி நினைக்கலாகும்
மன்றாறும்நடமெத்த வாலைபூச
வந்திசந்திவுச்சியிலு மடைவாய்ச்செய்து
ஒன்றானபிரமநிறம் பொன்னதாகும்
ஓகோகோகுவலையத்தோர் காணார்மாண்பர்
மன்றான மணிபூரகம் பிறைபோல்நிற்கும்
வட்டத்தின்பத்திதழ்தான் மாயனாமே. ௨௨

மாயனும்பூரகந்தான் மயங்குவர்ணை
ராமசீதாலட்சுமியு மாலும்பாரு
ஆயனும்பச்சைமர கமலமேனி
மாயனோடேஅரனைப்போற் காந்தியாகுந்
தூயமாம்புரியவட்டம் வாசிதேசி
யுயிர்க்குசுகமாந்தி ஆலம்பொசிப்பாய்
ஞாயமாம் ஓம்-வம்-மம்-உம்-மென்று
நாட்டமாம்பிராணைய வரிசையாமே. ௨௩

வாசித்துங்கெணசித்தும் வரவேசெய்தார்
பரிசையாய்நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
பத்திமுத்தியாய்மனதில் செபிக்கவேணும்

உரிசைபாயுணர்வுபற்றி யதற்குமேலே
ருத்திரனார்முக்கோணவட்டமேலே
சரிதையாப்பனிரெண்டு யிதழேறிற்கும்
சத்தருத்திரிருத்திரனார்தன்னைக்காணே. ௨௪
தன்னைத்தான்காணவே அம்-உம்-ஓம்-ஆம்-மென்று
சார்வாகவாசியொடு ரேசியாதே
உன்னைத்தானறிவிக்குஞ் சங்காரகர்த்தன்
வுருக்காட்டுஞ்சுரிநாமம் பசுமைநீலம்
அன்னத்தான் அனுகநடாஞ் சுழித்தவீடு
வறிவானநினைவுக்குள் லிங்கபீடம்
பின்னைத்தானிதுவன்றி வேறேயுண்டோ
புரிதுசொல்லக்கூடாதுசின்மயமாமென்றே.
சின்மயத்தின்செயலறிவார் சித்தர்முத்தர்
தேசிகரும்நவ'முனிக ரிஷிகளாகும்
பொன்மயத்தின்செயலறிவார் வாதிசமுசாரி
விழிராசர்வசியமுதல் யோகிசித்தர்
மின்மயத்தின்விசுத்தியறு கோணம்நிறங்கருப்பு
மேல்வட்டமீரெட்டு யிதழேயாகுந்
தன்மயத்தின்திரோபவமா மகேஸ்பரனும்
மகேஸ்பரியானவம்பிகையின் ரூபங்கேளே.
அம்வகையையறிவதற்கு அம்-உம்-ஒம்-வம்-யம்-
அழகானகாலடக்கி யோகம்செய்ய[மென்று

தம்பிகையாம்பதிபின்கோடி யீசன்காந்தி
தாய்காந்திஅருணனொளிகோடிக்கொம்பரம்
நம்பினபேர்க்கெந்நாளு மழியாசித்தி
நவகோடிநாதாக்கள் தெரிசனையேயாகும்
உம்பரோடுவிளையாட கௌனசித்தி
யுயர்ந்துநின்றகாயசித்தி யுறுதியாமே. ௨௭

உறுதியாம்ஆக்கினை சக்ரவட்டம்
உள்ளிரண்டிதழாகுங் கருப்புவர்ணம்
சோதியாமாகாயம் மனுக்கிரகர்தோற்றம்
புகழாக-இம்-உம்-ஒம்-ஆம்-மென்று
திருவாலெட்சியத்தால் யோகஞ்செய்ய
செய்யவேசதாசிவனுந் தெரிசிப்பார்பார்
அறுதியாமனோன்மணியா ளம்மையாஞ்சித்தி
ஆயிரமென்னுமிரவிமதிபோலொளிபாங்கானே.

ஒளியதுகாணிரண்டொன்றாய்ச் சேருசேரு
வுற்றுப்பார்புருவத்தி லூணிப்பாரு.
அழியாதகாயமப்பா வனந்தரைமட்டும்
மந்திடந்தான்சகலசித்துங் காதிபீடம்
வெளிகாணசதாசிவந்தான் மின்னல்கோடி
வெளிச்சம்போல்கண்கூசம் பார்க்கப்போகா

வழிகர்ணமுந்திதனில் துவாதசந்தான்
மகாசொர்க்கமுத்தியுமா மஷ்டசித்தே. ௨௯
அஷ்டசித்தாமெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகு
மடிமுடியாமிரண்டுக்கும் வழிதானீது
விட்டெழுத்துதொட்டெழுத்தும் விடாதெழுத்தும்
வேதாந்தசற்குருவை வணங்கிக்கேளு
சட்டமிட்டவாதா மிம்மட்டமாச்சு
சன்முகமாமாதாரக் கருவைக்கேளு
திட்டமுடன்மனவுறுதி சின்மயத்தைவெல்லுந்
திருச்சிற்றம்பலம்போற்ற ஞானமுற்றே-௩௦
திருச்சிற்றம்பலமென்று முண்மைஞானஞ்
சித்தாந்தமுத்தர்மா தேசிவாசி
அருபசிற்றம்பலமறிந்தா லகண்டசோதி
அப்பனையுமப்பாலு மப்பேதோணும்
பொருள்சிற்றம்பலக்காட்டி புதுமைகாட்டி
புதுவமைமயைத்தொளிகாட்டிவெளியுங்காட்டி
ஒருசிற்றம்பலங்காட்டி யுயிருங்காட்டி
யொருக்காலுமழியாத பரவீமுற்றே. ௩௧

அகஸ்தியர் ஞானம்-௩௦.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ஐன்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

கேசரிகுரு நூல்-ருச.

காப்பு

சீர்பதிஞானதேவி திருமகள்சோதிகாப்பு [ப்பு
ஆர்தனில்கொன்றை தும்பையணிந்தகல்வருளேகா
பார்தனில்வேதஞான கிரிகையும்பாடவேண்டிக்
கார்முகில்மேனியான கணபதிகாப்புதானே- க

ஆதியாங்கடவுளானைய நுதினமனதில்வைத்து[மாக
சோதியாங்குருவின்தீட்சைசொற்பொருள்விளக்க
நீதியாம்பூமிதன்னில் நேர்நிரையறிவோர்க்கெல்லா
ங் கோதிலாஞானதேசி குமரனுங்காப்பதாமே.உ

நூலின்வரலாறு.

அரியானமுதலெழுத்தை யறியமாட்டார்
அப்பாலும்ஙகார பட்டணத்தைக்காணார்
அரியானமுதலெழுத்தை சிவமுஞ்சத்தி
ஆச்சரியம்ஙகாரமடா பூமியாச்சு

சரியான்பதினெட்டு பெழுத்துக்கெல்லாம்
தானந்தவாதியென் நின்றதாலே
விரியாமல்விரித்தப்பா பிரமமாகி
வேதாந்தசாஸ்திரமாய் விளங்குந்தானே. ௩௨
தானதுவேதானாகத் தனித்துக்கொண்டு
தான்செய்யுந்தொழில்தானே தானுமென்று
தானேனும்நீயெனவே தன்னைத்தானே
தான்பார்த்துதிட்சைநிலை தன்னைக்காண
தானதுவேதானதுவாய்நின்றநாதன்
சங்கற்பசங்கற்ப மறிந்தேகொள்ள
நானதுதாங்குறியாங் குறித்தபேர்க்கு
நாதாந்தபேரருளா யேறுவானே. ௩௩
ஏறியேநமைக்காண வேணுமென்று
யிருதயத்தில்நினைக்கையிலே கண்ணிற்றேன்றும்
கூறுவோமுபதேசப் பொருளேயாகுங்
கூப்பிடுவோமெய்ச்சித்தா வென்றுசொல்லு
ஆறியேயனுமாதி முதலாவெட்டும்
ஆட்டிடவும்ரிஷிமூலம் நதியின்மூலங்
கூறியேக்ராயாச மறக்கேயிந்த
குறியறியாதிருவிருந்த பதியைத்தானே ௩௪
திதலத்தில்மதியொடுங்கி வளருஞ்சுட்சம்
பக்கமதிவிருபக்கம்வாரமேழிற்

பதிதலத்திலீரெட்டு மிதழுமொன்றாய்ப்
பதினாறாய்ச்சோடசமாய் வளர்ந்துதேய்ந்து
திதிபொருந்துக்கதிர்சாலிற் பௌர்ணைபோற்
றினமறந்துபிடகலையைக் கதிரிற்சேரு
கதிமுத்திக்காயசித்தி கிருவேதிட்சை
கருதினேனகஸ்தியனுங் கருவைத்தானே. ௬
கருத்தரித்துவளர்ந்துவெளி யேறுங்காலங்
கருவாளியோரனாற் கருவைப்பாரு
உருப்படுத்தியுனைவளர்த்த அருமைத்தானே
உற்றப்பாருன் மனதி லறிவாய்நீயும்
கருத்துள்வைத்துப்பருதியதி கதிரிற்சேர்ந்த
கலைவையறிந்துருதிபெற்றக் காயசித்தி
திருத்தமாயுட்புகுந்து கண்டால்முத்தி
தேறுவதுதின்னமிது சித்தியாமே. எ
சித்தாதிபதினெட்டுஞ் சேருசித்தர்
சிறந்துமதிபெருந்துவளர் பதியைக்கண்டு
அத்தர்திருநடந்தான் பதியைப்போற்றி
ஆயிதிரோதாயினுட மாய்கைநீக்கி
முத்தர்பரிபூரணமாய்த் தாயைப்போற்றி
மூலமுதலாறுவரை யகண்டர்கண்டோர்
இத்தகையைறிந்தசித்தர் கெல்லாநாமே
யேகரிவியாரனென்பா ரறிவாற்றானே. அ

அறிவுகுருநாதனருள் பெற்றோர்க்கெல்லாம்
அத்தீட்சங்காணும்விழி யகன்றுபோகு
மறிவுகுருநாதனென்பா ருலகத்தோர்கள்
அகத்தியனுமென்பேரின் தீட்சகாணூர்
அறிவுகுருநாதனென்று நீயேபாரு
ஆதிமூலந்தம்வரை தீட்சைதோணும்
நெரியில்சலரிஷிமூலம் றெண்டும்பார்த்தால்
நின்றபதிநீயறிவாய் நாமேயெண்ணே. ௯
என்னுடையபிள்ளையென்று லறிவான் தீட்சை
யெத்தொழிலுங்கற்றறிவான் சித்தனாவான்
என்னுடையபேர்சொல்வான் தன்னைப்பார்ப்பான்
ஏறிடவேரைதாண்டி யகண்டமேவி
என்னுடையபொதிகைதனி லென்னைக்காண்பர்
னெல்லோர்க்குங்குருவாவா னென்னைதானும்
தன்னுடையகுருவென்பான் தாயைப்போற்றி
சதகோடிசித்தருமெடுத் தாடுவானே. ௧௦
ஆடுவான்சித்தரெல்லாங் கண்டுமெச்சும்
அகண்டபரிபூரணமா யறிவிலேறி
பாடுவான்சாஸ்திரங்க ளனேகங்கோடி
பதியானத்திருநடனப் பதியில்நின்று
நாடுவான்சுழிமுனையில் நாட்டமுற்றும்
நாதாந்தகருணைபெற வடிவாற்கண்டு

கூடுவாரம்மோடே தன்னைக்கூடி
குருபுத்திரனுவதுவுந் திண்ணந்தானே ௧௧
திண்ணமதுபூரணநூல் தன்னைப்பாரு
தீட்சைசெய்துயிருநூறும் நன்றாய்ப்பாரு
எண்ணரியசாத்திரங்க ளநேகமுண்டு
யென்னுடையபெட்டகணியை நன்றாய்ப்பபாரு
தன்னுபொருளாகின்ற சத்திபாட்டை
யுற்றுப்பார்தண்டகத்தின் கருவைப்பாரு
என்னுமிந்தநூல்பார்த்து தன்னைப்பார்த்து
யென்னுடையமரமென்றுயறிவில்நில்லே ௧௨
அறிவிருந்தபதியில்லா யிருந்தோம்பாரு
அதீதமாய்நின்றதுவும் நாமேசொன்னேம்
நெறியிருந்தநிஷ்டைநாடி நீயேகாண
நீவாசிபேர்கொள்ள வாசிசொல்வோம்
குறியறிந்துலொடுகுறிபிற் சுக்கிலத்தின்வாசல்
குருவிருந்தபுருவமதைத் தொனியைப்பாரு
அறிவானவாம்வகையறிந்து பிலத்துக்கொண்டா
ளானந்தவாச்சரியம் பெருவாயென்னே. ௧௩
என்பொருட்டாற்சித்தரெல்லா மறிந்துகொண்டா
ரெட்டெட்டாங்காலொன்றிற்காட்சிகண்டார்
என்பொருட்டாநீயெட்டு ரெண்டுந்தோண
பிந்நூலின்கருத்தோண நன்றாய்ச்சொன்னேன்

என்பொருட்டாலுனக்குமிது வறிவால்சோரண
எழுசந்தசாகரமு மப்புமுப்பு
என்பொருட்டாற்கண்டுகொண்டு நாமேமீவாய்
இருப்பதற்க்குக்குறியறியச்சொன்னேன்கேளே.
கேளெழுத்தனுக்கோடி தீர்த்தமாடி
கெதிபெறவுந்திருமாலை கண்டுபோற்றி
நாளெழுதினமதிலே வாரம்வைத்து
நாம்வருவோம்நடுச்சாமம் வந்தேயுன்னை
கேடேழுகிரிசுத்தி லரியேமுட்டி
கேசரித்திலேத்திடுவோம்பொதிகைதன்னில்
மீளவுமேயிருத்தியித்த வுலகுதன்னில்
வித்தைஎல்லாமறிந்துகொள்ள தொழிலிதானே.
தொழிலெல்லாம னுபவித்துக்குறியுஞ்சொன்னேஞ்
சொற்பொருளையுட்குறித்துப் பார்த்துக்கொ
வழியெல்லாமிதுவழியாய்க் காணவேண்டும் [ள்வா
மகாசித்தனென்றுபே ரெடுக்கவேணும்
அழியாதசிறுபிள்ளை வாலைதேவி
படங்காதகன்னியடா வாமிகாமி
தெளிவானமனத்தெளிவா மவளைப்போற்று
செகமெலாம்வளர்த்தவள்தான் சிவமதாமே.
சிவசத்தியானசிவ மேகரூபஞ்
சேருமிடைப்பிங்கலையாஞ்சோட்சமும்பாரு

நவசத்திசித்தர்பதி னெட்டுமாகி
நடுவிருந்தாள்சத்தியமாய் நாமேகண்டோம்
நவசத்திலறுமூன்று பேருமொன்றுப் [டோம்
காலொன்றுப்க்கால் தலையாய்க்கண்டோங்கண்
தவசத்திதீட்சைபெற வம்மாவென்று
தர்ப்பனமாயறிந்துணர்ந்தோர்க்கமிர்தமாமே.
அமிர்தரசவல்லிதிரு ஞானதேவி
அதிரூபிஅகளங்கி அபிராமியாமி
அமிர்தகுணசகலகலைக் கியானதேவி
அடங்காதமாயையிந்திர சாலிமோடி
குமுர்தசொரூபி நாதாந்த நாதரூபி
குமரிதிருசூலிசிறு வாலைதேவி
குமரசமாயவளையல்லோ பூசைபண்ணி
தானிருக்கமாய்கையெல்லாந் தவிர்ந்துபோமே.
போமென்றுநாமுறைத்தோ மவளைநாமும்
போக்கறிந்துகண்டுகொண்டோம் பின்னுங்கேளு
நாமென்றுமவையென்று மில்லைபாரு
நாதாந்தசித்தனென்று பேறுங்கொண்டு
ஓமென்றுவெளியேறு வந்தருட்சம்
ஒருவருக்குநதெரியாதுவுனக்கேசொன்னேம்
ஆமென்றுகண்டுகொண்டா லவனேசித்தன்
ஆறியபோரார்க்களறிவாய்த்தானே. கக

தானென்னவேஞானத்தின் கிரிகைசொல்வோர்
தவிராதுபத்தியாய்ச் சொல்லக்கேளு
மானெனவேபெண்வடிவா மவட்குநாம
மகத்தானகேசரியா ளெனக்குச்சொன்னாள்
தானெனவேஅறிவதனாற் கண்டுகொண்டு
தெளிவாயுனக்குமிது சொல்லக்கேளு
தேனெனவேசோதிப்பால் சிரங்கைதாங்கி
சிவசத்திமூலமது யிரண்டுஞ்சேரே. உ0
சேர்த்தபின்புபூரமொடு புனுகுசேரு
சேர்முக்கால்விராகனிடை கண்டுசேரு
சேர்த்தபின்புகமலப்பா ளாக்கிற்பாதி
திடமானகாந்தமது விராகன்சேரு
சேர்த்தபின்புஅரிதாரம் லிங்கமிரண்டுஞ்
சேருமறைவிராகனிடை சேர்த்துக்கொண்டு
சேர்த்தபின்புநவமூல மிதுவேயாச்சு
செகசோதியதுவாச்சி சொல்லக்கேளே. உக
சொல்லக்கேள்நவமூலம் ஏகமூலம்
சேரவொன்றுதுடாராது கண்டுசோதி
சொல்லக்கேள்கடைசரக்கு மைந்துமொன்றாய்
சோதனையாய்க்கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
சொல்லக்கேளோரண்டத் தெண்ணைவிட்டு
சோதிதிருவிளக்கேற்றி மையைச்செய்து

சொல்லக்கேளாரவைத்து செம்புதன்னில்
சோதித்துபார்ப்பவர்க்குச் சொல்லக்கேளே
கேளடாதாம்பரம் பதினாறுக்குட்
கெட்டியாயிந்தமையைக் காலேயீய
கேளடாமாத்தேழு தப்பாதையா
கேசரியாள்சொன்னமொழி நாமேசொன்னோங்
கேளடாதாம்பரம் பதினாறுக்குட்
இருமையாயிந்தமையி லரையேயீய
கேளடாபதினாறு மாத்தேகாணுங்
கெட்டிபடாயட்டியில்லை பாருபாரே. ௨௫
பாரடாதாம்பரப் பதினாறுக்குட்
பகருகிறேன்மையதிலே முக்காலீய
பாரடாமுப்பத் திரண்டுமாத்து
பரஞ்சோதிபறையேறு தப்பாதையா
பாரடாதாம்பரம் பதினாறுக்குட்
மழுமைமொழிமையொன்று யிந்தாயானால்.
பாரடாபரஞ்சோதி யிறையேயாகும்
பகரினுமாத்தில்லைத் தங்கந்தானே
தங்கத்தால்பரப்பிரம சோதித்தாயை
தானிழுத்துபாடுதற்கு நாவுமுண்டோ
மங்கத்தாய்நாலாக்க ளானதிந்த
மையாலேபேருபெற்றோ ரனந்தங்கோடி.

லிங்கத்தாய்பஞ்சலிங்கம் வொன்றாய்க்கண்டு
நிறைநேராய்க்கண்டத்தாய் பொதிகையானன்
தங்கத்தாயாதியிலே நம்மைக்கூவி
தான்பொதிகையாமெனவே யிருத்தினளே.
இருத்தினளென்னசொல்லப் போரேனையா
ஏகாந்தமானதிரு விளையாட்டாட
வருத்தினள் தனதனென் றுமயங்கிவிட்டேன்
மனதுகர்துபொங்மயங்கந்தவிழ்ந்தாள்பின்னும்
திருத்தினள்பொதிகைமுனி யென்றேநாமஞ்
செப்பியேதிருவாயால ழைத்தாள்சேனு [ம்
கருத்திருள் பவுனம்வைத்து பார்த்தோர்க்கெல்லா
மைகண்டமையென்னவே கருதினோமே
கருதினேன்கைகண்ட மையாவென்று
கலைக்கண்டதில்லை யென்றுமையின்போக்கு
கருதினேனருவியிந்த மையினாலே
காணப்படவெல்லுதற்குக் கருத்தாலூன்றி
கருதினேனென்சொன்ன கருவைத்தானும்
கண்டோர்க்குகொண்டவர்க ளண்டமெச்ச
கருதினேனேனனில்லை யென்றேசொல்லி
கறைகண்டாறியவுமே கருதினேனே. உள
கருக்குருவாய்நின்றகரு வெடுத்துச்சொன்னேன்
கருவறியார்பிரபஞ்சக் கழுதைமாண்பார்

திருககருத்தத்திருத்தானே பற்றிக்கொள்ள
செகத்திலேயறியாமலலைந்துகெட்டார்
அருக்கலைந்துமூலமுடியாய்க் கட்டியொன்று
பதின்சாற்றில்திலதமிட வசியமாகும்
உருக்குமிதமனுவெடுத்தார் மனத்தையெல்லாம்
உச்சிதமாயரன்முடியிற் றரித்ததாமே. ௨௮
ஆமென்றவசியது வுறுதிமெத்த
வரவவர்கள்சொன்னார்கள் வசியப்போக்கு
நாமென்றவசியமிது நாமேசொன்னோம்
நாத்ரக்களறிவார்கள் மற்றோர்காணார்
ஓமென்றவசியத்தாற் றிலர்தம்போட்டு
வுலகத்திலுள்ளோர்களுன்னைக்கண்டால்
ஓமென்றுதன்மையுடன் மயல்விளைந்து
வுன்பேச்சைத்தட்டார்களுலகத்தோரே.
உலகமதிலரசனொடு மனுக்களெல்லாம்
முன்னுடையசீஷரைப்போல் வணங்கிக்கொள்
திலதமதுசிவனறிய வண்மைசொன்னோம் [வா
தீர்க்கமதுதிடமெத்த உறுதிமெத்த
கல்விவிழிமாதாதி மோகஞ்செய்வார்
கடிதடத்தின்படுகுழியி லீயவேண்டாம்
தலமுழுதுமுனதுகை வசமேயாகுந்
தவாததசத்தியமே சொன்னோம்பாரே. ௩௦

சொன்னமொழியெவ்வளவுந் தப்போயில்லை
சோதித்தோமிதுவுறுதி யின்னங்கேளு
சொன்னமறைவேதமொடு மாலும்மெச்ச
சொல்லுகிறேமறைப்பு வித்தையையாகேளு
வின்னமதுமொருநாளு மில்லைசொன்னோ
மெய்யானமையினுட வுண்மைகேளு
சொன்னமொழிகுளிகரியி னுதிரத்தாலே
சூட்சமாயரைத்துநீ திலர்தம்போடே ௩௧
போடுநீமறையோனை மவுனம்வைத்து
போடயிலேதியானமதை சொல்லக்கேளு
நாடுரீங்கன்று யிறுத்திப்போடு
நாதாந்தபேரொளியின் மையைப்பாரு
நாடுநகர்பூமியிலே சிவசெந்து
நாதாக்களானாலும் காணமாட்டார்
தேடுபொருளிதற்குநிக ரொவ்வாதென்று
செப்பினேனென்னைப்பார்த்துன்னைத்தானே.
உன்னைத்தான்காணரிது வுலகத்தோர்கள்
ஒருவருக்குந்தெரியாது வுண்மைசொன்னோ
மென்னைத்தான்கண்டாலு முன்னைக்காணா
ரென்பேச்சுபொய்ய து நிசமேசொன்னோந்
தன்னைத்தானறிந்தசிவ யோகத்தார்கள்
தபோதனர்கள்பெரியோர்கள் தானேமெச்ச

வுன்னைத்தான் மறைத்தகரு வித்தைதன்னை
வுற்றுப்பார்த்தறிவாலே னூலைப்பாரே. ௩௩
பாரென்றுனூல்பார்த்துக்கொண்டாயானால்
பரமர்திருஅடிமுடியைக் கண்டுகொள்வாய்
பாரென்றசொல்லரிது தீட்சைகண்டு
பகருகின்றகருவறிந்து நம்மைக்கண்டு
பாரென்றபொதிகைதனி லறிவாலேறி
பலம்பெற்றுக்கதிபெறவுமிருக்கச்சொன்னேன்
ஆரென்றுபொதிகைதனை யறியப்போறு
ரையனேநீயறிவா லறிவாற்றானே. ௩௪
அறிவாய்நீமரப்புவித்தை யதனைச்சொன்னேன்
மஞ்சனத்தின்கருச் சொல்வோமையாகேளு
அறிவாய்நீயஞ்சனமா யிருந்தமைதான்
ஆருக்குந்தோற்றாது அருமையாகும்
அறிவாய்நீயஞ்சனமா யிருந்தோகாமும்
அகத்தியரஞ்சனத் திவாய்க் கண்டோம்பாரு
அறிவாய்நீமைம்பாக்கு வகேசமுண்டு
ஆச்சரியமிந்தமையை யறிந்துபாரே. ௩௫
அறிந்துபார்மைதனை சிமிழில்வைத்து
அனுமதிஅனுமாரை யறிவாற்கண்டு
அறிந்துபாரஞ்சனதேவிமைந்தன்
ஆகமத்தின்அடிபணிந்து மவுனம்வைத்து

அறிந்துபாருள்ளங்கை யடக்கமாக
ஆதிமுதல்பாதாள வரையும்பாரு
அறிந்துபார்பூமியின்கண் ணுள்ளதெல்லாம்
ஆத்தாள்தன்கிருபைகொண் டறிந்துபாரே.

பாதாளமுதலான மேற்போக்கெல்லாம்
பார்க்கையிலேவெட்டவெளியாகத்தோணும்
வேதாளபூதமொடு பிசாசுக்கெல்லாம்
வேறுமொருமந்திரங்கள் தியானம்வேண்டாம்
தாதாவேயென்றுசொல்லித் தனங்கள்வைத்த
தலமதிலேபோயிருந்து தனக்குத்தானே
தாதாவேயெனக்கேட்கப் பொன்னைக்காத்த
தனங்கள்பூததேவதைக ளீயும்பாரே. ௩௭

ஈவதுவேணுமென்று கேட்டதெல்லா
மிருதயத்தில்நினைநீயு மிக்கவேண்டாந்
தாயெனதுமைமவசமா யிருந்தூருட்சர் [ன்றேம்
தன்னைப்பார்த்தென்னைப்பார்த தனக்குச்சொ
பாயுமதுபுலிபோல பதுங்கிக்கொண்டு
பக்கத்தில்திரோதாதி நின்றுள்பாரு
ஆயிமதியிடையாகி யுன்னைச்சொல்ல
ஆகாகாயெமனுரு'ளிவள்தான்பாரே. ௩௮

அவனானதிழிவுமைய ரருளினாலே
ஆகாசம்பூமியிலே நடக்குஞ்சேதி
தவமானபெரியோர்கள் தன்மத்தோர்கள்
தான்செய்யுந்தொழில்களெல்லாந்தானேதோ
நவமானவைமபருமை மெத்தநன்று [னும்
நாதாந்தம்வேதாந்தம் பார்ப்போர்க்கெல்லாஞ்
சிவமாகிசிவகுருவாய் நின்றமையை
செப்பினேன்சற்புத்திர ரனல்பாரே. ௩௯
பாரிந்தமையொன்றில் வசியம்வாதம்
புகருகின்றஞ்சனமு மாப்புஞ்சொன்னேம்
ஆரிந்தமைபோக்கை யறியப்போறார்
அதீதமடாநாலுவித்தையொன்றிற்சொன்னேன்
வாரிந்தப்படிபார்த்து மையைப்பாரு
மகத்[illegible] சங்கேகோள்
பாரிந்தப்படியோகம் பார்த்துக்கொண்டு
பாடினேஞ்சாஸ்திரமாய் நூலைத்தானே. ௪௦
நூல்பார்த்துப்பின்கலையி லிடையைச்சேர்க்க
நூறதிரஞ்சொன்னாலு மறியமாட்டார்
கால்பார்த்துமூலத்தி லிருக்கியூதி
கனிவானவமுர்தத்தைக் கொள்ளமாட்டார்
சேல்பார்த்துபிறைக்கவகை யறிவதெப்போ
சிவதீட்சையின்னமொருசேதிகேளு
மால்பூத்தவுந்திதிரு வைங்தெழுத்தை
மவுனத்தால்தியானத்தைச் செய்யக்கேளே.

கேளடாசிவாலயங்க ளனேகமுண்டு
கேளதிலேவேறுவகை லிங்கமுண்டு
கேளடாதேய்வுலிங்கக் கோவிற்சென்று
கிருபைதான்சோதியடா வாதினூலில்
கேளடாதசமிமுன் னன்றுப்பார்த்து
கேளந்தளதினுலே மையைநீயும்
கேளடாலிங்கமதா யுருவஞ்செய்து
கிருபையதின்பெருமைதனைசொல்லக்கேளே.
சொல்லக்கேள்மையான லிங்கந்தன்னை
சுயம்பாகமுளைத்தலிங்க மெதிரேவைத்து
சொல்லக்கேள்தியானித்து தீட்சைதன்னை
சுகமதுவேசீக்கிரமாய் முடிக்கவேணுஞ்
சொல்லக்கேளென்றுனை திரந்தால்பேச்ச
சொல்லிலேகருவறிந்துக்கொண்டாயானுல்
சொல்லக்கேளத்தொழிலு முனக்கேசித்தி
சொருபமில்லபின்னமுமே மறியக்கேளே.சங
கேளந்தசொருபசித்தி நீயேகாண்க
கிருபையதுகாமமாகி யுன்னுள்மேவி
கேளிந்தவுலகமெல்லா நாமேயாகிக்
கெதிமுத்திப்பெருமவர்க்கு நாமேயாேனம்
கேளாதான்சொருபநிலை யார்க்குந்தோணுர்
கேசாமாபோராநிவா யிருந்தேன்கேளு

கேளேதான் னூல்சொல்ல வறிவாற்கண்டு
 கிரிகையென் றவித்ததனைக் கண்டுபாரே, ௪௪
கண்டுபார்தியானமே வறுக்கச்சித்தி
 கருவானபூமிமுத லறியச்சொன்னேன்
கண்டுபார்மவுனத்தா லார்தானென்ன
 கண்டஅப்புலிங்கமது கண்ணிற்றோற்றுங்
கண்டுபார்சுயம்புலிங்க மெங்கேபோச்சு
 கரிபோனும்வேதலனு மறியானென்று
கண்டுபாரென் னூலேகுருவாய்ச்சொல்லுங்
 கருவெல்லம்வெளிதோணக் காட்டுந்தானே.
தானென்றசொரூபமது தேய்வுலிங்கந்
 தனைப்பாராரொருவருக்குந் தோணுதையா
ஏனென்றால்மையதன்மேற் போக்குசெய்த
 யேகாந்தத்தேய்அதனில் வாய்வோடொக்க
தானென்றுசெய்தொழிலி லுருக்கம்வைத்து
 தான்செய்தொழிலதனால் கண்ணிற்காண
நானென்றவாண்பிள்ளை களுக்குநன்றாய்
 நான்சொன்னகருவறிந்து கண்டுகொள்ளே.
கண்டுகொள்ளநீயுமொரு சித்தன்சித்தன்
 கண்காணாத்தெரியவென்றாலுமையேயென்று
பண்டுதிருவுமையெழுத் தறிகண்டு
 பதினறுவருவேற மார்க்கமாகும்

அண்டர்பிரான்சடாதார னருளினாலே
ஆகாசமுட்டிநின்ற வெளியேவீசம்
கண்டேபார்பிரபையொளி யென்னசொல்வேன்
காத்தமுடிபூரணத்தின் காட்சிபாரே. ருஎ
பாருமொருபூரணமே சோதிசோதி
பஞ்சூடாய்க்கதிர்கோடி கோடாகோடி
தேரில்வருசித்திரம்போல் நியமைனாட்டு
செப்பரிதுசதா கோடாகோடி
மேருவதுவனுவாகு மனுவும்வேரும்
மெய்யானமைபறுமை சித்தர்கெல்லாஞ்
சீருறுதிகாலுறுதி வாசியேற்றந்
திறமடாசிவயோகி யாவர்பாரே. ருஅ
சிவயோகிமவுனகுரு யோகியாகி
செகமெல்லாம்நீயாகி யருளேமீறி
தவயோகிநவமூல மொன்றைக்கண்டு
ஏதாகோடிவித்தைதகளை கூணைதிலாடி
பவயோசம்பசாசுகளை யடித்துத்தள்ளி
பரப்பிரமவெளியேறி யறிவிலேறி
தவயோகிசகலகலைக் கியானதேசி
சாயுச்சியபதமாகி யிருப்பாயென்னே. ருகூ
இருப்பாய்நீயென் றுறுதி சொன்னேனாமும்
மென்மனமறிந்தவுண்மை யின்னூல்தன்னில்

விருப்பமாயுரைத்ததுவு மறியாயென்று
விளம்பினேனுலகத்தோ ரறியமாட்டார்
திருப்பணிகள்கல்லாலே கட்டிவைப்பார்
செம்புருக்கித்தங்கமதை சேர்ப்போமென்பார்
கருப்பிடித்துகுருவறிலே சோத்தங்கம்
தொக்கியேவாய்வுக்குமுனக் கிந்தப்பேரே.
இந்தாபார்ராமுமத வானையேறி
ஏழையைப்போல்வந்தோம்பாருன்னைத்தேடி
மூந்தனுனிருபேருங் கலந்துபேசி
மூலமடாமூடரிதை யறியமாட்டார்
யெந்தனது பொதிகைதனில் வந்தாயானால்
யெமனில்லை நமனில்லை யென்றுதானே
சந்தாமாவதெப்போ வறிவதெப்போ
சண்டாளமனந்தானிர்ந்தலென்னசெய்வாய்
என்றென்றுமழியாத பதியேவாய்க்கு
மேகாந்தத்தனிப்பொருளைக் கலந்துகொள்வாய்
மன்றென்னும்மீரிரங்கி காலவாயென்றும்
வானென்றதைந்துமொன்றாய் கலந்துகட்டி
நன்றென்றுஞ்செடமெடுத்தால் நெஞ்சிலேந்தே
நாட்டிபொன்றாய்மூலத்தில் நின்றாயானால்
வென்றென்றதவ்விடத்தில் நாமேவந்து
மேவியேயுனைதூக்கிக் கொள்வோம்பாரே.

கொள்ளவென்றுலிந்நூல்தா னன்பத்தினுன்கும்
குறியறியசொன்னாலுங் காணமாட்டாய்
தள்ளென்றுமாய்கையெல்லா மறிந்துத்தள்ளி
தன்னைப்பார்த்தறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெள்ளென்ற தன்வசமா யிருந்தருட்சம்
வென்வசமாய்க்கலந்தேறி யறிவாய்ப்பாரே.

அறிவாய்நீவன்பத்தி நான்கேதீட்சை
ஆதிமுதலந்தம்வரை மூலஞ்சொன்னேன்
குறியானதிருகுறியின் கருவைக்கண்டு
குருபாதமுட்கொள்ளக்குறியுஞ்சொன்னேன்
அறிவாய்நீயென்றுனக்கு வுறுதிசொல்லி
ஆணையிட்டுகொடுத்தகுறி யறியநீயும்
அறிவாய்நீயென்றுனக்கு வருமையாக
அன்பாகயிருந்தனடா யன்பத்தினுன்கே.டுச

அகஸ்தியர் கேசரிகுருநூல்-டுச.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ஐன்பத்திமூன்றுவது.

பச்சைவெட்டு

வயித்தியசூத்திரம்-கசு.

அரிதாரம்பிருதிவி யாகிநிற்கும்
மானதொருசவ்வீரம் அப்பதாகும்
பெரிதானகெவுரிபோ தேயுவாகும்
பின்னுமெனும்வெள்ளைபோ வாயுவாகும்
அரிதானலிங்கமோ ஆகாசமாகும்
அருந்திபபச்சையுடன் மாட்டலாகும்
தெரியாதவயித்தியரே யிந்நூலப்பா
சித்தரப்பாசொன்னவித்தைசெகத்திற்பாரே.

செகத்திலுள்ளவயித்தியரே செப்பக்கேளு
திறமானஅரிதாரக் கட்டிவாங்கி
சகத்திலேசுண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து
சுத்தியதைசெய்துநீரெடுத்துக்கொண்டு
மிகத்திலேமனிதருக்கு ஈளைகாசம்
எலிகடிகள்விஷபாக பித்தப்பாண்டு

மகத்கானகுளிர்க்காச்சல் மகோதரங்கள்
வருகின்றநோய்களுக்கு வைபோசக்கில். உ
சுக்கானசவ்வீரக் கட்டிவாங்கிச்
சுவாசமொடுகாசம் நீராமைவீக்கம்
மெக்கானகுன்மமெட்டு றிளைப்புசளை
மிக்கதொருநெஞ்சடைப்பு மிளகிற்கொள்ள
தொக்காருஞ்சூலையொடு வயிற்றிற்கெண்டை
தோலாகநீரிழிவு நீராமைக்குஞ்
சிக்காதகொடிவேலி பேரறத்தை
திறமாகஅரையுண்டைசெய்யப்போமே. ங
போமடாகெவுரியுட போக்கைச்சொல்வேன்
புகழானதோஷமொடு சுரத்துக்கெல்லாம்
தாமடாசுக்கனிட தண்ணீர்தன்னில்
தரியாதேநெல்கிடைக்கு மேலதாக
நாமடாசொரிசிரந்தி அரிகிரந்திமேகம்
நயமாகவயிற்றுவலி சூலைக்கெல்லாம்
ஓமடாகருப்புட்டி தன்னிலேதா
னொருகோடிநோய்களெலலா மொளியும்பாரே.
பாரென்னவெள்ளை பாஷாணந்தன்னைப்
பாங்காகவெருக்கம்பால் விட்டுஆட்டி
சீரென்றசிறுபயறு அளவுவுண்டை
திறமானபெறுவயறு வுள்மாந்தைக்கும்

சாரென்றவேப்பிலைச்சா றுள் மார்தைக்கும்
கூனத்திலேகொம்மட்டிக்குத் தீருமென்றே
வேறென்றசோகைக்கு மிப்படியேசெய்ய
வெகுகாலரோய்களெல்லா மிரண்டுபோமே. ௫
போகுமேலிங்கமடா சன்னிதோஷம் யெரு
க்காதனெஞ்சடைப்புமூர்ச்சை. தாகுமேவயிற்றெற
வுவயிற்றிலூதல் தனியிஞ்சிச்சாற்றிலிடத்! தவிர்ந்து
போகுங்,காகுமேகுலையொடு பித்தங்காமாலை, விஷ
பாகம்வலிகுன்மஞ் சோகையெல்லாம்பாகமாம்
கொடிவேலிச்சாற்றிற்செய்யப் பறக்குமடாயின்ன
ம்வெகு ரோகந்தானே. ௬
கார்தகாலுகெந்திசமன் கறுப்பஞ்சாறும்விட்
டரைத்துவோர்சட்டிதனிற் றடவி, ஓடுமூடியொருச
ட்டிபாகதமாகச் செய்துபாங்காய்ப்புடத்திற் போ
ட்டெடுத்து,வாந்தமாகப்பின்னுமொருவளமாய்மு
ன்போற்சிலைசெய்யே. ௭
செய்புமுறைசொல்லுகிறேன்|சீருய்ச்செந்தூர
த்துடனே,வையகந்திசரிசமனும் வாகாகப்பிளச்சா
ற்றாலரைத்து, உய்யும்படிமுன்போலே யொருசட்
டியிட்டுமேல்மூடி, செய்யுமேலேசிலைசெய்துதிறமா
ய்ப்புடமேபோட்டுயெடே ௮
போட்டுயெடுத்துச்செந்தூரம் போகும்வெள்ளை
நீரடைப்பு, நீட்டுசோகைபாண்டுடனே நீரம்பலு

மேவயிற்றுவலி,மூட்டீங்தேனில்திரிகடுகுமூன்றுநாள்தான்கொடுத்திடவே, வாட்டமடாதேகொன்றுவிடும் வரகாஞ்சித்தர் செந்தூரமிதே. ௯

சாதிலிங்கம்நாலுடனேசமனுவாரைக்கரிநாலு ஆதிசிலையைபாராக்கி யதிலேயுருட்டியாறுதரம்,இசுரஞ்சூலமண்டைக்குத்து தொடர்ந்தேயேகு மேகமெல்லாம், வாதமய்க்கூட்டியோடிவிடும்மகத்தானசித்தா புகையிதுவே. ௧௦

எருக்கன்வேரிளகவைத்து யியல்பாய்லிங்கமதிற்சேர்த்து, புரட்டிரவியிற்காய்ந்தெடுத்துப் பொருந்தச்சுக்கரன்றனிற்கூட்ட, வருத்தமானபிளவைகளும்வயற்றிற்கட்டிதலைகுத்து, யிருக்கத்துடனேயோடிவிடுமியல்பாஞ்சித்தர் புகையிதுவே. ௧௧

ஆவாரம்கரியோநாலு வதிலுடன்லிங்கமூன்றுதேடரும்வீரமொன்றுதேவாதிலிங்கம்ரெண்டு, தாவாதையரைத்துச்சுக்கான்தன்னிலேவைத்துக்கொள்ளு,போவதேசூலைபுண்கள்பொய்யல்லசித்தர்சொன்னார். ௧௨

ஆலத்திற்பூரம்நாலுவதினுடன்காந்தமூன்று,கோலப்பாஷாணம்ரெண்டு கொடியதோர் கெவுரியொன்று,சாலவேகொடிவேலிவேர்சவ்வீரமரைதான்கூட்டி,மூலமாய்மூன்றுவில்லைமுடித்துக்காய வைத்திடுவே. ௧௩

எடுத்துவில்லேமுதலாக யியல்பாம் புளியஞ்சி
ராயிற்கட்டு, வடிப்பமாகவுலேமுடியில்வைத்தேதீயி
ற்பிடம்போடு,அரைத்துவில்லேபொடித்தெடுத்துஆ
சனத்திற்பிடித்திடவேதொடுத்தபுண்கள் புரைவில
கும்சொன்னார்சிதர் புகையிதுவே. கச

தாரமும்ரசமுங்கெந்தி சரியதாய்த்தூளேசெய்
து,பாரமாஞ்சீலேதன்னிற் பர்றியேதிருத்துருட்டி,
விரமாம்விளக்கிற்போட்டு வேப்பெண்ணெய் தன்
னைவார்த்து, கோரமாந்திரிகொம்டுகைமுகத்திலே
ற்றே. கரு

ஏற்றிடிற்சன்னிதீருமெலும்படிகுட்டந்தீரும்,பா
ர்த்திடிற்பரங்கிதீரும் பரவைகுளியமுந்தீரும்,கோ
த்திடிற்கண்டமாலேகுன்மங்கள்முதலாய்த்தீரும்,எ
ற்றிடில்வியாதிக்கெல்லாமழுகாள்பத்தியமாமே.

அகஸ்தியர் வயித்திய சூத்திரம்-கக.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐன்பத்திநான்காவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

சுத்த ஞானம் - ௨௰.

பன்னிரண்டுகோலான புரிசையப்பா
பாங்காகமூலவெளி தன்னில்நிற்கும்
நன்னயமாய்வாசிதனி லேறிக்கொண்டு
நாட்டியந்தநடுவீடு தன்னிற்சென்றால்
முன்னின்றமுப்பாழுக்கப் பாலேறி
முகப்புண்டுமுச்சந்தி வந்துகூடும்
சின்னஞ்சிறுவாசல்கடந் தப்பாற்சென்றால்
சிதம்பரமுங்கண்டுமுத்தி சித்தியாமே. (௧)
பன்னிரண்டுபேரான சூத்திரற்கு
பதியாகநின்றபொருள் பகரக்கேளு
விதிமுறையாய்ச்சுழிநடுவே முளைத்தெழுந்து
விளங்கிநின்றஓங்கார ஸ்தம்பத்துச்சி
அதிவிதங்காணுகாயம் ஆதாரபீடம்
அமர்ந்தபராபரத்தினிலே யறியவேண்டி

நிதமானதிருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்கஅவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (௨)
பத்துதிக்கும்பதிஞறு கோணந்தானும்
பாங்கானபலகோடி யண்டமெல்லாம்
சுத்தமின்றஐங்கருவிக் காதியான
சொல்லறியதத்துவத்தின் தொகுதிமுத்தி
அத்திமுதலெறும்புகழுடை தானுய்நின்ற
அதிகபொருளிதனையறிந் துண்பாராகில்
நித்தமதில்திருசிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்கவவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (௩)
ஒன்பதெனும்வாசலது உலகந்தன்னில்
உணர்வார்கள்எல்லோரும் வந்துகாண்பார்
அன்புடையஒருவாசல் ஒருவர்காண்பார்
அடுத்தடுத்தவாசல்கடந் தப்பாற்றுண்டி
வண்புடையமயிர்ப்பால் மீதிலேறி
மனதுதுணிந்துருகிநின்ற மகிழ்வினேடு
தென்பாகதிருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்கஅவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (௪)
எட்டெத்தாயிரண்டெழுத்தா யேகமாகி
யியங்கிநிற்கும்பெருமைதனை யெவருங்காணுர்
கெட்டெழுத்தினவட்டெழுத்தின் மேலேநிற்கும்
நிலையறிந்துவுரைத்திடுவோர்குருவுமாகும்

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் அறிந்தாயானால்
விளங்கிநின்ற அகாரமுதல் உகாரங்காணுந்
திட்டமதில்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்க அவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (௫)

ஏழானயுபாதியென்றுவெளிதேயல்ல
யிருகடக்கும்வாறதுதா னியம்பக்கேளு
வேளானமன்மதனை காலால்நீக்கி
விளங்கிநின்றங்கிதனை மேலேயேற்று
கோளானகருவியெல்லாம் வீரிட்டோடும்
கூறுவதுமேலான குறப்புங்காணும்
தேளானபசியடங்க அமிர்தமுண்டு
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (௬)

ஆரானகோட்டைக்குள் மூலவட்டம்
அதினாலுகொத்தளமே சுவாதிட்டானம்
கூரானகோணமது கொத்தலிங்கன்
கூரறியபிறைமோட்டை கொத்தளமேபத்து
வீரானவநாகதமே கொத்தளபீராறு
விசுத்தியறுகோணங்கொத்தளமீரெட்டு
தோராதவட்டமிரு கொத்தளந்தான்மேலே
சிதம்பரமுங்காணமுத்தி சித்தியாமே (௭)

ஐந்தானவெழுத்ததுதான் விபரங்கேளு
அப்பனேபிரிதிவுக்கு நங்கென்றோர்சொல்
சிக்கைபதாப்அப்புவுக்கு மங்கென்றோர்சொல்
சாதகமாய்த்தேயுவிலே சிங்கென்றோர்சொல்
நிந்தையாய்வாய்வுக்கு வங்கென்றோர்சொல்
விளங்குகின்ற ஆகாயம் யங்கென்றோர்சொல்
இந்தையில்வகைதெளிந்து சொன்னாயானால்
சிதம்பரமுங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (௮)

நானானவேதத்தின் முடிவில்நிற்கும்
நாதாந்தபேரொளியைக் காணவேண்டி
மூலதளம்முளைத்தெழுந்த வகாரமேலே
முட்டிநின்றகம்பத்தின் முடிவிலேறி
காலகாலமறுப்பதற்கு மேலேறைக்கு
காரணமும்பூரணமுமாக கலந்துதோணுஞ்
சீலமதாய்த்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசித்தவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (௯)

அகஸ்தியர் சுத்தஞானம் - ௯.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை,

ஐன்பத்தைந்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்.

ஞானம் - கரு.

சர்ப்பமென்னவெகுதூரம் போகவேண்டாம்
  கனமலையில்குவடுகளி லலையவேண்டாம்
சர்ப்பமென்னநாகமது லொருதலையில்நின்று
  சாகாதகால்கண்டு முனையிலேறி
நிர்ப்பமென்றுமனமுறுத்து மனதில்நின்று
  நிஜமானகருநெல்லி வெண்சாரைகாணும்
சொற்பமென்றுவிட்டுவிட்டா லலைந்துபோவாய்
  துரியமென்றபராபரத்திற் சென்றுகூடே. (க)
கூட்டப்பாதுரியமென்ற வாலைவீடு
  கூறியநாதர்க்கள் மயேஸ்வரமேயென்பார்
நாடப்பாஅவள்தனையே பூசைபண்ணு
  நந்திசொலுசிங்காரந் தோணுந்தோணும்
மூடப்பாசிகாரவரை யெல்லாந்தோணும்
  ஊமையென்றஅமிர்தவெள்ளம் வூறலாகும்
தேடப்பாமிதுதேடு காரியமாகுஞ்
  செகத்திலேயிதுவல்லோ சித்தியாதே. (உ)

ஆமென்றபூரணந்தான் சுழிமுனையிற்பாரு
அழகானவிந்துநிலே சந்திரனிற்பாரு
ஓமென்றரீங்காரம் புருவமையம்பாரு
வுத்தமனேவில்லென்ற வீட்டிற்காணும்
வாமென்றஅவள்பாதம் பூசைபண்ணு
மற்றொன்றும்பூசையல்ல மக்காள்சொன்னேன்
பானென்றபரமனல்லோ முதலெழுத்தாம்
பாடினேன்வேதாந்தம் பாடினேனே. (ரு)
பாடுகிறபொருளெல்லாப் பதிவேயாகும்
பதியில்நிற்கும்மக்ஷரந்தான் அகாரமாகும்
நாடுகின்றபுரமனது ஒங்காரமாகும்
நலம்பெரியபசுதானே உகாரமாகும்
நீடுகின்றசுழிமுனையே தாரையாகும்
நின்றதொருயிடகலையேநாதவிந்தாம்
மூடுகின்றஓங்கார வித்தையாகும்
வெளியானஅரியெழுத்தை வூணிப்பாரே. (சு)
ஊணியதோர்ஓங்காரம் மேலுமுண்டு
வுத்தமனேகீழுண்டு வூணிபபாரு
ஆணியம்நடுநாடி நடுமேமூட்டும்
ஆச்சரியமெழுத்தெல்லாம் அடங்கிநிற்கும்
பேணியாயிருக்குமடா அஞ்சுவீடு
.யேகாந்தமாகி மெழுத்தைப்பாரு

தோணிபோற்காணுமடா அந்தவீடு
சொல்லாதேயொருவருக்குந் திறந்திட்டேனே.
திறந்திட்டேன்மேல்மூலங் கீழ்மூலம்பாரு
துயரமாய்நடுநிலைமை யூணிப்பாரு
அறைந்திட்டேன்நடுமூலம் நடுநாடிப்பார்
அப்பவல்லோவரைதாக்கும் தாரைகாணும்
உறைந்திட்டஐவருந்தான் நடனங்காணும்
ஒளிவெளியும்சிலம்பொலியுமொன்றாய்க்காணும்
னிறைந்திட்டபூரணமு மிதுதானப்பா
நிஜமானபேரொளிதா னிலைத்துப்பாரே. (சு)
சும்மாநீபார்க்கையிலே மனத்தையப்பா
சுழிமுனையிலேயோட்டியங்கே காலைப்பாரு
அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
அப்பவல்லோகாயசித்தி யோகசித்தி
உம்மாவும்அம்மாவும் அதிலேகாணும்
ஒருமனதாய்ச்சுழிமுனையில் மனத்தையூணு
நம்மாலேஆனதெல்லாஞ் சொன்னேமப்பா
நாதாக்களிதைதாரும் பாடார்காணே. (எ)
காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சுத்து
கனலெழுப்பிகண்ணிலே கடுப்புற்றோன்றும்
பூணுகின்றயிடகலையில் பரம்போலாடும்
பொல்லாததேகமென்று அருகிப்போகும்

ஆணவங்களானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
அத்துவிததரிபாஷ்ட மாடிநிற்கும்
லூணியதோரெழுத்தையெல்லாந் தேவியாகும்
ஓங்காரக்கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. (௮)

உணரவென்றாற்சந்திரனி லேறிப்பாரு
ஒடியங்கேதலையென்ற வெழுத்தில்நில்லு
அணுவென்றால்மனையாகுஞ் சிவனேயுச்சு
அகாரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகுங்
கணுவென்னவிற்புருவ மகண்டவீதி
கயிலாயமென்றதென்ன பரத்தின்வீடு
தணுவென்னசூரியன்றன் னெருப்பைக்கண்டு
தாணென்றமிடறியிலே துங்குதுங்கே. (௯)

மூவெழுத்தும் ஈரெழுத்துமாகிநின்ற
மூலமதையறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்
ஊவெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவேகண்டறிந்தோ னவனேயாசான்
யாவருக்குந்தெரியாது வறிந்தோமென்று
அவரவர்கள்சொல்வார்க ளறியாமூடர்
தேவரொடுமாலயனுந் தேடிக்காணார்
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (௧௦)

ஈரெழுத்துமோரெழுத்துமாகியங்கே
யியங்கிநிற்குமசைவைப்பா மூலத்துள்ளே
வேரெழுத்தும்வித்தெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலேமுளைத்தெழுந்து விளங்கிநிற்கும்

சொரெழுத்தையூணிநல்ல வாசியேறி
தெருவீதிகடந்தமணி மண்டபத்து
தாளரத்துட்பொருளாம் பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவர்க்குசித்திமுத்தி தருகுந்தானே. (கக)

ஏகமெனுமோரெழுத்தின் பயனைப்பார்த்து
வெடுத்துரைத்துமிவ்வுலகி லெவருமில்லை
ஆகமங்கள்நூல்கள்பல கற்றுக்கொண்டு
அறிந்தோமென்பார்மவுனவித்தை அவனைநீயும்
வேகாத்தலைசாரகாக்கால் விரைந்துகேளு
அதையெடுத்துரைப்பவனே ஆசானாகும்
தோகமதிலோரெழுத்தைக் காண்போன்ஞானி
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (கஉ)

குருவாணுபுமைபாக னெனக்குத்தந்த
கூரறியஞானமது பத்தின்மூன்றும்
பொருளாகச்சொல்லிவிட்டே னப்பாநீங்கள்
பொருளறிந்தாற்பூரணமும் பொருந்திக்காணும்
அறியார்களிந்நூலைப் பழித்தபேர்க
ளருநரகிற்பிசாசெனவே யடைந்துவாழ்வார்
ஆருளாகஆராய்ந்து பார்க்கும்பேர்கள்
அகாயம்நின்றநிலை யறியலாமே. (கரு)

அகஸ்தியர் ஞானம் - கரு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐன்பத்தாராவது,

அகஸ்தியர்மகாமுனிவர்

அடுக்குநிலைபோதம்-கய

சொல்லிறந்தவிடமெங்கே முப்பாழெங்க
துவாரபாலகரெங்கே முதற்பாழெங்கே
நல்லசங்குரதியெங்கே வைகுந்தமெங்கே
நாரணனும்ஆலிலைமேற் படுத்ததெங்கே
அல்லல்படும்ஐம்பூத மொடுக்கமெங்கே
ஆறஞ்சுபித்ழரெண்டு முளைத்ததெங்கே
சொல்லவல்லாருண்டானு லவரைநாமுந்
தொழுதுகுருவெனப்பணிந்து வணங்கலாமே,()
உந்தியெனுநிலைமெங்கும் அறுகோணமெங்கே
ஓங்காரநிலையெங்கே வுற்றவிடமுமெங்கே
மந்திரமுஞ்சாத்திரமும் பிறந்ததெங்கே
மறைநாலும்விரித்தவயன் தானுமெங்கே
இந்திலருங்கணபதியும் பிறந்ததெங்கே
முக்கோணமுனையெங்கே யடிதானங்கே
இந்தவகைபொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
யிறைபவனென்றேகருதி யியம்பலாமே, (உ)

பற்பதத்தில்பொங்கிவரும் வழிதானெங்கே
பரிந்துமுறைகொண்டுநின்ற அறிவுமெங்கே
உற்பனமாங்மருநின்று விளைந்ததெங்கே
பொருபாதந்தாக்கிநின்ற வடையாளமெங்கே
தம்பரமாயாகிநின்ற நிலைதானெங்கே
சர்வவுயிராயெடுத்த சிவனுமெங்கே
இப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
இறையவனென்றேகருதி யியம்பலாமே. (௩)
அடிமுடியுநடுவான நிலையுமெங்கே
அறுசுவையுங்கொண்டொளித்த விடமுமெங்கே
வடியானவைந்துதலை மாணிக்கமெங்கே
வரையானவுமையெனுமெழுத்துமெங்கே
இடமாகஆண்டிநின்ற பாதமெங்கே
இச்சையுடன்பேசிநின்ற வெழுத்துமங்கே
படைவாகப்பொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
யடிதொழுதுகுருவென்று நம்பலாமே. (௪)
சர்க்குருவுஞ்சகதிதிய மானதெங்கே
சாகாதமாலெங்கே வேகாத்தலையுமெங்கே
முப்பொருளுமொருளாம் நின்றதெங்கே
முனையெங்கே தலையெங்கே முகமுமெங்கே
நற்கலமாயிறத்தெட் டிதழுமெங்கே
நாலுகையொருபாத மானதெங்கே

இப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
யிறைபவனென்றேகருதி யியம்பலாமே. (௬)
நஞ்சணிந்தமுகமதுதா னெந்துமெங்கே
ஞானக்கண்மற்றக்கண் மூன்றுமெங்கே
அஞ்சுவுயிர்தனைக்கொடுக்கும் யேமமெங்கே
வாயிரக்கண்ணிந்திரனுர் தானுமங்கே
பஞ்சறிவாய்நின்றபரா சத்தியெங்கே
பதினாலுலோகமெனு மதுதானெங்கே
வஞ்சமறப்பொருளறிந்து சொல்வாராகில்
வணங்கிகுருபரனென்று வாழ்த்தலாமே. (௬)
நகைபிறந்தவிடமெங்கே நினைப்புமெங்கே
நரகமேழாநரக மானதெங்கே
திகைத்துமறந்திடமெங்கே நினைப்புமெங்கே
தீராதகுறைவரைந்து சூழ்ந்ததெங்கே
பகைத்தவிடந்தானெங்கேயொழுக்க மெங்கே
பகலிரவுயிருந்தவிடந் தானுமெங்கே [மை
வகைப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்
வணங்கிகுருபரனென்று வாழ்த்தலாமே. (௭)
ஆறுகால்முகமாறு மானதெங்கே
அறுபத்துநாலுகலை நின்றதெங்கே
சிறுகால்பனிரெண்டிற் கழிந்ததெங்கே
செத்திடமுஞ்சாகாதிருந்திடமுமெங்கே

பூருவநீயிருந்துவந்த புறந்தானெங்கே
  புர்த்திதனிலன்பத்தோ ரட்சரமுமெங்கே
வேறுபொருளிலுறைந்துள்ள படியேசொல்வார்
  மெல்லடியிலேபணிந்து மெய்யிலாமே. (அ)

ஆதிகதிர்சந்திரனும் பிறந்ததெங்கே
  அவரோடுங்கின்றகுமது விடமுமெங்கே
சாதிபலவொன்றாகக் கண்டதெங்கே
  சத்திசிவமென்பிரி யாததெங்கே
ஓதியுணர்ந்தேபூசை மறந்ததெங்கே
  வுச்சிட்டனிட்டத்த விடமுமெங்கே
சோதிபோல்ஞானமொழி பெற்றபேர்கள்
  சொல்லியதெல்லாமுடலிற் சொல்லுவாரே. (கூ)

இருள்பிறந்தவிடமெங்கே ஒடுங்கிடமுமெங்கே
  யிரண்டுதிருசசங்குநின்ற விடமுமெங்கே
அருள்பிறந்துபாடிநின்ற விடமுமெங்கே
  அறுத்தடைந்தவாசலொன்று கண்டதெங்கே
திருபிறந்தவிடமெங்கே ஏழுகிணறுமெங்கே
  திருக்கணத்திலிருக்கின்ற ஏத்தமெங்கே
விருப்பமுடனடுக்குநிலை போதகத்தை
  விளம்பினேன்மெய்ஞ்ஞான அறிவுள்ளோர்க்கே.

அகஸ்தியர் அடுக்குநிலைபோதம் ௧௦

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

ஐன்பத்தேழாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வாதச்சுருக்கம் - சூ.

சித்தாதிஆதியிலே பதினெண்பேரும்
  சிவனறியதேவியுட வரத்தினாலே
கர்த்தாவின்சிவனிடைய திருக்கூத்தப்பா
  காரணமாம்சிவமுனிவர் பாருபாரு
வித்தானசாஸ்திரங்கள் கோடானகோடி
  விளம்பினேன் இந்நூலில் விறைந்துபாரு
அந்தாதியானவர்க்கு யெய்தும்மெய்தும்
  அல்லாட்டவேனுது அறிந்துபாரே. (க)
பாரப்பாசுந்தரமே அய்யாகேளு
  பகர்பெரியவாதநூல் பனிரண்டுலக்ஷம்
சேரப்பாசூஸ்திரமாம் கோடானகோடி
  செப்பினேன்காவியந்தா னுபிரமும்பாரு
வாரப்பாமகத்தான வாமமாறு
  வாசிபோலருக்குத் தெரியாதப்பா

காரப்பாவாதமடா சுழியில்நிற்கும்
கனமானமனந்தாக்கில் பலிக்கும்பாரே. (உ)

பார்க்கையி லேவுப்புனிட மார்க்கங்கேளு
பாங்கானவுப்புதனை யெடுத்துவாநீ
சேர்க்கையிலேஅல்லேதான் வீரம்பூரம்
சிரக்கவேஅண்டோடு நீரைவாரு
கார்க்கையிலேகாட்டி லுள்ள தில்லைப்பாலே
கனகமதாய்ச்செரிந்துவிடு அதறகுமேலே
மறுக்கவொருபுடம்போட்டு முன்னம்போல
வார்த்திடாய்நீரதனை வார்த்திடாயே. (ஙு)

வாரத்தெடுத்துமுன்போலே புடமுந்தீர்த்து
வளமாகச்சிமிளியிலே வைத்துநீதான்
கோர்த்துமெத்தகண்டருட மேலேபூசி
குணமாகப்புடம்ரெண்டில் போட்டாயானால்
பார்த்திபனேகண்டாது சுண்ணமாகும்
பாங்காககட்டிவிடு மகத்தானவேதை
கார்த்துமெத்தசிவனுடைய ரத்தவித்தில்
கட்டுமடாபுடம்ரெண்டில் போடுபோடே. (ச)

போடப்பாவனிகரமே சுண்ணமாகும்
பொடியானசரக்கெல்லாங் கட்டுங்கட்டும்

கோடப்பாகோடாலி போலேசுண்ணங்
கூறினேன்சுந்தரமே குவிந்துகேளு
ஆடப்பாமகிமையெல்லாங் காவியத்தில்
மைந்தனேகாவியத்தை மகிழ்ந்துபாரு
நாடப்பாவிந்நூலை வெளியில்போட்டேன்
கொள்ளையாம்வாதமது கொள்ளைதானே. (௫)

வகாரமடாஆறுக்குள் ஒளிக்கவில்லை
மைந்தனேசமுத்திரத்து வுப்புஆதி
சிகாரமடாவேதைகளோ கோடாகோடி
செகமதிலேயிதைவிட்டால் சாபமாகும்
மகாரமடாயிந்நூலே அண்டபிண்டம்
ஆகுந்தானறியவே வெளியில்தந்தேன்
நகாரமடாசுந்தரமே இன்னாம்போலே
நாட்டார்கள்வாதத்தின் செய்கைமுற்றே. (௬)

அகஸ்தியர் வாதச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

ஐம்பத்தெட்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

வழலைச் சுருக்கம் - எ.

வாதமென்றாலுப்புவித்தை யறியவேணும்
வாய்ப்பேசினால்வருமோ வாதந்தானும்
வேதமென்றவறிவுகொண்டு நிலைக்கவேணும்
வெஞ்சினங்கள்பேசினால் வருமோஞானம்
காதமென்றால்வெகுதூரம் போகவேணும்
கண்மூடியிருந்துவிட்டால் நடந்ததெங்கே
நாதமென்றால்வாசிக்கொண்டு ஊதவேணும்
நாய்போலேயிருந்தாக்கால் நலமாகாதே. க

நலமான ஆயியுடநாதந்தானே
நல்லதண்ணீர்பட்டக்கால் சிவந்துபோகும்
மலையானமஞ்சள்பட ரத்தமாகும்
மயக்கமில்லாதேவியுட நாதமாச்சு
குலமறியாசண்டாள னுலகினுள்ளே
கோதைநடயோனியினு வடிந்தரத்தம்
பிலமாவாதத்துக் காதியென்று
பேசுவார்வீணரெல்லாம் பேசுவாரே. உ

பேசுவார்பூரே சாரம்சாரம்
　　பிலமானயிசனுப்பே காரங்காரம்
கூசாமல்ரெண்டுக்கும் நிலமேதெய்வம்
　　குடியிருப்புஊரிடத்திற் குறித்துப்பார்க்க
தேசமெல்லாம்போனாலுந் தெரியாதப்பா
　　சிவயோகவாழ்க்கைவந்தால் சித்தியாகும்
விசுவாருப்பறிந்தோ மென்றுசொல்லி
　　மிலேச்சர்களைபாராதே குருவைத்தேட. ௩
குருமுடிக்கும்காலமல்லோ மீனம்மேஷம்
　　கொண்டாட்டமாகவே குறித்துச்சொன்னார்
கருவெடுக்குங்காலத்தை குறித்துச்சொல்லி
　　காட்டாமல்சூஸ்திரங்கள் கட்டிப்போட்டார்
பொருள்முடிக்கப்போறதெப்போ உப்பில்லாமல்
　　பூநீற்றைமாத்திரமே பொசிக்கியென்ன
இருவகைக்கும்தீவுக்குநாள் மூன்றும்பண்ணு[ளே
　　எட்டுரெண்டும்பாசமறிந் தெடுத்துக்கொள்
எடுத்தக்கால்தீக்ஷைக்கு ஆதியென்ன
　　ஏகாந்தபிரணவநீ ரூட்டவேணும் ௪
குடித்தாக்கால்பூதபஞ்சீ காணம்பாகம்
　　கூட்டினலப்போதே குருவுமாகும்
பிடித்தாக்கால்நில்லாத சூதராஜன்
　　புலிகண்டஆடதுபோல் பொசுங்கிப்போகும்

படித்தாக்கால்என்னவுண்டு வுன்பூறுயம்
பாழுமல்சுட்டதெல்லா பாழ்கண்டீரே. ௬

பாழாகப்போகாமல் ஈசனுப்பே
பதினாறுகலைமதியில் பாடம்பண்ணு
பேழ்மையாய்ப்போகாமல் தேவியுப்பை
ஈராறுசூரியனில் ரெட்டித்தேறு
கோளாகப்போகாம லிலைகள்ரெண்டுங்
குற்றமில்லாசுத்தஜலம் குளிரத்தாக்கு
நாளாகவிப்படியே மாறிமாறி
நாலொன்றுக்கிருநேரம் நயந்துசெய்யே.

செய்யிலேயிலைபாகம் சிதறிடாதே
தீக்ஷையிலேமுதல்திட்சை மறந்திடாதே
கொய்வதிலேஉப்பெடுக்கும் நாள்விடாதே
குருமுடிக்குங்காலமதைக் கோறிடாதே
பொய்வசனசிஷர்களைச் சேர்ந்திடாதே
பூவையர்களாசையிலே புக்கிடாதே
தெய்வதிலேமருந்ததனைப் பேசியாதே
தொண்டாகவேயிருந்து தொழிலைசெய்யே

அகஸ்தியர் வழலைச்சுருக்கம்-எ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தோன்பதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞான சுருக்கம் - கசு.

பூரணமேதெய்வமென்று வுரைநிரையா
பூரணத்தையின்னதெனப் புகலவேணும்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளு
கலையானபதினாறு பூரணந்தான்
மாரணமாவுலகத்தோர் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுப்பூரணத்தை யிழந்தாரையோ
வாரணத்திலூணிப்பூரணத்தை பார்க்கில்
வாசியென்றசிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. க

மூச்சப்பாவிந்தமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மாலுமரனோடு தெய்வமெல்லா
மூச்சப்பாதெய்வமென்று அறியச்சொன்னார் [ர்
முனியோர்கள்ரிஷியோர்களிப்படியேசொன்ன
பேச்சப்பாபேசாம லிந்நூல்பார்த்து
பேரானபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு

ஆச்சப்பாபூரணத்தைக் காக்கும்பேர்கள்
வாசிதருமையத்தில் வாழ்ந்தார்தானே. ௨
தானென்றபெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
தாயானபூரணத்தை யறிந்தபின்பு
ஊனென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமென்றும் நூலாறென்றுந்
தேனென்றபதினெட்டு புராணமென்றும் [றும்
தேவனென்றும்தேவியென்றும்ரவிதானென்
நானென்றும்நீயென்றும் ஜாதியென்றும்
நாட்டினாருலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. ௩
பிழைப்பதற்குநூல்பலது சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்று
உழைப்பதற்குநூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்தில்புத்திகெட் டலைவாரென்றும்
தழைப்பதற்குச்சாதியென்றும் பந்துவென்றும்
தந்தைதாய்பிள்ளையென்றும்பாரியென்றும் [லை
அழைப்பதற்குச்சொன்னதல்லால்கெதியொன்றில்
அப்பனையறிந்தவர்கள் பாடினாரே. ௪
பாடினாரிக்கதைதான் சொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்கள் உலகமூடர்
சாடுவார்பலபலநூல் பார்த்துப்பார்த்து
தனைமறந்துபடுகுழியில் வீழ்வார்சாவார்

வருவார்காமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்தில்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நடுவார்பூரணத்தை யறியாமூடர்
நாய்போலேகுலைத்ததல்லால் வழிகாணாரே.
காணாமலலைந்தார்கள் கோடாகோடி
காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
காணாமாய்த்திறலறியப்போமோ
வாய்ஞானம்பேசுவது யேதுக்காகும்
கோணாமல்சுழிமுனையில் மனத்தைவைத்து
குருபாதமிருநான்கி னுண்கைச்சேர்த்து
நாணாமலொருநினைவாய் காக்கும்போது
நாலுமெட்டுமொன்றாக நாட்டியூதே. ௬
ஊதியதோர்வூத்தறிந்தா லவனேசித்தன்
உத்தமனேயதினாறு பதியேயாகுங்
வாதிகளேயிதினாலும் பதியின்பாதல்
வகைநாலுமுயிராகு மார்க்கங்கண்டு
சோதிபரிபூரணமே யிதுமூன்றுந்தான்
தூங்காமற்றூங்கியங்கே காக்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மாறுமொன்று
பண்ணுக்குவட்டத்து ளடங்கும்பாரே. ௭
பாரப்பாவுதயத்தி லெழுந்திருந்து
பதறாமல்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து

காரப்பாபரிதிமதி யிரண்டுமாகி
கருவானசுழிமுனையி லூதும்போது
தீரப்பாஅங்கென்று அண்ணாக்குள்நின்று
தியங்காமல்தெளிவித்த வுகமைதானே. ௮
உகமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் உலகத்துள்ளே
ஓடாதேஞானியாதே நலிபேசாதே
பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்சொல்லாதே
பாரப்பிலேதிரியாதே மலைபேறாதே
நகையாதேசினவாதே யுறங்கிடாதே
நழுகாதேசுழிவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஜெகமுழுதும்பரிபூரண வஸ்துவென்றும்
தெளிந்தபின்புவுலகத்தோ டொத்துவாழே. ௯
வாழாமலுலகம்விட்டு பலவேஷம்பூண்டு
வயர்பிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிபேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிறப்பார்மட்டி
தனையறியாச்சண்டாள மூறுமாடப்பபா
பாழானபாவியுட சொற்கேளாதே
பதறாதேவயர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டு
கெடுகாதேயுடலுயிரைன் றுரைத்திடாதே. ௧௦
உடலுயிரும்பூரணமு மூன்றுமொன்று
உலகத்தில்சிறிதுஜெனம் வெவ்வேறென்பார்

உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றக்கால்
உத்தமனே பதினாறு பொருள்தானாகும்
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீசன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமு அடிமுடியுமுச்சி
உதித்தகலைபறிந்துணர்ந்து பதியதனில்நில்லே.
பதியின்னவிடமென்று குருவின்சொல்லை
பாரப்பிலேவிடுகாதே தலைரெண்டாகும்
விதியின்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணுனவுண்ணாக்கி லண்ணாக்கப்பா
மதிரவியுப்பூரணமும் கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசமெட்டும்
பதியவட்குசுழிமுனையென் றிதற்கேபேராம்
பகருவார்சொர்க்கமென்றுங் கைலாசமென்றே
கைலாசம்வைகுந்தம் தெய்வலோகம்
காசிகன்னிகாகுமரி சேதுவென்றும்
மயலாகுமேகமென்றும் நாதமென்றும்
மாய்கையென்றுமின்னலென்று மவுனமென்று
துயிலாதவாடையென்றுஞ் சூட்சமென்றும்
சொல்லாதவிடமென்று மொட்க்கமென்றும்
தையலாளடிநடுவு முடிதானென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. ௧௩.

பேர்சொன்னேன் ஊர்சொன்னேன் இடமுஞ்சொன்னே
பின்கலையுமிடகலையுமொடுக்கஞ்சொன்னேன்[ன்
பாருலகில்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பலபேர்கள்நடத்துகின்றதொழிலுஞ்சொன்னே
சீறுலகிலின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன்[ன்
சித்தாந்தசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
நேர்சொன்னேன் வழிசொன்னேன்நிலையுஞ்சொன்
னேன், நின்றுடம்பையின்னதென்றுபிரித்துச்
[சொன்னேன்.
பிரித்துரைத்தசூத்திரமீ ரெட்டுக்குள்ளே
பிரகாசமெலாவ்வொன்றாய்த் தெளிந்துபார்க்கில்
விரித்துரைத்தநூலினுட மார்க்கந்தோறும்
விள்ளாதேயிந்நூலி லிருக்குதென்று
கருத்துடனேயறிந்துகொள்ளு கலைமாறாதே
காரியத்தைதினைவாலே கருதிக்கொள்ளு [ன்
பருதியென்றசோதியெல்லாஞ்சுருக்கிச்சொன்னே
சூத்திரப்பேர்பதினாறுந் தொகுத்தேன்முற்றே.

அகஸ்தியர் ஞானசுருக்கம்-கசு.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

அறுபதாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

காரணசூத்திரம்-சஅ.

நாடியதோர்பூரணமாம் வேதாந்தத்தில்
நடனதிருசூத்திரத்தைப் பாடுதற்கு
ஆடியதோர்கணபதியுங் கந்தன்காப்பு
அருள்பெருகுஞ்சித்தர்முதல் ரிஷிகள்காப்பு
கூடியதோர்ஞானமருள்வாலையாலே
கூறுகிறேன்அகாரமுட்டி சிறீங்காரத்தால்
பாடியதோர்பலநூல்கள் பொய்யாய்ப்போகப்
பாலாகுமெந்தனுட நூலதாமே. க

தானானஞானமதுபத்துநூறு
தனக்குறுக்கிஒருநூறு சார்ந்துசொன்னேன்
தேனானவாதமது லட்சங்காப்பு
செப்பினேன்ரெண்டுகாண்டந்திறமாய்த்தானும்
பானானவிதைக்குறுக்கி யிருநூறுஞ்சொன்னேன்
பாங்கானவயித்தியத்தில் ரெண்டுலட்சம்
சோனானயிதைக்குறுக்கி லட்சஞ்சொன்னேன்
கூறியதில்பப்பாதி கூறினேனே. உ

கூறினேன்வயித்தியத்தில் சூஸ்திரந்தான்
கொட்டினேன்கருமறைபில்
ஆறினேன் அதிலடக்கி மூன்றுனூறு
அழகானசூஸ்திரமா யடக்கிப்பாடி [ன்
தேறினேன்வயித்தியத்தில்கருக்குருவுஞ்சொன்னே
செவிடனுக்குங்குருடனுக்குந் தெரியவென்றே
பிறிவேவாதிசெய்யும் வயித்தியந்தான்
விளம்பினேன்ஞானசூத்திரந்தான்பாரே. ௩
பாரப்பாயிருனூற்றுப் பதினொருன்னே
பலனெல்லாமிதில்சூட்சம் பரிவாய்சொன்னேன்
ஆரப்பாயிந்நூல் நாற்பத்தெட்டும்
ஆடலாம்வாதமொடு ஞானவைாசித்தி
காரப்பாயிந்நூல் வெளியிற்போட்டேன்
காரணமாங்குருவருளை காணப்பெற்றீர்
சேரப்பாபூரணத்தின் வாசியாலே
செகச்சாலங்கூடிநின்ற தேவியாமே. ௪
ஆமப்பாவாதமது சொல்லக்கேளு
அரனெனக்குவுபதேசம் அகாரத்தாலே
தாமப்பாஅரிதாரக் கட்டுச்சொல்வேன்
தனித்திருந்தமஞ்சளுடன் கருவுமீர்தான்
வேமப்பாகொடிக்கள்ளிச் சாறுவிட்டு
விரைந்துஅன்றுய்ரேசித்துத் தாரம்போட்டு

காமப்பாசொல்லிவிட்டேன் தாரக்கட்டி
காலுபலமெரிபுடத்தில் காரல்தானே. ௫
காரலடாமலப்பிணியும் ஜூரீறுமொன்றுப்
நலமாகமேல்கவசம் நன்றாப்பண்ணு
பாரலடாமேலாகுந் தாரந்தன்னை
பாச்சடாவெள்ளிசெம்பில் பருக்குகதங்கம்
கூறுவதுகெந்தகத்தின் போக்குந்தன்னை
குழிக்கள்ளியில்காரமிட்டு காத்தம்போட்டு
தோலடாகாட்டுள்ளி தைலத்தாலே
சித்கெனவேஅரைத்தந்த உள்ளியிள்வையே. ௬
வைத்ததொருகெந்தகத்தின் மேலேமுன்போல்
வரிசைபெறக்கவசமது வலுக்கப்பூச்சி
மைந்ததொருதிருவாணி பூசையாலே
கான்சொல்லமுடியாது வேதைபாகும்
கைத்தமென்றபாஷாணக் கட்டுக்கேளு
கடுசுருக்கால்பூவமூலை சூட்சாசூட்சம்
சத்தமென்றஉப்புடனே சாரஞ்சேர்க்க
சலமாகுமிதனுள்ளே பூரங்கேளே. ௭
கேளுநீதுரிசியறி தாரங்காரம்
கெடியானமருந்தையுஞ் சமனாயாட்டி
காணுமேபாஷாணந் தனக்கேபூசி
காயகிலைபத்தொழுதுபுடம் நன்றாய்நீயும்

பாருமேபாஷாண மாகும்மாகும்
வாய்திறக்கப்போகாது மவுனம்போலாம்
தானுமேபூனரத்தில் சூத்திரந்தான்
சாடிவிட்டேனிந்தநூற் கொவ்வாவாறே. அ

வானமதியமூர்த மண்டையோடு
வளருகின்றசத்தமுப்புச் சாரந்தாரம்
வீறனவெடியுப்புச் சீனக்காரம்
விள்ளுகிறேன்காதரிவி விள்ளாதெல்லாம்
பாளானபூரீமு அண்டத்தோடு
பாச்சிகன்றுயரைத்துருட்டிப் பின்புகேளு
கூறனநாகமதை ஆடாதோடை
குமரிகள்ளிதிருகள்ளி சாற்றில்சாயே. கூ

ச்ராய்க்கவேநாகமது வெள்ளிபோலாந்
தாவரைத்தமருந்ததனை நாகதாப்பி
மேய்க்கவேபுடம்போடு நாகங்கட்டுங்
மேவியதோர்கொதிசவ் வீரஞ்சேர்த்தே
மாய்க்கவேமனோசிலையும் லிங்கங்கட்டி
மாளவரைவெநுமிச்சம் பழச்சாற்றாலே
காய்க்கவேசெம்பிலிட வேதைகாணும்
கரைசொல்லமுடியாது காணுங்காணே. ௧0

காணப்பாவயித்தியந்தான் கெர்ப்பரோகம்
கடுஞ்சுருக்காந்தீருதற்குக் கடுகுமஞ்சள்

தோணப்பாயிந்துப்பு கடுக்காய்விழி
தாய்வேளைநிலவாகை தானேபுள்ளி
பாரப்பாவெண்காரம் ஆமணக்கிலையும்
பரிவாகமூன்றுபலம் வகையொன்றுக்கு
தோணப்பாவிளக்கெண்ணெய்படிதானென்று[ரே
சொல்லுகிறேன்கொடிகள்ளிப்பால் களஞ்சிதனில்வா
வார்த்துங்வெறிதெண்ணைக் கொடுக்கக்கேளு
மாதவிடாய்மூன்றுநாள் முழுகும்போது
கார்த்துவரப்பத்தியந்தா னென்றுமாகா
கடினவென்றவாயுவறங் கெர்ப்பமுண்டாம்
சாற்றுவேன்சதாசிவந்தி ருணைபிந்தச்
சண்டாளகசடருக்குச் சாற்றவேண்டாம்
குற்றமேவருமதா சித்தியாதே
கொடுஞ்சுருக்காம்அண்டமுதல்புவனம்போமே
வேமடா திரிகோண சிகாரபீசம்
விளம்புகிறேன்சிவாயநம வென்றபோது
காமமடாயிச்சியாதே மோகத்தாலே
கருணைதரும்பூரணத்தில் கலந்தேயாளும்
நாமமடாஉரைத்ததல்லால் வேறேனாசில்
நன்றாகசொல்லவில்லை நாடியாட
தர்மமடாபெருநூலில் சாற்றுசொன்னேன்
சரியானசெம்புசுத்திசார்வுகேளே. கஉ

கேளுநீ புளியிலையை பழச்சாற்றலாட்டி
　　கெடியாகவழித்ததனை செம்பில்பூசி
வாளுமேகற்றாழை மடலில்வைத்து
　　வரிசையாய்முழுபுடத்தில் வர்ணமாகும்
ஆளுமேபூரணத்தில் தேவிரூபம்
　　அரகாரசெம்புசுத்தி யானவாறும்
நாறுமேவேதையிட இந்தச்செம்பை
　　நாவுறைகள்சொல்லாதேநாட்டுள்ளோர்க்கே
நாட்டிலுள்ளவாதிக்கி யின்னூல்கிட்டா
　　நண்பருக்குஞ்சிவயோகி ஞானயோகி
வீட்டிலுள்ளபூரணத்தின் யோகிக்கேதான்
　　விளம்பினேன்வேதாந்தச் சுழினையோர்க்கும்
பாட்டிலுள்ளகுருவான துரிசிபோக்கை
　　பாடறிந்துமென்னூலே சற்றேசொல்வேன்
கூட்டிலுள்ளவெண்மலந்தான் குரும்பிவெள்ளை
　　கூடவேசெந்திரசம் அண்டந்தானே. ௧௫
அண்டத்தின்தலையோடு நாகம்வங்கம்
　　அனைத்திடவேநவாச்சாரம் வெடியுப்போடு
பண்டத்தின்றீபமடா புழுகுநாபி
　　பாலமிர்தமுமிரோ லாட்டிபாட்டி
பிண்டத்தின்மருந்தெல்லாம் நிறையாய்வாங்கி
　　பேசாதேபுழுகுவொரு பணவிடைதானுகும்

வண்டருக்குமேல்பூசி அண்டாவேகங்
கதிரவன்றன்முகங்காட்டு மூன்றுநாளே. ௧௬
மூன்றுநாள்காய்ந்தபின்பு சூடன்றூசில்
மூர்க்கமுடன்வைத்தெரித்தால்குருவேயாகும்
நான்கானகுவடிவை நித்தம்போற்று
நாடகத்தைஆடுகிற வரிசைக்கெல்லாம்
தான்தானேநின்றாடும் ஆதிமூர்த்தி
சகலசரக்கரூபத்து நாலுமாகும்
தேன்போலேயித்தொழிலை உலகத்தோர்க்கு
செப்பாதேசாபம்வரும் வாதியோரே. ௧௭
வாதியென்றால்முப்பூவையறி யன்பத்துள்ளே
வரிசைபெறச்சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்ந்துபாரு
ஆதியென்றபூரணமாஞ் சூத்திரத்தில்
அடக்கினதோர் பொருள்களெல்லாமன்பாய்ச்
சொன்னேன்,தேரினதோர்சூத்திரந்தான் நாற்பத்
தெட்டில்,திறமாகப்பாடிவிட்டேன்தெளிவாயிந்
ஜாதியென்றபிரமகுல ராஜயோகி [நூல்
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே தர்மமாமே ௧௮
தர்மமாமெந்தனுட லேகியந்தான்
திரிகடுகுநெல்லியுடன் ஓமம்ஏலம்
வர்மமாம்வால்மிளகு மதுரமிஞ்சி
வகையானநாற்களஞ்சி பொடியாய்ச்செய்து

கர்மமெல்லாந்திருமடா சீனிகூட்டி [கல்
களஞ்சிதின்னமேலுளைச்சல் மேகம்ரெத்தம்விக்
பர்வதம்போலிறப்பிளைப்பு யிருமலீளைசூடு
பறக்குமடாமந்தார காசந்தானும்
கர்மமடாபால்காழி தேனுரியாய்த்
திறமாகக்காச்சியதைப்பதமாய்க்கிட்டே. ௧௬

பதமானசிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
பாரைவலைவெட்டெழுத்தால் மவுனயோகம்
இதமானஓரெழுத்தே யேறிற்றானால்
இழுக்குமடா அதிகமென்ற சுழினையேறும்
சதமாகிமேல்கடந்து அப்பால்சென்றால்
சதகோடிரவியினுட பிரகாசந்தான்
பரவாகும்அகாரமது உகாரம்ரெண்டு
பதியிருந்தமகாரமொன்று மூன்றும்பாரே.

பாரப்பாபால்வடிதான் உரிதான்வாங்கி
பரிவாகமுதலியுடப் பூவாலாட்டி
ஆரப்பாகுடித்திடுநீ வெட்டைபோகும்
அரையாப்புமருந்துவகை யரையக்கேளு
சீரப்பாஒருசிரங்கை வெள்ளிபுள்ளி
சேர்த்திடவேநத்தைச்சூரிவேர் பிடிதானென்று
வாரப்பாநெல்லெண்ணெய்ப்படி யரைக்கால்விட்டு
வளமாகமருந்தைநன்றாய்க்கூட்டிக்கொள்ளே

கொள்ளவேஅரையாப்புத் தெரித்துப்போகும்
குடம்போலேதிரண்டதொருகரப்பான்தீரும்
அள்ளவேவிப்புருதி கிரந்திபுண்கள்
மாயுதற்குஇன்னமொரு சூட்சந்தன்னை
விள்ளவேபொடுதலைக்கு மப்படியேதீரும்
விதமானவுப்பினுட செந்தூரந்தான்
பள்ளவேதுரிசிநீர் விந்திலிட்டு
பார்க்கவேயிருபதுநாள் படருந்தானே. ௨௨
தானனஇந்தவுப்பில் சூதம்வீரம்
சாதிலிங்கங்கெந்தியொடு மனோசிலையுங்கூட்டி
பானனதுரிசிநீர் விட்டுஆட்டி
பதமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு
தேனனசெந்தூரங் கண்கொள்ளாது
சிகப்பென்றுலருணசிற மதற்கொவ்வாது
மானனநவலோகம் வேதையாக
மாட்டுவாய்துரிசினுட குருவைத்தானே. ௨௩
குருவானதுருசானங் காலினாலே
குஷ்டமுடன்காப்பான்நீர்ச்சூலைபாண்டு
அருவானதேங்காயைத் திரிவிப்பாலில்
அரைத்துநீர்காத்தமொடு சீனிரெண்டும்
பருவமாய்ப்பால்கலக்கி யெரித்துக்கொண்டு
பழையதுநீவெங்காயம் உண்டுமேலே

கருவானசெய்பதனைக் குடித்தாயானால்
காதடைப்புமூக்கடைப்பு கடலோடும்பாரே.
பாரப்பாவைரவனார் பூசைதன்னைப்
பாவனையமறுகோணம்மூக்கோணத்தில்
சேரப்பாவங்கென்று வுள்ளேயிட்டுத்
திறமாகஅறுகோணத் துள்ளேகேளு
வீரப்பாகொண்டெழுந்த மூன்றெழுத்தை
விருப்பமுடன்ஓம் நமச்சிவாயவென்று
ஆரப்பாபீசங்கள் வாசல்தோறும்
அடைத்திடவேவைரவனார்நரமங்காணே. ௨௰
காணவேவைரவனார் தியானம்பண்ண
கடுஞ்சுருக்கும்பூரணத்தில் கலந்தாடுந்
தோணவேதவித்தனியே வில்லவேண்டாம்
சொல்லாதநூலிருக்கு தென்றுநீயும்
பாறாவிசதாசிவத்தின் ரவிமதியுமொன்றாய்
பார்க்கவேதனலாக நீறிப்போவாய்
வேணபுலிந்தோலுடுத்தாஞ் சிவன்தன்னை
விடுபட்டமதவானை வீதிதானே. ௨௧
வீதியாமதனை செந்தூரத்தை
வில்லாதகுட்சமெல்லாம் வெளியில்விட்டேன்
ஆதியான்றூரிசிறுட குருவென்றப்பா
அதில்பாதிவீரமேறு சில்தான்சத்தி

பாதியாம்லிங்கமொடு காரம்சாரம்
பலமாகச்சூதமுப்பு இணங்கன்பூரம்
சாதியாம்புழுகோடு ரோசனையுங்கூட்டி
தானரைத்துவில்லைசெய்து ரவிபிற்போடே.
போடுநீகாடைபென்ற புடத்திலேதான்
பூசைசெய்துஆயிக்குந் தியானம்பண்ணி
சேருநீசெந்தூரம் உலகங்கொள்ளாது
சுகமானதேவியுட வர்ணம்போலாச்சு
நாடுநீசெம்புரெண்டு வெள்ளியொன்று
நல்லதங்கமாவினிடையும் குகையில்தாக்க
ஆடுநீபொன்மாத்து இருபதாகும்
அறிந்துகொள்ளும்வாதிகளே அடவாய்த்தானே
தானானபூரணசூத் திரத்திற்சொன்ன
சாபமதுதீருமொடா தாயினாலே
தேனானஇந்தநூல் சூட்சமாக
திறந்தப்பாபாடி விட்டேன் சிவன்தன்னாணும்
பானுகத்திராது பூரணசாபம்
பலித்தாலுங்கைகூட மாட்டாதப்பா
நான்நன்றாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் சாபசோபம்
நாடிநின்றசூத்திரத்தைப் பார்வையாமே.
ஆகேள்சூடுணவு காந்தல்விக்கல்
அருசிறுப்புவாந்தியொடு கண்கடுப்புதீர

தாமேநீகொள்ளிரும்பு அதிமதுரம்ஏலம்
சாதிக்காய்மிளகோடு சீனிசேர்த்து
பாமேகள்பால்தனிலே மெழுகுகோலம்
பதங்கண்டெடுத்துநீ கொள்ளச்சொல்லு
தாமேதாநோயெல்லாம் தீருமென்றே
சாஸ்திரமாய்ச்சூஸ்திரத்தில்சார்ந்துகாணே. ௬௰

காணுநீதிலர்தவலை தாரமஞ்சள்
கானகத்தின்சந்தனமும் வழலைசேர்த்து
வேணுமென்றநேரமதில் திலர்தம்போடு
விளங்கவுன்தான் மன்மதன்போல் வசியமாகும்
தோணுநீகோரோசனை குழுகுபூரம்
துடியாதத்திலர்தமிடப் பெண்மோகந்தான்
காணவேதருசான சூத்திரத்தை
கறந்தபடிசொல்லிவிட்டேன் சூக்ஷம்பாரே.

பாருமேஅஷ்டளேகியங் கடுகுஓமம்
பரிவானகாயமிந்து சீரகந்தான்
தேறுமேதிரிகடுகு கடுஞ்சீரகமும்
சிறக்கவேயிடித்துதைவேளையிஞ்சிச்சாறும்பாரு
வாருமேபதத்தில்வெந்து இறக்கிக்கொண்டு [ம்
வகையானமண்டலந்தான் இருநேரங்கொண்டு
பாருமேவயறாதல் புளித்தஏப்பம்
பரிவானதிசைவாய்வுங் கண்டேபோடும்.

ஒ[illegible]மேயின்னமொரு சூக்ஷந்தன்னை
உரைக்கிறேன்காரேவழும் ஆட்பபோகா
ஆடுமேவாதிகளே யிந்தனூலை
அகப்பட்டபேர்தனக்குஞ்சொர்க்கமோக்ஷம்
நாடுமேபூரணத்தில் அகார-உகார-மகார-மூன்றும்
நடுச்சுழியில்முக்கோண நாதாந்தத்தில்
[illegible]விமேசதாசிவத்தின் கூத்துங்காணும்
சிலம்பொலியாஞ்சிதம்பரமூர்த்தீட்சைபாரே.
தீக்ஷையிலேயிருநூறும் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
திறமானபூரணசூத்திரமுஞ்சொன்னேன்
காச்சையிலேலேகியங்கள் நூற்றன்பதுவுஞ்சொன்
கருணைபெறபற்பங்கள் முப்பத்தஞ்சும்
பாச்சையிலேவழலைபுட வேதையாகும்
பரமாகஅன்பதிலே வழலைபோக்கு
நீக்ஷையிலேகடுச்சு முன்னூறப்பா
நிஜமானகாரணமா மின்னூல்காணே. ௩௪
இன்னூலேசித்தருக்காம் சிவயோகிக்காம்
என்னைப்பெற்றதேவியுட பூசையோர்க்காம்
நன்னூலேயிதைப்போலே சூக்ஷமில்லை
நாட்டிலுள்ளவயித்தியர்க்காம் நன்றாமின்னூல்
தன்னூலேகொங்கணவன் ஆயிரத்தில்
தாண்டினனண்டாண்ட முப்பூவாலே

பன்னூலேமச்சமுனி சட்டைநாதர்
பரமானகருவூரார் நந்தியாமே. ௩௫
நந்தியொடுஇடைக்காட்டார் புண்ணாக்கீசர்
நலமானபிரமரிஷி பூனைக்கண்ணர்
சந்திபிலேபாடிவிட்டார் முன்பின்னாக
தயவானகுலமுனி கமலமுனியிவர்கள்
முந்தியதோர்வழலையைத்தான் மயக்கங்கொண்டு
உழலுவாருலகத்தில் வாதியோர்கள்
அந்தியிலேசந்திரன் பூவுதித்தார்போலே
ஆடிவிடவின்னாமின் ஆட்டைக்கேளே. ௩௬
கேளுமேமஞ்சளது பலந்தான்ரெண்டு
இருவைபயதோர்மஞ்சட்டி பச்சைப்பூரம்
வாளுமேலாமச்சு சந்தனமுங்கோஷ்டம்
வளமானசாம்பிராணி யோடேயேலம்
நாறுமேகஸ்தூரி பூலாங்கிழங்கு
நாறுகின்றகரந்தையோடு துளசிபச்சை
ஆறுமேகாவுநசி செம்பருத்திப்பூவும்
ஆவின்கோரோசனையோ டொக்கக்கூட்டே.
கூட்டியேசரியிடையா யிடித்துத்தூளே
குங்குமப்பூதனைச்சேர்த்து அடைத்துக்கொண்டு
தாட்டியேபோட்டிடவேபூமிநாதம்
நன்றாகசத்தெடுத்து பூசிச்சொல்ல

நாட்டியேயுள்ளபொருள் தந்துவுன்னை
நல்லதிகமோகநமும் வசியமாகும்
மாட்டிடவேயிதுவாடை தோணுமப்பா
மாதர்களையழைத்தாக்கால்புணர்ச்செய்யாதே.
செய்யாதசத்துருக்கள் பூதமொடுபேய்கள்
சேனைபதிராசாக்கள் உலகமெல்லாம்
கையாரதன்வசமே பணிவார்பெண்கள்
காலில்விழச்செய்யுமிந்த வாடைவேகம்
நய்பாதமாந்தரிய மிதற்கொவ்வாது
நலமானஒட்டியமு மிதற்கொவ்வாது
தையென்றஅம்புதான் நேரஞ்செல்லும்
சார்வாகபண்ணிவைக்கும் பரமூலிவாங்கே
பரமூலிவாங்குவது கிடையாவிட்டால்
பாங்கானவித்தையெல்லா மாளுமாளும்
தரவேநீசிற்பறையில் முடிக்கையில்
தன்னகம்போய்கருந்தும்பைச் சாறுவாங்கி
வரம்நீதாதேவியென்று கேட்டபோது
வடநங்கல்லாணையிட மருவச்சேனை
துரவுநீசொல்லுவென்று கேட்டபோது
தம்பியதச்சரீலெனவே துலங்குங்காணே. ௪௦
காணுதனிமித்தியந்தான் தண்ணீருள்ளே
காகாத்தாவென்றுசொல்லும் சடாக்ஷமாச்சு

மானனேபறிந்து கொண்டுசெய்வாயானால்
மகிழ்ந்துன்னை நானழைப்பேன்மயங்காதே
தோணாதபேர்களுக்குங் கிட்டாமூலி
திறவுகோல்போலாகுஞ் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தானனேயிருந்து பாருபாரு
சாயுச்சியபதமருள்வார் தாயுமீசன். சக

தாயைவிட்டால்வாதத்தில் வர்ணமேது
சாரம்விட்டால் செயநீர்க்குக்காரமேது
வாயுவிநீர்விட்டாக்கால் போகமேது
வரிசைரசங்கெந்திவிட்டால் சிவப்பங்கேது
நோயென்றவீரம்விட்டால் குருவங்கேது
நோக்காந்தாரம்விட்டால் களங்கமேது
நேன்றாபிக்கருவைப் பாருபாரு
நிகரில்லைவாதத்திற் காதியாமே. சஉ

ஆமேபோல்படியில் மருந்துகேளு
அதிமதுரஞ்சுக்கோடு திப்பிலியுஞ்சீனி
தாமேநீகாச்சிவிட்டு குடித்தாயானால்
கணக்கடுப்புவீக்கமடா வுலைச்சல்பித்தம்
வாமேநீயமூர்தமது ஊறும்ஊறும்
மகிழ்பின்னம்வாதமது சூத்திரந்தான்
நாமேநீதுரிசுலிங்கம் கெந்திகாரம்
களங்கானவரைப்பொடியில் பிசறிக்கொண்டே.

கிண்டியபின்னரிவுதன்னை யரைத்துப்பூசி
கருகிடெனவூதுகுகை செம்பாமப்பா
வண்டியபறதங்கமொன்று கெந்திகுதம்
வளரவரைச்செந்தூர மருணம்போலாம்
வெண்டியாய்ச்செம்புவதில் நூறுதொந்தம்
மேலானவெள்ளியிலே நூறுதொந்தம்
பண்டிதத்தின்வயித்தியமோ யிர்தப்போக்கு
பாருநீமற்றதெல்லா மத்தின்பாகம் ௪௯
பாகமாய்ச்செந்தூர மறுபானத்தில்
பாரிந்தநோய்களெல்லாம் பறந்துபோகும்
தேகமேவச்சிரமிட்ட காயமாகும்
சிவனிவனும்ரிஷிகளெல்லாம் ஏவல்செய்வார்
ஆகமென்றபூரணசூத் திரத்தைப்பாடி
அடக்கிவிட்டே னப்பாகேளுநீமாக
வாதமொடுவயித்தியமுந் தனக்குத்தோணு[பாரே
முன்பின்னாய்ச்சொல்லிவைத்தேன் முறையைப்
பாரப்பாகெவுனத்தில் கூட்டுமூலம்
பத்துடன்டொருஅளவு நறுக்கிவைத்து
சேரப்பாவெள்ளீயங் கட்டியாகச்
சிலைசுற்றினாயிறுகுவிற் புடத்தைப்போடு
காரப்பாவயிரவனைத் தியானஞ்செய்து
கனலாறியெடுத்துப்பார்பற்பமாகும்

ஆரப்பாமேகவெட்டை வாய்வுகுலை
அகலுமேபொன்னாக இன்னங்கேளே. சசு
கேளடாசீனமொன்று தாய்பேர்சாமஞ்
சிமர்தரெண்டுமூன்று மொன்றாய்ப்பொடித்துக்
வாயடாகட்டுவெள்ளைபெருநமைப்பாலால் [கொண்டு
மகிழரைத்துதட்டுக்குப் பூசிக்கொண்டு
ஈளடாஅதின்மூலம் பொதிவுசெய்து
கெடியாகநூறெருவிற் பற்பமாகும்
தூளடாசெய்துகொண்டு சிமிளில்வைத்து
சூட்டுவாய்ப்பிணிதனைத்தாக் கிருந்தாமே. சஎ
தாரென்றலிங்கசெந் தூரஞ்சொல்வேன்
தாம்பிரப்பொடிவெண்கருவா லரைத்துப்பூசி
மாவென்றதேன் வளகில் மூலைப்பால்மேலே
மடல்துத்தம்எருக்கம்பா லதற்குமேலே
நாவென்றசாம்பிராணி குடன்ரெண்டு
நாற்சிலைமண்செய்து காடைமூன்று
வேவென்றஜாதிலிங்கம் வெகுநோய்க்காகும்
விளம்புநாற்பத்தெட்டுசூத்திரந்தான்முற்றே.

அகஸ்தியர் காரணசூத்திரம்-சஅ.

முற்றும்.

உ

அறுபத்தோருவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்,

ரசகுளிகை - கச.

ஆதிபந்தமில்லாத சின்மயத்தின்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமாம் ஆத்தாள்பாதம்
சோதிநிறமாகிநின்ற கணேசன்பாதம்
சொல்தனக்குமெட்டாத சூக்ஷாசூக்ஷம்
வீதியென்றபராபரத்தில் நந்திபாதம்
வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் வெளியின்மார்க்கம்
சோதியெனும்அம்பரத்தில் நடனஞ்செய்த
சுடரொளியின்பாதமது காப்புத்தானே. க

தானென்றஞானிக்குக் குளிகையொன்று
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்றவிந்துவல்லோ ரசமுமாகும்
திரண்டமணிபாதவற்கு வகையைக்கேளு
மானென்றஅக்கினியே புடமுமாகும்
மக்களேரசமணியின் மார்க்கத்தாலே
ஊனென்றசடத்திலே மணிபோல்செய்து
உத்தமனேகெவுனத்தில் ஓடலாமே. உ

ஓடலாம்பராபரத்தின் ஙடியிற்குள்ளே
ஓகோகோசொக்குவிக்கும் மணியின்மார்க்கம்
காடெல்லாந்திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டிபொருமணியாகச் செய்வேனென்று

நாடெல்லாமலைவார்கள் உலுத்தமாண்பர்
நாடென்றவவனிடத்தில் நரகமெய்தும்
பாடெல்லாம்பட்டல்லோ விந்தைக்கண்டால்
பரப்பிரமமணியாகும் பாருபாரே. ௩
பாரப்பாவிந்துவைத்தான் மணியாய்ச்செய்ய
பாடுகிறேன்புலத்தியனே ஐயாகேளு
வீரப்பாவுன்னிடத்தில் வாசிதன்னை
வீரமாகப்பிஜத்துள் அடக்கியேத்து
காரப்பாவாசிதனைத் தம்பஞ்செய்த
காட்டுகிறேன்கபாலத்தில் கண்டுகொள்ளு
வீரப்பாநுனிநாக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
விளங்குகிறதாமதனை படைத்துப்பாரே. ௪
அடைக்கையிலேகும்மென்று இருட்டுக்காணும்
அலைத்துவிடும்தேகமதை மலைக்கவேண்டாம்
உடைக்கையிலேயவ்விடத்தில் சத்தங்காணும்
ஓங்கின்றசுடரொளியுங் கதிரும்வீசும்
படைக்கையிலேவிழிரெண்டு மரைக்கண்பாரு
பருமூக்கின்சுழிமீதில் குறிப்பைப்பூணு
கடைக்கையிலேகாதுரெண்டு கசைவுகாணும்
கண்டத்திலெழுவாசல் கதவடைக்கும்பாரே.
பாரப்பாஅடைத்துவிடும் வாசலேழும்
பண்பானவாசியதுகீழேநோக்கும்
சேரப்பாவாசியது இறங்கும்போது
சிவ்வென்றுசுழிவயற்றை பழுத்திக்கொள்ளும்

காரப்பாநந்தியுட பீடமாகும்
க்மறவிடவாசியைத்தான் சுழித்துக்கொள்ளும்
ஆரப்பாலிங்கவட்டம் அபானவாசல்
அடைக்குமடாநந்தியுட வேகந்தானே ௬
தானென்றவாசியது பீஜத்திற்செல்லும்
சரிசரவேசென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
மானென்றகபாலமெல்லாம் விம்மல்வாங்கு
மயங்காமல்கெவுனத்தில் உள்ளேசெல்லும்
தேனென்றசுடர்க்கம்பம் கொதிப்புக்கொள்ளும்
சொல்லவென்றால்மயக்கமதாகாணுங்காணும்
ஊனென்றமவுனத்தால் கம்பத்தோரம்
ஒதுங்கிபீஜத்தில் மங்கையூனே. ௭
ஊணவேவாசியது யேலேநோக்கும்
உள்புகுந்துதண்டுவெளி யோடும்பாரு
காணவேசுடர்கம்பங் காண்பதென்று
காணதற்குள் அஞ்சுதயர் கண்போல்நிற்கும்
ஏணவேஅதுவழியே வாசியேறி
ஏருமடாகமலத்தி லண்டத்துள்ளே
ஆணவேஅமுர்தத்தில் வாசிக்கும்
அப்பவல்லோஅக்கினியும் அதிகமாமே. ௮
அதிகமென்றஅக்கினியோ கதிரோகோடி
ஐயையோகண்ணிமைக்குள் அடங்குமோசொல்
பதிகமென்றவிந்துவைத்தான் வாசிதானும் [ணும்
பம்பரம்போல்சுத்தியல்லோ மணிபோல்பண்

அதிகமென் றவிர்துமணி சாரணையேசெய்ய
காட்டுகிறேன்புலத்தியனே கருதிக்கேளு
அதிகமென் றநானிநாக்கை யணுப்போல்நீக்கி
உருண்டுவருமணியுடனே வாசிப்பாரே. ௬
பாரப்பாவிர்துமணி வாசிகூட
படவென்றேபிரங்கிவிடும் பீசத்துள்ளே
காரப்பாநந்தியிட வழியிற்செல்லும்
காணதற்குள்சுழண்டுமணி சிக்கிக்கொள்ளும்
ஆரப்பாஅவ்விடத்தில் அக்கினியின்வீடு
அப்பவல்லோஅண்ணாக்கைத் திறந்துமூடி
சேரப்பாறுாறுதிறம் திறந்துமூடி
சிவந்துருகிவலமாகும் சாரணையாமெண்ணே.
எண்ணவேறுாற்றெட்டு சாரணையுமாகும்
ஏகுமடாஅண்டத்தின் மணியின்வேகம்
உண்ணவேமுன்னேநாக்கை அரைவாசிவாங்க
ஓடிவருங்கபாலத்தில் மதிதானப்பா
கண்டவுடனவ்விடத்தில் மணியைவைத்து
கபாலவரைபெறுவாசல் மூடும்போது
நண்ணவேஜடலத்தை யுயரத்தூக்கி
நாலுரெண்டுவரைவரைக்கும்சொக்கும்பாரே.
சொக்கவேஅண்டமுதல் திசைகளெட்டும்
சுழண்டுவரும்கிஷிஷத்தில் மணியின்வேகம்
தாக்கவேமுன்போலக் கதவைமூட
க்ஷணத்திலேகம்பநானிமேலேசொல்லும்

சிக்கலேகதவுறனி சற்றேனிக்கி
க்ஷணத்திலேயோடிவரு மணிதானப்பா
காக்கவேரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
கண்டுகொள்இந்தனூல் தன்னிலாமே. ௧௨
ஆமென்றரசமணியின் வேகத்தாலே
அண்டர்களும்முனிவர்களும்மயங்கினூர்கள்
தேனென்றஇம்முறையைச் சொன்னேன்யானும்
சிவஞானிமவுனிக்கும் சொன்னதல்லால்
ஊனென்றதிறந்திருக்கும் உனுத்தருக்கும்
உற்பனமாயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
கானென்றகழுதையுட ஜென்மமாகி
கடைபிறப்பாய்பிறந்திடுவார் கருதிப்பாரே.
பார்க்கவேயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
பாழானநரகமெய்தும் பாருபாரு
கார்க்கவேசிஷனுட மனதைக்கண்டு
கைமுறையாய்சொல்லிவிடு ஞானமார்க்கம்
ஏர்க்கவேரசமணியின் மார்க்கந்தானும்
என்மக்காள்சொல்லிவிட்டேன் மோகமார்க்கம்
சேர்க்கவேயிம்முறையை யுனக்குச்சொன்னேன்
செழுங்கருணைபதிநாலில் கடாக்ஷமுற்றே. ௧௪

அகஸ்தியர் ரசகுளிகை-௧௪.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அறுபத்திரண்டாவது,

போகநாயனார் அருளிச்செய்த,

பூசாவிதி-௱௭.

பராசத்தி பூசை.

பாரப்பாவாலைதனைத் தியானஞ்செய்யப்
பாங்கானநவகோண மிட்டுச்சூழ
சேரப்பாவிருவளைய வாசல்னாலு
சிகாரமுதரீங்கார மிட்டுநன்றாய்க்
காரப்பாகீழ்வாசல் கணபதியுங்கந்தன்
கருணையுள்ளசெய்வீர வாகுதேவர்
ஆரப்பாஅரைகள்முதல் கிழக்குத்தொட்டு
அகாரமுடன்உகாரசவ் வகாரம்போடே. ௧

சவ்வூடேஓங்கிலீ ங்காரமிட்டுத்
தடுத்துநின்றமயேஸ்வரியை நடுவேவைத்து
செவ்வேதான்மும்மூலச் சூலம்போட்டு
சிகாரவகாரமதிற் சிறக்கப்போட்டு
யவ்வவ்வுகாரமடி கீழேயிட்டு
லாலீலுவென்றமுடி மேலேபோட்டு

வவ்வோடேயிருபுறமும் சக்கரங்கள்போட்டு
வாலைதனைநடுவீட்டில் மதித்திடாயே. உ
மதித்திருந்தவாலையிட வலபாகத்தில்
மயேசுரனும்விந்துவதில் வளையம்போட்டு
விதித்திருந்தமூல ஓங்காரந்தன்னை
விருகவிடப்புறத்தே மேவிப்போட்டு
சதித்திருந்தவடுகனொடு துர்க்கைகாளி
சாமூண்டிமாலினியும் வாகிதானும்
விதித்திருந்தஉன்மனையும் புவனைதானும்
விருகவாசலிலே வைத்துப்போற்றே. ங
போற்றென்றால்செந்தைக்கு நந்தியீசர்
புகழாகவிந்தமுறை யெனக்குச்சொன்னார்
ஆற்றென்றும்கொங்கணர்க்குயானுஞ்சொன்னேன்
அப்படியேகண்டவர்க்கு கொங்கணர்தான்சொன்னார்
சேற்றென்றபூரணத்தின்விசாலம்போல
இயல்பாகச்சித்தரெல்லாமிப்படியேசெய்வார்
மாற்றென்றசமபோக மெனமுறைதானிற்கும்
வாதகமேருவென்று நாமஞ்சொல்லும்
காற்றென்றுவாலைதனை நித்தநித்தம்
கருணைமறவாமல்நீ பூசைசெய்யே. ச
பூசைபாதுசெய்வதற்கு வாதஞ்சித்தி
பூண்டிருந்தால்காயசித்தி யோகசித்தி
ஆசையென்றபேரின்ப ஞானமெய்தும்
அண்டபகிரண்டமெல்லாமடியிற்போற்று

மாசையென்றபலவிதங்க ளெல்லாம்விழு
மாறுவிதமறியாமல் மாண்டார்சுவாமி
காசையென்றுந்தேடுகின்ற சண்டாளர்க்கு
காணுதுகெதியில்லைகடினந்தானே. ௫

காணுதுநின்றுதைத்த வாலைதன்னைக்
கண்மூக்குமத்தியிலே கருதிப்பாரு
தோணுதமற்றொன்று குருக்கள்பேதம் [தம்
சொற்பேதம்பொருட்பேதம் துறையோபே
பூணுதபேதமொடு சாத்திரங்கள்பேதம்
பொற்பதுமைபோலிருக்கும் பொறிகள்வாடி
கோணுதுநின்றவரே குருவைக்காண்பார்
குருக்காணுரானைகண்ட குருடராமே. ௬

ஆமப்பாயிதுவல்லோ தசதீட்சையென்று
அறிவுடையபெரியோர்க ளறிவிப்பார்காண்
ஓமப்பாமூலமென்ற மந்திரத்தைக்கேளு
ஒருமொழியாய்மூலகுரு வுபதேசித்தார்
வேமப்பாஐயென்றுங் கிலியுமொன்று
வீறுடையசவ்வென்று மூலமூன்றுஞ்
சாமப்பாசஞ்சிகம் பிரார்த்தகாமியன்
தலைமாறிஞ்லையிலே வரைந்திடாயே. ௭

வரைந்தமூன்றெழுத்துத் தலைஅக்காக
வாள்கடுகுவெந்தயமு மோமங்கூட

விரைந்துள்ளிகாயமிவை யைந்தநேராய்
மீறுமற்சாம்பரைத் தகட்டிற்பூசி
நிரைந்தபகையாரென்ன நாமஞ்சொல்ல
நிமிஷத்திற்றணல்காட்ட நீறிப்போகும்
புரைந்தபரைசிவனாலும் வெல்லப்போகா
பாரித்தில்பொறிபோலே பகற்றந்தானே. ௮
தானென்றவிப்பொருளாவிஞ்சையென்றுசொல்வா
தவமாகுமவமாகுஞ் சராசரங்களாகும் [ர்
தேனென்றமதுவாகு மாதுதல்காணுஞ்
சித்தியுடன்குளிகைநன்றாய்ச் சித்திக்கொள்ளும்
கோனென்றபுவனையைப் பூசைபண்ணக்
குறியாகச்சொல்லுகிறேன் குவிந்துகேளு
பாலென்றமதுவேவாயார் பலகாரங்கள்
பாங்கானசித்திபொன்று படைத்திடாயே. ௯
படைத்தெல்லோபதியவொரு சாட்டிகூட்டி
பராபரமாங்கடத்தைமுன்னே சுத்திசெய்து
அடைத்தல்லோபத்திரங்களாந்துவைத்து
அப்பனேதூபமொடு தீபமேற்றி [து
முறைத்தல்லோகதாபுட்பத்தா லர்ச்சனைகள்செய்
முறைபோடேசித்தரிட சாபந்தீர்த்து
விடைத்தல்லோபோகாமல்மனதிடத்தைகொண்டு
விருசபூசித்துப் புசித்திடாயே. ௧0

புசித்தவுடன்சொக்கிவிடும் பூரணத்திலன்பு
பொல்லாதபாவியென்றால் மாய்கைமூடும்
பசித்தல்லோசெத்தார்க ளுலகத்தோர்கள்
பசியாறவாலேதனைப் பணிவோர்க்கென்று
நிசித்தல்லோசாராறு சமயத்தோர்கள்
நிதியற்றார்கதியற்றார் நிர்மூடமானால்
கசிந்தாக்கால்கனிந்தாக்கால் எல்லாசித்தி
கனியாட்டாலொன்றுமில்லை கண்டுபாரே. ௧௧
கண்டுகண்டுமனந்தேறி நிலையில்நிற்கக்
காரணமும்பூரணமும் கலந்துபோகும்
மொண்டுமொண்டு இளைப்பாறி யனைத்தும்விட்டு
மூலமுதனாழ்வரைக்கும் முடிவிலேறி
தண்டுமுண்டுசெய்யாமல்மூன்றெழுத்தைப்போற்றி
சச்சிதானந்தமென் றறிவில்நின்று [சு
தொண்டுசெய்யப்பணையுணா வசமேயாவாள்
துரியம்விட்டுஅதிகமதிற் றொடர்ந்துகூடே.
கூடியங்கேயவரவரைக் கண்டுபேச
கூசாமல்னவாதம் குமுறியாடு
தேடியெங்குமிர்தமுறை கிட்டாதப்பா
தேவிமுதல்வியனங்கே திருநடனஞ்செய்வார்
நாடிநின்றவாடதே யென்றுதாய்பூசி
நல்லவர்க்குமெய்துமடா கன்மிக்கில்லை.

பாடியிந்தபதின்மூன்று பாட்டுக்குள்ளே
பரபூசைசிவபூசை பணிந்திடாயே. ௧௬

அஷ்டாங்கபூசை.

பணிந்துநின்ற அஷ்டாங்க முறையைக்கேளு
பண்பாகப்பெரியோர்கள்முன்பின்னாய்ச்சொன்
பணிந்துநின்றபிராணாயாமம் முதலாயுள்ள [னார்
அளப்பரியவபிவிர்த்தி யாகாரந்தானும்
தணிந்திட்டபூரகமுஞ் சகத்திநாடே
தாளாதரும்பகமூ மூன்றுமொன்றாய்க்
கணிந்திட்டயிடைபின்கலை சுழிமுனையினோடு
கலந்துநின்றவித்தியொரு கருவைக்கேளே.
கருவென்னசையோகன் காமவித்தை
காணார்களுலகத்தில் கன்மயோகி
உருவென்னகால்வேலை யுணரும்போது
ஓங்காரம்நின்றவிடத்தே வித்தைபாய்ச்சு
வருவென்னவாவென்று வாங்கிக்கொண்டு
வாய்பேசாமூலத்தோ வனத்தைவைத்து
தருவென்னநீயென்ன விரண்டுமொன்று
தடையறவேகேட்டதெல்லாந் தருகுந்தானே
தானென்றமாதர்களைச் சம்போகித்தேன்
தாரணில்போகரென்று பேருங்கொண்டேன்
ஊனென்றயோகமென்ன சையோகமப்பா
ஒருமனதாமொருநினைவாயுரைத்துக்கொண்டு

கோனென்றசாசரங்கள் மாறியோடும்
குறிப்பறிந்துநெறியறிந்து கூடுகூடு
வேனென்றசந்திரனில் பூரணந்தானானல்
வெகுகாயிவெகுபோகி பிராணனாமே. ௧௬
பிராணனாமென்றென்றுஞ் சாகாதப்பா
பேரானசயனத்தில் போகங்கேளு
பிராணனுஞ்சாகாத்திற் சரிந்தாயானற்
பின்னுமில்லைமுன்னுமில்லை சுழிபிதேற்றம்
பிராணமென்றகல்விபிலே சையோகித்தார்
பிரியமிட்டுநீங்காது பேருமெத்த
பிராணனும்நந்தலொடு எழுதல்தானும்
பிறந்துநின்றசாய்தலொடு சரிதனாலே. ௧எ
நாலென்றகல்வியிலே யோகம்நாளு
நல்லவர்களறிவார்கள் வீணர்காணர்
காலென்றவிரண்டாலே காலைக்கட்டிக்
கனியாதுகாயமப்பா கல்லுகல்லு
மாலென்றுங்கொள்ளாட்டால் காவடிபோலாகும்
மயங்கினனுக்கிலிடை வந்துமீனும்
பாலென்றசந்தானும் பாலையுண்டு
பலையமற்றிகையால் பாய்ந்தயேறே. ௧அ
பாய்ந்தேறியிருக்கவென்றால் குளிகைகேளு
பாரைநாதஞ்சிவ்விந்து இரண்டுங்கூட்டி

வாய்ந்தடியில்விழிமடவார் விந்திலோர்நாள்
வளமாகமந்தித்து வைத்துப்பின்னுஞ்
சாய்ந்தலொடு எழுதலொடு
தவறுமல்மனிதனுக்குப் பூசிபூசி
காய்ந்தபின்புகாடைபொரு புடத்தைப்போடு
கானமாமணிக்கெவுனக் குளிகையாமே. ௧௯
ஆகுமிந்தமனிதனுக்குச் சாரணையேகேளு
ஆயிரத்தொண்மூலியொடு சரக்கோடெட்டி
ஒயிந்தகரத்தில்வைத்துப் புடமேசெய்தால்
ஒகோகோசடத்தோடே வுபாத்தாக்கும்
தாயிந்தவரையாறுள் டெந்துபாயும்
தாயானவுன்மனையைத் தாண்டியோடும்
வோயிந்தஅண்டபகி ரண்டத்தப்பால்
போய்மீளும்பூரணத்தில் பொருந்துந்தானே
தானென்றஞானத்தின் கருவைக்கேளு
தப்பாதுநானுரைத்த தத்வஞானம்
ஊனென்றசடத்திற்கு ளிந்திரியம்பத்து
உற்பனமாம்காலமொடு பதினாலுந்தான்
காவென்றசெடியொன்று தள்ளிப்போட்டு
காரணமாஞ்சித்தத்தே மூளைமூலத்தே
மேனென்றசயனித்து நித்திரையேசெய்தால்
வினையில்லைசிவஞானம் விளங்குந்தானே. ௨௧

விளங்குகின்றமுன்னுரைத்த மணியையமைந்தா
வீறாகஅப்பிரக மாதர்விந்தில்
கலங்கிதென்றுஅரைத்திந்த மணிக்குப்பூசிக்
கண்விடாச்சட்டியிலே கல்லுப்பிட்டு
முளங்குகின்றஉப்பின்மேல் மணியைவைத்து
முன்போலேபதின்மேலே உப்பையிட்டு
தளங்குதென்றஅடுப்பேற்றிச் சீலைமண்செய்து
தாப்பதத்தைபாச்சித்து எரித்திடாயே. ௨௨
எரித்தெடுத்தசெந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
இறக்குமடாபணவிடைதான் தேனிற்கொள்ளு
எரித்தசெந்தூரமண்டலந் தானுமுண்டால்
ஈரெட்டுவயதாவான் மௌனமாய்நின்று
எரித்தசெந்தூரமது மகிமைமெத்த
பெடுத்துரைப்பேனுந் தனுக்காய்கண்ணேகேளு
மெரித்தெடுத்தசெந்தூர மொருமாலிய
இருநூறுதாம்பிறந்தான் சொர்ணமாமே. ௨௩
ஆயப்பாயிப்பொருளால் வெகுகோடிகால
மாடினேனாடினேன் மாதர்களைமேவி
நாமப்பாயுகமென்று லெத்தனையோகானே
னொருமனதாய்ச்சமூத்தியோடு துரியங்காணல்
நாமப்பாதவஙிருந்தோம் யோகஞ்செய்தோம்
காதாக்களிக்குருவை காடிக்காணேர்
வேமப்பாஅடியோடு முடிகள்தானும்
வேதாந்தங்கடந்தவிடம் விரைந்துகூடே. ௨௪

கூடியந்தனாகபற்பம் கொள்ளுமைந்தா
கோளில்லைநாளில்லை குறையுமில்லை
ஆடியந்தஅம்பலத்தை நித்தம்நித்தம்
ஆயிபிடஆட்டெல்லா மறியலாகும்
தேடியந்தவிருவரிட நிலையுங்கண்டால்
சிவமென்னபரமென்ன தேகந்தேகம்
வாடிநின்றுதேடாதே தன்னைப்பாரு
வடிவென்னவிந்துவிட வடிவுதானே. ௨௫
வடிவென்னவாலையுட நாடிமூன்றி
மணிபூரகமத்திபிலே வளைந்துமூடி
வடிவென்னயினமன்றி நிட்களங்கமாக
மகத்தானசோதியுடன் கலந்துநிற்கும்
கடிவென்னஈராறு சமையம்விட்டு
சத்துநின்றபூசைவொடு தியானம்விட்டு
முடிவென்னஒன்றுமில்லை எல்லாமையா
முள்ளின்றநீயல்லாப் பொருள்காணேனே.
பொருள்காணச்சக்கரத்தில் ஞானயோகம்
பூட்டினேனட்டாங்கம் புரித்துசொன்னேன்
அருள்காணவழியொன்று விதுவேகாணும்
ஆயிக்குமெட்டாத அறிவிற்காணும்
இருள்காணுஞ்சமையத்தில் சேரார்ச்சேர்க்கை
யென்றுநின்றறிவா லறிவெல்லாமொன்றுப்

வெருளாமற்பூரணத்திலைக்கியஞ்செய்து
மேற்கொள்வாய்பானத்தின் பெருமைகேளே.

பானத்தின்பெருமை.

பானமென்றும்வஸ்துவென்று மமிர்தமென்றும்
பாங்கானமதுவென்று காமதுரமென்றும்
ஈனமுறுக்கவென்றுஞ் செயநீரென்றுஞ்
இயல்பாகச்சாரூயம் வெரிநீரென்றும்
கானறுதேனென்றுங் கன்மமென்றும்
கரையற்றலகிரியென்று மனவேதியென்று
மோனமுறுவாயிவென்றும் புகைநீரென்றும்
மூச்சற்றமதியமிர்த நீர்தானே. ௨௮
நீரும்திராவகமுஞ் செயநீரென்றுந்
திறமாகத்தீர்த்தமென்றுந் தண்ணீரென்றுந்
தாய்நீராய்மூர்த்திதனைக் கெடுப்பாரென்றுஞ்
சாயுச்சியமோக்ஷத்தைத் தருவதென்றுந்
தோய்நீராம்பூதங்கட் குயிர்தானென்றும்
துரியத்தில்நடம்புரிந்த சோதியென்று
மாயிநீராயண்டபகி ரண்டத்தப்பால்
ஆதிலிங்குந்தொடங்குநின்ற மூலங்காணே.
மூலமென்றபானத்தின் மகிமைதன்னை
மொழிந்திடவுநாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ
ஆலமுண்டசிவன்தேவி வனையழைத்து
அறுபத்துநாலுசித்து அடியாராட

கோலமென்றவிதமேது என்றுகேட்கக்
கோமனையுமாருடனே கூர்ந்துசொல்வான்
ஞாலமென்றபிரபஞ்ச பெரியோரெல்லாம்
நாதாந்தப்பிரணவத்தைப் பூசித்தாரே. ௩0
பூசித்தார்சத்திதன் பாதமென்று
போற்றினாரகையாற் சித்தியாச்சு
ஆச்சிந்தபொருளெல்லாம் மானத்தாலே
யாடலாம்பாடலா மண்டரண்டம்
வாச்சிந்தவாமமென்ற பெண்தானப்பா
வாதமாம்போகமாம் ஞானமாகும்
நேச்சிந்தகாயசித்தம் குளிகைசெய்து
நோாகஎங்குவிதம் கடந்தபேச்சே. ௩௧
பேச்சென்றபேச்செல்லாம் வஸ்துவாலே
பேசாதமவுனமெல்லாம் வஸ்துவாலே
நச்சென்றபூரணமும் வஸ்துவாலே
நீங்காதவைம்பூதம் வஸ்துவாலே
பாச்சென்றபஞ்சகர்த்தான் வஸ்துவாலே
பரமரிஷிதேவரெல்லாம் வஸ்துவாலே
மூச்சென்றசித்தர்களு முனிவருந்தான்
முடிமூலமென்றவஸ்து வுள்முடிவுதானே.
முடிபாதகருமமெல்லாம் முடிக்கும்பான
முக்காலமுக்குணத்தின் முதலாம்பாகம்

அடியார்கள்நினைத்தபடி நல்கும்பானம்
ஆதிவஸ்துமனாதிவஸ்து ரண்டுபானங்
விடிபாதகங்குல்பக லாகும்பானம்
வேதாந்தப்பெரியோர்கள் விளங்கும்பானம்.
கூறியதோர்பானத்தால் பதங்களாச்சு
கோடானகோடிபேர் கொண்டபானம்
ஆறியதோர்காமுகரைக் கதிகொடுத்து
மாளான்நரகத்தில் மாட்டும்பானம்
தேடியதோரதேட்டெல்லாம் பானம்பானம்
தெரியாமலுலகத்தோர் திகைத்தபானம்
மீறியதோர்கணபதிபு முருகன்தானும்
வெற்றியுபிரவிமதியும் விள்ளக்கேளே. ௩௪
விள்ளுவேன்மன்மதனும் அஷ்டபாலர்
வேணசுராசன் விசுவாமித்திரர்
விள்ளுவேன்விஷ்ணுவும் வசிஷ்டர்தாமும்
வியாக்கிரபாதாளமுதல் பதினெண்பேரும்
விள்ளுவேன்கத்தியருஞ் சைவர்தாமும்
வேதாந்தபெரியோரும் வேதியோரும்
விள்ளுவேனீரேழு லோகத்தாரும்
மென்கமலஅர்ச்சனையால் மேலானாரே. ௩௫
மேலானஅர்ச்சனையாம் பானத்தாலே
மேதினியிலெட்டெட்டுத் தொழிலுமன்றாய்

காலாலேகடந்துசென்றால் போகலாகும்
காலைவிட்டுத்தலையாலே நடந்தாராகில்
சேலேதுவதுவேது அப்படிதானையா
திறமாகக்காலாகும் வாமம்வாமம்
ஆலாலவிஷமுண்ட ஈசனப்போ
அறம்பாவிபிரண்டுக்கு மாளென்றாரே. ௩௬

ஆளில்லையென்றுசொன்னார் பெரியோர்தம்மை
அழைப்பித்துயாவருந்த னருள்சேராமல்
பாழ்புனலகரியொடு காற்றமாய்கை
பாசமுடன்குரோதமத லோபமோகம்
வினோதஅகங்காரம் களவுகாமம்
வெஞ்சமருங்குலமுதலாய் வினையுண்டாக்கி
மாளாமல்மாளவென்று சாபங்கல்கி
மானிலத்திலீசருக்கா மென்றிட்டாரே. ௩௭

போகநாயனார் பூஜாவிதி-௩௭.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்திமூன்றாவது,

போகநாயனார்

சுடலைசூத்திரம்-சா.

வங்கென்றவெழுத்துக்கு வகாரமாகும்
வரவழைக்கும்வித்தைவெல்லா மவத்திலாடும்
அங்கென்றவெழுத்துக்கு பூமிபீடம்
ஆவிபுடபதங்காண மறிவிற்சேர்க்குஞ்
சிங்கென்றவெழுத்துக்கு விடங்கண்டந்தான்
றேகமதுநிட்சயமா யாகுஞ்சொன்னேன்
உங்கென்றுவுண்டவாக் கெல்லாம்சித்தி
வுத்தமியாள்பதமறிய வுரைத்திட்டேனே. க
இட்டமுடனின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
யின்பமாய்ச்சட்டமுனி நூறும்பாரு
விட்டகுறைதந்துமென்றும் பற்பமுண்ணு
வேதாந்தமூர்த்தியென்று விருதுவாங்கி
அட்டியென்றுஞ்சொல்லாதே யாட்பார்க்காதே
வகங்காரமாய்கையிலே வழிந்திடாதே
வெட்டவெளியாகுமடா வறிந்தபேர்க்கு
மெஞ்ஞானங்கண்டவர்க்கு வெளியுமாமே. உ

தெளிபாகவெளிக்குள்ளே யிருந்தமூலி
வேகமாய்க்கைகொண்டு தைலம்வாங்கி
மழிபாதகாமிடைதான் கொண்டாயானூற்
பறக்குமடாகாற்றிசையும் பயந்துபோகு
மழிபாதேசமப்பா ஆத்தாள்சொன்ன
வன்றல்லோசித்தரெல்லாமழைத்துக்கொள்வ
வெளிபானவெளிக்குள்ளேமெய்யோகாண்பாய்[ர்
வேதாந்தசாரமெல்லாம்வெளியாய்ப்போமே
வாக்குடனேபூசையைத்தான் சொல்லக்கேளு
புத்தியுள்ளசீடருக்கு புகழுண்டாக
நாக்குடனேபேசாதே வட்டம்போட்டு
நாயகியாள்முக்கோணம் நடுவேநாட்டு
ஆக்கமுடன்சூலமிட்டு வதற்குள்ளீரா
ஊயாவேதுமென்று மொழிந்திடாயே
மூர்க்கமுள்ளவட்டமுக மிருந்துகொண்டு
முத்திரவேணுமென்று மொழிந்திடாயே. ௪
மொழிந்திடவேவலக்கரத்தில் கடத்தைவாங்கி
மோனத்தாற்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
தெளிந்திடவேவேணுமென்று தாய்பதத்திற்
றிவ்வியமுள்ளபத்திரரே ரைந்தும்சாத்தி
குளிர்ந்திருந்தவன்னமோ டன்னசுத்தி
கொள்ளியதோர்அடைக்கிலையும்பாக்கும்வைத்து
பழிக்கொளிபோல்நின்றவட்குபழமுந்தேங்காய்
பாலோடுதேன்கரும்பும் பூசிப்பாயே. ௫

பூசிப்பாய்த்தூபமொடு தீபங்காட்டி
போகருடையெட்டெழுத்தைவர்ச்சனையேசெய்து.

நேசிப்பாயுபசார மனேகஞ்செய்து
நிஷ்டையுள்ள தாய்தந்தை நினைவிற்கொண்டு
பாசிப்பாய்சாஸ்திரங்கள் கோடாகோடி
மனோன்மணியேமாதாவேமாதங்கிநீலி
பூசிப்பாய்மந்திரங்க ளனந்தங்கோடி
உத்தமியால்பாதமது வுகந்ததானால்
ஆசிப்பாயதின்பிறகு ஆத்தால்தந்தை
வன்பானபூரணத்தி னருள்தான்முற்றே. சு

போகர் சுடலைசூத்திரம்-சு.

முற்றிற்று.

அறுபத்திஞன்காவது,

போகநாயஞர்,

முக்கோணசக்கரமகிமை-ய.

காண்வேமூலமதுஅண்டம்போலக்காரணமா
ய்த்திரிகோணமாகநிற்கும், பூணவேமூன்றின்மேல்
வளையமாகும்பிரம்பாக ழிதமழுதாளுறுமாகும்கா
ணவேநாற்கமலத்சடசரத்தைகேளுநலமானவயன
மசிரீரீயாகுமூணவேமுக்கோணத்துள் ளொலிவோ
ங்காரமுபர்சிபாயதற்குள்ளேயகாரமாமே. க

அகாரத்தின்மேலாகக்கணேசனிற்பார்ஆதிபொ
ருகோணத்தின் உகாரம்நிற்கும், உகாரத்தில்வல்ல
பையாள்சத்திநிற்பாள்ஓங்கியதோர்முனையொன்
றில்கதலிப்பூவாய் எகாரமாய்முகங்கீழ்குண்டலியா
ஞ்சத்திபெண்பாம்புபோலுருட்டிச் சிறிக்கொண்டு,
சிகாரமாய்ச்சுழிமுனையோடுருவிநிற்பாள் துரியாதீ
தமென்ற அவத்தைதானே. உ

அவத்தைக்குமிருப்பிடமுமூலமாகும்அழகான
கதலிப்பூபெட்டிதழாய்நிற்கும், நவத்தைக்கும்நந்தி
பனுள்வாயில்நிற்பாள்நற்சிவமாஞ்சிகாரத்தில்கோ
டியாளும், வவத்தைக்கும்வாய்திரவான்மலராய்மூ
டும்மைந்தனேபெட்டிதழ்லெட்டுசத்தி, பவத்தைக்
குச்சத்திபெட்டின்மேரேதென்றல்பாங்காணஅணி
மாவும்லகிமாத்தானே. ௩

தானானலகிமாவும்கிரிமாவோடுதங்குபீசரசத்து
சத்தில்சத்தி,பூரணபிராசத்திபிரகாமிசத்திபெரட்
டுத்தேவதையுந் தளத்தில்நின்று, ஏணாயிதழாலே
மூடிக்கொள்வார்எந்தமாம்நந்திதைத்தான்காணா
யாமல்வானவஸ் துவைநீபானம்பண்ணிவங்கென்
றுவாங்கியே கும்பிட்டுதே. ௪

ஊணிறலென்வசத்திலகிரியாதேஉலாவுவாரித
ழெல்லாந்திறந்துவிட்டு,போதினிலாயிசொன்னபே
வல்கேளுபூர்ந்துபார்நந்திகண்டால்யோகமாகும்,வா
னிறல்பத்தானவருவித்துக்கும் வாசலையேதிறவாம
ல்மூடிக்கொள்வா, ரேனிறலிதுக்குள்ளேவாசிமா
ட்டுபிடத்தோடிவங்கென்று உள்ளேவாங்கே, ௫
வாங்கியேநத்திதனில் சிங்கென்றுகும்பி வலத்
தோடில் சிங்கென்று உள்ளேவாங்கிதாங்கியேவங்
கென்றுயிருத்துக்கும்பி தளமானதெளிவாறும்வெ
ளியாய்காணும், ஓங்கியேமாணிக்கவொளிபோறொ
ன்றும்;உத்தமனேமூலத்தினுண்மைகாணுந்தேங்கி
யேவல்லபையாஞ் சத்திதானுஞ்சிறந்திருந்தாள்பச்
சைநிறமாகத்தானே. ௬

பச்சைநிறம்வல்லபையைப் பணிந்துபோற்றுபா
ங்கானஆறுக்கும்பருவஞ்சொன்னாள்,மொச்சையா
ய்மூலமது சித்தியானால்மூவுலகுஞ் சஞ்சரித்துதிரிய
லாகும்நச்சைநிறக்காயமுமேமாகனிந்துமின்னுங்க
டகன்றுஆறுதலந்தன்னில்தோன்றும், அச்சைநிற

வரதமது சொன்னபடிகேட்குந்துரியத்தின் சூட்ச
மெல்லாந்தோன்றும்பாரே ௭

பாரென்றுபுரியட்டகாலில்சேர்க்கும்பனிச்செ
ன்று மூலத்திற்சோதிகாணும், காரென்றநீபவொ
ளிகண்ணே கூசுங்கணபதிதாகண்முன்னேநிர்த்தஞ்
செய்வார், ஊரென்றபோகத்துக்குறுதிசொல்வார்
உற்பனமாம்வாதத்தினுண்மைசொல்வார்சேரென்
றசதாசிவத்தினிலையுஞ் சொல்வார் நீச்சென்றுவிட்
டாக்கால் போகம்போச்சே. ௮

போச்சென்றுவிடுகாதேமூலந்தன்னைப்போகை
யிலுமிருக்கையிலுமனத்தையூனு, பேச்சென்றபிரச
த்துங்களேபக்கம் புறத்திருந்துலட்சியத்தைப்பூட்
டிவாங்குமாச்சென்றுவாசியைநீதவறிட்டாதேம
னந்தன்னைமூலத்தில்மருவிச்சேர்க்கும், வேச்சென்
றசடினம்போல்முன்னேகாணும் விடுகாதேமாச்ச
ளைப்விரைந்து உண்ணே. ௯

உன்னியேபழகுமட்டும்கசோய்க்காணுமுட்புகு
ந்துபார்த்துவந்தா லுறுதிகூடும்,வன்னியேதுலங்க
மட்டுமனச்சலைக்கு மாசற்றவொளிவுகண்டால்மகி
ழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிடையிற்கூடும்
பேரானசுழினைதன்னில்கெட்டிட்டேறும்நன்னியே
நமன்வெருண்டு அப்பாற்போவா னெல்லாங்கடி
கையுமாய் காட்டமாமே. ௧௦

போகர் முக்கோணசக்கரமகிமை-௧௦-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

போகமுனிவர்.

பறங்கிபாஷாண வைப்பு-அ.

கூட்டியேமும்முறைதான் செய்தாயானால்
கொடுசிவப்பாய்சவ்வீர மிருக்கும்பாரு
நீட்டியேசிறுவிஷமும் பலமுஞ்சு
நெடியானஅலரிவேற் பட்டைபலம்பத்து
வாட்டியேகெந்தகந்தான் பலமும்ரெண்டு
முட்டையாமஞ்சளென்ற கருவாலாட்டி
மூட்டியேவில்லைப்பண்ணிப் புடத்தைலம்வாங்கி
வகையானவீரத்தில்சருக்குப்போடே. க
போட்டடனேமெழுகான பதத்தில்வாங்கிப்
போரானரேக்குசுற்றிவைக்கத்தின்னுப்போடும்
நீட்டடனேவுள்ளுக்கு நாலுதங்கம்
நிகழாமல்சுற்றிவைக்கத் தின்னுப்போடும்
மூட்டடனே ஆயிரத்துக் கொன்றேயிய
முசியாதேபதினாறு மாற்றுமாகும்
மாட்டடனேவுபசாரங்க ளியமாகு
மாசற்றவீரத்தை யொளித்தார்பாரே உ
ஒளித்தாரோநாதாக்கள் ளென்றுசொல்லி
[illegible]

அனித்தாரேலோகத்தோர் பிழைக்கவென்று
ஆச்சரியம்வீரம்விட்டால் வாதம்போச்சு
கனித்தாரேமுன்சொன்ன வீரமெல்லாங்
காரமிடும்வயித்தியத்துக்காகுஞ்சொன்னேன்
சுனித்தாயேயமொன்றுங் காணுதேங்கிச்
சுணங்களாய்ச்சிட்டலைந்து மாள்வான்றானே.
மாளாமல்பரங்கியென்ற பாஷாணத்தை
மகிழ்வாகவைக்கிறதோர் முறையைக்கேளு
தாளாமல்குதமொரு பலந்தான்பத்து
சாதகமாய்க்கல்லுப்புப் பலந்தானெட்டு
மீளாமல்வெள்ளையென்ற பாஷாணமைந்து
விரவியேகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
கேளாமல்திராவகத்தா லெட்டுநாளாட்டிக்
கெடியாகப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்ற. ௪
மேருக்கேயேற்றியபின் வாலுகையில்வைத்து
விதமாகத்தீயுநகள் பனிரண்டுசாமம்
பேருக்கேபதங்கமது யிறங்கியேதும்
பெருந்தேங்காய்போலிருக்கும்பாஷாணந்தான்
பேருக்கமுன்போல மருந்துகூட்டிப்
பேசாதேதிராவகத்தை விட்டுஆட்டிப்
பாருக்கேபொடிபண்ணி மேருகேற்றிப்
பக்குவமாய்வாலுகையில் பதித்திடாயே.
...பனிரெண்டு சாமந்தீயை
...டு

விதித்திட்டபக்குவத்தி லிறக்கிப்பாரு
மேலோடுதள்ளியே பொடியாய்ப்பண்ணு
மதித்திட்டமுன்போல மருந்துகூட்டி
மறவாதேமூன்றுதரந் திறந்தாயானால்
சதித்திட்டுபறங்கியென்ற பாஷாணமாகும்
சண்ணிமைக்குள்ரசிதவித்தை யாகும்பாரே.

பாரப்பாபறங்கியென்ற பாஷாணந்தான்
பலமெடுத்தாஅயசட்டிக் குள்ளேவைத்து
நேரப்பாதுண்டிப்பால் நாலுசாமம்
நீந்தாதே சுருக்கிடவே மெழுக்காய்போகும்
தூரப்பாயிரும்புசெம்பில்நூற்றுக்கொண்டு
துடியானரசிதமது பதினாறும்
சீரப்பாசரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
சிறுபிள்ளையாடுமிந்த வாதந்தானே. எ

வாதமென்றால்கொஞ்சத்தில் கிடைக்குமோதான்
மகத்தானயோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர்
நீதமென்றபஞ்சகர்த்தா ளிவர்களெல்லாம்
நேர்ப்பகார்ப்பையிலுந் தப்பிப்போகும்
வேதமென்றஅந்தரத்தின் முடிவுகேற்கும்
விரைந்தமனோன்மணித்தாயார் சொல்லயானும்
பாதமென்றன்சிரசில்வைத்துக் கேட்டுக்கேட்டுப்
பரிவாகப்பிள்ளைகட்கா லுரைசெய்தேனே. அ

போகர் பரங்கிபாஷாணவைப்பு-அ.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அறுபத்தாறுவது,

போகமுனிவர்

காத்தாடிவித்தை-௯.

தானானபிரமகோடிவித்தைசெய்தேன்
தாக்கானகாத்தாடி வித்தைவித்தை
மானானவித்தையிது மதிகவித்தை
மாணாக்கன்புகலுகிறேன் மகிமைகேளு
லவனானபட்டமது கெஜமோபத்து
வேகமுடன்நீளமது கெஜமோபத்து
பானானவட்டமது நடுவட்டந்தான்
பாங்குடனேவுள்வட்ட முழந்தான்ரெண்டே.
இரண்டானபக்கவட்ட மூன்றேயாகு
மெழிலானசெடுவட்டம் நாலேயாகும்
முரண்டானவெளிவட்டம் சக்கரம்போல்
மூத்தின்உள்வட்டம் கமலமாகும்
திரண்டானசுற்றோரம் கம்பியப்பா
திரளானகம்பிகளில் காதாரண்டாம்
உருண்டானநடுக்கம்பில் சூட்சாதாரம்
வுத்தமனேபுரம்வட்ட வளையமாமே. ௨

வளையுடனேயொவ்வொன்றில் கொளுசுமாகும்
வரிகளிலேகாந்தமது சத்தேயாகும்
களையுடனேநாரென்ற பட்டேயாகும்
கம்பிகளில்தையல்களை வோட்டவேணும்
துளையானகொளுசுகளில் குண்டேயாகும்
தோறுதகயறுகளில் சூட்சமாட்டு
மூளையுடனேபூமிதனில் கயிறைமாட்டி
மூர்க்கமுடன்பறக்குகையில் கயிறைத்தட்டே.

தட்டையிலேகாத்தாடி தான்பறந்து
சந்திரனார்மண்டலத்தி னளவுமட்டும்
கெட்டையிலேதான்பறந்து நின்றுவாடும்
நிலையானசூட்சத்தின் சூட்சத்தாலே
முட்டையிலேயுள்ளிருந்த கருவைப்போலு
மொக்குடனேநின்றாடும் நெடுநேரந்தான்
சட்டையிலேநாற்பட்டுக் காற்றைக்கொண்டு
சடுதியிலேதானெடுக்கும் பான்மைபாரே. ௪

பான்மையாம்வாதமது மேலேதாரம்
பற்றுகையில்காத்தாடி மேலேநோக்கும்
வான்மையுடனடுக்கம்பி வட்டந்தன்னில்
வானானசூட்சாதி சூட்சந்தன்னை

மேன்மையுடன்கயிர்மாட்டி சுறுக்கும்போது
மெல்லெனவேகாத்தாடி யிறங்கலாகும்
தான்மையுடன்சுக்கானின் சூட்சமப்பா
தாரணியிலாரறிவார் விசுவர்தானே. ௫

விசுவனும்வேத கம்மாளசித்தன்
வேணபடிசெய்துமல்லேலா சூட்சங்காண்பான்
பசுவுடனேகன்சேர்ந்த கதையைப்போல
கருத்தறியார்முழுமூடர் காண்பரோதான்
முசுருடையயிரும்பதினில் காந்தஞ்சேர்ந்து
முடித்தார்கள்காத்தாடி வினோதவித்தை
ஈசுருண்டாய்சூட்சாதி சூட்சமார்க்கம்
நாமுரைத்தபடியாருங் கண்டிடாரே. ௬

கண்டபடிகருத்துடைய சித்தர்தாமுங்
காசினியில்செய்தவருங் கண்டோரில்லை
கண்டபடிகாத்தாடி சூட்சாசூட்சங்
கயிர்நிற்கும்வழியறியார் துறையுங்காணார்
கண்டபடிகருவூரார் செய்துபார்த்தார்
கருத்திலேயவர்தனக்குந் தோன்றவில்லை
கண்டபடியென்றனிட யுத்தியாலே
காத்தாடியான்முடித்தே ஞானியோர்க்கே.

முடித்தேனேசினமென்ற பதியில்தானும்
முனையாகனாத்தாடி யடிவாரத்தில்
படித்தளமாந்தோணியது மிகபோல்கட்டி
பாங்கானமாருகைபோல் தானமைத்து
குடித்தெனமாஆசனங்கள்பதி னாயிரம்பேர்
குடையடியில்தானேத்திக் கொண்டுசென்று
நடிப்புடனேதேவாதி தேவர்தானும்
நாணமுற்றுப்பார்த்திடவே நடத்தினேனே.

நடத்தினேன்சினபதி சனங்களெல்லாம்
நலமுடனேகாத்தாடி தன்னிற்கொண்டு
திடத்துடனேசினபதி மூன்றுகாதம்
திறமையுடன்சுத்திவந்தேன் சித்தர்மெச்ச
வடத்திடமாய்சூத்திரக் கயிர்திரட்டி
வாகுடனேசினபதி யிறக்கிவிட்டேன்
தடத்துடனேசினபதி தனங்களெல்லாஞ்
சந்தோஷத்தென்பேரி லன்புற்றாரே. ௯

போகர் காத்தாடிவித்தை-௯.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அறுபத்தேழாவது,

போகமுனிவர்

நேத்திரரோகத்தயிலம்-கூ.

உறுதியாயின்னமொன்று பாகம்பாரு
    வுண்மையாயுரைக்கிறே னுறுதியாக
கிறுதியாய்நெல்லிக்காய்ச் சார்தானாழி
    நீடானகையானின் சாருநாழி
ப்றுதியாமுசுக்கைச்சார் நாழியாகும்
    பாங்கானவெள்ளருஞ் சார்தானாழி
மூறுதியாம்பென்னெண்ணெய் படிதானென்று
    துடிப்புடனேயாவின்பால் படிதானென்றே.
ஒன்றானஇளநீரு படிதானென்று
    வுத்தமனேயிதிற்சேர்க்க மருந்துகேளு
யன்றானகற்கவகை கடுக்காய்த்தான்றி
    பாங்கானசந்தனமு மகிலுங்கூட்டி
தன்றானவில்லாமிச்சு வெட்டிவேரு
    தாக்கானசந்தனமு மகிலுங்கூட்டி
நன்றானநன்னாரி கோரைதானும்
    குறிம்பானபச்சிலையு மொக்கச்சேரே. உ

சேர்க்கவேவதிமதுரம் தேவதாரம்
சிறப்பானகச்சோலம் சீரங்கூட்டி
பார்க்கவேமுட்டியுடன் சாம்பிராணி
பாகமுடன்யேலக்காய் கோஷ்டந்தானும்
தீர்க்கமுடன்வலம்புரியு மிடம்புரியுமாகும்
திறமானசீரகமு மொக்கக்கூட்டி
ஏர்க்கவேசடாமாஞ்சி பூலாதானும்
மெழிலானதண்ணிமிட்டான் கிழங்குமாமே.
கிழங்கானசரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
கெணிதமுடன்வகைவகைக்குப்பலந்தான்காலம்
தழங்கானசரக்கெல்லாம் வொன்றாக்கூட்டித்
தயவாகதேங்காய்ப்பால் தன்னாலாட்டி
வழங்கானவெண்ணெய்தனில் கலக்கியப்பா
வாகுடனேமெழுகுபதம் தன்னிற்காய்ச்சி
பழங்கமுடன்கணபதியைப் போற்றியேதான்
பாகமுடன்சிவப்பதாய் காச்சிடாயே. ௧
காய்ச்சவேவெண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு
கலங்காமல்சீசாவி லடைத்துமைந்தா
பாய்ச்சலுடன்வாரத்திற் கிரண்டுமுறையப்பா
பாலகனேமுழுகிவரப் பலனைக்கேளு
தீச்சலென்றபிடறிவலி சன்னிபாதம்
திகழானமயக்கமுதல் காணாதோடும்

மாய்ச்சலுடன்நேத்திரத்தின் ரோகம்போகும்
மகத்தானவொருதலைநோய் பெரும்பாரே. ௫

ஏகுமேபாலவலி சன்னிபாதம்
மெழிலானகலைகளப்பு மெல்லாமாறும்
போகுமேமந்தார காசமாகும்
பொடிவானகண்கூச்சம் பூழுவெட்டும்போம்
சாருமேகண்ணில்நீர்வடிதலும்போம்
சார்பானகுதற்கம்மல் சன்னலாகு
பாருடனேபித்தயிலங் கொள்ளும்போது
பறக்குமடா நேத்திரநோ யகலும்பாரே. ௬

அகலுமேபத்தியமோ வரையக்கேளு
அப்பனேகாரப்பென்ற பதார்த்தந்தள்ளு
நிகலவேபகல்நித்திரைக் கொள்ளலாகா
நீடுழிநாள்வரைக்கும் போகமாகா
தகல்வேசிதனமாம் பண்டமாகா
தாக்கானபுளிபுகையு மதிகமாகா
புகலவேகாலாங்கி நாயர்பாதம்
புகழுடனேயான்வணங்கிபுகன்றிட்டேனே. ௭

புகன்றிட்டேன் தயிலமது வென்னசொல்வேன்
புகழானசர்தனுதியிதற்கொவ்வாது

தகன்றிட்டசாஸ்திரத்தி லநேகமுண்டு
தக்கவேயாருந்தான் சொல்லவில்லை
அகன்றிட்டசாஸ்திரத்தி லநேகமுண்டு
அப்பனேயான்சொன்ன கவிபோலல்ல
பகன்றிட்டநாதாக்கள் முனிவர்தாமும்
பாடினார்கோர்வைகளு மனந்தமுண்டே. அ

உண்டானசாத்திரங்க ளநேகமுண்டு
உத்தமனேயென்போலே யாருஞ்சொல்வார்
திரண்டானபோக் கேழாயிரந்தான்
திரட்டினென்சத்தகாண்டத் திறமதாக
பண்டானசிசபதி யுலகத்தார்க்கும்
பலபலவாமோதிவைத்தேன் பான்மையாக
சண்டாளமானதொரு தேசத்தார்க்குச்
சாற்றினால்பாவம்வரு மென்றாலே. க

போகர் நேத்திரரோகத்தைலம்-க.

முற்றிற்று.

சிவமயம்,

அறுபத்தேட்டாவது,

போகமுனிவர்

பொம்மைகாகிதம் ஓட்டம்-எ.

தாமானமைபொன்று சொல்லக்கேளு
சார்பானகாகிதத்தில் தங்கவர்ணம்
காமானுரஞ்சனென்ற கோபிதன்னால்
களரவிடுவிலாம்பிசினைச்சமனதாக
பூமான்போலொருருவம் மெழுதியப்பா
பொங்கமுடனவ்வருவில் தூவக்கேளு
தேமமானதொருசரக்குசொல்வேன்
வித்தகனேமேன்மையுடன் செய்துபாரே. க

செப்பவேசாரமது பலமொன்றாகும்
சேர்மானங்கெந்திபொரு பலமொன்றாகும்
அப்பவேசாரமது பலமொன்றாகும்
அப்புறவாம்வெண்வங்கம் பலமொன்றாகும்
கைபவேகாரமது சினங்காலா
நாட்டமுடன்கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய்

வெப்பவேபொடியாக்கி குப்பிக்கிட்டு
வென்மகனேகல்லாலே சிலைபோடே ௨
போடவேசிலைபது வலுவாய்ச்செய்து
பொங்கமுடன்தளவாயாகு சட்டிதன்னில்
கூடவேமணலதனை பரிகொட்டி
கும்புறவாய்புட்டிகடு மையம்வைத்து
மூடவேமணலதனை மேலேகொட்டி
முக்கியமாய்சட்டிகொண்டு மேலேமூடி
நீடவேசிலையது வலுவாய்ச்செய்து
நினைவாகரவிதனிலே காயப்போடே. ௩
காய்ந்தபின்புவாலுகையா மெந்திரத்தில்
கருவாகத்தீமூட்டி வெட்டுசாமந்
தோய்ந்திடவேதானெரிப்பாய் மைந்தாகேளு
தோற்றமுடன்பதங்கமது யேறிநிற்கும்
மாய்ந்திடவேசொர்னமென்ற பதங்கந்தானும்
மகத்தானபதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
வாய்ந்திடவேமுன்சொன்ன வரனந்தன்னில்
மார்க்கமுடன்றான்தேப்க்க சொலிப்புண்டாமே
சொலிக்கவேயௌவர்ன வாளுலுந்தான்
சூட்சமுடன்முன்னெழுதி மேலேதூவு
பலிக்கவேபிசினியது பதங்கந்தன்னை
பாகமுடன்தானிருக்கும் பண்மைப்பாரு

ஒளிக்கவேசெகசோதி யென்னசொல்வே
னுத்தமனேரூபலா வர்ணந்தோற்றும்
செலித்துவேபதங்கமதுசொர்னமென்பார்
பேரானவெள்வங்கக் கூத்துதானே. ௬
கூத்தானகாகிதங்கள் வர்ணபேதங்
கூறுவேன்மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று
சார்த்தானவெள்வங்கஞ் சூதந்தானும்
நாயகனேவரிதாரம் மடல்துத்தந்தான்
காத்தானலிங்கமுடன் செங்கால்பச்சை
கருவானநாகமொடு கெந்திதானுந்
துத்தானசாரமுடன் மதியுப்போடு
தடியானகண்டரொடு பேதியாமே. ௬
பேதியாம்வரப்பொடியும் பச்சைலோபி
பேரானதாரமுடன் சங்கால்பச்சை
சோதியாமித்தனையும் வர்ணபேதம்
தோராதரூபமது வதிகங்காட்டும்
வாதியாங்கண்டறிவார் சரக்கின்பேதம்
வகையுடனேமற்றவர்கள் காணமாட்டார்
நீதியாமித்தனையு மாருதாரம்
நிலையானவரணத்துக் குறுதியாமே. எ

போகர் பொம்மைகாகிதங்கள் ட்டம்-எ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தோன்பதாவது,

போகமுனிவர்

சூதமுனி நாடி-௩௰.

வாதமதுமுன்னெழுந்து தாழ்ந்துசற்றே
மயிலதுபோல்நடைநடந்து மங்குமாகில்
சேதமதுஇல்லையென்பத் தாருமாண்டிற்
செய்பவர்மரணமொன்று தீர்க்கமாகா
நாதமதுகுறைந்துவிடில் போலேகண்டால்
நாளெட்டில்மரணமென்று நவிலலாகும்
பேதமதுஇல்லையிது பிசகிடாமல்
பெரியவனுஞ்சூதமுனி பேசுங்காலே. க

காலானபித்தமது துடியேகண்டு
கனலெழுந்துவந்திடில் சீதமாச்சு
மாலாகிலும்பார்க்க மருந்துமில்லை
மரணமதுமூன்றுதிங்கள் வரிசையாகும்
நாலானபித்தமது தாங்கந்தொங்கி
நடைநடந்துபாம்பதுபோல் நடக்குமாகில்
மேலானபதின்மூன்றுத் திங்கள் தன்னில்
வீற்றிருந்தரூடபூமியும்விருப்பிப்பாரே. உ

பாரப்பாவயித்தியனே மரணநாடி
பாங்குடனேசொல்லுகிறேன் பாரின்மீது ச

சேரப்பாசீதமது சிலேத்துமமாகும்
    சிலதியேபாலைமபோல் நடந்துதானால்
கூரப்பாசாவுபதி னென்றுமாண்டி
    குறையில்லைகண்டதுபோல் நடந்துதானால்
பாரப்பாநாள்வந்து தென்றுசொல்லி
    மருந்துகளையருந்தாம லிருந்திடாரே. க
இருந்திடவேபின்னமொரு குறிதான்கேளு
    இயல்பானவாதமது கீழ்நோக்கி
லருந்திடவேமேலேகி நடக்குமாகி
    லப்பனேயன்பதுநா ளாகுமென்ன
மரிந்திடவேபித்தமது தொங்கிச்சற்றே
    நுணிநாக்கு அசைவதுபோ லசையுமாகில்
சரந்திடவேலிக்கமது கழிச்சலாகிச்
    சோர்வுடனேவைகுந்தஞ் சுகந்தாமே. உ
ஆமடாகண்சிவந்து சுழித்துவாங்கி
    யறிவுகெட்டுமதிமயங்கி யோசைகுன்றிற்
போமடாஆறுநாள் சீவன்போகும்
    போதமதுநின்றுசற்றே பேசுமாகில்
நாமடாபித்தமது விழவேயில்லை
    நம்பரிதுவம்பிவரும் நாடாதேகேள்
சாமடாமூன்றுநாள்சீவன்போகும்
    சக்காரமுமறுதிவென்றே சாற்றலாமே. ௩

சாற்றுகிறேன்வாதபித்த சிலேத்துமமூன்றுஞ்
சாவானதசநாடி பத்துண்டென்றும்
ஏற்றுகிறேனோர்விரலுக் கிரண்டுநாடி
யியலானஐவிரற்குப் பத்துநாடி
மாற்றுகிறேன் தற்சனியாம் விரலுக்குதான்
வகுத்தறிவீர்பிராணனொடு அபானன்றானும்
போற்றுகிறேன்தற்சனியாம் விரலுக்குத்தான்
புகழ்பெரியனொடு வியானனாமே. ௬

ஆகுமேமத்திமையாம் விரலிற்றானே
அடுத்துநின்றகூர்மனோ நோக்காதானு
போகுமேஅனாமியெனும் விரலிற்றானும்
புகழ்பெரியசமானனொடு கிரிகரன்றான்
ஏகுமேகனிஷ்டக விரலில்தானே
யியல்பானதேவனொடு தனஞ்செயன்றான்
தாகுமேயிப்படியே விரலில்தானுந்
தானிருக்குஞ்சயன்றான் சமானனாமே. ௭

தனஞ்செயனுந்தசவாய்வு பத்தேயாகுஞ்
சாற்றுகிறேன் தசநாடி முன்போலேதான்
தனஞ்செயனுமிடையினொடும் பிங்கலையிமாகும்
காட்டிநின்றசுழிமுனைசிங் குறெயிமாகும்
தனஞ்சயனும்புருடனங்களாந் தாரனொடு
தனித்துநின்றஅசுவினி அலம்புருடனுங்

தனஞ்செயனுஞ்சங்கினியுங் குமுதனோடு
வகுத்துநின்ற தசநாடி பத்ததாமே. ௮
பத்தாகும்வாதபித்த சிலேத்தும்மூன்றும்
பக்குவங்கள் தப்பியே பதறுமாகில்
வத்தாதசீதமது வந்துதோன்றில்
வறட்சியுடன்விக்கலது குளிர்ச்சிமேவும்
எத்தாதஇளைப்புடனே பேச்சுமில்லை
பிதமானவாதமது விழுந்தென்றால்
அத்தமவர்க்கிருபத்தோர் நாளில்சாவா
ராதிநிர்தம்பித்தமதைப் பிரிந்துபாரே.
பிரிந்துபார்பித்தமது அசைவுநின்றால்
பேசரிதுமரணமது நிமிஷமாகுங்
தெரிந்துபார்சிலேத்துமமது வசைவுநின்றால்
தேகம்விட்டேகிவிடு மிருபதாநாள்
வறித்துபார்நாடியது முப்பதுக்தான்
வாகாகச்சொல்லிவிட்டே னுந்தனுக்காய்
குறிந்துபார்பித்தமொடு வாதங்கூடில்
குறிசொல்வேனேழிரண்டிற்குறைந்துபோமே
குறைந்துபோம்வாதமொடு சீதங்கூடிற்
கூட்டிலேமாற்றிவிடுஞ் சயத்தைதானும்
நிறைந்துபோங்கபயினை யிறைப்புமாகும்
நெஞ்சடைக்குங்காதடைக்கும் நிலைமையில்லை

மறந்துபோம்பித்தமதில் வாதஞ்சேரில்
வலிக்குன்மம்வாந்தியுமாம் அன்னந்தள்ளும்
உறைந்துபோமின்னமொரு குறியைச்சொல்வேன்
உயிர்நிலைக்குவிரதநிலை உரைக்கிறேனே. ௧௧
உரைக்கிறேன்சிதத்தில் வாதங்கூடி
துதிரவலிகொண்டுமிக வுடம்புவிங்கும்
நிலைக்கிறேன்பித்தமது வசைவுகண்டால்
நெஞ்சுவதிப்பிறவலிப்பு நெஞ்சுக்குத்து
மறைக்கிறேசரேழில் மரணமாவார் [கும்
கண்டடைதனிலெரிவெழும்பிவழிவைப்பார்
அறைக்கிறதோர்மருந்துதனைச் செல்லவொட்டார்
வாக்கரிதுகொள்ளுமடா வநின்பேர்கேளே.
கேளப்பாமூன்றுமிக வசைவுநின்று
கெடியானரவிமூன்றில் துடிப்புகாண்கில்
நாளப்பாசிசுனத்திற் சூடுகொள்ளும்
நலமானமூத்திரமுஞ் சிறுத்துப்போகுங்
தானப்பாபிராணவலி யெரிவுகுத்துச்
சரீரத்தில்பெயர்வெழும்பி வாயுவாகுஞ்
சூடப்பாமலமனை வெளியிற்காணுங்
சுரங்காணுஞ்சதியோடு சோபங்காணும். ௧௩
சோபமாயேப்பமது கலந்துகாணுஞ்
சோதியங்களில்லையது துணிந்துமெய்த்தும்

தாபமொடுவிக்கல்வந்தால் நீரைக்கட்டிச்
சஞ்சலத்தையுண்டாக்கு மலமுங்கட்டும்
வாதமுடன்தேகமது கூடும்போது
வந்துவிடுமிழும்புடனே யிருப்பதானல்
பூதமதுகூடுவிட்டு எகிறிப்பாயும்
பொய்யல்லசூதமுனி புகழ்ந்திட்டேனே. ௧௪
புகழ்ந்திட்டேன்சன்னியெல்லா மூன்றுக்குள்ளே
பூட்டினேன்சிலேற்பனத்தைப்புகந்துக்கேளு
இகழ்ந்திட்டேன்வாதபித்தம் பார்க்கவேண்டா
மினிதானசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகு
மகிழ்ந்திட்டேன்சிலேற்பலத்தைப் பிரிந்துபார்கில்
மதித்தெழுந்துதயாதுபோல் பொங்கித்தண்டா [ல்
நகழ்ந்திட்டவிசைபோச்சு ஆவிபோச்சு
தப்பாதுஎழுபதுநாள் தான்சொன்னோமே.
சொன்னதினல்நாடியெல்லாங் காணர்காணர்
சூட்சமாய்நிலையறிந்து சொல்லவேணும்
இன்னதினலாகாது யென்றேயெண்ணி
இருமாந்துதிரிந்தார்கள் காணர்காணர்
முன்னதினல்வாதநிலை பார்க்கவேணும்
முறைப்படியேதொந்தநிலை யறியவேணும்
பின்னதனல்வேறொன்றும் பார்க்கவேண்டும்
பிரிந்துவருநாடியெல்லாம் பேரக்கேளே

கேளப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு
விசிதருமாய்ச்சொல்கிறேன் குணத்தைக்கேளு
நாளப்பா தினந்தோறும் வாய்வுமீறில்
நலமுடனே வலமிருகு மசனஞ்செல்லாச்
சூளப்பாகுடல்பொருமி வலியாய்க்காணும்
தொத்துமிகவாதபித்தங் கடினமாகுங்
கேளப்பாதேகமெல்லாம் பண்போலாகும்
சிக்கெனவே வலங்கழியுஞ் சீரைப்பாரே. கஎ

பாரப்பாமூலமதி லெழுந்தவாயு
பாங்குடனே நீருமது பதினோர்நாளில்
சீறப்பாதவறாமல் மருந்துசெய்தால்
தீருமதுவாதபித்த மிதிலேவாங்கு
ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால்
அண்டத்தில்சூடேறும் வாய்வுமீருந்
தாரப்பாகிராணியைப்போற் குணமேகண்டு
தவறுமன்பத்தோர் நாளில்தானே. கஅ

தானென்றகஷயமிருமல் நாடிகாணச்
சாற்றுகிறேன்பித்தமதில் சீதங்கூடிற்
கோனென்றசிரசுதனில் நீரேகொள்ளுங்
குத்துடனேயிருமல்களுங் கோழைகாணுந்
தேனென்றஇளைப்புவரு மிரத்தங்காணுந்
தீராதமாதயாறும் செப்பலாகு

முனென்றவுடம்புதனில் தீராரோக
    முறைக்கிறேனின்னமென்று முந்திமுந்தி.
முந்தியதோர்பாதமுடன் புறங்கால்பீச
    முகத்திலேவீக்கமது கண்டதானாற்
பிந்தியதோர்கழிச்சலுடன் கிருணியாகும்
    பேசரிதுதீராது சத்தியமாகுஞ்
சித்தியதோர்வாந்தியுடன் விக்கல்கண்டால்
    தீராதுதீராது திண்ணமாகும்
அத்தியதோர்க்ஷயமிருமல் சலக்கிருணி
    ஆறுலுந்தீராது அசாத்தியந்தானே. ௨௦
அசாத்தியந்தான்சொல்லுகிறேன் ராசாங்கத்தி
  லறிந்திடவேயின்னமொன்றுமடைவாய்க்கேளு
அசாத்தியந்தாநீர்க்கோவை சத்திவேகுன்மம்
    மானதொருவலிகுன்மம் யோனிப்புற்று
அசாத்தியந்தான்குறைநோவு நாக்கில்புத்து
    அண்டத்தில்பவுத்திரமுந்தொண்டைத்தூறும்
அசாத்தியந்தான்முதல்கிறக்குஉளவிச்சோடு
    ஆறுலுந்தீராது அறிந்துதானே. ௨௧
தானென்றசலக்கழிச்சல் மசமசப்புத்
    தலைதனிலேவைத்தெழுந்த பிளவைத்தானுங்
காணென்றருத்திரவலி காசிகண்டமாலை
    கன்னத்திற்புத்துடனே குமாகண்டன்

தேனென்றமாவாதஞ் சன்னிவாதஞ்
சேத்துசமயமுளமாந்தை சுரமாந்தைகவிசை
ஊனென்றுஉயிரழிக்கு மளவுபோகா
துள்ளபடிசொன்னோம்நாம்வாதநிலைப்பாரே
வாதமதுகீழேநோக்காதிருந்து
மயக்கத்திற்சேராதே பலைல்தாழாதே
பேதமதுசெய்யாமற் பிலத்திருந்தாற்
பிராணனங்கேபிலத்திருக்கும் பிசகோவில்லை
நீதமதுதப்பியே ஐயத்தோடே
நீர்வாதஞ்சோர்ந்துகீழ்நேரேயோடில்
தீதானவியாதியெல்லாஞ் செனிப்பித்தோடுஞ்
சிருடையவாதநிலை நாடிதேறே. ௨௯
நாடியுடவிதங்களெல்லாம் வாதவீட்டிற்
நாடலாமலையாதே நலமாய்பாரு
தேடிவரும்நோய்களெல்லாம் ராசாவைத்தான்
சேர்ந்துநின்றூர்களுமனஞ்செப்பவேண்டாம்
சாடிவரும்பித்தமது ராசன்கீழே
சமைந்திருப்பான்தைரியவா னவனத்தனல்ல
கொடியகலமுண்டவர்க்குக் குற்றஞ்செய்தார்
கொடுமைசெய்தசீததைை அழைப்பாரென்றே
அழைத்துடனே அநுபவிப்பான் பித்தராச
னதுகேட்பான்சீதமது அம்புபோலே
களைத்துடனேவந்திழுப்பான் கயிறுகட்டிக்
கண்ணெல்லாமுழுப்பிரளக் கயந்தான்வந்து

வளைத்துடனே அக்கினியும் விந்துகண்ணீர்
மண்ணுங்கரைந்துவிடும் வகைதான்பாரு
இளைத்துடனே கூடுவிட் டேகும்பாரு
இன்னமொருகூறியதனை யியம்புவோமே.
இயம்புகிறேன்வாதமொடு பித்தங்கூடி
யினிப்பானதொத்திப்பென் றறியலாகும்
நயம்பெறவேசிலேற்பனமுங் கூடிற்றானால்
நாட்டலாகுடிலமென்றே நாட்டலாகுஞ்
சயம்பெறவேபித்தமது வீழ்ந்துபோனாற்
சொல்லரிதுபேசாதே சுருக்கதாகும்
இயம்புகிறேன்கபம்வீழ்ந்தா லாறுமாதம்
இனிதானசடலமது எகும்பாரே. ௨௬
சடலமதுபேகிவிடும் வகைதான்கேளு
சாற்றுகிறேன்வாதத்தில் நிலையைப்பாரு
உடலமதுநடுநடுங்கி திரைந்துதானால்
ஒன்பதாமாதத்திற் சவாரென்றுங்
சடலுமதுகலங்கிவிடும் வித்தாரசன்
கதித்திருந்துவிடுவிட்டேகபத்திற்சென்றால்
நடலமதுகுறைந்துவிடு மறுபதாநாளில்
நாடுவிட்டுகாடுபுகும் நடையைப்பாரே. ௨௭
நடையதுவேயறிந்தாக்கா லெறுதாரம்
நாள்தனிலேயறிவார்கள் ஞானவார்

விடைதனிலேஏறிவரும் சிவனுசொல்ல
வேதாந்தசூதமுனி வெளியிற்போட்டேன்
கடைதனிலேயின்னமொருசூட்சஞ்சொல்வேன்
கருத்தறியாநாளதுவே நீளதாகி
யிடைதனிலேபேழாநாள் சாவாரென்றும்
இனிதானசூதமுனி யியம்பினாரே. உ௮

இயம்பினார்நாடியெல்லா மிந்தநூலில்
யிடையினொடுபின்கலையுஞ் சுழிமுனையுமாகும்
இயம்பினார்நாடியெல்லா மிந்தநூலில்
இடுக்கங்கலொன்றுமில்லை யிருக்கலாகும்
இயம்பினார்குடிலமது தோன்றிச்சீத
மெழும்பினார்பணிபளவு மெய்துந்தானே. உ௯

தானென்றநாடிநிலை யறியவேணுஞ்
சதாகாலஞ்சரித்திரத்தைப்பார்க்கவேணுந்
ஊனென்றதத்துவங்கள் சீரக்கூறும்
உற்றுணர்ந்துபஞ்ச பாதகங்கள்நீக்கி
தேனென்றமனோன்மணியாள் பாதந்தன்னைத்
தினந்தோறுமாறாமல் சேவித்தேற்றி
நானென்றஆணவங்கள் மாய்கையற்று
நல்லபரிகாரஞ்செய் நாடிமுற்றே. ௩0

சூதமுனிநாடி-௩0.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அறுபத்தொன்பதாவது

சூதமகாமுனிவர்

ராஜாங்கநாடி-௨௫

வாதமதுமுன்னெழுந்துதாழ்ந்துசற்றேமயிலது போல்நடைநடந்துமங்குமாகில்,சேதமதுஇல்லையென்பத்தாறுமாண்டிற் செப்பலாமரணமென்றுதீர்க்கமாகாதமதுகுறைந்துவிடில்போலேகண்டால்நாளெட்டில்மரணமென்றுநவிலவாகும்,பேதமதுயில்லைதுபிசகிடாமல் பெரியவனுஞ்சூதமுனி பேசுங்காலே. ௧

காலானபித்தமதுநாடியேகண்டு கனலெழுந்துவந்திடுகில் சீதமாச்சு, மாலாகிலும்பார்க்க மருந்துமில்லைமரணமதுமூன்றுதிங்கள்வரிசையாகும்நாலானபித்தமதுவெங்கத்தொங்கிநடைநடந்துபாம்பது போல் நடக்குமாகில்,மேலானபதிமூன்றுந்திங்கள் தன்னில் வீற்றிருந்தகூடழியும் விரும்பிப்பாரே. ௨

பாரப்பா வயித்தியனே மரணநாடிபாங்குடனே சொல்லுகிறேன்பாரின்மீறு,சேரப்பாசீதமதுசிலேற்பனமாகுஞ்சிதறியேயானைபோல்நடந்தானுய் கூறப்பாசாவுபதினென்றுமாண்டிர் குறைவில்லைந

ண்டதுபோல் நடந்ததானல், மாறப்பாநாள்வந்து
தென்றுசொல்லிமருந்துகளையருந்தாமலிருந்திடரே
இருந்திடவேயின்னமொருகுறிதான்கேளு இயல்
பானவாதமதுகீழே நோக்கி, மருந்திடவேமேலே
றிநடக்குமாகிலப்பனேபன்பதுநாளாகுமென்னம
றிந்திடவேபித்தமதுதொங்கிச்சற்றேமணிநாக்குஅ
சைவதுபோலசையுமாகில், சுரந்திடவேசிக்கமதுக
ழிச்சலாகிச் சோர்வுடனேவைகுந்தஞ்சுகமதாமே.
ஆமடாகண்சிவந்து சுழித்துவாங்கியளவுகெட்டு
மதிமயங்கி யோசைகுன்றிற், போமடாஆறுநாள்சீ
வன்போகும்வாதமதுநின்றுசற்றேபேசுமாகில்நா
மடாபித்தமது விழவில்லை நம்பரிதுவம்புவரும்நா
டாதேகேள், சாமமடாமூன்றுநாள் சீவன்போகு
ஞ் சக்கரமுமறுதியென்றே சாற்றலாமே. ௫

சாற்றுகிறேன்வாதபித்த சிலேற்பனமூன்றுச
கிதங்கள்தப்பியே கொள்ளுமாகில், வாழ்த்துகிறே
ன் சீதமதுவந்துதோன்றி வறட்சியொடுவிக்கல்வ
ருங்குளிர்ச்சியாகுமேவேற்றுகிறேன்இளப்புவரும்பே
ச்சோயில்லையிதமாகவாதமது வீழ்ந்துதென்றால், ஆ
ற்றுகிறேன் இருபத்தொன்றுநாள்சாவான் ஆதியந்
தம்பித்தமதை அறிந்துபாரே. ௬

அறிந்துபாராராஜாங்கமைந்துமுள்ளே அறிப்ாதபின்
னேகளும் நாடிகாண்பார், பிரிந்துபார்பித்ததுஅசை
வுமின்றால் பேசரிதுபோகமது மரணமாகும்,தெரிந்
துபார்சிலேற்பனமும் அசைநின்றால்திரேகமதுபே
யிவிடும்இருபதாநாள்குறிந்துபார்பித்தமொடுவாத
ங்கூடிகுறிசொல்வார்யேழாண்டில்விரைந்துபோமே

குறைந்துபோம்வாதமொடு சீதங்கூடில்கூட்டி
பேமாட்டிவிடும்க்ஷாரத்தைத்தாலும்நிறைந்துபோ
ம்கபவேலை யிளப்புமாகும் நெஞ்சடைப்புகாதலட்
ப்புநில்லையேயில்லை, வரைந்துபோம்பித்தமதில்வாத
ஞ்சேரில் வலிபருன்மம்வாந்திபொடு அன்னர்தள்
ளும்,உரைந்துபோம் இன்னமொரு குறியைச்சொ
ல்வேன்உயிர்நிலைக்குவாதநிலை உரைக்கிறேனே. அ

உறைக்கிறேன்வாதத்தில்சீதங்கூடில் உதிரவலி
கொண்டுமிக உடம்புவீங்கும்,மறைக்கவில்லைபதிறு
லில்மரணமாகும். மண்டைதனில்வெறிவெழும்பித்
தறவழியைப்பாக்கும்,கரைக்கின்றபுளிபோலகண்
ணேசொல்வேன்கண்டு சொல்வாய் ராஜாங்கநாடிக்
குள்ளே,அறைக்கிறமருந்துதனைச் சொல்லவொட்
டாதாக்கரித்துக்கொள்ளுமடா அதின்பேர்கேளே

கேளப்பாமூன் றுமிக அசைவுநின்றால் கெடியாக விரல்மூன்றின் றடிப்புக்காணில், நாளப்பாசனஆச னத்தில் சூடுகொள்ளும் நலமானமூத்திரமுஞ் சிறு த்துப்போகும், தாளப்பாபூரணவலி எரிவுகுத்துந்த னசிரத்தில் வேர்வெழும்பிவாயுமாகும்,சூளப்பாமூ லமிகவெளியில் காணுஞ் சுரங்காணுஞ் சதியோடு சோகங் காணும். கo

சோகமதெப்பதுவந்துகாணும் சோத்தியங்க ளில்லையது சுகமேஆகும், தாகமொடுவிக்கல்வந்தா ல்நீரைக்கட்டிச் சஞ்சலத்தையுண்டாக்குமலத்தைக் கட்டும் வாதமொடுசீதமதுவந்துகூடும் வந்திடுமிளை ப்புடனேயிருபதாநாள், தமதுகூடும் விட்டேபேசி ப்போகும்பொய்யல்லராஜாங்கப்புகழ்ந்திட்டேனே புகழ்ந்திட்டேன்சன்னியென்றமூன்றுக்குள்ளே பூட்டினேன் சிலேற்பனத்தைப் புகழ்ந்துப்பாருஇ ழுந்திட்டேவாதபித்தம்பார்க்கவேண்டாம் இனிதா னசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகும், மகிழ்ந்திட்டே ன்சிலேற்பனத்தைப் பிரிந்துபார்க்கில்மதித்தெழுந் ள் துடிப்போலே பேசிக்கண்டால், தாழ்ந்திட்டா ல்விசைபோச்சு ஆவிபோச்சு தப்பாது ஒன்பதாநா து தான் சொன்னேனே. கஉ

சொன்னதினால்நாடி யெல்லாங் காணார்காணார்
சூட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்லவேணும், என்னதி
னாலாகாது எண்ணுஎண்ணு இருதயத்தில் வைத்தா
க்காற் காணுங் காணும், அன்னமொழிபோனுடை
ய வாத்தாள்பாதம் வந்தித்துசிந்தித்து வரைகிறே
ன்கேள், பின்னதினால் வேறொன்றும் பார்க்கவே
ண்டாம்பிரிந்துவரும்நாடி யெல்லாம்பேசக்கேளே

கேளப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வுகோபிதமாய்
ச் சொல்லுகிறேன் குணத்தைக்கேளு, நாளப்பாதி
னந்தோறும் வாய்வுபிறந்து நலமுடனேமலமிறுக்
கும்கடினமாகும், சூளப்பாகுடலெரியும்வலியேகா
ணுந்தெந்தங்களுண்டானகடினமாகும், தேளப்பா
மலமீதில் தேரைக்காணுஞ் சிக்கெனவே வெல்லா
ங்கழியுஞ்சீரைப்பாரே. ௧௪

பாரப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு பாங்குடனே
நீருமது பதினாறுநாள், நீரப்பாதவிராமல் மருந்து
செய்தால் நீருமதுவாதபித்தம் அதிலேவாங்கும்,
ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால்அண்டத்தி
ல்சூடேறும் வாய்வுமீறும், காரப்பாகிராணிபோல்
குணமேகண்டுதட்டுமதுமண்டதோர்நாளில்தானே
தானென்றக்ஷயமிருமல்நாடிகாணச்சாற்றுகிறே
ன் புதமதிற் சீதங்காட்டிற், கோனென்ற சிரசதனி

ஷீரைக்கொள்ளுங் குத்தடனேயிருமல்வருங்கோ
ழைகாணுந்தேனென்றயிளைப்புவரும்ரத்தங்காணு
ம்திராதஆறமதில்செப்பலாகும்,ஊனென்றஉடம்
புதனில்திராரோகம் உரைக்கிறேன்இன்னமொன்
றமுந்திமுந்தி. கக

முந்தியதோர்பாதம் புரங்கால்பிச முகத்திலே
வீக்கமது கண்டதானால், பிந்தியதோர் கழிச்சலது
இறணியாகும் பேசரிதுதிராது திண்ணமாக, சுந்த
ரனே லதிமோகசையோகத்தால் சூடெழும்பிவந்த
நோய்கள் சொல்லொண்ணது, அசாத்தியந்தான்சொ
ல்லுகிறேன் ராஜாங்கத்தில் அறிந்திடவே யின்ன
தென்று அடைவாய்க்கேளு. கஎ

அசாத்தியந்தான் சீர்க்கோவை சத்திகுன்மம்ஆ
னதொருவலிகுன்மம் யோனிபபுத்து, அசாத்தியந்
தான்குறைவான லிங்கப்புத்து, ஆனதொருதொண்
டைதனில் தாறுமாகும், அசாதநியந்தான் மூசல்
இறக்கு உள்வீச்சேரடு ஆராலுந்திராது அறிந்
ததானே. கஅ

தானென்றுசலக்கழிச்சல் யோனிப்புத்து தலைத
னிலேதித்தெழுந்த பிளவைதானுங், கானென்ற உ
திரவலிகாசநோவு கண்டித்தமேகமறி கண்டந்திரா
ரோகம், தேனென்ற கொடிதனிலே பவுத்திரங்கள்
தீராது இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு, மானே

ன்ற உனமார்ந்தை யிவைகளெல்லாம் மகாவதை பண்ணுமடா வாதநாடி. கக

நாடிபுடவிதங்களெல்லாம் வாதவிட்டில்காட்டா மலில்லைபதை நலமாய்ப்பாரு, தேடிவரும் நோய்க ளெல்லாம் ராஜாவைத்தான்சேர்ந்துநின்றால்காணு மடாசெப்பலாகும், ஆடிவரும்பித்தமது ராஜன்கீ ழே அமர்ந்திருப்பான்தைர்யவா னவனைப்பார்த் தாற், கோடிகளாமுண்டுமவர்க்குக் குற்றஞ் செய் வோர்க்குணமாகுஞ் சீதமதைபழைப்பாய்நல்லே.

அழைத்துடனேயனுபவிப்பான் பித்தராஜன்அ துகேட்பான்க்ஷயமான ராஜன்தானும், கழைத்து டனெழுந்திருப்பான் அவன்றனக்கேதான்கண் மூடிமுருக்குமுன்னே பிழைக்காமல் வந்து, வழை த்துடனே அக்கினியும் விந்துதன்னில் வந்துமண் ணுங்கரைத்துவிடும் வகைதான்பாரு, இழைத்துட னே கூடுவிட்டுபோகும்பாரு இன்னமொரு குறியத னையியம்பக்கேளே. உக

இயம்புகிறேன் வாதமுடன் சீதங்கூடில் இயல் பாகதொந்திப்பென் றறியலாகும், நயம்பெறவே சிலேற்பனமுங் கூடித்தானுங் காட்டலார்குடிலமெ ன்று காட்டலாகும், சுயம்பெறவேகபம்விழுந்தால் ஆறுமாதம் சொல்லரிதுபேசரிது கறுக்கதாகும்,

இயம்புமின்றபித்தமது விளைந்ததானல் இனிதான சடலமது பேகுந்தானே. (௨௧)

சடலமது யேகிவிடு மகனே கேளுசாற்றுகிறேன்வாதத்திலேயஞ்சேர, உடலமது நடுங்குங்கிவிரையில் காணும் உத்தமனேநான் காமாத மரணமாவார், ஜடலமது கலங்கிவிடும் பித்தராஜன் சுகித்திருந்து விடுவிட்டு சுபத்திற் சேர்ந்தால், நடலமது குறைந்துவிடு இருபதாநாள் நாடுவிட்டுக் காடுபுகும் நடையைப்பாரே. ௨௩

நடையதுவே யறிந்தாக்காலாறுதாரம் நாள் தனிலேயறிவார்கள் நாதனுவார், வுடைதனிலே யேறிவரும் சிவனுர் சொல்ல வேதாந்தராஜ முனி வெளியில் போட்டார், கடைதனிலேயின்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன் கருத்தறியும் நாவாதவேவு: ரதாகும், இடைதனிலே யேழுநாள்சாவாமென்று இனிதானராஜமுனி இயம்பினுரே. ௨௪

இயம்பினுர்நாடியெல்லாம் இந்நூற்குள்ளே இருபத்தஞ்சல்லாமல் வேறேயில்லை, இயம்பினுர் நாடியெல்லாம் தெளிவாய்க்காண எனிகல்லநாடி குணமறியுந்தன்மை, இயபபினுா நாடி யெல்லாம் வகையாய்க்கண்டு இதமாகமானிடரின் கூறுசொல்ல, இயம்பினுர் நாடிகள் தொண்ணூற்ருறு இயல்பறிந்து குணமுரைப்பாய் நாடிமுறறே. ௨௫

ராஜாங்கநாடி -௨௫, முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபதாவது,

சுந்தரானந்தர்

பூஜாவிதி-௩௰.

ஆதிபராபரமான மூலனாய்
ளாறுமுகவனிருபதத்தை யன்பாய்போற்றி
வீடுநடுவீதிதனில் நின்றசோதி
விளங்கிநின்றசரஸ்வதியாள் பாதம்போற்றி
பாதியிறைவிமலரவி மருமைமால்தன்
பார்தனிலேயச்சுதன்றன் பாதம்போற்றிச்
சோதிமயமாகிநின்றப் பூசைதன்னை
சொல்லுகிறேன் கணபதிதான்பாதங்காப்பு.

கேளடாஅறுகோணந் தன்னைநன்றாய்க்
கீறவேணுறமுகன் பாதம்போற்றி
தானடாயிடைரேகைக் குறுக்கேகீறி
சாற்றுகிறேனொரு நெல்லுநீளமப்பா
வாண்டாபின்கலையின் ரேகைகீழே
வயணமாறுலு நெல்லுநீளங்கீறு
நீளடாசுழிமுனையின் ரேகைகீறி
நிகழ்த்துகிறேன் மூன்றுநெல்லுநீளங்கீறே.

கீறியேயிடையிடை ரேகைரெண்டும்
கீழாகப்பின்கலையின் மையங்கட்டி
ஆறிபசுழிமூனையும் ரேகையின்தா
ளாச்சரியம்கீழ்வாங்கி மேலேயேற்றித்
தாறியேசுழிமூனையின் ரேகைமூனெரண்டிற்
திறமாகப்பாய்ச்சியபின் கலைக்கேளு
மாறியேயிரண்டுநெல்லு நடுவேநிற்க
மைந்தனேயிரண்டுநெல்லுங் கடசிநிற்க. ௫
கடசிநெல்லும்நடுநெல்லும் பொருந்துமூனைமேல்
கடினமில்லையென்றொருநெல் மேலேவைத்து
தட்சியுடன்நெல்நுனியின் விரலையூன்றி
சுகமாகப்பின்கலையின் கீழேவாங்கி
நட்சியென்றசுழிமூனைமேற் பொருந்திவைத்து
நன்றாககீழ்வாங்கி நிற்கரேகை
விட்சியடாபின்கலையின் ரேகையென்று
விதமாகவதையுமிப் படியேகேற. ௬
இப்படியேவாங்கியே சுழியின்கீழே
யிதமாகமூன்றேகை நடுவிலேற்றி
இப்படியேஅதின்சரியாய் வாங்கிக்கொண்டு
யியம்புகிறேனிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்தால்
இப்படியேஆனந்த னிர்த்தஞ்செய்வாள்
இதுக்கிடுவுலகமெல்லாம் நலமேயில்லை
யிப்படியேகீறிலங்கோணஞ்சூழத்
திருக்கும்நடுக்கோணமென்றேயியம்பக்கேளே

இபம்புகிறேனடுவீட்டிற் கிடைபவீட்டி
லென்மகனேமஞ்சலிடு பின்கலையின்கேளு
நயம்புகிறேன்பச்சைபடா தாளாம்வீட்டில்
நன்றாகவென்னையிடு மூன்றுமாகச்சு
தபம்புகிறேன்மேல்மூன்றின் சிகப்புக்கேண்பின்
தபவாகத்தாள்கருப்பாய்ச் சாற்றிக்கொண்டு
வபம்புகிறேன்பஞ்சபாண மைந்துமாக
வாகாகவட்சரத்தை வரையக்கேளே. ௬
கேளப்பாமேல்மூன்றி னடுக்கோணத்திற்
கிருபையுடன்றீங்கிலியும் ஓம்மென்றுநாட்டு
நானப்பாநாட்டினபின் தாளாம்வீட்டில்
நன்றாகவ்வீட்டுப் பின்கலையிற்கேளு
வேனப்பாமகாரமிட்டுத் தாள்மூன்றிற்றான்
வெகுசுருக்குநடுவிலே சிகாரம்போடு
ஆளப்பாவதுக்கிடையில் வகாரம்நாட்டு
அதினுடையபின்கலையில் யகாரம்போடே. ௭
போடுவாய்நடுவுடைய பிரகாரந்தன்னில்
புகழுகிறேன்அங்கென்று மூங்கென்றுந்தா
னுடனேமங்கென்று மூட்டேயின்ன
மாச்சரியம்லாலீலூ வென்றுநாட்டு
ஈடுகிறநடுகோணந் தனக்குப்பின்பு
யிபம்புகிறேன்வைங்கோணந் தன்னைச்சுத்தி
ஆட்டெல்லாமிதினுட்டு கைலாசமூர்த்தி
அடியேனுக்குரைத்தபடி அறையுறேனே

அறையுறேன் பாலுவைப்போல் விருத்தமிரண்டு
அப்பனேஅன்பத்தி ளென்றையுந்தா
னரையுரேநாட்டியபின் நால்வாசலிட்டு
வாசாகவாசலிரு விதியாக
நிறையுரேன்மூன்றேகைச் சதிரமாக
நினைவாகவருந்தியபின் தானங்கேளு
நிறையுறேநால்வாச லன்பதாகத்
தீர்க்கமாய்க்கொடிக்கம்பம் போலேநாட்டே
நாட்டியேநுணிபிலே சூலம்போட்டு
நலமாகச்சிங்கென்று மங்கென்றிட்டு
ஆட்டியேயின்னமொரு சேதிதன்னை
யப்பனேசொல்லிவிட மறந்துபோனேன்
துட்டியேஅட்சரங்க ளிட்டதெல்லாஞ்
சுகமானயதின்தாழே சிகாரமிட்டு
மாட்டியேஅட்சரத்தை சுத்திவாங்கி
வளையத்தினிடைதனிலே சிங்குவாங்கே. க0
வங்கென்றிருபுறமும் வைத்தபின்பு
வாகாகயிருமூலை நாசுற்கேளு
சிங்கென்றுங்கணபதியும் வீரபத்திரன்
திறமானதட்சிணா மூர்த்தியோடு
வங்கென்றுஞ்சுப்பிர மணியரோடும்
வாகாகஉள்மூலை வைத்துப்பூசி

அந்தவ்வேகவர்களையும்வைத்துப்பூசி
அப்பனேவெளிமூலை ஞலித்தேனே. கக
கேளப்பாவயிரவனுஞ் சண்டிகேசன்
கிருபையுள்ளகேந்திரனுங் கந்தனைத்தா
ளுளப்பாவைத்துவே யித்தபின்பு
நலமான அஷ்டகெஜ மஷ்டனுகம்
வாளப்பா அஷ்டசித்தி அஷ்டபாலாள்
வரிசையுடனவர்களுட பீசப்போடு
நாளப்பாயிவர்களுட பீசம்போடு
நவிலுகிறேனென்னுடைய தீட்சைபாரே கஉ
பாரடாஎன்னைப்போ லாருஞ்சொல்வார்
பரிவாகசொன்னதென்ன குருவேசொல்வார்
வீரடாகாயாதி பிராணயத்தோடு
விதமாககற்பங்கள் கொள்ளுமார்க்கந்
தூரடாபுவனையுட ஆட்டத்தோடு
சுகமாகதீட்சைபொன்று சொன்னேன்பாரு
ஆரடாயிவ்வளவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஆச்சரியஞ்சித்தர்சொல் லில்லைதானே. கங
தானென்றபெருநூலைப் பார்த்துநேசன்
தப்பாமற்போட்டு கோணத்திற்கேள்
வேனென்றஉகாரமிட்டுச் சுழித்துத்தாழ
தமாகச்சுழித்துசுத்தி வளைத்துக்கொண்டு

வூனென்றசிங்குவங்கு ளுட்டினுக்கா
லப்பனேவுலகமெல்லா மிதுவேயாச்சு
தேனென்றசத்திசிவ மிதுவேயாச்சு
சிதம்பரத்தின்மூலமெல்லா மிதுதானச்சே.
எந்திரதகட்டின் பிரமாணமும் பூசைவிபரமும்
ஆச்சப்பாயின்னங்கேள் நடுக்கோணத்தி
யாதிசிவஞ்சாம்பவியைப் பதித்துப்பின்பு
பேச்சப்பாயினியேது வொன்றுமில்லை
பெருமைமெத்ததாயைநீ நேமஞ்செய்ய
பாச்சப்பாதகடந்துதான் கனகம்நன்று
பண்பாகயில்லாவிட்டாற் செம்பாற்செய்து
பாச்சப்பாவாகாது யெட்டுவிரல்நீளம்
விதமான அகலமது அளவுதானே. கரு
தானேதான்செய்துகொண்டு நடுக்கோணத்தில்
தயவாகப்பணவிடைத் தங்கத்தைவார்த்து
வேனேதானட்சரங்க ளெழுதிப்பின்பு
விபரமாய்நேமஞ்செய்ய விதத்தைக்கேளு
தானேதான்நேமமடம் வடக்குமுகமாய்ச்
செய்துகொண்டுமேற்கட்டும் விதானஞ்செய்து
மானேதானாற்காலி காட்டிற்போட்டு
மவுனமுடன்கெத்தைவிரித்தொதுகுபோடே
ஒதுகுலேமையாநீ நேமஞ்செய்ய
ஒதுகிறேன்என்மகனே வுறுதியாகச்

சிலுகிலோநாலுவித சாதியுண்டு
செப்புகிறேன்பதுமினிதான் சித்தினிநன்றாய்
மலுகிசேசங்கினிசத் தினிதானப்பா
வகாரகபத்மினியே மெத்தனன்று
குலுகிலசித்தினி ரண்டாம்பட்சங்
குறிப்பானசங்கினி அத்தினிதான்காணே.௧௭
காணடாஅக்கினிதான் தாமஷமாகுங்
கருவானநாலுவகை சாத்திக்குள்ளே
பூணடாசங்கினிதான் கிரிகைக்காணும்
புதுமையுள்ள அக்கினிதான் சரிதைநேமம்
நாணடாசித்தினிதான் யோகநேமம்
நன்றாகப்பதுமினியே ஞானநேமம்
ஆணடாகிடைத்தாக்கா லிப்படியேபண்ணு
அரகராகிடையாட்ட லொன்றென்றெண்ணே
எண்ணினாலொன்றாய்ச்சி உலகமெல்லா
மினிஷ்டைபண்ணுகிற வரிசைகேளு
அண்ணினாறுவகை சாதிக்குள்ளே
அசப்பட்டபெண்களுக்கு ஸ்தானஞ்செய்து
நண்ணினால்தேகமெடில் நீர்விட்டாடி
நன்றாகப்புனுகுச்சந்தனஞ் சவ்வாதும்
பன்னீராற்குளுப்பியே தேகமெல்லாம்
பண்பாகமொழுகியே பட்டுக்கட்டே. ௧௯
கட்டியபின்மெத்தையின்மேற் குனியவைத்து
கருத்தியேயேறுசிந்தை வையாமற்றான்

தட்டியவுடன் ஒருமனதாய் மவுனமுன்னத்
தனதான அம்பிகையே தாயேதேவி
நாட்டிசாம்பவியே உமையேயென்று
நன்றுகாபூரணி காரணியேநீவி
வாட்டியதோர்வல்லமையே பிரமன்பாரி
வரிசையுள்ளசரஸ்வதி லட்சுமியேயெண்ணே
யெண்ணேருத்திரியே மாயோன்பாரி
யென்தாயேமயேஸ்பரியே மனோன்மணியே
புண்ணேவேலட்சுமியாங்தேவியம்மா [கூத்தை
ஞருமையுடன் றுளபமதி லிருந்ததேவி
யெண்ணவேவேணுமடா சிந்தைதன்னி
விதமாக அவ்விடத்தில் செலுத்தவேணுங்
கண்ணேவநவரத்தின முடிகிரீடங்
காதிற்குண்டலமணிந்து மஞ்சத்தின்மேலே.
மஞ்சமதிலரனிருக்கு மஞ்சத்தின்தாழ்
மகத்தானதேவரொடு முனிவர்சூழத்
தஞ்சத்திலரன்மடியி லிருந்ததாயே
சச்சுதானந்தரருள் பெற்றதாயே
கஞ்சத்தினுரைமாதே காரணியேதேவி
கருணைபெருஞ்சச்சிதா னந்தத்தாயே
அஞ்சத்திலாதார சத்தியென்றுஞ்
சுருக்காகவொருமனதாய்க் கூவுகூவே ௨௨
சுருக்காகக்கூவியபின் சொல்லக்கேளு
சுகமானதேன்நெல்புஞ் சக்கரையினோடு

மருக்காகக்கருப்பஞ்சார் மாம்பழத்தினோடு
மைந்தனேவஸ்துவரைப் படியும்விட்டு
பருக்காகபொரிகாச் சுண்ணம்போடு
பசுந்தனைப்பால்புனுகுடனே பூரஞ்சேர்த்து
உருக்காகதற்சனையிற் றேய்த்துக்கொண்டு
உத்தமனேதிரிகோணத் துரைக்கச்செய்யே
செய்யவேகரிகாணங் காமாலையூருந்
தேனெனவேவஸ்துவைத்தான்காதில்வாங்கு
வெய்யவேவிடலைபழந் தாழம்பூத்தான்
விடத்தலைவேபிண்டகனி தேனுலாட்டி
பையவேஉந்தியிலே தடவிக்கொண்டு
பராபரைக்கிகரிகாணஞ் செய்யும்போது
மையவேஆரோடும் நாற்காலிக்குள்ளே
வாங்கிவைத்துநிதியமுதல் தூபங்காட்டே
காட்டியேயறவுவிடம் நீர்விட்டாடி
கமகமென்றுசுகந்தபரி மளங்கள்தூவி
கூட்டியேதுவாலையிட்டு பட்டுவஸ்திரங்
குணமாகக்கட்டிபின் பாதநேமம்
நீட்டியேசொல்லுகிறே னின்றுநன்றாய்
நினைவாகஅவளுக்கே ஆபரணந்தரித்து
ஆட்டியேதாயுடைய பெருவிரல்தன்னி
லன்பாகமனதைவைத்து அப்பாகேளே. ௨௫
கேளடாசொல்லுகிறே னினைவாயப்பா
கெடியானபிங்கானில் போதந்தன்னை

ஆளடாநீயெடுத்து தாய்கைக்கீய்ந்து
அவள்கொங்கைநடுவைத்து சொல்லிப்பின்பு
நாளடாவஸ்துவினிட சாபம்நீங்கி
நன்றாகஉனக்குதந்தால் வாங்கிக்கொண்டு
மூளடாவாலையுட மந்திரத்தையுன்னி
முன்குருவுக்குதந்தபின்பு வாலைக்கீய்ந்தே.
ஈயடாஅவள்தனக்கு யீந்தசேடம்
யென்மகனேமிச்சமெல்லாம உண்டயாகில்
தாயடாவதுகையிரத் தேகமாச்சு
சுகமாகப் பாங்குபெறக் கொண்டாலேயா
வாயடா வங்கென்று மொச்சு முண்டால்
மருவினதால் சதாசிவத்தின் நேமமாச்சு
மையடாயினிவேரை நேமமில்லை
மைந்தனே யின்னேமம் ஆதியாமே   ௨௭
ஆமப்பாயவள் நேமம் முன்பேசெய்ய
அன்ன மொடுபலகாரம் வைத்தபின்பு
நாமப்பா சொன்னபடி ஒளிகாணக்கேளு
நன்றாகப்புருவமையம் பார்க்கச் சொல்லு
தாமப்பாநவகோணத் தகடுதன்னை
தப்பாமல்கடிதலத்தில் வைத்துப்பூவால்
காமப்பாலற்றபின்பு சுத்தநீராற்
கலியாணிபெருவிரலில் மனத்தைவையே.௨௮
வையடாஒருநினைவாய் பலநினைவைவிட்டு
மகாரத்தைஓதிடவே வரிசைகேளு

பொய்யடாசொல்லவில்லை யோகதீட்சை
புகட்டினேன் தனியிருந்து லட்சந்திரு
மெய்யடாவுருவேற மட்டுங்கேளு
விதமாகயிடக்கண்ணில் உகாரம்காட்டி
நெய்யடாபுருவமத்தில் நிலையைநாட்டி
நீயடாவலக்கண்ணில் அகாரம்காட்டே ௨௯
காட்டியேமவுனமுன்னி தீட்சையோகி
நன்றாகபுருவமையம் பார்க்கப்பார்க்க
கூட்டியேபருவமட்டு நன்றாய்த்தானே
கூர்ந்துபார்கோடிரவி கோடிபானு
மாட்டியேஒளிகாணு வொளியிற்சென்று
மைந்தனேயீராறு தலமுங்காணுந்
தாட்டிவேதலங்கண்ட போதுதானே
சகலசித்தியாகுமடா சார்ந்துபாரே ௩0
பாரப்பாயோகசித்தி குளிகைசித்தி
பண்பாகவாதசித்தி காயசித்தி
ஆரப்பா அஷ்டகன்மம் சித்தியாகு
மாச்சரியந்தாயுடைய பெருமையாலே
கூரப்பா அவள் முன் வைத்திருந்த அன்னங்
கொடுமையுள்ள கரிபதார்த் தங்களெல்லாம்
வாரப்பாதள்ளி முறப்பின்வர்க்கம்
வயணமா பொருமனதாய் பொசித்திடாயே
பொசித்தல்லோதகடதி லேமாளச்சித்து
புதுமையுள்ளதூபமுதல் தீபங்காட்டி

வசித்தல்லோவசியென்று தகடெடுத்து
　　மைந்தனே தின்னேமம் செய்யக்கேளு
நசிந்தல்லோமுன்செபித்த தீட்சைதன்னை
　　கருவாகநூற்றெட்டு உருச்செபித்து
பொசித்தல்லோபுராணத்தி லன்புவைத்து
　　புதுமையுடன்யென்மகனே வணங்குவாரே.
பூசிக்கும்போதொரு முறைமைகேளு
　　புதுமையுள்ளஉலகமெல்லா மகண்டபோது
ஆசிக்குமுப்சாரஞ் செய்துநிற்பா
　　ளன்பாகப்பெண்கள்வந்து அணுகவென்பார்
நாசிக்கும்அவர்களைநீ யணுகவேண்டாம்
　　நன்றாகத்தாய்சொன்ன படியேசொன்னேன்
வாசிக்கும்பூசைசெய்யா விட்டாலாகா
　　வாயாதுகாயசித்தி வாயாதென்ன
வாயாதுதேவருக்கும் ரிஷிகளுக்கும்
　　மைந்தனேமும்மூர்த்தி தனக்குங்கூட
வாயாதுபூசையினி யுனக்குமைந்தா
　　விட்டகுறையாயல்லோ வாய்த்ததப்பா
வாயாதொருநாளு மனிதர்க்கையா
　　மகத்தானபூசையிது கிரிகைபூசை
வாயாதுயென்றுசொல்லி விட்டிடாதே
　　மாவாமல்சிவயோகி மருவிப்பாரே.　　௯௪
மருவிப்பாரிப்பூசை முன்னேசெய்து
　　வகையாகக்கிருபைதன்னை யேகாந்தம்பார்த்து

உருவிப்பாரிதற்கெல்லா முன்னேசெப்ப
ஒகோகோசரிதையுட விபரங்கேளு
கருதிப்பார்சித்தர்சொன்ன தீட்சைமார்க்கங்
கருணையுடனுருச்செபித்தால் சரிதையாகுங்
தருவிப்பாரவனப்பிறகு கிரியைபூசை
தப்பாமற்செய்தபின்பு யோகம்பாரே. ௯௫
யோகத்தைப்பார்த்தபின்பு கற்பமுன்னு
வெகுசாறக்காயபூசகலையுங் களத்திப்போடு
போகத்தைக்கைவிட்டு யோகம்பாரு
பொலிவானசாப்பல நிர்த்திரையேவேண்டாம்
பாகொத்தகொங்கணருமென்னுடையதந்தை;
[illegible] போல
சேகொத்தஅம்முறைகளுக கற்பங்கொண்டு
செகசாலமார்க்கமெல்லாஞ் சேரத்தள்ளே.
தள்ளியேயலைகளிலே செல்வதற்குச்
சாரணைக்கியேத்ததொரு குளிகைபண்ணி
அள்ளியேமலைகளிலே நடந்தெட்ச
ஞமூர்த்திபொதிகைதனிற் கண்டுசேவி
மள்ளியோனிருப்பேன் மகேந்திரத்தில்
மைந்தனேயவ்விதங்களைக் கண்டுசேவி
வள்ளிதனையுனக்களிப்பேன் வாழ்வேயீவேன்
மகத்தான சோணம் பூசைமுற்றே. ௯௭

சுந்தரானந்தர் பூஜாவிதி-௯௭.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தோராவது,

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-௫௨.

காப்பு.

ஒழியாதசுழிமுனையி லொடுங்கிநல்ல
உற்றகலைவாசிசிவ யோகத்தேகி
வழியானதுறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தானஆண்டவரை மூடிமேற்சென்று
தெளிவானஒங்கார வடிவேல்கொண்டு
தெளிந்துமனதறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியானபரவெளியில் தன்னைக்கண்டு
வேதாந்தசத்திசித்தி ஆதிகாப்பே. க

நூல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற் பிறந்தசத்தம்
அருவுருவாய்நின்றபர சிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனுடைய மாயாசத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெழுவகையார் தோற்றமாகி
நீதியென்றஅறிவதனால் தகனாய்நின்ற
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிஷ்களமுமாகி

சாதியென்றசத்திசிவ மருள்தன்னாலே
சண்முகனுங்கணபதியுந் தானுண்டாச்சே. ௨
உண்டானசத்திசிவம் யேகமாகி
உளங்கனிந்துபூரணமாய் நிற்கும்போது
குண்டானமாங்கனியைக் கையில்வாங்கி
குமாரனுடன்கணபதியைக் குணமாய்ப்பார்த்து
நன்றாகக்கிரிவலமாய் வந்தபேர்க்கு
நல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னார்
பன்றானகனியறிந்து குமரன்றானும்
பாய்ந்துமயிலேறிகிரி வலஞ்சென்றாரே. ௩
சென்றபின்புகணபதியு மாலோசித்து
தீர்க்கமுள்ளமேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன்சிவனுமையாள் பாதந்தன்னைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்து கனியைவாங்கிக்
கொண்டுவந்தசிவனுமையைத் தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள் திருவைப்போற்றி
நின்றாருசிகண்டறிந்து நிற்கும்போது
தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே. ௪
வாவென்றயெடுத்தணைத்து அருட்பாலீந்து
மகத்தானஐவருக்கும் பீடமாகி
ஆவென்றமூலமதிற் காசாய்நின்று
ஐந்தெழுத்திற்குபிரான ஆதியாகி

கூவென்றசத்துசித்த சுத்தமாகிக்
குவிந்தெழுந்தவாதிசிரு தேசியாகி
பூவென்றவாயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே
பொருந்திமனவறிவாலே யிருந்துவாழே. ௫
இருந்துவாழென் றுரைத்த வேளைதன்னில்
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து
அருந்தவமாய்நின் றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ளகண்மணியேவாவென்றேதான்
வருந்தியேமரங்கனியொன் றீந்துநல்ல
மகத்தான அண்டரண்ட வரைகள்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள் பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடன்மலைக்கா யிருந்துவாழே. ௬
வாழென்றுசொன்னவுடன் மயில்வீரன்தான்
மகத்தானசிவசத்தி பதமேற்கொண்டு
ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை
யாவலுடன்சுற்றிவரும் போதிலேதான்
சூழென்றுஇமயகிரி வடபாகத்திற்
சுத்திசித்தமானதபோ தனர்கள்கண்டு
தாள்பணிந்துவணக்கமதாய் நிற்கும்போது
தபோதனர்கள்ரிஷிகளுமே தான்வந்தாரே.
வந்தவரைத்தான்பார்க்க வரையிலநிற்க
மகத்தானசற்குருவென் றடிபணிந்து

இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக
இன்பமுடன்றவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா
அந்தரமாய்ராட்சதர்க ளண்டிவந்து
அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகின்றார்
சுந்தரமாயிருந்துதவங் காருமென்று
சுந்தசித்தமாய்தவத்தைத் துடங்கினாரே. ௮
துடங்கினதளங்கிரிலே தன்னைக்காத்து
சுத்தமுடனின்றுவினை பாடும்போது
அடங்கினமடங்காத அசுராள்தானும்
அஞ்சாமழும்புசெய்ய மகற்றைப்பார்த்து
திடங்கொண்டுமயிலேறி செவ்வேல்கொண்டு
சிவந்தவருமசுரர்களை மாளவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
பாயவிடஅசுரர்களை பறந்துபோச்சே. ௯
பறந்துபோய்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
பறந்திபந்தியாயசுரர் மறைந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
தீர்க்கமுள்ள மயிலேறித் தெளிந்துநின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சம்
அரூபமென்னுங்காரணமாய் ரூடங்கொண்டு
நிறந்தரமாய்வந்தொரு அசுராள்தன்னை
நிர்த்தூளிசெய்துதவ நிலைகொண்டாரே. ௰

நிலைகொண்டுநின் றசெபங் கொண்டசிந்தை
நேர்மையுடன்தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகி
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றி
தலைகொண்டுதாள்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனரும்ரிஷிகளுமே தான்பணிந்து
சிலைகொண்டுநின் றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவரவர்கள் பதிசென்றாரே. ௧௧

பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
பத்தியுள்ளஅகத்தியமா முனிவர்வந்து
விதியறிந்துஅசுரர்களை மாளவென்று
வெற்றியுள்ளவடிவேலைத் தியானம்பண்ணி
கெதியறிந்துஸ்தூலமுடன் சூட்சமாகி
கிருபையுள்ளகாரணமாய் ரூபங்கொண்டு
சதியறிந்துசங்காரஞ் செய்தீரையா
சண்முகமேயென்குருவே சரணந்தானே. ௧௨

சரணமென்றஅகஸ்தியமா முனியைப்பார்த்து
சன்முகமாய்நின்ற வடிவேலர்தானுஞ்
திரணமத்தாப்த்தானறிந்து நீயாறென்ன
திருவடியைப்பூசைசெய்யுஞ் சேயனென்றார்
காரணமந்தக்காரணமதாய் வந்ததேதோ
கருணையுடன்வாருமென்று கடாட்சம்நல்கி

தருணமறிந்துதவுவது தருமமென்று
சங்கையுடன்தான்வந்த வகைசொல்வீரே. ௧௩
சொல்லென்றுமயில்வீரன்கேட்கவந்த
சோதிமயமானதொரு அகஸ்தியர்சொல்வார்
சல்லென்றுவந்ததொரு அசுராள்தன்னை
சண்முகமாய்நின்ற வடிவேலுங்கொண்டு
சொல்லென்றுசங்காரஞ் செய்திரந்த
திருவுருவாய்நின்ற காரணத்தைக்காட்டி
உள்ளென்றஆகார ஸ்தூலசூட்சம்
உண்மையென்றகாரணமு முரைசெய்வீரே. ௧௪
உரைசெய்வீரென்றுசொன்ன வுறுதிக்கேட்டு
உண்மையென்றுமயில்வீரன்உறுதியாகி
உரைசெய்துஎக்கியங்கள் தானுண்டாக்கி
நேமமுடன்அகத்தியமா முனிவாவென்று
அரையறிந்துஅருகிருத்தி வோமக்குண்டம்
ஆதியென்றமந்திரத்தி லக்கினியுண்டாக்கி
புரையறிந்துமந்திரங்கள் செபிக்கும்போது
பூரணமாய்க்கும்பமதில் தானுண்டாச்சே. ௧௫
உண்டானபூரணமாய்க் கும்பம்வாங்கி
உண்மையென்றமாமுனிக்கு அபிஷேகித்து
நன்றுனநவக்கிரக மொன்பதுக்கும்
நலமானஅனுக்கிரக நிலையுங்காட்டி

குன்றான அனுக்கிரக வாசல்காண
குவிந்துமன தறிவதனால் வின்னென்றானே.
வின்னென்று விசையுடனே முனைநாவிண்ணா
மெஞ்ஞானவாசலது திறக்குமப்போ
கன்னென்ற கபாடவழிக் குள்ளேநின்று
கலையறிந்துவாசியினால் கமலநோக்கி
புன்னென்றுமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றசமாதியிலே சிங்கென்றுரேசி
என்னென்று மிப்படியே கொண்டுநன்றாய்
யோகமுள்ளதசதீட்சை யுண்மைகேளே. ௧௭
உண்மையுடன்சுழிமுனையிலே வின்னென்றாணி
உறுதியுடன் ஆதார தீட்சைகேளு
நன்மையுடன் ஒங்-ரீங்- அங் உங்கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தால்
தன்மையுடன்கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
தானமென்றசுழிமுனையிலே தன்னைப்பார்த்து
நன்மையுடன்ஓம் நமசிவாயமென்றால்
நோக்குமுன்னே பிரமன் தரிசனமுமாமே.
ஆமப்பாநமசிவாய நமவென்று
அதின்பிறகுவயநமசி வயநமசிவாவென்றும்
தாமப்பாதலைகாலாய் மாறிக் கொண்டு
சங்கையுடன் கால்தலையால் மாறிக்கொள்ளு

ஆமப்பாநமசிவாய நமசிவயநம வென்றும்
அதன்பிறகுசிவயநம சிவநமவென்று
ஓமப்பா நமசிவய வென்றுமாற
உண்மையென்ற ஆதாரஞ் சித்தியாமே. ௧௯
சித்தமுடனைந்தெழுத்தை மைந்தாநீயும்
செம்மையுடன் தலைகாலாய் கால்தலையாய்மாற
சுத்தமுடன் ஆதார தேவதைகள் வந்து
சொன்னபடியிருதயத்தில் சுகமாய்நின்று
பத்தியுடனிப்படியே தியானம் பண்ணிப்
பதிவாகவிபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி
நித்தியமுமிப்படியே செய்துநின்றால்
நிலையில்லாத்தூலசடம் நிலைக்கும்பாரே. ௨௦
பாரப்பா மலையறிந்து நிலையில்நின்று
பத்தியுடனாதார சூட்சங்கேளு
நேரப்பாஓம்கிலி அங்கென்றோது
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றோது
காரப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
கருணையுடன் சிங்கிலி வங்கென்றோது
சாரப்பாவங்கிலி யங்கென்றோது
சதுரியாம் அங்கிலி மங்கென்றோதே. ௨௧
ஓதியபின்யங்கிலி உங்கென்றோது
யுண்மையுடன் அங்கிலி அங்கென்றோது

நீதியுடன் அங்கிலி மங்கென்றோது
நிலையறிந்துமங்கிலி ரீங்கென்றோது.
ஆதியுடன் ரீங்கலி ஒமென்றோது
அப்பனேதலைகாலாய் மாறியோது
சோதியுடன் சுழினையிலே மனக்கண்சாற்றி
சுத்தமுடன்விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே.
கொள்ளப்பாவிபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன் கால்தலையாய் மாறிக்கொண்டு
சொல்லப்பாஒங்கிலி ரீங்கென்றோது
சுத்தமுடன்ரீங்கிளி மங்கென்றோது
வில்லப்பாமங்கிளியங் கென்றோது
விபரமதாய்த் தோற்றுமடா செபகையாவும்
உள்ளப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தமனேசிங்கிலி யங்கென்றோதே. ௨௩
ஒதியபின்னங்கிலி சிங்கென்றோது
வுத்தனேசிங்கிலி யங்கென்றோது
நீதியுடன்மங்கிலி கங்கென்றோது
நிலையறிந்துகங்கிலி யங்கென்றோது
சோதியுடன்மங்கிலி ஒமென்றோது
சுத்தமுடன் ஈராறு தவமுஞ்சித்தி
விதியென்ற ஆதார மேலாதாரம்
விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேவிநில்லே. ௨௪

நில்லப்பாகண்ணடங்கி விண்ணென்றாணி
நீபெறிந்துபிராணயஞ் செய்தால்மைந்தா
கல்லப்பாதிரேகமதுகாலனேது
காலனென்னும்வியாதியெல்லாங்காணுதோடும்
உள்ளப்பாவாசியது வுறுதியாகும்
ஓதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
சொல்லப்பாஸ்தூலமுடன் சூட்மஞ்சொன்னேன்
நூல்நிகின்றஸ்தூலத்தின் சுருக்கங்கேளே. ௨௫
சுருக்கமுடன் ஆதார தூலசூட்சஞ்
சொன்னபடிபிராணயஞ் செய்துக்கொண்டு
உருக்கமுடன்செபதபங்கள் பூசையாலும்
உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டுதேறி
பெருக்கமுடன் தானிருந்து சிவான்மாவே
பிரணவமாய் நின்றபரம் நின்றுயாகி
நெருக்கியந்த அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
நேமமுடன்பிராணயம் நினைவாய்ச்செய்யே. ௨௬
செய்யப்பா பிராணயம் நினைவாய்ச் செய்ய
சிவசிவாகருமானஞ் செப்பக்கேளு
பொய்யப்பா யோகாது பிராணயவாய்வு
பொருந்திநின்றுவினையாடும் புதுமைகேளு
பையப்பா சுழினையிலே விண்ணென்றாணி
பதியாகமூலமதில் வங்கென்றுபூரி

மெய்யப்பாசுழிகிலே சிங்கென் றரேசி
வேகமுடன்கண்டமதில் அங்கென் றரும்பே
அங்கென்றுகண்டமதில் கும்பித்தேதான்
அசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
செங்கமலமானசுழிபிண்டத்தேறும்
திரும்பியந்தபிண்டமதில்சென் றவாழும்
சங்கையுடன் தனகத்தில்தானே தானும்
தன்மையுடனின் றவிளை யாடுவாசி
மங்களமாய்ச்சுழினையிலேவின்னென் றாணி
மார்க்கமுடன்இகபரமாயிருந்ததானே. ௨அ
காணவேசத்தியவள் தியானம்பாரு
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
பூணவேயுரைத்திடுவாய் அங்சிங்கென்று
புத்தியுடன்பதினுறுவுருவேசெய்து
தோணவேவிபூதி தூளிதமேபூசி
சுத்தமுடன்பராசத்தி னிர்த்தஞ்செய்வாள்
ஊணவேயிப்படியே தியானம்பண்ணி
வுண்மையுடன்பிராணை வுறுதிபாரே. ௨௯
உறுதியுள்ள அகத்தியமாமுனியேகேளு
வுண்மையுள்ள சத்திபைநீதியானம்பண்ணி
பருதிமதிசுடரொளிபோல்பஞ்சகர்த்தன்
பதியறிந்துபிராணையம்பதிவாய்ச்செய்து

சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுகசிவபிராணைலேவாசியேறி
கருதிமனமொன்றாகி சுழியில்நின்று
கலகமற்றஅமிர்தபானங் கைக்கொள்வாயே.
பானமென்றமதியமிர்தபானங்கொள்ள
பரப்பிரமமானசுழி வழியுங்காட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தனைகறியுப்பிராணபச்சங்கைசொல்லி
ஞானமென்னநிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
நாதாந்தஆறுமுகநிலையுங்காட்டி
யோ[illegible]காட்டி
முனையறிந்தகலைநாததிமுடிமேல்நில்லே.
நில்லப்பாசதுரகிரிமுடியிற்சென்று
நிலையானபொதிகையிலே[illegible]யாகி
உள்ளப்பாதானெனி னென்னென்றாணி
உன்மனதில்நினைத்த[illegible] மந்திரந்தன்னை
சொல்லப்பாதியானமுடன் செபிக்கும்போது
சுத்தமுடன் சித்திக்கும் சம்மாய்நின்று
சொல்லப்பா அஷ்டாங்க யோகத்தேகிச்
சிவாயகுருப்பாதமதில் தெளிவாய்நில்லே. ௧௨
தெளிவானதெளிவதனால் தன்னைக்கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்துதவஞ் செய்யவென்று

மழியாதவனுக்கிரக வரமுமீந்து
மார்க்கமுடன்மயில்வீரன் வடிவேல்கொண்டு
அழியாதஅண்டவரைமுடிமேற்சென்று
அஷ்டகிரிபர்வதத்திற்கரசுமாகி
ஒளிவாகிஅண்டவெளியெங்குந்தானும்
ஓங்காரவடிவேலையுவந்தான்முற்றே. ௩௩

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-௩௨.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

எழுபத்திரண்டாவது.

மச்சமுனி

சூத்திரம்-கக.

காப்பு.

ஆதிவேதாந்தமனோன்மணியேகாப்பு
வருளானமுப்பாழாம்வெளியேகாப்பு
சோதியிலேமுளைத்தெழுந்தசுடரேகாப்பு
சுத்தவெளிக்கப்புறத்தில்சுடராய்நின்ற
வாதியென்றுபேர்படைத்தபொருளுக்கெல்லாம்
வகையாகச்சுருக்கமொரு பதினைந்துக்குள்
நீதியுடன்சொல்லுகிறே னறிவுள்ளோர்க்கு
நிலையாகநாதவிந்தக்கருதிப்பூணே.

நூல்.

பூணப்பாஓங்கார முயிர்தானுச்சு
புகழானசூதமதுவுபிர்தானுச்சு
காணப்பாஅகாரமதுபொருந்தப்பாரு
கனமானநாதமதுபொருந்தப்பாரு
தோணப்பாயிப்படியேவாதவித்தை
சொல்லிட்டேன்சூட்சத்தை பாருஞ்செல்லார்
கோணப்பாசெகத்திலே யிளைப்புமானால்
கோடிதரம்வைத்தாலுங் கூடாதோடும்

ஓடும்துநொச்சிவெள்ளைப் பலமேவொண்ணு
உறவானதங்கமது விராகனென்று
காடியதோர்வட்சரந்தான் பலமேபோடு
நலமானகெந்தியுந்தான் பலமேபோடு
தேடியதோர்சவ்வீரம் பலமேபோடு
திடமானவெண்காரம் பலமேபோடு
ஆடியதோர்ஐந்துசுண்ணா செயநீராலே
அரகராஒருசாமம் ஆட்டுவாட்டியே. உ

ஆட்டியேவில்லைசெய்து ரவியில்போட்டு
ஆணுப்புபெண்ணுப்பு கீழ்மேலிட்டு
காட்டரவின்முட்டைஐந்தில்புடமுநீரு
கன்னெப்பினைப்பெருத்து செயநீரரட்டு
பூட்டாகஒருசாமம் ஆட்டிபபின்பு
புகழாகவில்லைசெய்து ரவிபிலபோடு
தேட்டானசங்கதிபோற் செந்தூரந்தான்
திறமானவெள்ளிப்பேல நூறறுக்கொன்றே.

உண்டானகெந்திசெம்பு செயபக்கேளு
ஓதுகிறேன்கெந்தியின்காணை பலமேயொன்று
நன்றானவறிநல்லிச் சாற்றாலாட்டி
நலமாகவில்லைச்செய்து செயநீராட்டி

பண்டாகவைத்தசுன்னச் செயநீராலே
பதராமற்கொச்சிவெள்ளைக் கவசங்கட்டி
தண்டானபச்சைவெள்ளை மேலேயேப்பி
தபவாககெந்தியொன்று வெள்ளையெட்டே

எட்டிலேயிருக்கின்ற சோதியாலே
யெழுப்பிபந்தவுலைதனிலே வைத்தவூது
மட்டிலாவில்லாது சாமமொன்று
வகையோடேயெடுத்ததனை யரைத்துக்கொண்டு
கெட்டியாயஞ்சிலொன்று செம்புதானுங்
கெடியாச தங்கத்திற் பாச்சுபாச்சு
சட்டமாய்பத்துக்கு ஒன்றேயாச்சு
சாதகமாம்பின்பெடுத்து புடத்திற்போடே.

வோட்டதிலேவணுவளவு தப்பிற்றானால்
போய்விடும்போட்டசரக் கெல்லாந்தானும்
வோடதிலேதீயணுவு மிஞ்சிற்றானால்
புகழானவேதையொன்ற சரக்குப்போகும்
வோடதிலேதீட்சையது பெழுத்திலாவிட்டால்
பொருளானசாதமெல்லாம் வீணாய்ப்போகும்
போடதிலேபோச்சென்று விட்டுவிட்டால்
புண்ணியமாந்தவமெல்லாங் கூடாவாரே. ௬

வாரானகோபத்தைத் தீராவிட்டால்
வாதமென்றபேச்சுமொரு காதம்போகுந்
தீராதபிராணுய மில்லாப்பாவி
திரிலோகஞ்சென்றாலும் வாதங்காணுன்
கூரானகுருவோடே யெதிர்த்தகோபி
கோடிதவஞ்செய்தாலும் ஞானங்காணுன்
நேரானசரக்கதிலு மட்டியானுல்
திரணமுந்தான்பாயாது நின்னுந்தானே. ௭

நின்னமுள்ளயேமவித்லை யிடைகண்பாரு
திறமாகவெள்ளிதனை வலக்கண்பாரு
வணக்கமுள்ளவாலைபுர மகாரம்போடு
வாமத்தின்பக்கமது வகாரமாச்சு
எண்ணமுள்ளமேல்வீட்டிற் சிங்கென்றாணு
ஏகாந்தந்தோன்றுமடா எட்டிப்பாரு
கண்ணிமையுங்கொட்டாமல் பார்த்தையானுல்
காணுமடாவைங்தெழுத்துத் தீயம்பாரே. ௮

பாரிலேவங்காளப் பச்சையப்பா
பரிவாகசமமாகப் பலமுந்தூக்கி
நேரிலேமனேசிலையும் பலமுந்தூக்கி
நெடிதானனிணங்கன்தான் பலமுந்தூக்கி

சிரிலேஉவக்கரர்தான் பலமுந்தூக்கி
சிறப்பானகொஞ்சிவெள்ளை பலமுந்தூக்கி
காரிலேகாள்கண்டத் தப்பிப்போகும்
கனமானவைந்தசுன்னம் செயநீராலே. ௰
ஆலமென்றசாக்கதுதா னருணனாகா
மழகாகவைந்தெருவிற் புடமுந்திரு
கோபமென்றவமுரியுப்பு நாதத்தாலே
கொள்ளையப்பாவாதமது குயிரதாகுஞ்
சீலமென்றநாதத்தை பறியாதர்க்கு
செகமெல்லாந்திரிந்தாலும் வாதங்காணா
னோலமுடன்செந்தூரந் தன்னைத்தாக்கி
யுத்தமனேவெள்ளியிலே நுற்றுக்கொன்றே.
ஒன்றாகமனந்தன்னை நிறுத்தவேணு
மொருமனதாய்குருபதத்தைக் கார்க்கவேணும்
பன்றாகப்பிராணாயஞ் செப்பவேணும்
பரிவாகத்தெரிசனையை பார்க்கவேணும்
நன்றாகவிப்படியே பதினொன்றுந்தான்
நலமாகசெப்பினதோ ரருளைபோற்றி
நன்றாகப்பார்த்துணர்ந்து வருவீர்மக்காள்
நயமானபிரகாசமுண்டாம்பாரே. ௧௧

மச்சமுனி சூத்திரம்-௧௧.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்திமூன்ருவது,

மச்சமுனி

சன்னி கியாழம்-அ.

பூரணமாய்நின்றபரா சத்திபாதம்
போற்றிசெய்தேன்புன்னடியே பாதங்காப்பு
காரணமாய்மானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டி
கர்த்தாவைவமனுகேட்டு மருந்துசொன்னேன்
காரணமாய்நாதாக்கள் பதினெண்பேரும்
கட்டிவைத்தாரதின்பிறகு நூல்களெல்லாம்
வாரணமாயென்தாயார் உபதேசித்தாள்
வைத்தியந்தாவெட்டினிலே பாடினேன்பார்.
பாரடாவென்குருவின் கிருபையாலே
பாடிவைத்தார்நூல்களிலே வநேகமுண்டு
ஆரடாதக்ஷிணா மூர்த்திதானும்
அப்பனேபிணிகளுக்கு எட்டிச்சொன்னர்
சேரடாகொங்கணவ ரெட்டுக்குள்ளே
திறமானபார்வையெல்லாம் பாடிவைத்தார்
வாரடாநந்தீசர் யெட்டுக்குள்ளே
வடித்திட்டாரெட்டுக்குள் கேளுகேளே. உ
கேளப்பாமானிடரேயின்னங்கேளு
கிருபையாய்திருமூலர் எட்டும்பாரு

மாளப்பாகருவூரார் எட்டும்பாரு
மைந்தனேசட்டமுனி எட்டும்பாரு
காளப்பாபோகருட எட்டும்பார்த்தால்
நலமாகத்தோணுமடா வைத்தியந்தான்
வாளப்பாபெருநூலில ஊழையவேண்டாம்
வடிவாகயிருக்குமே எட்டுந்தானே. ௫
தானென்றகன்றிபடல் பற்படாகம்
தப்பாதேசித்திமுதல் சித்தாமுட்டி
வானென்றவாசனைவேர் வளத்திதானும்
வளமானயமுதவல்லி வகைக்கிபணந்தான்கேளு
கோனென்றவசம்புசுக்கு மிளகும்கூட்டி
கோபித்ததிப்பிலியும் தேசிதானும்
ஆனென்றவகைக்கிகழஞ்சிபொன்று
பஞ்சகையின்படிதண்ணீர் விட்டுகாச்சே. ௬
காச்சியேஒங்கிலியும் ஓம்சிவாய
கனக்கவேமனோன்மணிதா நாமஞ்சொல்லி
மாச்சியேதிருநீற்றில் உபதேசித்து
மைந்தனேகியாழத்தில் போட்டாயானால்
பாச்சியேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு
பலிக்குமடாவெருகுசு...க்காய் பலிக்கும்பாரு
வ...ச்சுதேயமைச்சிரங்கை கொண்டாயானால்
வனுவானபுத்துவலி யெல்லாம்போமே. ௭
போகுமடாவயத்திருவு குன்மங்காச்சல்
பொல்லாதவளவற்ற சன்னியெல்லாஞ்

சாகும்படாசன்னியென்ற தெல்லாம்போகும்
தப்பாதேமூலிகையின் கியாழத்தாலே
யாகமாய்தேனதிலே கூட்டிக்கொண்டால்
பறக்குமடாசகலசன்னிகண்டசென்னி
வாகமாய்மானிடரே வைத்தியோரே
மாட்டாகியாழத்தை வழியாய்ப்பாரே. ௭

பாரப்பாநாதாக்கள் சன்னிக்கெல்லாம்
பாலினாற்கியாழங்கள் சுருக்கமாக
ஆரப்பாபாடினதை குறிக்கித்தானும்
அப்பனேசுருக்கமாய் எட்டிச்சொன்னேன்
சேரப்பாவயித்தியரே செய்துபார்த்து
திரமானசாபத்தை நிவர்த்திபண்ணி
வாரப்பாயிச்சாபஞ் சுருக்கியப்பா
மைந்தனே திட்சையது சொன்னேன்கேளே.

கேளப்பாபதினெண்பேர் பாடினார்கள்
கிருபையாலயனிடத்தே யிருத்திவைத்தார்
காளப்பாநோயறிந்து செய்தாயானால்
நலமாகவுனைப்போலே வைத்தியரில்லை
மாளப்பாபெருநூலி லலையவேண்டாம்
மைந்தனேசிறுநூலி லூணிப்பாரு
வாளப்பாமானிடரே சுருக்கஞ்சொன்னேன்
வகைதுகையாய்மச்சமுனி பாடல்முற்றே. ௮

மச்சமுனிவர் சன்னி கியாழம்-அ.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்திநான்காவது,

திருமூலர்

கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

காப்பு.

தாதாவேநந்தி தபவாயுரைத்தமொழி
மாதாவேயெந்தாய் மனோன்மணியின்றாள்போற்றி
ஆதாரமான அறுமுகத்தோன்பாதம்
வேதாந்தபூரணமெய்ப்பொருளுங்காப்பாமே.

நூல்.

ஆமென்றநாதாக்கள் மானிடர்க்கு
அறியவேவயித்தியங்க ளனேகங்கோடி
தாமென்றபோர்வைநூல் கிட்டாதென்று
சாதகமாய்சுருக்கிதுண்டாய் பாடினார்கள்
கோனென்றுமிப்படியும் தெரியாதென்று
குறுக்கிவைத்தாரதன்பின்பு யெட்டுதாணும்
வானென்றஒருவனெட்டில் சிக்காதப்பா
மைந்தனேபதினெண்பேர் எட்டும்பாரே. க

பாருநீவெள்ளருகு சித்திரமூலம்
பண்பாகிலக்குமிழி சங்கங்குப்பி

ஆருமேமகிலேவேம்பு செக்குப்பூடு
அன்பானபூவரசம் பட்டைஇலைப்பழுப்பு
கூறினேன்காய்ப்பூவு மைந்துதானும்
சூருவானவச்சுத்தி லத்திவெள்ளம்
பாரினிலேஇவைகளையே சமனாய்ச்சேர்த்து
பண்பாகவுரல்தனிலே யிடித்துவண்ணே. ௨

உண்ணனபசகளிட அமுரிநீறு
உத்தமனேயிரண்டுவெள்ள மிடாவில்விட்டு
பண்ணுகமூன்றுநா ளூறவிட்டு
பரிவாகப்பிசைந்துவடி கட்டிக்கொண்டு
கண்ணான ஆமணக்கன் னெண்ணெய்படிரெண்டு
கருவானசாறுபடி யிரண்டதாக
உண்ணனமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
உத்தமனேபறங்கியுட பட்டைத்தானே. ௩

தானென்றவகைக்குநிறை மூன்றதாகும்
சாதகமாய்ப்பொடியிட்டு மெழுகுபதமாக்கி
ஆமென்று-ராங்-உரீங்-உங், கங்ஓம்-நமசிவாயவென்
அப்பனே ஆயிரத்தெட் டுருதானேதி [று
கோமென்றுவுருவேற சித்தியாகும்
கூறுகயெண்ணெயில்நீர் போட்டாயானல்

வாமென்றவெண்ணெயுட சாயம்நீங்கும்
மைந்தனேகால்சிரங்கை யெண்ணெய்கொள்ளே

கொள்ளவேகிரந்திருஷ்டம் சூலைபுண்கள்
கூறுனவெட்டைமுதல் மேகமெல்லாம்
தள்ளவேயரையாம்பு பிரமியங்கள்
சாதகமாய்சரக்கட்டு மெல்லாம்போகும்
மெள்ளவேயெண்ணெயடா மூன்றுநாளும்
வென்னீருஞ்சோருமடா கூட்டவேணும்
உள்ளபடிசொன்னனடாமருபத்தியமூன்றதாகும்
உத்தமனேஏழாநாள் தண்ணீர்வாரே. ௫

வாரப்பாயின்னமொரு சூட்சமாக
மைந்தனேசுருக்கத்தி லெண்ணெய்சொல்வேன்
சேரப்பாவாசியுடமூலத்தாளுந்
திறமானகாரமிட்டு அமுரியில்லூறப்போட்டு
சாமப்பாபிசைந்துதா நாலுபடிநீரில்
சாதகமாம்வெள்ளறுகு சாறுநாழி
மாரப்பாகளஞ்சிச்சார் நாழியாகும்
மைந்தனேகுப்பிச்சார் படியரைதான்பாரே

பாரப்பாமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
பாங்கமாய்வகைக்குபல மூன்றதாகும்

காரீன்பரங்கிபட்டை காசிடைதான்பத்து
கருவாகபொடிபண்ணி யெண்ணெய்படிரெண்டு
யீரானமெழுகுபதம் ஒருவிரகில்தானும்
விவரமாய்நாளொன்றுக்கால் படிதான்கொள்ளு
வேராகமூன்றுநாள் ரெண்டாயானால்
வெகுசுருக்குதைலத்தின் சுருக்குத்தானே. ௭

தானானஇதுகளுக்கு சித்தியாக
சாதகமாய்சிவாயநமா அங்ரீங்-உரீங்சீயென்று
கோனானவினாயகனைப் பூசைபண்ணி
குருவென்று யெண்ணெய்வைத்துக்கொள்ளு
வீனானவீணனுக்கு கொடாதேயப்பா [கொள்ளு
விருதாவாய்போகுமென்றன் குருதான்சொன்
தானானமேகத்தில் பிறந்தரோகம் [னார்
சதாகுருவின்யெண்ணெயிலே தீருமுற்றே. ௮

திருமூலர் கிரந்தியெண்ணெய்-௮.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்தைந்தாவது,

திருமூலர்

நாதாந்தக்குறிப்பு-கக.

அடியாகியண்டாண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமென்னுமெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகி
படியாகிமுப்பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகிமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. க

அணுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யகண்டமாகிப்
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அதுவாகிஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்றபம்பரமூலமாமே.

மூலமெனுமாதார வட்டந்தானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதத்தீர்த்தர்
திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டசம்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதலவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே. ௯
அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
மறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிரிந்ததுவுமுலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங்கருவுவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்தடிவும்அகாரமென்னும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே.
நோக்கமுடன்மூலமென்னும் பாதந்தன்னை
னுட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசிநெற்றி நடுவேபார்த்து
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லார்
புரிசடையோ அரன்னுடைய புதல்வராவார்
ஆக்கமுடனதுசுடர்போற் குருவைத்தானே
அநுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராசானுமே. ௰
ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்

பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
மீசனையாசானுப் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கைலாசமெய்தலாமே. சு
எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
லிருசுடருமூதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியெனமேயிநிற்கும்
யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேரமற்றிடத்தே யிரஞ்சினானே. எ
காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகுங்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணுமலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலுக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
விண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காண
வெறும்பாழதாகியே வெளிநின்றாற்
சென்பயிலுஞ்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே.
தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி

அறிவறியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவறியமுத்தாகி மூலமாகி
மூச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
சுழினையிலேமுனையாகிக் கோபமாகி
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொழுதுப்பாரீர்.
தொகுப்பதுதாள் மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வகுத்துடனேவித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வகையாற்கண்டுப்
பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பாகதிக்குவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவினிலே. க0
மேவியதோர்சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெய்ஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அந்தணர்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவவினைகளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சீவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலப்பாதமென்றே திடமாக்காணே. கக

திருமூலர் நாதாந்தக்குறிப்பு-கக.
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

எழுபத்தாருவது,

கொங்கணர்

முக்காண்டசூத்திரம்-கள.

செப்புகிறேன்மனத்தாலே தலமுமாச்சு
சேரவிழலாவதுவு மனமேயாச்சு
ஒப்புகிறேன்மாயமெல்லா மனமேயாச்சு
ஓகோகோசஞ்சலந்தான் மனமேயாச்சு
அப்புநீருப்பதுபோல் மனமேயாச்சு
அகண்டத்திசென்றதன்று லதுதான்போச்சு
செப்புகிறேன்மனம்விட்டால் மௌனம்போச்சு
கொள்கையிந்தநூல்விட்டால் மௌனம்போச்சே

போச்சென்றுவிடுகாதே மௌனமார்க்கம்
புகழ்நாயனுன்னையுமே புத்திபிள்ளாயென்று
மூச்சென்றுபிராணுப முன்னேசொன்னர்
முதிர்ந்தபின்புசெப்புகிறேன் முயர்ந்துகேளு
வாச்சுதென்றமூலத்தில் அகாரமீசன்
மருவிநின்றஉகாரமது சத்தியாச்சு
கூச்சென்றுயிரண்டுமொன்றுப் கூட்டினல்தான்
குறிபொத்தமௌனமதுகூட்டுகேட்டே.

கூட்டப்பா மூலத்தை முந்திமுந்தி
குறையாமற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
நீட்டப்பா லிங்கமது நந்திநந்தி
நேராகனுலிதழும் விரிந்துகாணும்
ஊட்டப்பா யிதையொட்டிச் சுழிமுனையினூடே
ஓகோகோ அனுகதத்தில் மௌனமட்டும்
தோடப்பா அசைந்துநின்ற மௌனத்தாலே
சோமசடை அசைந்தாட நடனம்பாரே. (௩)

பாரப்பா இதையொட்டி அக்கினியினுள்ளே
பாங்காக மௌனத்தைத் தாக்குநன்றாய்
நேரப்பா சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்றுபார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைத்துநித்தங்
கார்த்தாக்காற் பலாபலத்தைக் காணலாகுஞ்
சேரப்பா யிதையொட்டி அறிவுமூலஞ்
சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேனே. (௪)

செப்புகிறே னறிவுக்குள் மௌனமூன்று
சேர்ந்தமனந் தேறமட்டுந் திரமாய்நில்லு
செப்புகிறேன் அன்னமென்று வெளித்தோன்மைந்தா
சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப்பாரு
செப்புகிறேனறிவுடனே மூலங்கண்டால்
தேகமில்லை கற்பூர தேகமாச்சு

செப்புகிறேன் ஆலயத்துள் சிவன்முன்வந்து
திரட்டியன்னங் கொடுக்கையிலே வுண்ணலாமே. ()

உண்ணலாமென்றுசொல்லி அண்ணருண்டார்
ஓகோகோயானுமிந்தப் படியேயுண்டேன்
கண்ணலார்மனம்படைத்த மாணுக்காகேள்
கறையேறப்போறதெப்போ கலந்துநீங்கள்
மண்ணுசைவிட்டல்லோ மகிபாகேளு
மார்க்கமாமம்பாளி ணுட்டம்பாரு
விண்ணெல்லாம் வெளியாச்சு வுலாவலாச்சு
விறைந்தேறமௌனமென்ற யேணிதானே. (௬)

தானென்றயேணிவித்தை பத்தாந்தீட்சை
சாதகமாயுலகத்தோர் காணுர்காணுர்
பானென்றமதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
பலபலமாய்மந்திரத்தை செபிப்பாரப்பா
கோனென்றகுருகாணுர் பொருளுங்காணுர்
குவிந்தவிடஞ்சுகங்காணுர் குருட்டுவாமீ
வானென்றபிடமெல்லாம் வாமபீடம்
வாங்கையிலேஆனந்த அறிவுங்காணே. (௭)

அறிவானதேதென்னில் மைந்தாகேளு
ஆருமல்லஆருமல்ல ஆத்தாளைத்தான்
யறிவாதவதுகடந்தால் கண்டமப்பா
பெயரென்னசொல்லுவேன் பேணிக்கூடு

மறிவாகக்கூடாவிட்டால் வாதசித்தில்
மயங்கியல்லோவெகுசனங்கள் மாண்டுபோனார்
நெறியாகச்சொல்லிவந்தேன் கண்டத்தோரும்
நேராகயிகட்சியில்லை மௌனந்தானே. (அ)

மௌனமுனி அறிவினோர்க்குள் நிதமுந்தாண்ட
மகத்தானஅண்டமுத லறிவிற்சேர்க்கு
மௌனமுனிமௌனத்தே மௌனமுண்டு
மகத்தானசொல்லங்கே மௌனமுண்ண
மௌனமுண்ணமௌனமாகு மாசியற்ற
மௌனமதுவந்துதோன்று மௌனமுண்ணு
மௌனமுண்ணும்வரிசையிது மக்காள்கேளு
வாய்முடவோங்கிற்கு மார்க்கங்காணே. (கூ)

காணப்பாமௌனத்தி லடைந்தபேர்கள்
கைக்கெட்டாதீபம்போ லொளியைக்காணும்
பூணப்பா அறிவினுள்ளே அடைந்தபேர்கள்
புகழாகரவிபோலக் கோடாகோடி
ஊணப்பா அண்டத்தி லடைந்தபேர்க
ளொருகோடிரவிமதியும் வன்னிபோலாந்
தோணப்பாதொந்திகொண்ட ஞதாக்கள்கோடி
சொற்பெரியபூரணத்தின் சோதிதானே. (க0)

தானென்றபூரணத்தின் சோதியைத்தானேக்க
சமாதியுள்ளேயிருந்துறைத்த பெலத்தினலே

வானென்ற வெளியெல்லாம் நாதமாகி
வாய்திறந்துபேசாதே நசியமப்பா
சோனென்றபெண்யீன்ற ஞயன்சொன்னூர்
சொல்லியந்தப்படிசென்று யானுங்கண்டேன்
ஊனென்றஉடம்பெடுக்கு மாணுக்காகேள்
உண்ணியுண்ணிஉரைத்துநிற்க மோங்கிடீரே. ()

ஓங்கிடீர்மயங்கிடீர் மௌனம்பூட்டில்
ஓகோமயக்கமில்லை திறேதாயில்லை
தேங்கிடீர்தேங்கிடீர் மௌனமுண்ண
சித்தியில்லைசுத்தியில்லை சேரவொன்றாய்
வாங்கிடீர்மௌனவிதி மாயசித்தி
மணிபோலநாதமங்கே சப்திக்கும்பார்
தூங்கிடீர் தூங்கிடீர் நாதாந்தத்துள்
சுத்தசைதன்னியத்திற் றாக்கங்காணே. (கஉ)

காணப்பாயிதைவிட்டு யோகம்பார்த்தாற்
கயையறசமுத்திரத்தின் தவளைபோலாம்
ஊணப்பாயிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தா
லுத்தமனேமனக்குறங்கு யிழுத்துக்கண்ணுந்
தோணப்பாயிதினாலே அகண்டந்தோறுஞ்
சொல்லிவந்தேன்சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்டு
தூணப்பாகுருவாகு மௌனயோகஞ்
சூட்சத்தைபறியாட்டால் ஞானம்போச்சே. (ச)

போர்ச்சென் றுயிந்தபடி அடியேன்சொன்னேன்
புகழூற்றபெரியோரே கோபம்வேண்டாம்
வாச்சென் றுமுக்காண்ட மடியேன்சொன்ன
அரும்பொருளின்தீப்புக்கா மடியின்மேலே
யாச்சென் றுகோபம்வந்தால் மைந்தனென்று
மகத்தானகருணையினால் மாற்றுமாற்றம்
வோச்சென் றுயின் னூலா லுறைத்தகர்மம்
ஓங்கியதோர்மனிதக்குங் குருவுக்காச்சே. (கச)

குருபதத்தைபோற்றியிரு பதியிலேறிக்
கூறுகப்பதியினுள் மூவரையும்போற்றி
கருவூராருறைத்ததித்தை அனுதினந்துதித்து
கரைகண்டபெரியோர்கள் பாதம்போற்றி
திருவுரைத்தயின் னூலைப் பார்த்தோரெல்லாஞ்
சிவயோகமுறைப்படியே சித்தியாக
பறவுகின்றநாளென்றி பராபரமுமாவார்
பாடியதோர்முக்காண்டம் பதினேழும்முற்றே. ([illegible])

கொங்கணர் முக்காண்ட சூத்திரம்-கரு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தேழாவது,

கொங்கணர்

பூஜாவிதி - கரு.

உரைத்தமன மொன்றாகி உற்றுப்பார்த்தாலொன் றும் பொய்போகாதென் றுமையாள் சொன்னாள்; விரைத்து மனம் பொய்யென்று எண்ணினாக்கால் மெய்யான வார்த்தை யெல்லாம் விழலாய்ப்போகு, மரத்தியென்ற சிறுபிள்ளை ஆயிபாத மறவாமற் பூசை பண்ண வருங்காண்ஞானம், யெறைச்சியென்றால்மது வென்றா லென்னயாகு மெழுபிறப்பும் நாய்சென்ம மெடுப்பாய்காணே. (க)

எடுப்பார்கள் பூசையைத்தான் தூஷித்தோர்க்கு
பிறக்கத்திற்பெருவயிறு யீளைகாணுங்
தொடுப்பார்கள்பேய்பிடிக்கும் பித்துக்கொள்ளும்
சோறுசோறென்றலைந்து சோறுவார்கள்
கொடுப்பதற்குயாருமற்று மதியுங்கெட்டு
கூடிநின்றகுடும்பமெல்லாம் கொள்ளைப்போகும்
கெடுப்பார்கள்நின்றலைவா ரென்றுதேவி
நிட்சயமாய்சாபமிட்டால் நிசந்தான்காணே. (உ)

காணப்பா உட்சமைய மாறுமுண்டு
   கடந்தபின்புபிற்சமைய மாறுமுண்டு
பேணப்பாபனிரெண்டுக் கவளேதெய்வம்
   போக்கறியாப்புலவர்களோ மெத்தமுண்டு
வீணப்பகுத்தமென்பார் நீறுபூசி
   வெகுசுத்தம்நாங்களென்பார் சைவமாடு
தோணப்பாயிதினாலே வருவதேது
   தோஷம்வந்துசுத்துமிந்த முறைசொன்னாளே. (௩)

சொன்னாளோசிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
   சொற்றிறமாய்பேசறியாள் மௌனியப்பா
யென்னாளோவெவ்விதமோ யானுங்காணே
   னிப்படியேசிறுபெண்ணா யிருந்தாளாத்தாள்
தன்னாளோவயசுமத்து சந்திரனார்வீட்டில்
   தாயார்க்குக்குடியிருப்புத் தாங்கிப்பாரு
வன்னாளோகவிகோடி பாடிவைப்பாள்
   வாலையடாசித்தருக்குத் தெய்வந்தானே. (௪)

தெய்வமல்லோகுலதெய்வஞ் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
   சிறுபிள்ளையரனுடைய தேவிதேவி
வையமடாநாங்களெல்லாம் நகைபாளாத்தாள்
   மணிவீட்டைப்போலேயல்லோ வண்டமெல்லாங்
கொய்வமடாவினையனிப்பா ணொடியிற்குள்ளே
   குறையாமற்படைத்திடுவாள் கூர்ந்துபாரு

சைவமடா கடுஞ்சைவம் பாணம்வேணும்
சதாசித்தமானந்த சுத்திதானே. (ரு)

சத்தியல்லோ நூறுபங்கு சிவன்றுறென்று
சார்வாகயிருந்துகொண்டு வுலகமெல்லா
முத்தியல்லோகொடுத்தாண்டு ரட்சித்தார்கள்
மோசமில்லைஉன்னுள்ளே முட்டிப்பாரு
பத்தியல்லோகண்டுமெச்சி வார்த்தைசொல்வார்
பாரடாசதாசித்த மனத்தையூன்றி
அத்தியல்லேயவள்வார்த்தை கேட்டாயாறு
லறுபத்துநாலுசித்து மாடலாமே. (சு)

ஆடியதோர்பாட்டெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு
அண்டமுதலாயளவு மளித்துகண்ணி
ஓடியதோர்சிறுவீடு போலேயாத்தாள்
யொருநிமைக்குள்படைத்தளிப்பாள் பாருபாரு
நீடியதோரெட்டெட்டுஞ் சித்தியாச்சு
நிராமயமாப்பரையனுட் கூறுமாச்சு
கூடியதோர்புவனமுத லிவளேயாச்சு
குறும்பரேசிவமென்று உன்னிப்பாரே. (எ)

உன்னிடத்தில்யெத்தியது மூமைமைந்தா
டத்துநின்றமனமல்லோ மனோன்மணித்தாய்
தன்னிதத்தில் மாயமெச்சு பாசந்தீர்ந்து
தாசகமாய்ப்பதியுள்ளே தாய்தான்சேர்ப்பாள்

பன்னிதத்தில்நினைத்ததொரு சமத்தில்வைத்து
பரத்துக்குலக்குமென்று பணிந்துநோக்கு
அன்னகத்திலாயிவர் தென்னைப்பெற்று
ளவளவர்க்குத்தாயாகி நிற்பாள்பாரே. (அ)

தாயானபூரணியே அகண்டரூப
சச்சிதானந்தவெள்ளச் சார்பினாளே
பேயானபிள்ளையைநீ பெத்திட்டாக்காற்
பேய்பிள்ளையென்றுதள்ளப் பேச்சுண்டோசொல்
ஓயானவாகாய வாய்வுதன்னி
லுதித்தஜலம்பூமியுரு வெடுத்தாய்நீதான்
மாயானமாயமென்றுங் கருவியென்றும்
வைத்தாய்நீவாசனையாய் வைத்தாய்நீயே. (௯)

நீயென்றும்நானென்றும் ரெண்டாய்க்கண்டாய்
நிட்சயமாய்பிறவியோர்க் காச்சுதென்பாள்
தாயென்றும்பிள்ளையென்றும் சொன்னாளாத்தாள்
சர்வசங்கத்தியாகி சங்கராசாரியானேன்
காயென்றும்வித்துயெனறுஞ் சொன்னோமானால்
கடியதொருமரம்போலே பிறவியாச்சு
ஓய்வன்றிவேதாந்த மௌனம்நின்றேன்
ஓகோகோயொருநாளும் பிறவார்தாமே. (க0)

பிறவாதநெறிவேணு மென்பார்கோடி பேரா
னகாயத்தைவேணு மென்பார்கோடி மறவாகுனி

கைபிட்டாடவேணு மென்பார்கோடி மகத்தான மதியமுர்தம்வேணு மென்பார்கோடி, திறவாதகை யோகம்வேணு மென்பார்கோடி, திருட்டுவித்தை தில தவித்தைவேணு மென்பார்கோடி, உறவாகரிஷிகளு டனிருக்கவேணு மென்பார்கோடி, உத்தமியேயவர வர்க்கு கொடுப்பாய்நீயே. (௧௧)

கொடுத்தல்லோ அவரவர்க்குமுன்னாய்நின்று கு ளிர்ந்தபின்பு நல்வினையுந் தீவினையுமானேம், அடுத்தல் லோயுனைப்போற்றி யெத்தனையோசென்மம் மனந்த வரையெடுத்தல்லோ யுனைப்பணியச்சேர்க்கும், தறித் தல்லோயாட்கொண்டாய் விட்டகுறையாலே, தாயே நான்பிறக்கரிது யென்பாரில்லை, மடுத்தல்லோ மோக த்திற்கா முகனாய்ச்சென்று வஸ்துவென்றசத்தியிலே மயங்கினரே. (௧௨)

மயங்கினர்தியங்கினர் சையோகத்தில்
மனமாகாயத்துடனே வாய்வுதப்பி
தியங்கினர்லாகிரிமிஞ்சி வாந்தியாகி
சிற்றின்பமோகத்திற் சேரக்கேட்டார்
துயங்கினர்சரணமென்ற ஆலிங்கனத்தாலே
சுத்தினர்பத்தினர் பார்த்துப்பார்த்து
முயங்கினரிதுவல்லோ முத்தியென்றார்
மூடரைநாமுலகத்தில் வாமிதானே. (௧௩)

வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
மகத்தானபஞ்சகர்த்தாள் நிலைத்தோர்க்காச்சு

வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
வன்பரியஉண்டிருந்த ரிஷிகட்காச்சு
வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
மருவிநின்றசித்தயோகி தமக்குமாச்சு
வாமியென்றநாமமது சித்தர்க்காச்சு
மகத்தானமெய்ஞ்ஞானி பெரியோர்க்காச்சு
வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
வாதிக்காமத்தவர்க்குப் பசுவென்றநாமந்தானே. ()

தானென்றதத்துவத்தை யறிந்தானாகில்
தவசியிவனறியாட்டால் வாதியல்ல
வானென்றவனந்தனிலே சென்றுசித்தர்
காலடியைகாணட்டால் கழுதைமேய்க்க
கோனென்றகுருவறிந்தோ னவனேயாசான்
குருவறியானவன்பேயன் வயர்பிழைக்க
ஓனென்றபெண்ணுசை விட்டோன்யோகி
ஓகோகோயிடுகொட்டி லூதித்தோனுமே. (கடு)

கொங்கணர் பூஜாவிதி - கடு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தேட்டாவது

கொங்கணர்

முக்காண்ட திருமந்திரம் - அ.

உரையற்றதொன்றை வுரைசெய்மூமைகாள்
கரையற்றதொன்றை கரைகாணலாகுமே
திரையற்றநீர்போற் சிந்தைதெளிவோர்க்கு
புறையற்றருந்தான் புரிசடையோனே. (க)

மாட்சிமையாவது மாதவமுற்றிடம்
மாட்சிமையாவது மனமேதெளிந்திடும்
மாட்சிமையாவது மன்னுயிரிருந்திடும்
மாட்சிமையாவது மாண்டிடமுத்தியே. (உ)

தான்வகையற்றபின் ஞானவரைவது
தானவனானபின் ஞானநினைவது
காமனைவென்றகண் ஞானையுகப்பது
தூய்மொழிவாசகஞ் சொல்லுமொன்றீசரே. (ங)

மனம்விரிந்துகுவிந்தது மாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மனனுயிர்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது வாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாண்டிடம்முத்தியே. (ச)

வேறு.

சோதியானதுரிசையைச் சொல்லொணு
பேதியானகுரிசையைப் பேசொணு
ஆதிதான்சொன்ன அரும்பொருள்தன்னை
வீதியாச்சொன்னுல் விண்ணிடிவீழுமே. (ரு)

விண்ணிடிவீழும் வெளியிட்டபேர்க்கு
தன்னடிதாணுய்த் தனக்குச்சரியாய்
கண்ணடிகண்ணுய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்கு
பொன்னடிமூலம் பொருள்சொல்லலாமே. (சு)

சொல்லலாரணபரஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லாருங்காண யெடுத்தேவுறைத்தவன்
பொல்லாதசென்மம் புகுந்துபுலையனுய்
எல்லாநகரத்துக் கேய்குவார்காணுமே. (எ)

வெண்பா.

சொல்லாரணமாஞ்சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லார்க்குஞ்சொன்ன லெனுநரகம்—நல்லாம்
ஆளாக்கிச்சொன்ன லவனேயிவனுகும்
போமுக்கிப்போட்டகுருப் பால்.

முக்காண்ட திருமந்திரம்-அ

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

எழுபத்தோன்பதாவது.

கோங்கணர்

கருக்குளிகை - அ

பாடுகிறேன்பார்வைக்கு ஐங்கரனேகாப்பு
பரிவானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்தமனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனெனைப்போலே நூல்கள்தோறுஞ்
செப்பார்கள்பார்வைக்குச் சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்பார்வைவொரு நூல்கள்முன்னே
சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. (க)

கேளடாநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கங்
கிருபையாய்நூல்களிலே அநேகமுண்டு
ஆளடாஅதைக்குறுக்கி குளிகைக்குள்ளே
அப்பனேஉயிர்க்கிணையாய்ப் பாடிப்போட்டேன்
நாளடாசூனியங்கள் பில்லிக்கெல்லாம்
நலமானபார்வையென்ற தெல்லாத்துக்கும்
வாளடாகருக்குளிகை யாகத்தானு
மைந்தனேசூட்சத்தில் பாடினேனே. (உ)

பாடினேனென்றால் செம்பொன்னாதி
பாங்கானமுனிவனடா ஐயாகேளு
நாடினேன்மனமுழுங்கி மூதண்டகன்னி
நலமானமந்தபெருச் சாளிதானும்
தேடினேன்செக்காத்தி மூலிகாணும்
ஜெயமானமுசல்காது முட்டைநாறி
வாடியேமலேகாதே நாமச்சுள்ளி
மைந்தனேயின்னமுண்டு பின்னுங்கேளே. (௩

கேளப்பாகுக்குடராய் மூலிதானும்
கிருபையாய் அப்பைமனத் தழையுங்கூட
நாளப்பாமரமென்று யெண்ணவேண்டாம்
நலமானதோதகத்தி கழையுங்கூட்டி
சாளப்பாமிரப்பங்காய்த் தழையுஞ்சேர்த்து
நாடியேபதினொன்று வகையைததானும்
கூளப்பாமயினம்போ லாட்டிநீயும்
குருபார்த்துசாருநீ வாருவாரே. (௪)

வார்த்துமேவையடா சாமந்தானு
மைந்தனேமெழுகதுபோ லாகும்பாரு
பார்த்துநீகல்வத்தி லரைக்கும்போது
பதையாமலொருமனதா யரைக்கவேணுஞ்
சேர்த்துமேயரைத்தபின் சிவாயநமஅம்உம்என்று
செப்பவேஅங்கிலியும் உரிமசியென்றுசொல்லி

வாழ்த்தியேபயரளவு குளிகைசெய்து
மைந்தனேவுருவேற குளிகையாச்சே. (௭)

ஆச்சப்பாகுளிகையது வொன்றுசொன்னேன்
அப்பனே நூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாகுளிகையின் தன் பேர்சொன்னுக்கால்
காணுமலோடுமடா பில்லியெல்லாம்
போச்சப்பாசூனியங்கள் பார்வையெல்லாம்
போகுமடாமபயமெனக் கதறிக்கொண்டு
ஆச்சப்பாபார்வையினல் வந்ததோஷ
மாண்டேதான்போகுமடா புகலக்கேளே. (சு)

புகலவேயகோரமென்ற வகைகட்கெல்லாம்
போடடாவொருகுளிகை வுரைத்துப்போடு
நிகழுகிறேன்மற்றவகை யெல்லாத்திற்கும்
நிசமாகக்கையிலே குளிகைகொள்ளு
தகளுகிறேன்குளிகையி லிருந்துதென்றால்
சாடியேபோகுமடா பதினெட்டுந்தான்
அகளுகிறேன்தீட்சைநீ வோதிக்கொண்டு
அப்பனேநீகொடுமெய் யாகும்பாரே. (சு)

பாரடாதீட்சைநீ கொள்ளாவிட்டால்
பாங்கான குளிகையது பலிக்காதப்பா
ஆரடாவுண்மைதனை யறிந்துக்கொண்டு
அப்பனேதீட்சைபெற்று வுருக்களேற்றி

சேர்டாகருக்குளிகை சித்திகாணும்
திறமாகநூல்களிலே சொல்லவில்லை
வாரடாகருக்குளிகை யெட்டுக்குள்ளே
மைந்தனேயடக்கியே யுரைத்திட்டேனே. அ

கொங்கண முனிவர் கருக்குளிகை - அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

எண்பதாவது.

நந்தீசர்

குளிகை - அ.

சீர்பெருகுமநோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா வென்றுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பொருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றும்
கைலாசபோகர்தான் தமையனென்றும்
பேர்பெருகும்சின்மயத்தின் கருணையாலே
பேசிவைத்தாள்சரஸ்வதியென் னாவில்தானும்
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞானப் பொருளோநாதி
யெடுத்துரைக்கக் கணபதியுங் காப்புத்தானே.

தானென்றவிஷக்காரி கண்டபேரும்
சாதகமாய்சிற்பரியும் துருசுமாகும்
கோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காயமது கூடச்சேர்த்து
தேனென்றமகாவிந்து பாலாலாட்டி
சிறக்கவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே. உ

போகுமேகடுகுவேர் துங்கிவேரும்
புகழானவூர்ச்சாளி தலையுங்கூட்டி

சாருமேநற்சுள்ளி நற்கன்னிதானும்
 சாதகமாய்காறியது முசற்காதுதானும்
ஏருமேஅப்பைதுரு அமுரிதானும்
 இருள்வளத்திசளிப்பூச்சி காயந்தானும்
வாருமேபழச்சாற்றில் குளிகைசெய்தால்
 மைந்தனேபில்லியது போகும்பாரே. ௫

பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
 பாங்கானகாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாகாவளேயின் சிற்றரத்தை
 அப்பனேகடைக்காயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவேலிபருந் திறளேசார்வார்த்து
 விட்டரைத்துக்குளிகைதனே செய்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளேபிணி நூற்றெட்டுந்தான்
 மைந்தனேகுளிகைகொள்ளப் புகலக்கேளே. ௬

புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
 பொல்லாதஎலிபுலியின் சீலந்தானும்
நிகலுகிறேன்கதிர்வாரம் தன்னிலப்பர
 நிலேயாகஅதையெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்நாகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
 சாப்பிட்டாலெலிகடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்தி
 அறிந்தவனேவயித்தியந்தா னுகுவானே. ௭

ஆருமேநெல்லிவித்து கிளாக்காய்வித்து
 அப்பனேஅகண்டப்பால்விட்டுஆட்டி

சாகுமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
 தப்பாமலொருகுளிகை யுரைத்துப் போட்டாற்
போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
 பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள் போகும்
வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீருந்தீரும்
 மைந்தனேபனிரெண்டு குளிகைகேளே. ௬

கேளப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்குங்
 கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாக்கொல்லு தராமணியுங்கூட்டி
 நலமானபிராமனிட நசனத்தாலுங்
தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
 சாதகமாம்சிவயநம அங்கிலியும் உரிசியவென்று
வாளப்பாசொல்லியே திலர்தமிட்டால்
 மைந்தனேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. ௭

ஆச்சப்பாபரங்கிலவ கிரிதானும்
 அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
 மூன்றுகவேகிளித்து வரிந்துபோடு
வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
 மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
நாச்சப்பாதிலர்தமிட யெல்லாஞ்சித்தி
 நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. ௮

நந்தீசர்குளிகை - அ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை,

எண்பத்தோராவது.

பதஞ்சலி மகாமுனிவ ரருளிச்செய்த

வாதசூத்திரம் - உ௰.

பூமலியன் கண்ணுடன் பாதம்போற்றி
புகலுவேன்வாதத்தின் திறவுகோலை
நாமுறைப்போமைநான்கு பாடற்குள்ளே
நலமானவாதவித்தை ஞானமார்க்கஞ்
சோமனுற்றவேணியனு ருபதேசத்தால்
துறையறியும்பதஞ்சலிதன் சூத்திரத்துக்குள்ளே
ஏமவித்தைக்காதியென்ற வஸ்துவுப்பை
யிதையறியமாட்டாம லேங்கினரோ. க

ஏங்கினர்வஸ்துவுப்பைக் கண்டாற்போல
யிதினாலேயிருக்குதென்பார் எறுதானென்பார்
பாங்கியர்கள்தீட்டுமென்பார் விந்தாமென்பார்
பனிரெண்டும்பதிநாறும்பருவமென்பார்
தாங்கிவளர்த்திட்டதலைப் பிள்ளையென்பார்
சமாதியிலேவைத்திருக்குந் தலையோ டென்பார்
தூங்கையிலேசொர்ப்பனத்தி லாயிவந்து
சொன்னதென்பார்பூடென்பார் சுசியென்பாரே

சுசியென்பார்க்கோழிமுட்டைக் கிளிஞ்சிரெண்டுஞ்
சுத்தஜலமானுக்கால் தொழிலாமென்றுந்
தகையென்னபுளிதானே பலமாமென்றுஞ்
சாரமென்றமூத்திரமே தப்பாமென்றுங்
குகையென்னசெவிநஞ்சங் கண்ணீரென்றுங்
கோசமென்றும்பூசமென்றுங்குருவண்டென்றுந்
திகையாதேசடத்திலையஞ் சாபமென்றுஞ்
சிகையென்றும்பூநாத் தெளிவென்பாரே. ௩௨

தெளிந்தவர்போற்சித்தர்சொன்னசூத்திரத்திற்
சிக்கறுத்துப்பாராமல் செகத்துள்ளோர்கள்
அருந்தியதிலுத்திமண்ணி பாராமற்றான்
அவரவர்கள்னினைத்தபடி சுட்டிப்பார்த்து
இளந்தைசொல்லாமென்று சொற்கள்நூல்வெத்து
இல்லாமேனல்லாமென் றிருந்தார்கோடி
களிந்தபிணம்போல்மெலிந்து சிலதுபேர்கள்
கானகத்துமலையிடத்துக் கருதினாரே. ௩௩

கருதினார்சிலதுபேர் குருதான்வந்து
காட்டுவாரென்றுசொல்லி சூஸ்திரத்தை
புருவியேகிழித்தெரிந்து வீண்வாய்ப்பேசி
உழன்றுதவிப்பார்களதி லனந்தம்பேர்கள்
மருகினார்சிலதுபேர் வாதவித்தை
வந்தவர்போற்சொல்லியவர்பிழைப்போமென்று

உருகினார்யோகதண்டுங் காயரசங்கள்
யோகநிஷ்டைபெற்றவர்போ லுருக்கொள்வாரே

கொள்ளுவார்செபமாலை கையிலேந்தி
குரடுமிட்டுநடையிடப்பர் குகையிற்கார்ப்பார்
விள்ளுவார்மாதமொடு யோகஞ்ஞானம்
வேதாந்தஅதீதமும் விசாரித்தோர்போல்
துள்ளுவாருபதேசஞ் செய்வோமென்பார்
சூதமணிகட்டுகிறேன் தொழிற்பாயென்பார்
தள்ளுவார்பொருளாசை நமக்கேதென்பார்
சவுக்காயகுருமுடிக்கத் தனமென்பாரே. சு

தனமென்னவாலைமனோன் மணிதானென்பார்
சாராயம்பூசிக்கத் தண்ணீரென்பார்
கனமென்னகாந்தசத்து கிண்ணம்பண்ணி
கற்பமென்றுபெண்ணுசை ச்ச ।
மனமென்னவாய்பிரட்டாங் கைப்பிரட்டால்
வாதவித்தைப்போற்காட்டி மயங்கச்செய்வார்
தினமிந்தப்படிதானே யுலகத்துள்ளே
சீவனங்கள்செய்வார்கள் சிலதுபேரோ. எ

சிலதுபேர்பிரம்மவித்தை பொய்யென்பார்கள்
சித்திசுத்தியானவரை தெரியப்போமோ
தொலையாதபூமியிலே அறிவுகொண்டு
சோதித்தார்கோடியிலே ஒருவனுண்டு

கலகமிடாசுற்சட னறிந்துகொண்டால்
காந்தமயமிழுப்பதுபோல் கலந்துகொள்வார்
மலையென்னஉலகமென்ன மனந்தானென்ன
மௌனவித்தைஅறிந்திருக்கும்வகையாளர்க்கே

வகையறிந்தபெரியோர்கள் மலையிலுண்டு
வையகத்திலுண்டுசெகத்திலுண்டுவாழ்ந்தாலுந்தன்
பகையணுகாருறவுகொள்ளா ருலகாசாரம்
பந்தம்விடாகர்மானு பவத்துட்சிக்கார்
செகம்விலையாட்டதிலிருக்கார் சினந்துபேசார்
சிவசமயவிகற்பமுறார் திறந்துசொல்வார்
அகமுறையாசிவபர மாத்மாவெல்லாம்
அவராகிநிறைந்திருப்பார் ஆசான்றானே. ௯

ஆசானைகண்டபேர்க்கும் ஞானப்பேர்க்கும்
அப்போதேயோகத்துக் கருளுண்டாகும்
பேசாதமௌனமென்ற பிரமவித்தை
பிடரிவழிகண்திறந்து பிரகாசிக்கும்
பூசாரவஸ்துவுப்பு வண்ணிபீசம்
புதைத்தவிடந்தனைக்காட்டிப்பொருளுஞ்சேரும்
சோதிபாதமுதல் நடுவுந்தோன்றுங்
கெவுனமென்றகுளிகையடா கிடைக்கும் பாரே.

கிடைக்குமோயின்னூற்று முதனூலையா
கெட்டியாய்ப்புதைத்துரைத்தேன்சூஸ்திரத்துள்

முடிகனதும் அடிப்புனதும் நடுக்கால்மூன்று
  மோசமில்லைபாடிவிட்டேன் னிருநூச்சங்கம்
கொடைக்கொருவனென்பதுபோ லிந்தநூலிற்
  கூட்டுவேன்வஸ்துவுப்பின் குறியொன்றைத்தான்
உடைக்கவொன்றுலக்கினியின் பூவுக்குள்ளே
  உகர்விடம்வஸ்துவுப்பென் றரையலாமே.   ௧௧

அடையார்களாதியென்ற வஸ்துவுப்பை
  ஆகாகாஅவனியிலே கலங்கினார்கள்
வரையாமற்றிரந்தாரே நந்திதேவர்
  வாய்ப்பூச்சிக்கடக்கிவிட்டார் மற்றோரெல்லாம்
உரையாமற்போனாரே வுலகத்தோர்க்கு
  ஓகோகோநாதாக்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
கரைகாணவிருட்சிகமாம் வன்னிபீசம்
  காண்பதற்குயெவ்வனமுங் கண்டுபாரே.   ௧௨

பாரையாகாலத்தைமுன்பின்னாகப்
  பாடினாரதைத்தெளிந்து பார்க்கவேணும்
நேரையாவஸ்துவுப்பைக் காணவென்றால்
  நிலமறியவேணுமதில் நிஜமும்வேணும்
தூரையாசந்திரனுக் கைந்துதீட்சை
  சுயமானசூரியனுக் கைந்துதீட்சை
பேரய்யாஅக்கினிக்கோர் தீட்சையொன்றாற்
  பின்றசவாம்தீட்சையொன்றப் பேசினாரே.   ௧௩

பேசினதிலொன்றுமில்லை யோகதீட்சை
பெரியோர்களுட்குருவை புதைத்தாரந்த
சூட்சமதானறிபவென்று லகாரமிட்டும்
சுழிந்திருக்கும்உகாரமல்லோ ஏகதீட்சை
பூசைவிதிமரந்தாக்கால் முப்புசத்திப்
பூரணமுமாகாது பொய்யாய்ப்போகுங்
காசினியோரிதைவிட்டு ஆசைபூண்டி
கரிசுட்டுக்காணமற் கலங்கினாரே. ௧௬

கலங்காமல்வன்னிக்கு நாலுகாலு
கதிரவனுக்கொருநான்கு காலுமாகுந்
துலங்கினார்சோமனிலே யிரண்டுகாலு
துகைபார்க்கபத்துகால் தோன்றலாச்சு
மயங்கினார்விடைதப்பி குருவைச்செய்தால்
வாய்க்குமோபூதமைந்தும் காணவாழ்க்கை
துலங்கிநேமுன்னூலிற் கண்டுபாரு
துருசுகுருஆவதற்கு துரைசொன்னேமே. ௧௭

சொன்னதென்னதரிதிவுக்கு தீக்காலொன்று
சுகமானவுப்பினுக்கு தீக்கால்ரெண்டு
பின்னமெல்லாதேயுவுக்கு தீக்கால்மூன்று
பிலமானவாய்வினுக்கு தீக்கால்நாலு
நன்னயமாயாகாச மைந்துதீக்கால்
ஞாதுறுநாலுக்குமிந்த ஞாயஞ்சேர்க்க

பின்னமில்லாதீட்சைக்கு பிலன்தானுச்ச
மேலானவாதவித்தை வெளியாய்ப்போச்சே. ௩௬

போச்சிந்தபூதத்தை பிறிந்துபார்க்க
போகர்சொன்னார்பூவழலை புலன்சொல்லாம
லேச்சித்தவகையாறே பார்த்துப்பார்த்து
யெடுபட்டுப்போனார்க ளுலகவாதி
ஆச்சிந்தப்படிதானே செயநீர்வைப்பார்
ஆதியென்றசுத்தகெங்கை யாற்றைக்காணுன்
மூச்சிந்தப்படிதானே யோகத்துக்கு
மூலமடியிதைவிட்டால் மூடனாமே. ௩௭

மூடாமலொன்பது வாசலையும்விட்டு
மூத்திரப்பாதைவழி மூச்சைவிட்டு
சூடானமேகத்தில் வியாதிபூண்டு
தூங்கியல்லோமாண்டார்கள் தொழும்பரெல்லாம்
ஆடாமற்சேகரமா மரணபத்தில்
அறிவுக்குளாயிருந்து அசனவையெல்லாம்
ஓடாமற்சுழிமுனையை புரையிலூட்டி
வுயிரடக்குப்பெரியோர்க ளுண்மைதானே. ௩௮

உண்மையென்றகுண்டலியே பிராணவாய்வு
ஓங்காரபிண்டத்தி லுதித்தவான்மா
மேன்மையென்றவாதாகத் திழிந்தவாரு
மேலெழுத்துங்கீழெழுத்து மானவாறும்

தன்மையென்றவிர்துவிலே நின்றவாறுஞ்
சாஸ்திரவிதம்சாகரத்தில் சார்ந்தவாறும்
கன்மையென்றசுங்குவங்கி னிறைந்தவாறுங்
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரே. கக

கண்டுபார்பிராணய மாகுமார்க்கங்
காட்சிபெற்றலாகுங் கற்பூரதேகம்
இரண்டல்லமூன்றல்ல ஒன்றுமல்ல
நின்றவிடமெல்லாம்நீ நிறைந்துகொள்வாய்
கண்டமடித்துண்ணுக்கிற் கும்பகத்திற்
காலநிறுத்தின்சடத்தை காக்கவேணும்
மண்டலத்தில்வஸ்துவுப்பை மாணவென்றால்
மணம்பார்த்துமணம்பார்த்து வாழுவீரே. உ0

வாளுமேகடுவெளுத்தை யகாரந்தன்னில்
ளுட்டிவைத்தார்தலையெழுத்து பிரகாசிக்கு
மீளவேதண்டெழுத்து ஓடாதையா
விட்டெழுத்துந்தொட்டெழுத்தும் மேல்கீழாச்சே
தாளவேவேண்டாங்கா ணன்பத்தொன்றும்
தலையெழுத்துக்குள்ளாகிக் கிரந்துபோச்சு
கோளுமேவாராது மாவியாவாம்
கூறியவாதத்திறவி கோல்தான்முற்றே. உக

பதஞ்சலியார் வாதசூத்திரம்-உ0.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

எண்பத்திரண்டாவது

கொங்கணர் முப்பு-௪.

சொல்லும்பூநீர் துடியாமொருபலம்
புல்லுமேபடி காரமிருபலம்
வெல்லுமாமதி யுப்புமிருபலம்
கொல்லுமேகரி யுப்புசமனெடே. ௧

உடுத்துமண்டக்கல் சுண்ணமிருபலம்
மொடித்துமேயென்றாய்க் கூடவேமாட்டு
தொடுத்துவெண்கரு வாலாலரைத்திடு
சடுத்துமேயில்லைப் பாங்காயுலத்திடே. ௨

உலகத்திக்குக்கூடமெழு லாகம்போட்டு
அலர்த்துமேசுண்ண மாகவேதானெடு
புலத்தியாசொன்ன போக்கதுவாகவே
எலத்திடாமல் எருக்கன்பால்போட்டிடே. ௩

போட்டிடச்செயநீ ராகும்பலெல்லாம்
மாட்டிடுவறு பத்துமுபாசம்
மாட்டிடச்சுன்னம் கடினமகாவேதை
பூட்டினார்கொங்க ணுயர்புகன்றதே. ௪

கொங்கணர் முப்பு-௪. முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எண்பத்திமூன்றுவது

கைலாசசட்டமுனிநாயனு ரருளிச்செய்த

சூத்திரம்-நூல.

சோதியெனுந்துய்யவெளிக் குருவேயையா
சொற்பெரியகைலாச மயமேஞானந்
தாதியேஞானத்திற் கேதுமார்க்கந்
தாதாவேயென் றுரைத்தா லார்தான்காண்பார்
வாதியெனப்பேர்கொண்ட சுந்தரமேயையா
லரிசையுடன்னட்சரமே வழலைமார்க்கம்
நீதியாய்ச்சொல்லுகிறே னினைவாய்த் தானு
நிகண்டுபனிரண்டுநூல் நிலைத்திட்டோர்க்கே. க

நிலைத்திடவேநிகண்டுக்கு சொச்சசூத்திரம்
தோர்ப்பாக்கருக்குருவும் பொருளுந்தோண
மலைத்திட்டேனெண்ணாதே முப்பூவின்மார்க்கம்
வகைபெறவேசொல்லுகிறேன் மனதுகூர்ந்து
கலைத்திட்டார்திருமூலர் தீட்சையிருநூறுங்
கருவென்றுகிழித்தாரே யென்றுசொல்லி
உலைத்திடப்போகாதெளவே நிகண்டுகொச்ச
முறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேன் னுண்மைதானே. உ

வேறு.

பூதலநாதம் புகழ்கின்றசுக்கில்
மாதவிடைநீர் மாகியசுண்ணந்தான்
சோதியினாலால் சுகப்படச்செய்தார்
வேதைமுழுங்கும் விளங்குங்கதிரிலே. ௫

கதிரவன்வண்ணன் கங்கைகிளிசியா
முதிரம்பிலங்தோன் சங்கரர்வாசன்
மதியுடன்சேர்ந்து மருவிக்கலந்துபின்
கதியரிணங்கிக் கந்தனுமாமே.

கந்தனேயாகுஞ் சீனங்கலந்தபின்
சந்தமாய்விண்ணோன் தரணிக்குறைதம்
வெந்தவர்மாவி சரத்தையுண்டவன்
அமர்ந்தவர்கலி காலனுமாமே. ௬

காலனேயென்றுமே கணவன்வெக்காரியாம்
பால்சுத்தவெள்ளை சிவமானபூரணம்
வாலைப்பிராய பெண்ணைமருவுவன்
காலவன்சத்தியன் தன்பேரைக்கேட்டிடே. ௬

பேரானபூரணம் பாரிற்பிறந்தவன்
காராளசத்திமனோன் மணியாங்காரி
சீரானபெண்ணுள் திருநாமஞ்செப்பக்கேள்
பேரானசிரோன்மணி பேசிடுஞ்சாரியே. எ

சாரியிதென்றுந்தனித்த கல்லுப்பென்றும்
பாரியினுப்புடன் மாமதிகூடனும்
சேரவேநாலாய் சேரகையென்று
மாரிப்பிறப்புக்கு யினுப்பே. அ

வழலையினிப்பென்று மானிலையுப்பென்றும்
வழலைக்கிச்சாரமா மதியப்பென்றும்
நிழலைகடத்து நேரேகாந்திட்டேன்
களவில்லைசொன்னேன் கைகண்டவாதமே. கூ

வாதம்பிறக்கும் பாறையினுப்பாலே
நாதம்பிறக்கும் நல்லகல்லுப்பாலே
போதம்பிறக்கும் பூரணன்றன்னாலே
வேதம்பிறக்கும் வெய்யுப்புகூடே. க0

சூரச்சிப்பியின் சுண்ணஞ்சேர்த்திட
சீதமிணங்காற் சீனஞ்சேர்த்திடில்
வீரமேவிளங்கும் வேந்தனுமாயிடுந்
தோடாமார்க்கந் துறையறிவோர்க்கே. கக

வேறு.

அறிவானசபையென்றும் பஞ்சபூத
மாகியேமிகச்செய்யும் புரியஷ்டத்தால்
குறியானபூரணமாம் விந்துநாதங்
கொள்கையாய்மேருவில் பேருண்டாகி

பிரியாமலொன்றாகிச் சட்டமாகி
பெருமையுற்றுச்சவுக்கார பிறவிக்கப்பால்
வறியாதபேருக்கு வாதமேது
மகத்தானவழலைசெய்யும் வகையைக்கேளே. ()

வேறு.

கேளாயமுரி கெடியாய்ப்பதினாறு
வாளாயுவட்சாரம் வளமாய்ப்பதினெட்டு
கேளாகல்சுன்னங் கொட்டும்படிரெண்டு
நாளாய்கல்லுப்பு நாட்டும்படியொன்றே. ௧௩

ஒன்றாய்த்தெளியவை யுறவாகக்காய்ச்சி
நன்றாய்க்குழப்பும் பருவத்தில்நிறைகேளு
சென்றேயடிமுடிக் குள்ளேயிணங்கவேக்
கொண்டேயெடுத்துக் குழப்பிடுமெண்ணைக்கே. ()

எண்ணெயரைப்படி யிணங்கனரைப்படி
ஒன்றாய்க்கரைத்தூர் விடுமெண்ணைக்கு
கண்ணிவீரமும் பூரமும்வெள்ளையும்
தண்ணான்சீனமும் தான்வகைக்கொன்றே. ௧௫

வகைவீதங்காசிடை வகையாயெண்ணெய்க்குள்
தமையாமல்சொன்னேன் சத்தியமாமது
வகையாய்வழலையில் அப்பனேவார்த்திடும்
சுகமாய்ப்பதத்தில் தோன்றிடுமுண்டையே. ௧௬

உண்டைவிளங்காய்போலே யுருட்டிடுங்
கண்டிடுங்கொங்கணர் கடைக்காண்டஞ் சூத்திரம்
விண்டேயுறைத்தார் மேவிக்கலந்துபார்
சண்டாதிந்நீர சாற்றிநார்சத்தியம். கஎ

சத்தியுட்சாரந்தான் புகலக்கேளு
முத்தியாய்ச்சொன்ன முகதீட்சைப்பூநீர்
பத்தியொருநூறு பத்தாமிணங்கனுஞ்
சித்தித்தகூடனுஞ் சேர்க்கின்றகல்லுப்பே. கஅ

கல்லுப்புதான் கடப்பாலையுடன்
முல்லங்கிமுத்திசிப்பியின் சன்னமும்
சொலலவேபத்து சேர்க்கயுபச்சாரம்
வல்லவர்காண்பார் மற்றோரறியாரே. கக

அரியார்கற்சுன்ன மாதிகளஞ்சிதான்
பிரியாதலூமையி லகப்பட்டசுன்னங்கேள்
தறியாங்கிளிஞ்சிதான் பலம்பத்துக்கு
வெறியாமுவர்ப்பு வீரமும்பூரமே. உ௰

பூரத்துடனே புகழ்சுன்னங்கல்லுப்பு
தாரணமிணங்கனுங் கடுஞ்சார்துத்தமுந்
தாரந்தருசுடன் தான்வகைக்கொன்றுசேர்
கூரங்களஞ்சியாங் குறித்திடுமண்டமே. உக

அண்டத்தின்சுண்ணம் பத்துக்களஞ்சிதான்
கண்டவேயதற்கப்பா லால்வெண்கரு

கொண்டேயரைத்துக் கூறுங்கிளிஞ்சிக்குள்
கண்டெனப்பூசிக் கன்புடம்பாச்சிடே. உஉ

பாச்சுங்கிளிஞ்சி சுண்ணம்பலித்தது
வாச்சுதுநவசாரம் வழலைசவுக்காரம்
பேச்சினியேது யிரப்புக்கருக்குரு
வாச்சுதேசுந்தரர் வாதிமுப்பூவிதே. உங

முப்பூவின்தீட்சை முப்பத்திரண்டு
செபபமாய்கொங்கணர் செப்பினார்கைமுறை
தப்பிலாவண்ணஞ் சாற்றினார்கண்டிடு
வைப்பாகவிந்து நாதத்திலேறியே. உச

நாதமுப்பூவையை நாதவிந்தேயுற
வாதக்கடுங்காரம் வாதமென்றேசுருச்
சாதினைமுப்பத் திரண்டுசரக்கெல்லாம்
வேதைகள்கண்டது மெய்யற்றவாதமே. உரு

வேறு.

வாதமென்றகருவழலைக் கென்னமார்க்கம்
மகத்தானஉவச்சார முப்பூதீட்சை
கோதாவேசொன்னேநா னுலகத்தோர்க்கு
குளிகைசெய்யுஞ்சித்தரெல்லா மிளைத்துயேங்க
போதமனக்கொங்கணர்தான்முதற்காண்டசூத்ரம்
போதித்தார்முப்பூவின் தீட்சையெல்லாம்

சாதிக்கபதினெண்பேர் சூத்திரமும்பாரு
சடையறவேசுந்தரமே தாக்கிக்காணே. உசு

வேறு.

மாணவேயண்டங் கருவொடுசுன்னங்கேள்
பூண்வேமுட்டைக்குள் மேற்பூச்சுப்பூசி
தோணவேகாந்த சூடன்துருசியும்
பாணியிணங்கள் படிகியிந்துப்பே. உஎ

இந்துப்புரவி னுப்பொடுகல்லுப்பு
சுந்தரமேகேள் துத்தமும்வீரமுஞ்
சந்தித்தபூரமுஞ் சாரமுங்காரமுஞ்
சந்தேகந்தீரச் சாற்றுங்களஞ்சியே. உஅ

களஞ்சியதொன்று வகையொன்றுக்கப்பா
பளஞ்சாரவெருக்கம் பால்வார்த்தரைத்திடு
யிளம்பிறமுட்டை இருபதுமேற்பூசு
வளம்பெறக்காய்ந்தபின் மாட்டாய்கவசமே. உகூ

கவசமுவருப்பு கற்சுன்னமெட்டொன்று
அவசம்வாரம் வண்டத்தின்மேற்கட்டு
சிவபூசைசெய்து திறமாய்முழுப்புடம்
நவகண்டஅண்டம் நற்சுன்னமாமே. ௩௰

ஆமேயின்ன மடங்குங்கிளிஞ்சியை
நாமேயடக்கமாய் நாட்டிநோஞ்சுந்தரா

வமேவிளைந்து யுவற்புனைவக்கொல்லிவை
வேமடாநாத விந்துக்குளேறிடே (௱௧)

ஏறிட்டுக்கொல்லும் வெடித்தசரக்கெல்லாம்
கூறிட்டுபாதி கூறுயிணங்கனை
தேறிட்டுச்சாற்றில் தோயவேவைக்க
மாறிட்டுவிந்து மெழுகுமிதாகுமே. (௱௨)

தெளிந்திருமண்ட முருக்கச்சின்வட்டுக்கு
தெளிந்திடுஞ்சீனம் வெடியுப்பிவைகூட்டி
தெளிந்திடுவெண்கரு சேர்த்தேயரைத்திடு
தெளிந்திடுவில்லை செய்திட்டுலத்திடே (௱௩)

உலர்த்தியேவில்லை பிடமுங்குக்குடமாய்
தலத்தியேசுன்னத்தில் தானேபுடம்போடு
கலத்தியேயண்டங் கடுஞ்சுன்னமாமிது
விலத்தியேவெண்கரு வெட்டங்கரைத்திடே (௱௪)

அரைத்திடுவில்லை யடவானகுக்குட
மரைத்திடும்பத்துப் புடம்போடுஅண்டந்தான்
துறைக்குருவாகும் சொன்னத்தைநீறுக்கும்
தரைக்குள்ளடங்காத தண்டத்தின்சுன்னமே ௱௫

சுண்ணத்தினுலே சேறுங்கிளிஞ்சிதான்
சுண்ணங்கொபீரம் துடியாமல்வழலைக்கி

சன்னமிதுவிட்டால் கற்சன்னமேது
தின்னக்கருவைத் திறந்துவிட்டேனே. ௩௬

துறந்தேனேவாசி சூட்சத்தைச்சொல்லக்கேள்
சிறந்துவிடாமலியம்புகிறேன சுந்தரா
மறந்துவிடாதே மகத்தானகுண்டலி
சிறந்தஓங்காரியாம் செப்புகிறேன்மூலமே. ௩௭

மூலமுக்கோணத்தில் மூர்க்கமாய்றீங்காரஞ்
சாலத்திரிகோணந்தன்மேல்மகாரமா
வாலையிடத்தே வழங்குமுகாரந்தான்
கோலத்தின்பிங்கலை கொள்கை அகாரமே. ௩௮

அகாரமுக்கோணத்தில் குண்டலியாத்துள்
றிகாரத்தின்மேலே யிருக்கின்றவல்லபை
விகாரத்தினாலே விபசாரியானவள்
சகாரம்பமட்டுந் தப்பாதிருந்தாளே. ௩௯

இருந்தாள்முக்கோண மியலறுகோணத்துள்
ளிருந்தாளிருகோண மென்பாள்சடாதரி
பருந்தவமான அட்சரத்துள்ளாய்
பொருந்தவேபஞ்ச பூதங்கணின்றதே. ௪௰

நின்றதுயாதி யந்தமுதலாக
நின்றதுநிச்சயம் நினைவில்வைத்தேபார்

நின்றவடிவை நினைவாலறிந்துபார்
சென்றிடுமோரா தாரமுந்தோணுமே. ௪௧

தோணுமேயோகம் வாசிசுழிமுனை
காணுமோகண்டிப்பிற் கணபதிநீயாச்சு
பூணுமேவல்லபை பெயாக்கிழந்தானுச்சு
யாணுமேபோச்சு வதிகாரிநீயாச்சே. ௪௨

நீயாச்சுசுந்தரா நிலைத்திடுயோகத்தை
மாயாச்சுவல்லபை தானுங்கணேசனு
மாயாவிகார மாண்டுதேமாய்கை
தோயாதசித்தந் தொலையாமனம்பாரே. ௪௩

மனத்தாலேலட்சிய மாட்டினுல்வாசியாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினுல்யோகமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினுல்ஞானமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினுல்பூசையே. ௪௪

பூசிப்பதாரை புகழானநந்தியை
பூசிப்பதாரை புகழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை பொருளாங்கணேசனை
பூசிப்பதாரை பூட்டுங்கணேசனே. ௪௫

கணேசனேதாராய் கேவலம்லட்சியம்
மணமானமட்டு மார்க்கங்கொண்டேதான்.

குணமானநாற்பத்து மூக்கோணசக்கரம்
குணமாயறிந்திடின் கூறும் பறையிதே. ௩௬

பறையானபறையும் பாலிக்கலட்சியர்
திறையானதாக்கின் சொல்லுஞ்சதாசிவத்
தரைகண்டபோது வளரும்பெரியதே
கரைகாணலட்சியம் காட்டுமவத்தையே. ௩௭

அவத்தையின்சூட்சமம் போலாயறிந்திடு
சிவத்தையறிந்து சிவாக்கினைசெய்திடு
தவத்தையறியார் சடலத்தைரட்சிக்க
சவத்தைப்போலாவார் தன்தேகம்வேறாகவே. ௩௮

வேறாகப்பூசினி விளவோர்குருவென்பார்
கூறதுகாணார் கூறினேன்கொச்சத்தில்
தேறவேசொன்னேன் சிந்துநீகூற
பேறதினாலே பிறக்குமௌனமே. ௩௯

மௌனத்தின்மூலமும் வாசியின்மூலமும்
மௌனத்தின்பஞ்ச பூதத்திமூலம்
மௌனத்தின்சாக்கிர லட்சியமூலமும்
மௌனத்தின்சத்தி சிவபூசைமார்க்கமே ௪௰

மார்க்கமாய்ரோமன் மச்சமுனிசூத்திரம்
சேரவேகுருமுனி செப்பினாரிதல்தாம்

பார்க்கத்தெரிசனம் பத்தியுமுத்தியுஞ்
சேர்க்கவேபாரு தெளிவுறலாமே. ருக

வேறு.

ஆமப்பாசுந்தரமே[illegible]
யண்டத்தின்சுண்ணமொடு வாசிமூலம்
நாமப்பாநிகண்டுபனி ரெண்டூறு
வாமப்பாரெண்டுகாண்டம் வாதத்துக்கு
மகத்தானசூத்திரமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
தாமப்பாசூத்திரமும் நிகண்டுகொச்சகஞ்
சாத்திரமும்பார்த்தவர்க்கு முத்தியாமே. ருஉ

சட்டமுனி சூத்திரம்-ருஉ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்திநான்காவது

கைலாச சட்டமுனிநாயனா ரருளிச்செய்த

கற்பவிதி - ௱ய.

பாடுகிறேன்காயகற்ப மைங்கரனேகாப்பு
    பரிதானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
    நாதாந்தமனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனென்றாலு மென் னூல்போலச்
    செப்பார்கள்காயசித்தி சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்காயசித்திக் காதியந்தஞ்
    சொல்லுகிறேனன்றாகக் கேளுகேளே. க

உள்வழலை.

கேளப்பாமுந்திமுந்தி வழலைமார்க்கங்
    கெடியானவாங்கிறதோர் வரிசைசொல்வேன்
நீளப்பாபெருவிரலிற் கருசாலஞ்சாறு
    நெய்யோடேமத்தித்துப் பூசிக்கொண்டு
சூளப்பாஅண்ணாக்கில் விரலையோட்டி
    சுழட்டையிலேகபாலததிற் கபமெல்லாம்வீழும்
காளப்பாநாலுதையத்திற் செய்வாயாகில்
    நலமானகுணத்தையினிச் சொல்லுகிறேனே. உ

சொல்லுகிறேன்வாருதிபோற் கபீர்விழுஞ்
சோதிக்கிலண்ணாக்கிற் குறியைக்கேளு
மல்லுகிறேன்சுழிமுனையின் ராகுகேது
மைந்தனேசங்கோடு சக்கரம்போல்நிற்கும்
அல்லுகிறேனிதின்பேரு ரவிமதிதானென்பா
ராச்சரியமிடைபின்னா யமர்ந்தநாக்கு
கொல்லுகிறேனென் றுசொல் ஜனங்களைத்தான்
கூட்டியல்லோகபத்தையுள்ளேவளக்குந்தானே

தானென்றயிதைமடக்கி விறலையேற்றச்
சாதகமாய்ச்சுழிமுனைதான் விறலிற்றட்டுங்
கோனென்றசழிமுனையே திறந்துதானால்
குறிசொல்வேனமுர்தமங்கே குமிழிபாயு
மூனென்றஅமிர்தமடா சுந்தரமேயையா
உற்றுப்பாரிளந்தேங்காய்ப் போலேகாணுந்
தேனென்றஅமுர்தமுண்டாற் காயசித்தியாகுஞ்
செப்பாமற்சித்தரொல்லா மறைந்திட்டாரே. ௪

மறைந்திட்டாரமுர்த்தத்தை விழுங்கிக்கொள்ள
மைந்தனேவிஷமதுதான் கண்டத்தில்நிற்கும்
நிறைத்திட்டதட்சணையு மத்திமையுங்கூட்டி
நேராகக்கண்டத்தே அமைத்துஆட்டு
உமைத்திட்டவிஷங்களெல்லாங் கக்கிவீழு
முத்தமனேபித்தமென்பா ருலகமாடு [ளோர்
களைத்திட்டகளைகண்டாற் சின்மயந்தான் சொன்,
காயசித்திக்கின்னமொரு மங்கங்கேளே. ௫

கேளப்பாசூமணக்கி னெண்ணெய்யோடு
கொடியானகுமரிச்சார் கூடக்கூட்டி
காளப்பாதட்சணையிற் றெய்த்துக்கொண்டு
நலமானபாலைவைப்போ லிருந்துகொண்டு
நீளப்பாஅபானத்திற் சுத்தியாட்ட
நேரானதுஸ்மலங்க ளெல்லாம்போகுஞ்
சூளப்பாவுதைமறைத்துக் காயசித்தி [னே
சொன்னார்கள்தூரத்துவிட்டேன்வழலைமுறைதா

சித்திக்கக்காயமுதல் வாதந்தானுஞ்
செப்புகிறேன்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
பத்திக்கக்குருவினுட வுபதேசங்கேட்டு
பண்பாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணி
ஒத்திக்கமேனோக்கி தாரகத்தைப்பார்த்து
துண்டிடுவார்கற்பத்தை யுடனேசித்தி
மத்திக்கவாலையுட மூன்றெழுத்தைவிட்டால்
மண்ணாச்சுசித்தியெல்லா மனதிற்காணே. ௭

காணப்பாவாலையுட மூன்றெழுத்தைநாட்டு
கைமுறையாய்ப் பூமியொன்று ஆகாயமொன்று
தோணப்பாபிரபஞ்சமொன்று மூன்றாய்நின்று
சுகமோகசித்திகளை யீயும்பாரு
ஊணப்பாசொல்லார்கள் வாலைதீட்சை
ஒருகோடிதனமீயுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
வீணப்பாதேவியுட தீட்சைவிட்டால்
வெறும்பொய்யாம்நூல்முதலாய்ச்சித்திபோமே. ௮

வாலை.

போகாமற்சிவனுடைய சக்கரத்தின்மையம்
புகழான்தேவியுடன் சக்கரத்தைவைத்து
வாகாமற்சிவசத்தி சமாதிபூசை
மைந்தனே தசதீட்சை கேட்கவேணுஞ்
சாகாமலிருத்திவைப்பா ளவனுங்கூடி
சவுசஷ்டிவித்தையெல்லா மமனுக்குள்ளாம்
வேகாமல்வேகுதடா தீவினைகளெல்லா
மேனோக்கிக்கத்தமுண்டு யேறுயேறே. ௯

நூல் பெருமை.

ஏறுமென்றபலநூலிற் கோடாகோடி [டார்
யென்னைமெச்சுங்கொங்கணர் தான்பாடிபோட்
தேறுமென்றுகண்டுகொண்டு கோரக்கர்சொன்னார்
சிவமானமூலகுரு உண்டுபாரென்றார்
கூறுமென்றசிலநூலிற் கண்டுகொள்ளுமென்பார்
கூறுதமச்சமுனி அறிந்துபாரென்றால்
மாறுகின்றமடபதியாஞ் சித்தரெல்லாம்
வைத்தாரேகாயசித்திமான்டார்காணே. ௧0
காணப்பாகாயபற்பங் கொள்ளுவோர்க்குக்
கைமுறையாய்க்காட்டுகிற வறிசையில்லை
தோணப்பாகொள்ளயிலே மயக்கந்தாகஞ்
சொற்பரியடனேவு வருத்தமானல்

வீணப்பாவென்றுவிட்டோர் கோடாகோடி
விதியளவேமகயளவே வினையோகாணேன்
ஊணப்பாவென்றுசொன்ன நூலின்தொன்மை
வொருமொழியாய் குருசொல்லாத் தோஷந்தா
தானென்றபடி நூலிற் பாடிவிட்டாரப்பா [னே
சட்டைமுனிநூல்பாரு வென்றேகோடி
கானென்றகாடுபோற் காயசித்திவாதங்
கைமுறையாய்ப்பாடாமல்மறைத்தாரையோ
ஏனென்றுகேட்டாக்காற் சுந்தரானந்தர்
யெல்லாருங்காயசித்தி யாவாரென்று
கோனென்றஆதிமுத லொன்பதுபேர்சித்தர்
கோடியாய்நவகோடி சித்தராச்சே. ௧௨

ஆச்சப்பாநவகோடி கோடாகோடி
யாச்சுதென்றுசித்தரெல்லாம் பேசிகொண்டு
போச்சப்பாகாயசித்தி மறைத்துச்சொன்னார்
போக்கறியாருலகத்தோர் நின்றுகேட்டார்
ஏச்சப்பாவாதசித்தி லாதியென்றகருவை
எழுப்பாமல்வழலையைத்தா னிழுக்கச்சொல்லி
காக்சப்பாமடுநீச்சு காயசித்தியாகக்
கண்டோடியென்னூலே யொளித்தார்பாரே.௧௩

பாருமெந்தனூலோடு கண்டுகொண்டு
பார்த்தோருக்குப்பரிசமுதல் சந்தானவேதை
காருகண்டாயவர்பதத்தை பன்னிரண்டாண்டு
கருணையுடன்கைகொடுத்தார் கண்டுபாழி

மாறுகொண்டுதிருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமோடுவல்லவைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டுவாங்காதே பொய்சொல்லாதே
புத்திகெட்டசித்தர்களே புகலக்கேளே. ௧௪

கேளப்பாயென்னூலை வைத்திருந்தோர்பாதம்
கெடியாகதொழுதிரஞ்சி வாங்கநன்று
நாடப்பாயில்லாவிட்டாற் கேட்டதனமீந்து
நலமாகவாங்குவது யிரண்டாம்பட்சந்
தாளப்பாயென்னூற்குச் சரினூலில்லை
சாதகமாய்க்கொடுப்பதற்கு சிலனூலுமொவ்வா
சூளப்பானூல்கொடுத்தேன் மனதுநொந்தாற்
சுத்தபாழாகுமென்று சபித்திட்டேன். ௧௫

இட்டதொருசாபத்தாற் பயந்துசித்த
ரென்னூலைவாங்கையிலே குளிகையீவார்
பட்டதொருதனங்கெட்டார் கோடியீவார்
பரிவாகத்தொண்டுசெய்து வாங்குவார்கள்
திட்டமுடன் வாங்கையிலே பூசைசெய்வார்
செகத்தோர்க்குக்கிட்டினால் சித்தராவார்
மட்டமருங்குழலாளுஞ் சிவனும்வந்து
வசனிப்பார்காயசித்தி வரிசைகேளே, ௧௬

வரிசையுடன்கடுக்காய்க்குச் சுந்தரானந்தர்
மாதத்தைச்சொல்லுகிறே ஞானியாடி
உரிசையுடன்வெல்லத்தோ டொக்கக்கொள்ளு
வுத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்

பரிசையுடனிந்துப்பு வுடனேகொள்ளு
பாங்கானஅற்பிசிக்கும் கார்த்திகைக்கும்
தரிசையுடன்சக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளு
சாதகமாய்மார்கழிக்குந் தைக்குங்கேளே. கஎ

கேளப்பாசுக்கினுட கியாழத்திற்கொள்ளு
கெடியானமாசியொடு பங்குனிக்குந்தேனும்
நீளப்பாசித்திரைக்கும் வைகாசிக்கும்
நிலையான அமுரியிலே கொண்டுயேறு
தூளப்பாசெய்யும்போற் கடுக்காய்நன்று
சுகமானசெங்கக்காய் மெத்தநன்று
தாளப்பாகடுக்கையை நன்னயமாய்ச்செய்து
சாதகமாய்வயதறிந்து சாப்பிட்டாரே. கஅ

ஏறியபின்மிளகுதன்னைக் கணக்காய்ப்பார்த்து
யெடுத்தல்லோபீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
மாறியபின்னமுரியிலே முறித்துக்கொண்டு
வாகாகயைத்தால் தினமுமெற்றி
கூறியதன் னூறுமட்டாய்க் கொண்டுதள்ளு
கொள்ளையிலேவெட்டைசற்றே மீறிற்றானல்
தேறியபின்னறுகுடனே மிளகுகாய்ச்சி
சிறுகவதில்லெண்ணையிட்டுதிறமாய்க்கொள்ளே

கரத்தை.

கொண்டபின்புகரத்தையைத்தான் சூரணமேசெ
கூட்டியல்லோசக்கரையி னுனுக்கொன்று [ய்து

தண்டவதுவேதனோடு கழுஞ்சிகொள்ளு
சாதகமாய்மண்டலத்தில் வாசியேறி
ஒண்டவதுகிடமற்று வாதமோடு
முத்தனேபித்தமெல்லாம் கீழேனேக்கும்
கண்டிதமாய்க்கொண்டுமௌனந் தீர்ந்தபின்பு
கற்பகத்தின்வரிசையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேனே

சொல்லுகிறேன்பொற்சீந்தி யானால்நன்று
துலங்காதுகிடையாட்டால் நல்லசீந்தி
அல்லுறதோர்மேற்றோலை யுரித்துப்போடு
யடித்தண்டாய்க்கொண்டுவந்து கிழித்துப்போ [ட்டு
நல்லுறவேயுலர்ந்தபின் பிடித்துத்தூளாய்
நலமாகநாலிலொன்று சக்கரையுங்கூட்டி
ஒல்லுறவேதினந்தோறுங் கழுஞ்சிக்கொள்ளு
ஓராதமண்டலமு முண்டுத்தேறே. ௨௧

தோப்பாசுரதோஷ மெல்லாம்போகுஞ்
ஜெகமறியமேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
வாறப்பாகபாலத்தில் வெட்டைபோகும்
வற்றிநின்றதாதுவெல்லா மருவியூறும்
வேறப்பாஅஸ்திசுரம் வெட்டைபோகும்
மெய்நிறைந்தநாடியெல்லா மமுர்தமாகும்
பேரப்பாசீந்திச்சார் வேறேயில்லைப்
பேரேஅமுர்தசஞ் சீவியாமே. ௨௨

ஆமப்பாபிறகடந்து நாலுண்டுண்டேவம்மை
யப்பனேயட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
ஓமப்பாமேற்பரனை சேவிப்போட்டு
உத்தமனேநிழலுலர்த்தா யுலர்ந்தபின்பு
தாமப்பாவிடிந்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
சாத்தமாய்க்கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பாயேழுதிரம் பாவனையேசெய்து
திறமாகநிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடாயே. ௨௩

உலர்ந்தபின்புபெட்டிலொன்றா கற்கண்டுகூட்டி
உத்தமனேயிருகழஞ்சி யிருநேரங்கொள்ளு
மலர்ந்துநின்றலையாமல் மண்டலந்தான்கொள்ளு
மைந்தனேவயிரம்போ லிருக்குந்தேகங்
கலந்துநின்றநாடியெல்லா மிருகுமேறி
கண்துலக்கமுண்டாகி அழுந்துந்தேகம்
நலந்திகழும்நரைதிரைகள் பிலமுங்கெட்டு
நமனுக்குநமனுவான் நன்றாய்ப்பாரே. ௨௪

பாரப்பாயிதுகடந்து பின்புநீதான்
பரிவானகரிசாலைக் குப்பைமேனி
சேரப்பாசிறியதொரு செருப்படையினோடு
தெளிவாகசமன்கூட்டிச் சூரணமேசெய்து
வாரப்பாதேனதிலே கிண்டிவைத்து
மைந்தனேதினங்கழஞ்சி கொண்டுவாரீ

தாரப்பாயிருபதுநாள் கொண்டாயானாற்
றயையிலுள்ளவியாதியெல்லாஞ் சாடிப்போமே.

வாக்குண்டாதல்.

சாடுமேசுயம்பாட வாக்கில்வாலே
சகலநூல்கருவெல்லாந் தானேதோன்றும்
வாடுமேதேகமெல்லாம் பொன்னிறம்போலாகு
மன்மதன்போற் கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்பதோடி
தேடுமேபெண்மேலே மோகமப்பா [த்
தெளிந்துகொண்டுமாயத்திற் சிக்கவேண்டாம்
ஓடுமேசேற்றுமந்தான் கீழேனுக்கு
முதரத்தில்வாயுவெலா மொழிந்துபோமே. ௨௫

சிவனார் வேம்பு.

போனபின்புயின்னுமொரு கற்பங்கேளு
புகழ்ந்துநின்றசிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஆனபின்புவாறுழுவை வித்துங்கூட்டி
யப்பனேசமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
தானபின்புயிதையிடித்துப் புடத்திற்றைலஞ்
சாதகமாய்வாங்கியல்லோ வடித்துக்கொண்டு
ஏனபின்புசீரகமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
யிதமாகக்கலக்கியதை வைத்துக்கொள்வே.
வைத்ததொருதைலத்தை தினந்தோறுமைந்தா
வாகாகக்காற்கழஞ்சிகொண்டுவாரீ

நைந்ததொருமண்டலமே யுண்டாயானால்
நலமானதாதுவெல்லாஞ் சுத்தியாகுங்
கைத்தமொழிபித்தமறுங் கபத்தைச்சாடு
கனகம்போற்றேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
மெய்த்ததொருசரஸ்வதியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே.

தூதுவளை.

போமப்பாயிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
புகழான தூதுவளை யிலையினோடு
ஓமப்பாதக்கோலஞ் சாதிக்காயு
முத்தமனேவாலுளுவை வித்துங்கூட்டி
சேமப்பாகொடிவேலி வேரினோடு
சேர்ந்துநின்றநிலப்பனையின் கிழங்குகூட்டி
தாமப்பாகொன்றையுட பூவினோடு
சாதகமாயைங்கோல வித்துங்கூட்டே. ௨௯

கூட்டியல்லோயிதுவெல்லாஞ் சமபாகமாகக்
குமிறிடித்துச்சூரணமாய் செய்துகொண்டு
ஆட்டியல்லோமுட்பன்றி நெய்யினோடு
அப்பனேகாசிடைதான் றினமுங்கொள்ளு
பூட்டியல்லோமண்டலமுங் கடந்துதானாற்
பொற்சடையோன்றேகமுமாம் பொய்யேயில்லை
காட்டியல்லோமூலகுரு யிந்தகற்பங்
கைமுறையாகவுந்தன் பாடினாரே. ௩0

பாடினதோர்கற்பத்தை கடந்தபின்பு
பார்மைந்தாயனைத்தின் கற்பஞ்சொல்வே
னீடினதோர்கருங்கோழி சாவலுடன்போடு
நிலையாகவளர்த்ததின் முட்டையெல்லாம்
வடினதோர்கல்லுப்புக் குள்ளேவைத்து
வுத்தமனேகல்லுப்பு மேலேமூடித்
தேடினதோரிரண்டுதிங்கள் கடந்தபின்பு
சிவசிவா அண்டமெல்லாங் கட்டிப்போச்சே.

அண்ட கற்பம்.

கட்டியதோரண்டமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
கைமுறையாலேக்கெருட்னுட கிழங்குச்சாற்றில்
மட்டியதோரண்டமிட்டி ரண்டுசாமம்
வாகாகவெடுத்தெரித்து வைத்துக்கொண்டு
தட்டியல்லோமேலோடு தள்ளிப்போட்டுச்
சாதகமாய்த்தினமொன்று அண்டமொன்று
துட்டியல்லோயிரண்டாகிப் போர்பாதிகொள்ளு
துயர்தீருஞ்சுகமாகக் கொள்ளுகொள்ளே. ௩௨
கொள்ளப்பாயிருபதுநாள் காயந்தானுங்
குறுகாதுநெடுகாது கற்றாணுக்கும்
விள்ளப்பாசுக்கிலத்தைக் கட்டிநிற்கு
மேலேற்றுமல்லாது கீழோடாது
துள்ளப்பாயடங்கிற்றுக் காமவித்தை
சுகபோகஞ்செய்தாலும் விந்துவீழா

தள்ளப்பமாயிவ்வளவிற் கன்னமாகச்
சட்டைபோஞ்சட்டைமுனி சாதித்தேனே.

தாம்பூலச்சுன்னம்-

சாதிக்கஇவ்வளவும் பத்தியத்தைக்கேளு
தாம்பூலந்தின்பதற்குச் சுன்னஞ்சொல்வேன்
ஓதிக்கக்கற்பூரச் சிலையைவாங்கி
வுத்தமனேவெண்கருவா லரைத்துக்கட்டிப்
பேதிக்கக்கரியோட்டி லூதவூது
பேரானசுண்ணும்பாம் பண்ணுங்கேளு
வாதிக்கக்கன்னுரை யிப்மடியேயூது
மகத்தானயண்டத்தோ லூதிடாயே. ௩௪

ஊதிடவேசுன்னமா மொவ்வொன்றப்பா
வுத்தமனேபழுத்தருந்து வெத்திலையிற்பூசிக்
கோதிடவேகொட்டைப்பாக் கதனைச்சீவி
குமரவேதாம்பூலந் தின்னநன்று
ஓதிடவேமுன்சாற்றை யுமிழ்ந்துப்போட்டு
உண்டபின்புதாம் பூலந்தின்றதுப்பு
வாதிடவேசேற்றுமத்தை யறுத்துப்போடு
மகத்தானயுபரசத்தின் சுன்னந்தானே. ௩௫

தலைமுழுக.

தானென்றதலைமுழுக வரிசைகேளு
சாதகமாம்பிளகோடு கடுக்காய்மஞ்சள்

வேனென்றவேப்பரிசி செல்லிக்காய்
 மீராதசமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு
பேரென்றயாவின்பால் விட்டேயாட்டிக்
 குமரவேழுழுகினர பட்சந்தோறும்
ஊனென்றநெய்வார்த்து வார்ந்தோரூ
 முத்தமனேபசும்பயர்க்காய்ப் பாகம்பண்ணே.

அன்னத்திலுப்புகட்ட.

பண்ணப்பாயன்னத்தி லுப்பெபாங்க
 பாடுகிறேனுதாக்கள் பாடாதெல்லாம்
கண்ணப்பாயண்டமைந்து கல்வுத்திட்டுக்
 கல்லுப்புபலம்பத்து மதிலேபோடு
விண்ணப்பாவெடியுப்பு பலந்தானைந்து
 மேவியதோர்நவாச்சாரம் பலந்தானிரண்டு
ஒண்ணப்பாசீதமது பலந்தான்மூன்ற
 வொக்கநன்றாயரைத்துலர்த்த பெழுஞுமாமே.

மெழுகெடுத்துப்பாறையுப்பை யுடைத்துப்பூசி
 வெய்யிலிலேயுலரவைத்துக் காய்ந்தபின்பு
உழுகெடுத்தவக்ஷாரத்தை சீழ்மேலிட்டு
 ஓடிலேமூடிநன்றாய்ப் புடத்தைப்போடு
ஈழுகடுத்துப்போகாது உப்புகட்டும்
 நலமாகவுடைத்தவாய் வயிரமின்னும்
தழுகெடுத்தவுப்பையல்லோ கரிசோத்திலிட்டுச்
 சாப்பிடவேயினன்றசாப்பிடாயே. கஅ

வேகைதயாகும் உப்பு.

சாப்பிட்டாலிந்தவுப்புச் சட்டையெல்லாந்தள்ளு
சாமதிக்குயுருவ்மைந்த மாதிறக்குயப்பா [ஞ்
கூப்பிட்டாலுன்மனத்தாய் வாவாவென்பாள்
கூசாதேகட்டோடே மேலேயேற்றும்
வேப்பிட்டயமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
யிதுவுமொருகற்பமுமா யிருக்குந்தோஷ [ருல்
வாய்ப்பட்டகொழுப்பாலே பச்சையுப்பைத்தின்
வாய்த்திருத்திசித்தியெல்லாமண்ணுைய்ப்போமே

உப்பு சுண்ணம்.

போமென்றவுப்புக்கும் சாரமேற்றி
புகமாகவூதிடவே சுண்ணமாகுந்
தோமென்றசுண்ணத்திற் சாறஞ்சேர்க்கச்
சலமாகுமிதுக்குள்ளே வீரம்போட்டு
ஆமென்ற சரக்கையெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
அசையாது அசையாது மணிபோலாடும்
காமென்றநவலோகத் துள்ளேயீந்தால்
நாலாறுமாற்றுகும் நயந்துகாணே. ௨0

காணப்பாயிதையெடுத்து செலவுசெய்துகொண்டு
கனமானகற்பத்தைத் தின்றுயேறு
வீணப்பாகெடுக்காதே கெதியில்லையென்று
வேதாந்தவாலையைத்தான நித்தம்பூசி

தேர்சணிப்பாயெர் தனைப்பேரம் சொன்னரில்லை
சொன்னதினால் சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு
மணப்பாயிதை விட்டு தற்பஞ்சொல்லே
னுத்தமனேவெகுசுருக்கா யுறைத்துப்பாரே. ()

செயநீர்.

பாரப்பாயறைப்பொடியை பழச்சாத்திலிட்டு
பாங்காகவூறவைத்து மூன்றுநாள் தான்
னேரப்பாவுறஞ்சியதைக் கழுவிப்போட்டு
நிருத்தல்லோபலமைந்து மெடுத்துக்கொண்டு
தாரப்பாபலமொன்றுக் கட்டியதோருப்பு
தன்னோடேஅறப்பலந்தான் வீரம்போட்டுச்
சேரப்பாவெண்காரம் பலமும்ரெண்டு
திறமானசாரமதுப் பலமுங்காலே. ௪௨

அயச்செம்பு.

காலோடயரைப்பலந்தான் துருசுபோட்டு
கைமுறையாயறைப்பலந்தான் துத்தம்போட்டு
செயலோடுசூதமதிற் காற்பலமும்போட்டுத்
திறமான்வெடியப்பு நீராலாட்டிச்
சாலோடுசாரநீர் விட்டுயாட்டிச்
சாதகமாயிருசாம மிரண்டுநீரு
மேலோடுயெரிபலம் பருப்புத்தாளு
மெச்சவேயிரண்டிபலங் கூட்டுபோடே ௪௩

போய்மண்ரத்துவைத்துப்பங்கைப்பகுத்து கொண்டு
  புகழாசபொருபங்கு அரைப்பொடியிற்கூட்டி
நீட்டதனைகுகையிலிட்டுச் சீல்துபோட்டு
  நேராகக்குகையினுள்ளே வுருகயாட்டு
மீட்டிதனையரைத்தெடுத்து நொறுக்கிக்கொண்டு
  மீளவொருபங்கெடுத்து யுருக்கிநீயும்
பூட்டதனையிப்படியே யைந்துபங்கும்
  புகழாதயுருக்கிலய மாடும்பாரே. ௪௮

பாரப்பாயிந்தயைந்துக் கிடையேதங்கம்
  பாச்சியொருமணியாக வுறுக்கிவாங்கி
நேரப்பாயிதிலேயொரு கழஞ்சியோடு
  நிலக்கவொருகுகையிலிட்டு வுருக்கும்போது
தூரப்பாநரகமொரு கழஞ்சியோடு
  சுகமாகவாங்கியது ஆடும்போது
காரப்பாகாரீயங் கழஞ்சிபோடு
  கண்திறந்து அய்யனே பிரனுந்தானே. ௪௯

தானுக்கண்திறந்து பிரனும்போது
  தாக்கதிலேமுக்கழஞ்சி லிங்கந்தானுந்
தேனுகக்களங்காருமித்னைவாங்கிச்
  செம்பிரண்டுவெள்ளியெட்டுச் சிறக்கவூட்டி
கோனுனகளங்கையொன்று குடுத்தாயானுற்
  குறையாதயேழ்மைதான் கூர்ந்துபாரு

பாளுனலோகமங்கே யொன்றுமுண்டு
பண்பாகக்காயசித்தி சொல்லக்கேளே. ௯௬

காயசித்தி அயச்செந்தூரம்.

கேளப்பாவுருண்டோ ரிரும்பினிடைக்குந்தங்கம்
கெடியாகவைத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தாளப்பாயிதிற்பாதி சூதங்கூட்டிச்
சாதகமாய்ச்சூதத்தி லிரட்டிப்புகெந்தி
நீளப்பாயிதிற்கூட்டிய பொற்றலையின்சாற்றால்
நிலைக்கவரைத்தொருசாமம் வில்லைசெய்து
நாளப்பாஒட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து
நலமாகலகுபுடமாய்ப் போட்டிடாயே. ௨௦

போட்டிடுவாய்புடந்தோறுங் கெந்திகெந்தி
யுகமாகவெளிமட்டும் பிறகுசெம்மாய்
நாட்டிடுவாய்பின்புபுடங் கனமாய்நீயும்
நலக்கமதுசெந்தூர மாகட்டும்
ஆட்டிடுவாய்செந்தூர மானபின்பு
அப்பனேகார்கழஞ்சு சர்க்கரையிற்கொள்ளு
கூட்டிடுவாய்காயமது யிருப்புத்தூணாய்
செயலோடுமண்டலந்தான் கொண்டுதேரே. (௧)

காந்தகற்பம்.

தேறியபின்காந்தமென்ற கற்பங்கேளு
ஜகமறியப்பயிர்காந்த முருங்கைக்காந்த

மாறியபதிலுரிசிவெட்டிப் பிடிக்குங்காந்த
மைந்தனே அரக்காந்த பலமொன்றாகும்
ஆரியதோரிதுநாலி லாகநன்று
அப்பனேகிடைப்பாட்டால் நீதான்கேளு
கூறியதோருசிதனைப்பிடிக்குங்காந்தங் [டு
கொண்டுவந்துடுநறிக்கி நன்றாய்புடத்தைப்போ

போடப்பாவெள்ளாட்டி ரத்தத்துள்ளே
பூட்டியல்லோ வெள்ளாட்டின்கொழுப்புப்போ
நீடப்பாவதின்மேலிற் கட்டிநன்றாய் [ட்டு
நிலையானநெற்குழியிற் கூடவைத்து
வடப்பாநாலுதிங்க ளான்பின்பின்பு
உத்தமனேயிதையெடுத்து யுருக்கிக்கொள்ளு
கூடப்பாயின்கிடைக்கும் பாதிகாரங்
குறையாமற்சாரமைந்து காந்தம்பத்தே. ௯0

பத்தோடுதுரிசிரண்டு பலமுங்கூட்டிப்
பாங்கானசாரமதைப் பலமும்போட்டுக்
கோதோடுசொன்ன மீதுளந்துமொச்சை
குறையாமற்கோதும்பை குன்றுமணிகொள்ளு
சித்தோடுபிறுவெத்தஞ் சக்கரைதேன்வெண்ணை
சிறப்பாகவகையொன்று பலமதொன்று
நத்தோடுஆட்டுரத்தம் விட்டுஆட்டி
நலமாகவைந்துபங்கு கூறுசெய்யே. ௯௧

செய்தபின்புகாந்தத்தி லொருகூறுகூட்டி
திரளநன்றாய்த்தாக்குகலி லூட்டியரட்டுப்
பையதன்பின்புடைத்தெடுத்து வூதிப்போட்டு
பங்காகப்பின்னுமொரு பங்குகூட்டி
நைந்தபின்புமுன்போலே யுருக்கியாட்டி
நலமாகவையந்துபங்கு முடைத்துவூது
நைந்தபின்புகாதமது சத்தாய்நிற்குங்
காயசித்திபதின்பெருமை காட்டுவேனே. ௫௨

காட்டுகிறேன்காந்தசத்து பலந்தானிரண்டு
கனகமிகமில்லாத்தங்கம் பலந்தானொன்று
ஊட்டறவேயிரண்டுமொன்று யுருக்கிவாங்கி
வுத்தமனேசூதமதிற் பலந்தானொன்று
நீட்டுறவேகெந்தகமும் பலந்தானாலு
நேரவிதைபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
மூட்டுறவேவில்லைதட்டி யோட்டில்மூடி
மூதண்டயனல்மரவிற் புடத்தைப்போடே. ௫௩

போடப்பாயிப்படியே பதினொன்றுபுடந்தான்
புகழாகவிதையெடுத்து வரைத்துக்கட்டி
நீடப்பாவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து
நேர்ப்பாகவெளிப்புடமா யேற்றிப்போடு
ஊடப்பாசெந்தூர மாகுமட்டு
முத்தமனேபுடம்போட்டுத் தீர்ந்துவாங்கி

தேடப்பாமிரண்டுபணக் தூக்கந்தானும்
திணக்தோறும்உண்டலந்தான் தின்றுபாரே. ருச

ஏறைபிலேகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னு
மெழுந்ததொருநரைகளெல்லாமுதிர்ந்துபோகு
தேறைபிலேகண்ணிரண்டுஞ்சிவந்துமின்னுஞ்
சிறுபிள்ளைமுகம்போலேசிவந்துகாணும்
நாறைபிலேவுடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசும்
நலமானதந்தமெல்லா மிருகியேறும்
கூறைபிலேகாந்தத்துச் சுருக்கிமெத்த
கோரக்கர்சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. ருரு

சூதமணி.

ஆச்சப்பாகாந்தத் தால்வேதைசொல்வே
னண்டரண்டந்தாண்டியப்பே மணகொட்டாது
ஓச்சப்பாயதின்வேறை சித்தர்மெச்ச
மூட்டுகிறவரிசை சொல்வேன் சுந்தரானந்தர்
பாச்சப்பாகாந்தசத்தின் சமநாய்த்தங்கம்
பாங்காகவார்த்திடித்து வுலர்த்திப்போட்டு
ஓச்சப்பாயுருக்கைபிலே நாகமிட்டசூத
மூட்டுயொருமணியாக வாங்குவாங்கே. ருசு

வாங்கியந்தமணியிடைக்கி கெந்தகந்தான்கூட்டி
மருவியதோர்மணிக்கும் மனோசிலையுங்கூட்டி

ஓங்கிமிதைபொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
வுத்தமனேவாலுகையி லெறித்துயேறு
தாங்கியதுசெந்தூரப் பதத்தைக்கேளு
சதாகிட்டாற்காய்ப்பாகுமடியிலேதான்
பொங்கியிந்தபதத்தோடேசெந்தூரம்வாங்கி
புகழாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணே. [illegible]

பூசைபண்ணுமவள்பதமுஞ் சிவனுடையபதமும்
புகழ்பெரியயீசனவர் நிர்வாணிவாதம்
பூசைபண்ணிவஸ்துவை பானய்பண்ணி
போக்கேடேதாரகத்தில் நின்றுபாரு
பூசைபண்ணமறந்தாக்காற் காபசித்தி [போகும்
பொய்பூட்டும்வேதையெல்லாம் பொய்யாய்ப்
பூசைபண்ணதேவியுட பத்துதீட்சை
புகழாகக்கேட்டவரே சித்தராமே. ௫௮

வாதசித்தி.

ஆமப்பாகாந்தமென்ற செந்தூரத்தை
யரைகிறேன்வேதமுக மாடங்கேளு
ஓமப்பாசெம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று
வத்தமனேவெள்ளியிலே எண்பதுவுக்கொன்று
தேமப்பாகுடவனிலே யன்பதுக்கொன்று
திறமானயிரும்பதிலே முப்பதுக்கொன்று
தாமப்பாதராவிலே பத்துக்கொன்று
தாக்கிபபார்சரிமாற்று தப்பாவாறே. ௫௯

வாறானபூரணக் குளிக்கரையில்தோறு
மண்ணினுக்கக்கியல்லோ புத்தாய்நிற்குஞ்
தாரணபுத்தெடுத்துத் தண்ணீர்வார்த்துச்
சமர்சமாயறித்திறுத்து யடியிற்பார்க்க
வீறாகபளபளப்பாய் மின்னிக்கொண்டு
விடங்கியதோர்சத்தெல்லாங் கீழேநிற்கும்
பூறானதிதுவெல்லாம வழித்துக்கொண்டு
குமுரமேகாரமிட்டு குக்கிடாயே. சுo

உருக்கியதுமணிபோல வெடுத்துக்கொண்டு
வுத்தமனேகருவளையல் சவ்வீரங்கார
மருங்கியதுனுக்கு வொன்றுகூட்டி
மைந்தனேகுகையிலிட்டு நன்றாயோது
செருக்கியிதுமணிபோலே சத்தாய்நிற்குஞ்
சிவசிவாபூரணக சுக்தியாச்சு
சுருக்கிதைச்சொல்லாம லெடுக்கச்சொன்ன
கருத்துக்கேசித்தரெல்லா மெச்சினாரே. சுக

மெச்சினதோர்சத்துருக்கு நாலிலொன்று
மேலானதங்கத்தை யிட்டுயாட்டி
ச்சினதோர்கற்சூக மிடைக்கிடையேகூட்டி
நன்றாகஅனரத்திதனை பொடிபோலாக்கி

காச்சினதோர்கெந்தகத்தைச் சமனாய்க்கூட்டிக்
கற்றாழம்பாலாலே அரைத்துக்கட்டி
ஓச்சினதோர்வில்லையைதான் ஓட்டில்வைத்துமூடி
வுத்தமனேமணல்மறைவிற் புடந்தான்பத்தே. ௬௨

பூநாகசெந்தூரம்.

பத்தானபுடமிட்டு மேருக்கேற்றிப்
பாங்காகப்புடம்பத்துத் தீர்ந்தபின்பு
முத்தானகற்றாழம் பாலாலாட்டி
முதிராமலொருவில்லை யாகக்கட்டி
அத்தானதெளியிலே பிடமேற்றிப்போடு
அரகாரபூனாகஞ் செந்தூரமாச்சே
சிற்றாகவேணுமென்றாற் றினமிரண்டுபணந்தான்
தேன்கூட்டிச்சக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பாயிருபதுநாள் சட்டையொன்று போகும், கூப்பிட்டார்சித்தரெல்லாம் வார்த்தை சொல்வார், பிள்ளப்பாலவரோடே குளியுகமார்க்கம் வேதாந்தத்திருமூலர் மார்க்கமென்றால் உள்ளப்பாநம்முடைய வர்க்கமென்று வோடுகிறகுளிகையைத்தான் கையிலீந்து, நள்ளப்பாயாளிடையவர்க்க மென்று நலம்பெரியசட்டைமுனி வர்க்கமென்னே. ௬௪

நூற்பெருமை.

என்னவேயென் றுடைய நாமஞ்சொல்லி
  மெடுத்ததனைச்சித்தரெல்லா மியல்பாலுப்பேசி
மன்றிலேசட்டைமுனி நாலுக்குள்ளே
  வாமமென்னவென்றுசொல்லிக் கேட்டாராகில்
தன்னவேசனகாதி மூலரோடு
  சபையாகக்கயிலாயத் திழிக்கும்போது
பன்னவேகொங்கணரென் னூலைவைத்துப்
  படியுங்கோளென்றுசொல்லிப் பகுந்திட்டாரே ()

பகுந்திட்டநூலெடுத்து மச்சமுனிதானும்
  பாடினார்சபையெல்லாம் கேட்டுமெச்ச
வகுத்திட்டவாதத்தி லாயிரத்திலொன்று
  மைந்தனேகாயசித்துக் கிதுதானூறு
நகுந்திட்ட நிகண்டதுவும் பன்னிரண்டுநூறு
  நவமானஞானமதில் ரண்டுநூறு
ஒகுந்திட்டவாறுபத்தைந்துநூறு
  மொழிப்புல்லைசித்தருக்கா மென்றூர்காணே ()

காணப்பாயிதன்பிறகு யிருநூறுபாட்டு
  கைம்முறயாய்தீட்சைவிதிப் பாடியதைப்பார்த்
ஊணப்பாதீட்சைவிதி சத்திமார்க்கம் [து
  முத்தமனேபூசைவிதி சிவசத்திமார்க்கம்
தோணப்பாவெட்டவெளி யாகச்சொன்னேன்
  சொன்னதொருஇருநூறு பாட்டும்பார்த்து

ஆண்ப்பாயாணவத்தாற் சொன்னாரென்று
யுரைட்சண்ணத்திலென்னை யங்கேயழையென்றாரே

அழைத்துயென்னைமச்சமுனி கூட்டிப்போனா
ரப்பவல்லோஜனகாதி சித்தரெல்லாம்
குழைத்தகுருவலக்காதில் சொல்லுந்தீட்சை
கொழுப்போடாபாடினது வென்றுகேட்டுத்
துழைத்தகுருசித்தருக்கு நீரானீரோ
சொற்பெரியபூரணத்தைத் தள்ளினீரோ
யிழைத்தகுருவானாரோ சித்தரெல்லாம்
மிடும்போடாபாடினது வெனச்சொன்னாரே. ()

சொன்னமொழிகேட்டசந்து நிற்கும்போது
துடியானமூலகுரு யிருநூறும்வாங்கிப்
பன்னநல்லபாழென்றுக் கிழித்துப்போட்டார்
பாடினதோரிருபத்து யைந்துநூறுங்
கன்னநல்லசித்தருக்கா மென்றுசொல்லி
கைகொடுத்துகுறைக்குள்ளே வையுமென்றார்
இன்னபடிகண்டமுனி நூல்தான்சித்த
ரிருபத்துயைஞூறு யிதுதான்பாரே. ௯௯

கருப்புஅமைய செங்கோட்டமகிமை.
பாரென்றுகைக்கொடுக்கச் சித்தர்மெச்சிப்
பாங்கானகெவுனத்தே யரைத்துப்போவார்
காரென்றுகறுப்பாக்கி மூலிகையைத்தானுஞ்
சாதகமாயதின்பிறகு வண்ணகற்பம்

நேரென்றுபூமியிலே குழியைவெட்டி
நினைவாகசெங்கோட்டை வெட்டிப்போட்டுத்
தூரென்றுமுழவுயரம் பரப்பிக்கீழே
சுகமாகமண்வெட்டி மேலெலபோடே. ௭0

போட்டதின்மேல்நீர்விட்டுக் காயாமற்கட்டும்
புகழாகமூன்றுதிங்க ளழிகிப்போகும்
நீட்டதிலேகிறுவகைக் கொத்திப்பார்த்து
நேராகமண்கறுத்த பதத்தைக்கண்டு
மூட்டதிலேமுழுக்கொட்டை போட்டாயானல்
மூதண்டமாறுதிங்கள் பொருமிநிற்கும்
காட்டிலெஜலம்விட்டு மேலேகிண்டிக்
காயாமலேழுதிங்கட்சேருமாமே. ௭௧

ஆமப்பாவெட்டினதோர் கொட்டையானு
லசைவில்லைமூன்றுதிங்கள் வித்தெல்லாம்போடு
ஓமப்பாலேட்டாதே கொட்டையானு
லோரெட்டுத்திங்களிலே வித்தெல்லாம்போடு
சேமப்பாவித்தென்ன தெளிப்பகென்றுற்
செப்புகிறேன்நீலியொடு கரிசாலைகளை
தாமப்பாபொற்றலையும் வல்லாரையோடு
சர்தகமாய்ச்சிறியதொரு செப்படியும்போடே.

போட்டப்பாகுமரிக்கண் ணேடுதானும்
புகழானநீலப்பனையுங் கொல்லங்கோவை

நீடப்பாதிருமேனி வீழ்வீழ்
நிலையானமுறைமசைக்கி சிவனார்வேம்பு
ஓடப்பாகொடிவேலி யிதுகளெல்லாம்
மொவ்வொன்ருய்வரிசையுடன்பலரேசெய்து
சூடப்பாதேவிபதம் பூசைபண்ணி
சுணங்கலாய்மறந்துவிட்டாற் பயிராகாதே.()

அவுரிமுதலான கற்பமூலிகை உற்பத்தியின் விதி.

பயிரான மூலிகைதான் முதற்றரத்திற்கேளு, பாங்காகக்கால்வாசி கருப்பேயோடும், பயிரானம றுமரத்தி லரைவாக சிகறுக்கும் பாரப்பா மறுதிர த்தில் முக்கால்வாசி, முயிரானமறுதரத்தில் முழு வாசிகறுக்கும் மோசமில்லைக் கறுப்பாகு முன்பெ ரியோர்செய்தாற், மயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோ தினையேசொல்வேன் மைந்தனே மனமகிழக் கண் டிடாயே. எஎ

கண்டுகொள்ளச் சோதினைதான் கொக்கிரகு தானுங் கைமுறையாய் முக்கரப்பின் பன்னீர்க்கு ள்ளே, கண்டுமொள்ளப் பிரட்டியதைத் தேய்த்து ப்பார்த்தாற், சாதகமாய்க் காகத்தின் னிறமேயா கும், ஒன்றுகொள்ளக் கழுவியதைத்தேய்த்தாலு ம்போகா துண்டவர்க்குமயிர்கறுக்குஞ் சமுயமோ சொல்வீர், பண்டுகொள்ளக் கால்கறுப்பை முன் னேகொள்ளு பாங்கான யனாக்கறுப்பை பின்னே கொள்ளே. எ௬

கொன்ளப்பாவதின்பிறகு முக்கால்வர்ணங்
கூசாதேமுழுக்கருப்பைச் சண்ணித்தின்னு
முன்ளப்பாசட்டையொன்று கழன்றுபோகும்
முத்தமனேரோமமெல்லாந் தும்பிபோலா
மெள்ளப்பாமுந்திமுந்தி வல்லாரைகொள்ளு [ளு
விழுங்கியபின்கரத்தைகொள்ளுகரிசாலைகொள்
நன்ளப்பாகுமரிகொள்ளு வோமங்கொள்ளு
நலமாகச்செருபடியும் வீருக்கொள்ளே. ௭௬

மச்சமுனிமுதலானோர் உண்டகற்பவிதி

வீழிகொண்டமச்சமுனி யூழிகாலம்
வேதாந்தசமாதியிலே யிருந்துமுண்டார்
ஆழிகொண்டகமலமுனி கொடுவேலிகொண்டு
வடங்காதசமாதியிலே வுகந்துநின்றார்
வாழிகொண்டபிரம்மமுனி செருப்படியையுண்டு
வாகாமல்சமாதியிலே யிருந்துபோனார்
சூழுகொண்டவாகமுனி பொற்றலையைக்கண்டு
சுகமாகசமாதியிலே யிருந்திட்டாரே. ௭௭

இருந்திட்டார்கஞ்சாவைக் கோரக்கர்தானும்
மேழுயுகங்கடந்தபின் பெழுந்திருந்தாரையா
அருந்திட்டகரிசாலை கொங்கணர்தானுண்டு
யாச்சரியம்நாலுயுகம் வாதம்பார்த்தார்
பேருந்திட்டதிழிமேனி சொரூபநந்தர்
பேணியுண்டுசமாதியிலே யுகண்டுநின்றார்

பொருந்திட்டகொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனிகோடிவரை யிருந்திட்டாரே. எஅ

கருநெல்லி உற்புத்திவிதி.

இருந்திட்டமலைதோறுஞ் சுந்தராநந்தர்
யெல்லோருங்கருப்பமதாய் செய்தமாக்கம்
பருந்திட்டக்குழிவெட்டி யிரண்டால்மட்டு
பாங்காகவதினிறையச் செங்கொட்டைப்போட்
வருந்திட்டமண்போட்டு வதின்மேலையா [டு
வைத்தாரேகருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கருத்திட்டகஞ்சாவுங் கொடுவேலியோடு
கைமுறையாய்வைத்தார்கள் கருத்துப்போச்சே

பொய்யாமை.

கருத்திருந்தமூலிகைதான் குகைதோறும்நிற்கும் ஓ
கைமுறையாயிதுகள்ரண்டுங் கடந்தபின்பு
ஒருத்திருந்தகுளிகையிட் டோடிச்சென்று
வுத்தமனேஅவரவரைக் கேட்டுவுண்ணு
மறுத்திருந்துதிருடாதே பொய்சொல்லாதே
வாயாடித்திரியாதே நமக்குக்கொஞ்சம் [மூற்
பொருந்திருந்தசட்டைமுனி பிள்ளைகள்தானென்
போகுமுன்னேகைகொடுத்து புகழ்செய்வாரே

சாதிவிருக்ஷமுதலானதுகளின் பாலுண்ணல்.

புகழானயிதின்பிறகு முட்பணியையுண்ணு
மோக்கோடேசோதியொடு சணங்கமுண்ணு

தகளாதேரோகத்தின் விருட்சந்தானுஞ்
சாதகமய்ச்சேர்க்தோடு பாலையுண்ணு
தகளாகச்சுரபிவிருட்சஞ் சோமவிருக்ஷஞ்
சொற்பெரியயெருமை விருட்சமுன்னு
இகளாமனுன்மனையைக் கண்டுதேறி
யிவனுடையநாடத்தின் கற்பங்கேளே. அக

கெந்தகபானப் நாதகற்பம்.

கேளப்பாஅண்டத்தைப் பணம்போற்பொத்துக்
கெடியானவீரமொடு கற்பூரஞ்சாரம்
தாளப்பாவெடியுப்பு சவுக்காரஞ்சுன்னஞ்
காதகமாய்வகையொன்று பலந்தானென்று
நாளப்பாபொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
நலமாகப்பொட்டிகனே வெயிலில்வைக்கச்
சீளப்பாகொடியதொரு வேகம்போலச்
சினத்திலேயிரண்டுக்குச் சிலமுமாச்சே. அஉ

ஆச்சப்பாகெந்தகந்தான் பலமேபத்து
யப்பனேகல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
ஓச்சப்பாஅண்டத்தினீர்தான்விட்டு
வுத்தமனேயண்டங்கள் தண்ணீர்பண்ணி
ஆச்சப்பாகெந்தகத்தில் மூன்றுவிட்டு
அரைத்தபின்பின்புவெண்காரப் பலந்தான்தூக்
தோப்பாகழுவியதை யிதிலேபோட்டு [இ
திறமாகவெகுநாள்நா னரைத்துக்கெட்டே.

கட்டியதோர்வில்லைதனை யாமைபோட்டிற்
  கடுகவைத்துவாலுகையி லேற்றிமல்லி
ஒட்டியதோர்தீயெரிப்பாய் தினந்தானென்று
  வரவாகக்கட்டிபோங் கெந்திகெந்தி
மாட்டியதோர்கெந்திக்குப் பாதிசூதம்
  மாட்டியல்லோபொடியாக்கி வைத்துக்கொண்டு
நெட்டியதோர்பூநாகங் கழுவிப்போட்டு
  நேராகப்பீங்கானிற் பிருந்துபோடே.   அ௯

போட்டதிலேசவுக்காரச் சுன்னஞ்சாரம்
  புகழானவெடியுப்பு மூனுங்கேளு
நீட்டதிலேவகைக்குவொரு காசுதூக்கி
  நேராகப்பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு
மூட்டதிலேதுள்ளியது தண்ணீராகும்
  மோந்துமந்தத்தண்ணீரை கெந்தகத்திலிட்டு
ஆட்டதிலேதினமூன்று மெழுகுபோல
  மப்புறத்தேவாங்கிவைத்து யறையக்கேளே. அ௰

தங்கச்செம்பு

கேளப்பாதங்கமது குகையிலிட்டுக்
  கெடியானசெம்பதிலே நாலிலொன்றுபோட்டு
ளப்பாவுருக்கையிலே மெழுகுதானும்
  நேர்ப்பாகம்பணம்போலே வெடுத்துப்போடு
தாளப்பாதங்கமிடை யிட்டபின்பு
  சாதகமாய்ச்சோதித் தெடுத்துநன்றாய்

காளப்பாகுகையிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
நலமாகமுன்போலே செம்புகூட்டே. ௮௧

கெந்திச்செம்பு

கூட்டியல்லோமுன்போலே யுருக்கிக்கொண்டு
குறையாமல்முன்போலே மெழுகுபோடு
நீட்டியல்லோயிதையெடுத்து சோதித்துவாங்கி
நேராகமுன்போலே செம்புகூட்டி
ஆட்டியல்லோவுருக்கையிலே மெழுகுபோடு
யப்பனேயிப்படியே முறைகள்தோறு
பூட்டியல்லோபத்துதரந் தீர்த்தாயானாற்
பொன்னிற்கும்செம்பெல்லாம் போகும்பாரே.()

பாரப்பாகுகைதோறுஞ் சோதித்துவாங்கி
பதராமலெடுத்தல்லோ முறித்துக்கொண்டு
நேர்ப்பாவோட்டிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
நிலைத்தங்கம்விராகனுக்கு பணமதிகநிற்கும்
தாரப்பாதங்கமது கெம்பேயாச்சு
சாதகமாய்க்கெந்தகத்தின் செம்பினாலே
வரலப்பாகொள்ளாது செம்பின்வேதை
[யோட்டிவைக்கஆண்பிள்ளையுண்டோசொல்லே.

ஆபரணமணியும்விதி

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குளிகைபண்ணு
சுகமாகவேடங்கள் பண்ணுபண்ணு

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குண்டலங்கள்பண்ணு
துடியானமோதிரமு மாத்திரையும்பண்ணு
சொல்லியதோர்செம்புதனுல் வளேகிபண்ணு
துலங்கியதோரருட்கட்டிற் குவளேபண்ணு
சொல்லியதோர்சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்து
சுக்மார்கவாபரணம் பண்ணிஞரே. அகூ

கெந்திமெழுகு

பண்ணியதோர்கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
பணவிடைதானிரண்டுதிங்கள் தின்னுதின்னு
உண்ணியதோர்மண்டலத்தி லசட்டைதானு
முத்தமனேதுளமாகத் தள்ளிப்போடும்
நண்ணியதோர்மேனிதன்னைப் பார்க்கும்போது
நலமாகஅருணனைப்போற் காணுங்காணும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க் கித்தனையுமெய்தும்
பொய்சொல்லும்பாவிகட்குயெல்லாம்பொய்யே

நூல்பொய்யென்று இகழ்ந்தவர் பெருஞ்சாபம்.

பொய்யாகும்நூல்கொடுத்த குருவைப்பார்த்து
புகழாமற்றூஷித்தாற் போகும்பாழாய்ப்
பொய்யாகுங்காயசித்தி வாதமுதலென்றூற்
போக்கோடேகோடிசென்மம் புலையனுவான்
பொய்யாகுந்தேவியுட வாதமென்றூற்
புகழாகயிகத்திலே பெருவயறுமாவான்

பொய்யாகுமுலகத்தே சித்தருண்டோவென்றூற்
போசனமுங்கிடையாது புலையனூமே. ௯௯

வாலைஅருள்கிடைப்பது.

ஆமப்பாமுன்னெடுத்த தங்கச்செம்பை
படித்துநன்றாய்த்தகடாக்கி யதிலேகேளு
ஓமப்பாவாலைரசங் கெந்திகூட்டி
வுரவாகத்தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டிச்
சேமப்பாவப்பிரோகத் தக்கட்டில்வைத்து
திறமாகத்தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டித்
தேமப்பாவோட்டிலிட்டு வோடுமூடி
தீக்கொளுத்திக்கன்புடமாய்சிறக்கச்செய்யே

செய்யபிலேதேவியைநீபூசைபண்ணு
திறமாகச்சமாதியிலே யிருந்துபாரு
மையிலேதாரகத்தில் தேவிநின்று
வாய்த்துதடாவாய்த்துதடா காயசித்தி
கையிலேவாதசித்தி கௌனசித்தி
கைமுறையாய்பலித்துதடா மைந்தாஎன்பார்
கொய்யபிலேயாதுதலம் வெளியாய்க்காட்டி
கூப்பிட்டுசக்கரத்தின் குறிசொல்வாளே.௱௲

சொல்லியதோர்புடமாறிக் குளிர்ந்தபின்பு
சுகமாகப்பூசித்து யெடுத்துப்பாரு
மல்லியதோர்பொடியாக நெருங்கிநிற்கு
மைந்தனேயிதையெடுத்துவைத்துக்கொண்டு

ஓல்லியதோர்பொழுதுக்கே குன்றியுண்ணு
ஓங்கியதோர்மண்டலத்தி ரொளியேமீறுஞ்
சல்லியதோரிருண்டறையி லிருக்கும்போது
சந்திரசூரியனே யென்பார்காணே. ௯௪

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பாபூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச்சுவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
பூணப்பாசிலபேர்தான் தீசம்வைத்துப்
புகழாகபூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
நாளப்பாசக்கரத்தைப் பூசைசெய்வார்
நம்முடையபூசையென்ன மேருபோலே
ஓணப்பாநாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தானே. ௯௫

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
தேனென்றமேருவுக்கு தசதீட்சைவேணுஞ்
சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டற்போகா
வானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்தோ
வாய்திறந்து உபதேசஞ் சொன்னாராகிற்
கோனென்றவாதசித்தி கௌனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினானே. ௯௬.

கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
குறியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு

மாறியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
மைந்தனேயிவளைநீ பூசைபண்ண
தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர்யாமளையினா றெழுத்தைக்கேளு
யவளுடையசதம்போற்றி பூசைபண்ணே. ௯௭

பண்ணியபின்யாமளையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
பண்பாகதீட்சையைந்து முடிந்தபின்பு
வண்ணியதோர்வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனேவைத்துபிராணா யாமந்தீரு
கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தார்
காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோருலகமென்ன சித்தரென்ன
வுத்தமனேவிட்டகுறை யெடுக்குங்காணே. ௯௮

காயசித்திசெய்ய வயதினளவு கூறல்.

காணப்பாகாயசித்தி பண்ணும்போது
காட்டுகிறேன்வாலையிலே தின்றாராகிற்
பூணப்பாவாலையைப்போ லிருந்துவாழ்வார்
புகழாகயெவ்வனத்தே தின்றாராகிற்
ஊணப்பாயவ்வண்ண மொன்றும்வாழ்வார்
வுத்தமனேமுப்பதிலே தின்றாராகில்
தோணப்பாமுப்பதுபோ லென்றும்வாழ்வார்
சுகமாகவைம்பதிலே தின்றாற்கேளே. ௯௯

கேள்ப்பாயைம்பதுபோய் பதினாறும்
  கெடியானவெண்பதிலே தின்றாகில்
வாளப்பாயிருப்பதுபோ லென்னாளுந்தான்
  வரங்காமலின்றுவிடும் வளர்த்திகட்டீ
நாளப்பாயிதின்மேலே வளர்த்திடிஞ்சில்
  நரம்பெல்லாந்தளர்ந்துபோங் கடினம்பாரு
வேளப்பாயெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
  வெவ்வேறும்சித்தர்சொன்ன வித்தைபாரே. ௱

நூலினருமை.

பாரப்பாகாயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
  பஞ்சிட்டுப்பாரம்வைத்துப் போலே சொன்னே
ஏறப்பாசித்தர்சொன்ன கற்பத்துக்கு [ன்
  மென்னுடையநூலுக்கு மிசைந்துபாரு [னேன்
தூரப்பாதொட்டல்லோ முடிவரைக்குஞ் சொன்
  சொல்லாதேவொளித்திட்டாச் சித்தரெல்லாங்
காரப்போகுருபதத்தைக் கார்த்தார்சத்தி
  காயசித்திபாடியதோர் காட்சிமுற்றே. ௱௧

சட்டமுனி கற்பவிதி-௱௧.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தைந்தாவது

உரோமரிஷி சூத்திரம்-ரு.

மூலவட்டமாடகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலேவட்டமானபிரப் பிரமங்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு. க

கபவட்டதங்கிமதி யமிர்தப்பாலேக்
கண்டுபசியாற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்றானே. உ

தானுகமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
தவறாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கம்
தானாகும்வாதத்துக்காதியுப்பைச்
சமுசயங்களில்லாமல் சொல்லிவைத்தேன். ங

தானாகும்வழலேயென்ற உப்பின்வித்தை
தன்னுக்குள் தன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானான கருவுண்டு சுத்தகெங்கைச்
சலமதனை மறைத்துவைத்தேன் தன்மைபாரே.

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லையடா கைபாகங்கள்
சேருநீபூதபஞ்ச தரணமான
தீட்சையுடபாகநன்றாய் செப்பிப்போட்டேன்
காருநீசுததகெங்கை மறைப்பேதென்றால்
கருவறியுஞ்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
சேருநீஐநூற்றின் பொருளையாய்ந்து
செப்பிவைத்தஐம்பதுக்குள் தெளிவுபாரே. ௩

தெளிவென்றாலதின்சூட்சங் காணப்போமே
சேகரமாய்ப்பதினாறு சேர்த்துப்பாரு
குளிவென்னமுந்நூல்தா னூறும்பாரு
குறிதெறியுஞ்சூத்திரமோ ராருகாண்டம்
தெளிவில்லையென்னூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லால்பின்னொன்றும் நிகரொவ்வாது
கனியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்றில்
கபடாகக்காட்டிவைத்தார் கருத்தோணாதோ

தோணாமல்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றால் குருதான்வேணும்
வீணாகப்போகாது அதிகபுத்தி
விணையாளர்காண்பதல்லால் மற்றோர்கேது
கோணாமல்தோணுமடா இந்தநூலில்
கொட்டினேன்வயித்தியமும் வாதயோகம்

காணுமலலையாதே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைன்றாற்றிற் கண்டிடாயே. ௫

கண்டதென்னஉலகத்தில் வயித்தியமையா
கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டனப்பார்நீற்றினத்துக் காதிசிங்கி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினுட பாதம்போற்றி
சொல்லுவாரில்லாவிட்ட லென்றால்சொல்லும்
சண்டையிட்டுப்பேசாதே திங்கிமார்க்கஞ்
சாற்றினேன்பொதிகைமுனி தயவுதானே. ௬

தயவுவைத்துச்சொல்லவில்லை வெகுவாய்ச்சொன்
தளையறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்[னார்
நயமிகுத்துச்சொல்வதுபோல் நிமிளையொன்று
நாட்டினார்துருசுக்குக் குருத்தானென்று
சுயம்வாக்குநன்றாக நடக்கும்வாக்குச்
சொல்லதிலேநடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிகுந்தபோகரிஷி னூலிற்சொன்ன
திருஷ்டாந்தங்கருக்கிடையுந் திறம்போதாதே.

திறம்போதாதென்றால் குப்பிக்கேற்றி
தீயெரிக்கச்சொல்லாமல் தீநீர்தள்ளிங்
குறும்பாடினாப்போலே குரைத்தாறையா
குறுக்குவழிசெய்வதிலே மோசமாகும்

அறந்தழைக்குந்திருமூல ராயிரத்தில்
அவையடக்கம்சிங்கிவித்தை பாய்க்குந்தோணைய்
பரம்பரையாம்வந்தசித்தர் பாதம்போற்றிப்
பாடுகிறேன்சிங்கிவித்தை பலிக்குந்தானே. அ

பலிக்கவென்றால்சிங்கிக்கு நாதபேதம்
பாடினாரதனாலே ஆவதென்ன
கலக்குகின்றதங்கசித்தி லிணங்கச்சேர்த்து
கலந்ததனாற்சிங்கியென்ன பெருமாச்சு
வலிக்கவென்றாலிதின்பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டுவயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலிக்குடையசிங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விருதானகல்வத்தில் பொடித்திடாயே. ௨

பொடித்திட்டுப்பீங்கானில் பழச்சாறூட்டிப்
பொடிமணலாய்ரவிமுகத்தில்வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்டருச்சியினால் கிண்டிக்கிண்டி
ஓரேழுதினம்ரவியில் வைத்தபோது
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாடைப்போலே
குணமாகக்காட்டுமடா பழச்சாறுவேகந்
தடித்திட்டபழச்சாறு முன்விடும்போது
சார்வாகப்படியரைதான் தாக்குவாயே. ௩

தாக்குவதாவிசூடு மெத்தவானால்
சாரெல்லாமேரேழு தினத்தில்வற்றும்

மார்க்கமாம்ரவியின்முகங் கண்டாற்சாரு
வற்றுமட்டுங்காய்ந்து வெண்மையாகும்பாரு
தீர்க்கமாம்காந்தசிங்கி பலந்தானொன்று
சீனமென்றவெள்ளையென்று பூரமொன்று
கார்க்கவேசாரமொன்று கெவுரியொன்று
கண்டுபாரிடுநாலுங் கழஞ்சிதானே. ௧௧

கழஞ்சானதிவைநாலுஞ் சிங்கியிலேசேரு
கலவத்திலிவையைந்தும் பொடித்துக்கொண்டு
விளையுஞ்சசவுக்காரமொன்று திராவகத்தில்
வெல்லையொன்றகிளிஞ்சிநீறு சங்குச்சுன்னம்
நலைஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விராகன்ரெண்டு
நுண்மையாய்மொளமொளனக் கொதிக்குந்தந்
கிளிஞ்சல்லோகுருச்சுக்கால் படியாந்தண்ணீர் [நீர்
கெணநாதன்தனக்குவிட்டுக் கிடறியாட்டே.

ஆட்டுவாய்சேர்த்தசர கெல்லாமாள
அய்யனேதிராகவந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாயிருசாமம் மரைத்துக்கொண்டு
முசியாமல்மயினபத் மாக்கிப்போடு
கேட்டுவாய்கும்பிடுத லண்டத்தோகுங்
கெடிபெற்றசுண்ணமப்பா ஆதிகொண்டு
பூட்டுவாய்திராவகத்தில் குழைந்துநீயும்
வித்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசுபூசே. ௧௩

பூசியேகாயவைத்து மயினமெல்லாம்
  புகழானகுப்பியரை திட்டம்போடு
தேசியெனுமதிகனத்த தாழியொன்றில்
  சிறுமணலாயரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசியென்றகுப்பியினில் நடுவேவைத்து
  வளப்பக்கல்கொண்டுகுப்பி வாயைமூடு
தோழிகளேயினிமேலுந்தெரிந்திடாதே [றே
  சுருதிமனோன்மணித்தாயைத் தொழுதுபோற்

போற்றுவதுமுத்தியு மூன்றுசாமம்
  பொங்காமல்வெடியாமல் பூண்டுபாரு
ஆற்றிவிடும்பமது நாளில்தானு
  மப்பனேபதங்கமென்ற குருத்தானையா
சிற்றினத்துப்பிதுவாதி துருசுக்காதி
  நீறூட்டால்சுட்டலைந் துருட்டுவாதி
சாஸ்திரந்தானென்னசெய்யும் வித்தியில்லாச்
  சண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. கஙு

தள்ளுவதுமவள்பேரிற் குற்றமில்லை
  சவுக்காரவழலையைதான் மறைத்ததாலே
வெள்ளையென்றசிவனுப்பை மறைத்ததாலே
  வெடியுப்புகட்டுவது விள்ளதாலே
கொள்ளியென்றபூநீர்தான் போனதாலே
  குடதிசையிற்கல்லுப்பு காணுதாலே

துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கஞ்
சொல்லாமல்போனதினால் தோணுதென்றே. ௧௬

தோணுகின்றசித்தர்கள்தான கூடிக்கொண்டு
சூட்சகாரணத்தாலே லுப்புமார்க்கம்
காணுகின்றபலபாவைநாமத்தாலுங்
கபடாகமுன்பின்னு புகமையாலும்
வேணுமென்றேஅவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார்பூராய மெத்தமெத்த
காணுகின்றஉப்பல்லால் வேறொன்றில்லை [ன்றே.
யொளித்தென்னவழலை யொன்றுந்தீட்சையொ

தீட்சையென்றும்வழலையென்றுஞ் சூட்சமாகச்
செப்பினார்பாரதிலே உலகவாதி
மாச்சலுண்டுமனம்புண்ணாய் சாஸ்திரத்தை [ல்
மனம்வெறுத்தாற்புத்திபண்ணி வருத்தினுக்கா
நீச்சென்றகடுநீச்சு நீஞ்சலாகும்
நெட்டிலேதிரியாதே அடுத்துப்பாரு
வாச்சுதேவழலையென்ற உப்புதானும்
வகையானசரக்குகளின் மார்க்கந்தானே. ௧௭

தானென்றசிங்கியல்லோ குருந்தனச்சு
தாரணியில்லாதமிந்தக் குருவிலாச்சு
ஏனென்றகுருவாலேவயித்தியந்தா
னிலக்குண்டோஆறாலு மிசைந்துகேளு.

கோனென்றதாம்பிரத்தைத் தகடுதட்டி
குருவிலொருபணம்பூசிக் கைக்குள்மூடி
காரனென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகு
களிப்புற்றசெம்புநிறங் காட்டொண்ணுதே. கக

ஒண்ணுண பற்பத்தைத் தேனில்கொள்ள
ஓடுகின்றமேகமெல்லா மொடுங்கிப்போகுங்
கண்ணுனசுக்கிலத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுங்
காயபலமுண்டாகுங் கனகம்போலே
வெண்ணையொருகழஞ்சிக்குப் பணந்தான்பற்பம்
விரவினல்தைலமதை விளங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவருக் கட்டிக்கொள்ளும்
புசுண்டனுக்குமெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே.

வாதுவந்ததெதினலே யென்றூற்குள்ளே
மார்க்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன் மனிதர்காகச்
சாதுவென்றதிருமூல ரெந்தனூலைத்
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைந்துபோட்டா
ஏதுவென்றஅதற்கீடா யைம்பதுண்டா [ர்
னிகத்திலேசொல்லிவைத்தே னேறுமர்க்கஞ்
சூதுகொண்டுபார்த்திருந்தால் தோயுந்தோயும்
சொன்னமதைச்சுத்திசெய்து துட்டாவாங்கே

வாங்கியந்தக்குருவிலொரு பணந்தான்பூசி
வான்பிரமியிலையரைத்துக் கவசங்கட்டிப்

பாங்குபெறக்குக்குடத்தில் போட்டாயானால்
　　பசலைநிறம்போகாமல் பற்பமாகுந்
தூங்கியேதிரியாதே திரிபலாதி
　　ஞ்சூரணத்திற்கொடுத்துவிடு மண்டலந்தான்
க ாங்கைக்ஷயரோகமத்தி மூலச்சூடும்
　　கிறுணிகுன்மம்பீலிகையுங்கடலிற்போமே. ()

கடல்போகும்வெள்ளியொரு பணந்தான்பூசிக்
　　கானகத்திநீராலே சத்திபண்ணித்
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்பூசித்
　　திருமேனிதனையரைத்து கவசங்கட்டிப்
புடமேதுகுக்குடத்தில் நீறிப்போகும்
　　பூசைதனைமறவாதே புண்ணியந்தா
னுடலெடுத்தாம் காமவினைக்கீடாகாதே
　　உறுதியற்பத்தனுபான முறைக்கிறேனே. ()

உறைக்கிறேன்சஞ்சீவி லேகியத்தி
　　லுண்டுவரமண்டலத்தில் கண்ணோவில்லை
யிழைக்கிறேன்குடல்வாத மேற்றமில்லை
　　யெலும்புருக்கிப்பரும்பிளவையெப்போதுமில்லை
கரைக்கிறரோமமில்லை பித்தமில்லை
　　நாவில்வருரோகமெந்த நாளுமில்லை
திறைக்கிறதோருடலில்லை மேகமில்லை
　　சிவசிவாவிதன்பெருமைசெப்பொணாதே. ()

செப்புவேன் அயத்தகடு லேசாய்த்தட்டி
சிறுநீரிலாதபழச் சாற்றிலாதல்
துப்புறவார்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
துருசிகுருவானசுட்சர் தன்னைச்செய்து
அப்படியேபணவிடைதா னெடுத்துப்பூசி
ஆமணக்கினிலையாத்துக் கவசங்கட்டி
உற்பனமாய்குக்குடத்தில் நீரிப்போகு
மோகோகோவிதன்பெருமை யுறுதிதானே-()

உறுதியென்றலோககற்ப மண்டலந்தான்
லுத்தமனேகரிசாலை லேகியத்தில்
பருதிமதிரொண்டிலுமே கொண்டாயானல்
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோச்சு
குருதியென்றதாதுபுஷ்டி யூறலாச்சு
குணக்கேடுசெய்கின்ற சோகைபோச்சு
சுருதியிந்தப்படியேதான் கிரந்தம்செய்ய
சோகைகாமாலையெல்லாந் தோற்றுபோச்சே.

போச்சென்றுவிடுக்காதே கருவங்கத்தை
புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றகுருவினிலே பணந்தான் தூக்கி
அருளானவங்கத்துக் கப்பிப்போட்டு
காச்சென்றகருஞ்சீகை யரைத்துக்கொண்டு
கவசமிடுகருவங்கங் கட்டிப்போகும்.

மூச்சென்றமோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்க்கமென்னே. உஎ

மூர்க்கமிந்தநீறாலே களங்குசெய்தால்
முன்பின்னும்பஞ்சாறு மாற்றுக்காணுஞ்
சேர்க்கையடாபறங்கியடா பட்டைத்தூளி
தின்னுவரமண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
நீர்க்குழியில்புண்ணும் வெட்டைதீரும்
நீர்செரிப்புக்காலெரிவு நின்றுபோகும்
ஊர்க்குளுனக்கீடானே ரொருவரில்லை
உத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. உஅ

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
உண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்
பண்மையிந்தநீறாலே மேகமெல்லாம்
பறக்குமடாஉலகத்தில் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோவேணுமடா தேகரோகந்
தாதுவறியாதவர்க்கு மருந்தேதுவுக்கு
வண்மையினார்செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோவிம்மூன்றும் வாய்க்குந்தானே. உகூ

வாய்க்கவேசிறுநாகந் துத்தநாகம்
வாங்கிவந்துகண்டியினி லுருக்கியேதான்
காய்க்கவேசிறுப்பைநெய்யில் சுத்தியாச்சு
தகடொருவிரல்கனமாய்த் தட்டிக்கொண்டு

சீக்கிரமாய்குருவின்வாரு பண்ணித்தான் றூக்கி
சேர்ந்துவினோதத்தின் சிறப்போகும்
பேய்க்குமட்டிக்காயரைத்து கவசங்கட்டிப்
பேசாதேபத்தில்வந்து பேணிச்செய்யே. ௧0

செய்யவேநாகபற்பந் தெளிவுமெத்த
திரிகடுகுலேகியத்தில் மண்டலந்தான்கொள்ள
அய்யமில்லைகாசமில்லை மூலத்துள்ளே
ஆணிமுளையில்லையடா மேகத்தாலே
குய்யமதில்பிறந்துபவுத் திரங்கள்யுற்று
குன்மமில்லைபித்தமில்லை தாதுபுஷ்டி
தையலரைக்கைவசமு மாக்கும்பற்பம்
தாரணியில்சொல்லிவிட்டேன் தனதுபாரே. ௧௧

தனதானபூமியிலே உப்போமெத்த
தன்னிலேமூன்றுவுப்பு சவுக்காரந்தான்
மனதானபேய்க்குரங்கு வேனென்றெண்ணி
மாளுவார்திளமுடிந்த மார்க்கம்பாரார்
கனமானபொன்னென்று பணிதிவேதே
கம்மாளன்தான்செய்த கதையைப்போலே
சினமானதேசாதி பாஷைமெத்த
செப்புவார்வார்த்தையெல்லாந் திரட்டினரே. ௧௨

திரட்டினருப்புக்கு வெகுநாமங்கள்
தேசாதிவழக்கமல்லோ சித்தர்சொன்னார்

மருட்டினரென்றுசொல்லி உலகமாடு
மதிமயங்கப்பலநூலின் வகைதோணாமல்
உருட்டினதோயல்லாமல் னாய்க்குத்தேங்கா
யுடைக்கறியுமோவிதுதா னுண்மைஅய்யா
குருட்டுநாயீசனுக்குத் தாவுகின்ற
குணமாச்சுஆனைகண்ட குருடர்தானே ௩௩

குருடனுக்குபால்நிறந்தான் கொக்குபோலே
கொண்டுவந்துகாட்டஅவன் தடவிப்பார்த்து
புருட்டாசிக்குழந்தைவித்தை விழுங்கினாக்கால்
பிழைக்குமோவென்றுசொன்ன புதுமைபோலு
கெருடனுக்குசப்பறவை காட்டிப்போனால் [ர்
கிஞ்சியமாம் புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென்பா
திருடனுக்குதோணாது வழலைமார்க்கந்
திராயத்தகடுலேசாக செய்திடாயே. ௩௪

செய்திட்டதகடுதன்னைப் பழங்காடிக்குள்
திரப்பாகக்காச்சியதில் தோய்க்கச்சுத்தி [மி
மெய்த்திட்டமாய்க்குருவி லொருபணந்தா னுக்
விரவிவிடுதகடுகட்டி மேலுங்கீழுங்
கைதிட்டமாஞ்சிலையி னொச்சிவேரைக்
கல்வத்திலரைத்தெடுத்து கவசஞ்செய்து
வைத்திட்டகுக்குடத்தில் பற்பமாகும்
மாசலததிலிருந்தமுறை மகிமைதானே. ௩௫

மகின்மையென்றவெண்கலம் பித்தளையிரண்டும்
வாங்கிவர்ணமேல்சாகத் தட்டிக்கொண்டு
பகலவனைக்கோல்பழுக்க வெதுப்பித்தேசிப்
பழச்சாற்றில்தோய்த்திடவே சுத்தியாகும்
சகலகுருவானதிலே பணந்தான் தூக்கித்
தடவிவிடுகஞ்சகத்தின் தகட்டின்மேலே
குகைமுறையாய்க்குக்குடத்தில் போடும்போது
குறுநீற்றுப்பற்பமென்ன குணந்தான்காணே.

குணமானபற்பத்தைத் தேனிற்கொள்ளக்
குன்மம்பிலிகையெல்லாங்குடியோடிபோகும்
க்ஷணநேரமாறு மோடுங்காமம்
சன்னதமாம்தாதுவிர்த்தி தானேயுண்டாம்
பணமானதென்னசெய்யும் பாதாளத்தில்
பாயுமென்றசொல்போலே இந்தபற்ப
மணமாகுநரைதிரையு மாறிப்போகும்
மகத்தானகுருவென்று மதிக்கலாமே. ௬௪

மதிக்கலாமப்பிரோகம் நிமிளைரெண்டு
மகிமைமெத்த வுபாசகத்தில்
துதிக்கலாங்கோசலத்தில் சுத்திசெய்து
சுருதிபெற்றகுருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி
விதிக்கலாமிருபுறமுந் தடவிக்கொண்டு
வெண்குன்றிமணிவேளைக் கவசங்கட்டிக்

கதிக்கவேகுள்கிடமாய்ப் போட்டபோது
  கனமானபற்பமிது கண்டுகொள்ளே. ௩௮

கொள்ளடாஅமுதாதி வேலயத்தில்
  கொண்டிவாமண்டலத்தில் தீருநோய்கள்
கள்ளடாபோவிருக்கு மஞ்சள்கழிச்சல்
  காந்தல்பாதாபக்ரிழிவுதீரும்
விள்ளடாயோகாது நீர்ச்சிறுத்து
  மேலேறுஞ்சூலைமுதல் வீக்கர்தீருந்
தள்ளடாபெண்மாய்கை மூன்றுதிங்கள்
  சதித்துவிடுதேகமென சவுக்கியமாமே. ௩௯

ஆகுமேசூதமொரு பலந்தான்வாங்கி
  அரைத்துவிடுசெங்கல்தூள் மஞ்சள்தூளில்
போகுமேயெலிகாரன் செந்தியீயம்
  போக்கிவிட்டாலதுதானே யிறத்தசுத்தி
யேகுமேசுதம்பீங் கானிலிட்டே
  எடுத்தகுருவதிலொருதான்பணந்தான்போடு
வேகுமேகிறுகிறுத்துப் பொங்கிமிக்க
  விரைந்துவிடுஞ்சூதபற்பம் வியாதிக்காமே. ()

வியாதிபோய்வழிக்கியர தாளிதன்னில்
  விருதானபற்பமதை மண்டலந்தான்
பயாதியுடன்குணம்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
  பறக்குமேமேகயிரு பதுந்தானப்பா

காயாதிருணம்வாயில்வந்து கட்டிணுக்கால்
தூற்றிவிடத்தனைவேறு கொப்பளிப்பாய்
தாயாகாநீயேயென்று செகமுன்னைவாழ்த்துஞ்
சாதிலிங்கபற்பத்தைச் சாற்றுவேனே. ௪௧

சாற்றுவேன்சாதிலிங்கங் கழஞ்சிநாலு
தனிசுரசங்கொளுந்தானை சாற்றுவாங்கி
ஊற்றிடுகலசமதி லிங்கந்தன்னை
உச்சிதமாய்த்தோளாந்திர மாகதூக்கிப்
பார்த்திருக்கத்தீயெரிப்பாய் சாறுவார்த்து
பதங்கண்டுஇறக்கிவிடு சுத்தியாச்சு
தீர்த்துவிடுகுருவிலொரு பணந்தானையா
சிறுநெருஞ்சிக்கவசமிட்டுப் புடஞ்செய்வாயே

வாய்க்கொள்ளைப்பேசினால் வருமோவாதம்
வாசிதனைச்சிலவழித்தால் வருமோயோகம்
காயில்லாபழமாமோ வேதமார்க்கங்
காலடக்கமில்லாட்டால் ஞானமாமோ
தாயில்லாப்பிள்ளையுண்டோ உவகவாசந்
தழுவுகின்றகுறிபோலே சமாதிதானுஞ்
சேயனுக்குச்சொன்னதிறலொன்றுமில்லை
பிடாரிவழிமார்க்கத்தைப் பேசொண்ணாதே. [illegible]

பேசினதுமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
பேசிவைத்தேனதிறலே மறைந்தசித்தர்

காசினியில்சட்டைமுனி தீட்சைக்குள்ளே
கறுப்புமில்லாமல்வெளி காணச்சொன்னூர்
மோசமென்றுதிருமூலர் கிழித்துப்போட்டார்
மூலகுருதர்க்கமெல்லா மோசக்காரர்
பாஷையினுல்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும்
பற்றின்றுபார்த்தாலும்பணிரெண்டாண்டே

ஆண்டுபணிரெண்டுக்கும் வேறேசித்த
மாகாமல்சேகரித்துப் பலநூலெல்லாம்
பூண்டிருந்துப்பார்த்தால் குருத்தாணுகிப்
புத்தியெனுமறிவதினா லேதுசெய்யுந்
தூண்டுவதுசொர்க்கபத மடைந்தாப்போலே
சுளிக்கிலேயிதுதோற்றுந் தோற்றுமப்பா
மாண்டதினால்பலனென்ன ஞானமென்ன
மரணமடைந்தாற்போலே மனிதர்வாழ்வே.()

மனிதரெல்லாமரண மடைந்தார்களென்று
மனதிரங்கிஐந்நூற்றில் வழியாய்ச்சொன்னேன்
சனியனைப்போல்சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
சமாதிக்குளடங்கிவிட்டார் சட்டைநாதர்
கனிவுவந்துசொன்னதையுங் கிழித்தாரையோ
கன்றுவிகன்றுவி யென்னசொல்வேன்
அனீதமாய்ப்போகுதையோ மனிதர்வாழ்க்கை
ஆனுலும்புத்தியில்லை சண்டாளர்க்கே. சக

சண்டாளர்பெரியோரை அடுத்துக்காரு
சாஸ்திரத்தில்விநயம்வைத்துத் தாக்கிப்பாரு
பெண்டாட்டிப்பிள்ளையுட கழுத்தைக்கட்டிப்
பிதற்றுகிறாய்போனவுயிர் கொடுப்பாளோசொ
திண்டாட்டம்பண்ணாதே யுனக்கேபுண்ணியஞ் [ல்
சேரடாவளையினுள்ளே சாரப்பாம்பைக்
கண்டாக்கால்சந்திரனு மொடுக்கமாவான்
கவசமிடசாதிலிங்க பற்பமாச்சே. ௭௭

ஆச்சப்பாலிங்கபற்பஞ் சூடுமெத்த
ஆவின்பால்சருக்கரையாச் சேர்த்துக்கொண்டு
தோச்சுண்ணமண்டலத்தில் மேகவெட்டை
சூலையொடுசன்னியெழு தோஷந்தீருந்
தீச்செய்யாமல்லாண்டு மூலத்துள்ளே
சிக்கிநின்றவாயுவெல்லாந் தீருந்தீரும்
காச்சல்குளிரண்டுமோறல் கண்டமாலை
கன்னத்தில்சுயெழுதல் கடந்துபோமே. ௭௮

கடந்துபோமிக்குருவில் வீரம்பூரங்
கானத்திப்புழுகோடு சேருமாகில்
துடர்ந்துபோஞ்சரக்கெல்லா மணிபோலாடுஞ்
சுகமானஉபசரங்க ளீசமாகும்
படர்ந்துமணிகளங்காகுஞ் செந்தூரித்துப்
பார்சினால்வேதையென்ற பரிசுமாகும்

விடந்தானேசிங்கால லோகத்துக்கு
   வீரனென்றுசித்தரெல்லாம் விளம்பினுரே. சக

விளம்பினேன்சிங்கியினல் செந்தூரபற்பம்
   வேணபடிசெய்துகொண்டு உலகத்துள்ளே
பழம்பிணிகள்கொண்டவர்க்கே மருந்தேயீந்து
   பரிகாரஞ்செய்துவரப் பாவம்போச்சு
தளம்யெல்லோதிரியாதே கியாழகற்பந்
   தயிலசுரணகிரதஞ் சகலத்துக்கும்
உளம்பிமிக்கவிக்குருவில் காணிசேரில்
   உசிதமடாதுருசுகுரு உறைக்கிறேனே. ரு0

உரைத்தவகையேதென்றால் குருத்தானென்று
   உயர்ந்திட்டவீரமொன்று பூரமொன்று
துரைத்தனத்தார்பூசுகின்ற புழுகதொன்று
   சுருக்காகமத்திக்க துருசுகப்பி
யெரித்துஅண்டத்தின் சுன்னத்துள்ளே
   என்மகனேகொடுஞ்சுன்ன மிதுக்குப்பாதி
விரித்துசுன்னஞ்செய்ததுபோல் சவுக்காரத்தை
   மிளகளவண்டத்துடனே கூட்டியாட்டே. ருக

ஆட்டிவிடுஅண்டநீர்த் தெளிவினுலே
   அடைதட்டிசுன்னத்தி லெரித்துவாங்கு
பாட்டிலென்னபலியாதே வுற்றுப்பார்த்தால்
   பலிக்குமையாஅக்குருத்தான் பட்டபோதே

வட்டிவிக்கும்ரசமதிலே கட்டிப்போச்சு
ஒருகாற்றுகிலும்நிசமாய்க் காணலாச்சு
வீட்டிலிருந்தாயிழையைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
விளையாடவோவுரைத்தேன் விளக்குமாறே. ௫௨

மாறடாதுருசுக்கு சவுக்காரத்தை
வளமானகெந்திக்குப் பூசியூது
நீறடாசுண்ணும்பு மிந்தச்சன்னம்
நேரானசூதகத்தை மணிபோலாட்டுங்
கூறடா இம்மணிக்குப் பாரையுப்பைக்
கொண்டுவந்துக்கவசமிட புடந்தான்பத்து
தீரடாசவ்வாது காரமிட்டு
சேர்த்திருக்கமணியென்ன சிவத்தின்கூறே. ௫௩

சிவத்துடனேதங்கமொன்று காரமொன்று
சேர்த்துருக்கிச்செந்தூரம் செய்தாலையா
அபத்தமில்லைகாவிக்கு நிலைக்குஞ்செம்பொன்
அலையாதேசாண்வயிறு அகலமோடா
குவித்திருக்கவேணுமோ மலைபோல்தங்கம்
கொண்டமனையாட்டியர்க்கோ கூத்தியார்க்கோ
தவத்தைஅனுசரிப்பார்ங்குச் சொன்னவாதந்
தலைதெரித்துப்போகாதே ஜாரத்தாட்டே. ௫௪

சாரத்தில்குருப்பூசி யூதுவூது
தந்தம்போல்கட்டுமடா சிவசிசுன்னம்

வீரத்திலேரினல் மெழுகுகாய்ப்போகும்
வேதைசொல்லவேணுமோ விருதாமாடே
தூரத்திலலையாதே அடுத்துப்பாரு
சுண்ணயானவெடியுப்பு சுன்னஞ்சுன்னங்
காரத்தைக்கண்டாலு மாங்காரந்தான்
கட்டுமடாவில்லாட்டில் கடினந்தானே. ௫௫

கடினமென்றுந்தள்ளாதே துருசுசுன்னங்
கண்டதினுல்சித்தரெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தார்
படினமதுக்கேதென்றுல் வழலையாதி
பண்ணூட்டால்சிங்கியிலே பலிக்குஞ்சுன்னஞ்
துடிமிகுந்தகண்டதினுல் சுத்தராஜன்
துடியடங்கியுன்னிடமாய்த் தொண்டுசெய்வான்
அடியிருக்கும்நடுமுடிக்கும் பேரேதென்றுல்
அறைகிறேன்சுளுக்கமெள்ள வறிந்திட்டாயே

அறிந்துகொண்டுவழலை சவுக்காரஞ்செய்யில்
அடிமுடியைத்தடியடியா யனந்தஞ்செய்தார்
விரிந்துதையாஅதினுலே வண்ணான்சீலை
வெளுப்பதற்குச்செய்தாரே கேள்வியுண்டோ
தெரிந்துமுன்னாள்பாங்குசெய்யும் பேதிலேனே
சிற்றறிவால்மயங்கிவிட்டார் திரம்போதாது
எறிந்துவிட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நசனுப்பைநந்திமுன்னு ளியம்பினரே. ௫௭

இயம்புகின்றவகையேது ஆதியுப்பு
ஈசனுப்புரெண்டுமென்ன வொன்றேயாச்சு
சுயம்புலிங்கமென்றுபேர் ஆன்மியென்றுஞ்
சுசாதிகப்படிகரவிற் சுடர்தானென்றும்
நயம்பிலக்குஞ்சுகனார் விந்தமென்றும்
ஞானதிஷ்டிக்காரசொல் லாரேயென்றும்
பயம்பிடிக்கச்சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்லை
பற்றிப்பாரவர்கடுக்கப் பளிங்குதானே. ௯௮

பளிங்கென்னசிவரூப முடிதானுச்சு
பராபரையால்ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
விளங்கியல்லோசொல்லுகிறேன் நிலவானுப்பு
வேதனுப்புநடுவாச்சு வேறேயில்லை
முளங்கியல்லோதூரென்று மவர்கள்கோடி
மூடர்களேஒன்றல்லோ மூன்றுமாச்சு
உள்ளங்கருக்காச்சொல்லுகிறேன் சத்தியுப்பை
உவரென்றுமிங்தென்றும் ரவிதானென்றே. ௯௯

ரவியென்றுங்காலென்று மூத்தமென்றும்
ராசியென்றும்பூமியுட நாதமென்றும்
புவியென்றும்பூவென்றும்யோகியென்றும் [று
புல்லென்றும்பொலிந்தமணல் பொடிதானென்
குவியென்றுந்தாவென்றும் வந்தாளென்றுங்
குருதியென்றுஞ்சுட்டகள் கூத்தனென்றுங்

தவியென்றுமுப்பென்றுங் காரமென்றுஞ்
சத்தியென்றும்வளையலென்றுஞ் சாற்றுவாரே.

சாற்றுவார்வழுவென்றும் வண்ணானென்றுஞ்
சவுக்காரந்தானென்றுஞ் சாரமென்றும்
பூத்தமலர்சுரோணிதமாம் புஷ்டியென்றும்
புலம்பத்தாவிடமென்றும் பூநீரென்றுங்
கார்த்திகையில்மேகஜெல வித்தமென்றுங்
கருவென்றும்பங்குனிக் கதிர்தானென்றும்
நீற்றினதுக் காதியென்று மண்டமென்றும்
நிசமானமூலமென்று மடியின்பேரே. ௯க

அடிதானேநடுவுக்கு மாதியாதி
ஆகாசபிரமகெற்பத் தமுர்தமென்றும்
கடிதானபச்சையென்றுங் கம்பியென்றும்
கல்லென்றுங்கானலென்றுங் கம்பியென்றும்
வெடியோசைக்காரியென்றும் வில்தானென்றும்
மேகமென்றுஞ்சுன்னமென்றும் விஷ்ணுவென்று
குடியானவிடமென்றுங் குசத்தியென்றுங்
கூறையில்லாச்சுவரென்றுங் கூறுவரரே. ௯உ

கூறுவார்கூர்மையொன்று வணங்கியென்றுங்
கூச்சமற்றபேரெல்லாம் கடுதானச்சு
வேறுவிதமொன்றுமில்லை சாத்திரங்கள்
மெய்யாகப்பாடிவைத்தார் வீண்தானல்லால்

ஏற்றதற்குத்தீட்டையொன்றுமறைத்துப்போட்டா
　இதினாலேசுவுக்கார மெளிதாய்ப்போச்சு
நாறுகின்றமண்ணோடே நீருஞ்சேர்த்தால்
　நாமென்னசொல்லுவது நாட்டுள்ளாரே.　　கூக

உள்ளமென்றுமனந்தானே அறிவதாச்சு
　ஓகோகோஉங்கள்மனங் கெடுதலாச்சு
கள்ளமனம்போவதெப்போ மண்ணுந்தண்ணீர்
　காண்பதெப்போகண்டாலுங் கங்கைதீட்சை
வெள்ளமென்றபாலுருந்தி யேறலெப்போ
　மேலானகுருபாதஞ் சேர்வதெப்போ
பிள்ளைகளேயுங்கள்புத்தி மூடத்தாலே
　பிழைத்தரியீநான்சும்மா புலம்பினேனே.　　கூச

புலம்பிட்டேனென்றுசொல்லி வுலகத்தோர்கள்
　புத்தியறிந்தவர்போலே பரியாசஞ்சொல்
குலபுழுக்கைபயல்களெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
　குருவுரைத்தசாத்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
சிலம்புபோலிருக்குமென்பாய் சொன்னவித்தை
　தேவடியாள்மக்களுக்குச் சித்தியாமோ
தலம்பிலக்கவந்தடுத்த மகனேயுந்தன்
　தனக்காகச்சொல்லுகிறேன் கங்கைதானே.　கூரு

கங்கைநதியாடினால் வினைபோமென்றுங்
　காசினியோர்சொல்லுவது கேட்டிலாயோ

அங்கல்லோ தீட்சைவிதிக் கந்தசரங்கம்
  அடையாளமேதென்றால் பிண்டமண்டம்
வங்கணமாமண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தபோதே
  மண்ணல்லோபொன்னாச்சு மற்றுமுண்டோ
வுங்கள்கையில்கருமுடித்துக் கொடுத்திருக்க
  வுங்கள்புத்திவழுநெடுகவிளம்பம்போச்சே. சுசு

போச்சென்றுவிடுகாதே துருசுசுன்னம்
  புகழானசிவயோக தீட்சைக்குள்ளே
ஆச்சென்றுதிருமூலர் சொல்லிவைத்தார்
  அந்தமுறைப்படிகாரமே சாற்றிக்கொள்ளு
நீச்சென்றதுருசுவித்தை கடுநீச்சையா
  நெறியானசித்தர்களும் நிகழ்த்தப்போகா
மூச்சென்றகாரத்தின் முடித்தான்காணேன்
  முடித்தவிடங்கண்டவரே மூர்த்தியாமே. சுஎ

மூர்த்திபாஞ்சாகரத்தைக் கட்டும்பூர
  மோசமில்லைசாரத்தால் துருசுசுன்னங்
கீர்த்தியென்னதுருசாலே சொர்ணமாச்சு
  கெவுனமென்றகுளிகையது கைக்குள்ளாச்சு
வார்த்தையினால்பகட்டுவ தேதுக்காச்சு
  மனங்குவித்துழைத்தாக்கால் வாராதுண்டோ
கார்த்திகையாக்கனன்புதைப் புதையலெல்லாங்
  கம்மாளனெடுத்தடித்த கண்ணாடிதானே. சுஅ

கண்ணாடிசிலமுடித்தா ளுப்பினாலே
கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனார்
விண்ணாடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
வெறுமண்ணாய்ப்போச்சுதவன் வித்தையெல்லா
மொண்ணானமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
ஒருபோதுச்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணார்தன்னாசையதை வந்துவிட்டால்
பேரின்பமுத்திவழி பேசுவேனே. ௬௯

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாண்டம்
பின்கலைதானாதித்த னாதியாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடர்தானிங்கே
நீங்காமலொன்றான லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
காணாதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே ௭0

சொக்குவீரேசகத்தை செய்யவேதான்
சூரியனுஞ்சந்திரனு மொன்றாய்ப்போகும்
அக்கினியால்மதியமூர்தங் கக்குங்கக்கும்
அப்பனேநோய்களெல்லாம் வெந்துபோச்சு
பக்குவத்தில்தேகமெங்கே சித்தியாச்சு
பதினாறுபன்னிரண்டு இருபத்தெட்டு

முக்கியமாயிதுவெல்லா மடக்கியபட்ட
  மூனைத்தபதினாறிதழில் வாங்குவாங்கே எக

வாங்கியந்தபனிரெண்டு ளுள்ளேரேகி
  வன்னிநின்றவிடமல்லோ ரவியின்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரெண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
  உற்றபரமடிதானே பதினாறுங்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
  சார்வானபதினாறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினத்தப்பன்னிரண்டில் நிறுத்துபூரு
  எழுந்தபுரியட்டமடங் கித்துப்பாரே. எஉ

பாரையாகுதிரைமட்டும் பாய்ச்சல்போச்சு
  பரப்பிலேவிடுக்காதே சுத்தந்தன்னை
நேரப்பாரெண்டிலைதழி னடுவேவைத்து
  நிரைந்தசதாசிவநாரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னதிலுஞ்சென்று
  குறிக்குண்டுளே தானடக்கிக் கொண்டுவைதயா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
  அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே.

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானால்நன்று
  ஆகாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டான்
  பெண்டாட்டிமனங்குளிரப் பேதமாடு

உழைப்பதற்குச்செனன மெடுத்தானேயல்லாள்
  உடலதுதான்கெதிபெறவே யொன்றுங்காணுன்
இளப்பமிவன்பேச்சையடிக் கடிதானுகு
  மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே.

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போது
  வேறுரையால்காரங்கள் விடாமலேற்று
நாலென்னவெட்டென்ன வெல்லாமொன்று
  னவழான அஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்
காலென்னைபிராணுய முன்னேசெய்யில்
  கணக்காகப்பூரகமாங்கு மும்பகம்நாலு
கோலென்னரேசகந்தா னென்றுமூன்று
  குறையாமற்சுரபூசங் கூட்டித்தீரே. ௭௦

கூட்டியேபழகினபின் சாமீசத்தில்
  குறையாமல்சாதித்தால் பிரமனந்தங்
காட்டிவிக்குமலடுவிழிக் குறியினுலே
  கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
  மூலவட்டகணபதிநான் முகத்தோன்மயன்
தாட்டிகமாமணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
  தணலானருத்திரனும் தணலுமாமே. ௭௧

தணலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
  சதாசிவனுர்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்

மன்பாளபதியிதிலே குறித்துப்பார்க்க
ம்திப்முதல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்கும்
கனலேறிக்கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
சாற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமத்திதான்
புனலூறும்வழிப்பாதை யிந்தமார்கம்
பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமென்றே. ()

பொய்யாதுசிங்கியிலே காரச்சுன்னம்
போட்டார்துருசுருக்கு பொய்யாப்போச்சு
எய்யாமற்சிங்கிக்குக் காரமேற்றி
யெரியட்டால்நவலோகத் தேறிடாது
கைபாரக்கண்டதிந்த வித்தைபோலக்
காட்டுகிறேனுன்மனதில் கவலைவேண்டாம்
வையாதேயென்மகனே யுனக்குப்புண்ணியம்
மாமுனிவர்சாபம்வரு வழியிதாமே. ௭அ

வழிவுண்டுகல்லாணை யாறுக்குள்ளே
வாகாகவிண்டுப்பு கம்பியாச்சு
கழுவானவெடியுப்பு வேகமெத்த
சுத்தஜலதிகைக்ஷவிட்டா லொன்றுமில்லை
பழியாகசாருதடா நாதம்வற்றிப்
பாழானஉடம்பிரண்டு முயிருமொன்றாய்
கழியாகுங்கும்பிடுதல் கண்ணீராலே
கட்டும்டாமுப்பூவுங் கட்டுந்தானே. ௭௯

கட்டுகிறேமென் றுசொல்லி சிறிதுபேர்கள்
கண்மூக்குமத்தியிலோ ரெழுத்தைவைத்து
பட்டினியேதானிருந்து சாமநேரம்
பார்க்கின்றபோதுப்ளிச் சென்றுமின்னி
முட்டுமடாபசுக்கொடுமை யாலேதிட்டான்
முழிமுழிப்பார்நயனஞ் சிவந்துபோகச்
சுட்டிகளேயிதினாலே ஆவதுண்டோ
சோமப்பாலுண்டோமென்று சொல்லுவாரே

வாறுனமதியமுகம் பீறிட்டோதி
வருமொன்றுசிறிதுசன மாண்டானையோ
நீரோதுநீர்குடிக்க வாறங்கேது
நினைவுகெட்டதோஷிகளே நிறுத்திப்பார்க்க
கூறுனசந்திரனி ஞலேமிச்சங்
குடிக்கிறதும்பிடிக்கிறது மதுதானையா
சீரானமேய்வாசல் தமருக்குள்ளே
சிங்குவைநலங்குலமுஞ் செலுத்திடாயே. ()

செலுத்துவதுஉண்ணாக்கி தண்ணாக்கையா
சென்றேறிப்பிடரிவபித் தியானந்தானு
மலுத்ததடாநாலுமுனக் கமுதமாச்சு
மவுனமென்றநிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பனிரெண்டில்நிறுத்தியூது
சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு

பலிக்குதடாயோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய்நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே.()

பழக்கஞ்செய்நாள் தனிலே நோய்வருமல்
பாடிவைத்தேதலிந்நூலிற் பற்பமெல்லாம்
விளக்கமல்லோகொண்டத்தி விடித்தல்நன்று
வீணைசைகொள்ளாதே பெண்கள்மேலே
வழக்கமல்லோபசிதாகம் பிராணதாகம்
வஞ்சகக்கூற்றிற் றனிலேமயங்கவேண்டாம்
பிளக்குமடாஉன்சிரசு வெளியாகிவிட்டால்
பிணியாளனுமிரு பாம்பேணிப்பாரோ. அங

பேணிக்கொள்ளாமல்வெகு பேர்கள்தானும்
பேதமையினால்மயங்கிப் பிறந்துபோனார்
காணிக்கொத்ததினாலே கோடிக்காச்சு
கலைகுறையிநாள்குறையுங் கறுத்தொணுதோ
வீணுக்கோசொல்லுகிறே னிந்தயோக
மிஞ்சாதேகுறையாதே விட்டிடாதே
தோணிக்காள்னரதோடா புத்திமானே
தொட்டல்லோகாட்டுஇந்தச் சுருதிநூலே. ()

நூலிலேநந்திசொன்னர் முன்னூருக்குள்
நுண்ணியமாய்கொங்கணவரைந்நூறுக்குள்
மாலிமையாய்ச்சொல்லிவைத்தா பொதிகைநாயன்
வளமான்ஆயிரத்திருனூறுக்குள்ளே

பாலிலேநெம்மிரித்தாம் போலேஐயா
   பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
நாலிலேதிருமூலர் பதிநாறுக்குள்
   ஞானமுண்டுகோலாங்கி நவின்றிட்டாரே. அ௫

நவிலாமலிருக்கவில்லை சுத்திரங்கள்
   நாதாக்கள்பாடிவைத்தோர் மறைப்புமெத்த
புவியாளர்க்கைந்நூறு சொன்னேனத்தைப்
   புதைத்தாரேதிருமூலர் பொருள்களாலே
கவியாமல்சட்டமுனி சொன்னதீட்சை
   சாங்கமாய்க்கோள்சொல்லிக் கிழித்தாரையா
குவியாமல்பலபலவா யோகமார்க்கங்
   கொட்டிநார்மர்மதனைக் குறைத்திட்டாரே()

குறைத்தாரேயென்றுசொல்லி மயங்கவேண்டாம்
   கூர்ந்துபாரேதேனுங் கூடிக்கொள்ளும்
இறைத்தாரைக்காராத பள்ளமுண்டோ
   வொன்றுசொன்னார் மச்சமுனியிருனூறுக்குள்
சிரித்தாரோமூலகுரு ஆஆவென்று
   திட்டந்தான்பேச்சருமை செய்துநன்று
வுரைத்தாரென்றதிசயித்தா ரானதாலே
   உங்களுக்குச்சொன்னதிந்த உகமைதானே()

உகமையென்றதொன்றுமில்லை வழலைக்காதி
   உலராதிஉப்பாதி உண்மையாக்கு

வகையாதற்கேதென்றால் தீட்சையாதி
வாய்திறந்துசொல்லிவிட்டேன் உள்ளேசேதி
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே உலகத்தோரைப்
பழியாதவியாசரிஷி பண்ணுங்கூற்று
சகமுழுதுநீயல்லால் வேறேயுண்டோ
தம்பியுந்தன்குண்டியிவம் தன்னைமூடே. ௮௮

மூடாமல்சிறிதுசன முகபாடம்பண்ணிப்
முழுதுமவன்வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து
வீடேதுஉடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சாசொலியல்லோ மாண்டுபோனார்
காடேறிமலையேறி நதிகளாடிக்
காய்கிழங்குசருகுதின்று காமத்தீயால
சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொரூபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே

சுருபமுத்திக்கடையாளமேதென்றாக்கால்
சுடர்போலேகாணுமடா தூலதேகம்
அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான
பரோட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருப்பதத்தைஅசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
பழங்கதைபோலாச்சுஇந்த யோமவிட்டால்
வெருங்கடத்திலிப்புகுந்த வாறுபோலே
வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. ௯௦

மிலேச்சனென் றுசொன்னமொழி யேதென்றுதால்
விபரீதபுத்தியினால் விண்ணைப்பார்த்து
மலைச்சல்லோபோனார்கள் வேறேயெண்ணி
வாய்ப்பிலுக்கா நூல்படித்து மாண்பரெல்லாங்
குலைச்சதல்லால்நிருவிகற்பங் காணுரையா
குருக்களென்பார்சாராயக் கோஷ்டியாலே.
பலிச்சதில்லைமேனோக்கிப் பார்க்கும்வித்தை
பண்பெல்லாமைந்நூற்றிற் பாடினேனே. ௬௧

பாடுகிறேன்மணியொலியாம் நாக்கின்கீழே
பலநரம்புபிடித்திருக்கும் கேளுகேளு
கூறுபற்றிக்கூடியே யிருந்தாப்போலக்
குணமில்லாகூற்றுவ னின்றான்பாரு
நாடுகின்றகருவினா லறுக்கும்போது
நாக்குநரம்பற்றுமணி குறுக்கிப்போகும்
பாடுபட்டுண்ணாக்குநுனி தடித்துப்போனால்
பரியாசமாச்சுதிந்த யோகம்பாரே. ௬௨

யோகமில்லான்ஞானமென்ன வீண்வீணையா
ஊடுருவிப்பாயாவிட்டா லென்சொல்வேன்
நாகமல்லோசந்திரனைக் கவ்வினாப்போல்
நான்முகன்றன்சூட்சமெல்லாம் நாவிலாச்சு
சாகவல்லோபடைத்தவிதி தன்னைத்தாண்டி
சட்டைமுனிகரிசாலை சாறேயென்றார்

சோகமதுபோகாமி நெடுநாள்செல்லுஞ்
சூட்சமுண்டுவெகுவாகச் சொல்லிறேனே. ௬௧

சொல்லவென்றுலெனக்குப்பின் கூடாதையா
சொல்லவென்றுற்சொல்லுகிறேன் சூட்சமாக
வெல்லவென்றுல்கானகத்தில் கடலாமூலி
வெகுசுருக்குதோத்திரத்திற் பிசினியுண்டு
செல்லடாபின்புரெண்டு கற்பந்தானுஞ்
செப்பமதுமூலரெண்ணு யிரத்தில்பாரு
அல்லவடாரோமரிஷி யென்றுலுந்தான்
அடுத்தவர்க்குரககிபமா யருளுவோமே. ௬௨

ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணுக்காளே
வுலகத்தில்மானிடர்க்கு ஆண்டுநூறு
ஆமென்றுயிருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ வொருநாளைக்குப்
போமென்றுபோனதினுல் நாள்குறைந்துபோச்சு
போகவிட்டால்போறதில்லை புத்திதானே
தாமொன்றுநினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
தானினைத்ததண்மையல்லோ விதிகள்தானே

விதியல்லோமதியாச்சு வேறேயுண்டோ
வேதாந்தப்பொருளறிந்த மெய்யுள்ளோரே
சதியல்லோபண்ணிநீர் விதியைத்தாண்ட
தள்ளாமனுள்ளுடைடர்து சாகுறீர்கள்

நீதியல்லாசவுக்காரசுன்னஞ்சுண்ணம்
  நேராமல்போகுதடா நிஷ்களத்தின்
பதியல்லோகெதியாகும் மோட்சமாகும்
பரலோகஞ்சாதகமாம் படைத்தவாறே. ௬௬

படைத்திட்டசவுக்காரத் தெண்ணைவாங்கி
  பாடினார்சித்தரெல்லாம் பாஷையாலே
உடைத்தல்லோசொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
  ஊஆஓவென்றெழுத்து கங்கையாச்சு
மடத்தனமாய்த்திரியாதே அதுதானுதம்
  பாங்கியல்லோசவுக்கார வழலைதோய்த்து
புடத்திலிட்டுயெறிந்துவிட சுண்ணும்பாகிப்
  பொன்மேருமாருச்சு புத்திபாரே. ௬௭

புத்தியுடன்பூரவுப்பு சொல்லக்கேளு
  பூநீறுபலமொன்று பூரமொன்று
சுத்திபண்ணிபூநீற்றைக் கல்வத்திட்டு
  துடியானபூரமதைக் கூடசேர்த்து
பொற்றிபெறக்கும்பிடுகல் சுண்ணாநீருல்
  விரவியொருபீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
சத்தியம்போலசீலைமண்ணே ரேழுஞ்செய்து
  தனிபுடமாய்ரண்டுமுழத் தாவுசெய்யே. ௬௮

தாவுள்ளக்குழிதனிலே பீங்கானிட்டுச்
  சருகுசுட்டசுண்ணும்பு வதின்மேலேகொட்டி

காவலிட்டுகுழிமூன்று திங்களப்பா
கடந்தெடுத்தால்விளைந்துநிற்கும் கற்பூரந்தான்
பூவெல்லாந்தானெடுத்து அண்டநீரில்
பொடித்திட்டிரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும்
ஊவல்லேபூவுக்கு வுயிருமாச்சு
உத்திபண்ணிப்பார்க்கவுங் கற்பூரமாமே. ௯௯

உப்பல்லோபிண்டத்தில் சேர்ந்தபோது
வுடலுயிருமொன்றுகித் தண்ணீராச்சு
அப்பல்லோமுப்பூவுக் காணியாணி
அதைவிட்டால்கட்டாது வழலைமார்க்கஞ்
செப்பல்லோயந்துக்கு மூடலாச்சு
தீட்சணமாயிந்தநூல் தெளிவோமெந்த
முப்பொருளுமொன்கி நின்றசோதி
மூலவட்டகுருவருளால் மொழிதான்முற்றே. ௱

உரோமரிஷி சூத்திரம்-௧00.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்தாறாவது

உரோமரிஷி

கருமானச் சருக்கம் - ருக.

மூலதாரத்தெளிவாய் வெளியாய்ரூபாய்
முக்கோணவட்டமதில் மூனோத்ததேவி
மேலானபாதமது போற்றியேத்தி
மெய்ஞ்ஞானசித்திமுதல் வாதஞ்சொல்வேன்
ஆலாலமுண்டதோ ரையர்பாத
மருளானபார்வதித்தா யருளைபோற்றி
சாலோகசாரூப சாமீபந்தான்
சாயுச்சியகண்டபதந் தானேகாப்பு. க

காப்பானதீட்சையது பத்துங்கண்டு
கருவானரேசகத்தின் குறியைப்பார்த்து
மேபானபூரகமுங் குறியுங்கண்டு
மேன்மையுள்ளகும்பகமுஞ் சித்துங்கண்டு
வாப்பானஆறுவறை யகண்டங்கண்டு
வாகானவாதசித்தி முழுதுங்கண்டு
கோப்பானபதினெண்பேர் பாதம்போற்றி
குறியானஞானமது கூறுவேனே. உ

கூறவேன்வாலையுட சாபந்தீர்த்து
குற்றமில்லாசித்தருட வசையுந்தீர்த்து
ஆரவேதீட்சையது பின்னேசொல்லு
அப்பனேகடுஞ்சுருக்கு பிராணயந்தான்
தேரவேதேவியுட பூசைவிட்டால்
தெருமண்ணாய்ப்போகுமடா சித்தியெல்லாம்
பேரானபரையின்பதந் தெரிசித்தாலும்
பேதமில்லைபூசைய்ப்பா பெருமைகேளே. ௩

கேளப்பாமுக்கோண முன்னேயிட்டு
கெடியானசட்கோணம் பின்னேயிட்டு
காளப்பாநவகோணஞ் செய்நன்று
நலமானநாற்பத்துமுக்கோணங்கடினமெத்த
தோளப்பாயிப்படியே செய்யாவிட்டாற்
சுளுவானபூசையொன்று சொல்லக்கேளு
மீளப்பாபலகையின்மேற் புட்பம்போட்டு
மூலமுதல்தாயைநீ பணிந்துசெய்யே. ௪

செய்தபின்புபெண்ணைவைத்துப் பூசைபண்ணி
திறமாகக்கடைத்தையவள் கையிலீந்து
செய்தபின்புகுருநாதன் கடத்தைவாங்கி
தெரிவையர்க்குமுன்னீந்து ஜெபத்தைபண்ணு
செய்தபின்புதாம்பூல மடைக்காயீந்து
தெரிவையாதன்பாதமதை பிடித்துக்கொள்ளு

செய்தவர்கள்சித்தியப்பா மாணைக்காளே
சித்தான்சித்தியெல்லாஞ்சித்தியாச்சே. ௭

ஆச்சப்பாஐந்துவகை தீட்சைபெற்றால்
அடவானரேசகந்தா னெழிம்பும்பாரு
மூச்சப்பாஆறுயர வெழுப்பும்பாரு
முத்தியுமாய்வழிநடக்கத் தானேசொல்லு
நீச்சப்பாவெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
நிலத்தில்கால்பாவாது ரேசிரேசி
கூச்சப்பாகும்பகத்தில் சிங்கென்றாணி
குறிப்பாகசுழிமுனையில் நிறுத்தியாட்டே ௮

ஆட்டானவீரமொன்றுசூடனொன்று
அடவானகாரமொன்று சூதமொன்று
மூட்டாளகெவுரியொன்று கெந்தியொன்று
முனையானகொச்சியொன்று முத்தியொன்று.
கூட்டானபரியிடையே களஞ்சிதூக்கு
குணமானவைந்துசுண்ண செயநீராலே
வாட்டாகவில்லைதட்டி யுலரப்போடு
வகையோடுகெவுரியினால் குகையைச்செய்யே.௯

செய்யப்பாசெயநீரால் கெவுரியாட்டு
திறமாகக்குகைசெய்து குகைக்குள்வைத்து
பையப்பாமூன்றெருவிற் புடமுந்நீரு
பாங்காகச்செந்தூரம் ரவியுமாச்சு

தையப்பாசெம்பதுக்கு நூற்றுக்கொன்று
    தாக்கிடவேதங்கம்து வாகுமாகும்
வையகத்திற்காட்டாதே தோஷந்தோஷம்
    வகையோடேதீட்சைகொண்டு மலையிலேறு

ஏறினவர்க்கல்லவப்பா பலந்தானுண்டு
    இகத்திலுள்ளமாண்பருக்கு யேதுமில்லை
ஆறுதற்கைந்துவன்க தீட்சையில்லான்
    அழுகானரேசக்தி மலறொட்டாது
மாறுகின்றவயிரவன்றன் சாபந்தீர்த்து
    மகத்தானகுருபதத்தை வணங்கிப்போற்று
பார்தனிலேயுரையாமல் மவுனங்கொண்டு
    பக்குவமாயிருநூலைப் பதனம்பண்ணே. கூ

பண்ணுன்தெரிசனை தான்வகையாய்க்கேளு
    பண்பாகவுதையத்திலேந்துநாழி
நன்றாகரெண்டெழுத்தங் குலத்தில்தூக்கி
    நயந்தநைரீவெகுவாக யெடுத்துப்பாரு
விண்ணோடுகடந்துவிடுஞ் சோதியப்பா
    விள்ளார்கள்மகத்தான பெரியோரையா
அண்ணலெனுமானுமைக்கிச் சரநூல்சொன்னார்
    அக்குறியுமிக்குறியுமொக்கும்பாரே. க0

சேர்த்தபின்புழரெமுத்தைச்சுழினைவைத்து
    திருப்பிவிடுபூதகத்தின் சுவாசஞ்சேருஞ்

ஏற்றபின்புகும்பகத்தில் கடிகையொன்று
இதமாக்னிருத்திப்பதை பழக்கம்பண்ணு
நாற்றிசையும்புகைபோக விடங்கள்பார்த்து
நாட்டிவிடுமேனோக்கி திரும்புமட்டும்
வாய்த்தபின்புயெத்திடமுஞ் செய்யநன்று
வகையுடனேகுருபாதம் வணங்கிக்காரே. கக

காரானயிருள்தனிலே நடந்தாலென்ன
கருமேகயிரவதிலே சென்றாலென்ன
சீரானஅரைவிட்டி லிருந்தாலென்ன
திரமாகரவிமதியைப் போதுங்காணும்
பாரானவுலகத்திற் கண்டோர்விள்ளார்
பாங்காகபனிரெண்டு வருஷங்காரு
தீராதமூடருக்கும் அறிவிலார்க்கும்
திறம்பார்த்து ஆசானுஞ் செப்புவாரே. க௨

செய்யையிலேகண்குறியு முகக்குறியும்பாரு
சுகமாகயிடைக்கையிலே சங்கும்பாரு
அப்பயிலேநெற்றியிலே ரேகைபாரு
அடவாகப்பையைப்போற் காணுங்காணும்
சுந்திரம்போம்பிரகாசஞ் சொலிக்கும்பாரு [சு
சொரூபநிலைக்கண்ணுக்குக் குறியாய்த்தோணு
செம்பியிலேயிக்குறிகள் தப்பித்தானால்
சிவசிவாபிரானையஞ் சித்தியாமே. க௩

சித்திசெய்யும்பராபரியை திங்கள்தோறுஞ்
 சித்திசெய்வோர்மானதமாம் பூசைசெய்வீர்
பத்திசெய்துதொண்டுபணி யேறுவோர்க்கு
 பாங்காகபெண்ணைவைத்துப் பூசைசெய்வார்
வெத்திபெறுமிப்படியே வுலகத்தோர்கள்
 வெகுகோடிமாணாக்கர் மலையில்வந்தோர்
சித்திசெய்யும்வச்சிராதி லேகியந்தான்
 தினந்தோறுங்கொண்டவனே திரமுவாச்சே. ()

வச்சிராதி லேகியம்.

ஆச்சப்பாவுடலினுள்ள மந்தவாய்வு
 கெத்தானகுன்மமெட்டு மேகச்சூலை
மூச்சப்பாவுன்மூலம் பரமேலந்தான்
 ஓய்ந்துயிருமுன்னூற் றிருபத்தைந்து
போச்சப்பாயிப்படியே அயனிங்கொண்டாற்
 பொற்கம்பிபோலிருக்குந் தாதுவிர்த்தி
போச்சப்பாலேகியத்தின் விபரமெல்லாம்
 பெருமையுடன்பேசுகிறேன் வகையாய்க்கேளே.

கேளப்பாஜாதிக்காய் பலந்தானொன்று
 கெடியானஏலமது பலந்தான்ரெண்டு
காளப்பாவால்மிளகு பலந்தானொன்று
 நலமானலவுங்கப்பூ பலந்தானொன்று
நீளப்பாசிரகந்தான் பலந்தானைந்து
 நியமானக்கொடிவேலி பலந்தான்ரெண்டு

நாள்ப்பாகோஷ்டமது பலந்தான்ரெண்டு
நலமான அதிமதுரம் பலந்தானிந்தே. கக

அஞ்சாதேஅக்கிராரம் பலந்தாவொன்று
அடவானபறங்கின்வேர் பலந்தான்பத்து
துஞ்சானகுங்குமப்பூ அரைக்கால்போடு
சுகமானகோரோசனை பலந்தான்காலே
மிஞ்சாதேரவியில்வைத்து யிடித்துக்கொண்டு
வியநாகத்திருத்தியதை யிடித்துக்கொண்டு
மஞ்சானபசுவினெய் யுலையாய்வைத்து
வகையோடேமெழுகுபோல்தூவிக்கிண்டே()

இண்டையிலேபழச்சாற்றில் சக்கரையைப்போட்டு
இருபையுடன்கிண்டையிலேவார்த்துவார்த்து
பண்டாரும்பதமாக யிளகொட்டாமல்
பதருமற்கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வண்டாரும்பூங்குழலாள் மாதுபூசை
வகையோடேசெய்தபின்பு வுண்டுவாநீ
தண்டாருந்தாய்தந்தை மறந்தாயானல்
தவறிவிடும்வித்தையெல்லாஞ் சாற்றுறேனே

சந்தனாதித்தைலம்.

சாற்றுவேன்சந்தனத்தின் தைலமப்பா
தப்பாமற்செய்வர்க்கு யெல்லாம்சித்தி
ஆற்றுகிறேனதிமதுர மக்கிராகாரம்
அழகானகோஷ்டமது தேவதாரம்

அகஸ்தியர் ரோமரிஷிகருமானச்சருக்கம்-டுக.

போற்றுகிறேன் சந்தனமுஞ் சுக்குயேலம்
புகழாக்கச்சரியிடையாய் வாங்குவாங்கு
காட்டியேபிரசயம்வேர் வில்வவேரும்
கனமானபத்திரிவேர் வெட்டிவேரும்
வாட்டியேயியாழத்து வைத்துக்கொண்டு
வகையாகச்சாறுவகைப் பகருவேனே. கக

பகரவேபழச்சாறு சேர்தாயென்று
பழமானதென்னம்பால் சேர்தாநொன்று
பகருவேன் ஆவின்பால் சேர்தாநொன்று
பாங்காகபசுவினெய் சேர்தானேந்து
தகரவேமுசுமுசுக்கை சேர்தாநொன்று
தவறாமல்தெல்லிப்பால் சேர்தாநொன்று
நகரவேயிவ்வளவுங் கூட்டிக்கொண்டு
நண்ணிமையாய்கியாழத்தி லுள்ளேகொள்ளே.

கொண்டபின்புஅடுப்பேத்தித் தணலைமூட்டி
கொழம்புடனேபக்குவத்தில் பொடியைதூவி
பிண்டியனலெடுத்தாக்கால் முறிந்துபோகும்
விழித்திருந்துகமலத்தீ யாகப்பாரு
கண்டபின்புதைலத்தை யிருத்துக்கொண்டு
கன்னியுடபூசையைநீ கனமாய்ச்செய்து
மண்டலத்தான்மூன்றுமட்டும் முழுகிநோர்க்கு
மகத்தான்பிணிகளெல்லா மாறிப்போமே.உக

மாறுமேநாட்சென்ற வுதிரமேகம்
மகத்தானவுள்மூலந்தான்
தூறுசினம்பெருநோயு மகோதரந்தான்
சூலையுடன்பித்தமெல்லாந்தொலைந்துபோகும்
ஏறுகின்றரேசகந்தான் செய்வோமப்பா
என்னசொல்வேன் ஆரோக்கியம்யேறும்யேறு
மாறுகின்றருலகத்தோ னுண்டாநால்
மகத்தானபிணியெல்லாம் மயங்கிப்போமே()

போகமதுசெய்திந்த அவிழ்தங்கொண்டால்
புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு வீணாய்ப்போகும்
போகமதுசெய்வதற்கு மனமுண்டாநால்
பிர்மாவைரவிகலையில் தன்னிற்சேரு
போகமதுதிங்களுக்கோ தினமுமாகும்
புண்ணியனேவித்துவைநீ நிறுத்திக் கொள்ளு
போகமதுபூரகத்தி லிருத்தியாடு
கூவையுடவித்துவெல்லா முனக்கேயாச்சே.()

ஆச்சிந்தப்படிசெய்வா ருலகஞானி
ஆடிடுவான்பின்னுமப்பா வுலகத்துள்ளே
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகத்துள்ளே
பேராகக்கோடான கோடியுண்டு
மூச்சிந்தப்படிகண்டோர் விள்ளாரை
மூளையாகப்பன்னிரண்டு வருஷங்காரு

பாச்சிந்தப்படியப்பா மலையில்வாழ்வோர்
பாவையைக்கூடார்கள் பகர்ந்திட்டேனே.()

இட்டமுடன்குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
யினிதாகவாழ்ந்தவனே சீஷனாகும்
கஷ்டமிதுகுருவுக்கு நினைத்தாநானால்
நம்பாமல்மனம்வேறாய் நிற்பார்பாரு
அஷ்டகர்மங்கோகர்ண மாடிநாலும்
அப்பனேநாள்வரட்டு மென்பார்மேலோர்
கட்டளையாலவர்மனது வரவேவேணுங்
கார்க்கையிலேமனதிரங்கி கடாட்சிப்பாரே.()

பாரிலேசித்துண்டு ஞானமுண்டு
பண்ணிவிட்டகுறையோர்க்குஎதிரேகாண்பா
பாரிலேதுலாராசி கன்னிராசி
பண்பில்லாப்பாவிகட்கு யெதிர்தோணாது
நேரிலேவந்தாலு மறந்துபோகும்
நிலையோடேயாத்தாலும் நிலைத்திடாது
சீரிலேயுதித்தவர்க்குச் சுத்தியாகுஞ்
சிறப்பானவாதமெல்லாஞ் சித்தியாமே. உஎ

ஆச்சிந்தப்படிசொல்லி மறைப்பார்மேலோர்
ஆகடியஞ்செய்யாதே அவமாய்ப்போகும்
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகவாதி
முறையாகவுலகத்தில் ஒத்துவாழ்வார்

வாச்சிந்தவிட்டகுறை யாரோராகால்
 பண்பாகக்காத்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
வாச்சிந்தவுலகத்து வாகுக்கப்பா
 வச்சிரத்தின்பாளையுப்பா மரணந்தானே. ()

தானென்றமுப்பூவின் னுறையினாலே
 தரணியெல்லாம்பொன்னாக்க தரிந்துபாரு
பானென்றபெண்ணைவிட்டால் வித்தையெல்லாம்
 பாழாச்சுபாழாச்சு பகுந்துபாரு
கானென்றகர்ப்பூர வுப்பினாலே
 காடெல்லாமலையெல்லாம்பொன்னாய்போகும்
மானென்றமனோன்மணித்தா யருள்வேண்டும்
 மகத்தானபூசையிலே வருந்துவாயே. ௨௪

வருந்துவாயாத்தாளை தினந்தோருந்தான்
 வகையோடேகுருவினுட முறையைக்கண்டு
திருந்தவேநூல்பார்த்துத் தேரவேணுந்
 தேங்குவாநூல்பாரன் திருடன்தானும்
அருந்தவேவாதத்தை மூன்னேகேழ்ப்பான்
 ஆகாதகாமியென்றே யகலப்பாரும்
வருந்தியேகாத்தபின்பு குறிகள்கண்டு
 வாதமென்றவார்த்தையை நீ பின்னேபோச்சே

பேசுவதுயாருக்கு மைந்தாகேளு
 பேரானகுலத்தோர்க்குங் கன்னியோர்க்கும்

அஅ உ ஒரோமரிஷி கருமானச்சருக்கம்-ஒக.

விசியதோர் தனுசானுமீனத்தோனும்
விபரானமேஷத்தோர்க்கு விளைந்துகூறு
ஆசானுமுன்சொன்னத் துலாமுங்கன்னி
அரைவாசிப்பின்மூன்று மறைத்திட்டார்கள்
தேசுடையதாய்பூசை செய்யாவிட்டால்
தெட்டியவன்பறிந்திடுவான்தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பாமூலாதா ரத்திலுள்ளே
குறிப்பானரேசகந்தான் பத்துஞ்செய்கை
பிள்ளையாருள்ளங்கை நெல்லிக்காய்போல்
பேசுகிறேனுள்ளதெல்லாம் பெருமைகேளு
அள்ளியிடுமூலத்தில் ஓங்காரந்தான்
அடவாகக்கொண்டெழுப்பு மாதியாச்சு
கள்ளியிடுஞ்சுவாதிஷ்டா னகத்தில்தானே
நண்ணிவைத்தநகாரமதை நன்றாய்ப்பாரே.()

பாங்கானமணிப்பூ ரகத்திற்கேளு
பண்பானமகாரமுமே யடங்கும்பாரு
ஆங்கானஅனாகதத்தில் சிகாரம்வைத்து
அசையாமல்விசுத்தியிலே வகாரம்பார்த்து
நீங்கானஆக்கினையில் யகாரமாச்சு
நிருத்தியபின்னைந்தையுமடைத்துகொண்டு
தூங்கானநவவாசல் கண்டுகொண்டு
துலையானரேசகத்தில் நேசிப்பாரே. கூக

பாயாமல்மனத்துள்ளே அங்கென்றானி
பதியானவங்கென்று சிங்கென்றானி
ஓயாமல்மேனோக்கி ஓட்டிடாது
உயராதுசந்திரகலை தேயும்பாரு
தாயானமாதாவைப் பூசைபண்ணு
தவராமல்பூரகத்திற் சாருசாரு
மாயானகாலன்வந்தா லோடிப்போவான்
மகத்தானபூரகத்தின் வறையிற்றானே. ௯௪

தானென்றகும்பகத்தில் கலையைவைத்து
தவறாமல்விண்ணோக்கி யிருந்துபாரு
கோனென்றவெளியெல்லாம் நீயாய்க்காணும்
கோமகளுங்கூப்பிட்டால் வாவாவென்பான்
மானென்றப்பெண்மாயை மறைத்துப்போடு
மகத்தானகுருவினிட வழியிற்காரே. ௯௫

கார்மேகம்போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம்
கனமானரேசகத்தாற் கலந்துபோகுந்
தார்பூணத்தாய்பூசை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும்வித்தைமுதல் ஞானமெல்லாம்
சீர்மேவும்அரியேது அயன்றானேது
சிறப்பானசிவமெல்லா மொன்றேயாச்சு
ஆர்மேவுமாகாசம் ஆணேயாச்சு
ஆழகானபிரிதிவு பெண்ணேயாச்சு. ௯௬

ஆச்சப்பா ஆணென்று பெண்தானென்று
அறியாதமாண்பருக்கு வெவ்வேறாகும்
கூச்சப்பா பூதமைந்து மெங்குமாச்சு
குவலயத்துள்ளறியாத மூடருக்கு
ஏச்சப்பா பறையனென்றும் பறச்சியென்றும்
வெளிதாகப்பேசிடுவா ரறிவில்லார்கள்
பாச்சப்பா பூசையென்றால் தேவிபூசை [தே
வறையனெனறுமறையனென்று பதிற்றேணு

ஒன்றானபூசையப்பா தொண்ணூற்றெட்டு
ஓதுகின்றசாதியருக் கொன்றேயாகும்
பன்றானபூசையதை பழித்தபேர்க்குப்
பரகெதியுங்கிட்டாது பாருபாரு
கண்ணாடிக்குள்ளிருக்குஞ் சோதிபோலக்
கனகசபைதிருநடனங் காணமாட்டார்
அண்ணாட்டம்நித்தியசாமம் ஜெபங்களாலே
அலைந்தலைந்துதிரிவார்க ளசடர்தானே. ௫அ

தாமென்றஆணவத்தை போக்கமாட்டார்
தருகுதப்பாகோபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
ஓமென்றஓங்கார மொழிக்கமாட்டார்
உகந்தகுருபாதமது வணங்கமாட்டார்
வாமென்றவாமமது அவனுக்கேது

தாமென்றகர்மத்தி லெல்லோம்போச்சு
தவமானமனோன்மணியின் சகாயத்தாலே.
தாலமென்றபூமியிற் பிறந்தாற்கேளு
தாமென்றுந் தவமென்றுஞ் செய்யவேணும்
கோலமென்றதானமது செய்தபேர்க்கு
குவலயத்தில்மறுபிறவிக் கொள்ளுங்கொள்ளு
சீலமதுபிறவிக்குச் செய்தானையா
செல்வமதிற்றானிருந்து திறமாய்வாழ்வோர்
பாலமெனுந்தீக்ஷையுள்ளோர் தவங்கள்செய்வோர்
பரலோகசித்தரென்றும் பகரலாச்சே. ௬0

அஞ்ஞானம்.

ஆச்சப்பா அஞ்ஞானத்தைப் போட்டுப்பார்த்து
அளவற்றதிரவியந்தா னிருந்ததென்றும்
மூச்சப்பாநெடுநாள்கள் சென்றதானால்
முக்கியமாய்த்தெய்வமுதல் பூதங்காற்கும்
போச்சப்பா அதையெடுக்கச் சுளுவாய்க்கேளு
போனபொண்ணினுட வழலைவாங்கு
காச்சாப்பாவழலையுப்புக் காணுமுன்னே
காதவழியோடிவிடும் பூதந்தானே. ௬௧

தானென்றவழலையது வாங்குவாங்கு
சஞ்சாரக்கிரியையுடன் வாங்குவாங்கு
கோனென்றஅஞ்சனத்தி லெழுத்தைநாட்டிக்

கூட்டிபல்லோநர்வாலே வாங்கிக்கொண்
வேனென்றகழுதையின்பால் கூடச்சேர்த்து
விஞயகலுருகளஞ்சி வுப்பில்தாக்கி
தேனென்றத்திரிவாங்கி யெண்ணெய்விட்டுத்
தீபமிட்டெடிவிடுத் திடமாய்ப்பாரே. ௪௨

பார்க்கையிலேதேவியுடப் பூசைபண்ணி
பதினைந்துநாளல்வும் வழலைவாங்கி
யேர்க்கையிலேதனமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
இதமாகத்தேவியுடப் பூசைப்பண்ணி
கார்க்கையிலேயெந்தனுக்கு வுபதேசிப்பாள்
கருணையுடன்பணிந்தவளை வழலைவாங்கு
சேர்க்கையிலேவேதாந்தக் குறியைக்கண்டோர்
மேதினியிக்குறியோர்க்கு வெளிப்படாதே.

என்னசொல்வேன்வேதாந்த யெழுத்தினாலே
இதமானபொருள்முதலா யுருவங்கண்டால்
மன்னுபுவியோர்வேறே மந்திரத்தால்
மாட்டாதுமாட்டாது மயங்கிப்போகுந்
துன்னுபுகழ்பவழமது துணியில்வாங்கி
முன்புசொன்னவழலையிலே கூடச்சேர்த்து
பண்ணியமேதாரஞ்சனத்தைந்தப்பா
பாவைமுமந்தனில்வைத்து வாங்குவாங்கே.

வாங்கியே அலைவீசும் வையகத்துள்
வகையானதனகோடி கிடாங்கோடி
தாக்கியேயிதையெடுத்து யோகம்பார்த்து
தயவாகக்காயசித்தி கற்பங்கொள்ள
ஏங்கியேதிரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
ஏரப்பாவுமூதல்லோ விரைக்கவேணுங்
தாங்கியேகருவில்லான் குருவுமில்லான்
காலிழியோன்விட்டிருந்த கழுதைதானே.

தானென்றவாதமது வேணுமென்றால்
சதாநித்தியம்நூலதனைப் பாருபாரு
பானென்றமணமிருந்தா லெடுத்துப்போட்டு
பதருமற்பூசைபண்ணிப் பணிந்துநில்லு
கோவென்றகுவலயத்தின் வெகுபேரப்பா
குறையாமற்பூசையினாற் சித்தர்வாழ்வு
ஊனென்றஉலகத்தில் வாதிமார்க்கம்.
உத்தகுறிநன்றாக உறைக்கிறேனே. சக

உரைக்கிறேனுலகத்து வாதிவாய்வை
உணர்வாகக்குருமுடித்து பதனம்பண்ணி
வுறைக்கிறேனென்றுசொல்லி சேருகேட்பான்
ஏழையென்பான்கடன்படுவான் யிரந்துதிரிவான்

தக்கவேபணிபூண் ணுடைசாத்தான்
　　நீநிலத்துமானிடரோ டொத்துவாழ்வான்
சிரக்கவேயவர்பாதம் பூசைபண்ணி
　　செம்பொனூர்பூச்சொரிந்து திறமாய்க்காரே.

காரப்பாபன்னிரண்டு வருடமட்டுங்
　　கல்நெஞ்சாயிருந்தாலுங் கரைந்துபோகும்
நேரப்பாபணங்கேட்டால் எடுத்துப்போடு
　　நெறிபார்த்துப் பின்பல்லோ பொருளைச்சொல்வார்
ஏரப்பாமுதலல்லோ வினைவுண்டாகும்
　　ஏரில்லனுழுதுண்ட வஸ்துவாச்சு
ஆரப்பாயிவ்வளவி துணுக்களுஞ்செய்வார்
　　ஆசானைக்கண்டல்லோ போற்றுவாயே. சஅ

போற்றுவாய்பூவுலகில் ஞானிகட்கு
　　புகழாகவாதமது வந்ததென்றால்
நேர்த்தியாய்ப்பணிபூணன் கடனும்வாங்கி
　　நீநிலத்தில்மானிடர்போல் வாழ்க்கைசெய்வன்
வார்த்தையாற்பிரட்டுவான் மானிடர்க்கு
　　வழக்கமதுவருமென்று மதுக்களுண்ணுன்
தேற்றியேபணங்கேட்பா னெளியனென்பான்
　　திறமாகயவர்பாதந் திருத்திவாமே. சகூ

வாழ்ந்ததோருரோமரிசொன்ன அன்பதுந்தான்
வகையோடேபடித்தவர்கள் யோகியாவார்
ஆய்ந்ததொருரிஷியாவார் சித்தராவார்
அழகானஞானியுமா யீசனுவார்
போழ்ந்ததொருமானுக்கள் சொன்னநூலை
புகழ்ந்துபோதிகைமேல்முனிவன் திருத்தக்
ஏழ்ந்திதுவுமுலகுக்கு வேணுமென்று [கொண்டு
இயம்பினேம்அன்பத்து ஒன்றுமுற்றே. [illegible]

உரோமரிஷி கருமானச்சுருக்கம்-ருக.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை,

எண்பத்தேழாவது

உரோமரிஷி

மூப்பு சூத்திரம்-௩௰.

மூலவட்டமானகுரு பரந்தாள்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபரப் பிரமன்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமுர்தப்பாலைக்
கண்டுபசியகற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞானவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயந்தானே.

தானேனான்முன்னுரைத்த ஐந்நூற்றுள்ளே
தவறுமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கந்
தானனவாதத்துக் காதியுப்பைச்
சமுசயங்களில்லாமற் சொல்லிவைத்தேன்
தானாகும்வழலையென்ற வுப்புவித்தை
தன்னுக்குடன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானனகருவுண்டு சத்தங்கெங்கை
சலமதனைமரைத்துவைத்த தண்மைபாரே. உ

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லாமற் கைபாகங்கள்
சேருநீபூதபஞ்ச கரணமாக [ன்
தீட்சையுடபாகம்நன்றாய்ச் செப்பிப்போட்டே
காருநீசுத்தகங்கை மறைப்பேதென்றாற்
கருவறிந்தேன்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
தேருநீஒருநூற்றின் பொருளாராய்ந்து [ரே,
செப்பிவைத்தே னன்பதுக்குள் தெளிவாய்ப்பா
தெளிவதென்ன அதின்சூட்சங் காணப்போமோ
சேகரமாம்பதினாறுள் சேர்த்துப்பாரு
குருவென்னயிந்நூல்தா னூறும்பாரு
குறிதெரியுஞ்சூத்திரங் கண்டாயானால்
நெரியில்லைஇந்நூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லாம்மற்றொன்று நிகரொவ்வாது
கறியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்பார்
கட்டாகக்கூட்டிவைத்தார் கருத்தோணாது. ௪

தோணாமற்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றாற் குருதான்வேணும்
வீணாகப்போகாது அதீதபுத்தி
வினையவானல்லாது மற்றோர்க்கேது
கோணாமற்றோணுமடா யிந்தநூலில்
கொட்டினேன்வயித்தியமும் வாதயோகம்
காணாமலையாலே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைந்நூற்றிற்கண்டிடாயே ௫

கண்டதென்னஉலகத்தில் வயித்தியம்போக்கு
கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டன்பாய்நீற்றினத்தைக் காதிரஞ்சி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணைப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினிட பாதம்போற்றி [ம்
சொல்லுவாரில்லாவிட்டாஎல்லென் னூற்சொல்லு
சண்டையிட்டுப்பேசாதே சிங்கிமார்க்கு
சாற்றினார்போதிகைமுனி தயவாய்த்தானே. ௬

தயவுவைத்துச்சொல்லவில்லை லகுவாய்ச்சொன்ன
தானறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்
நயமிருந்துசொல்வதுபோல் நிமிளையென்று
ஞட்டினார் திருசக்குக் குருதானென்றுஞ்
சுயம்பாடனன்றாகக் கண்டம்வந்து
சொன்னதிலேகடுங்காரத் துரையொளித்தார்
செயமிருந்தபோகரிஷி னூற்றிற்சொன்ன
திட்டாந்திரக்கருக்கிடையுந் திரம்போதாதே. ௭

திரம்போதாதேதென்ன குப்பிக்கேத்தி
தீயெரிக்கசொல்லாமற் றீயிற்றள்ளிக்
குறம்பாடினைப்போலே மறைத்தாரப்பா
குருக்குவழிகுருக்குவழி மோசமாகும்
அறந்தழைக்குந்திருலமூர் மூவாயிரத்தில்
அவ்வயடக்கம்சிக்கிவித்தை யார்க்குந்தோணு
பரம்பரையாம்வந்தசித்தார் பாதம்போற்றி
பாடுகின்றேன்சிறங்கிவித்தைப் பலிக்கத்தானே

பலிக்கவென்றாற்சிறங்கிக்கி ணுமபேதம்
பாடினாரதனாலே யாவதென்ன
கலிக்கின்றவங்கத்தி லிங்கஞ்சேர்த்து
கலங்கினாற்சிரங்கியென்ற பேருமாச்சு
கவனிக்கவென்றால்தன் பெருமைவெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டுவயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலுக்குடையசிரங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விரிவானகல்வத்திற் பொடித்திடாயே. ௯

பொடித்திட்டபின்காணிற் பழசாறுற்றி
பொடிமணிலில்ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்டகுச்சியினாற் கிண்டக்கிண்டி
ஓரேழுநாள்ரவியின் வைத்தாயானல்
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாண்டாப்போல
குணமாகக்கட்டுமடா பழச்சார்வேகந்
தடித்திட்டபழச்சார்முன் விடுகும்போது
சார்வாகப்படியரைத்தான் விட்டுதாக்கே. ௧0

தாக்குவாய்ரவிசூடு மெத்தவானாற்
சாரல்லாமேரேழு தினத்தில்வற்றும்
மார்க்கமாயிரவிமுகங் கண்டால்சற்று
வற்றுமட்டுங்காய்ந்ததுதே வெண்மையாகும்
தீர்க்கமாய்காந்தசிரங்கி பலந்தானொன்று
சீனமென்றவெள்ளையொன்று பூரமொன்று
தாக்கவேசாரமொன்று கெவுரியொன்று
கண்பொரிதுணுலுங் கழஞ்சிதானே. ௧௧

கழஞ்சானதிவைனுனுஞ் சிரங்கியிலேசேரு
கல்வத்திலிவையைந்தும் பொடித்துக்கொண்டு
விளைந்தசவுக்காரமென்றுந் திராவகத்தில்
வெள்ளையென்றகிளிஞ்சிநீற் சாரசுண்ணம்
வனஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விருகணிரண்டு
வன்னிமையாய் மொளுமுளென
கிளிஞ்சல்லோகுருவாச்சு கால்படியாந்நீர்
கெண்ணுதன்றனைவிட்டுக் கிண்டியாட்டே. ௧௨

ஆட்டுவாய்சேர்த்தசரக் கெல்லாமாடு
மப்பனைதிராவகந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாய்யிருசாமம் மரைத்துக்கொண்டு
முகியாமல்மயனபத மாக்கிப்போடு
கெட்டிவாய்குப்பிக்கல் லண்டத்தோடுங்
கெடியாகச்சுண்ணம்பாலூற்றிக்கொண்டு
பூட்டுவாய்திராவகத்தில் குழைத்துநீயும்
புத்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசுபூசே. ௧௩

பூசியேகாயவைத்து திட்டம்போட்டு
புகழாகக்குப்பியரைத் திட்டம்போட்டு
தேசியென்னுமடிகனத்த தாளியொன்றிற்
சிறுமணலாயரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசுயென்றகுப்பிநடு வைத்துமங்கே
வலைப்பாலைக்கொண்டுகுப்பி வாயைமூடு
தேசிகனேயினிமேலுந் தெரிந்திடாதோ [ற்று.
சொரூபமனோன்மணித்தாயைத் தொழுதுபோ

போற்றுவது முத்தீயு மூன்றுசாமம்
   பொங்காமல்வெளியரமாற் பூண்டுபாரு
ஆற்றவிடுங்குப்பிமறு னுனிற்பாரு
   அப்பனேபதங்கமென்ற கருத்தானப்பா
நீற்றினத்துக்கிதுவாதி துருசுக்காதி
   னீத்தாட்டாற்சுட்டலைந்த குருட்டுவாதி
சாத்திரந்தானென்னசெய்யும் புததியில்லாச்
   சண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. கூ

தள்ளினது அவன்பேரில் குற்றமில்லை
   சவுக்காரவழலைத்தான் மறைந்ததாலே
வெள்ளையென்றசிவனுப்பை வுள்ளத்தாலே
   வெடியுப்புகட்டுவது மறியாத்தாலே
கொள்ளியென்றபூனீருய்ப் போனதாலே
   குடைதிசையில்கல்லுப்பு காணுத்தாலே
துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கன்
   சொல்லாமல்போனதினுல் தோணுதென்றே. கக

தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
   சூட்சங்களிந்நூலில் முப்புமார்க்கங்
காணுகின்றபரிபாஷை நாமத்தாலுங்
   கபடாகமுன்பின்னு யுரைத்ததாலும்
வேணுமென்றஅவரவர்கள் னூல்கள்தோறும்
   விளம்பினுர்புராய மாகமெத்த
ஊதுகின்றவுப்பல்லால் வேறொன்றில்லை [று.
   வொளித்தென்னவழலையொன்றுதீட்சையொன்

தீட்சையென்றவழலையென்றுஞ் சூட்சமாக்
செப்பிவைத்தாரதனாலே யுலகவாதி
மாச்சலின்றுமனம்புண்ணாய் சாத்திரத்தை
மனம்வெறுத்துபயந்தெரியா வருந்தினக்கால்
நீச்சென்றகடுநீச்சு நீச்சலாகும்
நெட்டிலேதிரியாமல் முட்டிப்பாரு
வாச்சுதேவழலையென்ற வுப்புதானு
மங்கையானசரக்குணர்ந்த மார்க்கந்தானே. ௧௭

தானென்றசிரங்கியல்லோ ருத்திரனச்சு
தாரணியில்வாதமிந்த குருவிலாச்சு
யேனென்றகுருவாலே வைத்தியந்தான்
யென்னசொல்லேனென்பிள்ளா யிசைந்துகேளு
கோனென்றதாம்பரத்தைத் தகடுதட்டி
குருவிலொருபணம்புசி குகைக்குள்வைத்து
கானென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
களிம்பற்றுசெம்புநிறங் காட்டொண்ணாதே. ௧௮

ஒண்ணானபற்பத்தை தேனிற்கொள்ள
புறத்திருந்தமேகமெல்லா மோடிப்போகும்
கண்ணானசுக்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளுங்
காயபெலமுண்டாக்குங் கனகம்போலே
வெண்ணெயொடுயொருகளஞ்சி பணந்தான்பற்பம்
கிரனினல்தைலமதை விழுங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க்கு யிந்நூல்கிட்டும்
புகண்டனுக்குமெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே

வாதுவந்தெதிலுலே ஐந்நூற்றன்னே
மாரக்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன் மனிதர்க்காக
சாதுவென்றதிருமூலர் யெந்தநூலை [டார்
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைத்துப்போட்
யேதுவென்றயதற்கிடா யன்பந்தான்
யிகத்திலேசொல்லிவைத்தே னியன்றமாத்திரம்
சூதுகொண்டுபார்த்தாலே தோயுந்தோயுஞ்
சொர்னமதைசுத்திசெய்து கட்டாய்வாங்கே.

வாங்கியபின்குருவிலொரு பணந்தான்புசி
வான்பிரமியிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
பாங்குபெறக்குக்கிடத்திற் போட்டாயானல்
பசுமைநிறம்போகாது பற்பமாகுந்
தூங்கியேதிரியாதே திரிபலாதி
சூரணத்திற்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
சாங்கைகயரோகமது மேகமூலம்
கிருணிகுன்மம்பிலிகையுங் கடலிற்போமே. உ0

கடல்போகும்வெள்ளியொருக் கட்டிவாங்கி
கனத்தமதினீராலே சுத்திசெய்து
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்புசி
திருமேனிதனையரைத்துக் கவசங்கட்டி
புடமேத்திருக்குடத்தில் நீசுப்போகும்
புசைதனைமரவாதே புண்ணியந்தான்
உடலெடுத்தால்கன்மவினைக் கிடங்கொடாதே
உறுதிபற்பத்தனுபான முரைக்கின்றேனே. உக

உரைக்கிறேன்சஞ்சீவி லேகியத்தில்
உண்டுவொமண்டலந்தான் கண்ணையில்லை
எரைக்கின்றகுடல்வாதமெத்தயில்லை
எலும்புருக்கிப்படாமேகமெப்போதுமில்லை
நரைக்கிறரோகமில்லை பித்தமில்லை
நாவில்வருரோகமெத்த ஞானுமில்லை
நிறக்கிறதோருடல்தனிலே மேகமில்லை
சிவசிவாயிதன்பெருமை செப்பொணாதே. உச

செப்பவேஅயத்தகடு லேசாய்த்தட்டி
சிறுநீரிலாதலப்பழச் சாற்றிற்சுத்தி
துப்பரவாய்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
துருசுக்குருவான சூட்சந்தன்னை
அப்பனேபணவிடைதா னெடுத்துப்புசி
ஆமணக்குயிலைபறிந்துக் கவசங்கட்டி
உற்பனமாம்குக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
ஓகோகோயிதின்பொருமை உறுதிதானே. உரு

உறுதியென்றலோகபற்பம் மண்டலந்தான்
உத்தமனேகரிசாலை லேகியத்திற்
பருதிமதியிரண்டதுவே கொண்டாயானாற்
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
குறுதியென்றதாதுபுஷ்டி யூரலாச்சு
குணக்கேடுசெப்புகின்ற சொரலிபோச்சு

சுருதியிந்தப்படி தானே கார்த்துசெய்ய
சோகைகாமாலையெல்லாந் தொலைந்துபோச்சே

போச்சென்றுவிடுகாதே கருவங்கத்தை
புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றுகுருவினிலே பணந்தான் தூக்கி
அருளானவங்கத்துக் கப்பிப்போடு
காச்சென்றகுருஞ்சியைநீ யரைத்துக்கொண்டு
கவசமிடுகருவங்கங் கட்டிப்போகும்
மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்க்கமென்ன. உ௭

மூர்க்கமிந்தநீருலே களங்குசெய்தால்
முன்பின்னுயைந்தாறு மாற்றுங்காணுஞ்
சக்கையடாபரங்கியென்னும் பட்டைச்சாற்றில்
தின்றுவாமண்டலத்திற் றீரும்நோய்கள்
நீர்க்குழியிற்புண்ணூறும் வெட்டைதீரும்
நீர்சொறிப்புங்காலெரிவு னின்றுபோகும்
ஊர்க்குள்ளேயுனக்கீடு வொருவரில்லை
வுத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. உ௮

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
வுண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்

பண்மையிந்த சீரங்கேமேகமெல்லாம்
பறக்குமடாவுலகத்திற் பண்டிதர்தான்
தன்மையல்லோவேணுமடா தேகரோகந்
தத்துவமறியாதவர்க்கு மருந்தேதுக்கு
வண்மையினுல்செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோயிம்மருந்து வாய்க்குந்தானே. ௨௯

வாய்க்கவேசிறுணகந் துத்தம்வாங்கி
வந்துமேகரண்டியினி லுருக்கியேதான்
சாய்க்கவேயிதுப்பைநெய்யில் சுத்தியாச்சு
நடுவிலொருவிரல்கனமாய்த் தட்டிக்கொண்டு
சீக்கிரமாய்க்குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி
சேர்த்துவிடுநாகத்தின் சீரல்போகும்
பேய்க்குமட்டிக்காயரைத்துக் கவசங்கட்டி
பேசாமற்குக்குடத்தில் நீறுமுற்றே. ௩0

உரோமரிஷி முப்புசூத்திரம்-௩0.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எண்பத்தெட்டாவது

உரோமரிஷி

வகாரசூத்திரம்-கசு.

தந்திமுகத்தான் சதங்கைத்தாள்பாதங்காப்பு
சகலபொருளாகிநின்ற தாயார்காப்பு
முந்திபுரையென்முதனூலம்பதுக்குள்
மூலமுதற்றிரிகோண வாசிவாதஞ்
சுந்தரன்போலறிவுடைய மக்களுக்குத்
தொடுகுறியுமிடுநலமுந் தோணுந்தோணும்
இந்தமுறைபதினாறஞ் சொன்னேனுரோம
ரிஷிநூலுக்கெதிர்நூலொன் றில்லைதானே. க

தானென்றமூலமுத லாறுவீடு
சாகரத்தின்கோட்டையிலே சார்ந்துநிற்கு
மூனென்றவனேயமடா திரிகோணந்தான்
உற்றுப்பார்பவளநிறம் போலிருக்கும்
வானென்றவீட்டினுள்ளே கணேசனோடும்
வல்லபையும்வீற்றிருப்பார் முனேபோலேயா

நானென்றுமிவரையல்லோ பூசைபண்ணி
நலமாகசிவயோக நலம்பெற்றேனே. ௨

பெற்றசுழிமுனை தானே வித்துறுதம்
பேதமில்லைமேல்மூலத் தடையாளந்தான்
உற்றதிரிகோணமதிற் சீவாத்மாவுக்கு
ஓரெழுத்துமீரெழுத்துங் கீழ்மேலையா
பற்றிநின்றரவிமேலே மதிதானிற்கும்
பதிநடந்தவாகாசம் பிரமபீடம்
முத்தியறிந்தவன்யோகி ஞானியாவான்
முனைமூக்குமத்தியிலே மூட்டுமூட்டே. ௩

மூட்டுவதுவோரிதழ்தா மரையினாலே
முக்கோணவளையதி னூடுதாக்கி
நீட்டுவதுஅங்குலந்தா னாலுசென்றால்
நீங்காமல்ரவிமதியு மொன்றாய்ப்போகும்
கோட்டைவிட்டுக்குதியாது வுடலுய்யாது
குறுகாதுநெடுகாது பொறிசொல்லாது
காட்டிலென்நாட்டிலென்ன யிந்தயோகம்
கண்டவர்க்குமவுனமுத்தி கைக்குளாச்சே. ௪

ஆச்சப்பாயிந்தகுறை நவ்வேவசிவ்வாய்
ஆதித்தமண்டலத்துக் கப்பாற்சென்றால்

மூச்சப்பாமேலடங்கும் கீழ்நோக்காது
முனைமூக்குப்பிடரிவழிக் குள்ளேயேறும்
நீச்சப்பாசுழியிலொரு மயிர்ப்பாலந்தான்
நினைவுகொண்டுதாண்டாமற் கெட்டுப்போனார்
பேச்சப்பாபேசினதால் வருமோயோகம்
பிராணயனாயமெல்லாம் பிசகுந்தானே. ௫

பிசகாது அபானத்தில் மலமேகுற்றம்
பேசுகின்றவுதானத்தில் நாடிகுற்றம்
விசையானகண்டத்திற் கபமேகுற்றம்
மேல்மூலவளையிலொரு மீனேகுற்றம்
மசையானமனதுக் கக்கியானக்குற்றம்
மையைந்தும்போக்கிவிட்டா லாமேஞானம்
பசியாதுஞானத்திற் பிரகாசித்தாற்
பானமல்லோபதினாறும் பானுகொள்ளே. ௬

கொள்ளையிலேகாரமறிந் துண்ணவேணுங்
கோளானவியாதிகண்டு தீர்க்கவேணுந்
தள்ளாமல்ரேசகபூ ரகமாங்கும்பந்
தவறாமற்சாதித்துச் சாரவேணு
மெள்ளளவுமனதுபிச காமல்மூல
வேணியிலேகால்நிறுத்தி யேறவேணி
முள்ளபடியானுரைக்குஞ் சுவயோகத்தில்
ஓமத்திற்கேமதிப்பா யுணர்வாயூட்டே. ௭

கட்டறியாமடையார் காஷாயங்கொண்டு
வெகுயானம்விபூதி ருத்திராக்ஷமாய்பூசி
சேட்டைபோராய்ப்பலவிதநூல் கற்றுக்கொண்டு
சிவயோகம்வந்ததுபோற் றிரிவாரையா
சாட்டியில்லாபம்பரங்கொண் டாட்டலாமோ
தண்ணீரென்றெண்ணெயுண்டால் தாகம்போமோ
வேட்டைபெரிதென்றுபெரு நாயைக்கட்டி [மோ
வேடிக்கைபாருக்கும் வீணர்காணே. அ

காணாதுபசுவுக்கு ஞானயோகம்
கருத்தறிந்துகொண்டாலுங் கைக்கூடாது
தோணாதுசற்குரு முன்னாகவந்து
சொன்னாலுந்தெரியாது தோசிதோசி
வீணாகவென்மீதிற் சொல்லவேண்டாம்
வெட்டவெளியைந்நூற்றின் விபரமெல்லாம்
பூணாதேபோனாலு மென்மேற்குற்றம்
பேசாமற்சொல்லிவைத்தேன் பொருத்திடரே.

பொருத்தமிலாப்பிள்ளைகட்குப் பொருந்தாதப்பா
புதைத்தாலும்பிழைப்பார்கள் பொறியுள்ளோர்க
அறித்தாலுமரைகீரை தழையுமாப்போல் [ள்
அவரவர்கள்தன்குணத்தின் படிதானாகும்
கருத்துடனேகற்பகத்தைச் சார்ந்தாலுந்தான்
காஞ்சிரங்காயிந்தக்கதை கடக்கப்போமே

பெருக்கமிளம்பழத்திலுக்கு ஆர்தானியும்
   பிடித்துவந்துவிட்டானரோ பேணிப்பாரே. ௧௦

பேரானசாகரமே பிரமவித்து
   பேசுமறைமாற்றுவிக்கு மோகமுண்டு
பூரானுலவிதுக்கு வசந்தகாலம்
   நிமிடத்திலிடிமழையுங் காற்றுமாச்சு
கூரானமூன்றுவித மானதாலே
   குழூறுகின்றவக்கினியே யீசன்விந்து
பேரானவாயுவதே மாலின்விந்து
   பிரமாவின்விந்துமழை பெய்தலாமே. ௧௧

வகாரம்.

ஆமையாசன்விந்து இடியாய்விழு
   மக்கினிமண்ணூடுருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
ஓமையாபாறையுப்பு மீள்போற்றோன்று
   முத்தமனேமண்ணெடுத்துப் பூவாய்நிற்குஞ்
சாவையாமழைக்காலக் காற்றுச்சென்று
   சக்கரத்தின்னீர்திரட்டித் தண்ணீர்கள்ளாய்
நாமையாசொல்லிவிட்டோம் பாறையுப்பாய்
   நளமிரதப்பூர்வத்தி னடத்தைதானே. ௧௨

நடத்தையிந்தவாயுவங்கி அப்புமூன்று
   நாதமென்றுசாகரத்தி னிராலாச்சு

திடத்திலேபெழுபிறப்பு யோனியாச்சு
சித்தர்களெலாமிதனைச் செய்யலாச்சு
உடைத்துவிட்டேனிம்மூன்றுக் கொன்றேயாதி
வுகாராமல்லோபூமியென்று வூணிப்பாரார்
மடத்தையகலங்களெனக் கட்டிக்கொண்டு
வாழ்ந்திருக்கும்வீணருக்கு வகைதோணாதே.

வகையறியாரக்கினியி னுப்பைக்காணார்
வாய்வினுப்புக்கண்ணீரான மார்க்கங்காணார்
தொகையறியார்தீட்சையினிற் சுழியுங்காணார்
துருசுகொண்டுசூதத்தைக் கட்டச்சொல்வார்
வகையறியார்காலபரு வங்கள்காணார்
பாசாணக்கட்டென்று பணந்தானென்பார்
குகையறியார்குடுகுடுக்கை கொண்டாவென்பார்
குருபூசைக்கிருபதுபொன் கொடுவென்பாரே.

நாதவிந்துவாலை.

கொடுப்பதற் கென்றூலறிந்தோரைக்
கோடிதனமானாலுங் கொடுத்துவாங்கு
பிடிப்பகற்றுவகையதனிற் கண்டுபாரு
பிய்த்தெறிந்துபோடாதே பிசகாய்ப்போமே
இடிப்புகுந்தவுவர்நிலத்தை நன்றாய்ப்பாரு
இரண்டுமென்றாய்ச்சேர்க்கவொரு கடலையாறு

அடிகனத்தபானையல்லோ நீக்குநிற்கு
மவளைநினைந்துமழை பிடிகாற்றாகாதன்றே. கஎ

ஆகாதோவேலையிலே கண்டாற்சிப்பிக்
காசாசவித்துவல்லோ முத்தாய்ப்போச்சு
சாகாதோயிந்நீரி லானைக்கல்லு
சத்தியுடவர்ச்சூடனங்கே சற்றேபோடே
மேகாதோஇனயினமுஞ் சேர்ந்தாலையா
வெண்கிளிஞ்சிற்கேநீர் விட்டாற்கொல்லும்
போகாதோகுருமுடிக்கும் பாகமெல்லாம் [றே.
பூட்டறிந்துபார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான்மூற்

உரோமரிஷி வகாரசூத்திரம்-கசு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தோன்பதாவது

உரோமரிஷி

வகாரச் சூத்திரம்-உஎ.

காப்பு.

ஓம்மூலத்தந்திமுகவன் சரணமிகத்தொழுது
ஓம்மூலநந்தீசர் சரணடியான்றொழுது [னின்று
தாம்பூலம்பராபரைசரசயோதியெந்தன்வாக்கி[கே
எம்மூலஞ்சூஸ்திரக்காப்புதொழு திரைஞ்சுவோற்

நூல்.

மயமானசூஸ்திரத்தி லுப்புமார்க்கம்
வாதத்திலாதியதாய் விரித்துச்சொல்ல
செயமாகக்குருநந்தி யுபதேசித்தார்
சிவனோடுபார்வதியும் நிர்வாணிதானும்
நயமாகவெப்பொழுது முன்னேநின்று
நாடியேசூஸ்திரத்தை நயந்துபார்க்க
வயமாகச்சொல்லுகிறே னிருபத்தைந்தில்
வாதியரேயிந்நூலை வணங்கிக்கேளே
கேளடாகரியப்பைக் கட்டத்தாலுங்
கணபதியின்தேவியருள் பதத்தைப்போற்றி.

ஊரடா திரிந்தலையு மூனுத்தருக்கு
வொளித்துவைத்தாரென்னூலை வைத்தொடா
வாளடா தீட்சணமாங் கபந்தமேதே
வளமான தக்காளே மூசுமூசக்கை
ஆளடா கைக்கொண்டு சாயுனூட்டிக்கால்தூா
னதிற்சொல்வேன் கறியுப்புக் கால்தான் பாமே.

பாரடா சொரூபானந்த நிசந்தனைச்சொன்னேன்
பரிவாக யென்னூலைப் பழித்தாரானால்
ஊரடா நாயைப்போற் றிரிந்தலைவா
ருயர்தலைவெடிக்கும் நந்தி சாபமப்பா
காரடா குருபதத்தைக் காத்தார்சொல்வார்
கண்டித்த நூல்தன்னைக் கருதிவாங்கி
ஊரடா வருவார்க ளனேகம்பேர்க
ளுத்தமார்க்குக்கொடுக்கவுந்தான் வேணிம்பரே

பாரப்பா யிதைவிட்டு வுப்பைச்சொல்வேன்
பருமணியாய்கரியுப்பை களந்துக்கொண்டு
தீரப்பா தீட்சணமாங் கபந்தச்சாறுஞ்
சிறக்கவிடு நாழியப்பா வுப்பிலேதான்
காரப்பா ரவிதனிலே மூன்றுநாள் தான்
கடுரவியில்வைத்தபின்பு தாளிச்சாறு
வாரப்பா முன்போல் விட்டுபியும்
வளமாகவற்றின்பி னின்னுங்கேளே.

இன்னப்பாமுசமுனக்கைச் சாறுநாழி
பிணக்கமுடன்விட்டதோ வின்னஞ்சொல்வே
வண்மையாயிப்படியே வகையொன்றுக்கு [ன்
வளமாகக்காய்ந்தபின்பு ஒன்பதாநாள்
அன்னமடாவரக்காம்பால் நாழிவிட்டு
யதின்பிறகுவதினுடைய கட்டைவெட்டி
தின்னமதாய்த்தோண்டினி லுப்பைவிட்டுத்
திடமாகமேருந்தாய் மூடக்கேளே. ௬

கேளடாவொருக்கிலையை யரைத்துப்பூசி
கிருபையுடனுப்பிட்டுப் பாலுமிட்டு
ஆளடாமுன்னிலேதான் மேலேபூசி
யதின்மேலேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
வாளடாயீசானம் திருவாணிபூசை
வளமாகவாலையுடன் கணபதியின்பூசை
நாளடாசெய்தபின்பு முழுப்புடத்தான்போடு
நயமானவுப்பதுவுங் கட்டுந்தானே. ௭

தானென்றவுப்பதுவு முலகத்தோர்க்கு
தாங்காதுசித்தருக்கா மிந்நூலப்பா
வானென்றபசகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாம்
வளர்நந்திக்குருசாபம் பலிக்கும்பாரு
தேனென்றமனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
திறமாகயெந்தனுக்கு வுபதேசித்தாள்

பேனென்றரவிகோடி காந்திமட்டும்
  பஞ்சுபோலெரிந்திடுவாய் பாழ்போலாவே, அ

போகாமற்சொல்லுகிறே னிந்தவுப்பிற்
  பொய்யல்லமெய்யாக யினிமேல்நாதம்
வாகாமலிரண்டையுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
  வயிரவர்க்குப்பூசைபண்ணி புடத்தைப்போட்டு
ஆகும்பார்செந்தூர மருணன்போலா
  மதினுடனேவீரமொடு தங்கஞ்சேர்த்து
நோகாமற்செந்தூரங் களஞ்சிசெம்பி
  னொருக்கியிட்டுவெளியேழு சேர்த்திடாயே. கூ

சேர்த்தபின்புமாத்தேது யெட்டரைதானப்பா
  செகமென்றசெம்பதுவுந் தங்கமாகும்
மாத்தென்றமற்றநூல் சொல்லாதுப்பு
  யடக்கிவிட்டேன்சுருக்கமதா யிருபத்தைந்திற்
கூத்தென்றகோருக்குக் கொடுக்கவேண்டாம்
  கொடுத்தாக்கால்பெறுவயிறு குத்திருமல்வாயு
வாதமென்றநரகத்தில் வீழ்வார்சொன்னேன்
  வயதெல்லாகுறைநோயாகச் சாபந்தானே. க0

சாபந்தான்தீராது யார்வந்தாலுஞ்
  சற்குருவாம்நந்தியருள் பதம்பெற்றாலும்
அபலமாய்ப்போக்காதே யின்னூல்தன்னை
  யாராய்ந்துபார்த்தவர்க்கே வாதந்தங்கும்

நிபமான னூல்தன்னை யொன்றுசொல்லி
நிஷித்தில்சித்தியா முப்பின்மார்க்கம்
சம்பாகப்போகாதே பேணிப்பாரு
சண்டாளனுனுக்காற் சாவான்பாரே. ௧௧

சாகாமலிருக்கவென்றாற் றுமையைப்போற்றி
சரணமென்றுநந்திபடி தெண்டம்பண்ணு
வேகாமல்நின்றதொரு தலையைக்கேளு
விதமாகச்சாகாத காலைக்கேளு
வாகானவிரண்டையுந்தா னுருஞ்சொல்வார்
மகத்தானநந்திகுரு வுபதேசிப்பார்
போகாமற்பரிவாசி யம்மென்றேற்றிப்
பொதிவழியேலாடத்தைப் புகழ்ந்துபாரே. ௧௨

பார்த்தபின்புவெளியேது வெளியாப்போகும்
பரமானநந்தியைப்போ தெரிசனமுமுண்டாம்
கார்த்தபின்புயின்னமொரு சிமிட்டிச்சொல்வேன்
கனகண்டநந்தியப்பா வுபதேசித்தார்
நாத்தமென்றகெந்தகத்தில் மெழுகைக்கேளு
நறுகக்கரந்தையுட சாறுவிட்டு
தீச்சென்றரசமிட்டு வீரமிட்டுத்
தீர்க்கமனேசிலையிட் டாட்டுவாயே. ௧௩

ஆட்டியபதோர்தங்கமப்பா கூடச்சேர்த்து
வழலைனூர்க்குருவி யுடன்தான்போடு

வாட்டியப்பாசெந்தூரங் கண்கொள்ளாது
வளமானசிதம்பரத்திற் கொடுத்தார்கேளு
வெட்டியதோர்வெள்ளியப்பா பொன்போலாகும்
விளங்கவெள்ளிசேர்ந்திடவே வாயதாகு
மூட்டியதோர்மூட்டெல்லாமிதினுடையமூட்டு
மூதண்டங்கிழித்தாடு மூடர்தானே. கச

தானானயின்னமொரு சிமிட்டுச்சொல்வேன்
தனிச்செம்புகட்டுதற்கு வகையைக்கேளு
தேனானமனோன்மணியாள் சிறந்தரூபி
சிரக்கரைத்துதகட்டின்மேற் பூசிப்போடு
கானானசிலைசெய்து புடத்தைப்போடு
களிம்பற்றுசெம்பதுதான் கனகமாகும்
மானாகயிப்படியே யைந்துதிரம்பார்
வளமாகப்போட்டிடவே வளஞ்சொல்வேனே

சொல்லுகிறேன்கேளடா சொரூபானந்த
சூட்சமாய்செம்புசுத்திச் சொல்லொனாது
வெல்லுமப்பாமூன்றுபின் செந்தூரத்தை
விதமாகசெம்பிலே விரைந்துயூட்டி
சொல்லுமடாவெள்ளியிலே செம்பையூட்டி
சிறந்துருகிலெடுத்துப்பா ராறுமாற்று
கொல்லுமடாப்புடம்போடத் தங்கமாச்சு
கொடிதானநவலோகம் பொன்னுமாமே. கசு

ஆமப்பாயித்தொழிலை சொல்லவேண்டா
மழகானநூல்தன்னை கொடுக்கவேண்டாம்
நாமப்பாசொல்லுகிறேன் சொரூபாநந்தா
நாய்போலத்திரியாதே நயந்துபாரு
வேமப்பாபூனீற்றின் குருவைச்சொல்வேன்
விரிந்தண்டங்கிருந்தாடச் சித்தர்மெச்ச
ஆமப்பாயகத்தீசமூர்த்திசொன்ன
வழகானபூரணசூஸ் திரந்தான்பாரே. ௧௭

பாரப்பாபூரணசூஸ் திரந்தான்கேளு
பாடினார்சவுக்கார வைப்புத்தானும்
யாரப்பாகைமுறைகள் சொல்லவில்லை
யாச்சரியமாய்வழலை சொன்னார்நந்தி
சீரப்பாசவுக்கார வைப்புசொன்னார்
திறமானபெண்ணையமு கழடச்சொன்னார்
வேரப்பாமாதமொன்று காய்தானென்று
வெட்டவெளியாகவுந்தான் விளம்புறேனே.

வெளியாகத்தோணுமடா யிந்தநூலில்
வேருவிதமொன்றில்லை வண்ணனாதி
பளியாதபூநீறு நிலவுபோடு
பனலுரைத்தகெங்கையுப்பு வமுரிநீரில்
மொளியாகவைந்துதரங் காச்சிப்பின்பு
மோசமேவாரம லேழுதிரங்காய்ச்சி

களிபீனமெழுகுபதம் வரும்போதப்பா
கடைமருந்தைச்சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளே

கேளப்பாவீரமுடன் சாமவெள்ளை
கிருபையுடன்வெடியுப்பு ஊசியுப்பு
வாளப்பாசீனமொடு புழுகோடொக்க
வளமாகயறத்தூபு நுணிக்கிப்போடு
ஆளப்பாயண்டம்போ லுருட்டிக்கொண்டு
அப்பனேரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
தூளப்பாகடுங்கார மேற்றியேற்றி
துறியுள்ளசுண்ணும்பிற் புடத்தைப்போடே உ0

போட்டபின்புவழலைதன்னை தங்கச்செம்பிற்
புகழாகவைத்துமேற் கொண்டாற்கேளு
பிட்டதொருவறுபத்து ஞலுபேரு
மிறைப்பார்கள்பாம்பதனைக் கண்டாலையா
மேட்டியாய்ச்சொல்லாதே வழலைவைப்பு
மேன்மக்கள்சாபமது வந்துதீரும்
காட்டிலேதிரிந்தாலு மெலியாய்ப்போவாய்
கண்குருடுகால்முடங்கள் செவிகேளாதே. உக

கேளாதேபோனுக்கா லிந்தநூலை
கிழித்துதான்விட்டெரிவார் கிளைகளெல்லாம்
பாளாகுந்தலைமுரைகள் குருடுநொண்டி
பறையனும்நாய்போலே படுவாய்நீதா

வாளடாயின்னுலைக் கொடுக்கவேண்டாம்
வாய்க்குமொருசாபமப்பா தீர்க்கச்சொல்வேன்
நாளானசப்பாணி சூலைநோயப்பா
நாற்குத்துக்ஷயரோக நாடுந்தானே. உஉ

தானென்றயின்னமொரு சிமிட்டுச்சொல்வேன்
தங்கமொடுவீரமப்பா லிங்கஞ்சூதம்
வேனென்றபாஷாணஞ் சிலையினோடு
வுதமானகெந்திதங்கந் துருசுசுண்ணம்
நானன்றாய்ச்சொல்லுகிறேன் காசிடைதானப்பா
நலமாகப்பழச்சாற்றா ல்ரைத்துருட்டு
ஏனென்றபுறம்போடச் செந்தூரந்தா
னென்னாலேமுடியாது யிந்தப்போக்கே. உங

போக்கானசெய்தியொன்று சொல்லக்கேளு
புகழானச்செம்பிலிட மாற்றுபத்தாந்
தாக்கானயண்டரண்டம் விரிந்தேயாடு
தறுபத்துநால்வர்க்குச் செந்தூரந்தான்
வாக்கானரகசியமா மிந்தப்போக்கு
வளம்விட்டாலினமதுவே முடியாதப்பா
நீக்கானசூஸ்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு
நிலையில்லாத்துரையில்லா வேதையாமே. உச

வேதையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் துரிசுநீறு
வெள்ளப்பாபாஷாணமுடன வீரம்பூரம்
பாதையென்றகெந்தியோடு அண்டநீறு
பரமானசூதமப்பா வங்கத்தோடு

மேதையென்றகருவோடே பாலையூட்டி
விதமாகவைத்திருந்தாற் சலம்தாகும்
காதையிதைவிட்டரைத்து தருசக்கப்பி
கடுவெயிலில்வைத்திடவே சுண்ணும்பாமே.

ஆமப்பாயூக்குருவிற் சூதங்கூட்டு
மரணுணைநந்தீச உபதேசித்தார்
நாமப்பாசொல்லிவிட்டோஞ் சொரூபானந்தா
நன்றானயிந்நூல்தான் சுருக்கமப்பா
காமப்பாலிரைத்தவனை யடுக்கவேண்டாங்
கைமுறைகள்காட்டாதே கருச்சொல்லாதே
ஆமப்பாமுன்சர்பம் வந்துதீரு
மருளானசூஸ்திரந்தா னிருபத்தைந்தே. உசு

அஞ்சானநந்தீச ரெந்தனுக்கு
வருளினரென்மகனே ரோமரிஷியென்றுக்
கஞ்சமலர்த்திருப்புயனே சொரூபானந்தர்
கடாட்சித்தாரெந்தனுக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த்திரியாதே கருவைவிட்டு
வானமென்றபொறிவந்து நீறிப்போவான்
தஞ்சமெனவந்தடைந்து பணிந்தபேர்க்கு
தயவுசெய்வார்சூஸ்திரந்தான் முடிவுமுற்றே.

உரோமரிஷீ வகாரசூத்திரம்-உஎ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

தொண்ணூராவது

கவுபாலசித்தர் அருளிச்செய்த

ஆணிக் கோர்வை-ருக

காப்பு-வெண்பா.

சித்தானமாத்து செகத்தோரறிந்திடவே
கொத்தானநல்ல கோர்வைசொல்ல-வித்தான்
ஆரணராந்தேவமுனி யற்புதபொற்பாதங்கள்
காரணமாயென்நாளுங் காப்பு.

நூல்.

பூவகத்தில்வேறு பொருளும்பிறிவதில்லை
நாவகத்தார்பாட நாட்டம்பிறிதில்லை
தீவகம்போலவந்தென் சிந்தைகுடிகொண்ட
வேவுமனத்திருளும் விளங்கவிடைகொடுத்தேனே.

காவும் பலசமயக்கட்டளையைக் கட்டறுத்தேன்.

மூவுலகுமுப்பொருளு முத்திவழியுமறந்தேன்
ஆவலறுமூவாசை யில்லாகடற்கடந்தேன்
தாவுமன்னை தந்தை சற்குருவுந்தெய்வமுமாந்
தேவமுனிதன் றிருவடிக்கேயாளானேன். க

காப்பாளசித்தாதி சித்தேபோற்றி.
  காரணமாமெய்ஞ்ஞானங் கதிரேபோற்றி
தாப்பானஅறிவுகண்ட சொரூபம்போற்றி
  சங்கற்பவிகற்பமில்லா தவமேபோற்றி
மாப்பானசகலகலை விற்றேபோற்றி
  மயக்கமெல்லாங்கட்டறுத்த வாழ்வேபோற்றி
கொப்பானவிருடியர்போற் குன்றேபோற்றி
  குறைதீரதேவமுனி குருவேபோற்றி. ௨

குருவானவேதமுனி நூல்பாராமல்
  குருடரைப்போலேன்மயங்கி குறுகிப்போறீர்
கருவானகருமறைத்த சாஸ்திரத்தாற்
  காணுமோசிறிதுவித்தை காணமாட்டீர்
மருவானதேவமுனி சுருக்கத்துள்ளே
  வைத்திருக்குங் கருவையெல்லாம்வகையாய்ப்
திருவானகருவதனைக் கண்டாயானாற் [பாரு
  சித்தியெல்லாமெளியில்வந்து சேரும்பாரே. ௩

சேரப்பாகோடான கோடிசித்தர்
  சித்தியெல்லாம் பெற்றிருந்துமதிமயக்கங்கொ
வாரப்பாருலகத்தில் னூல்செய்யாமல் [ண்டு
  வகைகேடாஓகோகோ மாய்ந்துபோனார்
சீரப்பாதிருமூலர் முதலாயுள்ள
  சித்தர்பதினெண்பர்களும் பலன்தெரிந்து

நேரப்பாசாஸ்திரங்கள் செய்துவைத்து
நிலையானசேஷவர்க்கம் நிறுத்திட்டாரே. ௫

நிறுத்தியதோர்சாஸ்திரத்தின் றுகைகேட்டாம
னெறிமயங்கிப்போனவர்கள் கோடாகோடி
மறைத்திருக்குஞ்சரக்கினுட மர்மங்காணூர்
மயங்கியேதிரிந்தவர்கள் கணக்கோயில்லை
உறைப்பதற்கரிதான மண்டபிண்டம்
ஓகோகோவதினுட்பங் கண்டுதேறூர்
சுறுக்கியதோரதைப்போலே மறைத்திடாமல்
சொல்லுவேனுணிக்கோர்வை சொல்லுவேனே.

சொல்லப்பாமுந்திமுந்தி காரியங்குருவால்
சூட்சமாய்லபியதனை யறிந்துக்கொண்டு
வெலலப்பாபலபலசாத் திரங்கள்பார்த்து
வெறுத்துதடாபின்புவா கடனூல்பார்த்தே
மெல்லப்பாயதிலிருக்குஞ் சரக்கைப்பார்த்து
வித்தானவாதத்தில் விருப்பங்கொண்டு
கல்லப்பாசித்தாதி னூல்கள்பார்த்து
கண்ணிருந்துந்தெரியாமற் கலங்கினேனே. ௬

கலங்கியேசித்தர்களைக் காணவேண்டி
கவலையுடன்வெகுகாலங் கருதித்தேடி
குலுங்கியேதீவு தீவாந்தரங்கள்
கொடியவனங்குன் றுமலை குகைகடோறுங்

திலங்கியேவெகுகாலந் தேடித்தேடி
சித்தரிடவித்தையப்பா செப்பக்கூடா
புலங்கியேசித்தருக்கு வித்தைமங்கப்
பொருளானபொதிகைமுனி பலன்கண்டேனே.

பொதிகைமலைகண்டோமே போனோமென்பார்
போக்கறியார் நீக்கறியார் புலையமாந்தர்
பொதிகைமலைவழியெங்கே குகைதானெங்கே
போபோவொன்றுமறி யார்கன்மூடர்
பொதிகைமலையார்கண்டார் புண்ணியோர்கள்
பொருந்தியேயம்மலையால் குருவைக்கண்டார்
பொதிகைமலைநிலைகொண்டு புலனைக்கண்டு
பொருந்துசித்தர்மகிமைகண்டு பூரித்தேனே.

பூரித்துவங்கிருந்து சித்தரோடு
பூராயவாய்ப்பழகி புலனைப்பார்த்து
வெறித்தமாத்திரத்தை வெளியேவிட்டு
வித்தானசாஸ்திரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு
பரித்தனொடிவேதை சிடிக்கைவேதை
பலசாதிவேதையெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டு
சீருற்றதேவமுனி யருளாற்சித்தர் [போமோ.
சிறந்திருக்குஞ்செருக்கையென்றுச் சொல்லப்

சொல்லுவதுநரேவமுனி அருமையான
தீவரமூர்த்தேவமுனி நேத்திரந்தான்

புல்லுவதுந்தேவமுனி சாஸ்திரந்தான்
புகலுவதுந்தேவமுனி சூத்திரந்தான்
வெல்லுவதுந்தேவமுனி சுருக்கமப்பா
விளம்புவதுங்காரணம்நீ கண்டுதானே
புல்லுவதுந்தேவமுனி நிஷ்டையப்பா
பூசிப்பாய்தேவமுனி ஞானத்தானே. க0

தானென்றதேவமுனி யாரோவென்று
தவஞ்செய்துகேட்டாலுஞ் சித்தர்சொல்வார்
வேனென்றமனோலயமாஞ் சித்தருக்கு [ஞர்
வெகுகாலந்தொண்டுசெய்தேன் பிறகுசொன்
மானென்றதேவமுனி மகிமைமைந்தா
மனிதரென்றபிணங்களெல்லாங்காணமாட்டார்
கானென்றதேவமுனி யிடமுமைந்தா
கால்வழியும்னூல்வழியுங் கண்டுகேளே. கக

கேளப்பாசித்தரென்று லவரேசித்தர்
கெடியானஆதிகுரு சித்தரப்பா
ஆளப்பாவந்தகுரு சரபானந்தர்
னந்தசரபானந்த ரருந்தவத்தில்
வேளப்பாதேவமுனி யென்றுசொல்லி
மேளானமுனியுமவ தரித்தாரப்பா
சூளப்பாவவர்பெருமை யின்னதென்று
சொல்லவென்றல்முடியாது சூட்சம்பாரே. கஉ

சூட்சமதாய்ச்சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
சொர்ணகிரியென்றுமொரு கிரிதானுண்டு

ஆட்சியாங்தேவமுனி யதிலிருப்ப
   தரிதானசித்தரெல்லா மங்கோட்டம்
காட்சியாகீயவரைக்காணவென்றால்
   கவனமாங்குளிகைதனைக் கண்டங்தாக்கி
தீட்சையாற்போவென்றார் குளிகையீந்து
   க்ஷணத்திலேசொர்ணகிரி முடிகண்டேனே. ௧௩

கண்டுகொண்டேனவருடைய திருப்பாதத்தை
   கண்றிலொற்றியென்சிரசிற்கருத்தில்வைத்தேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய கொலுவையப்பா
   கரையடங்காவானந்தக் காட்சிகொண்டேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய பெருமையயா
   காணவென்றால்வெகுகடினங் கருத்தாய்காணு
கண்டுகொண்டேன்தேவமுனி யெந்தாயென்று
   கைகட்டியேனின்று கருதினேனே. ௧௪

கருதுகின்றதவசிகளி னூலைநம்பி
   கதறியேசிலகாலங் கழித்தேனென்றால்
ஓதுகின்றசித்தருட னூல்களாய்ந்து
   வுண்மையுடன்வெகுகால மொழிந்தேனெந்தாய்
அருதுகின்றபொதிகைசித்த ரருளினாலே
   யடியேனுந்திருவடியை யடைந்தேனியானும்
வருதுகின்றவுனது திரு வடியல்லாமல்
   வகையறியேன்யென்றுகண்ணீர் ததும்பினேனே

தழும்பியதோர்கண்ணீர்தா ரூயோடே
தார்குழந்தைபிள்ளையைப்போற் றயங்கிவாடி
வெதும்பியதோர்நெஞ்சுருக்கித் தேம்பியிந்த
மெல்லடியில்விழுந்தழுத மெலிவைக்கண்டு
புலம்பியதோரெனையடுத்து நிலைகொள்ளாமற்
போனவர்கள்மெத்தவுடா யதிலேநீதான்
யெதும்பியதோர்சித்திமுத்தி யுனக்கேயாச்சு
யெழுந்திரென்றுதேவமுனி யியம்பினாரே. கசு

எழுந்துநின்றுகைகட்டி வாய்புதைத்து
யெதிர்நின்றவடியேனை யிருக்கச்சொல்லி
கொழுந்திருந்துபூரண கடாட்சந்தந்து
குருவானதேவமுனி கூறலுற்றார்
அழுந்திருந்துநீநினைத்து வந்தமார்க்க
மறிவனடாயந்தவித்தை யாருங்காணார்
தொழுதிருந்துவதுவுனக்குச் சித்தியாகுஞ்
தோகமாம்பிரம்மவித்தை சைகைகேளே. கஎ

சைகையால்பிர்மவித்தை கிடைத்துதென்றாற்
சாதகமாம்புத்தியுள்ள தன்மைவேணும்
மெய்மயக்கும்போதைவஸ்து விலக்கவேணும்
வீறானவகங்கார மெடுக்கவேணும்
மைவிழியார்லவி யகற்றவேணும் [ஞ்
வருமைகுடிகொண்டவர்போல் வாழ்தவேணு
செய்துபிள்ளைபூச்சியைபோற் றியவேணுஞ்
சிறந்தகுருபாரபரியை விளங்கவேணும். கஅ

வேணுமடாயித்தனையுஞ் சுத்தரக்கொன்று
   விளங்கவேயடியனுக்கு விபரஞ்சொல்லி
காணுமடாசுயதரும லங்கனென்ற
   கவுபாலனென்றெனக்குப் பேருந்தந்து
தோணுமடாயிந்த ரகசியமுனக்குத்
   தேவாவென்றேயழைத்தேன் சிரசைத்தொட்டு
பூணுமடாபிரமவித்தை முதலாயுள்ள
   பூரணமாய்வித்தையெல்லாம் போதித்தாரே.

போதித்தயென்மகனே கவுபாலாகே
   புகன்றயிந்தபிர்மவித்தை புலனைகொண்டு
மேதித்ததிரிபுவன கோலமட்டும்
   வித்தானசாபசித்தாய் விளங்கமட்டுந்
தேதித்ததேவமுனி வரக்கமுன்னாற் [ண்
   செழிக்கவென்றுமிகவுமருள் செய்திட்டார்கா
ஆதிதனென்மனதி லுதித்தவாற்போ
   லகத்திருளெலாமகற்றி யாட்கொண்டாரே. ௨0

ஆட்கொண்டனெனப்பா னென்னையாண்ட
   ஆண்டவனார்தேவமுனி யருளினாலே
தாட்கொண்டதாதுவைப்பு வுபரசங்கள்
   சரக்குகளுஞ்சத்துருமித் துருவுங்கண்டேன்
வாட்கொண்டசராசரங்கள் முப்பூவழலை
   வர்ணமாஞ்செந்தூரம் வகையுங்கண்டேன்

சவட்கொண்டமற்றவித்தை யென்னவித்தை
வித்தானயேமவித்தை வெளிகண்டேனே. உக

கண்டாடுஞ்சரக்குவறு பத்துனாலும்
கனத்தவுபரசமதுநூற் றிருபத்தாறுஞ்
சென்றுடும்வித்தைகண்டு காட்டமாட்டார்
செந்தூரஞ்சுன்னமுதற் செய்யமாட்டார்
உண்டானவுப்புவகை யிருபத்தைந்து
முலோகங்கள்பதினாறு முளவைக்காணார்
வொன்றுனசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்தார்
ருளவானமாதரணி வுண்மைகேளே. உக

உண்மையாம்பொன்வெள்ளி யாணிக்கோர்வை
ஒகோகோவாணியது யிருபத்தேழு
தன்மையொடுமேல்வட்டு வுள்வெட்டென்றுஞ்
சாதாவிமென்றதுதான் வகைமூன்றப்பா
என்னமயதிற்பதினெட்டு மேல்வெட்டாகு
மேட்டாணியன்வெட்டு வொன்றுசாதா
குண்மையதின்குறிப்பதனை சொல்லக்கேளு
குத்துவெட்டுகாய்ப்புள்ள சாதாவாமே. உ௨

ஆமென்றுயிருந்தவைத்துக் குறிப்பினாலே
யடவாகமாற்றுறனை யறியவேணும்
ஓமென்றுமேல்வெட்டு முன்னேசொன்னே
னொருமாத்துஆணியின்மே லொருகுத்தாகும்

ஓமென்றதொண்ணுரைமாத் தாணிதன்னி
        லொருகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமென்று
தாமென்றவெனையடிமை கொண்டநாதன்
        சற்குருவாந்தேவமுனி யுரைத்தவாரே. உச

உரைக்கக்கேளிரண்டுமாத் தாணிமேலே
        வுத்துப்பாரிரண்டுகுத் திருக்குமப்பா
யிறைக்கக்கேளிரண்டரைமாத் தாணிமேலே
        யிரண்டுகுத்திமொருவெட்டு மிருக்கும்பாரு
வரைக்கக்கேள்மூன்றுமாத தாணிமேலே
        வரிசையாய்மூன்றுகுத்து வைத்திருக்கும்
முரைக்கக்கேள்சகலகலை ஞானமூர்த்தி
        முத்தரெங்கள்தேவமுனி மொழிந்திட்டாரே

மொழியைக்கேள்மூன்றரைமாத் தாணிமேலே
        மூன்றுகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமப்பா
யிழியக்கேள்நாலுமாத் தாணிமேலே
        யிரண்டுசாய்ப்பிருக்குமடா யேமாறுதே
நழியக்கேள்நாலரைமாத் தாணிமேலே
        நாலுகுத்துமொருவெட்டும் நன்றாய்ப்பாரு
செழியக்கேள்சித்தாதி சித்தரெங்கள்
        தேவமுனியெனக்குரைத்த செயலிதாமே.

செயலான அஞ்சிமாத் தாணிமேலே
        சிறந்திவுக்குமைந்துகுத்துத் தெளிவாய்பாரு

அயலானவைந்தரைமாத் தாணிமேலே
　　வைந்துருத்துமொருவெட்டு மறிந்துகொள்ளு
மியலானஆறுமாத் தாணிமேலே
　　யேங்கவேநாலுமெட்டு மிருக்குமென்று
புயலானசுவர்ணகிரி வாசரெங்கள்
　　புராதனராங்தேவமுனி புகன்றிட்டாரே. ௨௭

புகலவேஆறேகால் மாத்தாணிக்குப்
　　புள்ளடியுமொருசாய்ப்பு முண்டுபாரு
அகலவேஆறரைமாத் தாணிமேலே
　　புள்ளடிமாத்திரமிருக்கு மூணப்பாரு
புகலவேயாறேமுக்கால் மாத்தாணிக்குள்
　　புள்ளடியுமொருவெட்டும் பொருந்துமென்றுங்
குகலவேசனகர்கோத் திரத்தில்வந்த
　　குணமுடையார்தேவமுனி புகன்றார்தானே.

தானென்றயேழுமாத் தாணிமேலே
　　சதிராகமூணுவெட்டுத் தங்கிநிற்கும்
ஊனென்றயேழேகால் மாத்தாணிக்கு
　　வொருசாய்ப்பாயிருக்குமடா யுரைத்துப்பாரு
யேனென்றயேழரைமாத் தாணிமேலே
　　யிரண்டுமெட்டுமிருக்குமென்று மெந்தனுக்கு
சீரென்றபரமகுரு ஞாதரெங்கள்
　　தேவமுனியெனக்குவுப தேசித்தாரே. ௨௯

தேசித்தயேழுமுக்கா லாணிமேலே [று
சிறந்தவொருவெட்டிருக்குந் தெளிவாய்க்கா
யோசித்தயிந்தவெட்டு மேல்வெட்டாச்சு
யிதற்குமேல்வுள்வெட்டு மியம்பக்கேளு
வாசித்தயெட்டுமாத் தாணிக்குள்ளே
வரியாகவிரண்டுசாய்ப்பா யிருக்குமென்று
பூசித்துயென்னப்ப னென்னையாண்ட
புகழானதேவமுனி புகன்றவாரே. ௩௦

வாரானயெட்டேகால் மாத்தாணிக்கு
வண்மையாயொருசாய்ப்பு யிருக்கும்பாரு
பேரானயெட்டரைமாத் தாணிக்குள்ளே
பேசுகிறேன்புள்ளடியொன் றிருக்கும்பாரு
சீரானயெட்டேமுக்கால் மாத்தாணிக்குள்
சிறந்தவைந்துவெட்டதுவி யிருக்குமடாபாரு
தேராதசித்தரையுந் தேற்றுமெங்கள் [ரே
தெய்வமுனிவனுக்னுக்கிரகஞ் செய்திட்டா

செய்திட்டவொன்பதுமாத் தாணிக்குள்ளே
செம்மையாம்நாலுவெட்டு மிருக்குமப்பா
மொய்திட்டவொன்பதேகால் மாத்தாணிக்கு
மூன்றுவெட்டுமிருக்குமதை யூணிப்பாரு
யெய்திட்டவொன்பதரை மாத்தாணிக்கு
யிரண்டுவெட்டிருக்குமது வெடுத்துப்பாரு

வெய்திட்டதேவமுனியெனக்குநன்றாய்
    விபரமாயெடுத்துரைத்தார் மேலுங்கேளே.

மேலானவொன்பதேமுக்கால் மாத்தாணிக்கு
    வெட்டவொன்றேயிருக்குமது வுள்வெட்டா
மேலானபத்துமாத் தாணியென்றும் [ச்சு
    வெறுஞ்சாதாவாயிருக்குந் தங்கந்தங்கம்
மேலானமாத்துபத் தரையுமாகு
    மேலுண்டுமதற்காணி யில்லையப்பா
மேலானபத்தரையுங் காணவென்றால்
    மெய்கண்டதேவமுனி நூலைப்பாரே. ௩௩

நூலுரைத்தேதவமுனி யாதிநூளி
    னுட்பமாயெனக்குறைத்த னுணுக்கத்தோ
மேலுரைத்தவாணியகு யிருபத்தேழு [டே
    மேல்வட்டமுள்வெட்டும்விளங்கச்சொன்னே
மாலுத்தவுலகத்தோர்க் ககப்படாமல் [ன்.
    மகத்தானசித்தரெல்லா மறைத்தாரந்த
ஆலுரைத்தஆணிசெய்யும் வகைதான்சொல்வே
    னப்பனேயதனையுந்நீ யடைவாய்க்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாவுலகத்தி லாணிசெய்வோர்க்
    கொழுஞ்சரிகைசெம்புவெள்ளிபொனுங்கொ
வின்ளப்பாயினமறிந்து செய்திட்டாலு [ண்டு
    மேனியோர்க்கதிலதிக லாபமில்லை

தெள்ளப்பாதேவமுனி வர்க்கத்தோர்கள்
செய்யுமந்தஆணியைப்போற் செய்தாயானல்
உள்ளப்பாயிதிலதிக லாபமுண்டு வேரே.
வுண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னுணர்வாய்க்கே

ஆணிசெய்யும் வகை.

காணப்பாஆணிசெய்யும் வகையேதென்றால்
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
ஊணப்பாயிந்ததிறற் சாரங்கட்டி
வுறுதியாய்ச்செம்பினுட ஊரல்போக்கி
யேனப்பாவந்தசெம்பில் வெள்ளியோடு
யினங்கண்டுயிடைகண்டு சேர்வைகண்டு
ஆணப்பாவொருமாத்து ஆணிதொட்டு
ஆறுமாத்தாணிமட்டு மட்வாய்ச்செய்யே. ()
செய்யப்பாவாறுவாத் தாணிமேலே
செப்பினேனென்பதே முக்கால்மட்டு
முய்யப்பாசுத்திசெய்த செம்புதன்னே
டொக்கவேவொள்ளியொடு தங்கங்கூட்டி
செய்யப்பாசேர்வையுட வினமுங்கண்டு
சேர்த்துவிடுஆணியது யிருபத்தேழு
மெய்யப்பாதேவமுனி யெங்தனுக்கு
விபரமாயெடுத்துரைத்த விதியிதாமே. (கூஎ)

உறைகல்லின் விபரம்.

ஆமென்றபொன்வெள்ளி மாத்துதன்னை
யறிவதற்குச்சித்தரெல்லா மாலோசித்து
ஏமென்றநதிமலைகள் பரிசோதித்து
இசைந்தகருவயிரக்கல் லெடுத்துக்கொண்டார்
ஓமென்றபொன்வெள்ளி யுறைப்பதாலே
வுரைகல்லென் றுலகத்திற் பேருண்டாச்சு
தேனென்றகருவியிரக் கல்லின்சோதி
தேவமுனிதாமுரைத்த நூலைப்பாரே. (ரு-அ)

மெழுகுவுண்டை விபரம்

நூலானவுரைகல்லின் வகையைச்சொன்னே
னுரைக்குகின்றமெழுகுண்டை நட்பங்கேளு
மேலானசிரட்டைசரி தேங்காயெண்ணெய்
மெழுகுடனேசேர்த்துருக்கி வுண்டைசெய்து
மாலானவுரைக்கலலி லொத்திப்பார்த்தால்
மாத்தினுடபேதமெல்லாம் வகுத்துக்காட்டுஞ்
சேலானசித்தசா பானந்தரிகின்ற
தேவமுனியெனக்குரைத்தார்தெளிவாய்த்தானே

தானென்றபரமகுரு ஞதரான
சற்குருவாந்தேவமுனி ஞதரெங்கள்
தேனென்றதிலர்தமுனி யறிவானந்தர்
சுத்தர்மெய்ப்போதரொடு லோகானந்தர்

கானென்றகவுபால ஞானஞ்சொன்ன
குணமான அறிவினா லதனைப்பாரு
ஆனென்ற அறிவினா லதனைப்பார்த்து
ஆதாதாரச்சரகணி னருமைதானே. (௪௰)

ஆராதாரச்சரக்கு விபரம்.

அருமையடா ஆராதா ரச்செருக்கா
லப்பனேயண்டபிண்ட மனைத்துமாச்சு
அருமையடாயிதின்பெருமை யென்னசொல்வேன்
ஆஆஆசத்திசிவம் ஆறிற்காண்பான்
அருமையடாசித்தர்செய்கை சொல்லொணாது
யடுத்தவர்க்குப்பணிசெய்து யறியவேணும்
அருமையடா துரிசிவெடி யுப்புகார
மருஞ்சாரங்கரியுப்புச் சீனந்தானே. (௪௧)

சீனமொடுசொன்னசரக் காறுதன்னிற்
சிடிக்கையினாலொன்றொடொன்று கட்டிபோகுந்
தானமொடுநினைத்ததெல்லாம் பற்பமாகுஞ்
சரக்கெல்லாங் டுங்காரச் சுன்னமாகும்
வானமொடுகளங்கமெல்லா மிதனாலாகு
மகத்தானசெந்தூர மாகும்பாரு
தீனமொடுசெயநீருந் தீநீராகுந்
திருவகங்களிதிலனந்தஞ் செய்யலாமே. (௪௨)

ஆகுமடாசித்தர்சொன்ன நூல்களாய்ந்த [னில்
வறிவுடையோர்செய்துகொள்ளும் வேதைதன்

ஆகுமடா திரைசவுடு களிம்பவூரல்
சவளெயொடுநமுகலிது வெல்லாமாறும்
போகுமடாவென்றுசொன்ன வூட்டகாய்ப்பு
புடாயப்புகரசரப்பு பொருந்திநிற்கும்
ஆகுமடாயித்தனையு மாறுதார
வறுசரக்கால்மகனேநீ ஆய்ந்துபாரே. (சரு)

வழலை மார்க்கம்.

பாரப்பாரசவாதங் காணவென்றுற்
படுகெந்திநசரசங் கட்டவேணும்
காரப்பாயிதையறிந்து செந்தூரித்தாற்
காட்டுமுன்னேபூரணமாம் பரிசவேதி
சேரப்பாவதுகளெல்லா மறிவுகொண்டு
சிவயோசிக்காகுமடா செகத்தோர்க்காக
சாரப்பாவதில்மயங்கி திரியவேண்டாம்
சமுசாரிக்கானதொரு ஆதிசொலவேன். (சச)

ஆதியென்றமூலமப்பா சொல்லக்கேளும்
யாருக்குந்தெரியாது வழலைமார்க்கம்
பாதிமதியிர்தாலே ரவியைக்கட்டி
பண்பானசரக்கெல்லாஞ் சுன்னம்பண்ணு
சேதியென்றபச்சையிட்டு வேதையாரு
சிறப்பாகவழலையை மாணிக்கொக்கும்
நீதியாயிதைதொட்டு சீனமேசெய்து
நிர்மலமாம்வேதையெல்லாஞ் செய்துபாரே. ()

செய்யப்பாயின்னமொரு சிடிக்கைவேதை
செயமானயீந்தாலே தருசகட்டி
எய்யப்பாசெயரசத்திற் கொடுத்தாயாகு
லெட்டரையாமணிக்கு வெளிதில்வேதை
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை சித்தரெல்லாம்
பூட்டிவைத்தபெரும்பூட்டை யுரைத்துக்காட்டி
மெய்யப்பாபெரும்பாதை தனிலேவிட்டேன்
வேறுவழிபோகாமல் மேவிப்பாரே. (உசு)

பாரப்பாயீந்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
பக்குவமாய்ச்சாரத்திற் கவசம்பூட்டி
சீரப்பாபுடம்போடக் கட்டிப்போகுஞ்
சிவப்பானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானால்
தேரப்பாகளிம்பூறல் விட்டுப்போகும்
தெளிவானரசத்ததிலே கொடுத்துப்பாரு
நேரப்பாயெழரையா மாணிக்கொக்கும்
நிர்மயமாயிதினுடைய கருவைக்காணே. (உஎ)

காணப்பாயீந்தாலே கட்டிக்கொண்ட
கருவானசாரமதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பாணப்பாசிறுநீரை விட்டரைத்து
யப்பனேநாதத்திற் கிருசமீய்ந்தாற்
பூணப்பாகிருசத்தால் நாகங்கட்டும்
புகழானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானால்

தோணப்பாவொன்பறை யாணிக்கொக்குஞ்
செம்பொன்மகமேருவுந் திரணமாமே. (சஅ)

ரசிதமார்க்கம்.

வாச்சுதடாமெய்யான யேமவேதை
யப்பனேசெப்புகிறேன் ரசிதமார்க்கம்
வாச்சுதடாவோகோகோ வீந்தனாலே
வலுமையுள்ளவீரனைநீ கட்டியப்பா
நீச்சுதடாசெம்பினுக்குக் கீழ்மேதிலேத்
நிறையானகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகுந்
தாச்சுதடாயிதாசத்தில் வெள்வெங்கந்தான்
ருக்கினூற்றசிதவித்மூத சித்திகொள்ளே. (சகூ)

கொள்ளப்பாவுண்மையிது யென்றாலப்பா
கோடினூல்பார்த்தாலுங் குணத்தைக்காணார்
பொள்ளப்பாயென்னாலும் புராதனாலும்
புத்தியென்றதிராசுதனில் நிறுத்துப்பாரு
முள்ளப்பாசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்த
மூலமெல்லாமெடுத்ததிலே மூட்டிவைத்தேன்
அள்ளப்பாயென்னாலே யறிந்தப்பார்த்தா
லானந்தவுஞ்சலில்லைக் காட்டும்பாரே. (ருய)

வாட்டுகின்றமென்னாலே யறிந்தகேழ்ப்பா
ரவர்மனதையின்னதென் றறிந்துபார்த்து

காட்டுகின்றபரம்பரையாஞ் சித்தருக்குஞ்
சன்மார்க்கஞானியர்க்குந் தடைசொல்லாதே
பூட்டுகின்றமனோன்மணியைப் பூசைசெய்ய
புத்திகெட்டபசகளுக்குப் புலனில்லார்க்கும்
பூட்டுகின்றசாஸ்த்திரத்தின் பெருமைகாணக்
குருட்டுபென்றமெந்நூலைக் கொடுத்திடாதே. ()

கொடுத்திட்டசித்தாதி சித்தரெங்கள்
குலதெய்வமாகவே குறியுங்காட்டி
அடுத்திட்டனென்னப்ப னென்னையாண்ட
வாண்குருவனார்தேவமுனி யருளினாலே
எடுத்திட்டேன்லோகவுப காரமாக
யிசைத்ததொருநல்லாணிக் கோர்வைனூலை
முடித்திட்டேன்பாடலுமே ரைம்பத்தொன்று
மொழிந்தகவுபாலசித்தன் முடித்திட்டேனே. ()

கவுபாலசித்தர் ஆணிக்கோர்வை - ௫௧.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த

தொண்ணூற்றோராவது.

நாதாந்தத் திறவுகோல்—௯௰.

இருலொளிவெளிமூன்றாகி யிலங்குமுப்பாழுக்கப் பாற்,பெருவெளிகைலைமீதேபேரொளியாகியெங்கும்,குருவழிகுலத்துக்கெல்லாங் கோதிலாஞானமான திருவருளுருவமான திருவடிநெஞ்சில்வைப்பாம்.

முப்பாழுமூன்றுமாய்கை முப்பதிமூன்றுவட்ட
மப்பாழுமிப்புறத்து மானந்தமயமாய்நின்று
தப்பாமலுலகுக்கெல்லாந் தானவனானசோதி
வைப்பாகவெந்தனுச்சி வட்டத்தேவதைத்தநாதன்

வெளியொளியிருள்மூன்றற்ற வெறும்பாழதான வீட்டிற், கனிதருமுச்சிஞானக் கண்ணிலேகருத்துவைத்து, மொளிதருமுத்திஞான முற்றிரைமெய்த்தாகி, வழிவழியுச்சிவட்டம் வாள்பதிபரசஞானம்.

மூலமாம்நடுவுமுச்சி முப்பதிமுப்பாழென்று
ஞானமுமப்புவன்னி நாடியதகமைதேறார்
சீலமாமரனுஞ்சத்தி சிவபதஞ்சிற்பரத்தில்
தோலமேமூன்றில்நின்ற முடிச்சதுவுச்சிதானே. ()

உச்சியினிடமாம்நின்ற வுதையமாஞ்சோதிபாத
நச்சியேயிருப்பானந்த நாதாந்தவெளியிலேதான்
வச்சிரவெளியானந்த வாசியாலடர்ந்தவனனி(ளே
குக்கியாலுச்சத்தானைக் குருவினாற்றிறந்துகொள்
உச்சியாம்வட்டந்தன்னி லுருவியேயாராதாரம்
நச்சிவஞானசோதி நாதன்றன்பாதந்தன்னில்
நிச்சிவநிஷ்களத்தே னிர்மலன்வடிவதாகு
முச்சிமேல்வைத்திருப்பார்வுயர்குருபுத்திரர்தாமே

முப்பதிமாய்கையாலே மூவுலகெல்லாந்தோன்றி
முப்பதிமூன்றுபாழில் மூவருந்தெழிலால்நின்று
முப்பதிமூன்றுவட்ட முச்சுடர்முத்தியாகி
முப்பதிதானேயெங்கு முடிந்ததுசோதிபாதம். ()

முப்பாழுமூன்றுநாடிமூலமுநடுமுடியாம்,முப்பாழுமூன்றுவட்ட முச்சது மூன்றுமாகும், முப்பபாழேமுத்தியாகி முடிச்சுதா மூலத்துள்ளே, முப்பாபழபெரும்பாழான்முறைமையைக்கருவாற்காநே.

மூலமேவுச்சியாகு முச்சியினடுவேமூலம்
மூலமேசாதியாகு முப்பொருளொடுக்கமங்கே
மூலமேபகலிரவாய் முடிந்ததுமூலநாடி
மூலமேமுச்சிதன்னை முடியேதிறந்துபாரே. (சு)

முடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பொருளுதயமாகு
முடியுந்திறந்துபார்க்கில் முச்சுடருதையமாகு
முடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பதமுதைய
முடியுந்திறந்துபார்க்கில் மூன்றும்பாழதாமே. ()

முத்தியேமுப்பாழாகு மூவருந்தேவராகு
முத்தியேமூலமாகி முப்பொருள்தானாய்நிற்கு (கு
முத்தியேநாடிமூன்றாய் முறிந்திடப்பொருள்பாழா
முத்தியுஞ்சித்திரண்டு முடித்திடமூலமாமோ. (கக)

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
யேலமேமூலமாகி யிருந்ததுவெளிபாழாகுஞ்
சீலமாமுச்சமீதே திருவடிநடனமாகு
மூலமாஞ்சோதியாகு முடிந்திடந்தானேமுத்தி. ()

பசுபதி பாசம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாலாகு
பதிபசுபாசமான பாவகமுத்தியாகும்
பதிபசுபாசமான பாவசமூவருக்கும்
பதிபசுபாசமூன்றும் பராபரத்திடக்கந்தானே. ()

மும்மலமூன்றுநாடி முக்குணிமுத்திமுப்பாழ்
மும்மலங்கெட்டதாலே முப்பாழுமதுவேயாகு
மும்மலமயக்கத்தாலே மூவர்முத்தொழிலதாகி
மும்மலங்காமியத்தே மூவரும்பிறந்தவாரே. (கச)

நாசியும்நயனமுச்சி நடுவிலேநடனமாடும்
வாசியைத்தேசியாக்கி வழியுச்சிமீதேயேறி
தேசிகனாகவந்த திருவடி திடமதாக
நாசியினடுவேபார்த்தா லுநாதாந்ததோன்றுந்தானே

உச்சியும்நாக்குங்கண்ட முரமுடனுந்திலிங்கம்
நச்சியமூலநாடி நடுவதாம்நாட்டமூன்றாய்
வச்சிரமூலமான வழிசுழிவிதிதானே
உச்சியாமுணர்வுமூல முருவியொன்றாகிநிற்கும். ()

மூலமாஞ்சோதிநாடி மூலாதிபாதமாகி
மாலயன்தேவர்க்கெட்டா மலரடியுச்சிமூலஞ்
சீலமாம்பிரணவத்தே சிவலிங்கரூபமாகி
மூலமுமேலுமொன்றாய் முடிந்திடச்சோதிபாதம்.

வேறு.

முப்பாழேமுச்சுடராய் திரைமூன்றாகி
  மும்மலமுமுடிச்சாகி மூலமாகி
முப்பாழேவெளியொளியு மிருள்மூன்றாகி
  முடிந்தபடியிச்சியெனு மூலமாகு
முப்பாழுந்தானான பெரும்பாழ்தன்னில்
  மூலமாம்நாதாந்த முதலதாகு
முப்பாழுந்தாண்டியதோர் பெரும்பாழ்தன்னில்
  மூலமாம்நாதாந்த முதலைப்பாரே. (சஅ)
இதையமதில்நடமாடும் பாதந்தன்னை
  யிடையுந்தான் சுழிமுனையாயிடைவிடாமல்

ஓசையமதினுதித்தகலை பகலிராவோ
டுயர்பாதந்தூக்கியொரு பாதந்தன்னிற்
பதவிதரும்நாதவிந்து பாதமிரண்டாய்
பார்விதம்புமொன்றாகிப் பார்த்தபாத
மிதயமதில்நடமாடுங் கமலபாத
மெந்தைகுருபாதமது வேகபாதம். (ககூ)

அக்கினியாந்திரைசுழினை முடிச்சுநீங்கி
ஆதாரநீராதாரத் தடுக்குநீங்கி
திக்காரியதிசையெட்டு முலகீரேழுந்
திக்குகளும்பதினாறு தெருவுநீங்கி
மிக்கினியதத்துவங்கள் கருவுநீங்கி
மேல்கீழும்நடுபக்க மேருநீங்கி
மக்கினியுந்திரையனுக்கு மகண்டசோதி
அகாரமாய்ப்பொருளென்றே அறிவால்நல்லோர்
ஆமெனவும் ஊமெனவும் அவ்வுமொவ்வாய்
அக்கினியின்திரையறுக்கு மருளுமாகி
ஆமெனவேயகண்டவெளி யிருளாய்த்தோன்றி
யணுவணுவாயப்பாலுக் கப்பாலாகி
ஊமெனவேயுயிராக வுலகமெல்லாம்
முடப்பிறப்புமொன்றாகி யுருவினின்று
போமெனவேபேரொளியா முதயமாகு
முண்மைதனையாவர்க்கு முரைக்கொணாதோ ()

உச்சிவெளிநயனநடு ஞசிமுல
தொன்றாகிநடம்புரிய முண்மைதன்னை

வச்சிரமாமணிச்சோதி நடனமென்று
மனமுலமாகவே மனத்திளுக்கி
அச்சமறக்கூத்தாடும் கண்டசோதி
யானந்தபராபரமா மனுதிமுல
நிச்சிவமாநிட்களத்தே நினைத்தபேர்க்கு
நித்தசுத்தபடிகமதாய் நிற்குந்தானே (உ௨)

வெளிமூலமாவதுவே திரையதாகி
வெளிக்குள்நின்றவித்ததுவே சிவமதாகி
களிமூலசத்திபர ளுதவிந்து
காட்சியாஞ்சதாசிவமா மயேசனுதி
யளிமூலமாலயனே டானுமாகி
யையமபூதமன்னமதி லெல்லாமாகி
வெளிமூலங்கடந்துநின்ற சோதிமூலம்
வேறொன்றுமில்லாத வெறும்பாழாமே. (உ௩)

வேறு.

மேலாதாரந்தடுக்குநிலைமேல் ; கீழ்நடுவாய்மேவி
னின்று, நாலாகலைக்குமெட்டாமல் நாதாந்தந்தேந
டுவாகி, மூலாதாரச்சுடர்முன்றாய்முச்சுமுனையில்மு
டிந்துநின்று, காலாதாரச்சுழிமுனையைக் கடந்தே
பர்காரணமே. (உ௪)

மேல்கீழ்ந்திடுவாய் மேவிநின்று மேலாம்பதமா
மெய்ப்பொருளாய், கால்மேல்தலைகீழாய்நின்று கரு
த்தாய் கருத்துக்குட்பொருளாய், மேல்மேலுருகி

வெளிபுருதிமேலாம் பதத்தைக் கடந்துநின்று, கால்மேலான காரணத்தைக் கருதிபிருப்பார் காரணரே. (௨௪)

அவ்வாவுவ்வாயம்பரமாவமர்ந்துநின்றவாசிதனை யொவ்வாவொளியாய்வெளியாகி யொங்குஞ்சோதி முலத்தே, யவ்வாயுகண்டவெளியாகி யனுதிமுலப் பாதமதாச். சவ்வாய்நின்றதம்வரத்தை சகலம்பிறந்து தன்னையே. (௨௫)

வேதங்கடந்த பொருள்முடியிற்பொருந்தியிருக்குமாத்மாவை, நீதங்கடந்தநிலைபரத்தன்னின்றபறமாத்மாவாகி, பேறங்கடந்தவமுதானபெரும்பாழ் வெளியே பேதமன்றிநாகங்கடந்த நாதாந்தனை தானுய்நாடிடுமே. (௨௬)

திரைவெளியாஞ்சிவமறவரக் திருவாஞ்சத்திமன் மாரும்,நிரையாங்குடிலைக்கதிர்நாதம்நிலையாஞ்சோமன்னித்தாகும், கரையம்புலனையைவருமாய்கறந்துவாதிமார்க்கருவியுஞ்சாய்ப், பரைதான்பண்டைப்படி பார்த்தாற் பரமாத்மாவாய் நிற்குமதே. ()

பரமாத்வாம் பராபரத்தே பரமசிவாத்து மாத் தோன்றி, நரவாத்துமாவாத்துமாதோன்றுநாலோ யோனிபலவுயிரா, யிரவாத்துமாக்களாய்த் தோன்றிபிறந்தேபிறந்து யிருவருமாய், பரமாற்றுமாவாய் நின்றபடி பரமகுருவாய்ப் பார்ப்பதுமே.(௨அ

ஐயுங்கிலியுஞ்சவ்வாயியமர்ந்தேறிற்குமுப்பாழை மெய்யும் பொருளிற்றுன்கூட்டி மேலாம்பதத்தே தாறுடி, பொய்யாம்பொருளாமாதாரம் புணமயக் கந்தான்கடந்து, ஐயுங்கிலியுந் தற்பரத்தே நிற்பார நிலையுடையேனே. (௲ய)

வேறு.

நடமாடுந்திருவடியை யிதையந்தன்னி
   ளுகயிடையின்கலையாச் சுழுனையாகி
நடமாடுந்திருவடியை யுச்சிமேலே
   ளுதாந்தக்கூத்தெனவே வேதமாடும்
நடமாடுந்திருவடியை யுருவமத்தில்
   நாடினின் றுபூரணமாய் நவின்றுநிற்கில்
நடமாடுந்திருவடியே பிராணவாயு
   நாசிமுனைமீதினின்றே நடக்குந்தானே. (௲க)

நாசிமுனைமீதேறி நடக்கும்பாதம்
   நடுவெளியாங்கமலமுச்சி ஞானத்துள்ளே
மாசிலாவடிவுசிவ லிங்கமாகி
   மாசற்றபளிங்கொளியாய் வதிர்ந்தசோதி
ஊசிமுனைமீதினிலே யண்டமெல்லா
   மோங்கிநின்றவாறெருக்கு முச்சிமூலம்
வாசியெனுந்திருவடித்தா மரையேயுச்சி
   வருயுருவிநாதாந்த வடிவதாமே. (௲உ)

வேறு.

மூலமுநடுவுமொன்றாய் முந்திடமுலைநாடி
சீலமாபூதடமாமந்த சேதியாஞ்சுழினைவீதி
சாலவுமதனைப்பற்றி தங்கிடுவாறேயாகிற்
கோலமாய்நாதனுந்தன் குண்டலித்துணையினேர.

ஆரிசனைசோதி அடிநடுமுடியுமாகி
மாரியாய்ப்பானுய்நின்று மண்டலமூன்றுமாமே
யேறியுமிரங்கும்பர்வை யேகமாமூலபாதஞ்
சாரியாய்வேகநாதன் றனையுணர்ந்திருந்தவாரோ.()

மூலமுமுடியுமொன்றாய் முச்சினையடக்கியுச்சி
ஞாலமாம்வெளியுமிருல் நாதாந்தசோதிதானுங்
கோல்மேகண்டுநித்தக்குறியகாய்க்குரித்தபேர்க்கு
காலங்கள்கழித்தசோதி கடவுளேதானுய்நிற்பர்.()

மூலமுமேலாமொன்றேமுச்சுடர்முடிச்சுமொன்றே, காலமுங்கணக்குமொன்றே கருதியபொருளுமொன்றே, ஞாலமும்விசும்புமொன்றேநாடியினவடிவுமொன்றே, சீமூலங்கருமமொன்றும் நின்றது சோதிமூலம், (நடு

நயனத்தைமுடிஞ்சி நுனியிலேநாடிபார்த்தால்
மயமற்றவுருவமாகி மாசிலாவடிவுமொன்றுஞ்
செயமுற்றமூலபாதந் திருநடம்வீடமாகும்
பயனற்றவுச்சிமூலம் பதியிலேபதிந்ததில்லை. ()

நாசியும்புருவமொற்றி நடுவிலேநாடிப்பார்த்தால்
வீசுமேவெள்ளிமுத்து விளங்குமுன்சிவப்புபச்சை
பேசியவருமமெல்லாம்பிரணவர்தன்னிற்றோன்றும்
மாசிலாவடிவமுச்சி மானிலாதன்னிற்பாரே.

வே று.

நாசினுனியேயடியாகு நயனமிடைநடுவாகி
வாசியுதித்துயிடமூச்சி மலரேமுடியாய்நின்றமுனி
பேசியிருந்தபிரணவத்தை பிரியாதுச்சிமூலத்தே
நேசித்திருப்பார்திருவடியில் நினைப்புமறப்புமிரண்

வே று.

நிராதாரநிஷ்களத்தே நின்றதோர்மூலம்
பராபரப்பதியதாகிப் பரந்தனுதாதாந்தசோதி
தராதரத்துச்சியிதே தாண்டவமானமூர்த்தி
புராதனப்பதியதான் பொருளினைபோற்றிகாணே.

வே று.

உச்சிப்புருவநடுவாகி யொன்றாய்நின்ற மூலத்தே, பச்சைப்பவழம் பளிங்கொளியாய் பதிந்தே நின்றபாதமதை, நச்சியிருப்பா பெரியோர்கள் நாதாந்தத்திற்பேரொளியாய், வைச்சாகுறிகாணிரவு பகல் மறவாதிருப்பார் மனந்தனிலே. ௪௧

வே று.

மனமேமூலம் வன்னிகதிர் மதியாய்நின்றுமா றியென்றாய், நினவேவுச்சி மூலம்தாய் நின்றோயிய

ங்குந்திருவடிதான், தினமேனோக்கி யிருந்தவர்கள்
திடமாஞ்சிவமோகத்தவரே, மனமே மாய்கைதனை
நீக்கி மதியானோக்கி மாறறிடுமே. ௪௨

சோதிபராபரமூர்த்தி யுச்சிமீதே
சொல்லிலந்தபொருளாகிச் சுடர்கள்மூன்றாய்
வீதிநடுவெளிமூல பாதமாகி
விருட்களைந்தபதிமுப்பாழ்க் சுப்பாபல்நின்று
ஆதியந்தமில்லாத பொருளதாகி
வருவருவந்தானாகி யகண்டமாகி
நீதிநெறிநிலைகடந்த மூலபாதம்
நின்றியங்குந்திருவடியி னிலைமைதானே. ௪௩

திரைகடந்தவெளிமூலஞ் சோதிநாடி
திருமூலமுச்சுடராய் திருவெட்டாகி
கறைகடந்தகாரணமாய்க் கடவுளாதா
காணரியபேரொளியாய்க் கலந்துநின்று
புறைகடந்தபொருளாகி யுலகுக்கெல்லா
மேறொளியாம்வேறொளியி னுண்மையாகி
விரைகடந்தவித்தாகி விளைந்தசோதி
வெறும்பாழாம்வீட்டினிலேவிளங்கிப்பாரே. ௪௪

காதிரண்டுகண்ணிரண்டு நாசிரண்டு
கையிரண்டுகாலிரண்டுங் கலந்தேயொன்றாய்
பீதிரண்டும்தடமாகி மாறிபெங்கும்
வினைதாண்டிவழியுச்சி வீட்டைத்தானே

சாதிரெண்டும்வகையாக்கிச் சாமயமாக்கி
சாக்கிராதித்தாவதே சமைந்தமூர்த்தி
சோதிரண்டுவகையாக வடிமுடியாய்ச்
சூட்சமதாய்நின்றபடி சொல்லொணாதே. சஉ

அடிமூலநடுமூல மாடுமூலம்
அகாரஉகாரமிரண்டு மானமுல
முடிமுலநடுமுல முத்திமுல
மூன்றுவட்டமுப்பாழா முலமாகிற்
படிமுலமாகியகோ ராருதாரம்
படிகடந்தபேரொளியாய் பரமமுலம்
வடிமுலமாகியதோ ரகாரந்தன்னை
அத்தனார்வடிவென்றே யறிவார்நல்லோர். சகூ

அவ்வெழுத்தேயுச்சிவட்ட மாகிநிற்கு
மாகியதோருகாரநடு நயனமாகும்
ஒவ்வெழுத்தேனுசினுனி புருவமாகு
மோங்காரம்றீங்கார மிரண்டுமாகி
இவ்வெழுத்தேயண்டமெல்லாந் தானாய்நின்று
யிருசுடரின்வகையாகி யேகமான
அவ்வெழுத்தேயடிமுடியா யமர்ந்தசோதி
அத்தனார்வடிவுநட மானவாறே. சஎ

பரையாகுமுலத்தே பராபரந்தான்
பதியிருக்கும்நாதாந்தப் பாழாம்வீட்டில்

நிரையாகிநிற்குமந்த சோதிமூலம்
நின்றியங்குஞ்சுழியுச்சி நெற்றிநேராய்த்
திரையாகுமக்கினியைக் கதவாய்மூடித்
திறவுகோள்சுழினைக்குத் திறவுகோலால்
நிரையாகுங்கதவுதனைத் திறந்துபார்த்தால்
நிர்த்தசுத்தப்படிகமதாய் நிற்குந்தானே. ௯௮

ஆயிரத்தெட்டிதழ்கமலத் தருணபீடத்
தானந்தமயமாகி அகாரமாகி
மாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மருவுருவாயமர்ந்திருக்கு மனுதிதன்னி
லாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மரனுமையுமிருக்கு மாசனமதாமே. ௯௯

ஆசனமாமுச்சிவெளி யாருணபீட
மாதாரங்கடந்துநின்ற அகாரமீரே
நேசமாமனுதினமும் நினைவாதாக
நேசிப்பார்நாதாந்த நிலைபெற்றோர்கள்
பாசமலமுன்றினுள்ளே மயங்கிப்பின்னும்
பரஞானநிலையறியாப் பாவிமார்கள்
மோசமெனுமும்மலத்தே பிறந்திறந்து
மூடர்களாயிந்நரகில் மூழ்குவாரே. ௱

மூலாதமதமெனுஞ் சுழினைநாட்டி
முதருதண்டாமிசிதெளி மூலமீதே

திருவள்ளுவர் ஞானாந்தத்திறவுகோல் [illegible]

மேலாகிமீதான பதியுமாகி
மின்னெழுந்துமணமறைந்த மேன்மைபோல
நாலாயவேழுத லுரைக்குமெட்டா
ஞானாந்தசோதியென நவின்றுநிற்கு
மேலாகும்பரமான வீட்டைத்தானே
மேவிநிற்பார்மெஞ்ஞான மேன்மையோரே. [illegible]

வேறு.

நாட்டியவட்டமுச்சி நடுமுடிமூலபாதந்
தேடியமுன்னோரெல்லாந் திடமிதுமுத்தியென்று
பாடியபாதந்தன்னை நுணிநாசிநெற்றிதன்னிற்
கூடியேயொன்றாய்நின்ற குறியினைக்குறிப்பாரே.

அழியாதமுத்துஞான மறிவிப்பாஞசானல்லால்
ஒழியாதபாதஞான வுண்மையுமொழியொருது
தெளிவாகக்குருவின்பக்கதெளிந்தவர்தேவராவார்
மொழியாதமுத்தியுண்டாமுப்பொருட்டலைவராகு

முத்திக்குவித்தாய்நின்ற மூர்த்திநாதச்சோதி
சித்திக்குச்சித்தியான திருவடிமூலபாதம்
பித்தினுக்கெல்லாஞானம் வித்ததாஞ்சோதிமூலம்
மத்திக்குமத்தியான வடிவினையகாரமாமே. [illegible]

அகாரமாமுச்சிவட்ட மானந்தமயமாய்நின்ற
வகாரமாமுந்திகீழே யோங்காரமூலமூன்றும்

நகாரமெழுத்தஞ்சாலே நாடொணாமூலபாதம்
அகாரமாஞ்சுழிமுனைநாடி யாயிரத்தெட்டாமூலம்.

மூலமுமுத்தியொன்றாய் முடிந்திடமுத்தியாகுங்
கோலமாமூலநாடி குண்டலித்துணையினேரே
சாலியேயுருவியொன்றாய் சாக்கிரத்தீதங்கடந்து
மேலதாஞ்சோதிபாத மேலுச்சிவெளியதாமே.

வேறு.

மேலதாரவெளியுச்சிவேலுங்கடந்து மெய்பொருளா
நாலாகலைக்குமெட்டாம்ஞானாந்தத்தேநடுவாகி [ய்
சீலாம்பரவுச்சிவெளி சிவமாய்லிங்கச்செயலாகி
மேலாதாரவெளிமூல மேலாம்பதமாய்மேவியதே.

வேறு.

ஆதாரத்தடுக்குநிலை யோரஞ்சாகு
மருவெளியாய்நிராதார மாத்மாவாகு
மீதானவெளியுச்சி சிவமதாகு
மிக்கதிரைமாய்கையதை மிகவேயுன்னி
நாதாவையடைவதற்கு ஞானமே
நடுநாடிசுழிமுனையை நாட்டமாகும்
வேதாவுமாரியனும் விண்ணோர்தானும்
விளங்கரியபேரொளியாய் மேவுந்தானே. இஅ

வேறு.

சுழிமூலமானசோதி துரைகடந்தருவுருவால்
யொளிமூலமாகிநின்ற யுண்மையாமுச்சிமூலம்
வெளிமூலமாகுநின்றுவேதாந்தச்சிவத்துக்கப்பால்
அளிமூலமாராதாரத் தடுக்கொளிகடந்தமூலம்.

வெளியதைத்திரையதாக்கி வேதாந்தச்சிவமதான
யொளிவதேயறிவதாக்கி யோங்காரமானசத்தி
களியதாம்நாதவிந்து கதிர்மதியிரண்டுமாகி
யளியதாம்பூதமஞ்ச மாதாரத்தேவராமே. கூ0

இகபரமிரண்டுகெப்பா லேகமாம்ஒன்றும்பாழான்
பரமனேப்பரமாத்வாய் பாழ்வெளிப்பதியதாகி
பரமனிற்பராபரந்தான்பரவெளிதானேதானாய்[ரே
பரமுதற்பரமாய்தோன்றி பாரெல்லாபடைத்தவா

சத்தியேமனமதாகி சகலமுந்தானேயாகி
பத்தியாயறிவுமாகி பரசிவனிரண்டுமாகி
முத்தியாஞ்சுடர்கள்முன்றாய்முலமாம்வன்னியாகி
அத்தியேதிரையதாகி ஆதாரசுழினேயாமே. கூஉ

அதுவவளவன் முன்னென்று மானதோர் கு
றிகள்மூன்று, மதுவவனவனேயன்றி யாதாரம்வே
றுமுண்டோ, அதுவவளவன்றுண்மபிண்டமுமொ

ன்றதாகிப், பொதுவாய்நின்றசோதிப்பொருளினை
குருவாற்போற்றே. கூங

முப்பொருண்மூன்றுவட்ட முத்தியாம்பொரு
ளதாகு, முப்பொருள்மூலநாடி முடிச்சது மூன்று
க்கப்பால், முப்பொருள்பதியிற்சாரில் மூன்றுமுப்
பழமதாகு, முப்பொருளுணர்ந்தபோதே முர்த்தி
யாந் தலையராமே. கூச

முத்தியாஞ்சுடர்கள் மூன்றை முப்பாழதாக்
கிப்பின்னு, முத்திபுமடைந்தொன்றாகி மூலமாஞ்
சோதிபாத, முத்திக்குவித்தாய்நின்ற முப்பொரு
ள் தலைமையான, முத்தியையடைந்தபேரே மூவர்
க்கு ஏதிகமாவார். கூரு

ஆறாகும்முப்பத்தாறுக் கப்பாலானாதிமூலம்
கூறாதகுறியதாகி குருபதந்தெய்வமூன்றாய்
பேறாதமூவர்பாதம் பேரொளிதாய்நின்ற
ஆறாறுக்கப்பால்நின்ற ஆதியாஞ்சோதிமூலம். கூசு

ஒருவழியாகிநின்ற வொண்பொருளுக்கி வட்
டம், கருவழிக்கீழாய்நின்றுசான்மாறியாடிநிற்கும்
வெளிதடத்திற்சென்று பேரோளிமூலந்தன்னை, கு
ருவழிக்குறியினாலே குறிப்புடனோக்குவீரே. கூஎ

மேல்தலைகீழாய்நின்ற மேன்மையாமுச்சிவட்
டம், கால்தலைமேலாய்நின்ற காரணங்காணமாட்

டார், கால்தலையுடையோன்மற்றங்காணன்றேடிக்
காணா,கால்தலைகண்டபேரேகாட்சியாமுத்தராமே.

காட்சியாமுத்திதன்னைக் காரணக்குருவினால்
சூட்சியாங்கண்டபேரே சூதானமுத்தராகு
மாட்சியாமனுதிமூல மாறுலுங்குறுக்குமப்பாற்
காட்சியாஞ்சோதிமூலங் கண்டவர்காணத்தோர்.

காரணக்குருவாய்நின்ற காட்சிநாதாந்தச்சோதி
பூரணமாகவெங்கும் புறைவறக்கலந்துநின்ற
நாரணன்றேவர்க்கெட்டா னாதாந்தச்சோதிமூலம்
ஆரணங்கடந்துநின்ற வருள்ஞானசோதியாமே.

உச்சிக்குங்கீழ்மேலாகி யுருவருவுபாயமாகி
நச்சிவமானமூர்த்தி நாதாந்தச்சோதிமூலம்
பச்சையாய்பவழமுத்தாய்ப்பளிக்கொளிவன்னமா
உச்சிக்கீழ்மேலாய்நின்றபுண்மையாயுணர்வார்மு

வேறு.

நாயிடைபின்கலையாஞ் சுழினைநாடி
நடுநாசிபுருவமுச்சி நடுவாய்நின்று
ஆடியதோர்திருநடனந்தா னகாரமாகு
மானந்தபரவெளியா யமர்ந்த முத்தி
கூடிருந்தநெற்றிநடு வாயநோக்கிக்
குண்டலியாம்பாதமலர் தந்தசோதி

தேடிபதேகர்திருவடிதான் மூலமுச்சித்
திருவுந்தித்சுற்பாரத்தே சேருந்தானே. ௭௨

திறையாகுங்குண்டலிதான் திறப்பதற்கு
திருவதிருல்சுழிணையெனுங் குச்சியாலே
பரையாகுங்குடிலைசத்தி திரையைநீக்கி
பராபரத்தேசென்முத்தி பதித்தேநிற்கிற்
கரையாகுந்தெரிசனங்கள் புதிருரெல்லாங்
கட்டறுந்துத்திரைகடந்து கயிலைமீதே
வுரையாகும்பயமில்லாச் சோதிபாத
முற்றுணர்ந்துகண்டவர்க்கே யாதிமுத்தி. ௭௩

பெரும்பாழைசுழினைவழி நடத்தேசென்று
பேரொளியாஞானமுத்தி பெருவார்க்கெல்லாந்
திரும்பாறுஞ்சுழியதுவே மூலபாதந்
திருவடியேமனத்துள்ளே திறமாய்க்கொண்டு
கரும்பாதைக்கருவழிக ளெல்லாமாற்றி
கயிலாயவழிநடந்தார் காட்சிமோட்சங்
சுருப்பாகுங்குழலுமையாள் பங்கனெங்கோன்
சூட்சாதிபாமலர் சூடுங்காலே. ௭௪

அண்டபகிரண்டமுச்சி மெளிக்குமப்பா
லானந்தபராபரனு ரமர்ந்தவீடு
மண்டலங்கள்முன்றுமதி கதிரும்வன்னி
மனமாதிமுல்த்தே மருவிநிற்குங்

மண்டகுருநாதாந்தச் சோதிபாதங்
 கரைகடந்தவுச்சிவெளி கயிலைதன்னி
லண்டமெல்லாம்போற்றிநிற்கு மகாரந்தன்னை
 யனுதியாஞ்சோதியென்றே யறிவார்நல்லோர்

வேறு.

அகாரமுமகாரந்தானு மானதோர்மகாரந்தானு
ங்,ஓகாரமாய்பிரணவத்தே யோங்காரரூபமாகி,ந
காரமாமஞ்செழுத்தினுதாந்தரூபமாகி,சிகாரமாஞ்
சிற்பரத்தின்செயலெல்லாந் தானாய்நின்றார். எடு

முச்சியமுலாதார மோங்கிய கடவுள்நாடி, குஞ்
சியாந்திறவுகோலைக் குருவினுற்கொடுக்கவாங்கி, வ
ச்சிரவன்னிய வடிவதாங்கவுதன்னை, குச்சியாற்றிற
ந்துகொண்டுகுருவினலருளைக்கூட்டே எக

பிண்டத்தின்முலமான பிராணவந்தன்னைத்தா
னே,அண்டத்தின்முலத்தோடேயடிமுடியொன்று
ய்க்கூட்டி,கண்டத்தின்மேலேநின்றகலைபதினற்தா
கக், கொண்டித்தைக்குருவினலே கூர்மையாம்தெ
ளிந்துபாரே. எஅ

கழுத்தின்மேற்கலையீரெண்டாய் காதுடறகண்
ணுமுக்கு, மழுத்தமாமுகமஞ்சாகி வுருவமஞ்செழு
த்துமாகி,மழுத்ததோரெழுத்ததானபராபரப்பொ
ருளையுன்னியெழுத்திலா வெழுத்தைத்தானே யே

கமாயேற்றிக்காணே. எகூ

நடுவெட்டிமுன்றொன்றான நாசியா நயனமுச்சி, கடு
வெளிக் கப்பால்நின்ற காரணசோதி தன்னை, அ
ருமையாயாசான்பக்க லறிந்தவரருட்பெற்றோர்க
கொடுங்கையாங்குணத்தைநீக்கி குருவருடன்னைப்
போற்றே. அ0

வெளிமூலமாகிநின்று வேதாந்தங்கடந்தசோதி,
வொளிமூலமாகின்ற வோங்கியமூலாதார, மனி
மூலமாராதாரமடுக்கெலாங்கடந்துநின்று,வெளிமூ
லவானசோதிவிரிந்தருபதியமாமே. அக

அகாரமேவலந்தாகு மாகியுபிடமுகாரம், ஓகா
ரமேநடுவதாகி ஓங்கியவுச்சிதன்னில், நகாரமாமுச்
சிமுன்றும்நாடியவெட்டெழுத்தாய்,அகாரமாமுச்
சிமூல மட்டாங்கயோகமாமே. அஉ

அகாரத்தையுச்சியாக ஆனதொருகாரந்தன்னை
சிகாரத்தினயனமாக்கி சிறந்தவோங்காரந்தன்னை
நகாரத்தின்வடிவாய்நின்ற நாசியினுயரதாக்கி, அ
காரத்தின் வடிவைநோக்க, வத்தனார்வடிவுதாமே.

நகாரமேநாசியாகும்நாடியமகாரம்நாவாகும்,சிகா
ரமேநயனமாகுஞ்செடமதுவகாரமாகும்,யகாரமே

செவியாய்நின் று யஞ்செழுத்தரூபமாக, ஓங்காரப்
பிரணவத்தே யுதித்தவரொடுங்கிநிற்பார் ௮௪

ஓம்நமோநமசிவாயவென் றோதியமந்திரத்தை. ஓ
ம்நமோமுன் றிலுள்ளேயோங்காரரூபமா,ஓம்நமோ
நாராயணாவென்றோதியமந்திரத்தை, 'ஓம்நமோசு
வாந்தன்னிலொழிவொளியொன்றாய்க்காணே. ௮௫

மீதாம்மதியாயநின் று மீதிலேசோதிநாதர்,ஆதா
ரமுன் றுக்கெல்லா மருவுருவாகிநின் று, வேதாவும
றியுந்தேடவெறும்பாழாகிநின்ற, நாதாவுமண்டமீ
தே ஞானமாநடனஞ்செய்வார். ௮௬

அண்டத்தின் தடிவாய்நின் றவாகாரமெட்டெழு
த்தை,கண்டத்தின்மேலேனோக்கிக் கருதுவார்கரு
வைச்சார,பிண்டத்தின்வடிவாய்நின் ற பிரணவமெ
ட்டெழுத்தாய்கொண்டத்தைக்குறித்தபேர்கள்கு
டிலையிற்சார்வர்தாமே, ௮௭

தூலமாங்கண்ணைமுடி சூட்சமாங்கண்டிறந்து,
மூலமாமுச்சிமீதே முடியடியொன்றாய்க்கண்டால்
சீலமாஞானசோதிசிலம்பொலித்திருக்கூத்தானே,
கோதமேகாணலாகுங் குறியறக் குறிதுப்பாரே.

அறிவெனுஞானந்தன்னை யானந்தமயமாயுச்சிக்
குறியிலே • குறித்தபேர்க்குக் கோதிலாச் சோதித்

தோன்றும்,நெறியிலேயமர்ந்துநின்ற நினைவிலேநினை
பதாகி,யறிவிலேயறிவைபற்றியானந்தமாகிநில்லே.

ஆனந்தமாகிநின்ற அகாரமாமுச்சிவட்டம்
வானந்தவடிவினுள்ளே வாழ்பதிசோதிமூல
மோனந்தமாகிநின்ற முத்திக்குவித்துமாகி
தானந்தமாகியெங்குந் தானவனாகிநிற்பார். ௯௦

தானவனாகிநின்ற தலமாமுச்சிமூலம்
வானவர்தேவர்காணார் மதிவதாஞ்சோதிபாதம்
மானதோரகாரமாண்ட மாகாயவீட்டுக்கப்பால்
ஞானவானேக்குமந்த நட்டமும்வடமாமே. ௯௧

வே று.

பதினாறுதெரிசனமுஞ் சுழிமுனைவீதி
பாதையிலேசொல்லாது பாத்தேநிற்கும்
பதினாறும்பரந்தனிலே தோன்றுமல்லாற்
பராபரத்திற்செல்லாது பாத்தேநிற்கும்
பதினாறுமோரெழுத்தா யுச்சிமீதே
பார்விசும்புந்தானாகி பாத்தேநிற்கும்
பதினாறுதரிசனங் கடந்துஞான
பாதமதைக்குருவருளாற் பற்றிநில்லே. ௯௨

குருலிங்கசங்கமுன் ஞென்றாய்நின்ற
   கூறியதனைச்சுழி லுனையிற்குறித்துக்கொண்டு
குருலிங்கசங்கமாஞ் சோதிமூலங்
   கூறறியப்பளிங் கொளியாய்க் குருவுமாகி
குருலிங்கசங்கமே யகாரமாகிக்
   கோதிலாநாதாந்தக் கூத்துமாகி
குருலிங்கசங்கமாய்ப் பொருள்கள்மூன்றுங்
   கோதிலாநாதாந்தக் கோலமாமே. கங

பிண்டாண்டவேறுபீட பிரணவமாகிப்பேரொளி
தான், அண்டரண்ட மெண்டிசைப்பிறந்தாகிவா
னந்தத்தேதொண்டாகித்தொண்டின்றெழில்முன்
றாகித்துரியமற்றுங், கொண்டாடி யுச்சியின்மேற்
கொண்டகோலங்கோலமேதே. கச

உச்சித்துளைவழிமுடிந்திறையையுருவியொன்றாய்
நச்சிவமானநாதாந்தக்கூத்தி னடனமதாய் [தே
விச்சின்விரிசுடர்முன் றுமொன்றாகி வியாக்கிரமத்
வக்சிரமானசெகசோதிபரத்தில் வாழ்ந்திடுமே.

மாறுத்தியானந்திருவடித்தாமரைமனத்தினுள்ளே
கூறுத்தியானம்வதிறெழுத்துக் குருவருளா

வாரூதாரக்கடந்தானந்தமான அகாரத்தாலே
நீரூருமென்றதிருவடித்தாமரை நேசித்தமே. கூஎ

செகமாய்கைநீக்கிப்பின் சிற்பரமாய்கைசெயலறிய
யகமாய்கையாகியவானவம்மூல மாதெல்லாம்
சுகமானதுக்கசடசுந்தரமானசுடர்சத்தியாம் [லே
மகமானபேரொளி பாதாரவிந்தத்தை வன்னி நில்

திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல் - கூஎ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது.

கருவூரார் பூஜாவிதி-௫௦.

காப்பு.

தெளிவிதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
செனகதிலேசிவமையஞ் சேரத்தோணும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடு
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகி நாதத்துள்ளே
விளங்கிநின்றவாலைபெண் ணுதிகாப்பாமே.

நூல்.

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு வீடாகிற்
சொகுசுபெறவீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணு [த்தாள்
வீதியந்தஆறுதெரு மமர்ந்தவீடு
விளையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய்

பாதிமதிசூடியே யிருந்தகாமி
பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே.

வாமியிவள்வாலைவைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுகாமி சிவகாமிரூபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்தாலுமனதடக்க மறியவேணும்
நாமிவளைப்பூசைபண்ண நினைத்தவாறு
நாட்டியேசொல்லவென்றால் நகைப்பார்காணே.

காணப்பாயிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவமிர்தமிவளூட்டிவைப்பா
ளூன்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாமனமுரைந்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தசூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. ௬

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சமர்த்துண்டோவாண்பிள்ளைத் தானுமுண்டோ
பானென்றவர்மத்துக் குள்ளேயப்பா
பராபரையால்பலகோடி விதமுபாடி

ஓதமென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
 சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
 யுத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. ௬

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
 ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்க்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
 செகசாலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகிநின்ற
 உலகுதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மயமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
 நேசமுடனெனக்குரைத்த நிசமுங்கண்டே. ௭

கண்டதொருபூரணத்தின் மகிமைகேளு
 கால்மேலுந்தலைமாடும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
 ஆகவனுமப்புலியு மதிலேநின்று
தொண்டுபண்ணுவைவர்களில் நாலுபேர்கள்
 சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கண்டுவந்த தொன்னூற்றாறு
 கொள்கையெனக்காட்டிருந்தகுறிப்பைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மனதுவேறாய்ப்
 பலநூலைப்படித்துப்படு குழியில்வீழ்வார்

ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூத்தமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோமே. ௭

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
உனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சி
வாச்சுதடாமனமடங்கா வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்க
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூனு
கனியாகுங்கனியைக் கண்டுகொள்ளே. ௮

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கோடையிடிகுன்முழங்குங் கண்ணைமூடி
விள்ளுதற்குமனமடங்கா பூதங்காணும்
விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கன்றோர்கொல்
விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேநில்லு
வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தூனு
கண்ணைநீதிறக்காதே கருதிப்பாரே. ௯

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
   பாங்கானகாலேது வெளியுமாகும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
   நல்லபுட்பந்தானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
   ஓகோகோவதியசந்தா னென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
   ஆதிவஸ்தையறிவினா லறியலாமே. க0

ஆமெனவும்ஊமெனவு ரெண்டுங்கூட்டி
   யப்பனேஓமென்ற மூன்றுமொன்றாய்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
   நல்லவர்களறிவார்கள் காமிகாணூர்
வாமம்வைத்துப்பூசைபண்ணி விந்தமார்க்கம்
   வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமந்தியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
   சுகமுனக்குபரமசுக மருள்செய்வாளே. கக

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
   செய்குறிகள்தவறாமல் நடவேவேணும்
உய்குவாய்பெண்ணரவங் கடியாவண்ணம்
   ஊமேயென்றநடுத்தீயை யதிகங்கொண்டால்
பைகுவாயரவிஷம் புசிங்கிப்போகும்
   பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்.

ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேயஞ்சமது சொஞ்சுங்காணே,

காணாதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணாதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப்
போதமெனும்பொருள்பறிக்க வருவாள்கண்டா
வாணாலேமடக்கியிவள் ரூபங்கண்டு [ய்
மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணாதமூக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதகண்கூசங் கூசுங்காணே. கரு

கூச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிகொண்டுகொளுத்தியதை வெளிச்சம்
வாச்சமர்த்துப்பேசாதே மவுனத்தூணி [போடு
வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூடு
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ
சொல்வதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமே
தாய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே.

சொல்வதற்குயிவளையல்லா சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லாமிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்வினை யாடும்வல்லி
நாதவிநதுஓங்கார நிலையுங்காட்டி

வல்லவர்க்கும்வல்லவளாய் நானேயென்பாள்
வரம்வாக்குவேணதெல்லாம் நானேயென்பாள்
புல்லறுக்குஆயுதமும் புல்லேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்கு புகலொன்றுதே.

புகலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணுளை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டுஊர்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி
சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுகேளாய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணுளை பூசைதானே.

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுகைமுறையின் போக்கைவிட்டு
பாஷையதுமிகப்பேசிப் பாட்டும்பாடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
ஆசையதுபெண்ணுளை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவர்மத்தை பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டிருத்தாய்நினைவுதப்பிப் பேசுவானே. ௧௭

பாசை பாஷையெனக் கொள்க.

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிபேசி
பின்னுமுன்னும்பாராமல் மதமேமீறி

நீச்சென்றும்நிலைப்பென்று மேதுங்காணூர்
நிர்மூடரனேகவித சாலங்கற்று
ஆச்சென்றலதனாலே யாவதேது
ஆத்தாளைப்பூசித்தோ னவனேசித்தன்
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே. கஅ

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோட்சமில்லைசூட்சமது மொழிந்துகூடுந்
தக்காமற்போனபே ரநேகமுண்டு
சமர்த்தரிந்தாலவன்காமி யவனேசித்தன்
எக்காலம்நடந்திருநீ காலுமுன்னி
பிருந்தடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலைகாணும லலைந்தேயோடி
அழிந்துகெட்டுப்போவார்க ளறிந்துகொள்ளே

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணி
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்
மலகையதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்கான
மயக்கத்தைகண்டுளையு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறித்தவகை யறியவேணும்
நிச்சயத்தையறிந்தார்க்கு முத்தித்தானே. ௨0

முத்திதருமென் றுமனம் புத்திபற்று
  மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனை நிறுத்திக்கொண்டு
  செந்தியிலுன்றீயை கடுவில்லாங்கி
சத்தியுடனாதியந்த மனதில்வைத்துச்
  சொல்லாதமந்திரத்தின் றீயைமூட்டி
நித்தியமாலர்ச்சனைசெய் பாதம்போற்றி
  நீயுமதியுமதிமதி லதிகமாமே. ௨௧

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாத
  மருந்தாதேயந்த முறையாகாதப்பா
நிதிபெருகுமிவள்குறியே வாதமாகும்
  நிர்முடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனையறியாமல் வகாரம்பேசி
  நானேநா னென்றுவாய் மதங்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ்சுட்டுசுட்டு
  உட்பொருளைபாராம லழிந்திட்டாரே. ௨௨

இட்டகுறி நாதவிந்து ரூபங்காண
  வியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
  விதியில்லார்க்கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை
  யறிவில்லார்க்குரைத்துமனம்பாழ்போகாதே.

திட்டமாய்ப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
  சீர்பெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. ௨௧

எட்டிரண்டுமொன் றுமது வாலையென்பார்
  ரிதுதானேபதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுழிங்கெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
  உதித்தெழுந்தமூன்றெழுத்தை யறியாரையோ
கொட்டுமொருதேனுருவாய் நிற்கும்பாரு
  கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
சுட்டசுடுகாடுமது மௌியுமாகும்
  சொல்லுதற்குவாய்விளங்காய்ச் சூட்சந்தானே

சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
  சொல்லுதற்குஎங்குமாம் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
  சித்தாந்தசித்தரவர்க் கேகும்வீடு
ஓசைமணிப்பூரமதி லுதிக்கும்வீடு
  ஓகோவதிசயங்க ளுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
  அவனவளுங்கூடிவிளை யாடும்வீடே ௨௨

வீடுமடுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
  தெளியானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்
  திறமானபன்னிருவர் காக்கும்வாசல்

ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகராசிவசிவா ஸ்ரீசிவாசக்
கூடுசிறமுக்கோணப் பாங்கலாகிக்
குருகுமதிபெருகுமதி கூடுறாண்டே. ௨௧

ஒன்றாகிபிரண்டாகி விளைவுமாகி
வுத்தமியாளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
தின்றாதவிடக்கெடுத்துத் தின்னச்சொன்னாள்
செத்தசெபம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னா
பண்ணாதபணக்கோட்டி பண்ணிவைத்தான் [ள்
பார்த்திருந்துகழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணாதுமெண்ணிமன மேங்கினாளும்
எனக்கபயமேதெனவே யெழுந்திட்டேனே.

எழுந்துமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
யேகாந்தவெட்டவெளி யாகிநின்று
கொழுந்துவிட்டுவளர்ந்தெறியு மணலைமூட்டிக்
குடிகோசத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனேமுந்தியினி யநதவூரி
அரகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை
யெழுந்திட்டாரெல்லோரு மோடிப்போனார்
என்னசெய்வேன்தனித்திருந்து யேங்கினேனே.

ஏங்கினேன்மூடழிந்தே னென்கூடுமற்றேன்
என்னையுந்தான்கண்டவர்கள் சீசீயென்ன

தூங்கினேன்காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்குயாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலறிந்து மடக்கவேண்டி
வகையாகவெனக்கொருத்தி யுறுதிசொன்னாள்
தேங்கினேன்முன்னுமவன் பின்னுமாகத்
திடமெனக்குச்சொன்னதிந்த தெளிவுதானே.

தெளிவதற்குச்சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
இவனிருந்துவிளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்குநூலைவிட வேறென்றுமில்லை
முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னோம்
சுழிப்பதற்குள்சுழியிருந்த சூட்சஞ்சொன்னோம்
சொல்லாதமவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னோம்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வுறுதிசொன்னோம்
உற்பனமாய்ப்பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. ௩௦

கருவூரார் பூஜாவிதி - ௩௦.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

தொண்ணூற்றுமூன்ருவது.

இராமதேவர் பூஜாவிதி - கய

ஆதியென்றமணிவிளக்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியின் ருத்தாள்தன்
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம் [ணை
நிற்குணத்தினின்றநிலை யாருங்காணூர்
வேதியென்றவேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளங்குவதும்பூசையிது வீண்போகாதே. க

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்திருனகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியிநடுவாகி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தை யுறைக்கவேணும்
சாகாமல்சாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதுர்வட்டம்நடுகோண முக்கோணமாமே. உ

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைகன்னில்
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. ௩

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சிவவரும்ஐயுங்கிளியும் சவ்வுமாகி
முத்தானலக்ஷமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுகக்கருவும் மூன்றுகேளு
சத்தான அதன்கருவும் சிலைதனில்வைத்து
சதிரானவிதுவிபர மறியக்கேளே. ௪

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ளவுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின் சாம்பல்தன்னில்
வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பாஅடியற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்ததவசுமலை தான்குலைந்து

காண்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரியச்சொல்லுகிறே னின்னும்பாரே. ௫

இன்னமின்னங்கண்முன்சோ தினையுமாகு
மீடேறவேணுமென்று விதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்றுவயிற்கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்றூர்பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
வலுவானநூற்றெட்டு வுருவும்போடு
சன்னபின்னமரத்தடியி லிருந்துகொண்டு
சதிகாரஆணிகொண் டடித்திடாயே. ௬

அடித்தமுனைபிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
ஆனந்தவுருகுலைந்து பட்டுப்போகுந்
தொடுத்தமுதல்நாலாநாள் கண்டுதானுந்
தொகைமுடிந்துவாசசுதடா விந்தப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித் ரைத்தேன்பூட்டிதுதே வீண்போகாது
தடுத்துவிடுநகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிந்துஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாமே. ௭

ஆமப்பாஅடிதரித்த சிங்களத்தினால் [கும்
அதிசயங்காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்போ
வீமப்பாவெளிதிரந்து சொன்னேன்பாரு
விளையாட்டுயில்லையடாவிந்தப்போக்கு

சோமப்பாசத்தியுடன் தலையுமூழ்கி
 சுருக்கெனவேதியானிப்பா யாத்தாள்மூலம்
தாமப்பாசத்தியமே சொன்னேம்பாரு
 தவறுதுராபனுட வாக்கியந்தானே. ௮

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு
 தனதாறூற்றெட்டுக்குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டர்பதியெட்டுமாடும்
 அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாடும்
கோனென்றகோடிசித்து க்ஷணத்திலாடுங்
 குணமாகரேவதிநாட் செய்யனன்று
வானென்றவஷ்டமியில் செய்யனன்று
 வளர்பிறையில்செய்தவனே யோகியாமே. ௯

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
 ஓகோகோமுன்னுரைத்த மூலததாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
 யேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாச்சே
தாதிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
 தவமாகுமலமாகும் சுபலுண்டாகு
மோகிகளாய்முலசுழி பூசாவிதிபத்தாலே
 முத்திபெறசித்திவிளை பத்துமுறறே. ௰

இராமதேவர் பூஜாவிதி - ௯௰.

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி நான்காவது

நந்தீசர் வயித்தியம்-௧௨.

செனனமாம்மனிதர்தாமுஞ் செனமிக்கும் வரலாறுந்தான், பின்னுமாம்சுக்கிலத்திற் பிராணவாய்வுதான்சென்று, தின்னமாமபானவாய்வு சென்றது கெற்பமுத்தி, உன்னுமாம்ரெத்தசூத ரதுவுதான்வாய்வுவளர்க்கும். ௧

சூழ்ந்ததுசுக்கிலத்திற் சுரோணிதங்கலக்குமென்று, பூந்திடும்வியாதிமூண்டும் பொருந்தியகுமிழிபோல, ஏந்திடுந்திரளுமேனி ஈரலுந்தனிலுலர்க்குமாய்ந்த நாளிருபத்தஞ்சில் அங்குருமுளைப்போல் தோன்றும். உ

முந்தியதிங்கள்தன்னில் முளைத்ததுகட்டியாகும், பிந்தியதிங்கள்தன்னில் பிடரிதோல் முதுகுமாகும், உந்திக்குமூன்றுந்திங்கள் வுடல்அரைக்காலாகும், முந்திக்குநாலாந்திங்க ளுத்ததோர்முக்குண்டாமே. ௩

அஞ்சியெனும்திங்கள்தன்னி லாகிடும்செவிநரம்பும், பொருந்திடு மாறுந்திங்கள் பொதிந்திடு நகமேசெய்து, உஞ்சியசலமலங்கள் ஒத்ததோர் நரம்புமுண்டாம், சஞ்சமாந் திங்கள் ஏழில்யான்வருங்குணங்கள்கேளே. ௪

நரம்புடனடிசைந்து நண்ணியகுடல்கள் தொப்புள், பரந்தகாள்காங்களுண்டாய்ப் பத்திரஎட்டாந்திங்கள், சிரந்தனில்மயிறுமுண்டாய் சிக்கெனப்பிலமு முண்டாய், துரந்தர அன்னசாரம் தொப்புவில் சலம்பெருக்கும். அ

ஒன்பதாந்திங்கள் தன்னில் வுணர்த்தியமறிவுமுண்டாய், வன்புறுகெர்ப்பந்தன்னில் வருத்தநோய்பிலமுமுண்டாய், தன்பிரான்தனை நினைந்து தவமுறுங்யாயநின்று, அன்புடன்கையெடுத்தே அரும்பதமருள்வாயெங்கும். கூ

ஆரவேபத்துமாதம் ஆதித்தன் அருளினாலே, சீர்பெறுமபானவாயுசிரமதுகீழதாக,பார்தனிற்கொணர்ந்துதள்ளும்பயின்றுமுன்னறிவதெல்லாம், சேதவேமறதியாகி திகைத்துநொந்தமருமன்றே. எ

கெற்பஸ்தானங்கள்செய்ய கெணந்தனிற்சரங்கள்நாசி, விற்பெனப்பிராணவாய்வுலகத்திலேயோடுவாணும், நற்பெனயிடத்திலோடிச் சிறந்தது பெண்ணேயாகும், உற்கரவுதையுமாகில் அலியிலாக்குருடு ஊமை. அ

இப்படிச்சடலமான திதில்வீடுமன்னந்தண்ணீர், முப்பது நாழிகைத்தான் முள்ளகூறாய்ப் பிரியும், மெப்படியிரண்டுகூறும் பேய்ச்சலமலங்கலாகி, செப்புமோர்கதிரின்ரத்தம்சேர்ந்துடல்தனைவளக்கும்.

முயன்றெழு ரத்தந்தன்னில் மூன்றைக்கோடி ரோமம், துயங்தெழுந்துவாரந்தாமும்பண்டதென்ன, துயந்ததோர்சடலந்தன்னில் உப்பிருபலமதென்ன, துயன்றெழும்பித்துக்குச்சி ரெட்டும்முரிய தாமே. ௧0

செய்தாமரையுள்வேதா செப்பியவியாதிக்கெல்லாம், பையவேபடைத்த மெய்யிற் பத்தியநரம்புசோறி, துய்யவெண்பிறைச்சிமற்றுந் தொகுத்தனர்தெரிந்துமுன்னோர், ஐம்மதக்கலகஞ் சொன்னார் அயங்காதிபாதமென்றே. ௧௧

அங்குலர்தொண்ணூற்ருறும் அவரவர்கையால் மெய்தான், இங்கதிர்குறையாதாமும் இறைச்சிநூற்றுபற்றைந்து, மங்குகள்பலமாமென்பார் பாவைசோரெண்டுகண்ணுங, கங்குல்போலமுகுமாதே களஞ்சிரண்டாகுங்கண்டாய். ௧௨

கண்ணுறுநாசிமூக்கு கழஞ்சினற்கழஞ்சிநாக்கு, நண்ணுறுகண்ணஞ்சேரநாற்களஞ்சாகுமென்க, நுண்ணிறையெடும்பெல்லாம் நூற்றொரு பத்தையும்பலமொன்பார், எண்ணூறுமீரலான தெண்பலமெண்ணலாமே. ௧௩

எண்ணுமுப்பலமேமூனை யினிற்கிறுகுடலினீளம், முண்ணுமுப்பத்திரண்டு முழமெனச்சொல்லலாகும், பண்ணுமுன்தாமரைக்காய்பலம் அஞ்சுஎண்ணலாகும், பண்ணுனர்களஞ்சிபித்த யைம்புரம் பார்வைகண்டாய். ௧௪

பாய்ந்தழுக்கைமுன்னூழி பத்துமூ வுழக்கிரத்தம், ஆழ்ந்தநாணூழினூறும் அறிவிநோய் குறியாமாண்பர், ஏய்ந்தந்தாரேழுபத்தி ராயிரமவைவெலும்பைப்பின்னி, தேய்தெனவியாதியாக திறமுடன்விளங்குந்தானே. க௫

செந்தமிழ்நூலையாய்ந்து செப்புவேன் புவியிலிந்த, மந்திரத்துஞான மகாமுனிமகிழ்ந்துயீசன், தந்தனம்பதத்தைநாடித் தவருமாமுனிவர்கூற, அந்தரத்தீசர்போற்ற அருளியவடநூலாமே. க௬

வடநூலதனைமிகவாய்ந்து மகிழ்ந்தேவமுனிரிஷிகளுடன், திடமாயிதனைக்கலைபகுத்துச்செய்யும்புவியிலுவதோற்கு, அடவாய்த்தானும் பிணிமுறையும் அங்கக்குறியும்சாத்தியமும், வடமாநயனவிதிநூலை வகையாய்வழுத்தவாறிடுவே. க௭

வாரிதுஆறதென்றும் வகையிது தன்னையிந்தப் பேருமேலஞ்ஞானநீதிப் பெருகியவுலகுள்ளோர்க்கு, கூறிதாவாரிலொன்றுக் குணமிதிரானநூலை, மீரிடவிதனைநீயும் வியம்பிடயிருந்துகேளே. க௮

அறிந்தேகொள்நாடிதானும் ஆண்பாலில் வலப்பக்கந்தான், செறிந்தேமாதர்க்கிடக்கை ஜெம்பித்

துவிட்டபின்னம், குறிந்தேவந்தனிடக்கையாற் கூடமூன்றுவிரல்வைத்து, தெரிந்தேவாதமருளருபித்தம்கேட்பக்குணமும்பாரே. ௧௯

பாரேநாடி அறிந்துணர்ந்து பரமன்செயலும் பிணிமுறையும், நீரேஉடம்சலமலமும் நிறமுங்குணமும்முகக்குறியும், நாரேயிளங்குழல்மடவீர் காலநிரேகம்வயதிளமைநேரே யறியுமுகநாடி நெறிவும்தெளிவும்சொல்வாமே. ௨0

சொல்லியவுந்திதன்னில் செழித்ததோ ரெழுத்தைப்பற்றி, எல்லையிலெழுந்தநாடி யெழுபத்தீராயிரத்தில், வல்லவர்வருத்துச்சொன்ன வளம்பெறுநாடிபத்து, நல்லதோர்நாடிமூன்றும் நயந்து நீயறிவாய்ப்பாரே. ௨௧

கைதனைப்பிடித்துநீயுங் கடவுளைக் கருத்திலுன்னி, உய்வதோ ரல்லதென்றுவுத்தறி நாடிபார்க்க, மையவேதொட்டுதொட்டு படைப்பது கண்டபோதே,மெய்தனிற்குங்கள்கண்டுமேவிநீவிளம்புவாயே

விளம்பியேவாகடத்தில் விரிந்தன விதங்களெல்லாம், தெளிந்ததிவ்வாதபித்தம் சேஷ்பனங்கொள்கையோடு, சவம்பலில்ஜன்னிதோஷம் தாணுறுவாரதெல்லாம், தளம்பெறத்தெளிந்துயிந்து மனதிறுற்கருதுவாயே. ௨௩

கரிமுகனடியைவாழ்த்திக் கைதனில் நாடிகாண்கில், பெருவிரலிடையேதொட்டுப்பிடித்தடிநடுவே தொட்டால், ஒருவிரலோடிவாத மருவிரல்பித்தமோடும், திருவிரல்மூன்றுமோடிசிலேட்டும்நாடிகாணே.

அங்கையைமுறிக்கிநெட்டி அடவுடன் மேலே வாங்கி, செங்கையாக்பகுத்துநாடிமெள்ளவேயோடுமாகில், மங்கையேவாதமென்று வனத்தினுலுரைத்திடாயே. ௨௫

உத்தறிநாடிநொந்து வுயர்ந்ததுப் பதறியோடும் பித்தமாம்நாடியென்றே பிசகறவறிந்துக்கொள்மின், மெத்தவேயிரண்டொடிங்கி விறகெனத் தெறிக்குமாகில், சுத்தமாஞசிலேற்பமென்று சொல்லுமெய்ஞ்ஞாலமீதே. ௨௬

ஞாலமேயுடலந்தன்னில் நயப்பிணி யில்லாதர்க்கு, காலமேவாதமோடும் கடும்பகல்பித்தமோடும், மாலையிலையமோடும் மென்னவேமகிழ்ந்து நாளும், சாலவேவைதியோர்கள் தாமிது தெளிவார்தாமே.

தெளிந்தவர் கைக்குள்நாடி செய்யவெள்ளரிக்காய்தின்ன குளிர்ந்திடில்வாதமாகும்குலவியவறையோடென்ன, விளங்கியமேனிதானும் வெச்சனில் வளம்பெறத்து, வரைப்பூண்டுவழுத்திடுஞ்சேஷ்டமென்றே. ௨௮

ஷேபமுமுதித்தபோது நித்திப்புநாவிற்றோன்று ம், மேஷ்டியாய்க்கசப்புமீவ பெருத்ததுபித்தமா கும், ஏஷ்டியுபுளிப்புமீற எழுந்ததுவாதமென்க, நாஷ்டமுத்தி தனையெல்லாம் நயம்பெறநாடி செ ப்பே. ௨௧

செப்புமாம் தன்னியவாதம் தீயதுக் காற்றைப் போல, பித்தமாமுற்பவித்துச் சிவநனது ஜடலந்த ன்னில், ஒத்தபல்நீலமொத்து வுடற்கரிவுப்பதா கும்,நெற்புறயிதனையெல்லாம்நிலையறயறிவர்தாமே

சித்திரைவைகாசிக்குஞ் செழுங்கதிருதையந் த ன்னில் அந்தமாம் ஆனிஆடி அற்பசிக்கார்த்திகை க்கும் மத்தியானத்திற்பார்க்க மார்கழி தைமாசிக் கும், மூத்தகன் கிழக்கு மேற்கு விழிக்கின்ற நேரந் தானே. ௩௧

தானதுபங்குனிக்கும் தனதுநல் லாவணிக்கும், வானமாம்புரட்டாசிக்கும் அர்த்தராத்திரிற்பார்க் க, தேனெனமுன்றுநாடித் தெளியவேகாணுமென் று கானமாமுனிவர்சொன்னார் கருதியே கண்டுப் பாரே. ௩௨

நந்தீசர் வயித்தியம் - ௩௨.

முற்றிற்று

கடவுள் துணை.

தொண்ணூற்றி ஐந்தாவது

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச்

சூத்திரம் - ௩எ.

அம்புலியாடுங்கண்டன் யானைக்குஞ்.செந்தூர நேத்தி, வம்புலிமாதுமெத்த வள்ளவேவெம்மான், கொம்புலிளழுதுங்குன்றை குடங்கையர்மோதகத்தின் சம்புலிங்கீசன் தந்தசரணமென்பணிகுவேனே

பணிந்துமேனந்திஎன்போன் பகர்ந்ததுமுன்னூரைத்தள்ளி, கனிந்தனன் அன்பதுக்குள் காட்டிய விரிவைத்தள்ளித், துணிந்தனவாயைவிட்டுச் சொல்லினேன் முப்பத்தஞ்சில், மணிந்தநல்சதாசிவமும்சத்தி மகிழ்ந்திடவிண்டுபாரே. உ

பார்திடவிண்டேன் பொல்லாப் பாவியாம்சிவத்தின்கூரை, கார்த்திடமிதப்பதாகக் கழன்றிட்டேன் வாய்க்கெட்டாமல், சார்ந்திட்டேன்சண்டீச நாதர் தறலறமானமூல, மார்த்திட்டேனுந்தனுக்காய் சொன்ன மறைப்புள்ள நந்திநூலே. ௩

நந்திநூல்நாலாமூன்றும்நவின்றனென்பன்னிரெண்டில், அந்தமாமுடியைக்காண அளித்தஅன்னூ

றுஞானச், சந்தமாமூலமான காரணமாபிரத்தில்,
பந்தம்விட்டுஞானப் பதம்பெறுவோர்க்குத்தாமே

தாமென்னுந்நூல்காணச் சாத்துவோர் சத்தகா
தா,யாமெனச்சூக்ஷங்கண்டாய்வாதமானந்தியென்
று, நாமென நூல்கள்தோறும் நாட்டியேவாருசூட்
சம்,சாமுனங்காணவேனும்சண்டீசர்நந்திவாழ்வே.

வேறு.

வாழையென்னுல்பொல்லாத வார்த்தையப்பா
வாயடக்கம்வேணுமையாபற்பம்வேணும்,தாழைமீ
டாகுலம்வெந்த வாளதாகும் தப்பாதுசாபமெத்த
சண்டீசனுதா, மோழைபடுங்குடிகெடுக்கும்வுள்
ளொணுதுமொழியவெண்ணுமொருவருக்கு முகங்
காணுது, பாழையிடயிடமறியா வாழைநாமம் பக
றுகிறேன் அதின்பெருமை யுந்தனுக்கே. சு

பயமெனவேநாவடங்கிகேளுகேளுபச்சைகள்ளி
செவ்வந்திபதாக்குப்பி, மயமெனவே வெள்ளையம்
மா மஞ்சளத்தான்மகிமையடா ஐவரிடமகிமைமெ
த்த, சுயமெனவேயவர்வாழும் நாட்டிலெங்கும்,து
லங்குமப்பாமங்களங்கள் சுபமேயாகும், நறமென
வேயவர்களில்லாநாடுபாழுநாதாந்ததேவிமாா நட
னங்கேளே. எ

கேளப்பாபச்சைகன்னி மூலிநாமம் பிரித்திட்டா ர்நாதாக்கன் அநேகநாமம்,நாளப்பாசெவ்வந்திக்கு மறியாதே நடத்திட்டான்போகமவன் நடுக்கமாச், மீளப்பாமாரணமும் முடித்துவேதைமூலமென்ற தொழிலுக்குமாதியாச்சு, பாளப்பாயவளாட்டம் மெத்தவுண்டு பஞ்சான்னிக்கிளையவளாம் மூத்தா ள்பின்னே. அ

பின்னென்றகருப்பியடா கண்ணுகண்ணு பேசவ டாவாயில்லை பிறந்தாளாத்தாள், பண்ணென்றபா ருக்குளவளுதித்து மாய்ந்தவர்கள் கோடியுண்டு ம றப்பைக்காணுற், சொர்னகிரியான்முடியில் வாழு மங்கை சொல்லவடாஅவள்பெருமை சொக்கிப் போகும், என்னென்றுசெல்வனப்பா மனம்வேறுச் சு எடுத்துட்டேன்எமனுலகம்எனக்கேயாச்சே. கூ

ஆச்சென்றகும்பமுனி வெள்ளையம்மாள் அடிப் பிண்டம்அண்டமுடன் அவளைப்பற்றி, தோச்சப் பாகாவியத்தில்பகர்ந்தர்மம்தொல்லுலகோர்காணு ர்கள் துலாங்கப்பூட்டை, பேச்சென்றுவவள்ளையு ப்பாய் காதநீருய்பிருட்டியால்முடித்துவைத்தாள் மூன்றினுலே, காச்சப்பாபழுத்தேறிக் கசிந்துவிட் டார் கனகமென்றயகத்தீசன்கருவதாமே. க0

தாமென்றகளமந்திரி வடனுல்தன்னில்தானிருந்தா ன்மஞ்சள் கன்னிக்கருவினுலே,போமென்றவாகட

த்துக்காதியாச்சுப் பொல்லாத பலநோய்க்கும் பூரணமேயாச்சு,நாதமென்றபிண்டகரு அண்டமாகும் ஞனிலத்தில்லுதித்தநல்ல மூலியாகி, நாமென்றே சொல்லவில்லை ஆத்தாள்பாதம் நம்பியுனக்குரைத்திடவே நயந்துகேளே. ௧௧

கேளப்பாசண்டீச முனியேநீதான்கெர்வித்தால் வாயதுதான்கெடுதியாகும்தாளப்பாவாதிதிரிவிண்டேனையாசண்டாளர்க்கு வாய்க்காது சாதிதேறும் நாமப்பாயெறுதல்போ மனதையேத்திநாவடக்கிமவுனமுத்தால்நடனமாகும்,பாரப்பாபோவதில்லைஉனக்குரைத்தேன்பராபரிதன்பாதந்தான் பகருவேனே. ௧௨

பகருவேன்பஞ்சகன்னி தன்னில்பங்கை பச்சைநிறதாள்மகிழும்பதுமரூபி, சிகருமொருகருவாவை கடுத்தநாமம் சிதம்பரமேநாளாகும்தீபமாகும் பகருகிறேன் அவள்வாழ்வை உனக்குவிள்ளாச்சத்தியமேநிலையாகசுமதாகும்உகருகின்ற யிதின்பெருமை விண்டையானல்ஓகோமுடியாய்ந்து உதவர்தாமே.

தாமென்றகருவாழை யக்குமெத்த தப்பாறுஉயரமில்லைசாணுலாகும் வானென்ற அதிரண்ட அண்டமாகும்மகத்தான அதின்பிண்டம் பிண்டமாகும், நாமென்றதின தசைதோல்நரம்புநிணமேயாகும்

நல்லஇலைத்தண்டுகாய்நூலேயாகும் வேமென்றவே
தைக்கும் ஆதிமுலம் வின்மயமாவிள்ளாதே விளம்
புவேனே. ௧௪

விளம்புகிறேன்கன்னிக்கோ வயதுகேளு இன்ப
முள்ளயூட்டுத் திங்களுக்குள், களம்புகின்றவயதா
ரிக்கருவுதிக்கு கண்மனியேகண்டறிந்து னெட்டில்
மாய்த்து நகம்பிறலேயண்டத்தை யெடுத்துச்சிவி
நாயகமேகுருதியுடன் யிடித்துப்பாண்டம், விளம்
பெறவேமேல்மூடி ரவியில்வைத்து மகத்தானதேவி
யைநீ தியானிப்பாயே. ௧௫

தியானிப்பாநாள்மூன்றில் பூர்க்குமுப்பு நலமாக
வேவளித்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, தியானிப்பா
யண்டதிப்பிபண்டிதாக கிளம்பிடுவாய்திரிகடுகு சு
க்கேலமஞ்சள்,மியானுப்பாய் அண்டதிப்பிக்கிடை
நாலாக அவ்விடையாமிம்மருந்தே அரைத்துநீமே
மைச்சி,நியானிப்பாய்ரசம்விட்டே யாட்டிமைபோ
ல் நிழலுலர்த்திமீளவே நிலத்தோற்கியே. ௧௬

அண்டகுளிகை.

ஈண்றிடுவாய்ஜன்னிமுதல் பலதோஷத்துக் கிம்
மருந்தைநலத்துன் சிறந்துலூட்ட, மாய்ந்திடுமேப
த்தியங்கள்பதமேயல்லாமற்றொன்றுமில்லைஎப்பின்
மகிமைகேளு, சாய்ந்திடவேஉப்பாலே யப்பாயெல்
லாம் சாயுமேகாந்தகிரித்தங்கமாகும், பாய்ந்திடு

மேயுப்பாலே மூலியெல்லாம்.பதப்பட்டிங்கியாடுமிந் தப் பாருளோர்க்கே. ௧௭

பாருள்ளோர்க்காணுதப் பொருளைக்கேளு பாழ் போகஅண்டத்தின் சிரத்தைகொண்டு, நீருள்ளப் புளித்தமரம் காயினேடே நீமகனேசீவியிட்டசிரத் தைச்சேர்த்து, காருநிகல்லுரலில் இடித்துச்சட் டி களும்புடனேகதிரதனைகாணுமல், வாருள்ளமதி சோனை யதனில்வைக்கமகத்தானயேநீறும் வருகு ம்பாரே. ௧௮

பாரப்பாஜெயநீரின்பெருமைமெத்த பாஷாணத் துரிசிலங்கம்சாரங்கட்டும், ஆரப்பாகைம்முறையா ய்க்கிராசமிட்டு அப்பனேறவியிலிடத் தீயாம்பானை காரப்பா மான்கட்டி கல்லாதானுல் கண்மணியே யதின் தலைப் பிண்டத்தாலே, தாரப்பாகெற்பவிதி வேளைகண்டு தாய்த்தலையைத் தரித்துபிண்டம்கீ ணிப்போடே. ௧௯

கீணியேபிண்டத்தை யெடுத்துமெத்த கிருபையு டனதைநசித்து மொத்தைப்பண்ணி, ஊணியேமு ன்சரக்கையதற்குள்வைத்து உத்தபிண்டரத்ததா ல்சீலைசெய்து,ஆணியேநவமாகசீலையிரம் அப்பனே கோளியிடப் புடத்தைப்போடே, பாணிபோனைய ரைநீராம் பூர்க்குமூப்பூர்க்குமுப்பூபாமுணக்கு வே றில்லை பரம்நீயாமே. ௨0

பரம்ரீயாம்வேதைபலம் பத்துக்கொன்றும் பரி கொள்வதாம் பகர்ந்தநந்தி, சரம்ரீயம்யோகவான் ரீயேயாவய்ச் சண்டாளர்க்குரையாதேதப்பிப்போ கும்,அரன்ரீயேஆதிகுருவாகச் சொன்னேகிலத்தி லதியாகவிம்மூலிமார்க்கம், கரமணியேசரணமெ ப் பணிந்தோதிவிட்டேன் சண்டீசாநாவிழுந்து சா த்தினேனே. ௨௧

சாத்தினதோர்முனிவரெல்லா மிம்மூலிக்கொண் டுதான றிந்துக்கருவழலையென்றோதிவிட்டார்,மாத் தினதோர்யாவருமென் னூலைத்தேர்ந்து மரைப்பரி யாகக்கேட்டவரோ வழலையென்று,கூத்தியாராசை யினால்பெண்டைனீக்கும் குடிகேடகேடதப்பாவழ லையென்று, நேத்திரங்களுள்ளவனே காண்பானிந் தநிசமானகருவாழை வழலைத்தானே. ௨௨

வழலையென்றசெயரீரி லிங்கமாகும்வாழுவென்ற மெழுகாகும் சுடரில்காட்ட, மழலையென்றச்சூதம துஜெயனீரில்காட்டா மாட்டுவார்லிங்கத்தில் சுட ரிலேறும், தழலையென்றமும்மூர்த்தி சத்தியாலே னடங்கிமெழுகாச்சுசதமும்பொன்னும் கடலையெ ன்றநவமுபூய தற்குள்ளாச்சுக்கனகமிதுகொவ்வா கருத்தாய்ச்செய்யே. ௨௩

செய்வதோரிம்முறையைப் பாசமாக செயலான புத்தியுடன் செய்வாயானல், வையகத்திலுனைக்கா

ண்போமில்லைகண்டாய் மாதவனும்யாதவனும் மற
விகூட,கைவனெச்சிவசமயங்கைகாட்டாள்சாதாக
பூரணமே,சர்ந்துநிர்க்கும்வயமெறநாபிவீடு மங்கே
யாச்சூமகத்தாநந்தியென வாதமாச்சே. ௨௪

ஆச்சென்றுமகிழாலே யின்னங்கேளுஅப்பனே
நாலாகும் சாதிவாழை,போச்சென்றமஞ்சளிடவா
ழ்வேலன்றும், புவிமீதுவழங்குதப்பாபோதுமாந்த
க்,காச்சென்றகாய்பழமும் அண்டம்பிண்டம், கதி
ரிலையும் கரியாச்சுகாணுசூட்சம், மாச்சென்றபல
நோய்க்கும்வாய்வுமாகும்,மகத்தானசாரசாரமதனு
லாச்சே. ௨௫

மதமானபொன்வெள்ளித் துலக்கிவைய்க்குமா
டபடிகாரவங்கே விளைவுகாணுர் சதமானமஞ்சளி
டவாழைதண்டில் தானுச்சுகறிவுப்பு காரசாரம்வி
தமறியாமுடர்களோமுலிகேடிவிடுபட்டுக்கெட்டா
ரோ டிணங்கவேண்டாம், பதமிகமாயானுரைத்த
வாக்குப்பொய்த்தால் பாழாச்சுபரலோகம் பந்து
போச்சே. ௨௬

போச்சென்றுயெண்ணுதேசவுமியத்தில்புகன்றி
ட்டகும்பமுனிப் பொருளைக்காணுர், வாச்சென்ற
ஞானகவியத்தில்விள்ளும் வகையாகும்பரபாஷை
யாய்க்காண்டம்பாரு, மாச்சென்றயெந்நூலை மறை
போன்றல்லோமறைந்துசொன்னுர் நூல்தோறும்ம

னதைவின்டேன் தாச்சப்பா ஐந்துவகை சாதிவா
ழைதள்ளிவிட்டுமஞ்சவென வாழைததானே. ௨௭

தானென்றமானிடரோசாதிநாலுதப்பாதுசித்தி
னியாம் பேதநாணியாம் பேதநாலு, மானென்றவா
ழையிலே சாதிநாலுமைந்தனேகருவாழைச் சித்தி
னியேயாகும், பானென்றவெள்வாழைசங்கினியே
யாகும் பற்பனியாம் செவ்வாழைபச்சைவாழை,
யேனென்ற அஸ்தினியே யாகுங்கண்டாய் இதை
யடக்க சாதிஉள்ளோர்க் கிணங்குமாமே. ௨௮

ஆமேதான்சித்தினிக்குச் சித்தினியோன் காண்
பான் அப்பனேபற்பனிக்குபற்பனிபோன்கான்,வா
மேதான்சங்கினிக்குச் சங்கினியோன்காண்பான்,
நாமேதான்சொல்லிவிட்டோம் முன்னேசொன்ன
நலமாகப்படிநடக்கும் நாடிப்பாரு, ஓம்நமசிவாய
வென்ற மூலமோதவோங்குமப்பா நால்ஜால்க்குண்
மைதானே. ௨௯

தானென்றஅண்டத்தில் பெட்டெட்டுங்கட்டுச
மத்தாகமுன்னூரைமதிலுங்காணூர்,வேனென்னற
இந்தப்பத்தஞ்சில்சொன்ன விஷமானமுவிங்கைபு
ரிதோஙேயோகாணென்றவயர்வளர்க்க வெளிவிடு
ப்பது நந்திகுலமழியுங்கேணே, நானென்று நீயெ
ன்று மறியவொண்ணாதாந்த
திடாதேரகசியத்தை நவின். ௩0

நவின்றிட்டால் சாதிதப்பி பலி யாதேடும் தான்வருத்தமெத்தவுண்டு தவரும்னூலு, புவின்றிட்ல்சாதிகண்டு யாதிமன்னன் புணர்-இ-உ-வாவென்றுறூற்றெட்டுமோதி, நவின்றிடவே இதனைச் சாதிகண்டுக்கட்டாகும் வகைத்தொழிலைக் கண்டுகொள்ளுபவின்றிட்டால்பரலோகம் சித்தியாகும் பகருகிறேன்வாழையுட பருவங்காணே. கக

காணவேகருவாழை நான்குஜாணும்களங்கமில்லா வெள்வாழை முழுமேநாலாம், லூணவேசெவ்வாழை முழுமேபத்தாங் யணக்கமுள்ளபச்சையுட வாழைமூணும் பூணவேமுழமூணும் சாதிவாழைப் பிரித்திந்தப்படியாகும் வேதைகோடி, நாணமேயத் தவர்க்குத்துலங்குமிந்த, நால்சாதிக்கண்டவனே நாதனுமே. கஉ

நாதனும்என்றால் வாக்கின்படிநடந்தால்நாயகனுய்ப்பரமபதம் னுடாம்காணி, வாதமாம் அண்டத்தைக்கிருஷ்ணபட்சம் வளர்புறையும் தேய்நாளில்சோமநாளாம், பூதமாம்வெள்ளியோன் புகன்றவேளைப் பொழிசோணைக்கண்டதினை பூட்டிடிவாணை, சாதநாய்சதாசிவமே சத்தியென்று தாக்கிடுவாம்பிண்டவெள்ளி சமயம்பார்த்தே. கங

பார்த்தெரிந்ததலைப்பிண் டம்பூவிரியாதப்பே பாச்செடுப்பாய்தலைவெட்டி பதனம்பண்ணு, காத்

திருப்பாய்அவளுடலைத் தண்டத்துண்டாங் கன்மா, னபாண்டத்தில்குருதிபோடே,சேர்ந்திடுவாய்மது பாண்டம் பவள்ரோமனீணத்தை யெல்லாம்சிவசி வாகன்னிமறமாண்டுபையோ,பேர்த்திடுவாய் அண் டமென்றநட்டைதன்னை பிறிட்டமேலறத்த மயில் தாக்கே. ௬௪

தாக்கிடுவாய்அண்டத்தோல் சீவிக்காட்டிதண் மையுள்ள முட்டையைநீ பாணத்திட்டு,வாங்கிடுவா ய், அண்டசிறம் வுப்புக்கூட்டும் வகையானயிலைநற ம்புவியாதிபோக்கும், சாக்கிடுமேஅண்டத்தில் வே தைமுன்னுரைத்த படிநீநடந்த லடங்கிப்போச்சு, தேக்கிடுவாய் பிண்டத்தில் எல்லாம்நீரும் பிழிந்தக லைகவசமிட்டும் பூட்டுக்காணே. ௬௫

காணுவாய்யிதினால் யெல்லாமாளும் கன்னி உன்னைவிட்டிடையாள் கருத்துவேணும், பூணுவா ன்மொழிந்தனந்திமதிகையப்பாறுத்தில்பிரிவாக்கி னுலும்வகைபிரிந்தறாலே, உண்ணிவாயதில்தேர்ந்து வெளியிடாதே ஓ-கோ-கோ-உனக்காக உரைத்தே ன்தப்பூநாணிவாயயென்சானும்ஒருஜானும்நாட்டி னுல் னந்திகுரு சாதிப்போமே. ௬௬

போச்சுதென்றும் வாச்சுதென்றும் பொங்க வேண்டாம்பொய்யரையாப்புகலாதே புத்திகெட்டு -வாச்சுதென்றும்பூசினியின் கொடிபோல்தாங்குக

ண்டிறினீநந்திமதி கைம்பாநூறி, வச்சுதனக்கதனு
லேவசனித்தேயான் வாயடக்குசண்டீசா வறுமை
போக்கும், பாச்சுதுனக்கிதனுலே னந்திவாய்வுபற
ம்பொருளைபெத்துமிகப் பலிற்றுவாழே. ௩௭

நந்தீசர் முப்புபிரணவச்சூத்திரம் - ௩௭

அன்பதுக்கு சுருக்கம் - ௩௮.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

தொண்ணூற்றி ஆறுவது

சகலவிஷத்துக்கும்

நந்தீசர் குளிகை - அ.

சீர்பெருகுமனோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதாவென்று மவர்சிஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றுங்
கைலாசபோகர்தான் றமையனென்றும்
பேர்பெருகும்சின்மயத்தின் கருணையாலே
பேசிவைத்தாள்சரஸ்வதியென் னாவில்தானும்
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞான பொருளேநந்தி
யெடுத்துரைக்கக்கணபதியுங் காப்புத்தானே. க
தானென்றவிஷக்காறி கண்டபேயும்
சாதகமாய்சிற்பரியும் துருசுமாகும்
கோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காயமது பாலாலாட்டி
தேனென்றமகரவிந்து பாலாலாட்டி
சிக்கவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே. உ
போகுமேகருவேருந் துங்கிவேரும்
புகலானவூர்க்காளி தனையுங்கூட

சாருமேநற்சுள்ளி நற்கன்னிதானும்
சாதகமாய்நாறியது முசக்காதுதானும்
ஏருமேஅப்பைதுருவமுலிதானும்
இருள்வளத்திகளிப்பூச்சு காயந்தானும்
வாருமேபழச்சாற்றிற் குளிகைசெய்தால்
மைந்தனேபில்லுயது போகும்பாரே. ௯

பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாங்கானகாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாகாவளைபின் சிற்றரத்தை
அப்பனேகடைக்காயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவேலிப்பருத்தி தனைச்சாறுவார்த்து
விட்டரைத்துக்குளிகைதனை செய்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளைபினி நூற்றெட்டுந்தான்
மைந்தனேகுளிகைகொள்ளப் புகலக்கேளே. ௰

புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதஎலி புலியின் சிலந்தானும்
நிகலுகிறேன்கதிர்வாதம் தன்னிலப்பா
நிலையாகஅதைபெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்நாகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
சாப்பிட்டாலென்கடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்து
அறிந்தவனேவயித்தியந்தா னுருவானே. ௧

ஆருமேயெல்லிவித்து கிளாக்காய்வித்து
அப்பனேஅகண்டப்பரல் விட்டு ஆட்டி

தாருமேகுளிகையது ப்தனம்பண்ணி
  தப்பாமலொருகுளிகை யுரைத்துப்போட்டால்
போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
  பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீருந்தீரும்
  மைந்தனேபன்னிரண்டு குளிகைகேளே. ௬

கேளப்பாவசீகரந்தான் லோகத்துக்குங்
  கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாக்கொல்லி பிராமணியுங்கூட்டி
  நலமானபிராமனிட நசனத்தந்தும்
தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
  சாதகமாம்சிவயநம அங்-கிலியும்உரீம் சியவென்
வாளப்பாசொல்லுமே திலர்தமிட்டால் [று
  மைந்தனுமேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. ௭

ஆச்சப்பாபரங்கிசில வகீரிதானும்
  அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
  மூன்றுகவேகினித்து லறிந்து வறிந்துபோடு
வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
  மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
நாச்சப்பாதிலர்தமிட லெல்லாஞ்சித்தி
  நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. ௮

நந்தீசர் குளிகை - அ.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது.

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - கஉ

கேளப்பா ஓம்ஸ்ரீரிகங்கென்றுந்தான் கெடியா
கமூலத்தில் கும்புத்தாக்கால், வாளப்பாபழந்தேங்
காயவல்வடைகள்தோசை,வளமாகவிக்கினற்குப்பு
ஷ்பபரிமளங்கள்சாத்தி, நாளப்பாமனதடங்கித்
தோத்திரஞ்செய்து நலமானவிக்கினரைப்பூசித்தா
க்கால்,ஆளப்பா யாசீர்வாதமிவாரையா அப்பனே
விக்கினரைப் பூசைசெய்யே. க

செய்யப்பாவிக்கினர்தன் பூசைசொன்னேன்
செயமானஷண்முகவன் பூசைகேளு, வையப்பா ச
ங்வங்கங்சரவணாயாமென்று வளமாகஅணுகதத்பூ
சைபண்ணு,மையப்பாபுஷ்ப பரிமளங்கள் கொண்
டுனமந்தனே தூபனைவேத்தியங்காட்டி, கையப்பா
கனகசபையதிலேபுசி கண்மணியே சண்முகத்தை
வரங்கள்கேளே. உ

காணப்பாஆதார புசைசொன்னேன் கண்ம
ணியே சிவபுசைசொல்லக்கேளு, வாணப்பாநமசி
வயசிம்ஆம்மென்று, வளமாகப்புரணத்தி லிருத்தி
க்கொண்டு. ஆணப்பா தூபதீபனைவேத்தியத்தோ

டெ அப்பனே சதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ, மா
ணப்பாநீகேட்டதெல்லாமீவார் மைந்தனேசிவத்தி
னிடமகிமைக்கானே. ௩

தானானசிவத்தினிட புசைசொன்னேன் தண்
மையுள்ளசத்தியுட புசைகேளு வானானபிம்மென்
றங் கும்பகத்தில் வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்
நின்று, ஆனைகதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து அ
ப்பனேபால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து, மானானதே
வியைத்தான் தோத்தரித்துமைந்தனே சாஷ்டாங்
கஞ்சரணம்பண்ணே. ௪

பண்ணப்பாயென்னவம்மா வென்றுகேளுபல
விதமாம்னீதெடுத்ததெல்லாவெய்யாம், அண்ணப்
பாயென்றுவவள் சொனனார்போதும் அப்பனேய
டபரத்திற்பலிக்கும்பாரு. வண்ணப்பாசத்தியுடபு
சைசொன்னேன் வளமானசிவத்தினுட புசைசொ
ன்னேன்,கண்ணப்பாவிஷ்ணுபுசைசொல்லக்கேளு
கண்மணியே மங்-நங்-சிங்கென்றேத்தே. ௫

ஏத்தப்பா புஷ்பபரிமளங்கள்சாத்தி என்மக
னேகதம்பகஸ்தூரிசாத்து, வாத்தப்பாசங்கீதத்து
டனேபுசிவளவானவிஷ்ணுவுக்குப் புசிபுசி, போற்
றப்பாமனதடங்கிப்பத்தியாரப்போற்றவேவிஷ்ணு
வவர்கேட்டதெல்லாம், ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின்சு
சை சொன்னேன் அரகராகெஜமுகவன் புசைக்
கேனே. ௬

ரேசகபூசை.

பாரப்பாரேசகத்தின் பூசைகேளு பண்பான் ரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி, ஆரப்பாநைவேத்தி யங்கும்பகஞ்செய்து அப்பனேரேசகத்தில் மன தைநாட்டு, வாரப்பாமனமதுதான் ரேசகமேயாச் சு வளமானரேசகந்தான் வசியமாச்சு, நாரப்பாரே சகத்தின் பூசைசொன்னேன் நலமான பூரகத்தின் பூசைக்கேளே. எ

பூரகபூசை.

கேளப்பா மணிபூரகத்தில்மைந்தா கெடியாக யிம்மென்று கும்பித்தேத்து, வளமான பூரகத்திற் றோத்திரம்பண்ணி வாளப்பாவேண்டிய வரங்கள் கேளு, வளமாகவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு, ஆளப்பா பூரகத்தின் பூசைசொன்னேன், அப்பனேகும்பக த்தின் பூசையாமே. அ

கும்பக பூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் ஊம்மென்றுநாடி அப் பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து, வாமப்பா பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து வளமான கும்பத்தை மனதால்வேண்டு காமப்பாகும்பத்தைவரங்கள்கே ளு கண்மணியேவேண்டுவர மீவாரையா, நாமப்பா சூரியன்றன்பூசைக்கேளு நலமாகமங் சிங்கென்று சொல்லே. கூ

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பாசூரியனிற்கும்பகமேசெய்து சொ ற்பெரியபூசை நைவேத்தியஞ்செய்து, அல்லப்பா

சாஷ்டாங்கசரணஞ்செய்து அப்பனேதோத்திரஞ் செய்கும் பத்தைமல்லப்பா, அஷ்டசௌபாக்கிய மீவார் அகத்தியன்றுகும்பத்தில் வரங்களீவார், வல்லப்பா சூரியன்றன்பூசைசொன்னேன் வளமான சந்திரன்றன் பூசைக்கேளே. க0

சந்திரன் பூசை.

கேளப்பாயங்நங் கென்றுகும்பி கெடியாகப் பால்பழங்கள் பாயாசம்வைத்து, ஆளப்பா தூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து அப்பனே சந்திரனைத் தோத்தரித்து, வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனுமின்று வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு, நாளப்பா வேணவர மீவாரையா நலமான சந்திரன்றன் மகிமைப்பாரே. கக

சனி பூசை.

பாரப்பா சனிபூசை சொல்லக்கேளு பண்பானவங்கென்றுஞ் சிங்கென்றுந்தான், நாரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு நலமாகத் தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ, வாரப்பா தூப நைவேத்தியத்தோடு வளமாக தோத்தரித்து பானஞ்செய்து, ஆரப்பா வேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு அப்பனேயட்சனத்தி லீவார்காணே. கஉ

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - கஉ.

முற்றிற்று

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி எட்டாவது.

நந்தீஸ்வரர்

பிரணவச்சூத்திரம்-கரு.

அடியவள்தடியருகி ஐம்புலன் ஐந்திலொன்றாய் படிமிசையாவத்துக்கும் பரம்பொருளொன்றொன்றாகி, வடிவினில்வடவதாகி வான்புவிக்கோர்வித்தாகி, கடிகரிமுகமதானக் கற்பகக்களிறைப்போற்றும். க

போற்றி முன்னுவடங்கிப் புஜண்டர்தன்னருளினாலே, சாத்திரன் னூல்கள்சூட்சம் தான்விள்ளுதற்காயிந்த மாத்திக்குமாணிபோலும் மறைப்புள்ள னூலில்பூட்டே, வீத்திடும்திரவுகோளாம் விண்டிட்டேன் சண்டீசர்காணு. உ

காணுதற்குரைத்தபுட்டைக் கண்டுணர் என்னூல்தோறும், வானிவிண்ணுள்ளமட்டும்வகுத்தாலும் வாறுதுவோர்சிந்தையோர்க்கும் பாணுவைநம்பிக்காட்டில் பரிகொடுத்தவர்போலாகும், நாணுநாவடக்கப்புத்தி நற்குணமுடையோர்காண்பார்.

காண்பதற் கிந்நூல்வேணும் கருத்துக்கென் மூன்னூத்தோடுமூன்று புன்றதைப்பார்த்துத் தே

ர்ந்துப்புட்டுக்குமிதான் சாறுபுத்தி வாணபற்கெ
ன்னவேணும் வகுத்தநல்மூலி யஞ்சிப் புண்பதற்
கொன்றை நீக்கிப்போலிவிரும்நாலுங்காண்பாம்.

பாய்ந்திட மூலிஒன்றைப்பகுத்த நன்னூத்தி
லொன்றே, வாதிடவாகாதப்பா வாசுச்சிடுநெருப்
பேயாகும், மாய்ந்தவற் பிறந்தாப்போலாம் மக்க
ளேகருவாமைகாண்போன், சாய்ந்தநூல் படிக்கா
ண்பாரும் மாத்துள்ளோர்க்குறைப்பேன்கேளே.

கேளுநான் குரைத்தவாமைக் கின்பமாம்பச்
சைவாமை, மாளுமுன்றேன் றில்மைந்த மாமக்கரு
பத்தாள்காணுன் வேளுநல்வெள்ளைச்செவ்வி விரு
ள்பிருவர்ஜாதிகண்டு சூளுநல்லிருவராலேத் துலைக்
கிடவிருவைக்காணே. கூ

வே று.

காணுவாணுரைத்த சூக்ஷமப்பா கண்மணியே
சண்டீசர் கற்பிக்காணுர் புணுவாய் யிருசாதி தன்
னிலொன்றைப் புண்ணியவானீயாகில் புகலக்கேளு
ஆணுவாயண்டமென்ற கட்டைதன்னை உத்தியுட
தனைப்பேத்து சீவித்தள்ளி நாணுவாம் யிருபிளவா
ய் பிளந்துமைந்தா நடுவிருக்குவலமுடக்கு கருவை
க்கேளே. எ

கருவென்றவெள்கருவைப் பேத்தெடுத்துக்க சக்கியதைப்பாண்டத்தில் கல்ச்சுண்ணம்பலம்போ ட்டு, உருவென்றபானத்தைப் படிகாலப்பா உத்த மனேசுயம்பான பாலைவிட்டு தரும்பானசாரமோ பலமைந்தையார்தப்பாமல்பொடித்திட்டு சாத்திலா ட்டி வெரும்பானறவிதனிலே வைத்தாயானல் வி ளம்பிவரும்செயநீரின் பெருமைபாரே. அ

பாரப்பாஜெயநீரை யிருத்துக்கொண்டு பாங் கானகல்லுப்புக் கட்டிஒன்றை, நீரப்பாசெயநீரில் கிராசமிட்டால் கிளைத்துவருமைந்திலப்பாகதிரோ ன்போலாம், தூரப்பாஅந்தஉப்பை மாய்க்கவென் ருல் சொல்லவும் வாய்க்கூச்சுதப்பா சுந்தரியாள் சாபம், மாறவப்பாதலைப்பிண்டங் கொய்துரித்து மைந்தனேமைந்தனேற்சித்துரெத்ததீனத்தில்நீரே

நீரப்பாகட்டியுப்பைநடுவில்வைத்து செய்மக னே கன்னியிடக்குருதிசீலை, வீரப்பாகவசமிடடு கெஞம்பிடமேபோட விளைந்துகதிரவன்போலாம் வினைகள்போச்சு, ஆரப்பா என்போலே விள்ளப் போருர் ஐயையோவிண்டனப்பா ஆடுஆடு-காரப் பாசெந்தூரத்தாலேவித்தை கணக்கிட்டு எள்ளள வாய் காட்டியாட்டே. கூ

ஆடுவாய்செந்தூரத் தனுபானங்கேள் அப்ப னேசண்டிசர் செயநீர்வண்டில், கூட்டுவாய்காரசா

ரங்கெக்தி வெள்ளைகுமறலென்றதரிகியுடன் "வெ
டியுப்பாரு காட்டுவாய்ப்பொடித்தத்துகலக்கிக்கா
ட்டு கதிரவனில் மாள்வதுக் கிண்டிக்கிண்டிப் பாடு
வாய்நவநாளில் யிராப்பகலுமிரண்டுங் காட்டபத
மாச்சு வழலையென்ற அண்டந்தானே. கக

தானென்ற அண்டநல்ல வழலையாலே தாக்க
பா களஞ்சிறமம் மாண்டுபோகும் நானென்றயென்
பேறை விளச்செந்தூரத்தை நாட்டுவாய்எள்ளிதா
ன் களஞ்சிசூதம் மானென்றசூத செந்தூரத்தைத்
தாட்டுவாய் கம்மிச்சுடரில்காட்ட பானென்றபரு
தியுனக் காச்சுதப்போ பதறுதேமெழுகளாறுப் ப
த்துக்கொன்றே. கஉ

ஒன்றானமெழுகையப்பா வெளிவிடாதேஉன்
குலமூஎன்குலமும்யொளிந்துப்போகும், பன்றான
லிங்கமப்பா யிந்தபாகம் பலிக்குமப்பா மாத்துபத்
தரைக்குமேலே, கன்றானசூதத்தில் ஏழதாகுங்கல
ந்திடுவாய் சூதமெழுக் கயத்துமாகும், நன்றான லி
ங்கமெழுத் தாமரத்தில் நாட்டினால் சொர்னமலை
னந்திக்காணே. கங

காணுவாய்ச் செம்பைசெயநீரில் கிறுசமிட்டு
கணக்குடனே சுத்திசெய்யாமலிங்கத்திநீ, காணு
வாய்ப்பொடியைசெய நீரின்தாக்கினாலானுள் பின்

பத்தன்னில் நுணுவாயரைத்துவில்லே தட்டிரவியி
ற்காட்டி. உத்தமனேபுடகுட்குக் குறிக்கையிலேத்
தி, காணுவாய்ச்சிவகாமிபாதந்தன்னே கண்டிடுவா
ய் சூதத்தால் சோமனுச்சே. கூ

சோமநாமவானுநீ சுந்தரியும்நீயே சொற்பெ
ரியத்துரிசிவெள்ளே வங்கத்தோடே, மாநாமஅண்
டமுட்டை தீபஞ்சுதமலிங்கம்கற் காரசாரம்வங்க
த்தோடெட்டேட்டுக்கும், காமநாமசெயநீரில் கா
ட்டிவிட்டப்படி பிண்டத்தலேயால்நீத்தி நாமம்புவி
மீதுமாந்தாநோக்குநல்லூவா எள்ளிடையாம்தேன்
வெண்ணே நெய்யே. கரு

செய்தாஞலேயுடுத்த மானமாகும் நீக்கிவிட்
டாலென்றுமில்லே நிலேமைவேணு, பொய்யாதென்
ஞாலின்பெருமைகண்ட புசண்டமுனி சாபமெத்த
புகலவேண்டாம் கைபாகம்காட்டியபடியே யீந்தா
ல்கனமென்றேநேறுவுனக் கணுவாய்போச்சு அய்
யர்சண்டீசர் நாவிட்டுந்துவிண்டேன் அரன்சத்திப்
பாதந்தான் ஞடிவாழே. கரு

நந்தீஸ்வரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கரு.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

தொண்ணூற்றி ஒன்பதாவது.

நந்தீஸ்வரர்

பிரணவச்சூத்திரம்-கஉ.

ஓங்காரப்பிரணவமே மூலம்சாக்ஷி வித்தமனே சண்டீசரம்மர்சாட்சி, பாங்கானசிவமூன்றும் சத்திசாட்சிபிராட்டியான் நூல்பலவும் சாட்சிசாட்சி தூங்கான மூலவட்டநந்திசாட்சி சொல்லிவிட்டேன் மணம்விண்டு மறையேசாட்சி, தீங்கானநூல்பலவும் குமரிசாட்சி செப்பினேன் பனிரெண்டும் தச்சாட்சிப்கமலமாமே. க

காணப்பாமுன்னமே முந்நூறுஞ் சொன்னேன் கக்கமறகுரிக்கியதை யன்பதாக்கி, பூணப்பாமுப்பத்திஅஞ்சிலோதிபூட்டறியப்பதினஞ்சில் ஓதிக்காணூன் ணூறும் கைத்தாளங்கண்டு, வேணதப்பாஆயிரமுங்கண்டுதேறு விஷமுனக்குயிதுவாகும் வெளிவீசாதே. உ

வெளிவிடா நந்தீசர் வாதமென்றும்விளபிம் வைத்தஓசை எங்கும்வெளிவிடாதே, களிம்பில்லா

செம்பதற்கு களிம்பெங்காச்சு கண்ணில்லாககசு லுல்களிம்பேயாச்சு, தளிம்பில்லாச்சூதமது ஒட்ட மாச்சுசண்டாளர் நூல்பார்த்துந்தான்காணுரோ. அ ளிம்பில்லா என் னூலின் பலருந்தேர்ந்தோர்க் கீர்க் குமயின் னூலின் லரிவாய்ப்பாரே. ௬

பாரப்பாசண்டீசர் மூலிமார்க்கம் பகர்ந்திட்டே நூல்முழுதும்பார்த்துமிந்த, சிரப்பாபணிரெண்டில் தேர்ந்துதேரு சிவசிவாசொல்லிவிட்டேன் சிவமே சாட்சி, நாரணப்பாபூமணத்தின் வாறுபோலேஙாய கமேஉரைத்தபடி வாறுசெய்து, காரப்பாசிவசத்தி பீடந்தன்னைகண்மணியேதுலங்குநந்தீக்காதியாமே.

ஆதியென்றமூலியிட அண்டந்தன்னை அப்பனே செவ்வந்தி முட்டைகொண்டு, மாதியென்றகத்தியி ஞல்சிரமேவீசி மைந்தனேஅதையுடைத்துமஞ்சள் போக்க, வாதியென்ற மக்கினியேயாணும்மாவா ய்த்தவெள்ளை அண்டத்தைநசித் ப்பாண்டம்.சா தியென்றவிரிவானபாண்டத்திட்டுசாந்தகுணமூள் ளவனேயதில்சத்தக்கேளே. ௭

கேளப்பாமுவ்வமுலை நாமம்மெத்தக்கொடியான பலச்சுன்னம்பலமேரெண்டு, மாளப்பாசாரமதுபல மேரைந்துமகத்தானதுரிசியது பலமேமூன்றுவகளை ப்பாபடிகாரம் பலமேரெண்டு வளமானவெள்ளைய

துமதுக்கும்பாதி நீளப்பாகம்பியுப்பு பலமோவஞ்சு
கிஜமானகல்லுப்பு ரெட்டிதூட்டே. ௬

மடைட்டுவாய்வாரடையடி தன்னிலூரும் உனக்குரை
த்தேன் உண்மையடா சாட்டன்ளோ வெள்ளை, கூட்டு
வாய் யண்டத்துக் குருவதப்பா கும்பமுனி நூல்ப
லவு மரைத்தமுனி, ஆட்டுவாய் சமூலிமதை கொண்
டுநீதான் அண்டத்தினியடையாகக் கூட்டியாட்டு,
ராட்டுவாய்ச்சமூலத்தை கலக்கிநன்றுய்மைந்தனே
க்கிமுகத்தில் காட்டிப்பாரே. எ

பாரப்பாதப்பாமல் நாளேழுக்குள்மகலிரவில்கல
க்கிவைக்கப் பானங்கேளு, சாரப்பா கபானமதுசுத்
யுகங்கை சாய்த்திரங்கிப்படி யொன்றில் சாத்தை
வகேளு, தீரப்பாகன்னியிடதலைப்பிணத்தைதிரமை
தடன்தலைவெட்டி சிறத்தைக்கல்லில் நீரப்பாசெவ்
வேந்திபிள்ளைத்தன்னி நீமகனேசிரத்துநீர்பாதிகூட்
ட. அ

கூட்டுவாய்பானமது படிஒண்ணரையாகும் கும்
பிட்டுமாதாவை குருவேநந்து மாட்டுவாய்நவநாளி
ன்காலையப்பாமைந்தனே திரந்துவிட்டேன்நந்திவா
ழ்வை, மாட்டுவாசிவசத்திமடத்தென்று மைந்தனே
விள்ளாதே வொளித்துவையே. ௯

வைத்தசெயநீர்தன்னைப் பதம்பண்ணு வாகானசா
கலிங்கம் பலமோகொண்டு, கைத்ததனை ஜெயநீரில்

பொடித்துகைபோனீரில் பொடித்துகைபோல் தப்பாமல் என்மகனே உப்பில்கேளு கைத்தவனும் நீதேர்ந்துபார்ப்பானால் கனகமெலின்ற உப்பிலப்பாபலங்காட்டு, நைந்ததனைமெழுகாக்கி அயக்கொம்பாலாட்டிநலமானத்தெண்ணை சுடரில்வாட்டே. க0

வாட்டயிலேகனகமது உனக்குக்காணும் வளமானசுடரிலது மெழுகதாகும், பூட்டிஉனக்கென்னவகைவேணுமப்பா புண்ணியனேமெழிகினிட போக்கைப்பாரு, மாட்டஒருச்செம்பதுவும் பலத்தைக்கொண்டுமாய்த்திடுவாய்ஜெயநீரில் வெட்டைமூன்றி, கூட்டமிட்டமூன்செயநீரில் தண்ணிலிட்டகுடியளவுசெம்பதனைகுகையிட்டுதே கக

ஊதையிலே அருணனைப்போல ஆகும்பாரு உயர்ந்தசதாசிவத்திலொருவுவர்பருப்பாய், வாதையிலேவேதையிதுவாகுமப்பாபளமானநந்திகண்டவாகும் வேதையிதுக்கொவ்வாது மாத்துமாகும் விண்டனப்பா ஆயிரமாத்ததிகமாகும், கோதைமலரடிவணங்க வெளியில் கொட்டிக் கும்பமிட்டுன்னுத்தானேகொண்டாடிவாழே. கஉ

நந்தீசர் பிரணவச்சூத்திரம் க0.

முற்றிற்று

சிவமயம்.

நாருவது

நந்தீசுரர்

பூர்வமுப்புசூத்திர-கஉ.

ஆமப்பாயிந்நூல்தான் பெருமைமெத்த அப்பனே நந்தியான் சொல்வேன்கேளு, வாமப்பார்தேவிக்குச தாசிவன்தான்சொன்னார், வளமாகவெந்தனுக்குத் தேவிசொன்னாள், நாமப்பாதன்வந்திரி யுந்தனுக்கு நலமாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, காமப்பா முப்புவடாபூத்திருக்குங் கசடர்களே யுழமண்ணை க்கருவவென்றே. க

என்றதொருவுவர்மண் ணுகருவுமாமோவென்மக் காள்கோழிமுட்டை கருவதாமோ, வன்றதொருத ழைகளைத்தான் வாதஞ்செய்வார் வளமானதழைக ளிலேவகாரமேதுநன்றதொருவுழமண்ணிங்காரமே து நறமானகோழியண்டங்காரமேது. அன்றதொ ருவமுரியென்று மூத்திரத்தைச்செய்வார் அசடர் களேமூத்திரத்தில் காரமாதே. உ

ஏகடாபூர்வமுப்புச் சொல்லகேளுமென்மகனே தலைப்பிண்ட மேலேமைந்தா, வாதடாந்தரசமுப்பு பூர்க்கும் வளமானமுப்பூபிவை யென்னசொல்வே ன்ஆதடாஅரன்முப்பு அயன்மால்முப்பு அப்பனேபி

வர்மூவரமர்ந்தமுப்பு, நாதடாபூர்வமுப்பு மி[illegible]
ன்மைந்தாநலமானமுப்பூவக் காணுகானே. [illegible]

காணப்பாஆதியிலே பூத்தமாவுங் கண்மணியே பூயாதிமண்ணுவுவர்ப்புவாகும்,வாணப்பவகாரத்தி ல்ககாரமுப்புவளமானபிரமனொடு விஷ்ணுருத்ரன் மானமப்பாயிவர்மூவரமர்ந்தவுப்புமகத்தானபரமா கின்றவுப்பு, ஆணப்பாவெட்டிரண்டும் பத்தாய்நி ன்றவன்பான மனோன்மணியாள் வாலையாய்ச்சே. [illegible]

ஆச்சப்பாவாலையென்ற நவரசந்தான்மைந்தா அ ன்பானநவரசந்தான்வாலையுப்பூவாச்சப்பவாலையுவு வன் முப்பூவாகும் வளமானமனோன்மணியு முப்பூ வாகும், நீச்சப்பாகொடியண்டைச் சுன்னமாகும் நோானவேதையிலே கோடாகோடி, மாச்சப்பாவு ன்னைவிடவேறுமுண்டோ தெய்வமகத்தான சாத் திரந்தான்மனிதன்தானே. [illegible]

சிவமுப்புவிபரம்.

ஒண்ணுதசிவமுப்பைச் சொல்லக்கேளுஉத்தம னே அண்டத்தின் கோரைபோக்கி. மண்ணுத அண் டத்தைஎடுத்துக் கொண்டுவளமானகல்லுர லில் போட்டுக்கொண்டு,அண்ணுதயெருவுளக்கை தன் னலாட்டி அப்பனேமுச்சாமம் சரடுதாய்நீ, கண்ணு தபுளிபோல நிற்குமையா கண்மணியேவழிதெடுத் துப்பாண்டத்திலிட்டே. [illegible]

இட்டந்தப்பனிநீரைப் படிதான்வார்த்து இயல்
பாகவடுப்பேற்றிக்கொதிக்கக்காச்சி,வட்டந்தக்கா
ச்சையிலே பூநீறிட்டு வளமாயெறித்திடவேயெண்
ணெய்சுக்கும், மட்டந்தப்பாண்டத்தை யிறக்கிக்
கொண்டு மகத்தான அகமுள்ள பீங்கான்வாங்கி
சட்டந்தப்பீங்கானி லூதிப்பர்க்க கண்மணியேசவ
க்காரம்பொலாமென்னே. ௭

என்னவேசெம்மோடைபூமியேகியென்மகனேச
மாதிசெய்து பூவணங்கள்வைத்துவன்னவேமேடை
தனில்பீங்கான்வைத்து வளமானபூர்வமுப்புதெளி
த்துபோடு, தன்னவேதூபனைவேத்தியஞ்செய்துக
ண்மணியைப்பூசித்து நாற்பதுநாள்நில்லு, மன்ன
வேயரும்பிட்டுப் பூர்க்கும்பாரு மகத்தானபூவெடு
த்துபதனம்பண்ணே. ௮

சத்திமுப்பு.

பண்ணவேகுப்பிதனி லடக்கம்பண் ணுபண்பான
முப்பூவை ரேகமாய்யூசி, அண்ணவே வெள்ளையது
கொடியவென்மை யரகராயிதன்பெருமையார்சொ
ல்வாகள், தண்ணவேசிவமுப்பு நன்றாய்சொன்னே
வளமானசத்தியுடமுப்புகேளு: மண்ணவேமுதற்பி
ன்னஞ் சமூலம்வாங்கி மகத்தானகல்லூலிட்டுக்
கொள்ளே. ௯

கேளப்பாயெருயுலக்கை தன்னாற்சாடு கெடியான
சுத்தஜலங்கூடவாரு, வாளப்பாபூமியுட வுவர்ப்பூ
போட்டுவேளமாகநாற்சாமமிடித்துவாங்கிஆளப்பா
மையானபுளிபோலாகும்யப்பனேபுளியெடுத்துபா
ண்டத்திட்டு, நாளப்பாசொல்லாமல் சுத்தஜலம்
வார்த்துநலமானவடுப்பேற்றிக் கொதிக்கக்காச்சே

காச்சப்பா நாற்சாமங் காச்சிறக்கால் கனலெழு
ம்பியெண்ணெயது கழன்றுபோகும், வாச்சப்பாயிற
க்கியதைப் பீங்கானிலூற்றி வளமானபூர்வமுப்பை
ப்பழுஞ்சுதூவ, நாச்சப்பாமூன்றுமடை யிறக்கிக்
கொண்டுநலமாகப்பூசித்து வைத்திடாய்நீ, ஆச்சப்
பாதேவிக்குநாற்பதுநான்பூசி அப்பனேமண்டலஞ்
சென்றெடுத்துப்பாரே. க

பாரப்பாநாற்பதுநாட் குள்ளேமைந்தா பண்மா
னவெண்சாரையிரைச்சல்காணும்ஆரப்பாமண்டல
த்திலெடுத்தாயானல் அப்பனேவெகுகோடிகாந்தி
வீசும்,நாரப்பாசத்திமுப்பூவை யென்னசொல்வே
ன், ப்பாரப்பாசத்திமுப்பு பதனம்பண்ணு வளமான
முப்பூவைபூசைபண்ணே. கஉ

நந்தீசுரர் பூர்வமுப்புச்சூத்திரம் - கஉ.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

நாற்பதாவது

நந்தீசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானம் - ௱.

பாரப்பாகணபதியின் கந்தன்பாதம்
பரிவாகவென்னாளுந் தலைமேல்வைத்து
ஆரப்பாசூஸ்திர சாஸ்திரமுஞ்சொன்னேன்
அணுத்தொடுத்துமேருவறை யறைவேன்கேளு
நேரப்பாவென்னைப்போ லாருஞ்சொல்லார்
நிகத்தினின்றாலைக் கண்ணிலாட்டார்
ஆரப்பாஅவனியிலே கொடுக்கப்போறார்
ஆச்சரியமின்றாலைத் தெளிந்துபாரே. க

நூல்.

தெளிந்துபார்சீஷவர்க்க மறிந்துசேரு
திறமானகள்ளுண்டு கபட்டமாண்பர்
ஒளிந்துபார்த்தவன்மனதை நூறுதாஞ்சோதி
உள்ளன்புமவனினைப்பி மூறுதிப்பாரு

கனிந்துபார்கனருடனே கஞ்சாகொண்டால்
கண்ணிமேதவிழியாமல் கழிவாய்த்தள்ளு
குனிந்துபார்குருவிலையு மறிவுங்கண்டால்
குணமுடையோனன்றுசொல்லிக் குருகுவித்தே

வித்தானஅகாரமதை முன்னேசொல்லு
விதமானமகாரத்தை பின்னேகாட்டு
சித்தானவகாரமதை திறக்கவென்றால்
திடம்பார்த்துஉபதேசப் பொருளீசவாய்
முத்தானமுத்தனென்றால் மவுனஞ்சொல்லு
முனையிலுள்ளவெழுத்தைந்தும் நிறுத்திக்காட்
பித்தானபித்தனென்று லகலத்தன்னி [டு
பிசகாமலுன்மனதை யுள்ளேவையே. ௯

வையப்பாசமாதியிலே சிகாரத்தைமூட்டு
வாங்கியேஉகாரமதை பின்னேகாட்டு
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை தீபவொளிகாணும்
பிணங்காமல்சிலம்பொலியுங் காணலாகும்
ஐயப்பாயிவையெல்லாஞ் சித்தர்பாடார் [னேன்
அரனெனக்குச்சொன்னவித்தை யானுஞ்சொன்
தையப்பாசெவிரண்டுந்தாள் திறந்துபோகுஞ்
சச்சிதானந்தவெளி சாரலாமே. ௰

சாரலாம்யோகமது ஞானம்பாரத்தால்
தப்பாதுஅறிவங்கே பரகதியில்பத்தும்
கூரலாமனமதுவுங் குவிந்துநின்றால்
குற்றமற்றவாசியது நிலைத்துப்போகும்
ஆரப்பாயிந்தமுறை சொல்லப்போரார்
ஆருக்குங்கிடையாது அதீதவித்தை
ஊரெல்லாந்திரிந்தாலுங் காணமாட்டாய்
உற்பனமாயென்னுடைய நூலைப்பாரே. ௫

நூல்பார்த்துக்கால்பார்த்து நுணுக்கம்பார்த்து
துன்மையாய்காரவரை யறிந்துசேர்ந்து
பால்பார்த்துருசிபார்த்து பரத்தைக்கண்டு
பதறாமல்மனதையங்கே மூட்டிக்கொண்டு
சேல்பார்த்துகொங்கணவர் நூலைப்பார்த்து
திறமாகச்சிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
வால்பார்த்துதலையிருந்த விடத்தைப்பற்றி
மைந்தனேவாசியிலே வருவாய்நீயே. (௬)

நீயானசேதிகளை சொல்லக்கேளு
நிலையானஅரனெதிரில் ரிஷபமானேன்
தாயானஉமையவளுக் கருளுமுன்னே
தானாகஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்

காய்ானபழமானேன் முன்பூசைபெற்றேன்
கருணையுள்ள அட்டபால் கறக்குமுன்னே
சேயானேன்சிவனுக்கும் உமைக்குமுன்னே
தீபவொளிகண்டிட்டேன் திறம்பெற்றேனே.(எ)

திறம்பெற்றேன்பொன்முசுட்டை கொண்டுவந்து
தீர்க்கமாயறைத்துவடி குகையாய்ச்செய்து
அறம்பெற்றசெம்புதனை குகைக்குள்வைத்து
அப்பனேகுகைமூடி முழப்புடத்திற்போட்டால்
நிறம்பெற்றபெரியோர்கள் கண்டவித்தை
நிலையாகவுந்தனுக்கு நிகழ்த்தலுற்றேன்
சிறந்தருளும்ஞானமுதல் யோகம்வாதஞ்
சித்தர்சொன்னமறைப்புகளைத்திறந்திட்டேனே

திறந்திட்டேன் அரப்பொடியைக் கொண்டுவந்து
சிவமூலிச்சாறுவிட்டும்பசுமையாக்கி
கறந்திட்டபாலைவிட்டுப் பதமேபார்த்துப்
களிம்பற்றஉடனெடுத்துச் சுத்திசெய்து
நிறைந்திட்டகைதோணி யரைத்துவட்டில்
நிமிஷத்திற்காடையென்னும் புடமேபோட
உரைந்திட்டசெம்புதான் பகனம்பண்ணு
உண்மையடாஒருவருக்கும் வேளிவிடாதே.(கூ)

வெளிவிடாதடக்கிவைத்தே யென்பேர்சொல்லி
விதமாகவெட்டிலொன்று நந்தாயானால்
தளிவிடாவெட்டரையுந் தப்பாதப்பா
கூனத்திலேசிவப்பது தானப்பாபாரு
அளிவிடாதிந்தமுறை சித்தர்சொல்வார்
அப்பனேசுந்தரா னந்தர்சொன்னார்
ஒளிவிடா னூற்றிலே யுற்றுப்பாரு
உள்ளுளேயொருவருக்கு மூறைந்திடாதே (க0)

கருவங்கபற்பம்.

உரைத்திடாகருவங்கந் தனையெடுத்து
உத்தமனேதகடுதட்டிச் சுருட்டிவைத்து
விரைத்திடாவெள்ளாவி கிழங்குதன்னை
விதமாகஅரைத்துவட்டல் குகையுஞ்செய்து
கரைத்திடாக்குகைக்குள்ளே வங்கம்வைத்து
கல்மிளங்களில்லாமல் சீலைசெய்து
புரைத்திடாக்காடையென்ற புடத்திற்போடப்
புகையற்றநீறதுதான் புகழ்ந்துபாரே. (கக)

பாரப்பாவங்கநீர் சிமிளில்வைத்து
பக்குவமாய்கணபதியைப் பூசைசெய்து

ஆரப்பாகந்தனது நாமஞ்சாற்றி
அரூதேசிபரதேசிக் கன்னமீந்து
ஊரப்பாவூரிலுள்ள மனிதருக்கு
உத்தமனேகுற்றமது வந்துதானாள்
தீரப்பாமஞ்சாடி நீரெடுத்து
திட்டமாய்வெல்லத்தில் தின்றுபாரே. ௧௨

தின்றுபார்குன்மமெங்கே மேகமெங்கே
திடம்பெற்றசூலையெங்கே வாதமெங்கே
கன்றுபார்காப்பனெங்கே வாதமெங்கே
கழன்றுபோமுதிரத்தின நோய்களெல்லாம்
வென்றுபாரவரவர்கள் சொன்னாற்போயி
வெறும்பேச்சிதென்றுநீ விட்டாயானால்
கொன்றுபார்பாரதிலே மாண்டுபோவாய்
குன்மமதுகொன்றுவிடுங் குன்றியிதாமே. ௧௩

வெள்ளவங்கபற்பம்.

குறிவானவெள்வகந் தன்னையெடுத்து
குறியாகதகடுதட்டி ஈச்சிறகுபோல்
நெறியானசிவப்பாலிக் கிழங்குதன்னை
நிசமாகஅரைத்துவட்டில் குகைக்குள்வைத்துக்

அமுர்தமென்றரசமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஆவின்பால்விட்டரைத்துப் புகிமேபோட
குமுர்தமென்றசிந்தூரம் பதனம்பண்ணி
கூட்டியேசிவன்வேம்புத் தயிலந்தன்னில்
நிமிர்தமென்றபணவிடையே தின்றுபாரு
நிட்சயமாய்பறங்கியுரை யாப்புபோச்சு
தமுர்தமென்றதாமரைமுள் நாபிமுள் போச்சு
மப்பாதுஇந்துமுறை செய்துப்பாரே. கச

பாரப்பாஇந்தமுறை செய்தாயானல்
பாரிலேயுமுன்றனுயும் வயித்தியன்வந்து
ஆரப்பாசரணமென்று பணிவான்பாரு
அவனைநீதள்ளிவிடு தோஷம்தோஷம்
நீரப்பாவயித்தியமுறை தனக்கேகேளு
நிச்சயமாய்ச்சொன்னுக்காள் கோடிக்கொன்று
காரப்பாவயித்தியன்றன் முறையைக்கேளு
கருவென்னும்வித்தையெல்லாங் காட்டுவேனே.

காட்டுவேனடுக்கதுதான் செப்புத்துண்டு
கடினமடாமுயிற்செம்பு திரிமூர்த்திமூலம்
ஆட்டுவேனிரண்டான செம்புதானும்
அமுர்தகங்கைகுமுர்தகங்கை ஆகாசமூலி

கரியானமண்ணைத்து சிலைசெய்து
கருவாகக்காடையென்ற புடத்திற்போட்டு
உரியனீறதனை யெடுத்துநீயும்
உற்பனமாய்ப்பதனமதாய் வைத்துக்கொள்ளே

கொள்ளப்பாநீறதனை குன்றிவீதங்
குணமானசர்க்கரையில் கொண்டாயானால்
எள்ளப்பாதேகத்தில் ரோகமெல்லாம்
இணங்காமலோடிவிடும் ஈசனானை
தள்ளப்பாமனதிலுள்ள அழுக்கையெல்லாந்
தர்மத்தைநெகிழாமல் சார்ந்துநில்லு
உள்ளப்பாபீதலொடு இரக்கம்வேணும்
உண்டானரோகமெல்லா யோடிபோமே கஎ

ஓடிப்போம்வாசியென்னும் ரசத்தைக்கட்ட
ஒருமூலிசொல்லுகிறே னுருதிகேளு
தேடிப்போய்திருகுகள்ளி தன்னைப்பாரு
திறமாகவயதுசென்ற கள்ளியாக
கூடிப்போயம்மூட்டில் குடைந்துநீயுங்
குழியாகரசமதனை வார்த்துமூடி
ஆடிப்போய்மண்டலமே சென்றுதானால்
அதையெடுத்துநீபாரு அமுர்தமாமே. கஅ

மூட்டுவேன்மூன்றாவ தென்னவென்றால்
மூலமது சிறுமூலங் கணேசன்மூலம்
நாட்டுவேன்நாலாவ தென்னவென்றால்
நாரணனும்நாரணனு மிருந்தார்பாதே. ௧௯

பாரப்பாஐந்தாவ தென்னவென்றால்
பராபரையின்பூரணமா மந்தவட்டம்
ஊரப்பாஏரையென்ற சாரனேயேநாதன்
உன்னுனேயைய துதான் உமையாள்பாதம்
ஆரப்பாகுளிகையெல்லா மனந்தமூலம்
அழகானசெந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
சேரப்பாதயிலவகை குழம்புதானும்
திறமானசிதம்பரத்தின் பூசையாமே. ௨௰

பூசையென்னசிவன்பூசை பரையன்பூசை
சொல்லறியநாதாக்கள் சொன்னபூசை
பூசையென்றபோகாது ஞானம்பாரு
பதருமலென்னுடை நூறும்பாரு
ஆசையென்னமகாரமதை மூட்டிப்பாரு
அப்பனேசிலம்பொலியுங் கேழக்கும்பாரு
காசையென்னதோடாதே தர்மத்தோடே
கசடறுத்துசாஸ்திரங்கள் கனித்துக்கேளே. ௨௧

கேளப்பா அகாரமது அதீதவித்தை
 கெடியானமகாரமது பரையின்வித்தை
தேளப்பாகொட்டினது போலேகாணும்
 சிகாரமடாசொல்லுகிறேன் சினத்திலேறும்
ஆளப்பாவகாரவித்தை யோகத்துக்கெல்லாம்
 அளவிறந்தவித்தையெல்லா மாடும்பாரு
கேளப்பாவாராது இந்தநூற்றைக்
 கொடுக்காதேஒருவருக்குங் குருவின்னாணை.

குருவாணைஉமையாணை சாரையினாணை
 குற்றமற்றசிவனாணை கணேசனாணை
கருவாணைஉபதேசக் கண்ணனாணை
 காட்டாதேயிந்நூலை யொருவருக்கும்
உருவாணையொருவித்தை தப்பாதப்பா
 உண்மையாய்சொல்லிவிட்டே னுனக்குமைந்தா
தருவானமச்சமுனி நூறும்பார்த்துத்
 தாண்டிநில்லுவரையொக்கக்கடந்துநில்லே.௨௬

நில்லென்றுசித்தரெல்லாம் சொன்னாற்போலே
 நிசமல்லமென்றுநீ விட்டிடாதே
கல்லென்றுதேகமது தங்கம்போலாங்
 கற்பமதுதின்றுவரக் கபடில்லாமல்

நல்லதென்றுமனதுவைத்தா லுண்மையாகும்
  நாயகனேகருவிடமாய் நாடிநின்று
புல்லரைப்போலலையாதே கர்மியாவாய்
  புத்தியுள்ளநண்மணியே புகலக்கேளே. உச

கேளப்பாஎன்னுடைய உபதேசங்கேள்
  கெடியானவித்தையெல்லாம் பலிக்கும்பாரு
ஆளப்பாகுருவினது பதம்பூசித்து
  அவருக்குமனதுவர நடந்துக்கொள்ளு
தூளப்பசாஸ்திரத்தை யொருவர்க்கீந்தால்
  துன்பம்வந்துலபிக்குமடா சித்தியாக
நாளப்பாதலையதுதான் தெறித்துப்போகும்
  நலமானசித்தர்கள் தூஷிப்பாரே. உரு

சித்தரெல்லாம்பழிப்பார்கள் மடசித்தனென்று
  தினந்தோறுங்கோபிப்பார் சாபமெயீதும்
முத்தனென்றசொல்வேணு முபதேசங்கத்தால்
  மூடனென்றுசொல்லாமல் முதியோனென்பார்
உத்தமமாஞ்சாஸ்திர சூஸ்திரமுமெய்தும்
  ஊமைவெள்ளமுண்ணலா முடனேபாரு
சுத்தனென்றுபேராகு முலகத்துள்ளே
  கல்மிஷங்கள்வாராது கண்டுபாரே. உசா

பாரப்பா உகாரமது விந்துவாகும்
　பாங்கானமகாரமது சத்தியாகும்
ஆரப்பா அகாரமது மூலமாகும்
　அப்பனேசிகாரமது வன்னியாகும்
சீரப்பாவகாரமது வாசியாகும்
　திரமானஓங்காரம் நடுமையாகும்
ஊரப்பாஊமையென்ற வெள்ளங்கொண்டாள்
　உடலதுவுமழுத்தமாய் யிலக்கும்பாரு.　௨௭

யிலக்குமடாவங்கென்று இடகலையில்மூட்டி
　பிசகாமல்சிங்கென்று நடுவேமூட்டு
தலக்குமடாசுழிமுனையி லங்கென்னூறு
　தப்பாதுரேசித்தும் பூசித்துநில்லு
துலக்குமடாஓங்காரங் கொண்டுயேறு
　சொல்லாதேகயிலாசங் தேகமாகும்
கலக்குமடாயிம்முட்டு நல்லமுட்டு
　கனமானவாசியிலே யிருந்துபாரே.　௨௮

இருந்துபார்பெரியோர்கள் பாதங்கண்டு
　இடைகலையும்பின்கலையு மிரண்டுங்கட்டி
பரந்துபார்சுழிமுனையை நடுவேமூட்டிச்
　சொல்லாதேஅங்கென்று சுழிலேறி

திரந்துபார்மூலமென்று வெழுத்தைநாடி
சிகாரமென்றவால்யிலே மகிழ்ந்துநின்று
தெரிந்துபார்சிகாரமென்ற ஐந்தெழுத்துந்
தெரிசிப்பாய்சிகாரவரை தெரிசிப்பாயே. ௨௯

தெரிசிப்பாம்யெட்டெழுத்தாம் மொன்றதாகத்
தீபவொளிகாணுமடா க்ஷணத்திலேதான்
வரிசிப்பாய்மூன்றெழுத்தும் ஒடுங்கிநிற்கும்
மகத்தானசித்தரெல்லாமெழுத்தைச்சொல்லார்
பரிசிப்பாய்சிங்குவங் கிரண்டுஞ்சொல்லார்
பாங்கானகுண்டலியுங் யோகம்பாரு
அரிசிப்பாய்அரியெழுத்து சோதியாகும்
அக்கினியின்சுரூபமதை யறைகிறேனே. ௩0

அறைகிறேனறுகம்வேறு பலந்தானொன்று
அப்பனேமிளகதுதான் றூற்றெட்டாகு
பறைகிறேன்சீரகந்தான் முக்கழஞ்சு
பாங்காகமூன்றுமொன்றாய் நறுக்கியிட்டு
நிறைகிறேன்மூன்றுபடி வெள்ளநீரில்
நேராகமுக்கலாய் குழுக்கிப்பின்பு
குறைகிறேன்வெருகடி வெண்ணெயிட்டுக்
கூசாமல்குடித்துவிடு குணமுண்டாமே. ௩௧

உண்டானகுணமதுதான் சொல்லக்கேளு
உஷ்ணசத்தின்காந்தவமல்லா மோடிப்போகும்
பண்டானமேகமது பறந்துபோகும்
பாரப்பாகண்குளிருந் திரேகம்பொன்னாந்
துண்டானதேகமது இருக்கிக்காணுஞ்
சொல்லாதஆனந்தத் துலக்கமாகுந்
தண்டானஇந்திரியிலே தாதுநிற்கும்
தப்பாதுஇந்தமுறை சார்ந்துபாரே. ௯௨

ஆரோக்கியத்தைலம்.

சார்ந்துபார்தலைமுழுக்கு விபரங்கேளு
தப்பாதுநெல்லியொடு மிலகுமஞ்சள்
கூர்ந்துபார்வேப்பரிசி கடுக்காயோடு
குறையாமல்முரியிலே குளிரப்போட்டு
ஆர்ந்துபாராவின்பால் விட்டரைத்து
அப்பனே அக்கினியில் வைத்துவாங்கித்
தேய்த்துபார்சிரசிலே சீராய்தேய்த்துத்
திரமாகசுவடுவெந்நீர் முழுகுவாயே. ௯௩

முழுகிவரமண்டலத்தில் தேகங்கல்லாம்
முக்கியமாய் வாதபித்தம் நிலையில்நிற்கும்

கழுகிவரஆவின்னெய் கூட்டிவாரீ
கமலனெக்கண்குளிரும் விந்துகட்டும்
புழுகிவரப்பிண்ணாக்கார் ஞானம்நூற்றிற்
புகழ்பெறவேகற்பமுறை பாடிவைத்தார்
தழுவிவரமுறைகள்தவ றாமல்செய்தால்
தங்கமடாதேகமது நோய்வாராது. ௯௪

சாரணைமூலி.

வாராதுசாரணைவேர் பலந்தான்ரெண்டு
மைந்தனேகொண்டுவந்து துண்டாய்வெட்டி
வேராகும்வெள்ளாட்டுப் பாலாலூட்டி
வெதும்பிவைத்துநிழலுலர்த்திசூரணமேசெய்து
ஆறுகுந்திப்பிலியின் பொடியுங்கூட்டி
அதிலிஞ்சிச்சாறாட்டிக் குழம்பதாக்கிச்
சேராகச்சினிலே கழஞ்சுசேர்த்து
தின்றுவரவாயுவுடன் குன்மம்போச்சே. ௯௫

போச்சப்பாமேகமொடு சூலைவாதம்
போகாதகுத்துளைச்சல் பாண்டுபோச்சு
ஆச்சப்பாயிந்நூலை வெளிவிடாதே
ஆச்சரியஞ்சிவன்சொல்ல யானுங்கேட்டேன்
மூச்சப்பாஅற்றிடத்தே சிவன்முத்தி

முக்கியமாடாயிதுயோக மதீதயோகம்
கரிச்சப்பாகாலரை யாருஞ்சொல்வார்
கணக்கறிந்துரோமரிஷி காட்டினாரே. ௯௪

யோகம்.

காட்டினார்முதல்வீடு சந்திரன்வீடு
கட்டாககடுவீடு ஆதித்தன்வீடு
மூட்டினார்ஒடுக்கமது சூரியன்வீடு
முக்கியமடாமூன்றுக்கும் பிலமேதென்றால்
நாட்டினார்சுழிமுனையு மிடைபின்கலைமூன்று
நன்றாகவித்தையறிந்து வாசிப்பார்த்து
பூட்டினார்பூட்டெல்லாம் பூரணத்தில்
புகழ்பெறவேசித்தரெல்லாம் புகழ்ந்திட்டாரே.

வாழ்ந்திட்டார்பொதிகையிலே அகாரங்கொண்டு
வாழ்வானமச்சமுனி உகாரங்கொண்டு
தாழ்ந்திட்டார்கோரக்கர் வகாரங்கொண்டு
தருவானகருவூரார் மகாரங்கொண்டு
வீழ்ந்திட்டார்கமலமுனி சிகாரங்கொண்டு
விதமானசுந்தரரும் நகாரங்கொண்டு
போழ்ந்திட்டார்போகருமே யகாரவித்தை
பொன்பூட்டிவிட்டாப்போல் புகழ்ந்திட்டாரே.

தாம்பிரபற்பம்.

புகழ்ந்திட்டசிவந்தகொடி வேலிதன்னை
பொன்பேலேகொண்டுவந்து அரைத்துருட்டி
அகழ்ந்திட்டகுகைபிடித்து செப்புவைத்து
அப்பனேகுகைமூடி சீலைசெய்து
திகழ்ந்திட்டபுடம்போட நீறிப்போச்சி
பொன்போலேயெடுத்துநீ பதனம்பண்ணு
நகழ்ந்திட்டயெட்டிலொன்று ஈய்ந்தாயானால்
நல்லதொரு பொன்மாற்று ஆறுமாச்சே. கக

தங்கபற்பம்.

ஆச்சப்பாதங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
அரகராகவழ்தும்பை யகப்பட்டாக்கால்
பேச்சப்பாபேசாதே பிடுங்கிவந்து
பிசகாமலரைத்துருட்டி குகைபிடித்து
நீச்சப்பாதங்கமதைத் தகடுகட்டி
நிமிஷத்திற்குகையில் வைத்துசீலைசெய்து
போச்சப்பாகாடையென்ற புடத்திற்போடப்
புனிதமாய்நீறுமடா யெடுத்துவையே. ௨0

வையப்பாசிமிளியிலே பதனம்பண்ணி
வைத்துக்கொள்ளொருவருக்குங்கொடுத்திடதே.

எய்யப்பாயெந்தவெந்த நோய்வந்தாலும்
இட்டுவிடுகுன்றியிதை யனுபானத்தில்
தையப்பாதேகமது சொர்னமாகும்
தப்பாது ஆவினது நெய்யிற்கொண்டால்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை அரனெனக்குப்
பூட்டினாற்செவியிலுப தேசந்தானே. ௬௧

உபதேசம்வேணுமென்று யானுங்கேட்டேன்
உண்மையா எனக்கருளித் தந்தாரீசன்
அவதேசமரனெனக்குச் சொல்லவில்லை [னார்
ஐயனேகருக்கிடையுங் குருக்குடையுஞசொன்
குவதேசக்குகைகாட்டி ஆறுதலங்காட்டி
குண்டலியின்தீபமதைத் திறந்துகாட்டிப்
பவதேசப்பச்சிலையுந் தொட்டுக்காட்டிப்
பரத்தினதுவடிவெல்லாம் வெளிவிட்டாரே. ௬௨

வெளிவிட்டாரெந்தனுக்கு அரன்றானப்போ
வெட்டவெளியாகவே யானுஞ்சொன்னேன்
களிவிட்டார்சித்தரெல்லா மொளித்துப்போட்டா
தயவாகயின்னூலை வெளிவிடாதே [ர்
அளிவாகஞானமதை வெளிவிட்டாக்கால்
அந்தரமாமிடிவிழுந்து தலைதெரிக்கும்

விவிட்டார்பாதைக்கு பிதுதானென்று
வைத்துக்கொண்டெந்தனது பேர்சொல்வீரே

சொல்லியேமலைதோறும் திரிந்தாயானால்
சுறுக்காகசித்தர்வந்து உன்னைக்கேழ்ப்பார்
நல்லியேபசிதீர்ப்பார் குகைகாண்பிப்பார்
காட்டமாயிறவரிந்த வுத்தையீவிர்
அல்லியேஅவர்புத்தி உன்னைக்கேழ்ப்பார்
ஆச்சரிப்பாருபதேசங் காதிலீவார்
புல்லியேமனமறிந்து பொருளைத்தந்து
போவென்றுபாதையிலே விடுவார்பாரே. சச

கடலாடிகற்பம்.

தாரென்றுஒருமூலி சொல்லக்கேளு
பக்குவமாய்க்கடலாட கருத்திருந்தால்
ஆரென்றுஅம்மூலி சமூலம்வாங்கி
அரைத்துருட்டிவெண்ணையிலேகொண்டாயானு
நேரப்பாஙயதுதா னிறுனூராகும்
நிச்சயமாய்வித்தையெல்லாங்கைக்குள்ளாகும்.

வரப்பாயிருந்தாலென் காட்டில்வாழ்ந்தேன்
உறுதியாய்கற்பமுண்டு அறிந்திதேறே. ௨௫

குழந்தைகளுக்கு மாதளைநெய்.

தேறவேயின்னமொரு கருவைக்கேளு
சிவனெனக்குச்சொன்னபடி சொல்வேனப்பா
ஆரவேமாதளையின் சமூலம்வாங்கி
அமுர்தசர்க்கரைசேர்த்துக் குழம்பதாக்கி
வாரவேஆருன்னெய் கூடச்சேர்த்து
உறப்பாகப்பக்குவமாய் கிண்டிவைத்து
கூறவேஜாதிக்காய் பத்தியுங்கூட்டி
கூடவேஏலரிசி கூர்ந்துபோடே. ௨௬

போட்டதனையனலில்வைத்து வெதுப்பிநீதான்
புனிதமுடன்மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
நாட்டதனைகுழந்தைகட்குக் கரண்டிகொண்டால்
நகழுமடாநோய்களெல்லா மண்டலத்தில்
பூட்டதனையொளியாமல் மறப்பையெல்லாம்
புத்தியாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் புகழ்ந்துபாரு
தேட்டதனைத்தேடாதே நெய்யைத்தேடு [மே
திறந்துவிட்டேன்குழந்தைகட்கு இதுநெய்யா

நெய்யதனைக்குழந்தைகள்தான் கொண்டுதரனல்
    நோனகணரோகம்பதினெட்டும்போம்
பொய்யதனைச்சொல்லவில்லை தோஷம்போகும்
    புதுமையுள்ளவயிற்றிரைச்சல்போகும்
வையவேம்தலைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
    பருவமுள்ளகுழந்தைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
உய்பிதனையொளியாமற் சொல்லிவிட்டேன்
    ஒருவருக்குஞ்சொல்லாம லொளிதநுவையே

பொன்னுவாரை சூரணம்.

வையப்பாபொன்னிு வரையின்மூலம்
    வரிசையாய்க்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
கையப்பாசூரணத்து வண்டுகட்டி
    கனத்தவொருசிறுதேணில் கொண்டயானல்
எய்யப்பாயிளையொடு இருமல்போச்சு
    இதமானசொறிசிறங்கு தழுவணையும்போச்சு
நையப்பாமண்டலமே கொண்டுவந்தால்
    நக்குமட்டாதேமல்தழு வணையும்போமே. ௫௪

போமதுதான்புரைசூலை கிரந்திரோகம்
    புண்புரைகள்வண்டுகடி பிரிந்துபோகும்

ஆமிது தானரையூப்பு குடியேபோகும் [illegible]
அகத்திலுள்ளநோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
நாமது தான்வெளியாகச் சொல்லிவிட்டோம்
நாதாக்கள் நூல்தோறு மொளித்தார்பாரு
தாமதுதானல்லோர்க்குக் கொடுத்தாயானால்
தப்பாது இந்தமுறை சார்ந்துபாரே. ௬0

மவுனம்.

பாரப்பாமகாரமது யோகவித்தை
பதிவானமவுனமதை சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா அகாரமது நாதவித்தை
அதீதமாம்உகாரவித்தை யறிந்துபாரு
சீரப்பாவகாரவித்தை வாசியோகஞ் [ம்
சிதம்பரத்தின்சிலம்பொலியுங் காதிற்கேட்டோ
காரப்பாநகாரமது சோதிவெளியாகும்
கட்டாகாலிருந்த விடத்தைப்பார்த்தே. ௬௧

நத்தைச்சூரி மூலிகை.

பார்த்ததொருசூரிவேர் கொண்டுவந்து
பசுமையாயரைத்ததனை யாவின்பாலில்

சேர்த்ததனைபாகமாய் கலக்கிக்கொள்ள
செயமாச்சுஉடம்புக்கு வலுவுமாச்சு
பூத்ததனைபூதகணம் பிடித்துதானல்
பொடியாகப்பறந்துவிடும் பேய்களெல்லாம்
ஆர்த்ததனைகிராணியொடு கழிச்சல்போகும்
அப்பனேயிதையறிந்து உள்ளேகொள்ளே. ௫உ

கொடுப்பைநெய்.

கொள்ளப்பாகொடுப்புதனை கொண்டுவந்து
குமுறவேயரைத்ததனை மிளகுசேர்த்து
அள்ளவேசீரகமுங் கூடப்போட்டு
ஆவிநெய்யரைப்படியில் வெந்திறித்து
மெள்ளவேதான்குடிக்க மேகம்போச்சு
வெட்டையொடுசொறிசிரங்கு வெண்டுபோச்சு
கள்ளமேசொல்லவில்லை மெய்யேசொன்னேன்
கல்மிஷங்களில்லையடா கண்டுபாரே. ௫௩

கண்டுபாரிடகலையா வாசியென்பார்
கனத்ததொருபின்கலையை நாதமென்பார்
விண்டுபாரிடகலையை விந்துமென்பார்
விள்ளாதேசத்தியைத்தான் பரமதென்பார்

உண்டு பூரர்சுழிவட்ட முண்மையென்பார்
ஊமையென்னுமட்சரத்தை மவுனமென்பார்
கொண்டுபாரிந்தவித்தை சித்தர்பாட்டார்
கொங்கணவர்ஞானத்தைக்கூர்ந்துபாரே. ௯௪

கூர்ந்துபாரெட்டும்ரண்டும் அகாரமாகுங்
குறிப்பான அரியெழுத்துராஜாவாகும்
தேர்ந்துபார்வகாரமது குண்டலியிட்யோகம்
சிறப்பானநாதவிந்து வாசியாகும்
ஆர்ந்துபார் அவ்வும்உவ்வும் வெளியிற்நிற்கும்
ஆச்சரியம்குருவருளால் காணவேணும்
தீர்ந்துபார்ருன்மனது பூரணத்தில்வந்தால்
தீபவொளிசிலம்பொளியைக் காணலாமே. ௯௫

காணலாம்பரமேது என்றுகேழ்க்கில்
காட்சியிருளற்றவிடம் பரமதாகுந்
தோணலாசுழிமுனைதா பனவிடமென்றால்
சோதிவெளிவட்டதென்றுஞ் சொல்லாகும்
ஆணலராமாணுவந்தா னேதேர்வென்னில்
அறைகிறேனணுவமுங் குரோதமாகும்
வீணிதென்றெண்ணாதே வேமத்துண்மை
வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் விரைந்துபாரே

பூரப்பாசாக்கிரந்தான் லலாடமாகும்
 பதிவானசொற்பனந்தான் சுழித்திக்கண்டம்
நேரப்பாசுழுத்தியது யண்டமார்பு
 நின்றதுப்புப்பிரகாசம் நிறைந்தசோதி
ஆரப்பாவதுயேது பசுவேதென்றால்
 அறைகிறேனக்கினியின் பூதியோகம்
சேரப்பாஅட்சரந்தான் சிறுமூலவட்டம்
 சிவனுமையுமாகுமென்று செப்பலாமே. ௯எ

செப்பலாம்பூசையது சத்திபூசை
 சிலமடையர்வஸ்துவைத்துப் பூசைசெய்வார்
அப்பலம்பலகாரம் பழங்கள்வைத்து
 அதற்கிசைந்தபிறச்சிமுட்டை வடைதோசை
கும்பலாயிவைகளெல்லாங் குவித்துவைத்து
 குறிப்பாகமதுவைத்துப் பெண்ணும்வைப்பார்
மெய்ப்பாலாமிதுவெலா மாத்தாளோர்க்காள்
 வீணரப்பாசெய்தொழிலை விரும்பிடாதே. ௯அ

விரும்பாதேவீணர்கள்தான் பூசையென்று
 விறுதாவாய்த்திரிவார்தன் மெய்த்திடாதே
சுரும்பாதேசத்தியொன்பான் பெண்மேலாசை
 சுற்றிடுவான்காவியப்பா பாழாய்ப்போவான்

அரும்பாதேயவன்முகத்தில் விழித்திடாதே
அப்பனேபாவியென்று தள்ளுதள்ளு
குரும்பர்தேகுருத்துரோகங் கொண்டுப்போவான்
கொள்ளாதநோய்வந்து கொல்லும்பாரே. ௯௯

கொல்லுமடாநோய்வந்து க்ஷணத்திலேதான்
கோபிப்பான்சண்டாளன் குணங்கேடென்றுன்
செல்லுமடாஅவன்குலமும் நாசமாகிச்
சிதறுமடாஅவன்தனமும் வீடும்பாழாம்
வெல்லுமடாபெரியோர்கள் சாபமெய்தும்
விசையாகப்பஞ்சமா பாபமெய்தும்
மல்லுமடாஉலகத்தோர் பழிப்பாரப்பா
மாய்கையிலேவிழுந்தவனும் மாளுவானே. ௧0

மாளாமலின்னமொரு மருந்துகேளு
வாசிசிவயோகத்தில் மனதைவைத்து
ஆளாமல்மனமுறைத்து பூரணத்தில்நின்று
அசையாதுபாசமற்று லவனேயோகி
வாழாமல்வாழலாம் வாசிவீட்டில்
மவுனமென்றமாகாரத்தை யூதப்பற்றும்
தாழாமல்நாதவிந்து தன்னைக்கண்டால்
தருவானஎட்டெழுத்து மாறெழுத்துமாரே.

எட்டெழுத்துமைந்தெழுத்து மாத்தாள்பூசை
இன்பமுற்றமூன்றெழுத்து சிவத்தின்பூசை
தொட்டெழுத்துந்துடறெழுத்துமயேஸ்வரியின்பூ
துகளில்லாமூன்றெழுத்து வாலைபூசை [சை
விட்டெழுத்தும்விடாதெழுத்தும் பரையின்பூசை
மெஞ்ஞானஓரெழுத்து குருவின்பூசை
வட்டெழுத்தின்வடிவுதனை யாருஞ்சொல்வார்
மைந்தனே துரியமென்ற வரையில்நில்லே. ௬௨

நில்லென்றுகொங்கணர் கடைக்காண்டத்தில்
நிறுத்திவைத்துஆறுவரை தாண்டச்சொன்னார்
அல்லென்றுபோகர்தான் முப்பத்தாறில்
ஆச்சரியயோகவரை யன்பாய்ச்சொன்னார்
பல்லென்றசத்தத்துக் கெழுத்தைச்சொன்னார்
பதறுமலனுக்கு முன்னுக்கென்னார்
வெல்லென்றசட்டைமுனிஞானம்நூற்றில்
விவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டாற் றறிந்துபாரே.

அமுர்தசஞ்சீவித்தைலம்.

அறிந்துபார்த்து துவளை பலந்தானெட்டு
அப்பனே அமுக்கறு பலந்தானாறு

பிரிந்துபார்கத்திரியுஞ் சமூலமப்பா
   பிரமங்காமலாவரையும் பலந்தானாறு
மறிந்துபார்கோரக்கர் பலந்தான்மூன்று
   மைந்தனேகுறிஞ்சாவும் பலந்தான்பத்து
தெறிந்துபார்நீருள்ளி பலந்தான்ரெண்டு
   நிமிஷத்திலறுகம்வேர் பலந்தான்பத்தே. கூ௪

பத்தானகுறுந்தொட்டி பலமோரெண்டு
   பாப்பாசாரணைவேர் பலமோமூன்று
கொத்தான அமுதவல்லி பலந்தானைந்து
   கூறுடனேயிவ்வையெல்லாம் துணிநீரில்
வத்தாகவெட்டொன்றாய்க் குறுக்கிவாங்கி
   மைந்தனேயதனெடைக்கு ஆவினெய்யை
சித்தரகவிட்டுமே கலக்கிப்போட்டுத்
   திரும்பவேமறுந்துவகை சேரக்கேளே. கூ௫

கேளப்பா இஞ்சியது பலந்தானாறு
   கெடியாகவெயிலுலர்த்திச் சூரணித்து
காளப்பாசாதிக்காய் பலந்தானாறு
   நல்லதொருசீரகந்தான் பலந்தானொன்று
ஆலப்பாபத்திரியும் பலந்தான்ரண்டு
   அதற்கான அதிவிடையும் பலந்தானொன்று

தூளப்பாயிவையெல்லாந் தூளாய்ச்செய்து
துரிதமுடன்பொடியெல்லாம் பதனம்பண்ணே

பண்ணியேகுரோசானி கழஞ்சிரண்டு
பாங்கானவால்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
அண்ணியேலவங்கமது கழஞ்சிரண்டு
அழ்கானஏலரிசி கழஞ்சிரண்டு
நண்ணியேநல்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
நலமானபச்சையது கழஞ்சிரண்டு
உண்ணியேகூசைநீர் கழஞ்சிரண்டு
உற்பனமாய்தூளாக்கி நெய்யில்சேரே. கூஎ

சேர்த்துநீதணலெரித்து மெழுகதானல்
சிறப்பாகசெய்பாகக் கைபாகத்தில்
ஆர்த்துநீவடித்திறுத்து பீங்காணில்வைத்து
அப்பனே தூபமொடு தீபஞ்செய்து
போர்த்துநீயரன்பேரைப் புகழ்ந்துபோற்றி
புனிதமாய்க்குப்பியிலே யடைத்துக்கொண்டு
காத்துமேபோகாமல் பதனஞ்செய்து
கைகண்டவித்தையிது முழுகுவாயே. கூஅ

முழுகிவரப்பித்தமெங்கே மேகமெங்கே
முக்கியமாய்க்கண்ணிணெரித் துலக்கிக்காணுந்

தமூகிவரதேகமது பிருகிப்போகும்
கூடிணத்திலேநோய்களெல்லாந் தவிடதாகும்
புமுகுவீரப்புண்கரப்பன் சூலைகட்டு
புகைத்திருமல்மறுத்திடும் பாண்டுரோகம்
அழுகிவரச்சொறிசிறங்கு ஆறுப்புண்கள்
அகத்திலுள்ளவிஷக்கடிக ளகன்றுபோமே. ௬௯

போமப்பாவாதபித்த சிலேட்டுமங்கள்
பிசகாமல்நிலையில்நிற்கு மலையவேண்டாம்
ஆமப்பாவருஷமொன்றில் தேகம்பொன்போ
லாகுமடாஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்
நாமப்பாஉந்தனுக்குச் சொன்னேன்மைந்தா
நல்லதொருநெய்யென்று நவின்றயானல்
சாமப்பாநோய்களெல்லாம் கூடிணத்திலேதான்
தவறுமலிந்தநூல் திட்டம்பாரே. ௭0

வங்கவெள்ளி.

பாரப்பாயின்னமொரு தந்திரந்தான்சொல்வேன்
பாங்கானதிருகுகள்ளி பாலைவாங்கி
நேரப்பாவெள்வங்கம் கழஞ்சிதானும்
நிலைக்குமடாகரண்டிலே வைத்துருக்கி

ஆரப்பாஉருகியதில் நாதரஞ்சாய்த்தால்
அழகானவெள்ளியது மாற்றுப்பத்து
வாரப்பாயிருந்துக்கொண்டு வில்வித்தைசெய்து
உன்னலாம்பத்துக்கோன் நீயலாமே. ௭௧

செம்புசுத்தி.

ஆமப்பாஅறுகன்வேர் கீரிமூலி
அழகானவேனியது சேண்டுங்கூட்டி
நாமப்பாஅறுகீரா லரைத்துருட்டி
நலம்பெறவேகுகைபிடித்துச் செம்பைவைத்து
வேமப்பாசீலைமண் செய்துநீயும்
விள்ளாமற்கெஜபுடமே போட்டாயானால்
சாமப்பாசெம்பதுதான் சுத்தியாச்சு
க்ஷணத்திலேசெம்பதனைப் பதனம்பண்ணி

பண்ணவேசெம்பதுதா னூறல்போச்சு
பளபளத்தேயிருக்குமடா பாருநீதான்
நண்ணவேவெள்ளியிலே னூற்றிக்கொண்று
நாட்டினல்மாற்றுறு நன்றாய்காணும்
உன்னபொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
ஊமைபோலிருந்துநீ யொளித்துத்தின்னு

தின்னவேதர்மத்தை மறந்திடாதே
திரவியங்கள்தேடாதே திட்டம்பாரே. ௭௩

பாரப்பாபூரணந்தான் கனமேயாகும்
பதிவானகேசரியுந் தாயும்நின்றால்
ஆரப்பாஅகாரமொடு உகாரஞ்சொன்னேன்
ஆச்சரியவென்னாலே கற்கவேணும்
காரப்பாவருஷமொன்று குருவின்பாதங்
கள்ளிறங்கிக்குடியாமல் குருலைக்கண்டு
நேரப்பாதபமகிமை யுள்ளோர்பாதம்
நிலையாகக்காத்திருந்தா லுனக்குப்பேரே. ௭௪

பேரென்றுசொல்வதுதான் ஞானம்பாரு
பேசரியஞானந்தான் பெற்றபேரு
வாரென்றகாயசித்தி யானபேரு
மகத்தானஞானசித்தி வந்தபேரு
நூலென்றபூரணநூல் பார்த்தபோது
நுணுக்கமாய்ச்சிவயோகம் பெற்றபேரு
ஊரென்றஅமிர்தநிலை யறிந்தபேரு
ஒருமனதாய்வாதசித்த வந்தபேரே. ௭௫

சித்தியென்னபூசையென்ன நாசமென்ன
திடம்பெரியஎழுத்தென்ன அணரந்தானென்ன
முத்தியென்னமின்பின்னாய் நின்றதென்ன
முனையென்றசிவமென்ன மூர்ச்சையென்ன
சத்தியென்றசிவமென்ன தவப்பேரென்ன
சக்கரத்தினெழுத்தென்ன குருதானென்ன
பத்தியென்னபரமென்ன பாசமென்ன
பாங்கானகுண்டலியின்விபரங்கேளே. ௭௯

விபரங்கேள்குருச்சொல்லை நட்டதாகா
வீணர்களோடென்றுரு டிணங்கலாகா
கவரமென்னபாசமென்ன கள்குடிக்கலாகா
கஞ்சாவின்வெறியாகா ஆலிங்கனமுமாகாகா
தவரமென்னபொய்கொலை களவுமாகா
சண்டாளமனிதரது சேர்க்கையாகா
உவரமென்னஉறுதியா யிருக்கவேணும்
ஊமையென்றஅக்ஷரத்தி லிருக்கப்போராம். ௭௭

பேரென்றுசொல்லுவது குருவின்பேரு
பெரியோர்களூமைநிலை பெற்றபேரு
வாரென்றஅஷ்டசித்தி பெற்றபேரு
வகையானசிவயோகம் பெற்றபேரு

ஷரென்றமலேயினுச்சி யிருந்தபேரு
உள்ளொளியைத் தன்னொளிபேரு
சாரென்ற அமுர்தமிலே யறிந்தபேரு
அப்பனேஅஷ்டசித்தி யானபேரே. ௭அ

அஷ்டசித்தியோகவரை யேறவேணும்
அகமகிழ்ந்துஞானவரை காணவேணும்
திட்டமுடன்சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
சிலசத்திரண்டுமொன்ருய்ப் பார்க்கவேணுஞ்
சட்டசத்திசடத்தையங்கே நிறுத்தவேணுஞ்
சாகாதகாய்கண்டு நிலைக்கவேணுஞ்
துட்டசித்தியவரிடத்தி லிருக்குமாஞல்
தூரப்போவென்றுசொல்லி துணிந்துசொல்லே.

சொல்லப்பாதுஷ்டர்களை துறத்துவாய்நீ
சுழிமுனையில்நின்றுக்கொண்டு உற்றுப்பாரு
வெல்லப்பாவெழுத்தையெல்லா மூட்டிக்கொண்டு
வெளிவிடாதிருந்துநீ யோகம்பண்ணு
கல்லாப்பாஉன்திரேக முறத்துப்போகும்
கபடில்லாதுள்மனது பரத்துகெய்துஞ்
சொல்லப்பாசிதம்பரத்தின் பூசைநேர்மை
சிவனுரைத்தார்சொல்லுகிறேன் விவரந்தானே.

சிதம்பரத்தின் பூசை.

மூவரமென்னைந்தரைப் பிருபத்தஞ்சாய்
  வீசிடுவாய்மகாரமுதல் யகாரந்தொட்டு
அரவமென்னஐந்தெழுத்து மாறிமாறி
  அப்பனேயடைந்திடுவாய் நெறியில்நின்று
பவரமென்னஉயிரெழுத்து பகுந்தேமூட்டிப்
  பத்திவாய்ச்செபித்துவிடு விபரமாகத்
தவரமென்னமேல்மூலம் உள்மூலந்தான்
  தானெழுதியடைந்திடுவாய் சத்திதானே. ௮௧

சத்திதனைவரவழைத்து உயிரெழுத்தைமூட்டித்
  தானெழுதிரும்பமுதல் வைத்துப்பூசி
சித்திதான்வந்துதென்றாய் சோதனைகளுண்டு
  திறமாகசிதம்பரமுங் கைக்குள்ளாச்சு
முத்திதான்வந்ததப்போ நோய்கள்போகும்
  நொடிக்குமுன்னேபசாசெல்லாமாண்டுபோகும்
பத்தியாயிருந்துக்கொண்டு சேவித்தாரானல்
  பஞ்சுபோலபறக்குமடா நோய்கள்தானே. ௮௨

அயச்செம்பு.

தானனகுதம்பையிலே தனைப்பறிந்து
  சட்டமாயரைத்ததனைக் குகையேசெய்து

என்னஅரப்பொடியை யதனுள்வைத்து
இதமாகச்சிலைசெய்து செகப்புடமேபோட்டால்
ஊனனிரும்பதுதா னுருக்கிச்செம்பாம்
உன்னுணைபொய்சொல்ல வில்லைமெய்தா
தேனனசெம்பதனை பத்னம்பண்ணு
செப்புகிறேனதனுடைய் வள்மைபாரே. அஎ

பாரென்றுகும்பமுனி நூற்றிற்சொன்னர்
பதிவாக்ரசவாதம் பத்தும்வைத்தார்
தூரென்றும்வேரென்றுஞ் சொன்னரில்லை
சுத்தவெளியாகநான் பாடிப்போட்டேன்
ஆரென்றகருவறிந்தோன் விட்டகுறைக்காரன்
அவன்கொண்டுபோவான் காண்மாற்றென்றுநா
சாரென்றநிலையறிந்தே னவனேயாவாம்
சாகாதகால்கண்டோன் சாத்திரவானே. அச

பாத்திரத்தைசொல்லுதற்கு மனதுவேணுஞ்
சண்டாமாகாது தவறுகாது
நேத்திரமேபிரிகாமல் நிலையில்நின்று
நிலைபெற்றபெரியோர்கள் நாமஞ்சொல்லி
சூஸ்திரத்தையுரைத்துமே குருவைவாழ்த்திச்
சூட்டினுருரோமரிஷி ஞானம்நூற்றிற்

பாத்திரமேயுரைப்பமென்று பாடிப்போட்டார்
பிரத்தினமவடிவுகண் டிருந்திட்டாரே. ௯௯

இருந்திட்டார்திருமூலர் வரையிலேறி
ஏகாந்தசூட்சமதை யறிந்துபார்த்து
வருந்திட்டார்கொங்கணவ ராருந்தாண்டி
மகத்தானஅறிவங்கே மனத்திலுன்னி
பொருந்திட்டபோகருமே ஞானம்நூற்றிற்
பூட்டினாடக்கமெல்லாங் கண்டுதேறி
குறைந்திட்டகுண்டலியின் யோகம்பார்த்து
குறிப்பறிந்துமனத்தையங்கே நிறுத்தினாரே.

நாவற்பட்டை சூரணம்.

நிறுத்தினாற்வெண்ணாவற் பட்டைதன்னை
நேராகக்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
துறுத்தினாற்சூரணித்து சுடுகைக்குள்ளே
சூரணத்தைப்பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வறுத்தினார்வயிற்றுளைச்சல் கிராணிமூலம்
வல்பிணிகள்கடுப்பிரத்தம் வந்துதானால்
வெறுத்தினார்வெள்ளாட்டுப் பாலிலேதான் [மே
வெறுகடித்தான்கொண்டாக்கமால் வியாதிபே

வியர்திபோம்வயிற்றுளைச்சல் கடுப்பிரத்தம்
   மீளாதகிராணியொடு சரமுமாறும்
அயதியாயிருந்தாக்கால் சடமேபோகும்
   அப்பனேஅதையறிந்து மருந்துசெய்தால்
தூயதியாய்ப்போகாது ரோகம்போகும்
   சொன்னபடிகேழ்க்குமடா நோய்களெல்லாம்
கயதியாய்க்கைமருந்து கைக்குள்ளாகி
   கபடாகச்சொல்லவில்லை யறிந்துபாரே. அஅ

பாரப்பாநீர்முள்ளி பிடுங்கிவந்து
   பக்குவமாய்வித்திருத்துக் கடைந்துகொண்டு
ஆரப்பாகடுகுள்ளி மஞ்சள்தேறு
   மறைத்துஅதிற்கலக்கியே அடுப்பில்வைத்து
வாரப்பாமெழுத்துபோ லானபோது
   வாங்கியேகீழ்துவத்து வரிசையாக
பாரப்பாபாண்டுவகை சோகைக்கெல்லாம்
   பண்பாகக்கொடுத்துவிடப் பறந்துபோமே.அகூ

போச்சப்பாநீர்கட்டு நீரினேற்றம்
   புகழானமகோதரங்கள் பித்தம்பாண்டு
ஆச்சப்பாநீர்ச்செறிப்பு நாசமாகும்
   அப்பனேயின்னமொரு வரிசைக்கேளு

காசப்பாதரல்வாதம் பிடித்தபேர்க்கு
கைகண்டவித்தையாம் மருந்துசொல்வேன்
நீச்சப்பாமயங்காதே நடுத்தரமாய்த்தேங்காய்
நிமிஷத்திற்மண் துளைத்து நீர்விட்டுக்கேளே.

கேளப்பாகண் துளைத்து சலத்தைநீக்கி
கெடியாகத்திருகுகள்ளிப் பாலைவாங்கி
ஆளப்பாஅதினுள்ளே செலுத்திப்போட்டு
அழகாககாஞ்சிரையின் ஆப்பறைத்து
மூளப்பாபுளிவிறகு கொண்டுமூடி
முக்கியமாய்த்தேங்காய்தான் வெந்தபோது
கேளப்பாதேங்காயை யெடுத்துநீயுங்
கெடியாகஒருசாம மறைத்துவையே. ௬௧

வைத்துநீகுழம்புதனை யரையின்கீழே
மைந்தனேபூசிடுவாய் காலைதன்னில்
அத்துமேஅந்திக்கு வெந்நீர்விட்டால்
அப்பனேஅரைவாதங் கால்வாதம்போகும்
எய்த்துநீதிரியாதே ஈசன்சொன்னார்
இதுமருந்து ஆச்சரிய மிணங்கிச்செய்நீ
பொய்த்துமேபோகாது யிந்தவித்தை
புத்திகெட்டுஅலையாதே செய்துபாரே. ௬௨

பாரிப்பாசரியையென்ன கிரியையென்ன
பகர்ந்துநின்றயோகமென்ன ஞானமென்ன
ஆரப்பாமவுனமென்ன சூட்சமென்ன
ஆகாதயெழுத்தென்ன ஐம்பூதமென்ன
நேரப்பாசரியையென்ன அரும்பதாகும்
நேரானகிரியையது பூவதாகுஞ்
சீரப்பாயோகமது காயதாகுஞ்
சேர்ந்துநின்றஞானமது பழமதாமே. ௬௩

பழமானமவுனமது ஆயிமாதம்
பாங்கானசூட்சமது அக்கினியின்பீசம்
குளமானவச்சிவட்டம் ஆத்தாள்வீடு
குண்டலியேமவுனதுசதி யிருந்தவீடு
தளமானஆறுதலம் ஆறுவீடு
சதுரமாய்மூலமுதல் அக்கினியோடாறு
நளமானரசம்போலே நடுநாடியாக
நாரணியுந்தேவனுமா யிருந்தார்பாரே. ௬௪

பாரப்பாநேர்மூலம் பரையின்வீடு
பகருகின்றநடுமூலம் பரையின்வீடு
ஆரப்பாஅடிமூலங் கணேசன்வீடு
ஆச்சரியமுடிமூலம் ஓங்காரவட்டன்

செப்பாமிவையெல்லாம் சித்தர்பாடல்
சேஷனேவர்தனுக்கு சிறந்திட்டேனுன்
காரப்பாகுருபதத்தை யடுத்துக்காரு
காரணமாங்குருவாலே வெரிந்துக்கொள்ளே.

கருங்கோழி.

கொள்ளப்பாசதைகறுத்த கோழியாகும்
கூர்மையாய்ப்பார்த்ததனைக் கொண்டுவந்து
வெள்ளப்பாகொடிவேலி வேரரைத்து
மேன்மையாய்ஒமமது உழக்கரைத்து
தள்ளப்பாகோழியின்றன் குடலைநீக்கித்
தப்பாமல்முன்மருந்தை வைத்துத்தைத்து
அள்ளப்பாபாண்டத்தில் வெள்ளநீர்விட்டு
அதன்மீதில்கோழியைநீ அழுத்திவையே. ௯௧

வையப்பாஒருவிறகி னுலெரித்து
வளமாகவெந்தபின்பு தின்றாயானால்
உய்யப்பாஉதிரத்தின் மலமூளைபோச்சு
உண்ணாமல்சோறையைத்தான் நிறுத்திப்போடு
ஐயப்பாஅகத்திலுள்ள நோய்களெல்லாம்
அகன்றுபோம்மேகமது இணிகாதோடும்

தையப்பாஉள்மூலம் பிறமூலம்பேசுக்
தப்பாதுஉன்னுடைய நூலைப்பாரே. ௧௭

நூற்கோர்வை.

நூல்பார்த்தாலிந்தமுறை யொருவருக்கும்
நுணுக்கமாய்ச்சொல்லாதே பாவமெய்துஞ்
சேல்பார்த்துயோகமுறை ஞானம்பார்த்து
செயலனைத்துமனதில்வைத்துக் கருமத்தோடே
போல்கார்த்துபேசாது ஞானம்பார்த்து
புத்தியாய்பிழைத்திருப்பாய் பிள்ளாய்நீதான்
கால்பார்த்துமதியிரவி தன்னைக்கண்டு
கருணையுடன் நூலாய்ந்தால் கசடுபோமே. ௧௮

போவதற்குவழிசொல்வேன் தேகத்துக்குள்ளே
புத்தியாய்ச்சொல்லுகிறேன் பிழைக்கவென்றால்
ஆவதற்குநல்மிளகு நெல்லியாகும்
அப்பனேவெண்சாரை அமுரியாகும்
காவனுக்குப்போகாதே கவிபாடாதே
கைகண்டவித்தையிது நடுவேவாங்கி
தூவதுக்குமிளகுதான் வாறேபோட்டுச்
சுகம்பெறவேமென்றுதின்று சுகத்தைப்பாரே.

சகமதுதான்பிணியில்லை வாய்வுமில்லை
  சுக்கிலத்தில்சூடில்லை அனலேறாது
அகமதுதான்தாதுக்குப் பிலமுண்டாகும்
  அப்பனேபத்தியத்தோ டறிந்தேயுண்ணு
பகமதுதான்புளியுப்பு புகையுமாகும்
  பண்பாகநல்லெண்ணெய் தள்ளிப்போடு
தகமதுதான்காலையிலே கொள்ளுவாய்நீ
  தப்பாதுஇம்மூலி தவறொட்டாதே. ௧00

ஒட்டாதமருந்துகளை தள்ளச்சொன்னேன்
  ஒருமனதாயோகத்தி லிருக்கச்சொன்னேன்
எட்டாதகருகிடையுங் குருகிடையுஞ்சொன்னேன்
  என்னைப்போலிருந்துவிடக்கற்பஞ்சொன்னேன்
தட்டாதசேதியெல்லாந் தட்டச்சொன்னேன்
  தாதுநிலையறிந்துன்னைப்பிழைக்கச்சொன்னேன்
மட்டாகஉள்மூலம் பிறமூலஞ்சொன்னேன்
  மைந்தனே உந்தனுக்கு வகைசொன்னேனே.

வகைசொன்னேன் வாதத்தை திறந்துசொன்னேன், மைந்தனேவயித்தியத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன், குகைசொன்னேன் குகையிலிட குருவுஞ்சொன்னேன், கோணமல்மனதையங்கே நிறுத்தச்சொன்னேன், தொகைசொன்னேன்சூட்சாதிசூட்

சஞ்சொன்னேன், சொர்க்கபதம்பெறுவதற்கு வழி
யுஞ்சொன்னேன், தகைசொன்னேன் ஞானமொடு
யோகஞ்சொன்னேன், சத்திசிவம்நின்றதொருநிலை
சொன்னேனே. க0உ

சொன்னேனானுந்தனுக்கா யிந்தநூறு [தே
  சுணங்களுக்குஞ்சவுங்களுக்குங் கொடுத்திடா
முன்னேநான்சொன்னதெல்லா மனதில்வைத்து
  மூர்க்கருடன்சேராதே பொய்பேசாதே
பின்னேநீதிரியாதே பிணங்கிடாதே
  பேசாதேயொருவருக்கு மிந்தநூலை
தன்னேதானுன்னைவந்து சரணஞ்செய்வார்
  சண்டாளர்க்கீயாதே நூறுமுற்றே க0௩

நந்தீசர் ஞானம் -- க00.

முற்றிற்று

சிவமயம்.

நூற்றிரண்டாவது.

நந்தீசர்.

திராவகம் - கக.

காணப்பா யின்னூலின் தான் பத்துக்குள்ளே கணக்காகத் திராவகங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வா ணப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் வளமானசிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பா மடையர்களே யறிவாய்க்கேளு மகத்தானசிவயோ கி புத்திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக்கட்டினோ ர்கள் அல்லலற்றசிவயோகியவன் தான்பாரே. க

சங்குதிராவகம்.

பாரப்பாதிராவகந்தான் சொல்லக்கேளு பண் பானசங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பாச ங்கதுதான்பலமோபத்து அப்பனேயுடைத்ததனை த்தூளாய்பண்ணி, வாரப்பாவூசிநீர் தனைற்றெளித் துவளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு,கார ப்பாவாலையின்கீழ தீயைமூட்டிக் கண்மணியேதீப ம்போலெரித்திடாயே. உ

எரியவேதமர்வாயில்பீங்கான்வைத்துயென்ம தனே சிறுதீயாலெரித்திட்டாக்கால், வரியவேதிரா

வகந்தான் பீங்கானில்விழும் வளமானதிராவகந்
தைச்சிசாவில்வைநீ, அரியபேவ தேவிக்கும் ருத்திர
ர்க்கும் அப்பனேபூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செ
ய்து, மரியவேசோடகமாய்ப் பூரணத்தில்நின்று
மைந்தனே திராவகத்தை பதனம்பண்ணே. ௭

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடாவெடியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு
பண்பானவெடியுப்பு பலமோபத்து, அண்ணடா
ரோமநீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனேவாலைதனிலி
ட்டுக்கொண்டு, வளமானதமர்வாயில் பீங்கான்வை
க்க, கண்ணடாகாகரென்று திராவகந்தான்விழுங்
கண்மணியேதிராவகத்தைச் சிசாவில்வையே. ௮

கல்லுப்புத் திராவகம்.

வையடாபூசித்துப் பதனம்பண்ணுவளமான
திராவகத்தையென்னசொல்வேன்கையடாகல்லுப்
புத்திராவகந்தான்கேளு கண்மணியேகல்லுப்புபல
மோபத்து, ஐயடாசுத்தஜலம் வார்த்தரைத்து அ
ழகானவாலையிற்றானிட்டுக்கொண்டு, மையடாதீமூ
ட்டித்தீபம்போலே மைந்தனே தமர்பீங்கான் வைத்
துக்கேளே. ௯

சீனியுப்புத் திராவகம்.

கேளடாதிராவகந்தான் கதிர்போல்விழுங்கெடி
யானகல்லுப்புதிராவகந்தான்மைந்தா,வாளடாபூசி

த்துப்பதனம்பண்ணுவளமான திராவகத்தைபெண் ணசொல்வேன், நாளடாசீனியுப்புத்திரவகந்தான் கேளு நலமானசீனியுப்பு பலமோபத்து, ஆளடா ரோமநீர் வார்த்தரைத்து அப்பனே வாலேதனிற் போடுபோடே. ௬

கறியுப்புத் திராவகம்.

போடவேதீபம்போல் தீதான்மூட்டி புகழான கதிர்வாயில் பீங்கான்வைத்து, ஆடலேகதிரபோ லே திராவகந்தான்வீழும் அப்பனே திராவகத்தை ச்சீசாவிலூற்றி, வாடவேபூசித்துப் பதனம்பண்ணு வளமான திராவகம்போ லெதுதானுண்டு, நாடவே கறியுப்புத்திராவகந்தான்கேளுநலமானகறியுப்புப் பலந்தானெட்டே. ௭

எட்டவேமூத்துநீர்வார்த்திடித்துஎன்மகனே வாலேதனிற் போட்டுக்கொண்டு, கட்டவேதீமூட்டி யெரித்திட்டாக்கால் கண்மணியே திராவகந்தான் கதிர்போல் வீழும், மட்டவேபீங்கானை வைத்தா யானால்மைந்தனே திராவகந்தானிறங்கும்பாரு,வட் டவேசீசாவிற்பதனம்பண்ணு வளமானகல்லுப்புத் திராவகமுமாச்சே. ௮

இந்துப்புத்திராகம்.

ஆச்சடாயிந்துப்புத் திராவகங்கேளு அப்ப னேயிந்துப்பு பலமோபத்து, வாச்சடாபுனிச்செய

நீர் வார்த்திடித்து வளமானவாலையிற்றான்போட்டு க்கொண்டு, காச்சடாதீமூட்டிப் பீங்கான்வைத்துக் கனமானநால்நாழி யெரித்தாற்கேளு, நாச்சடாதி ராவகந்தான் கதிர்போலவீழும் நலமான திராவகத் தைப் பதனம்பண்ணே. க

வளையலுப்புத்திராவகம்.

பண்ணடாவளையலுப்புத் திராவந்தான்கேளு பண்பானவளையலுப்பு பலமோபத்து, அண்ணடா ஐங்கோலச் செயநீர்விட்டு அப்பனேயிடித்ததுவும் வாலையிற்றான்போட்டு, கண்ணடாதீமூட்டி பீங்கா ன்வைத்துகண்மணியே திராவகந்தான்வீழும்பாரு, வண்ணடா திராவகத்தை பதனம்பண்ணு வளமான தேவிக்குப்பூசை செய்யே. க0

பண்ணப்பா திராவகத்தால் நீறும்போக்கு ப ண்பானசரக்குவறு பத்துநாலும், அண்ணப்பாநவ ரத்தினம் நவலோகங்கள் அப்பனேமலைகுகைகள் நீறுய்ப்போகும், கண்ணப்பா அதரணத்துக்கிதுதா ன்வேணுங் கண்மணியே திராவத்தின் பெருமை மெத்த, மண்ணப்பா மனங்களித்து வுனக்குச்சொ ன்னேன் வளமானதன்வந்திரி பாருபாரே.

நந்தீசர் திராவகம் - கக.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாற்றிமுன்வருது.

தேட்சணாமூர்த்தியருளிய

பட்சணி-கக0.

காப்பு.

ஆதியந்நடுவிருந்த சோதிகாப்பு
அகண்டபரிபூரணமே அறிவேகாப்பு
நீதிகலைவாணிகுரு கந்தன்காப்பு
நிறஞ்சனமாய்நிற்குண வதீதங்காப்பு
பாதியாந்தனிகனலும் காலன்முன்
பட்சணியேனிச்செயமாம் பாதங்காப்பு
வீதியாம்பட்சணியாம் விலங்குஞ்சித்தி
விக்னேஸ்பரபிள்ளையார் காப்புத்தானே. - க

ஆதியந்தம்நடுவிருந்த பறமெஞ்ஞானம்
அகண்றபரிபூறணமே அதீதாது
சோதியந்தமாகவுமே நிறைஞ்சனமாய்நின்ற
சூட்சமடாபட்சணியின் சூட்சம்தானும்
நாதியந்தமாகமுறு வென்றேபாத்தாள்
காட்டினுள்சகலசித்து மாறியாட

வீதியந்தபுரிபட்டம் நாலுமொன்றும்
வெள்ளியானசவுக்காரம் திறவுகோலே
திறமானபட்சணிக ளெல்லாம்பார்த்து
சீரறிந்துபொருளறிந்தாற் சுறின்றமே.
வாமானதீக்கருவை யறிந்தாற்கேளு
மானிலந்தானுனக்கேடோ மீசன்வேறு
கூறமானதேவதைகள் யேவல்கேழ்க்கும்
கோடிகோடியண்டவரை யடங்குமேவல்
உரமானமரமத னமசிவாயாகும்
ஓகோகோஉலகமெல்லாம் வாசியாமே. க

வசியமாம்ஆறுவகை ககனமாகும்
மானிலத்திலரசெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமானசெகவசியம் ஸ்ரீவசியமாகும்
மகத்தானபுருஷரெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாஞ்சத்துருக்கள் வசியமாகும்
வாரணங்கள்மிருகமெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாம்பிரவிமுன்னாள் வடவேர்வாங்கி
மைந்தனேகவுதும்பை வேறும்வாங்கே. உ

வேறிரண்டும்பச்சைபட் டதனில்வைத்து
மேலானஆலின்புல் லுருவியோடு
கூறிரண்டுங்குங்குமப்பூ கஸ்தூரிமஞ்சள்
குணமாகமூன் றுமறைப் பலமேசேர்த்து
மாரிண்டுமூன்றையுந்தான் பொடியாய்ச்செய்து
மைந்தனேமுதற்றூசு தன்னிலூட்டுச்

சேறிரண்டுவேறையுந்தான் நடுவேவைத்துத்
திரியாக்கித்துப்புரத்தி லிட்டுத்தானே.

பிட்டுமேகாறாவின் நெய்யைவார்த்து
பிதமானசிரசோட்டில் மையெரித்துவாங்கி
யிட்டுமேபுனுகுடன் ஜவ்வாதுசேர்த்து
கிருபையுள்ளமையதனை மத்தித்தேதான்
கட்டுமேமந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
கருணையுடன் ஓம் ஸ்ரீயும் றீயும் மென்று
நட்டுமேநறுவசம் பண்ணவாயா
நலமானநறுவசம்பன் மோகமாயா
வெட்டுமேகாமதேவாயா நமாவென்று
விதமானஅன்னூறு உருத்தாஓதே. சு

ஆயுத்தம்வனம் செம்பருத்து

ஓதிடமுன்சொன்னதெல்லாம் வசியமாகும்
உத்தமனேஓமென்று திலர்தம்போடு
வாதிடமுன்வந்தபடை மாறியோடும்
மானிலத்துராசரெல்லாம் வசியாமகச்
சாதிமுடன்சாத்தியன் கைபாணமாற
சதிரானபீறங்கு வெடிகுண்டுமாறங்
சூதிடாயின்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன்
சுறுக்கடாசெம்பருத்திவடக்குவேறே. எ

செம்பருத்துநாயகருக் காப்புக்கட்டி
திறமாகநவசாபம் நிவர்த்திசெய்து

உம்பருக்குமறியாத கணேசன்மூலம்
 உம்மெனவு அம்மெனவும் ஒருலட்சந்தான்
நம்பருத்துப்பன்றியாடு கோழிமூன்றும்
 ரெத்தபலிபூட்டிமறு கின்மையன்று
தம்பருக்குஞ்சொல்லாதே பொங்கள் தூபம்
 மாட்டியேதியானத்தில் வேரைவாங்கே. அ

வாங்கியந்தவேறதனைப் பஞ்சலோகம்
 மகிமையாய்த்தகடதிலே பொதித்துக்கொண்டு
தாங்கியந்தகுளிசமதைக் கறத்திலேந்தி
 தம்பனந்தான் நூற்றிருபத் தெட்டும்ஓதி
ஓங்கியந்தக்குளிசமதைச் சிரசில்கட்ட
 ஓகோகோமுன்சொல்லாப் புண்மையாகுந்
தேங்கியந்தமாதரெல்லாம் வசியமாக [ளே.
 செப்புகிறேன்மையொன்று தேர்ந்துக்கோள்

ஸ்ரீ வசியம்.

தேர்ந்துநீகுளங்கள்குட்டைதன்னிற்பார்த்து
 திறலாகஅட்டைபத்து பிடித்துவந்து
கூர்ந்துகேள்தாமரையின் நூலேசுத்தி
 குறியாகத்திரியதனை விளக்கிலிட்டு
சார்ந்துநீநெய்வார்த்துத் தீபம்யேற்றி
 தருவானசிரசோட்டில் மையெறித்து
வாங்குஒரைந்துநீபுனுகுடன் சவ்வாதுசேர்த்து
 உறவானமோகினியைச் சேவிப்பாயே. க0

சேவிப்பாய்-ஓம் ஸ்ரீயும்-இறியு-மென்று
சிறக்கவேலும்கிலி ஓம்-மென்றுசொல்லி
பாவிப்பாய்ச்சர்வ மோகினிவாவென்று
பகர்ந்துகீயாயிரத்தெட்டுருவுமானால்
ஆவிப்பாயபானமொடு பலகாரங்கள்
ஆத்தாட்கும்வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
தாவிப்பாய்சங்கரத்திப் பேரைச்சொல்லி
சமர்த்தாகப்பணிவிடைதான் திலர்தம்போடே

திலர்தமிட்டுமந்திரத்தால் வாவாவென்று
செப்பிடவேஸ்ரீவசியம் டுயன்னசொல்வேன்
குலமளிந்துமறமெளிந்து முறையுமின்றி
குடிகெடுத்தகாமவெறி கொண்டேபின்பு
வலகளிந்துஉலகத்துள் மாதரெல்லாம்
உன்னடியில்வணங்குவார் கண்ணில்லாதே
நிலவறமாய்ச்சொல்லிவிட்டேன்கருச்சொல்லாதே
நிகரில்லாவசியமொன்று நேத்தியாவே. ௧௨

வசியம்முள்ளெலி.

நேத்தியடாவசிமென்ன சொல்வேன்மைந்தா
னிகருண்டோமுள்ளெலியின் பெருமைமெத்த
னேத்தியடாஉலகத்தில் சொன்னாருண்டோ
நிசமாகச்சித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார்
நேத்தியடாசொல்லுகிறேன் முதற்பதந்தான்
நேராதகருணளில் நீதான்கேளு

ரேந்தியடாமுள்ளொலியின் றெடுத்துவந்து
நிசமாகத்தலைகீழாய் கட்டிதூக்கே. ௧௧

தூக்கியேசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யச்
சூட்டுவாய்மண்டலந்தான் தினம்நூறப்பா
நீக்கியேவெள்ளைத்தா மரக்கிழங்கு
நிழலுலர்த்திசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
தாக்கியேரெண்டையுந்தா னிடித்துத்தூளாய்ச்
சாதகமாம்யிந்திரமாங் கோவைப்பூச்சி
ஆக்கியேகளஞ்சியொன்று கிரும்புக்கூட்டி
ஆதியாம்முதற்கருவுந் தொட்டுத்தானே. ௧௨

தொட்டந்தப்பொடியைமுதற் றூசிலூட்டி
சுகமாகத்திரியதனை வாங்கிக்கொண்டு
நட்டந்தகரம்பசுவின் னெய்யைவிட்டு
நலமாகஅகிலத்திரியிற் றீபமேற்றி
யிட்டந்தசெஞ்சுனைச் சட்டிதூரில்
யிதமாகபொற்றலையின் சாத்தைப்பூசிக்
கட்டந்தவாய்மூடி மையைவாங்கி
கருணைபெரும்புனுகுரோ சினையிங்காணே.

மோகனமை.

காணவேவகைக்கிஒரு களஞ்சிக்கூட்டி
கருதியேமத்தித்துக் கனிந்துநீயும்
வேணவேஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
மேலானவடுகனுக்கு பூசைபண்ணு

தோணவேவசியத்தி லெட்சமுற்று
மூட்டிசுகாதீதம்மை செடுத்திலர்தந்திட்டு
பேணவேபூவுலகும் வசமாம்பாரு
பேராகயின்னமொரு சேதிக்கேளே. ௧௧

கேளப்பாமோகனந்தான் அதிகரூட்சங்
கெடியாகமையொன்றுச் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாகிருப்புமொரு கழுஞ்சிதானும்
நலமானமுன்மூச்சிக் களஞ்சிக்கூட்டு
நீளப்பாயிந்திரமாங் கோவப்பூச்சி
நிறுத்திமொருகளஞ்சியதிற் கூட்டிமைந்தா
சூளப்பாதிகைபூச்சி களஞ்சிபூரந்
சுகம்பெரவேஒன்றாகித் தூளாய்ப்பண்ணே.

பண்ணப்பாமுத்தூசு லூட்டிமைந்தா
பருவமுடன்திரியாக்கி திருத்திக்கொண்டு
விண்ணப்பாவிளக்கிவிடக் காரல்யெண்யெணய்
விட்டதிலேகபாலத்தால் விளக்கைமூடி
கண்ணப்பாமையிறங்கும் போகுவுன்னே
ஆவினமான்வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
யெண்ணப்பாமோகனத்தை லெட்சமோது
யிதமாகமைவாங்கிச் சிமிளில்வையே.

கருவசியம்வெல்லுரு.

வையப்பாபுனுகுடனே சவ்வாதுதானும்
மத்தித்துரோசனையும் கூத்திமத்தி

மெய்யப்பாமைச்சிமிளைத் திறந்துக்கொண்டு
விறையவேலுமென்று திலர்தம்போடு
உய்யப்பாஉலகமெல்லாம் மோகமாகு
ஓகோகோபுருடரெல்லா மோகமாகுஞ்
செய்யப்பாதேவரெல்லாம் வசியமாகும்
சிவன்முதற்றேவியுமே மோகமாமே. கக

மோகனமாய்வசியமடாயின்னமொன்று
முக்கியமடாசொல்லுகிறேன் குருவிபார்த்து
ஆகமாம்வல்லூறுன் குருவிபார்த்து
அப்பனேபித்துடனே ஆதிகாரந்
தாகமாங்கள்ளுயொன்று சேர்த்தரைத்து
சமூலந்தான்முதற்றாசு தனனிலூட்டு
வேகமாந்திரியதனை விளக்கிலிட்டு
விதமாஞ்சித்திறண்டகத் தெண்ணெய்வாரே.

தம்பனுமனுகூறு.

வாறென்னகபால ஓதைனல்மூடி
மையெறித்துஆயிபதம் வைத்துப்போற்றுச்
சீரென்னபுனுகு கோரோசனையுங்கூட்டி
சிவசிவாவசியந்தான் லெட்சமோதி
பேறென்னவாவென்று திலர்தண்டிட்ட
பேருலகிற்றடகருத்தின் வசியமாகுங்
கூரேஸ்ரீகளுடப் பேரைச்சொல்லிக்
கொண்டுரீதிலர்தமிட வசியமாமே. உக

வசியமாம்பின்னமொரு வித்தைமைந்தா
  மானிலத்திலதிகமடா தம்பனத்தில்
வசியமாம்லிலக்கைகை யூமன்கர்டை
  வகையானபொற்கைபான் விஷ்ணுகாந்தி
விசிதமாங்கட்டுகொடி மூலியைந்து
  விறவியேனாளாக பிடித்துக்கொண்டு
உசிதமாம்முதற்கருவுங் கொஞ்சங்தொட்டு
  உறவாகமுதற்றாசி லூட்டித்தானே. ௨௨

ஊட்டிவேதிரியதன்னை யகலிலிட்டு
  உத்தமனேசிரசோடு கருத்துநீயும்
காட்டியேநல்லெண்ணெய் யெறித்துவாங்கு
  நலமானபுனுகு கோரோசினையால்மாத்தி
தாட்டியேதம்பனந்தான் லெட்சமோதி
  தயவாகஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
காட்டியேவடமாலை வடுகனுக்கு
  கருணைதரவேணுமென்று தோத்திரஞ்செய்யே.

செய்யவேடங்டிங் கென்றுந்தானும்
  தீர்க்கவேதம்பனத்தின் மூலந்தானும்
உய்யவேலெட்சமுறுத் தியானமோதி
  உரவாகப்பணவிடைதான் திலர்தம்போடே
  நொவேஉலகமெல்லா மடங்கிப்போகும்
நோக்கறியவெளியடங்குய்யன்சபையடங்கும்

மையவேகாலடங்குஞ் செலமடங்கும்
பசாசுமூதற்பூதமெல்லாம் அடங்கிப்போமே.

தம்பன அழுக்கு.

அடங்குமேபூதத்திற் றெய்வமெல்லாம்
ஆச்சரியம்ஆயுதங்க ளாடாதொன்றுந்
துடங்குமேஅரசரெல்லா மடங்குவார்கள்
தொக்கானபொறியடங்கும் புலனடங்குந்
தடங்குமேயித்தொழிலைத் தொடுத்துபாரு
தரணிமுதலெல்லாமுன் வசியமாகும்
அடங்குமொருதம்பனந்தா னின்னஞ்சொல்வேன்
மைந்தனேவிசிதமடா மறிந்துபாரே. உ௬

பாரப்பாகதிர்பூசந் தன்னிலன்பாய்
பகருவேன்முக்குரு தனித்துநின்றால்
நேரப்பாபஞ்சிறால் காப்புக்கட்டி
நித்தியமும்நவசாபம் பதினாறுதி
கூரப்பாயிரவிகின்மைக் கொண்டுயென்று
கோழிமுதலாடுபன்றி பலிகொடுத்து
சீரப்பாபொங்கலிட்டு நிர்வாணங்கொண்டு
சிரக்கவேகலங்கொம்பாய்க் கெல்லுகெல்லே.

கெல்லவேமேல்நோக்கி வானைப்பார்த்து
கிருபையாய்நட்சத்திறம் விளங்கும்போது
மெல்லவேமூலத்தில் வேறாமல்
வியனாகப்பிடுங்கிவந்து கரத்திலேந்தி

யல்லவேசொல்லுகிறேன் தம்பனந்தான்
அல்லாமல்லெட்சமுரு அறைந்துநீயும்
சொல்லவேஅழிஞ்சல்நார் குளிசமாடி
தோத்திரஞ்செய்ஆயிபதம் வைத்துப்போற்றே.

போற்றியேவயிரவன்தான் தியானமோதி
பூறணநூல்விதியாக லெட்சந்தானும்
தூக்கியேதூபமிட்டு தீபங்காட்டி
தோத்தரிப்பான்சேடன்முடி தாங்குமென்று
தேற்றியேசிரசதனிற் குளிசங்கட்டு
தேவறென்னவுனக்கீடோ செப்பக்கூடா
நாத்திசையும்உன்னைவெல்லப் போகாதப்பா
நமனேதுகோடியண்பங் கட்டுந்தானே. ௨௮

கட்டுமடாநாகபாச னந்தானீடோ
கக்ஷமாம்புவனையுரு வெல்லாங்கட்டு
கட்டுமடாதொட்டியத்தின் கருவைக்கட்டு
கருவைக்கேள்சல்லியத்தி னுருவைக்காட்டு
கட்டுமடாஅண்டரண்டங் கட்டுக்குள்ளாங்
காலடியில்தம்பனமா டெட்டுங்கட்டும்
கட்டுமடாமீரங்கி வல்லயங்கத்தி
கனமானபடைவீடு கட்டும்பாரே. ௨௯

கட்டுமடாதேவர்முனி பாணஞ்செல்லாது
கருதிப்பார்சிவனுமையுங் கட்டுக்குள்ளாய்

நட்டினாற் றருபாணை யிழுக்கப்போமே
நானிலத்திலீசனுமை நீதான்வேறே
தெட்டும்பாரிதைவிட்டாற் றொழிலுமுண்டோ
சிவசிவா தம்பனத்தின் செய்கைசெய்கை
ஓட்டினாலுலகமெல்லாந் தம்பிக்கும்பார்
ஒருவருக்குஞ்சொல்லாதே கருவைத்தானே.

தம்பனு நத்தைச்சூரி.

தானாகயின்னமொரு வித்தைக்கேளு
தம்பனந்தான்முக்கியமடா சாந்துபாரு
வேணாகும்நத்தைச் சூரிக்குதானும்
வெள்ளியன்றுகாப்பணிந்து பொங்கலிட்டு
மேனாகுஞ்சுத்தவெள்ளைச் சாவல்லொன்று
கொண்டுவந்துபெலிகொடுத்து தூபங்காட்டி
தேனாகுந்தம்பனந்தான் மூலந்தானுந்
தீர்க்கமடாலெட்சமுரு நங்கென்றோதே. ௯க

ஓதந்தமூலிகைக்கிச் சாபமில்லை
உரவாகவேற்றாமல் தானுமைந்தா
சூதந்தவேர்பிடுங்கி குளிசமாடிச்
சுயம்பெறவேநங்கென்று சிரசில்கட்டு
வாதந்தமுப்பத்திரெண்டு வாளும்வாங்கி
வெற்றிடினும்யிற்றாது பேதேதந்த
மாகவுமேகிடாயில் கட்டிப்பூட்ட
வெட்டிப்பாருலகினிற் புதுமையாமே. ௯உ

வாடை.

புதுமையாயின்னமொரு வாடைச்சொல்வேன்
  பூதலத்தில்மாதரெல்லாம் வசியமாக
புதுமையாங்கொச்சிமஞ்சள் வங்காளபச்சை
  பொக்கமூக்குருவும் வெட்டிவேறும்
புதுமையாஞ்சந்தனம் மஞ்சிட்டியேலம்
  புகலமருள்ளமத்தம்விரை லவுங்கப்பட்டை
புதுமையாம்பச்சைகற்பூரம் நாகப்பூவும்
  பூலாங்கிழங்கு புளிசுபாக்குமென்னே. ஙங

யென்னவேராமிச்சம் வேறிஞேடு
  மியலானவில்வவேர் புறந்தோய்த்தாலும்
கன்னவேவகைக்கிஒரு பலந்தான் தூக்கி
  கருணைபெறவேயிடித்து வடிகொண்டுநீயும்
யுண்ணவேவகைவகைக்குப் பத்துதாலும்
  வுறவாகவேருலர்த்தி தூளாய்ச்செய்து
வண்ணமாமுன்பொடியிற் சேர்த்துக்கொண்டு
  மைந்தனே ஆதித்த வாரநாளே. ஙச

பாரமாய்ச்செத்தவள்தன் ஊனைவாங்கி
  வாமனுகப்பித்துமதின் கொழுப்புத்தாலும்
பாரமாய்க்கொண்டுவந்து பதனமாக
  திராவகமாய்ப்பொடியெடுத்து ரவியில்வைத்து
மாம்பித்தாலுங் கொழுப்புத்தாலுங்
  தூலங்கஅதின்மேல்தெளித்து வைக்கும்போது

பிரமாயிளகியது ரேகித்தாக்கால்
  விரகிசன்றாப்குளாய்தனிலே யுடைத்துக்கொள்

பிண்ட வாடை.

கொள்ளுமேஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
  குருவாகமோகினியை லெட்சம்சேவி
விள்ளுமேவாடையிலே ராயணைத்தான்வாடை
  மேல்நோக்கப்பூசிடுவாய் காத்துவாடை
தள்ளுமேவாடைபட்ட மாதரெல்லாம்
  தள்ளாகுமதிமயங்கித் தளர்ந்துநிற்பார்
நள்ளுமேஎன்னவல் லாறுங்கேட்பார்
  நன்றாகச்சொல்லிவிட்டேன் வாடைதானே. ௩௬

வாடையிலேவன்னமொரு வாடைமைந்தா
  மானிலத்திலதிகமடா வகையாய்ச்சொல்வேன்
சாடையிலேமூன்றுதிங்கள் ஐந்துக்குள்ளே
  தலைப்பிண்டம்வாங்கியொரு பாண்டத்திட்டு
மூடையிலேதினைப்பூட்டு பூச்சிதானும்
  முக்கியமுடன்பதினாறு பிடித்துப்போடு
நாடையிலேபச்சப்பாம்பு ஒன்றுபோடு
  நலமானஆவின்பால் படிதானென்றே. ௩௭

ஒன்றானவஸ்துஒரு படிதான்விட்டு
  உத்தமனேஅமிரிபடி மத்தஞ்சாறும்
நன்றாகப்படியொன்று பேய்க்கருப்பஞ்சாறும்
  நலமானமுறைவகைக்கிச் சாறுபடிதான்விட்டு

வண்டானஅடுப்போத வேடுகட்டி
பக்குவமாய்ச்சிலைசெய்து சரக்கையெல்லாம்
மன்றாகவேமேலே வைத்துமூடி
மைந்தனேவைத்தமட்டும் வன்னிமூட்டே.

மூட்டியேபதமாக வெடுத்துக்கொண்டு
முக்கியமாஞ்சரக்கையெல்லாம் நிழலுலர்த்தி
நாட்டியேகல்வத்தி லிட்டுத்துளாய்
நயமாகசட்டிவடிக் கொண்டுநீயுங்
காட்டியேதேவிமுன்னே வைத்துப்போற்று
கருணை தரவேணுமென்று கருத்திலூன்றி
நீட்டியேமோகந்தான் வாலையோடு
நிசமாக்கிலெட்சமுறு நேர்ந்துக்கொள்ளே.

சேறவேஉலகமுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
நீநிலத்திலரசருந்தான் வசமேஆச்சு
கூரவேஸ்ரீகளுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
கொதித்துவருஞ்சத்துருக்கள் வசமேஆச்சு
தேரவேபசாசமுதல் விடங்கள்போச்சு
செகச்சாலவித்தையெல்லாம் யிதுக்குள்ளாச்சு
லாறவேதேவதைக ளெல்லாமுன்னே
வணங்குமடாவாடைவித்தை மயக்கந்தானே.

மயங்காமல்சொல்லிவிட்டேன் வெளியாய்வாடை
மாட்டினேன்சித்தையெல்லாம் சுறுக்காய்சொச்

தயங்காமல்சகலத்துக்கும் மூலமந்திரஞ் [ன்னூர்
சாத்தினேன் அகாரமொடு உகாரந்தானும்
நயங்காமல்மகாரமொடு மூன்றெழுத்தினோடே
கருணையுடன்குறீங் கிலீங் ஓமென்று [வூரய்
மன்றுசெவியயங்காம லெட்சமுருசெய்துகொள்
ளென்னசொல்வேன்மவுனதி வாலையாச்சே.

வாலையிலேமூன்றெழுத்தும்வகையாய்ச்சொன்னேன்
வரிசையாம்பின்னமொரு சூட்சங்கேளு [ன்
காலையிலேமாலையுச்சி வேளைமூன்றும்
கருத்தறியஓம்மென்று லெட்சம்வுருத்தாஓது
வேலையிலேவடகமுமாய் யிருந்துநீயும்
வேகமாய்சிவஞ்சேவிக்க ஆசனத்திருந்து
சாலையிலேகிருசன ஆசனத்திருந்து
சார்வாகக்காலச்சந்தி பார்த்துவாழே. ௬௨

பிண்டக்குரு.

பார்த்துமொருமண்டலந்தான் மவுனமாக
பத்தியுடன்வருந்தியுரு வேறும்போது
நீற்றுமொருஅண்டமெல்லாஞ் சுடரைப்போலும்
நிர்மையாங்கதிர்மதியோ நிகரொல்லாது
தேத்துமதுபச்சவர்னம் விழியேகூசும்
திறமதாலட்சுமியு மாலுங்காண்பாய்
ஆத்துமொருநிமிஷத்துக் குள்ளேமைந்தா
அஷ்டசித்திசவுபாக்கியம் மருளுவாரே. ௬௩

அருளுவார்வுன் திரேகங்காந்தியென்ன
பாதவனுஞ்சந்திரனும் ஒவ்வாதையா
அருளுவார்தேருனக் கிடேர்சொல்லு
ஆரும்உன்னை வெல்லப் போகாதென்றும்
அருளுவாரெத்திசையும் வுன்னைப்போற்றி
அடியின்கிழ்வணங்கிநிற்பார் நீதமாக
அருளுவார்நவலெட்சம் தோளுமாட
அறையிறேன் திருவுருவாய் நீதந்தானே. ௪௪

அதிதந்தனென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கி
அதிதந்தான்வசம்புள்ளி கடுகுகாயம்
அடவாகும்வெந்தயங் கஸ்தூரிமஞ்சள்
அதிதந்தான்சவ்வாதுடனே புனுகுபூரம்
ஆகவொன்றாய்ச்சமனாக நிறுத்திக்கொண்டு
அதிதந்தந்தான்மேய்ப்பீக்க மத்தஞ்சாறு.
ஆவிசெய்யுஞ்சரிசமனா யாட்டுவாயே. ௪௫

ஆட்டவேகுளம்புபோ லாகும்பாரு
ஆகாசபிண்டத்திற் தோய்ததுதோய்த்து
நாட்டவேயிருமுன்று வேளைமைந்தா
நலம்பெறவேதோய்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி
முட்டவேமண்டலந்தா னுலர்ந்தபின்பு
முகபியமடாசொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
காட்டவேசுக்கிரன்தன் வாரந்தன்னில்
கருவிசியில்நடுச்சாமங் கருவைக்கேளே. ௪௬

கருவானவுருவெடுத்து மயானமேவி
   கதிபெறவே வடமூகமாயிருந்துநீயும்
உருவானபிண்டமதை முன்னேவைத்து
   உருதியுடன் ருத்திரனை தியானந்தானு
திருவானமங்கென்றும் ரங்கக்றீங்கென்றுஞ்
   ஓம்சிவாங்தாங்மாவென்ற உருலெட்சமோதி
தருவானபலவகைகள் உபசாரமாக
   சட்டமுடன்வெடித்துவொரு சத்திவைவே. ௨எ

சூரியாம்சோடச உபகாரத்தோடே
   தோத்திரஞ்செய்ருத்திரன் ருத்திரியுமாச்ச
மெற்றிசையும்போற்றிமடா கருவின்சூட்சம்
   மென்னசொல்வெநாடிவித்தை யிதுதான்பாரு
புத்தியாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
   பொலிவாகும்அஷ்டசன்மங் துடிகொண்டாடும்
உத்தியமாயீஸ்வரி வாலையாதி
   ஓகோகோஅட்டாங்க வாலையாமே. ௨அ

வாலையென்றசிறுபிள்ளை வயசோபத்து
   வடிதென்னமதியிரவி ஒவ்வாதாத்தாள்
காலையென்னநடுவீதி கமலத்துள்ளே
   கருணைபெறவீத்திருந்தாள் காட்சியாட்சி
மாலையெனுமுப்பாதித் தாவடங்தொட்டட்டம்
   மயேஸ்பரனும்ருத்திரனும் சிவனும்போற்ற
பாலையென்னகரும்புரசம் பாருமீடோ
   பகருமொளியிவளுடைய பரிசுதானே. ௨௯

பரிசகேளாட்டங்க வாலைமார்க்கம்
   பத்துமடக்கும்மென்றே அஷ்டகன்மங்
துரிசிகேள்ஓம்ஐயும் கிலியிஞ் சவ்வுஞ்
   சுருக்கணைல்வறீங்கென் சொன்னாலப்போ
துஞ்சிரசகெளிதைபால் சூட்சமூலஞ்
   செப்பினதார்சிதம்பரத்துக் கிதுவேமூலம்
பேரிசகேளஷ்டாங்க மதைவிட்டாக்கால்
   பேசாதசித்திரமா யிருந்துபோமே. ௰

சித்திரமாயிருந்தவிட்டா லேகிண்டாகும்
   தீர்க்கமென்னசித்தரென்ன திறமையென்ன
சித்திரமாய்காட்டிவைத்தால் சித்தனாவாய்
   உருவளிந்தால்ஞானமென்ன ஒக்கம்போச்சு
அத்திரமாய்ச்சடமிருந்தா லெல்லாமாச்சு
   யாதவனுமாபதியும் சுழினையாச்சு
நத்திரமாயெந்தனுட நூலைப்பாரு
   நளினம்நயவிசிதயடா நாட்டிப்பாரே. ௰௧

நாட்டமாயட்டாங்கம் செய்யவென்றால்
   நலம்பெறவேஐங்காயம் மூதற்கருவுங்கூட்டி
யீட்டமாயேந்திரத்தில்தொழலைக்கீறி
   யிருபுரமும்வாலையுட யெழுத்தைமாறி
யாட்டமாயெந்தெந்த கருமத்துக்கும்
   அந்தந்தவஸ்துவிட்டு அறைத்துப்பூசி
வாட்டமிலாகற்பூற தீபமேற்றி
   மயங்காமல்மூலமென்ற பரிவால்வாட்ட ௰௨.

வாட்டவேஅண்டாண்டம் நீறிப்போகும்
மானிலத்தில்எதிராளி யுண்டோசொல்லு
காட்டவேகண்காளி யேவல்துர்க்கை
கன்னித்தொட்டுகாசிவரை ஓடிப்போகும்
நீட்டவேமாறனத்துக் காதிபீடந்
நிகருண்டோஅட்டாங்க நினைக்பப்போமோ
முட்டவேமயானத்தில் முன்னேசொன்ன
முக்கியமுள்ளகருவுருவை நோக்குவாயே. ௬௩

நோக்குவாய்நிர்வாண ரூபங்கொண்டு
ருத்திரசிவம்சொன்னபடி முடிந்தாற்களுே
தாக்கமாபதினைந்து நாளுக்குள்ளே
தவறுமல்நிஷ்ட்கலை முடித்துக்கொண்டு
ஊக்கமாய்த்திருவுருக்கை வசமேசெய்து
ஒருவருக்குந்தெரியாம லில்லமேவி
யாக்கமாய்பூசித்து பதனம்பண்ணும்
அரகராஅதீதமதி செய்கைகேளே. ௬௪

செய்கையாந்திருவுருவா டெட்டெட்டாடும்
திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேழ்க்குஞ்
செய்கையாம்சத்துருக்க ளடியிற்றாத [ர்
சிவனுமையும்தேவர்களும் வார்த்தைச்சொல்வா
செய்கையாலுனக் கீடுண்டோயில்லை
சிதம்பரமாஞனதேகஞ் சித்தியாச்சு
செய்கையாம்யெதுவேனுங் கருமஞ்செய்ய
சிவசிவாதிருவுருமுன் காட்டிமுடே.

சாயித்தயிலம்.

முட்டவேலப்பாசா ணர்தான்பேடர்
முக்கியமடாசுரபாண மிதற்கீடாமோ
கட்டவேகோயதனைக் கொண்டுவந்து
கலமாகநிழலுலர்த்தி தயிலம்வாங்கி
சூட்டவேதயிலத்திற் பூனுகுபூரம்
துறையானவீரமுடன் சட்டஞ்சேர்த்து
கீட்டவேசரக்கெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
கிசமாகக்கட்டியது மெழுகுமாமே. ௬௪

மெழுகாகும்ரவியில்வைக்க உப்புமாகும்
வேதையாம்கோடிவர விரிந்தேயாடும்
நழுகாதசாலவித்தை யிதனாலாடும்
காட்டவேதொடுகருவும் யிதனாலாடும்
அழுகாதசரக்கெண்ணெய் துரிசைதோய்த்து
அப்பனேரெண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
வழுவாமல்கட்டியது வெளுப்புமாகு
மகத்தானமதயானைப் பட்டுப்போமே. ௬௫

பட்டுப்போகுதமொரு பானைதன்னிற்
பாச்சவேதுரிசிநீர் களஞ்சியோடு
வட்டுப்போவுருகியது வெள்ளையாகும்
மாத்தென்னமுன் னூறுமாத்துமாகும்
தொட்டெபோய்பிந்தவெள்ளி செம்புநூறச்
செயமாகவுர்களஞ்சி குடித்தால்மாத்து

விட்டுப்போமாவிரத்துக் கோடும்பாரு
மேலானவேதையடா சூதப்போக்கே. ௯௮

சூதவித்தைக்கோடிவரை தொந்தமென்று
சுருக்கடாவேதையிட்டால் மலைப்பொன்னாகும்
வாதவித்தைசெய்யாதே சூட்சம்பாரு
மானிலத்தில்பெறநீதி யீடோசொல்லு
வேதவித்தையாகுமொரு சூட்சங்கேளு
விளங்கலோரஞ்சனத்தை விகற்பமாக
போதவித்தையாகுமடா புவியிலுள்ள
பொருளெல்லாமுந்தனுட பொருள்தான்பாரு.

[அஞ்சனம்.]

பொருட்டாகவேணுமன்றாள் சொல்லக்கேளு
போதமாம்பிரதேசி தன்னிடோடு
யிருட்டாததன்குனிமினி தேவாங்குபித்தும்
யிந்திறகோப்பூச்சிப் பன்றி கொம்ப
வெருட்டானபச்சோந்திச் சிறம்பூநாகம்
விதமானசாதிக்கா யெட்டும்நேராய்
தெருட்டாமலுலர்த்திமுதற் கருவுங்கூட்டிப்
சிவந்தொருதூசினிலே யாட்டியூட்டே. ௯0

ஊட்டியேசாரெள்ளின் யெண்ணெவிட்டு
உற்பனமாந்திரியதனை யகலிலிட்டு
முட்டியேபத்தவைத்துக் கபாலஓட்டில்
முக்கியமாய்பாதாள மூலிச்சாறு

நீட்டியே தூரதனில் மையைவாங்கு
　　சித்தமாதாய்பதத்தைப்பூசிற்றேதான்
நாட்டியே அஞ்சனை தேவித்தன்னை
　　றங்கெனவும்றீங்கெனவும் நயந்துக்கொள்ளே.

நயந்துகொள்ளும் அஞ்சன தேவிமாயி
　　நன்மைதரவேணுமென்று கருத்திலூணி
வியர்ந்துகொள்ளுமமையெடுத்துக் கறத்திலேந்தி
　　விதமானகம்பிளியை முட்டிப்பாரு
அயந்துக்கொள்ளும்விருமாறஞ் சொல்லக்கேளு
　　ஆச்சரியம்கல்தேரை தேசிப்பித்தும்
நயந்துக்கொள்ளுங்குளியானை சமன்றுன்கொண்டு
　　கருவானமுன் தயிலந் தன்னாலாட்டே. கூஉ

தன்னாலே ஆட்டிமுதற் தூசிலூட்டி
　　சரவாக ீவவுலர்த்தி ராபவைத்து
முன்னாலேசிற்றுமை ஒட்டினுள்ளே
　　முரவிட்டுக்கண்சட்டித் தூரில்மைந்தா
பண்ணாலேபேய்பீர்க்கின் சாத்தையூட்டி
　　பத்தவைத்துமையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சொன்னாலே அம்மென் திலர்தம்போட
　　சுகாதீதஉறுமாத்தஞ் சூட்சந்தானே. கூந

சூட்சமாய்கண்டுகொள்ள மாரஞ்சொன்னேன்
　　சுகாதீதஞ்சிவனாலும் காணாதாகும்

ஆச்சப்பாயிந்தவித்தை யல்லாதுண்டோ
ஆகாதேகமது காணவென்றால்
பேச்சரியமால்காட்டி மையைத்தீர்த்தும்
பேருலகுபதினாலும் உன்னைக்காணுஞ்
சூட்சமாயிப்படித்தான் கருவார்சொல்வார்
சூட்சாதிசூட்சமென்றே சூட்சந்தானே. கூச

சூட்சமடாசொல்லுகிறேன்முன்னேசொன்ன
சூதவெள்ளியிடைபாக தங்கஞ்சேர்த்து
கூச்சமடாநாகவிந்து சமந்தான்சேர்த்து
கூற்றியசிறியசிறுநாகங் கெந்திதானும்
மிச்சமடாசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
வேருளாலொருசாமங் கல்வத்தாட்டி
மோட்சமாதேகசித்திக் கைக்குள்ளாச்சு
முதிரவேமருவன்ற கும்பிக்கேற்றே. கூடு

யேத்தியேவாலுகையில் தீயைமுட்டி
யென்னசொல்வேன்செந்தூரம் யியம்பக்கேளு
சாத்தியேமுச்சாமங்கமலவன்னி
தான்முட்டிமுத்தீபு மெரித்தபின்னை
ஆத்தியேவடுகனுக்கும் ஆத்தாளுக்கும்
அடவாகசோடச வுபசாரத்தோடு
யேத்தியேசெந்தூர மெடுத்துப்பாரு
பிணையுண்டோசெம்முருக்கம் பூவல்லவோ.

ஒவ்வாதே செந்தூரம் பணவிடையே தாக்கி
  வுறுதிபெறயிருபோது தேனினுன்னை
கவ்வாதுநரைதிரையுந் தேகம்பொன்னாங்
  கருதிக்கேள்வயதீரெட் டென்றுமாகுந்
தவ்வாதுசிவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
  தாங்கினால்மூன்றாறு மத்துமாகும்
மவ்வாதுதேகம் நடுக்கத்தியோடு
  மாசாரசெந்தூர மருத்துவந்தான். ௧௭

மருத்துவந்தான்சொல்லுகிறேன் உன்னைப்போல
  மானிலத்தில்சித்தருண்டோ ஆருமீடோ
சாத்திரந்தான்கோடியுண்டு சூத்திரத்தைத்போல
  சாத்துமேசகலசித்து மதீதமாக
அகத்துள்ளேபுரியட்டம் பூரணமுமொன்று
  யாக்கிவைக்கும்நிற்குண அதீதந்தோணும்
நகத்துள்ளேதொழில்கண்டாச் செக்மெல்லாம்
  நாதாங்கபட்சணியை நாட்டினேனே. ௧௮

நாட்டினால்ஒவ்வொன்றில் கோடிதந்தம்
  நந்தீசர்பட்சணியில் நீதஞ்சொன்னார்
முட்டினால்தேவரோடு கணங்களீடோ
  மூவுலகம்உனக்கீடுச் சொல்லப்போமோ
நாட்டினால்அட்டதிக்கும் விஜயஞ்செய்ய
  நாதாந்தபட்சணியின் கருவைப்பாரு
மேட்டிமையாய்திரிந்துவிட்டா மேலதுண்டாகும்
  விண்ணிலேதிரியாதின் நூலைப்பாரே. ௧௯

பிந்நூல்போலயெந்தெந்த நூல்பார்த்தாலும்
பின்கிக்குமேகரும்புரசங் கச்சுப்போகும்
மின்னாதேஒருவருடன் வீண்பேசாதே
மேதினிவாளறசானி நீதியல்லான்
தன்னாலேயின்றமட்டுஞ் சேனைகூட்டி
தறணிவாழ்மனுநீதான் தன்பேர்வந்தால்
முன்னாலேயுடைத்தவன்தன் சேனையெல்லா
முடுகியேமடிந்துவிட குடந்தான்பாரே. எகூ

(சேனைபடை.)

மாறுறும்படியேழுங் கொள்ளாமற்றான்
படைகூடிவந்தாலும் செயமுமாகச்
சீறுறும்நின்வதனைத் தேர்த்துக்கொண்டு
சிங்கம்போல்அவன்சேனை முகத்தைநோக்கி
யேறுறும்கருவதனை யியம்பக்கேளு
யிதமாககாமமோ கினியைவாழ்த்திச்
சாறுறுந்தூணிவாலை வளையமாடிச்
சமத்தானமுன்தயிலங் கறுத்தொட்டேனே. எக

ணவேசெம்முள்ளி வேண்கொளுஞ்சி
உறவாகசிறுசின்னி மூலந்தானும்
வேணவேமுன்னளிற் கன்னிச்சாம்பல்
வேகாதகுடத்தைப்பார் சூனசாம்பல்
தோணவேபுத்துமண்ணுங் கலந்துக்கொண்டு
துகையென்னஅறுகோண மூலந்தானும்

௧0௫௨ தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி - ௧௧0.

பேணவேகுடத்தினிலே வினையம்போடு
பெருகவேசோடச வுபசாறத்தோடே. ௭௨

சாறஞ்சான்வஸ்துவோடு சுத்திவைத்துத்
தயவாகருத்திரத்தியான மூன்றுலெட்சம்
ரோஞ்சானசறக்கோண குடத்தைக்கண்ணுற்
பெதனமுடன்சாடனத்தால் ஞேக்கிப்பார்த்து
கூரஞ்சானய்யனொடு துர்க்கைகாளிகோவில்
வலங்குடங்கொண்டு சுத்திவந்து
சீரஞ்சான்தன்சேனை முன்னேநின்று
செயிக்கதந்தயெதிருளி படையைநோக்க. ௭௩

நோக்கவேமூன்றடிதான் முன்னேவாங்கி
நோகாமலங்குமத்தை யுடைத்துப்போடு
தாக்கவேமூன்றுலெட்ச முருத்தான்கொண்ட
சமத்தானகுடத்திலிந்த தீதமாகப்
பார்க்கவேருத்திரகணங் கோடாகோடி
பாறேழுங்கொள்ளாமல் நடந்துநாடி
நீக்குமேநினைக்குமுன்னே சேனையெல்லாம்
நிமைக்குமுன்னே தூளாக்கிப் போடுந்தானே.

போதுமேகோட்டை கெடிகாரமெல்லாம்
புதுமையாங்கிழாறு கொண்டுபோச்சுக்
கோடுமேமதயானை நீகேயாச்சு
குறியானமூவுலகுன் வசமேயாச்சு

நாடுமேகிரகமுச்சி யிருந்துதானு
   லார்சறிக்கஞ்செய்யுமடா சித்தனுக
வாடுமோதேகமெல்லாங் காந்திகாணும்
   வறிசையுடன்சட்டையெல்லாந் தள்ளும்பாரே.

தள்ளுமேமுன்சொன்ன ரசசெந்தூரம்
   சார்வாகவருடமொன்று சார்ந்துக்கொண்டால்
விள்ளுமேதேகநடு கத்தியோடு
   மேலானபூரணத்தை மேலேயேற்றுந்
நல்லுமேஆருவரை கடந்துசெல்லும்
   சட்சுதானந்தவறை தாண்டிநிற்கும்
துள்ளிமேயிந்திரிய மியங்கிடாதே
   தோகையறைப்புகலாதே துரியத்தேரே. ௭௬

தேரவேசிவனுமையின் னூலைப்பார்த்து
   சித்ததிகமிச்சமென்றார் சித்தரெல்லாங்
கூறவேஉனக்காகச் சொல்வேன்சூட்சம்
   கொட்டினேன்கருமறைப்பில் லாமலேதான்
ஆரவேபுத்திவந்தா லெல்லாமாச்சு
   அம்பலத்தையறியாட்டால் மடையனுச்சு
சாறவேசெந்தூரம் பத்தியமாய்க்கேளு
   சாவில்லைகாலனமே னில்லைத்தானே. ௭௭

யில்லையென்றுபோகாம லிந்திரசாலம்
   பியம்புகிறேன்சகலசித்துங் கருத்தொட்டாட

தொல்லையென் றுபோகாதே மதனிரூபி
சுகாதீதமாங்குமதி மூலத்தோடே
பில்லைபடாங்சமிதுயார் சமன்தான்கொண்டு
பிதம்பெறவேங்ழுலர்த்தித் தயிலம்வாங்கி
பில்லைபடாமுன்தயிலம் மயானச்சாம்பல்
அதீதந்தான்சாலவித்தை யறிந்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவேயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
கூறுசன்னிசுரதோஷங் கிறகசங்கை
மெல்லவேயேவலொடு சணங்கள்காணி
விடப்பூடம்பேயுடனே துஷ்டகாளி
கன்னமேயில்லைபடாவலியஞ்சுந்தான்
சுடிதானசாமுண்டி பிடாரிதானுந்
தன்ளுமோஅடங்காத துஷ்டரெல்லாம்
தன்னோட்டுசாதனந்தான் சார்ந்துக்கொள்ளே.

சார்ந்துக்கேள்வேம்பின்மேற் காக்கைக்கூடுஞ்
சார்வானகழுதைவோரி பன்றிவேட்டை
சார்த்துக்கேள்மூச்சந்தி மண்ணுமுஞ்சூர்
தனிவிட்டின்புகையூரல் சுனலத்துரும்பு
சார்ந்துகேள்சுரஞ்சூரரை யாமையோடு
தயவானபேய்ப்பீர்க்குக் கவுதும்பைக்காயே
சார்ந்துகேள்யிவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
சாறித்துருரணித்து செம்மாணத்தண்ணீர்.

தண்ணீரைவிட்டரைத்து முத்தாசிலூட்டி
சறவாகவேவுலர்த்திக் காயப்போட்டு

கண்ணீபோலத்தேயுசுட ஆணித்தோய்த்து
காசணமுட்சாடனந்தா னூற்றெட்டோது
கொன்னீர்மையில்லையடா திரியைவாங்கி
கொளுத்துவாய்பொகை கண்டாலெல்லாம்
ஓடும்நண்ணீர்மைசூட்ச உட்சாடனந்தான்பாரு
நலமாய்முன்சொன்னதெல்லாம் ஓடிப்போமே.

ஓடுமடாஅஞ்சனங்கள் பார்க்கும்போது
ஓங்காளிஅய்யன் துர்க்காளிவந்தால்
காடுமடாபித்திரியில் தீபமேத்தி
தான்காட்டாமறைந்தோடும் எதிர்மில்லாது
நாடுமடாயின்னமொரு வித்தைப்பாரு
நாட்டினேன்விசிதமடா நன்றாய்க்கேளு
கூடுமடாவுலக மதிம்கேளாடை
கொள்ளாமளவுள்வந்துவிட குறிசொல்வேனே.

விநோதமாடை யவிழ்.

குறியென்னமாயவன்றன் பிறந்தவாருங்
கூறுவேன்சனிக்கிழமை யன்றுள்தன்னிற்
குறியென்னமாயவன்றன் மூலிதன்னை
குணமாகவணங்கிநின்றுச் சாபம்நீக்கி
குறியென்னமாயனுட தியானந்தானுங்
கூறுவேன்பூரசந்தான் னூற்றெட்டோதி
குறியென்னசெவ்வாயி னிரவில்பொங்கல்
கொள்கையாப்பெலிதூப தீபங்காட்டே. அங

காட்டவேறதொ செல்விமைந்தா
 கருணைபெற்றுணிமூலம் கைதான்போட்டு
முட்டடாஆகாச வெளிதான்பார்த்து
 முதிர்ந்தவெள்ளிவிழுகையிலே மூலத்தோடே
நட்டடாஅறிவாலே வேரைவாங்கி
 நலம்பெறுமூச்சாடனந்தான் லெட்சமோதி
பூட்டடாயேந்திரத்தில் பொதிந்திக்கொண்டு
 உறவாகஉன்னிடுப்பிற் கட்டிக்கொள்ளே. அ௪

உன்னிடிப்பிற்கட்டிடவே உரைப்பேன்று
 முக்கியவெக்கித்தலேகவிக்கே ஓட்டந்தானுந்
தன்னடப்பாயவனுடைய நடத்தில்நின்று
 தன்னாசைதூக்க அவடுசைனுக்கும்
உன்னியவலெடுத்தெடுத்து உடுத்தினாலும்
 ஒருவரெடுத்துடித்தியே கட்டினாலும்
மின்னிதுயிலரையிலே தருகாதப்பா
 வேரினுடமுக்கியம்பார் விசிதமாமே. அ௫

குடைபிடி.

விசிதமடாயின்னமொரு வித்தைபாரு
 மேதினியிலதிகமடா விரும்பிக்கேளு
விசிதமடாதாசுகுடைப் பிடித்துவந்தாள்
 மேலானதேவனென்பா ருகைத்தோர்கள்
விசிதமடாகாமவல்லித் தயிலத்தோடே
 விபனுனயூமத்தின் சாம்பல்தானும்

விசிதமடாகருத்தொட்டு துசிதன்னில்
வடுமுந்திரால்முலை மைந்தனேகேள். ௮௯

மைந்தனேகருங்காளி தியானஞ்சொல்லி
வாணேச்சிவிரித்திடவே விரிந்துக்கொள்ளு
மைந்தனேயில்லையடா உனக்குத்தானே
ஆதவன்போற்குண்டைபிடித்துவரவேகண்டோ
மெய்யோதான்மாமுனியோ ரிஷியோவென்று
விளுவாருண்காலி லேவல்கேழ்ப்பார்
வையந்தான்கொள்ளாத கருக்களெல்லாம்
மாட்டினேன்வெளியாக மைந்தாபாரே. ௮௭

பாரப்பாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
பாடுகிறேன்ஞதாக்கள் பாடாதெல்லாம்
வேரப்பாதம்பனமொன் றகதீமப்பா
மேலானஅமுக்கருச் சூரிவித்து
காரப்பாரெண்டையுந்தான் கருத்தொட்டாட்டி
கருணைபெறவேணுமென்று தயிலம்பூசி
பேரப்பாதம்பனந்தான் நூற்றெட்டோதி
பிரியமுடன்ஆறையுந்தான் சமைக்கச்சொல்லே

சமைக்கவுவான்மனையிலிட்டு நறுக்கினாலுஞ்
சதிரானகத்திகொண்டு வீசினாலும்
அமைக்கருவையாகுமடா வதீதம்பாரு
ஆயிதங்கள்முனைநொறுக்கி முறிந்துப்போகும்

கமைக்காரு வல்மெய்யெங்கும் பூசிக்கொண்டு
கட்டுமந்தியேவாள்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு
நிமைக்குமுன்னேசாரியந்தன் சேனையெல்லாம்
நீவெட்டி துணித்திடுமுன் வெட்டேறுதே. ௮௯

ஏறுதுவெட்டுவாள் குண்டேறுது
எதிராளிபாணமொன்றுஞ் சொல்லாதப்பா
பாராதுதேவருனக் கிடோமைந்தா
பஞ்சபட்சியறிந்தாக்கால் வெல்லப்போமோ
தீறுதுபிறவிபிணி நோய்தான்பாரு
தீர்ந்துவிடச்சிவயோகத் திருந்துதேரு
வாறுதுமெய்ஞ்ஞானம் வந்தால்மைந்தா
மவுனசிவயோகியடா சித்தனாமே. ௯0

சித்தனைச்செமித்திருந்தால் வாய்க்குமெல்லாஞ்
செடமிருந்துபோனக்கா லேதுண்டாகும்
முத்தனாயிருந்தாக்கால் சினத்தைப்போக்கி
மூனைதீர்ந்துமுப்பாழுக் கப்பால்சென்று
நிர்த்தனும்நடராச சேர்வைகண்டு
நிலைத்துபுத்திதவறாமல் நின்றாய்நீயே
சுத்தனும்புராயணையச் சூட்சத்தாலே
சுகதீதம்உள்ளடங்குந் துரியமாமே. ௯௧

துரிதமாய்க்கருக்களெல்லாம் விறைந்துபாரு
சூத்திரத்தில்சேர்த்துவிட்டேன் மணிமளாக
பிரியாமயின்னூலைப் பாடியானும்
பேரண்டஞ்சித்தகணங் கீர்த்தியாச்சு

அறியாமலின்னாலே பதனம்பண்ணு
  ஆர்தனக்குகண்ணிலே காட்டவேண்டாஞ்
தெரியாமல்பசுக்கையில் கொடுத்திடாதே
  சிவயோகிஆனாலின் னாலீல்வாயே. ௧௨

நூலிலேவெகுகோடி நூல்களுண்டு
  நுணுக்கங்கள்மெத்தவுண்டுகாணமாட்டார்
ஞாலிலேசரணத்தின் காலைக்கண்டு
  ஞாதாந்தபட்சணியை தெரியச்சொன்னேன்
பாலிலேதெளிவாகும் பாலாமென்னால்
  பார்ப்போக்குவெட்டவெளி நேத்திரம்பாரு
சாலிவேநெய்யுருக்க வெண்ணெய்தேடித்
  தானலைவார்சண்டாள பீசத்தோடே. ௧௩

சண்டாளபீசத்தோ சென்னவாசந்
  தான்போமோஅவருடனே சாறம்போமோ
வண்டாரும்பூங்கூந்தல்மாதராசை
  மனதிலேநினைத்தாலுஞ் ஞானமாமோ
தண்டாமற்பசுபதியாம் பாசந்தன்னி
  சட்சதானந்தவரைச் சார்ந்துநின்று
தொண்டாபஅடியற்கு அடிமையாகி
  சொற்குருவின்சார்வறிந்து சோதித்தோரே. ௧௪

சன்னித்தோஷங்களுக்கும்,
களிக்கம்.

சோதித்தேன்சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம்
சூட்டினேன்கருவடக்க மில்லாமல்தான்
நாதித்தேன்வெளிதிரந்து பட்சணியின்மார்க்கம்
காட்டினேன்பாலர்க்குங் கருத்தான்வோணு
விதித்தேன்சகலருக் சூட்சமெல்லாம்
விள்ளாதேஅசடருக்குற் சொன்னால்தோஷம்
போதித்தேன்உலகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போக
பூவுலகும்மூவுலகும் வசமேஆச்சே. ௬௫

ஆச்சென்றுவந்தசன்னி சுரங்கள்போக
அடங்காதபேயுடனே பூதம்போக
போச்சென்றுவிஷமனைத்து மாண்டுபோக
புகலக்கேள்செம்பருத்தின் கண்ணுபித்தும்
வீச்சென்றுதிகைமயங்கிக் கீறிப்பித்து
வெள்ளெருச்சிங்கிவித்துச் சிரியாநங்கை
மூச்சென்றலைசுருளி பங்கம்பாளை
முதிர்மூலமுறைமைக்கி மூலந்தானே. ௬௬

மூலந்தானில்வளஞ் சமனுய்க்கொண்டு
முயன்மிளகுதுர்சுடனே காந்தந்தானும்
ஆலந்தான்வகைவகைக்கிக் களஞ்சியொன்று
அடவில்லாம்பன்றியுட பித்துங்கூட்டி

நெட்சணமூர்த்தி பட்சணி - ௯௭௦. ௵

சிலந்தான்பேய்நீக்கன் தபிலத்தாட்டி
செயமாகவிமுலுலர்த்தி கயருப்வாங்கி
ஓலந்தானிட்டுவெந்தோர்க் கிதுவேமைந்தா
உசிதமாய்வெத்திலைச்சார் தனிலுரைத்தே. ௬௭

உரைத்துமிளகிற்பாதி யிருக்குண்ணுக்கும்
முட்டினால்முன்சொன்ன தெல்லாமோடும்
விரைத்துவிடுங்குளிகைகண்டபோதே
விஷம்போச்சுரம்போச்சு தோஷம்போச்சு
அறைத்துவரும்பேய்பூதம் மோடிப்போச்சு
ஆச்சரியம்பூபதியும் யிதர்கொவ்வாது
நிறைத்துவிட்டேன்பட்சணியின் தீதமெத்த
நேத்தியடாநெஞ்சிலுன்னிப் பாருபாரே ௬௮

நெஞ்சானதொருமனதாய் நிலைக்கவேணும்
நேனுபூரணத்தை நோக்கவேணும்
பஞ்சானவட்சரந்தா னிருக்கவேணும்
பட்சணியைஅதீதமுற்றுப் பார்க்கவேணும்
துஞ்சாமல்செந்தூர முண்ணவேணும்
சொல்லறியப்பிராணையச் சூட்சம்வேணும்
அஞ்சாமலட்டாங்கஞ் சித்திவேணும்
மருளாகும்பொருளது தா னவனுமாமே.

தானவனுயிருக்கவே ஞானம்வேணும்
தயங்காமல்யோகசித்தி யாகவேணு

மாயியவள்பிருந்தசிவ காமிவாலை
மருத்துவந்தான்சுவரூபங்காணவேணும்
ஆனவளாயிருந்தகருத் தறியவேணும்
அநீதந்தான்சிலம்பொலியைக் கேழ்க்கவேணும்
தேனவளாயமுர்தவள்ளி சூடவேணும்
சிவக்கியானதீபநுனி பதிகம்பாரே. க00

பாரப்பாயின்னூல்போல் நூலோயில்லை
பகல்போலேகருவையெல்லாந் தெரியச்சொன்
சீரப்பாசாத்திர மாயிரந்தான்சொன்னேன்[னேன்
திஷ்டிபடாபார்ப்போர்க்குச் சூத்திரந்தான்
கூரப்பாஅதைகுருக்கி முன்னூறுள்ளே
கொட்டினேன்சைக்குருக்கி யிருநூறுக்
சாறப்பாஅதைக்குறுக்கி நூறுய்ச்சொன்னேன்
சமர்த்தாகயிவ்வளவுஞ் சார்ந்துபாரே க0க

சார்ந்துபார்கருக்கிடையுங்குறுக்கிடையுஞ்சொன்
சாரறியபக்ஷணியைப் போலேயுண்டா [னேன்
கூர்ந்துபார்கருக்களெவ்லாம் வெளியாய்ச்சொன்
குவலயத்திலுனைப்போலார் சித்தருண்டோ
சேர்ந்துபார்கிட்டைவிதி யோகமார்க்கம்
நினைவறிந்துகாலறிந்து அறிவில்நின்று
தேர்ந்துபார்சிவதீட்சை சத்திதீட்சை
திரம்பெற்றால்மெஞ்ஞானி சித்தராமே. க0உ

சித்தனுஞ்சகலசித்துங்கைக்குள்ளாகுந்
திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேட்கும்
ஒசுந்தனுயிருந்தாக்கால் யெல்லாமாச்சு
தோலைவலைக்குள்ளாறு யெல்லாம்போச்சு
கர்த்தனும்சிதம்பரமும் புவனவாலை
கருத்தாலேகிறுமைதொட்டு ஞானமாச்சு
அத்தனுஞ்சிவனுமையி நீதானுச்சு
யாதவனுஞ்சந்திரனுஞ் சுளினையாச்சு. க0௲

ஆச்சடாதீட்சையிதிற் பத்துங்கூட்டி
ஆகாகாயக்ஷர மொன்றேயாச்சு
போச்சடாயிதைவிட்டால் பொருள்தானுண்டோ
பேசாதேமவுனமுத் ததீதம்பாரே.
வாச்சடாயிடைபின்னுஞ்சுளினையூடை
மதியிரவிகாந்தியென் கண்ணேகூசு
முச்சடாஉள்ளடங்கும் பேச்சடங்கும்
மும்முலம்நடுவணையே சிறுணை தாக்கே. க0௬

தாக்கப்பாமுலமூத லாறுவீடு
சார்வறிந்துநீறுதார மாறும்பாரு
நோக்கப்பாஅந்தந்த வரையினுள்ளே
நுணுக்கமாய்வரவரதன் முலந்தானு

ஆக்கமாம்பஞ்சகர்த்தா னெல்லாமாச்சு
வாக்கையாப்பேசாதே யோகம்பாரு
வாழ்வென்னசிவ யோகவாழ்வுதானே. கoரு

சிவயோகமெஞ்ஞானி வாள்வேயாகும்
தீர்க்கமடாகாயசித்தி க்ஷணத்திலாகும்
அவயோகம்மறையோகஞ் செய்யாதாரே
ஆச்சரியமாச்சரிய யோகந்தான்பாரு
தவயோககுண்டலியெ சத்திசித்தி
சார்ந்தறியலெட்சம் பூரணந்தானுச்சு
நலமுலம்அனுவளவாய்மேறுவாச்சு
லட்செயமேஅதீதமடா மோட்சமாமே. கoசு

மோட்சமிந்தபட்சணியார் கொடுக்கப்போறூர்
முன்னூரில்சொல்லிவிட்டான் சூட்சமெல்லாம்
ஆச்சரியமின்னூல் தானூர்க்குக்கிட்டும்
அனுபோகியரனுக்கா லெழுக்கம்பாரு
பேச்சறியபேச்சைமெத்தப் பிடித்துப்பேசும்
பெரியோரைதர்க்கமிடும் பேசாறேடே
கூச்சமின்றிச்சங்கார்த்தம் பண்ணவேண்டாம்
குணமானபுள்ளைவந்தால்கைகொள்வாயே கoஎ

கொள்ளுவாய்ப்பிள்ளையுட மனசோதித்து
கூறுதவறுதுபுத்தி யில்லாவிட்டால்
தள்ளுவாயவனுடன்வாய் பேசவேண்டாம்
தவறுதபுத்தியடா நெறியில்நின்றால்

வின்னுவாய்பக்ஷணியை யடுத்துக்காட்டி
மேலானகருக்கிடை கிருக்கிடையுஞ்சொல்லி
துள்ளுவாய்சுண்ணம்பு மஞ்சள்தானும் [ல்லே
தொடுகுறிப்போல்சூட்சமெல்லாஞ்சூட்டிச்சொ

சொல்லடாயினகறிந்து சிவத்தின்யோகஞ்
சூட்டடாசகலகலை சேதியெல்லாம்
கல்லடாகாயசித்தி யோகமார்க்கம்
கருவென்னசவுக்கார மாதியாதி
யல்லடாபசுக்களிக்கின் னாலேயீய்ந்தா
லந்தமாயிடிவிழுந்து தலைவெடிக்குமாசை
வெல்லடாநவகோடி சித்துமாடும்
வேதாந்தபட்சணி யதீதமுற்றே. கக0

தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி - கக0.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிமுன்றுவது.

தேரையர் அருளிச்செய்த

வயத்தியம்--௧00.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்துதி-கலிவிருத்தம்.

திருவிநாயகன் றென்கையிலாசாத்தில்
அருமையாயெனக் கன்றுரைத்தபடி
மறுமையில்லாவைத்ய நூற்சொல்லக்
குருமுனிபாதங் கெண்டுதிசெய்வாம். ௧

குருமுனி அகஸ்தியன்,

[நூற் பயன்.]

செய்யும்வாதமுஞ் சேஷமமும்பித்தமும்
நையும்மாக்கம் நலமுட்னின்னமும்
கையுநெல்லிக் கனிபோல்மருந்தெல்லாம்
ஐயன்தேரைய னன்கானநூறிதே. ௨

நூறுக்குள்ளே நொடிப்பேன்வியாதியை
ஆர்சொல்வார்களிங்கத்திலுள்ளதை

மீறுகின்றசுரங்கள் தனைமிக்க்
கூறுசெய்யுங் குருமொழிபார்த்திட்டே. ௬

வாதபித்தசிலேஷ்மசுரங்களின் தொகுப்பு.

பார்த்துவாதசுரம் பத்துபன்னிரண்
டேற்றவன்னி சுரமோரிருபதுஞ்
சேற்றுமத்தின் சுரமிருபத்தரண்
டாட்டவேண்டிய யறிவுதனைச்சொல்வேன். ௭

வன்னிநெருப்பு அதேபித்தம்.

அறுபத்திநாற்சுரத்திற்கும் பூபதிகுளிகை.

செல்லுஞ் * சூதங் கந்திவாளந்தன்னுடன்
தெல்லுந் * திரிகடுகுந் * திரிபாலையுங்
கொள்ளுங்காக்கனத் தின்விரையோர்வகை
நல்லக * கள்ளுடன்நற் * கையான்பாதியே. ௮

*திரிகடுகு-சுக்கு-மிளகு-திப்பிலி-திரிபாலை-க
டுக்காய் தான்றிக்காய்-நெல்லிக்காய்கள்தேன்*கை
யான்பொற்கையாந்தகரை.

பாதிரண்டுமே பாகுபதத்தினிற்
சோதியாம்அடுப் பேற்றியரித்ததின்
நீதியானக் கியாழமதுவிட்டுக்
கோதிலாதரைத்துக் குன்றியாக்கிடே. ௯

ஆக்குஇஞ்சி ரசமறுபத்துநாள்
போக்குமூன்றுநாளிற் பொள்ளாச்சன்னியும்

நீக்குமெய்ச்சுரம் நீங்கிடும்பூபதி
  போக்குமாகுமபெரியதோர் வீக்கம்போமே. எ

போக்கும்வீக்கமும் பொல்லாதகுன்மமும்
  ஏகுமெய்விட்டு எல்லாச்சுரங்களும்
தாகமாக தவிக்கும்வியாதிக்கு
  நாகமாகும்நற் பூபதியாமிதே. அ

* நாகம் சர்ப்பம்.

பூபதிக்கும்புருஷருக்கும் *பூவைக்கும்
  கோபமான கொடுஞ்சுரங்கண்டிடில்
ஆபத்துக்குத வன்றெனக்கிட்டாதால்
  தீபம்நோக்கிநீ சிம்மெனமூட்டிடே. கூ

பூவைக்கு ஸ்திரீக்கு.

மூட்டிப்பார்நீ மூவிரண்டாறுபேர்
  நூட்டுவாய்குளிகை யரைப்பொன்றுநாள்
நீட்டியோதி நிலையில்லாமாந்தர்தன்
  நாட்டுமேநோய்க்கு நமனிதுவாகுமே. கO

சுகவிரோசனம்வாயு அO-க்குங்கிருமி,

விழவும் மருந்து.

ஆக்குதிரிபாலையாந் திரிகடுகுடன்
  வாக்குமுத்தக்காசு வாயுவிளங்கமும்

துக்குஓமஞ் சேமனுப்புரோகணி
   நாக்குவிடயம் நறுக்குமூலமொன்றே. ௧௧

கிருமி-பூச்சி ரோசனுப்பு இந்துப்பு.

ஒன்றப்பாபல மொவ்வோர்வகைக்கிது
   நன்றப்பாநில வகைசிவேதைவேர்
அன்றப்பாபடியாரை யாமனக்கெண்ணெய்
   நன்றப்பாலேகியம் போலதிரட்டிதே. ௧௨

திரட்டிச்சீனி சிறுகவாயிலிட்டு
   உருட்டுலேகியம் ஓர்கழஞ்சுள்ளுக்கு
மருட்டுபத்துவிசைபலம் பேதியாம்
   கருட்டுங்கச்சி வளமாகக்கொண்டிடே. ௧௩

சீனி-சருக்கரை.

கொண்டிடுவேம் பீர்க்கக்கிழாயத்தில்
   அண்டிடும்பூச்சு யப்பங்தெரிந்திடும்
மண்டிடுங்குடல்வாயு அபானமால்
   புண்டிடும்பேதி பூபதியாமிதே. ௧௪

அபானமால்-அபானவாயு.

மூக்குலிரத்தத்திற்கு-நசிகநெய்.

ஆமிதுயேல மரிசிபலமரைத்
   தரமிதுஆவி நெய்யிலோர்பாக்கள
வாமிதுகுழப்பி யொறுமூன்றுருட்
   போமிதுபிழிய மூக்கின்ரத்தமே. ௧௫

கிறிப்பூச்சுக்கு மருந்து.

ரத்தக்காச்சுக் கட்டிக்களிப்பாகுடன்
முத்தபொர்கடுக் காய்கையோர்பலங்
நித்தமூன்றுநாள் நீரரைத்திக்கொள்
செத்துக்கிறியபுழூச் செரிங்தோடுமே. கசு

கல்லெரிப்புக்கு.

ஓடும்வெள்வா லுரைத்தமரத்தடி
நாடுசக்கை நலமாரரைத்துபின்
நாடு முள்ளிக்கா யாகவுருட்டிநீ
போடுமூன்றுநாட் போய்விடுங்களுமே. கஎ

முள்ளிக்காய்-கண்டங்கத்திரிக்காயளவு

மாந்தஞ்சவலைக்கு,

கல்லவங்கங்கறி கறிமஞ்சள்ஓமம்
வெல்லுந்திரிபலா தித்திரிகடுகுடன்
நல்லசீரகம்நற கண்டாமையோடு
யுல்லுந்தாளிச்ச பத்திரி யுள்ளியே. கஅ

கண்டு-பரங்கி-ஆமையோடு

யுள்ளி-வெண்காயம்.

உள்ளியோர்வகைக் கேயரைக்காபலம்
மெல்லவேவறுத்தே வெந்நீர்விட்டரை
கள்ளமின்றிக் கருங்குன்றியாக்கித்தாய்
குன்டபாலி லரைத்துக்கொடுத்திடே. கக

கொடுத்திடாயொரு குன்றியோர்வேளைக்கு
றுகித்தநாளிரு போதொருமூன்றுநாட்
கடுத்துமாந்தங் கழங்குஞ்சவலையும்
மடித்துமந்திர மசியென்றோதிடே. ௨0

இராமபாணக்குளிகை.

ஓதுகந்தி யிரதலவங்கமுஞ்
சாதுகாவிச் சலியாமலோர்வகை
மீதுதொட்டிப் பாஷாணம்நெருஞ்சிசாற்
கோதுபுளியிலைச் சாற்றுனூற்றிடே
ஆட்டிஇரு சாமமும்அப்பனே
நீட்டிமாத்திரை நிழலுலர்த்திப்பின்
சூட்டுக்கும்சில சுரங்களறுபடும்
மூட்டுமந்திர முன்சொன்னதாகுமே.

குளிர் சுரக்குளிகை.

ஆகுந்துத்தஞ் சதுர் பாஷாணன்றி
யேகும் வாள மிருவகை வேதியான்
றுகுமோறி லறைத்துப்பற்றள
வீகுன்சீத சுரங்களும் நீங்குமே. ௨௧

துத்தம் (௪) பாஷாணம் (௧) வாளம் (௨)வே
திதி சாதித்திரபேதி.

மேகம் (௧) க்கும் காரியச்செந்தூரம்.

நீங்குதாரங்கா ரீயஞ்சமனெடை
வாங்கு சூரியச்சார் விட்டரைத்தேயதை
ஓங்குமோட்டில்வைத்தே யோடுகூடியே
தேங்குசீலைத் திறமாகச்சுற்றிடே. ௨௪

சூரி நத்தைச்சூரி.

சுற்றிக் குஞ்சறங் ணுதுசெய்யாமலே
நற்றிவேர்தமது நன்றுயெடுத்துப்பார்
அத்திமாமுதற் கன்மாய்த்துதிசெய்ய
எத்துமேக மிருபத்தொன்றுமே. ௨௫

குஞ்சரம் கஜபுடம்

ஒன்றுகாரீயச் செந்தூரம்ஓர்பணம்
நன்றதாக நறுநெய்யிலீந்திடில்
பன்றுடனிச்சா பத்தியமாகவே
மன்றில்பாதியில் மாநோய்பறக்குமோ. ௨௬

தொடைவாதத்திற்கும்.

பறக்குமல்லிகை பாங்குடனேயிலே
யுறக்கும்ஆமணக் கெண்ணெயுலவாக
சிறக்கதவவறுத்திவ் விதங்கட்டிடில்
எரிக்குமோதொடை வாதகுமாங்குமே. ௨௭

இரத்தசிழ்மூலத்திற்கு.

ஏங்குபூவந்திச்சக்கை யெண்ணூறுபலன்
ஆங்குஓமம் அழிஞ்சில் விரைக்கு
நீங்குகீழ்க்காய் நெல்லிவேர் பூராணியும்
பாங்குநீசெவ்வல்லிக் கொடிபார்த்திடே. உஅ

பூவந்திமணிப்புங்கு

பார்த்திடாதி விடையம்பற்பாடகங்
நேர்த்திடாபறங்கிப் பட்டைசாதிக்காய்
வார்த்திடாபதிரண்டு வெள்ளாட்டுப்பால்
சார்த்திடாயெடுத்துப்பிரகாரியே. உகூ

ஆறித்தேநிழ லாதருலர்த்திமே
சேரித்தேயிடித்தே வடிசெய்துடன்
நேரித்தைப்பணவெட்டு நெய்தேனோடு
பாரித்தைக்கொட்டைப் பாக்களவுந்தீடே. கூ0

உண்டிடாயிருபோதரைமண்டலங்
கண்டுமூலக் கிறுணிசீழ்மூலமும்
அண்டும்வயி றிரத்தக்கழிச்சலும்
மண்டும்ஆவிநெய்யமுதாக்கிடே. கூக

தந்தக்கடுப்புக்கு.

பாக்குஞ்சுக்குத்தோல் தாதைசிவியே
பாக்குடனுக்குள்வைத்து சுவைத்திடில்

வீக்கம்நீங்கும் வெருந்தந்தமாகும்நீர்
வாய்க்குட்கொப்பளிக்க கடுப்பஞ்சுமே. ௩௨

சுவைத்தல் மெல்லல்.

அஞ்சுவாதமடக்கித் தழுதாழைக்
குஞ்சும்நொச்சி கொடுத்துவேதுதான்
மிஞ்சுநீரில் மிலகருணையின்வேர்
கொஞ்சமாயரைத்தே குழம்பேற்றிடே. ௩௩

குஞ்சும்-குன்றி.

ஏற்றும்போதுஇரங்கும்பல் வாய்வெல்லாம்
பூற்றவீக்கமும் பூதமுதங்களும்
காற்றுபோலடித்தே கறைக்குமிது
மாற்றுஞ்சஞ்சீவி மானிடர்தங்கட்கே. ௩௪

தாம்பூர பற்பம்.

தங்கட்கேயொரு தாம்பூரநீற்றயான்
திங்களென்று சிரித்தாற்றளியே
அங்கமாயரைத் தன்மீதுதப்பியே;
கங்கையைந்தரித்தோன் பாதமெண்ணியே. ௩௫

எண்ணியோர் கஜமே புடம்பற்பமாஞ்
சண்ணுஓர்பணந்தான் கொடுமெகப்போம்
மண்ணில்ஆவிநெய்யா லறைமண்டலம்
என்னெணுவிரிய மிதுவாகுமே. ௩௬

கஜபுடம்-முழம்.

ஜாதிலிங்கக் கட்டு.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆகுவேவாதமென்று அலைகுவார்மடையரப்பா
சாகுவரதன்மேல்விழ்ந்துசலித்து ஐம்புலனும்வாடி
நாமமேயணிந்தோர்பாதம்நண்ணியெந்நேரமந்
யோகத்தைகைவிடாமல்வாங்கிநேர்வாதஞ்செய்வர்

செய்குவோர் லிங்கங்கட்ட சேதியொன்றுரை
க்கக்கேளீர் உய்குபூபாசம்பட்டை யென்னவர் வ
ணங்கும்வேம்பு நையலேயுலர்த்திநன்றாய் நற்குழி
ப்புதமேசெய்து பையவேதயிலம்வாங்கி 'பாங்குட
ன் சுருக்குத்தாக்கே. ௰அ

தாக்குவாயிரண்டுநாள் தாதங்கழும்பொன்னு
மாகும், நோக்குவாய்ஆவிபதம் நொடிக்குமுன்வா
தமாகும், தீக்கியநினைவிமாந்தர் நீங்கிடாகாத்திற்
கிழ்ந்தால், பாக்கியவானேயாவான் பரந்திடுஞ்சன்
னியெல்லாம். ௰௯

எல்லையில்நாகமொன்று இரதமிழ் வெட்டை
யாய்தூக்கி, நல்லதோர்கலசத்திட்டு நலமுள்ளபூர
ம் மிடாவில், சில்லாதபொடித்துப்போட்டு சீலைம
ண்மூன்றுசெய்து, கொல்லுலையேற்றிசாமங் கொ
டுந்தணலெரித்திடாயே.

மிடா பாணை.

எரித்திரண்டுசாமம் என்னசொல்வேன்சிந்தூ
ரம், உருத்திராபணந்தன்னை ஒருபணந்தேனிற்கொ

ன்ன, வுருத்தோரடைப்புமூன்றும் வாங்கிடும் கிணங்களெல்லாம், பறித்திடுமிதற்குபத்தியம் பாரினிற் கடினந்தானே. ௪௧

பீனிசத்தலைவலிக்கு சௌரித்தயிலம்.

பார்தனிற் சௌரிச்சாறோர் படியினோடின் பாலும், சோதாயடுப்பிலேற்றி நெடியமால் தனைத் துதித்துடன் கியாழஞ்செய்து சினத்தினில் மிளகோர்சேரை, ஆருமுன் அரைத்துப்போட்டு அதன்பின் நல்லெண்ணெவாறே. ௪௨

வார்த்துமேதயிலந்தன்னை வடித்தபின் மூழ்கிவந்தால், நாற்றிசையறியச்சொல்வேன் நாமிவை செய்துபார்த்தோம் பேர்த்திடு வியாதியெல்லாம் பெரியபீசனங்கள் போகும், மாற்றுமேயதிகமாகும் மண்டைநோ யதுவுந்தீரும். ௪௩

நாற்றிசை-நாள் திசை.

பித்தத்திற்குமூழ்க கீழ்க்காய்நெல்லித்தைலம்
தீருமேபித்தம்போக திருவுளங்கீழ்க்காய்நெல்லி
வேருமேபிடிங்கிவந்து வெண்சலம்படியாறிட்டு
பாருநீபடியோரிரண்டிற் படமுட நாழியாலும்
சீருடன்மிளகோர்சேரைசிறக்கஎள்ளெண்ணெவாரே

நாழி-ஒருபடி.

என்னெயைமூழ்கிவந்தால்இயல்புடன்தீரும்நோய்
நண்ணியபித்தத்தாலேநரைத்திடுந்தலைகருக்கும்

மண்ணியவன்னியோர் நாற்பதுவும்சோம்பல்நீரும்
தின்னமாஞ்சித்தர்மெச்சும்செகமகிழ்தைலந்தான்.

வன்னியோர்நாற்பது மித்தம்-௪.

க்ஷணத்தில் தாளகபற்பம்.

வேறு.

செகத்துட்செப்புச்சிமில் தனில் சிறக்க நிம்
இலைமண், வருத்துற்கசய்வாய் மூன்றுதான் வள
மாய்த்தும்பியோர்விடம், பகுத்துப்பாரும்பற்பமா
ம் பரமன்ருள் பணிந்திடே. ௪௮

நிம்பம்-வேம்பு.

தும்பியோர்புடம்-கஜபுடம் ஒன்று

பணிந்துதேனிலோர்பணம் பாரிலுள்ளமாந்தர்கள்
அணிந்தகாசமெட்டையும் அறுத்திடும்க்ஷயத்தை
துணிந்ததோர்கபமெலாஞ்சோதிகண்டஇருளென
பணிந்துஓதுதுருமல்தான பருத்தாலையோடும்

சோதி-சூரியன்.

பயித்தியம்பிடித்தவர்க்கு முழுக்காட்டமருந்து
ஓடுபேயன்தனைக்கொணர்ந்து பாயமாகதலைசிரை
காடுநெற்றிதனிலிருந்து தணிந்தவுச்சிமாட்டுமே
வாடுகொண்டுசீறிநல்ல வடிதானபலகரை
காடுதன்னந்தேய்த்தசேர் சம்பழச்சாறிட்டே.

பேயன்-பயித்தியம் பிடித்தவன்.

சம்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்.

இட்டாக்கிமூன்று பேரிடைவிடாமல் நற்சலம்
சட்டமாகநூறுதாழி தளர்ந்தமூசிதாலே
எட்டிபேசிமூன்றுளிவ்வதர்க்தோதெதிடில்
பட்டுப்போம்வியாதியும்பரக்கும் பேயும்பித்தமே.

அரக்கி-தேய்த்து தாழிமிடா நூறுகுடஞ்ஜலம்.

பேய்வெ-பித்தத்திற்கு சிதம்பரச்சக்கரம்.

பித்தமேபறங்டதிப்பேயனுக் கைம்பத்தொன்
றத்தனைதுதிசெய்து அவன்கையிலிருக்கிட
செத்தமாதர்கூடினுஞ் சவங்கள்வந்துநேரினும்
அற்றுப்போம்வியாதியும்அரன்றனுணையுன்மையே

ஐம்பத்தோரட்சரம்-சிதம்பரச் சக்கரம்.

இருக்கிட-கட்டிட.

சத்தமாதர்-சத்தகன்னிகள்-சவம்-பேம்.

உண்மைமானஐம்பத்தொன்றுஞ் தியானசக்கரம்
திண்மையானபேயுமில்லை தீநகரில்தீதில்லை
நன்மையாமகனேகநோயு நாடும்போதுகாட்டிடில்
மண்மையானபலகரைக்குவாய்த்தசுண்ணங்காட்டு

பலகரைபற்பம்.

காட்டுவோங் கலசத்துள் கலந்துங்காடியரைபடி-
காட்டுவாய்க்கு சீலைசெய்து வண்மையாதபோட்ட
மூட்டுபாண்டமேல்குவித்துமுன்னுபின்னுதீயிடே.

கலசத்துள்-சிறுபாண்டத்துள்.

நீயெரித்துபின்பெடுத்து சீலையைத்திறந்துபார்
மாயும்பலகரை மன்றில்நீறுபோலதாம் [டில்
தாய்ப்தந்துதித்தெடுத்து தவிக்கும்பண்ணுகிழ்ந்தி
நோய்மிகுந்தமேகப்புண்கொடிக்குமுன்பரக்குமே.

சுயாக்கினிதைலம்.

பறக்குஞ்சூதமோர்பலம் தோனுந்தகெந்திய வ்வடை, நறுக்குந்தரமோர்பலம் நன்மையானசிலை யுடன், சிறக்காடிவிட்டரைத் தேயுருட்டிற்சீலையி ல், வெறுக்கும்வேப்பெண்ணெய்யதுவைத் தெரிய தீபமேத்திடே.

சூதம்-இரசம் கெந்தி-நெல்லிக்கெந்தகம்
தாரம்-அரிதாரம் சிலை-மனோசிலை.

வேறு.

ஏற்றியதீபத்தி லிறகும்மெண்ணெயை
காற்றிசையோர்கொள்ளும் நாகவல்லியில்
மாற்றிடும்வியாதியை மருகதின் வேகந்தேன்
சாற்றிடுபத்தியம் சமமதமாகுமே. ௬௭

நாவாதி-வெற்றிலை.

ஆகுந்தோல்வாத மங்கைவாதமும்
ஏகுமேகால்முழங் காலின்வாதம்
போகு மெய்நடுக்கலும் புலியின்மீதொரு
போகுமேவாதமும் பரந்துபோகுமே. ௬௮

அகைவாதம் உள்ளங்கைவாதம் மெய்சரீரம்,

பாம்புக்கடிநீர் மருந்து.

புறந்துலோம் பானுவை பணியுந்தீண்டுநாள்
சிறந்தோர்சின்னிலை தேடிக்காப்பிட்டு
இரண்டுடுமனிதரை யெழுப்பவேண்டிநி
அறைந்திடும்பூசைக ளதிகமாவே ௭

பானு-சூரியன்-சர்ப்பம்-அல்லது சூரியகிரணம்.

ஆதவே வாரண மறுத்தபின்வடஞ்
சாகவேநசிமசி சலித்திடாமல்நி
போகவேயுருலட்சம் புரிந்தபின்பணி
ஏகவேபார்த்திதை இறக்கநான்றரோ. ௮

வாரணம்-கோழி.

நன்றுடன்குளிசஞ்செய்ய நாகவாதியே
இன்றுடன்மடிந்தால் ரெங்கிருக்கினும்
கன்றுடன்சுடலையாங் காடுபுக்கினுன்
சென்றுடல்விஷமெல்லாஞ் செய்கைகாட்டவே.

நாகவல்லி-பாம்புபிடாரன்.

காட்டுவாய்முகத்தினிற் காலவரைக்குமே
நீட்டுவாய்க்குளிசத்தை மூன்றுவிசை
கட்டுவாய்மந்திரம் சொல்லியபடி
ஓட்டுவான்விஷத்தையு முகங்கெழும்புவானே. ௯௦

குன்மவாயுவுக்கு மெண்ணெய்.

வானத்தாவிய வல்லியசெம்பகர்
தானத்தைப்பிடித்ததை தரித்துவுட்கடல்
ஆனத்தைப்போக்கிநி யதனேயோகுரல்
மோனத்திலிடித்து அளாகமோதுவாய். ௯௧

செம்பகம்-செம்-போர்த்து-அதேகள்ளிக்காக்காய்

மோதுவாய்முத்தெண்ணெய்மொண்டுஓர்படி
மீதுவார்செருப்படைமிருந்தகழர்க்கொடி
நாதுவாய்மாதளே தாமரைப்படி
ஓதுவாவுள்ளிச் சாறேர்நிரையாரோ. ௯௨

கழற்கொடி-கழர்ச்சிக்கொடி.

வுள்ளிவெங்காயம்.

நிரைத்திமதுரமும் நிசவிளக்கமு
மரைவில்வால்மிளகொடு மாருஞ்சந்தனங்
கரைவதுநெருஞ்சின்முள் கசகசாவொடு
துரையொருபலமதாய்த் தூக்கிபோடுவாய் ௯௩

விளங்கம்-வாயவிளங்கம்.

போடுசெவ்விளநிர் பொரந்துவிட்டதில்
நாடுவாயெரியிடு நன்றதாகவே
சூடடவெண்ணெயிற் சுருங்குத்தங்கினல்
பாடுவோமெண்ணெயைப் பதமதாகவே. ௯௪

பதமலாயெண்ணெயைப் பாலனேவடித்
தீதமாயேழுநாள் தினமுங்கொண்டிடில்
லதனமுஞ்சோதியாம் வாயில்நாரல்போங்
கதியும்பத்தியுங் கால்யுறத்திடே ௯௫

கால்-வாயு-பதார்த்தங்களை நீக்கவென்பது.

கருத்துசுறுவேறு.

நிறுத்தும்போதினில் நியடிக்காலத்தின்மேகம்
கருட்டகுஷ்டமுங் காங்கைநீர்சுருங்குடனெரியும்
பெருத்தசூலையும் பேசிடாவாய்ப்பெரும்பாடு
அருத்திடுமிது ஆறுநாள் முறைமுறையறிவீர். ௯௬

அறிவீரின்னமும் அப்பனேபழையநோயதற்கு
தெரியும்பத்தியந் தேன்புளிபுகையுப்புவதனை
நெறியுடனிருத்தியோ ரேழுநாளாள்
சறியதாகவேன்புசிப்பாய் பல்நோய்போம். ௯௭

நேத்திரவாயுவுக்கு.

போகும்நேத்திரவாய்வது பொருந்திடில்
நாகவல்லியின்சாற்றினிற் சுக்குரைத்ததனை
பாகமாயெடுத்தோர் பணந்தெறித்திடப்பதுங்கி
ஏகும்வாய்வுக ளென்றும்வாராதுநீரேற்றம் ௯௮

நாகவல்லி-வெத்திலை.

வெட்டுக்காயத்திற்கு

ஏற்றமாகுஞ்0சோறிருக்குங் கற்றாழையையெடுத்து
சாற்றமானதை சரித்திடுங்காயத்தில் சரியாய்
மாற்றமூன்றுநாள் மருகியே கட்டுவீராகில்
ஆற்றுங்காயத்தை அங்கணனாணையெய்யடுவீர். (௬௯)

0 சோறிருக்குங்கற்றாழை-சோற்றுக்கற்றாழை.

கெர்ப்ப அபாயத்துக்கு எண்ணெய்.

அறிவீர்மங்கையாரவர்கள் தங்கருப்பக்காலரி
கிரிகிநிற்குமால்சீக்கிரம் வாங்குமுத்தெண்ணெய்
உறுதியோமெனுமுத்த மடங்கடமெனவும்
பருசபூசவேபாலன் பிறப்பான்பார்தனிலே.. (௭0)

சு விரோசனம் வங்கணக்கலை.

அறையவிரோசனமாகும் படிக்கெணக்கல்
குறுமுனியன் றுரைத்தபடி பிரியமுடன்

வெள்ளைக்குங்கிலியம் பலம்,

போராய்க்கள்ளியில் வைத்து சீராய்புதைத்தெடுத்து
ப்பேனே, யடுத்துமண்டலஞ்சென்று மேன்மையா
அருளிப்பூவில். [யெடுத்து
புற்றும்புகைபிடிக்க இத்தேசமன்னர்கள்
பாங்காயோர்தரமோர் நீங்காமல்போதியாய்
டாருமிதுசோதனையை நீருமே. (௭௧)

பெரும்பாட்டுக்கு [வெமுறை

வெண்ணேயுங்களுக்கெல்லாம் நண்ணாய்ச்சொல்லு
பெரும்பாடுண்டாயிடில இரும்பான்௦சங்கின்மூலம்
பேதையதைக்கொணர்ந்து வாழையால்கோல்சீவி
பெரியதுணியில்வைத்து உரியக்கினைபோல்கட்டி
பேசும்வேப்பெண்ணெய்தனில் வைத்தால்மேல்
கூசும்பாரெண்ணெயதில்.

கிளம்பக்கிளம்ப எடுத்தளம்பாமல்வெந்தபின்பு
உளம்பார்த்துக்கொண்டிட அழகாக்தேகமுன்போல்
என்றுமுண்டோ வியாதியுனக்கினிமேல்.

௦ சங்கின்மூலம்-சங்கன்வேர்

இரத்தபிரியமியத்திற்கு.

அல்லவேமாந்தருக்கு தொல்வினையானரத்தம்
ஆரும்பிரமியன்வாசாக வந்திடில்
அன்பானதேங்காய்ப்பால் அதனெடைபுங்கம்பால்
அசையா ௦ ஒரிதழமூலம் விசையாயெடுத்தரைத்து
அப்பவேகொடுத்துமூன்று நாளைக்குப்பால்தடுத்து
அவனே-வெகு.

ஆரபாரபாக்காற் சாரந்தள்ளி
நோரபத்தியஞ் செய்தால்
தீருதவெள்ளையும் போம்
ஆணையிருதுண்மை யறிவீரே.

ஒரிதழ்மூலம் ஒரிதழ்தாமரை.

பெண் ருதுவாக.

அஞ்சாயுங்களுக்கொரு தெம்பு சொல்லுகிறேன் புத்தி அரசன்சொன்ன ரெனக்கன்றுநிறஞ் சொன்னேன் னுனக்கின்று ௦ அடவிகானந்தன்னை நிடமாயடுப்பிலேத்தி அதுவெந்தநீரைமூனாறுநீ வேளை யீய்ந்துபாரே.

அதிசயங்களாகும் இருள்களுமேயாகும்
வல்வினையெல்லாஞ்சாகும் (பிடித்தபேய்கள்
நாகமெழுதிகட்டு
௦ அன்னையெனபா ரனைவோருமுன்னையே.　　(௭௪)

நேர்வாளசுத்தி.

ஐயாவயித்தியரே மெய்யவாளச்சுத்தி
ஆர்க்குந்தெரியமனை வோர்க்கு வுரைக்ககேளு
அதனை ௦ சாணிதனில் விதைசுத்திசெய்து
அன்றேதோடெடுத்து இன்றேபசுவின்பாலில்
அடுப்பினிலேற்றி (சூடுகொண்டுதூல்)
எடுத்துநீயாற்றி (வெய்யலில் வைத்து)
ஆவிநெய்யிதனைவிட்டு ஒளம்தம்லுக்குக்கொள்ளு
அழகானமருந்துக்கு தளகர்த்தனுமிது
அதுவேநேர்வாள மறிகுவீரே.　　(௭௫)

௦ சாணிணம்-சாணியெனமருவியது.

ஆணிக்குப்பெண் இதுமருந்து.

பாரும்வேசியரெல்லாம் பண்பாய்பிழைக்கவேண்டி
பாங்காயிடுமருந்து பார்தனில்மாந்தருக்கு

பச்சைஓணான்பிடித்து பிச்சிமிகவேயெடுத்து
பரமாய்ஆடையோட்டித் திறமாய்0சிணுங்கிவேரும்
பால் 0 நங்கைவேரும் ஈகரமூலி
கோல் 0 கொங்குவேரும் 0 உன் 0 னுதத்தால்
பரிவாயசாமம்ஆட்டி பிரியமோகினிமூட்டி
பால்அன்னத்தனிலிட போர்வந்துசுடு
காடேறினுமவளை கைவிடான். (எசு)

0 சிணுங்கி-தொட்டாசிணுங்கி 0 நங்கை-சிறியாநங்கை 0 ஈசுரமூலி-தலைச்சுருளி 0 கொங்கைவேர் கருஞ்சரை 0 நாதம்-இரத்தம்.

ஆண்பித்து-தம்பனம்.

மன்னர்மாதக்களைச் சின்னபின்னஞ்செய்ய
0 மகத்தானவேருண்டு ஜலத்திலதனைக்கண்டு (தபடி
மங்கலமாகவேசிங்காரசோட சோபசாரமாயுச்சரித்
மடங்கியேயெடுத்து தகடுதனிலடக்கி உட்கொடுத்
தரையிற்கட்டி அஞ்சாதபெண்களை கெஞ்சுக்கொஞ்
சநீயும் ஆணவத்தால்காமபாண மதனையோடு
அடிபணிவரென்னோம் அருமைமாதர். (எஎ)
மகத்தானவேர்பிரணவ முதனமூலைக்கொடி

ஸ்திரீபித்து தம்பனம் ஆண்பிரிட.

தங்கமானகிளியே அங்கிதமண்பர்கள் [தால்
தயவாயுந்தனைக்கொண்டு சுயமாய் பொருள்கொடுத்

தவசிதாகவே 0 அவசியமாயருள்
தாங்கிபோனதனில் ஓங்கிசுடுகாடேறி
தாரணஞ்செய்தவ வேருக்கு0வாரணங்கொய்து

உச்சாட்டினம்,

தானேயுபதேசித்து மானேயதனைக்கட்டு
ஏனேயிதுவென் றெண்ணிநானேபோகிறேன்பிரான
யாகியேயென்று மூதல்நாடிடான். (௭அ)

0 அவசியம்-அகத்தியம்0இருள்தங்கியளுள் அமா
வாசை 0 வாரணஞ்செய்து-கோழிபலியிட்டு,
சூரத்திற்குபாஷணக்கட்டு.
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னமேபாஷாணத்தை யடவுடன்கட்டவேண்டி
இன்னமும்பலஒன்றாக எடுத்துவோர்பாண்டத்திட்டு
0வன்னியச்சாறிரண்டு வாகுடனதனைவைத்து
மன்றுநாள்நாற்பதானல் மையந்தனேயெடுத்திடாவே

0 வன்னியச்சாறிரண்டு-வன்னியச்சாறிரண்டுபடி.

எடுத்ததையடுப்பிலேற்றி லெரிந்திடுயிரண்டுசாமம்
வடுப்படாகட்டிதன்னை வாங்கிநீகழுவிப்பின்பு
தடுத்தகற்றாழைவேறில் கட்டியையதனித்துமூடி
தொடுத்திடுங்கஜபுடந்தான் தயாறுங்கட்டியாமே.

கட்டியைசுரத்திற் கிழந்தால் கலங்கும்வல்வினை
களெல்லாம்மட்டில O வகாரமாகும் O மன்னிக்குமி
துவேயாகும் பட்டுப்போம் வியாதியெல்லாம் பலபல
முறைகளாலேனும் திட்டமாயிதனைக்கேட்பார் தேரை
யனென்ற போதே. (அக)

O வகாரம்-இரசிதவித்தை O வன்னிநெருப்பு.

தோயடனை யடக்கவேண்டும புண்ணிய விசாக
னேறும் O ஆதளையதனைதாக்கு அப்போதே யிறுக்கி
ப்போவான் நீதியாய்சிவலோகத்தில் நீ யதுகொடுத்
தாயாகில் சோதியேழரையுமாகுந் துயரமுமாற்று
மாகும், (அஉ)

O ஆதளை காட்டாமணக்கு
O இறுகிப்போவான் கட்டிப்போகும்

அஞ்ஞானம்.

ஆமையின்கண்ணெடுத்து அப்பனே O துசிலோ
டு, சேமமாகியரண்டெண்ணெய்ச் சேர்ததனைக்கரு
கிக்கொண்டு, ஊமையின்கையிற்போடு உலகெலாந்
தெரியுமெங்கோரமுமே வருவோரங்கண்டாய்நற்பொ
ருளதுவுங்கிட்டும். (அங)

O துசி-சீலை.

இரசக் கட்டு.

கிட்டுங்கள்தேரைதன்னை கெர்வமில்லாமல்வாங்கி
ஒட்டுமே O புவனர்தைத்துஒருசுழஞ்சேரதம்விட்டு

கெட்டிமேல்வாயுந்தைந்து வெணிமானோந்திமூலி
வட்டமாய்கிண்ணஞ்செய்து வைத்திடுதேரைதன்னை
0 பவனம்-ஆசனவான 0 இரத்தம் ரசம்.
0 மானோந்திமூலி-ஈசுரமூலி
தன்னையேசிலைசெய்து சசிரங்கபுடத்திற்போடு
வன்னியாவிரதகங்கட்டும் வாதங்களனேகமாகும்
சென்னியிற்கட்டும்போது ஜெகதலமெல்லாந் தாண்டும், ன்னயஅமிர்தஞ்சிந்தும் நறைதிறையற்றுப்
போமே. (அரு)

சதுரங்கபுடம் - கஜபுடம் அல்லது நாலெனக்கொள்க 0 சென்னி-சிரசு.

இரசச்சிந்தூரம்.

அற்றலோர்தேங்காய் ன்னை அதிகமா யிறுதண்டாக்கி பத்தியா 0அருகுமூலு பாங்குள்ளஓட்டைகப்பி
சித்தமாய் 0 வழலைச் சேர்த்து சீக்கிரமாசத்தைவர்த்தி எத்திசையறியச்சொன்னோம் உமுமண்சிலைசெய்போ. (அசு)

அருகுமூலி-வெள்ளெருகு0சிரத்தைக்கம்பி.
கொட்டாங்கச்சிக்கி அப்பி 0 வழலைமுப்பு. [போடு
செய்திடுந் தேங்காய்தன்னை சிறப்புள்ளப் புடத்திற்
எய்துநீ ஆறவிட்டு எடுத்திடுவென்னசொல்வேன்
வையகந்தனிலேசுத்தி வைத்துநீகெட்டியிட்டு
பொய்யதிலேற்றும்போது புகழ்கின்றநாதம்வாமே.
0 பொய்-அடுப்பு 0நாதம்சுத்தசலம்.

காதம்வார்த்தெரிக்கும்போதுநஞ்றதாயுருகியோடு
ஊதமேல்நெருப்பதன்னை ஒருபலம் பசுவின்வெண்
ணெய்தமாம்0கௌரியோடு0கிஞ்சுகபுனுகும்போடு
சேரம்பாதிவழலைபோட0துவிதத்திற்கதிகந்தானே,

0 கௌரி-கௌரிப்பாஷாணம்
0 கஞ்சுகம்-சிகப்பு0 துவிதம்-இரண்டு.

துவிதமாஞ்சிந்தூரந் தோத்தரித்ததனைவைத்து
அவிதமானவலோகங்க ளடவுடனுருக்கும்போது
பவிதமாயனுபோவிட்டால் பார்க்குமுன் ஏமமாகும்
லவியுடையோர்க்குவாய்க்கும் நாம்சொல்லுமுறை
ஏமம் பொன்: [யிதாமே.

முறையிதுதவங்கூத்தாடி முன்னிதுதுவும்போது
கறைதனில்மூழ்ந்தகாலுங் கைபொடிந்ததுவும்போ
தும் துரைசபைக்கேகும்போது சுருக்குடகுணம்
போல்நெற்றிப், யிறைதனில் திலதம்போட்டுப் பே
சிடவழக்குதன்றே. (௯௦)

நன்றிடுவேதமெல்லாம் நடுக்குஞ்சிந்தூரத்தாலே
ஒன்று0 நாற்பதுவாம்வன்னி ஓடிடும் புலியைவிட்டு
சென்றிடுந்தொண்ணூற்றாறுசெஷமமுமகலுமித்தை,
மன்றுளோர்வருஷமுண்டால் மாதவர்க்கதிகமாமே.

0 நாற்பதுவாம் வன்னிபித்தம் நாற்பது
0 மன்று-சீதத்தலம் அதாவது லரு.

ஆமேயிக்கலியுகத்தில் ஐபிருவருஷந்தன்னில்
தாமேசேவும்வியாதி தரணியில்மாந்தர்க்காகும்
போமிதால்வாந்திபேதி பொருந்துமேஅனேகமாக
நாமிதுபோகச்சொல்வோம் நாரணன்தங்கைபாதம்

நாரணன் தங்கைதன்னை நமஸ்கரியிதாவும்போகும்
வாரணமுகவன்சொன்ன வங்கசிந்தூரங்கொள்ளு
காரணமுவைந்தாறுல கருங்குஷ்டமதுவுண்டாகும்
பூரணகும்பம்பண்ணி ◦ புநலனைப்போற்றிசெய்யே.

◦ வாரணமுகவன்-விநாயகன்.

◦ புலனை-சந்தி அபிஷேகஜலம்.

செய்துதாம்பூரங்கொள்ளு சென்றிடும்வியாதி யெல்லாம், யெய்துமோரிருபதானால் ஏகமாமவாது நோய்தான், கொய்துமுப்பலியும்நன்றாய்க் கொடுத் திடும் பூசைநன்றாய், மைதிரிபுரையின்பாத மனதி னிலிருத்திக்கொள்ளே. (௧௪)

கொள்ளுவாபோகந்தன்னைக் கோவெலி அவரி போடும், எள்ளளவாகவேதான்எடுத்தொரு மூன்று நாளும், உள்ளுக்குக் கொடுப்பாயசுக்கில் ஓதுமே வாதமெல்லாம், கள்ளவேயில்லை யிந்த காரிய◦ மாய ன் சொன்னார். (௧௫)

◦ மாயன்-விஷ்ணு.

நரம்புசிலந்திக்கு மருந்து.

மாவன் சொல்லின்னங் கேளுமானிடர்தனக்கு மின்னம். நேயனுர்சிலந்திகண்டால் நேரிடும்வகையே தென்னில், நோயவிம்மாசனந்தான் தொடுக்குமோர் விசைமோவெல்லாம், காரம்போல் அரிப்பெடுக்கும் கைகண்ட மருந்துகேளீர். (கூகூ)

கண்டதோர் அமுக்கரூவேர் கருணைவேர் இஞ் சிவேரும், பண்டுமாபோல் அரைத்து பதத்தினில் அ வித்தெடுத்து, புண்டுமேல்நட்டத்திரும்போதும் பு ண்மூன்றுநாளில், தெண்டன் நீ எனக்குப்போடுதே ரையன் முறைதப்பாதே. (கூஎ)

௳ புண்டு-நறம்பு சிலந்திபின்புண்,
தெதுவயிறு வீக்கத்திற்கு,

தப்புஞ்சாமணை கொழுந்து சரியிடை வுப்பு பூகூ டி, தப்புறஆவின் பாலில் துரிதமாய்க்கொண்டா யானல், அப்போதே வாக்கும்பதி லடிவயருசுழியு மின்னம், உப்பிலாக்கஞ்சிநாளுமொடுங்குபேர் வயிறுந்தேயும். (கூஅ)

வசியம்.

தேய்ந்தபோகாமல்மார்தர் செழிப்புடனிருக்கவே ண்டி, ஆய்ந்தபுல்லுருவிவாங்கி அதனைத்தேனதிற்குழ

ப்பி, காய்ந்திடும்பானுவுக்கும் கடுகிய ० சுக்கிரர்க்கும் சாய்திடாதிலதம்போட க்ஷணத்தினில்வசியமாவார்.

० பானு-சூரியன் அதே ஆதிவாரம்.

० சுக்கிரன்-வெள்ளி.

ஆமேஅம்புலிவிபாழம் அப்பனே நெல்யிற்போட்டு தாமேசெய்வாய் ० புதற்கு தாழ்வில்லாபாலிற்போட்டு, நா ० மந்தன் தயிரிற்போடு நன்றதாய் வசியமேரில், சோமன்போல் ஒளியுமாகுந் துரைகள் தான் வசமாவாரே. (௯௦௦)

० அம்புலி-சந்திரன் கூடே திங்கட்கிழமை

० புதற்கு-புதனுக்கு ० மந்தன்-சனிக்கிழமை.

வசமதாய்இந்த நூறும் வாகுடன்பார்த்தபேர்கள், நிசமுள்ள வயித்தியமாவார் நெடும்புவி யுள்ளோரெல்லாம், ० திசைமுகனருளால் சொன்னதேரையன் பருந்துகொண்டோர், புகழ்மிகவுண்டாகி புவிதனில் வாழ்வார்தாமே.

திசைமுகன்-பிர்மன்.

தேரையர் அருளிச்செய்த

வயித்தியம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றி ஐந்தாவது

ஜனகமகாமுனி

பிரமதண்டி எண்ணெய் ௰௧

வகையான யெண்ணெய்தனைப் புகலக்கேளு
வனந்தணிநீர்வதற்கு சூட்சமாகும்
குகையானபிரமதண்டிச் சமூலமாக
குரிதமதாயிடித்தசாறு படியதொன்று
நகையாதேவெந்தயமும் நற்சீரகந்தாம்
நலம்பெறவே அதிமதாம் பலமுமைந்து
பகையாமற்பிடித்துநன்றாய்க் கலந்துபின்னர்
பகர்வுடனேவிளக்கெண்ணெய்சேர்ப்பீர்தானே.

என்னெயதுமுக்காலதான் படியதாகும்
யேற்கணவேமிகக்கூட்டி வடுப்பிலேற்றி
திண்ணமதுதீந்திடவே தீபம்போலே
தீர்க்கமதாயெரித்திறக்கிப் புனற்றங்காமல்
வண்ணமுறவேயடுத்து யிருத்தோர்பீங்காண்
வகையான பாண்டத்தி லூற்றியேதான்

அண்ணலெனமனதில்வைத்துப் பிணியாளர்க்கு
வின்புடனேசிறுகரண்டி யளவதாமே. (உ)

அளவெடைதான்கொடுத்திடவே யிதில்சேர்கின்ற
அடங்காதகைகாலின் பிடிப்புநோய்கள்
தளரும்பிநிற்கும்வாதமொடு மேகவெள்ளை
தயங்கியநோய்த்தங்காமல் நீங்கிப்போகும்
குளம்பியதுமேற்கொண்டு யேறிடாது
குணமானஆசானு லறிந்தவித்தை
களங்கமறுந்தேகத்தின் பிணியைமாற்றி
கனத்தயிர்தவியாதியெல்லாம்போகுந்தானே()

தானென்றமுலியிது ரொணத்தையாற்றும்
தப்பாதுதப்பாது பிடிப்பனைத்தும்போகும்
நானென்றுபேசுவதேன் பெரியோர்சொல்லால்
நானறிந்தவிதப்படியின் வெணவேசொன்னேன்
பேனென்றுசொல்லதுபோல் பேசுகின்ற
பிசைவானமூலியெனா செப்பலாகும்
காணென்றவரிசையுடன் செய்தபேர்க்கு
கருதியசொற்றவறாமல் நடக்குந்தானே. (ஈ)

நடத்தினதோர்யெண்ணெண்ணால் பெலமதாக
நன்றாகபேதித்து நோயைதீர்க்கும்
சடத்தினிலேநான்சென்று யிருக்கின்ற
சலிப்பானவியாதிகளைக் கண்டித்தாலும்.

படத்தினிலேயெழுதிவைத்த பண்மைபோல
　　பருவமதாய்செப்புதுபா ரிந்தநூலில்
இடத்தையறிந்தேயுணர்ந்தால் விண்டுநிற்கும்
　　இயல்பானதொழிலறிவேன் மார்க்கந்தானே.()

மார்க்கமுள்ளசாத்திரத்தைப் படித்தபேர்கள்
　　மனதுகந்துதேர்ந்து நின்றுமகிழ்வாய்செய்வார்
யேர்க்கையுள்ளவிலக்கண மாய் மருந்திசைத்து
　　யேற்றிடவேசொன்னகுறை லாபமென்ன
தீர்க்கமுடன்வெளிப்படையா யிருந்தால்நன்றும்
　　செயவதற்குலகுவாகுஞ் செழிப்பதாகும்
ஆர்க்குமிதுவுதவுகின்ற வாருக்கொள்ளு
　　அறிந்துதொழிலேற்றுவது அதிதந்தானே. (௬)

பத்தியம்.

ஏற்றியதோரெண்ணெய்விதப் பத்தியத்தைக்கேளு
　　எழிலானவாட்டிறைச்சித் துவரையாகும்
ஆற்றியதோர்சிறுப்பயரு வுள்ளானுகும்
　　அன்பானகத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
மாற்றியதோர்வெண்டைக்காய் பிஞ்சிதானும்
　　மணமறியமிளகின்றா லிட்டுப்புசிக்கலாகும்
சாற்றியதோர்அரைக்கீரை யுண்ணலாகும்
　　சாதமதில்பாலிட்டு மருந்தலாமே. (எ)

வெள்ளைப்பூண்டு கடுகு தள்ளவும்.
புளியைச்சுட்டு உப்பு வறுத்துக்கூட்டவும்,
அருந்தினவர்தங்களுக்குச் சொன்னநோய்கள்
அணுகாதுசுடும்பத்தியமா யிருந்தால்நன்று
றிருந்தவே தானப்படியே ஆயிசெல்ல
திறந்துவிட்டேனொளியாமல் மறைத்திடாமல்
மருந்துவகையானதிலே யிதுவோர்மூலி
மகாபெரியோர்பார்த்துணர்ந்த வித்தையப்பா
பெருந்தபத்தோர்ப்புகன்றதனைவாராய்ந்துமேலாய்
பேசினதென்றேவுனக்குள் பேணிப்பாரே. ()

இதற்கு ஸ்நானஞ்செய்ய அலங்கிர்த எண்ணெய்.

பேணியேவிளம்புகிறேன் ஆதண்டைவேரும்
பிரியமுள்ளபட்டையொடு நன்னாரிவேரும்
ஊணியேசடாமாஞ்சி வில்வைவேரும்
உண்மையுடன்றானெடுப்பாய் பலம்ரெண்டாக
ஆணியாய்வுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
அதண்டவொருபாண்டத்தில்போட்டுகொண்டு
காணியாம்யெள்ளெண்ணெய்லைரபடிதான விட்டு
கவனமதாயெறித்திறக்கிச் சாரம்போடே. (கூ)
சாரமதுவொருகளஞ்சிப் பொடித்துக்கூட்டு
சபாசெனவே ஆயிபதம் பூசித்தேதான்
தாரமுள்ளதேகமிலே யறிந்துபார்த்துக்
கருணையுடன்றலைமுழுகச் சொல்லுசொல்லு

திரமுடன்சிறுபயறு சீக்காய்த்தேத்து
 செழிக்கவேவெந்நீரால் ஸ்நானமாக்கி
பாரமில்லாஆட்டிறைச்சி வற்றலகூட்டி
 பகர்வுடனேபுசித்திடவே அதிவிதமுமாமே. (௪0)

(கியாழம்)

புசித்தபின்போர்பாகமதைப் புகலக்கேளு
 பேர்பெரியமூளகதுதான் பலந்தானொன்று
கசிகரத்தின்சிரகமும் பலமுங்கால்தான்
 கருக்காகக்கியாழமிட்டுக் குடிக்கச்சொல்லு
வசிகரமருந்தினை வெடுத்தவேகம்
 வணங்கியேதேகமது நிரையதாகும
பசியெடுக்குந்நடப்பதற்கு குடுப்பதாகும்
 பண்புடனேசெய்தொழிலின் பாகந்தானே. (௪௧)

ஸ்நானஞ்செய்த ஐந்துநாளைக்குப் பின்புகாலையி ல்வொருதரம் இந்தக்கியாழம்குடிக்கவும் வெண்ணெ ய் வேண்டுமானால் கூட்டிக்கொள்ளவும.

ஜனகர் பிரமதண்டியெண்ணெய் - ௧௧

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுவது

குதம்பைசித்தர்

சந்திரோதயக் குளிகை—௯

—(*)—

நாட்டமுடன் குளிகையொன்று நவிலக்கேளு
　நலமான பெரியோர்க ளறிந்துசெய்வார்
தேட்டமுடனேயதனை யகற்றியேதான்
　திரேகமதைக் குணப்படுத்தும் செவ்வையாக
வாட்டமில்லா ரசகர்ப்பூர பலமுங்கால்தான்
　வளமான குங்குமப்பூ பலமொன்று
தாட்டிகமதான திந பச்சசூரம்
　தவராமற்சேர்ப்பீர்மிகப் பலங்காலாமே. (௧)

பலங்கால்தான் லவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை
　பரிவான கோஷ்டமது கால்தானப்பா
நலங்காமல் வன்னிகெர்ப்ப மரைக்கலங்கும்
　நவமான சரக்கனைத்தும் வொன்றாய்ச்சேர்த்து
தலமான தலமறிந்து பெரியோர்செய்த
　தவறாத பாகமென்றே மனதில்வைத்து
பெலமான கல்வத்திற் போட்டரைத்து
　பேர்பெற வேகியாழம் வைத்துவரைப்பீர்தானே. (௨)

(கியாழம்.)

தானானசந்தனந்தான் பலமுமைந்து
தயையானலவுங்கப்பூ முநதக்காசு
தோனான மாஞ்சிசிறு நாகப்பூவும்
குணம்பெறவேயிதுநாலும் வகைக்கோர்காசு
தேனானசட்டிதனி லிடித்துப்போட்டு
தீர்க்கமதாய்நன்றாகக் கியாழமிட்டு
பானாப்பதம்பார்த்து வரைந்தரைத்து
பகர்வுடனேரெண்டுநா ளரைப்பீர்தானே,

அரைப்புப்பாகம்.

நாள்தறிப்போகாம லாட்டியாட்டி
நயனமதிலிட்டெடுத்து மைபோல்பாரு
ஆள்சிறந்துப்பெலயாக வரைத்தபோது
அம்மம்மாவென்னசொல்வேன் பிசினிபோலாம்
தூள்யெடுத்துப்பெருகாம லிணக்கமாக
திரியமுடன்றானெடுத்த வுருட்டிக்கொண்டு
வாள்கொடுத்தவரசரைப்போல் குளிகைசெய்ய
வபணமுடன்விளம்புகிறேன்மகிழ்ந்துகேளே. (௪)

வியாதிகள் தீரும்குணங்கள்.

மகிழ்ந்துவரக்குளிகைசெய்வீர் குன்றிபோதே
மாத்திரையாகவேதான் வுருட்டிக்கொண்டு

புகழ்வாகப்பாணிகனி லடைத்துமேலாய்
புண்ணியர்க்குகிடைத்ததென்றே கடவுள்பாதம்
அகமகிழப்பூசைசெய்து வைத்தன்பாக
அடவுடனேதிரிகடுகுத் தேனிலாதல்
இசழாமல் துளசிரசந் தன்னிலேற்ற
இசைந்தசுரம்சன்னியெல்லா மேங்கிப்போமே. ()

ஏங்கிவிடுமயக்கமொடு சிரசிலேநிற்கும்
இசைவிலாவாதபித்தந் தனையேநீக்கும்
தாங்கிவரும்பாரித்த நோய்கள்மற்ற
தலைவலித்தல்வாயாசு மெல்லாம்போகும்
பூங்கியசொற்றவராமல் வனந்தநோயை
வோட்டிவிக்குஞ்சீதளங்க ளணுடாமல்
நீங்கியேபோவதற்குச் சந்தேகமில்லை
நிதானித்துவனுபானந்தோ டறிந்துசெய்வீர். ()

ஐயத்தை சமாதானப்படுத்தும் பத்தியம்.

அறிந்ததற்குப்பத்தியத்தைக் கேட்பீர்மிக
அன்பானவாட்டிறைச்சி முருங்கைப்பிஞ்சாம்
முறிந்துவிடாகத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
முறுமுழுவரைமிளகுநீர் சாதமாகும்
தெரிந்தபடிநிதானித்து வியாதிதன்னை
தெளிவுடனேபகர்ந்துமிக்க கொடுப்பீராகில்
செரிந்தயிந்தக்குணங்கள்முத லானதெல்லாம்
சொல்லாமல்நீங்குமப்பா திறமைபாரே. (எ)

ஸ்நானஞ்செய்ய வெண்ணெய்.

அப்பனேஸ்நானமது செய்வதற்கு
அதினமாய்விளம்புகிறேன் வினவாய்கேளு
தப்பிதங்கள்சொல்லவில்லை நல்லெண்ணெதன்னில்
தனிர்தகரியசீரகமும் கஸ்தூரிமஞ்சள்
ஒப்பனையாய்வகைக்கொருபலமுமபோடு
ஒல்கியசொற்றவராமல் பாருபாரு
செப்பினேன் அருகன்வேர் பலங்கான்சேர்த்து
செழிப்புடனேயெரித்திரக்கிஸ்நானஞ்செய்யே. ()
இறக்கியிதில்சாரமது விராகனிடையேபோடு
இன்பமுடன்முழுகவேதான் குணமாந்தேகம்
சிறக்கவேசீய்க்காய் வெந்நீர்விட்டு
சிதராமல்செய்துமிகத் தேர்ந்துபார்ப்பீர்
பறவாமல்பத்தியமா யசன்முற்று
பற்றவெந்நாளில்பலக கறிகாய்களுண்டு
அறந்தழைக்கவாத்தாளைப் பூசைபண்ணு
அனுதினமும்நல்வழியில் நிலைப்பீர்தாமே. (௯)

சூதம்பைசித்தர் சந்திரோதயக்குளிகை-௯.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

நூற்றியேழாவது

கண்ணானந்தர்

கெருடன்கிழங்கெண்ணெய்-ய.

தொழிலான தொழிலென்று விளம்பக்கேளு
தொந்திகளை செய்தவர்க்கு மெத்தநன்று
வழியான கெருடனிடக் கிழங்கு தன்னை
வயணமுடன் கண்ணிவிடு மைபோம்செய்து
அழியாமல் நிழலில்வைத்து வுலர்ந்தபின்பு
அடவுடனே பணிரெண்டு பலந்தான்தூக்கி
விழியதனால் பார்த்துநன்றாய் வினவதாக
வியப்புடனே கடைச்சரக்கை கூட்டுவீரே. (௧)

கடைச்சரக்காம் விளங்கம்வா லுளுவையோடு
களமான திரிகடுகு சிரகமுமொக்க
நடையாக வரைக்குவொரு பலமதாக
நாடியேயிடித்த தனைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
தடையறவே அண்டமொரு பாண்டத்திட்டு
தனிபான விளக்கெண்ணெய் வரைப்படிதான்சேர்
இடையான வெங்காயமிடி கதுக்கூட்டி [த்து
இன்பமுடன் வடுப்பேற்றி யெரிப்பீர்தாமே. (௨)

வெங்காயம் ௰௨-பலம் போடவும்

அடுப்பேற்றிற்றீயதனை மெதுவதாக்கி
அமர்ந்துமெள்ளபார்த்திறக்கு புனல்தங்காமல்
கடுப்பேற்றியனல்மெத்த மீறிநின்றால்
காய்ந்தபதம்சரியாக வரமாட்டாது
எடுத்துவிடுகைவரிசை நிதானங்கொண்டு
ஏற்கெனவேவடித்திறுத்து வைத்துக்கொண்டு
தொடுத்தபொல்லாகிரந்தி துட்டம் கரிமேகங்கள்
துலைபாதவெள்ளையறை யாப்புக்கென்றே. (௩)

அரையாப்புமேகரணம் விஷ ராகங்கள்
அலைவானமேகத்தி னூறல்வெப்பு
திறையானப்புழுவெட்டி பலத்திற்சிக்கல்
தோராயமானதொரு நோய்களெல்லாம்
மறைவாகப்பதுங்கிவிடும் நேர்ந்துபாரு
மலைக்கட்டுவயிற்றிறைச்சல் வுள்ரணங்கள்
குறையாமல்தீர்க்குமப்பா அறிந்துசெய்யில்
கோடானகோடிபிணி யகன்றுபோமே. (௪)

மூதலாவது கெருடன் கிழங்கையும் கட்டுச்சரக்கை யும் கியாழம்வைத்து காச்சியபின்பு யிருத்து எண்ணெயில் சேர்த்துப் பதமாகக் கூட்டிச்செய்யவும் அல்லது ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிக்காய்ச்சிக்கொள்ளவும்

இதற்குப் பத்தியம்.

பிணிபதற்குப்பத்தியத்தில் வைத்துயேற்று
பிழையாகச்செய்வதனால் தர்மமாகும்
அணியாயவார்த்தைசொல்லிப் பணத்தைக்கேட்டு
அவர்சிலவுக்கேற்றபடி செய்துக்கொண்டால்
மணியானவொளிமீதில் நின்றதாய்தான்
மனமகிழ்ச்சியாகாமல் சிறிப்பாளப்பா
கணிதமுடன்சுடும்பத்திய மாகவைத்து
கடந்தபின்புயிச்சாபத்தியமா யிருக்கச்செய்யே.()

சிறுபயறு நெய் சம்பாவரிசீ சேர்த்து சமைத்து
வுண்ணவும் கிச்சடி செய்து புசிக்கவும்

இதர்க்கு ஸ்நானஞ்செய்ய எண்ணெய்.

பத்தியத்திற்பிசகாம லிருக்கச்சொல்லி
பரிவுடனே மண்டலமென் றிசைந்துசொல்லு
சுத்தியுடனிருந்துசெபஞ் செய்யச்சொல்லு
சோம்பல்தனில்நாடாமல் விருத்திருக்கசொல்லு
மெத்தனடையாகாது பிணியாளர்க்கு
விதனமுறும்பண்டிதர்மேல்பழிசொல்லவேண்டா
நித்தமும்தான்காலைதனில் செபத்தில்நின்று   [ம்
நிதானித்துதொழில்களெல்லா முடிப்பீர்தாமே()

ஆமென்றவிலாமிச்சன்வேர் பலமதொன்று
அரியதிருவேட்டிவேர் பலமதொன்று

நாமென்றவில்வையுட பலமதொன்று
நன்மையுள்ளசதாப்பூவும் பலமதொன்று
தேனென்றகோஷ்டமொடு அருகன்வேர்
சிறந்ததொருபூலாவின் கிழங்குசிந்தல்
காலென்றசடாமாஞ்சி கற்கடம்நெல்லி
களத்துவற்றசீரகமும் வகைக்கோர்காரே. (எ)

வகைக்குவகைப்பார்த்தெடுத்து யிடித்தபின்னர்
வளமானசங்கனத்தூள் பலமும்ரெண்டு
துகையாகசிறுதேக்கு பலமுங்கால்தான்
துணையாகவொன்றாகக் கூட்டிபேதான்
பகையாலயெள்ளெண்ணெய் வறைப்படிபிற்றனும்
பரிவுடனேசேர்த்துமிக யெரித்துவாகாய்
தகையாமலிறக்கிவைத்து வடித்தபின்பு
தனிமையுள்ளசினியது விராகன்போடே. (அ)

போட்டபின்புதலைமுழுக வரிசைகேளு
போன்றயெண்ணெத் தேய்த்துநன்றாய் மேலிற்
வாட்டயறசியக்காய் வெந்நீரிட்டு [றேய்த்து
வயனமுடன்ஸ்நானமது மானபின்பு
தேட்டமதாய்வாட்டிறைச்சி துவரைசேர்த்து

தென்யுடனேகறிசமைத்து அசனஞ்செய்ய
ஆட்டீமிட்டநோயனைத்து மகன்றுதப்பா
வறிவானபண்டிதர்கள் வுண்மைதானே. (௯)

மண்டலம் அல்லது அரைமண்டலம் ௧0-நாள் அல்லது ரு-நாள் யெண்ணெய் குடிக்கச்சொல்லவும் பத்தியமாக நடக்கச்சொல்லவும்.

வேரு விருத்தம்.

உண்மையாயிருந்தால் ஓதுங்கிடும்நோயது
உண்மையாயிருந்தால் ஒருபோதுந்தப்பாது
உண்மையாயிருந்தால் வோதலரவேதமும்
உண்மையாயிருந்தால் ஒருவாரால்காக்குமே. (௧0)

கெருடன் கிழங்கெண்ணெய்-௧0.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நூற்றியெட்டாவது

பாம்பாட்டிசித்தர் சிரோண்மணி

பூபதிமாத்திரை—௧௦௮.

செல்வமுள்ளசிரோண்மணியின் பூபதிதானப்பா
சீர்பெறவேசொல்லுகிறேன் விபரமாக
கல்வியுள்ளோர்படித்தறிந்து செய்வதற்கு
கருணையுடன்வியாதிகளை தீர்ப்பதாகும்
தொல்வினையையகற்றிவிட சுவாமிபாதந்
தோத்தரித்துவிளம்புகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
வல்வினையையகற்றிநிற்க மருந்தின்பாகம்
வயணமுடன்பறிவீர் வழக்கந்தானே. (௧)

வழக்கமதாய்விடுகாமல் சரக்கைப்பார்த்து
வதிசயம்போல்பார்த்தெடுத்துநிறுக்கவேணும்
பழக்கமதாயனுதினம் பிண்பதாகம்
பலாபலத்தின்காரியத்தி லுணரவேணும்
முழக்கமிட்டுத்திரிந்தலைந்தாலபமுண்டு
மூடருடன்சேராமலறிவைத்தேற்றி
அழக்குழக்குயெனச்செப்புங் கதையைநீக்கு
ஆசைவைத்துபுத்திபதி லன்பாகநில்லே. (௨)

அன்பானலிங்கமது பலமும்ரெண்டு
ஆச்சரியகெந்தியது பலமுமொன்று
நன்பானகல்வத்தி வரைத்துமைபோல்
நலமாகயிஞ்சிச்சா றாற்றியேதான்
பண்பாகப்பின்புமிதை நன்றாயாட்டி
பேர்பெறவேவழித்தெடுத்து காண்டிதன்னில்
ஒன்பாகவிட்டடுப்பி லெரிதவாங்கு
வுலவியதோர்நீர்களெல்லாம் சுவற்றனே. (௩)

சுவற்றிப்பின்கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
சுருணமுடன்சர்யனத்றாள் கியாழம்வார்த்து
கவரியேதான்மூச்சாமம் நன்றாயாட்டு
கனலெழுப்பசிவப்பேறும் பலமும்போலாம்
தவறிவிடாதேபார்த்து வழித்தெடுத்து
தயங்காமல்குன்றியைப்போ லுருட்டிக்கொண்டு
நவமானபூபதியைக் குழலில்வைத்து
நன்மையுடன்வானந்தாய் பாதம்போற்றே. (௪)

போற்றியேதீபமொடுதூபங்காட்டி
பொலிவாகச்சிந்தித்து நிற்கலொன்று
யேற்றியேதொழுதபின்பு பிணியாளர்க்கு
யெடுத்தனிலோருண்டை கொடுப்பீராகில்
மாற்றிவிக்கும்சன்னிவிறுக் குளிர்சுரங்கள்
மடக்குகின்றமாரடைப்பு மூர்ச்சையாவும்

தூற்றியசொல்தவறாமல் வயிற்றுநோயும்
 தூரமெனவகன்றுவிடும் துரிதந்தானே, (ரு)

அநுபானம்.

துரிதமுடன்திரிகடுகு தேனில்சேர்த்து
 தூயசுரக்கொடுத்திடவே சொன்னநோய்கள்
பரிவுடனேநீங்கும்பா பண்பதாக
 பண்டிதர்க்குஇதுகளேநீ பாருபாரு
விரிவானமருந்தமேலே சொல்லவில்லை
 விகிதமுடன்செய்தவர்க்கு மேன்மையாகும்
தெரிவிதமாயுணர்ந்துகொண்டால் யுண்மையாகும்
 தெளிந்தவர்க்குசுகதவித பாகந்தானே. (சு)

பூபதிமாத்திரையரைக்கின்ற சந்தன்கியாழும்.

பாகமுடசர்தனத்தூள் பலந்தான்மூன்று
 பணைபானலவங்கப்பூ பலந்தானொன்று
யோகமுடன்செண்பகப்பூ பலமுக்கால்தான்
 யேகவொருசாக்கதனை யிடித்துகாய்ச்சு
ஆகவேதான்பிழுதனியே நீதனலைப்பா
 அம்மம்மா அட்டிமெல்ல வரைத்துக்கூட்டி
நோகவிதமனுகாது சொற்றவறிடாது
 நுணுக்கம்துகைமண்ட பூபதியாமே. (எ)

தண்ணீர்சுமாராய் விட்டுக்காச்சவும்.

கண்டபடிசொல்லாமல் சாத்திரத்தைப்பார்த்து
கருதியதோர்விதப்படின மாகச்சொன்னேன்
விண்டதிந்தஅவிழ்தமது மெய்யதாகும்
விரட்டுமப்பா அணுந்தவிட நோய்கள் தன்னை
தொண்டுசெய்துகைவரிசைக் கற்றுக்கொண்டேன்
தோயாதப்பொருளுணர்ந்துபடித்துக்கொண்டே
மண்டலத்தில்பெரியோரைப் பணிந்துகாத்து [ன்
மனமிறங்கயானமிகவே தொழுதிட்டேட. (அ)

(பத்தியம்.)

தொழுதபடிபத்தியத்தை நன்றாய்க்கேளு
துலங்கவேகோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வழுவாமல்மிளகுநீர் சாதமாகும்
வயணமுடனுண்பதற்கு ஆவின்பாலதும்
முழுகவேதான்சீக்காய் வெந்நீராகும்
முயற்சியுடன்மற்றுநா ளெல்லாமாகும்
நழுவாகச்சொல்லவில்லை கண்டுபார்த்து
நடத்துவீர்வியாதிகண்டு நாட்டுவீரே. (கூ)

சிரோன்மணி பூபதிமாத்திரை - கூ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நூற்றிஒன்பதாவது.

பதஞ்சலியார்

வச்சிரகண்டி மாத்திரை-அ,

——(*)——

நிலைமைபெற்றவச்சிரகண்டி மாத்திரையிதென்று
நிறையானபெரியோர்கள் செய்தபாகம்
சலையாமல்கர்த்தாவின் பதத்தைப்போற்றி
கனிக்கவேவிளம்புகிறேன் மதிவல்லோர்முன்
சிலையானதேகத்தைத் தேற்றுதற்கு
சிலமுள்ளயிதுவுமொரு மாத்திரைதான்வேணும்
அலையாமல்செய்துவைத்துக் கொண்டால்நன்மை
யாகுமென்றேசெப்புகிந்த நூலிற்றானே. (௧)

செப்புதற்குலகுவாக யிருக்குமப்பா
செய்துவந்தாலப்பவல்லோ தெரியும்பாகம்
ஒப்புதற்குலிங்கமது விராகனெட்டு
வோதரியபூரமது விராகனொன்று
மெப்பியவீரமது வரைக்கால்விராகனாகும்
வினவுடனேதவறாமல் முடிக்கப்பாரு
தப்பிதங்களில்லைப்பா ரசச்செந்தூரம்
தயவாகவிராகனிடை ரெண்டதாமே. (௨)

இடைகள்கண்டுதப்பாமல் கல்வத்திட்டு
இணையாசசப்பழத்தின் சாற்றாலசாமம்
தடைகளன்றியிஞ்சியதை சிவிநன்றாய்
தானிடித்தசாறதனு லரைத்தோர்சாமம்
விடையிதற்குபேச்சுமுண்டோ செல்லுதற்கு
விழுதிகொடிகட்டிநின்று வாடலாம்பார்
படையானநோய்களது தீர்வதற்கு
பகர்வுடனேசொல்லுகின்ற பாகங்கேளே (கூ)

பாகமுடன் மூன்டியிடை மேகக்குடைச்சலுக்கு
பரிருடனேவைந்நாள் விரைவாதத்திற்கு
வேகமுள்ளசுரத்துக்கு மூன்றிவேளை
வினையானபண்புறைக்கிப் பத்துநாள்தான்
தாகமுள்ளநடுக்களக்கு ரெண்டுநாள்தான்
தடங்கள்செய்துமூர்ச்சையது வாய்வுக்கப்பா
நோகவேதான்வலிக்குகின்ற கணுவாதத்திற்கு
நேர்மையுடன்சர்க்கரையில் கொடுத்துப்பாரே ()

கொடுத்துவிடுவெள்ளையறை யாப்புதீர
குணமாகக்கண்டமாலைத் தோஷத்திற்கும்
அடுத்ததொருசன்னிமதி மூன்றுக்குந்தான்
அப்பனேசீக்கிரத்தில் கொடுத்துப்பாரு
எடுத்தகனப்பிணிகளெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
இனமறிந்துவனுபானந் தன்னிலீய்ந்தால்

சடுத்தமிட்டவெகுநோய்களிகலும்பா
சாதித்துநின்றவர்க்கு கருவுதானே. (ரு)

பத்தியம்.

நின்றபடிசிறுபயறு முருங்கப்பிஞ்சாம்
நிதாணித்தவாட்டிறைச்சி வற்றலாகும்
நன்றினவாய்மூளகுநீர் துவரையாகும
நலமானகாடையொடு வரைக்கீரையாகும்
ஒன்றியேதான்பால்சஞ்சி யாகுமாகும்
வொருமித்தகோதுமையின் சஞ்சியாகும்
வொன்றித்தசர்க்கரையும் நவரையாகும்
விளங்கயவபார்த்தறிந்து கொடுக்கலாமே. (௬)

இதற்கு ஸ்நானவெண்ணெய்.

அறிந்தபடிசொல்லுகிற விவரங்கேளு
அப்பானநல்லெண்ணெய் படிகாலப்பா
செறிந்ததொருநறுப்பட்டை துளசிபட்டை
செவ்வையுள்ளவெள்ளுள்ளி மூளகுமஞ்சள்
சொரிந்ததொருகரிய வேப்பிலையினீர்க்கு
சுகிர்தமெனவகைக்கிவொரு பலமதாக

திறந்தயிந்தமூலிகையை பிடித்துமைபோல்
தீர்க்கமுடன்யெண்ணெய்தனி விட்டுக்காய்ச்சே()

காய்ச்சியேதலைக்கிட்டு சிக்காய்தேய்த்து
களிக்கவேவெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்ய
பேச்சிநின்றதேகத்தைக் குணமதாகும்
யெம்பிரான்றுணைபதனால் குறைவொன்றில்லை
ஆச்சுதேவதிசயமா மிந்தப்போக்கு
ஆரறிவார்பெரியோர்க்குந் தெரிந்தவித்தை
பூச்சியமாய்வைத்திதனைக் கொடுத்தபேர்க்கு
புண்ணியமும்நன்மைவந்தும் பொருந்தும்பாரே

வச்சிரகண்டி மாத்திரை-அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிபத்தாவது.

சூதமகாமுனி

மேகநாதக்குளிகை—௫

பொருந்தியதோர்மேகநாதக் குளிகைதன்னை
புகழ்ச்சியுடன்சொல்லுகிறேன்பெரியோர்கள்முன்
கருதியதோர்வெண்காரம் சாதிலிங்கம் [பு
கனயானதிவதைவேர் வசம்புசுக்கு
திருந்தியதுசயிந்தலவணம் வாய்விளங்கம்
நேரானவோமமொடு பெருங்காயந்தான்
விருதியதோர்கட்டா மணக்கன்வேரும்
வினவுடனேதானெடுப்பாய் பலமொன்றுமே. ()

பலமொன்றும்பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
பண்புடனேதானரைத்து மைபோலாக்கி
பெலமானநேர்வாளம் சரக்கிடைநேராக்கி
பிரியமுடன்சேர்த்திதனில் சம்பழத்தின்சாற்றால்
கலனைவிடாமலேதான் நன்றாயாட்டி
கண்ணிடும்பயனமதாய்க் கருதிப்பாரு

நலமாகவழித்தெடுத்து குன்றியைப்போல்
நயனமெனவுருட்டியொரு குழலில்வையே. (உ)

ஒரு குளிகை அல்லது
இரண்டு குளிகை கொடுக்கவும்.

குழல்தனிலேவைத்துநம தாதியோடு
குணமானபராபரத்தைத் தியானஞ்செய்து
விழலானகுன்மமொடு குளிர்சுரங்கள்
விதித்தபொல்லாவயிற்றிலகிற்குந்திரைகள்வாதம்
உழலானபித்தநீர் சோகைபாண்டு
உதித்தவிதக்ஷயரோக வயிர்வலித்தல்
தழலான அசீரணங்கள் சிலகணத்தநோயை
தப்பாமல்நீக்கிவிடுந் தணிந்துபாரே. (ங)

ஒரு குளிகை அல்லது மூன்றுகுளிகைகிதானத்துடன் பார்த்துக்கொடுக்கவும் பித்தநீர் கழன்றுவிழும்.

(பத்தியம்.)

தணிந்தபின்புமிளகுநீர் சாதமூட்டு
தயவாகவூடானின் கருவாடாகும்
செனிந்தநொருவாழைக்கச்சல் கூட்டச்சொல்லு
சேதமின்றிநோய்களெல்லாம் பறந்துபோகு
முனிவர்பெரியோர்களிதை முபர்ச்சியாக
மொழிந்தனர்கள்பரிகாச வார்த்தைபேசார்

கனிந்தபடிசெய்தவர்க்குக் கைகண்டபாகம்
கருத்துடனேதெளிந்துகொண்டால் களிப்பர்தாமே

ஆட்டிறைச்சி கூட்டினால் மெத்த நல்லது,

இதற்கு ஸ்நானம்.

கனிப்பானநல்லெண்ணெய் படியரைக்கால்
கணக்குடனேபாண்டத்தி லூற்றிக்கொண்டு
விளிப்பாகமிளகுகரிய சீரகங்கஸ்தூரிமஞ்சள்
வினவுடனேவதிமதுரம் வகைவகைக்கு
துளிப்பாகப்பலமரைதான் பாலாட்டி
துலங்கவேயொன்றாகக் கூட்டியேதான்
தெளிவாககாச்சியேதான் ஸ்நானஞ்செய்ய
செய்தகர்மவினைகளெல்லாம் விட்டுப்போமே. ()

சீக்காய்தேய்த்து வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்யவும்.

வியாதிகூறறிந்து குளிகையைக் கொடுக்கவும்.

மேகநாதக்குளிகை-ரு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றிபதினோராவது.

வேதமுனிவர்.

சூடாமணிமாத்திரை—அ

——(*)——

விட்டுபோம்சகலரோ யானதெல்லாம்
விடாமழைபோல்தொடுத்தகன லானதெல்லாம்
மட்டுவிதமில்லாமல் சூடாமணியின்மாத்திரை
மகிழ்வாகப்புகலுகிறேன் கபடம்விட்டு
தொட்விடவியாதியெல்லா மோடுதற்கு
சூட்டுகிறேன்படித்தோர்கள் மெச்சவேதான்
கட்டுவிதமுத்திரிசையி னுபயைப்பூவும்
கருத்தறியதிப்பிலியும் பேரீச்சிதானே. (௧)

பேரீச்சுக்கோஷ்டமொடு முத்தக்காசு
பெருமையுள்ளவெட்டிவேர் பன்னீர்பூவும்
சாரிச்சுத்தாமரைப்பு நன்னாரிவேர்
சரியானசந்தனத்தூள் வகைதானொன்று
தாரிச்சுபலமொன்று யிடித்துநன்றாய்
தவறாமல்கல்வத்தில் போட்டபின்பு
சேரித்துலிங்கமொரு காசுபோடு
நிலையானபூரமொரு காசுபோடே. (௨)

போடப்பாவரிதாரம் காசுபோடு
புனிதமுறநாபியது வரைகாசுபோடு
ஆடப்பாதணிமிட்டான் கிழங்கின்சாற்றால்
அகலாமல்ரெண்டுநாளரைத்துக்கூட்டு
நீடப்பாகறிப்பாஞ்சார் விட்டுநன்றாய்
நீங்காமல்மூன்றுநாளரைத்து - தீரு
தேடப்பாவுளுந்திடைதான் வுண்டைசெய்து
தீர்க்கமுடன்நிழலுர்த்தி பதனம்பண்ணே. (௩)

சரக்குசுத்தியின் பாகம்.

விரத்தை சம்பழச்சாத்திலொருநாளூரப்போடவும், ரசகற்பூரத்தை தேனிலுல் சுருக்கட்டு எடுத்துக்கொள்ளவும், நாபியை வெள்ளாட்டின்கோமியத்தில் மூன்றுநாளூறவைக்கவும், மேற்படி மிளகுளலுமிச்சஞ் சாற்றில் ஊறவைத்தெடுத்து சேர்த்துக்கொள்ளவும், அரிதாரத்தை சுண்ணாம்புக் கல்லில் (௪௫) தரம் நீத்தி நன்றாய்க் கழுவி சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

தீரும் நோய்கள்.

வேறு விருத்தம்.

பதனமுடன் சுகிர்தமாக பண்புடன் சொல்லக்கேளு, விதனமுந்திரவேண்டி விளங்கு மாத்திரையிலொ

ன்று நிதமுறக்கொடுத்துமேலாய் நேர்படப்பார்ப்பீ ராகில் அதனமதானகர்ம விழலதுவகலுந்தானே. ()

அகன்றிடுங்குளிர்சுரங்கள் அசாத்தியவிரணமூறல் நான்றிடுங்கன்னிதோஷம் நடாது சன்னியாவும், புகன்றிடுங்கண்சுழட்டல்பொல்லாத கிறுகிறுப்பு. இகன்றிடுங் குத்தல்பித்தம் யெங்கியே வலறிப்போமே()

அலறியசன்னிவேர்வை யழலதுநீங்கிப்போகும். நலமுறவனுபானம்பார்த்து நாடியே கொடுப்பீரப்பா, பலவிதநோய்களெல்லாம் பறந்திடும் பறவைபோலே தலமதிலறிவுள்ளோர்க்குத் தான்றெரிந்துரைத்ததாமே. (எ)

இதற்கு பத்தியம்.

அறிவினுற்பத்தியத்தைத்தானு மடவுடன்புகலவேணும், பிரியமாகத்தெரிந்தவி கமபேர்பெறச்சொல்லவேணும், குறியவேஸ்நானஞ்செய்யக் குணமுடனுவலவேணு, குறிகுணவிதத்தைக்கண்டு செப்புவீர் தின்மூர்க்தானே. (அ)

சூடாமணி மாத்திரை-அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிபனிரெண்டாவது.

காசிப்முனிவர்

கரியநாதக் குழம்பு

—(--)—

சுருதிகளில்சொன்னபடிக் கரியநாத
சத்தமுள்ளகுழம்பதனை புகலக்கேளு
கிருதியைப்போல்பிரகாசமாக்கோவைய
நீக்கிவிடுங்கண்டறிந்து செய்யநன்று
கருதியபேர்காரீய ரசமுமானேராய்
கணக்குடனேவகைக்குவொருபலமதாக
பொருந்திவிடவுநக்கிநன்றாய் சேர்த்துக்கொண்டு
பின்பதனிலபெருங்காயங் கூடச்சேரே. (௧)

பெருங்காயம்சாபியொடு காந்தங்கெந்தி
பேசரியநெரிவிஷமுங் கரியசீரகமுஞ்சுக்கு
திருந்தவேதான்திப்பிலியம் வாய்விளங்கம்
தென்புடனேவகைக்குவொரு பலமதாக
விருந்ததுபோல்சுத்திசெய்து வொக்கக்கூட்டி
வியல்புடனேநேர்வாள யிடையேசேர்த்து
வருந்தவேவுத்தமத் தாளிசாற்றால்
வபணமுடனொருசாம மரைப்பீர்தானே. (௨)

அரைத்தபின்புதேங்காய்ப்பால் விட்டுநன்றாய்
அத்திரமாயொருசாம மரைத்தபின்னர்
உரைத்தபின்புதேங்காயின் வோட்டைசுட்டு
வுயர்பெறவேமுன்பாலி லுரைத்தமைபோல்
விரைத்துவிடக்கலக்கமற்றும் விட்டுவாட்டு
வினவுடனேயெடுத்துநல்ல சிமிளில்வைத்து
கரைந்துவிடாதபடிக்குப் பார்த்துமேலாய்
கண்ணுள்ளேபதனமிடுபகர்வதாமே. (௩)

பகர்வுடனேசன்னிபாதி மூன்றுக்குந்தான்
பாச்சிவிடுபயறளவு யிஞ்சிச்சாற்றில்
சுகம்பெறவேகுமரகண்ட வலிக்குந்தானும்
சுகுணமுடன்றேனதிலே நீட்டிப்பாரு
தகமையுடன்சுரங்கள் முதலானத்திற்கு
தப்பாமற்சுக்கு கியாழத்திலீவாய்
அகமகிழநாய்கடிக்கி விஷத்துக்கெல்லாம்
அன்பானசம்பழத்தின் சாற்றில்தானே. (௪)

சாற்றிவிடுகுன்றியிடை கண்ணிலிட்டு
சர்வபாம்பரையருளால் நீங்கிப்போகும்
போற்றியேகுளிர்சுரத்துக் கப்பாநீயும்
பிரபலிக்கக்கொடுத்துவலிக் கியாழத்திலீவாய்
மாற்றிவிடுமனந்நோய் வணுகிடாமல்
மறவாமலனுபானந் தெரிந்துசெய்வாய்

பேற்றியேசொல்தவிரமே விணங்கினோர்க்கு
எப்போதுங்குறைவேளனு காதுபாரே. (௫)

இதற்கு பத்தியம்.

பாரப்பாயிளகுநீர் சாதமூட்டு
பிரியமுடன்வுப்புதனை வறுத்துக்கூட்டு
போதமாகோதுமையின் கஞ்சியூட்டு
பெலக்கவேதான் வெந்நீரைக்குடிக்கச்சொல்லு
நேரப்பாகடுகுநெல் லெண்ணெயாகா
நிதானித்துப்பண்டிதத்தைநேர்ந்துபாரு
ஆரப்பாஅறிவார்கள ளாரோன்சொல்ல
அகமகிழககறுரைத்தால் பெரியோர்தானே (௬)

சுக்கு சுத்தி

நேர்வாளம் எருமைச்சாணியில் ஏரிவிடம்சாணத்தில் சம்பழச்சாத்தி லூரப்போடவும் காந்தத்தைகொல்லனுலையில் காய்ச்சி சோமியத்தில் துவைக்கவும் கெந்தியைச்சட்டியிலிட்டு வெள்ளாட்டுக்கொழுப்பிட்டு வுருக்கி பசுவின் பாலில் வூற்றவும் இரத்ததைக்கற் கண்டிட்டுவரைக்கவும் காரியத்தைக் கற்றுழைபட்டின் ரசத்திலூருக்கிசாய்க்கவும் இப்படியாகச்செய்த சரக்கைக்கூட்டிக்கொள்ளவும். (௭)

கன்னி (௧௫) மூன்றுக்குக்கலிக்கம்-வேறு விருத்தம்.

பெரியதோர் கலிக்கமெல்லாம் பேர்பெறச்சொல்லினார்கள் சிறியநற் கலிக்கமொன்று செப்புவேன்

கேளுமேளு, அரியவேரோர் வாளத்தை அடவுடன்ச
த்திசெய்து. குறியவோர் பருப்பில் கொஞ்சங்குண
டமூனுரைப்பீர்தாமே.

உரைத்திடு சம்பழத்தின்சாற்றி லூற்றகனமாக
வேதான், வுரைவுடன்சன்னிக்கேதான் வியல்புடன்
கண்ணிலதீட்டு, மறைத்திடுங்குணத்தைமாற்றும்மல
ரிடுஞ்சீறல் போகும். திறைமெலாம் அகலுமப்பாசீர்
பெற அறிவீர்தாமே. (அ)

சம்மார் வெற்றிலைச் சாற்றிலு முறைக்கலாம்
ஆக்கிறுணம்.

அறிவுடன் விறட்டிதன்னு அடவுடனெழிக்கம்
பாலே, குறியவெவூட்டிவூட்டிக் குலாவவோரவியிற்
போடு. பிறியமாய் வைத்துநாள்தான் பெறமூறயூட்
டியேதான், நெறியுடல புடத்தைப்போட்டு நிலைக்க
வே யெடுப்பீர்தானே. (௯)

எடுத்துநற்பற்பந்தன்னை யிணக்கமாய் சிமிழில்
வைத்து, அடுத்திடுஞ்சன்னி தோஷம் அதிவித்தநலே
நோயிற்கும், தொடுத்திடு ரேணுவாகத் துரிதமாய்ச
சிக்கேற்ற சடுத்வமதானநோயைச் சாதித்துவிறட்டு
ந்தானே. (௰)

கரியநாதக்குழம்பு - ௯௧.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிபதின்மூன்றாவது

ரூஷிமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

சிலோதிரிமாத்திரை ௱-௩

———(---)———

செப்புதற்குலகுவாகச் சொல்லக்கேளு
 சேர்ந்ததொருவாளமது பலமதொன்று
ஒப்புதற்குரசகற்பூரம் பலங்காலப்பா
 வோதரியஅழஞ்சிப் பட்டைபலங்காலப்பா
தப்பாமல்கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 தயவாகமுலைப்பாலா லொருசாம்மாட்டு
மெய்புடவேவகையானச் சாறதனலப்பா
 மேன்மையொருசாமமரைத் தெடுப்பீர்தாமே. ()

அரைத்துப்பதமாக்கவே நான் மெடுத்துக்கொண்டு
 அடவுடனே துவரையதின் நிறைபதாக
குறைத்துமேவிடாமலே வுண்டைசெய்து
 குணமுடனேபாணிபினி லடைத்துவைத்து
மறைத்துமிகசெய்புகின்ற சூத்துகப்பா
 மாராமல்நறுலேசொ தடுப்பீனிராகில்

விரைத்துப்பயிர்தழைத்ததுபோல் தேகமாகி
வியாதியதுநீங்கியேதான் வின்பமாமே. (௨)

இதற்கு பத்தியம்.

இன்பமுள்ளபத்தியந்தான் மிளகுநீர்சாதம்
இணையுடனேசேர்த்துவரக் குணமதாகும்
தென்புடனேதிரம்நீங்கிக் குணமதாகும்
தெய்வத்தால்சீரதுவே சிறக்குமப்பா
முன்பாகவையர்பதந் தோத்தரித்து
முயற்சியுடனவிழ்தமது கொடுக்கவேணும்
பன்புபெற்றுநியாயவழி யாகியேதான்
பாத்தியமுறுங்கைகூட்டும் பரிவாய்த்தானே. (௩)

இதற்கு ஸ்நானம் ஒமந்தேய்த்து சீய்க்காய் யிட்டு வெந்நீரில் தலைமுழுகவும்.

சிலோத்திரிமாத்திரை-௩.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நூற்றிபதினான்காவது

கல்லுளிசித்தர்

ஜெயரசகற்பூரமாத்திரை—ம

—(*)—

பரிவானரசகற்பூரம் பலமதொன்று
 பண்பாகதேனதிலே சுத்திசெய்து
குறியாகசம்பலத்தின் சாற்றினாறே
 குணமாகசுருக்கிடுவாய் ரெண்டுசாமம்
தெரியானமுலைப்பாலால் ரெண்டுசாமம்
 தீர்க்கமுடன்செய்தபின்பு கல்வத்திட்டு
விரிவானவெண்மிளகு பலமதொன்று
 விளங்கவேசேர்த்தரைக்க வழிசொல்வேனே. (௧)

சொல்லுகினறசம்பழத்தின் சாற்றால்சாமம்
 சுருக்காகவரைத்துபனிப் பயருபோமே
வெல்லுதற்குமணிபணியணியா யுருட்டிக்கொண்டு
 விவேகமுடன்நிழலில்வைத்து வுலரச்செய்து
நல்லுறவாய்குழல்தனிலே வடைத்துதேவ
 நாதாந்தக்கடவுள்தனை தெண்டம்பண்ணி
பல்லுதிரவாய்வுபக்கச் சூலைகுத்தல்
 பகர்வானகுளிர்தனக்குக் கொடுப்பீர்தானே (௨)

கொடுத்துவிடு அண்டிசந்தி ரெண்டுவேளை
குறிப்புடனே திரிகடுகு தேனிற்றனும்
அடுத்துவரும் அப்பமுதல் குடைச்சலெல்லாம்
அணுகாமல் நீங்கிவிடு மறிந்துபாரு
அடுத்ததொழில் தப்பாது வெகுசமர்த்து
யோர்க்கனவே செய்துகுண மாக்குமப்பா
விடுத்தசொல்லே வனதில்வைத்து தெளிந்தபேர்க்கு
வினவியநற்பாகமது விளங்குந்தானே. (௩)

விடத்தாரிவேர மாத்திரை யரைக்கும்போது

பலம் முக்காலிட்டு வரைத்துக்கொள்ளவும்.

மேற்படியாரியற்றிய சட்டுவாதிமெழுகு

நற்பாகத்துடன் கேளு மிகவுமேதான்
நலமான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
பொற்பாத அதிவிடையம் கூளாத்திக்காய்
பேர்பெரியவெட்பாலே சிறுநாகப்பூ
உதப்பாசலவங்கமொடு காட்டாத்திப்பூ
உயர்ந்ததொருசீனத்தின் பட்டை ஓமம்
சிறப்பாகசிங்கிச்கு ரோசாணிசுக்கு
சித்ராதபுளிடன் ரேல் காசுகட்டிதானே. (௫)

காசுகட்டிமையூரின் கஞ்சாவித்துக்
கருதறியபெருங்காயம் அசமதாகம்

ஆசுகனில்லாத்திரு பேர்சொல்லாது
அடவுடனேவகைக்கிவகை பலமதாக
பேசுகிறேன்தீர்க்கமுடன் கேளுகேளு
பிரபலிக்கவுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
பூசுகின்றகல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
புகழ்வுடனேசம்பழச்சார் தன்னாலாட்டே. (௪)

ஆட்டியபின்விளாவினுட பிசினிதானும்
அன்பாகப்பலமரைதா னதனிற்போடு
நீட்டியதோர்வபினியது கால்பலந்தான்போடு
நேர்த்தரைப்பாய்வொருசாமம் நிலைமையாக
பூட்டிவிடுலிங்கமது பலமரைதானப்பா
புனிதமுள்ளகெந்தகந்தான் பலமரையதாகும்
காட்டமுடன்றேனதனால் ரெண்டுசாம
கலம்பெறவேயரைததபின்போர் பாகங்கேளே. ()

குங்குமப்பூபலம்வ-கோரோசனம்பலம்-வசேர்க்கவும்

கேளப்பாமறுபடியும் நிறுத்தியேதான்
கிருபெறவொருசாம மறைத்துக்கூட்டு
காளப்பாயிப்படியே மூன்றுநாள்தான்
கலம்பெறவேவழித்தெடுத்து பாணிதன்னில்
கேளப்பாவாராம லடைத்துக்கொண்டு
குணம்பெறவேமனதில்வைத்து வினவதாக

சேளப்பாவானதொரு சிறுணிமந்தம் [னே
தட்டுங்கல்செய்யும் நோய்தனக்குக் கொடுப்பீர்தா

சுண்டக்காய்பிரமாணம் உண்டைசெய்து கொடுக்கவு

தனத்தில்லாவியாதிபது தீர்வதற்கு
தயவாகதேனிலிடு பயமோயில்லை
வினவாகசர்க்கரையில் கற்கண்டிலாதல்
விசிதமுடன் அதிவிடையக் கியாழந்தன்னில்
நினமாறவரிசியுட கியாழமாதல்
சேர்த்துவிடுநல்லோம கருக்கல்செய்து
பண்பாகநற்சீறகம் கால்பலந்தானப்பா
பகர்வுடனேகியாழமிட்டு கற்கண்டுசேரே. (அ)

இதற்கு சாரணம்.

கற்கண்டுசர்க்கரையப் பாலூற்றிக்கொள்வாய்
கருத்துடனேகொட்டியதைக் கூட்டியுண்ணு
கற்கன்றிகோதுமையைக் கஞ்சிசெய்து
நலம்பெறவேசீனியிட்டுக் கூட்டியுண்ணு
சற்குணமாய்வாழைக் ச்சல் பூச்செறுவும்
சமைத்துமிகக்கொடுத்தாலு மெத்தநன்று
பொற்சணமாய்வாட்டிரைச்சிக் காடையாகும்
பொருதியிதைப்பத்தியமாய் பார்த்துசெய்வீர். ()

பார்த்தபடிசொன்னதல்லால் மறைப்பொன்றில்லை
பதறுமல்ஓமமிட்டு வெந்நீர்தன்னில்
கார்த்துமிகத்தலைமுழுகி வசனஞ்செய்ய
கடவுளர்தன்கிருபையினால் சவுக்கியமாக
சேர்த்தயிர்த்தபாகமது மெத்தநன்மை
செழிப்பாகக்குணங்கொடுக்கும் தேகத்திற்கு
ஏர்த்தப்படிபண்டிதர்க்கு சுளுவதாச்சு
யெடுத்ததொழில்பொய்யாதுயிணக்கந்தானே (கo)

ஜெயரசகற்பூர மாத்திரை-கo.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிபதினைந்தாவது,

கஞ்சமலசித்தர்

இரசபதங்கப்-கரு

—()—

குன்றுமல்ரசபதங்கம் கூரக்கேளு
குறிப்பாகசொல்லுகிறேன் வினையதாக
நன்றாகசெங்கலுப்பு யிடித்துநன்றாய்
நயிம்பெறவேசட்டிக்குள் பாதியிட்டு
குன்றுமல்குகைதனையேகடுவில்வைத்து
குணம்பெறவேரசமதனை யூற்றியேதான்
பன்றாகமேலுமிந்த வுப்பிட்டேதான்
பதறுமல்மேல்சட்டி கவிழ்த்துமூடே. (க)

குகைமுறைகெந்தி பற்பாடகம்சடாமாஞ்சி வெள்ளைவகைக்கு இருகஞ்சிவெத்திலைச்சார்விட்டரைத்து அகல்போலேயிடித்து வைத்துக்கொள்ளவும் உ-பலம் ரசம்வூற்றி கையினாலமிழ்த்தி சட்டிக்குவுப்புமறைய சீலைமண் செய்யவும்,

மூடியேவகண்டதொரு வடுப்பின்மேலே
முயற்சிபெறயேற்றிமெள்ளத் தீயைமூட்டு
வாடியேபோகாமல் அரவுபகலெரித்துநன்றாய்
வயணமுடனாவைத்து வெடுத்துப்பார்க்க

தேடியதோமேல்சட்டிமேலேநிற்குந்
திறமானபதங்கமது படிகம்போலே
நாடியேவாலையினால் வழித்தெடுத்து
நன்மையுடன்பரணிதனி லடைத்துவையே. (௨)

எரிப்புசாமம் எட்டு.

அதைத்தயின்டபதங்கமதை பனவெல்லத்தில்
அடவுடனேவைந்தரிசு யிடையதாக
நடையிடைதனை கைகாலின்குடைச்சல்மற்ற
நலமில்லாபாங்கிமுதல் குலைவேர்டும்
தடையில்லாவாழைப் பழத்திலூட்டு
தவறாமல்பால்கஞ்சி மிகவேபூட்டு
இடைமீறிவாய்ப்பிடித்தால் அருவேலம்பட்டை
இணையாக்கியாழ்ப்பட்டுகொப்பழிக்கவுகந்துசெய்

ஏழுநாளல்லது யேழுவேளை பனவெல்லத்திலிடவும்,

அயச் செந்தூரம்.

உகந்ததொருஅயச்செந்தூரம் செப்பக்கேளு
வுண்மையுள்ளாடமதை ராவியேதான்
இகழ்ந்துவிடாமற்படிக்கு பலந்தானைந்து
இன்பமுடன்சம்பழத்தின் சாறுவிட்டு
மிகபுகழ்வாய்மூன்று நாளானபின்பு
மேன்மையுடன்தண்ணீர்விட் டரைத்தெடுத்து

சுகம்பெறவேயெண்ணமல்பட்டைச்சாற்றால்
  சிதராமல்வைத்துபுடம் வரைத்துப்போடே (௭)

புடமிவேவாய்நெல்லிக்காய் சாற்றிலப்பா
  புகழ்ச்சியுடனுறிபுடந் தீர்த்துப்போடு
அடருடனேபாத்திரனை யெடுத்துக்கொண்டு
  அதிவிதமாய்மெற்றலையின் சாற்றலப்பா
திட்னுடனேபத்துபுடந் தீர்தாயானால்
  திவ்வியமதாய்க்கண்டுகொள்ளாற் சிவப்புமாகும்
கடவுள்பதந்தொழுதேற்றிக் குழலில்வைத்து
  கனத்தபித்தவாய்வுதனைக் கொடுத்துப்பூட்டே. ()

எடுத்துபாலசோகைவிக்கல் வாந்திப்பாண்டு
  யெதிர்த்தகுணையெலும்புருக்கி யிளைத்தமேனி
அடுத்ததொருகழிச்சலன்ன திரேகம்யாவும்
  அகண்டுவிடசெந்தூரந் தட்டிகேட்கும்
தொடுத்துவிலேவனுபான மறிந்துமேலாம்
  தொடர்ந்துசெய்தாலின்னம் வெகுநோய்கள்தன்னை
சடுத்தமிட்டுதீர்க்குமப்பா புத்திமாண்பர்
  சமர்த்துடனேயிதொழிலைச் செய்வதாகே. (௯)

தொழில்பார்த்துசுழுவாகச் செய்துகொண்டால்
  தோற்றுதுபலவிதமாய் புத்திதானும்
விழிபதனாலநோக்கிமெள்ள அறிவைததூண்டி
  வியல்புடனேகைபாக மேற்பினின்றால்

ஒழியாது அவிழ்தமதின் மார்க்கமப்பா
 வேதுவாய்பலவிதமாய் பேசுவார்கள்
வழிபிதுதான்லேசான முறையில்சேர்ந்து
 வதிததபடிபண்டிதத்தைப் பார்ப்பீர்தாமே. (எ)

இதற்கு பத்தியம்.

பார்த்திதனைநோயானருண்ணும்போது
 பண்புடனேநெய்பாலும் வெண்ணையாகும்
சேர்ந்தபடிவாட்டிறைச்சி கிச்சடியுமாகும்
 திததிததீவாட்சிப் பழமுமாகும்
போர்த்தபடிகோதுமையின் ரொட்டியாகும்
 இன்பமுடன்கொண்டவர்க்கு மோர்க்குமோர்க்கும்
சீர்த்துவமாதெரிந்துணர்ந்து பார்ந்துநின்றால்
 தெய்வச்செயல்சித்தபடி யாகுந்தானே. (அ)

ஸ்நானஞ்செய்ய எண்ணெய்.

வேறு விருத்தம்

ஆகியசொலேதொன்று அடவுடன்புகலக்கேளு
பாகியசந்தனாதி பெண்பெருந்தயிலந்தன்னை
யூகபாசந்தனாதிபண் பெருந்தயிலந்தனனை
யோகியாம்பெரியோர்சொன்னவுச்சிதமொழிதாமே

மொழிந்தசொல்தவறிடாமல் முனிந்துநேர்பாகக் கண்டு, அழிந்திடச்செய்யும் நோயை அதற்பியேநீக் கும்பாரு, செழுந்திடத்தேகந்தன்னைத் திறப்படப்

போற்றுநிற்கும், முழுதும்நேர் வயணமாக வுயிர்பட்டு வுணர்வீகாமே. (க)

படர்ந்தது மனேகமென்னும் பார்ப்பதுவொன்று தானே, நடமிதுவேறென்றெண்ணித் தவறிடாதிரு த்தல்நன்று, அடவுடன் செந்தூரத்தா லாடுகிமனந் தமார்க்கம், சடமதுத் தெளிவுற்றோங்கி சகலமும் நன்மையாமே. (க0)

நன்மையாம் முனிவர்சொன்ன நடத்தையைவழி ந்தமேலோர், இன்பமாய்க்கண்டுதேர்ந்து யிதுவிதப் பாகமொப்ப, அன்புடன் செய்வோர்க்கெல்லா மதி விதக குணமதாகும், வின்பமாய் மொழிந்தநியாய முறையிது நிசமதாமே, (கக)

முறையதுசுருவிதென்றுமூத்தவரெனக்குசொன் னார் விரைவுடனிந்நூலயாறும விருப்பமாயெழுதினே னயான், மறையவர்வகுத்தசொல்போல்மகிழ்வேகோ ர்க்கவேணும், குறையிது வணுவிடாது குணந்தருங்க னகமாமே. (கஉ)

அயச்செந்தூரத்தி லனேகவித நோய்தீர்ந்து குண மதாகும். (கங)

இரசபதங்கம் - கரு.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

நூற்றிப்திறுவது

புலிப்பாணிசித்தர்

கற்பக் முத்தொளிபற்பம்—கூ.

அழியாதபொருள் தனையே பணிந்துபண்பாய்
அதிவிதமாய்ப்புகலுகிறேன் கற்பத்தின்பற்பம்
தொழிலாகச்செய்தவர்க்குக் குறைவொன்றில்லை
தோய்ந்தவர்க்குப்பதிதமுறும பாகமப்பா
விழியானவிழியதுபோல் விறக்கமாக
விவேகமுட னுணர்ந்துமிகப் பார்த்தநன்று
பழியானகாரியந்தை யகலத்தள்ளி
பக்திவிசுவாசமுட னுகந்துசெய்யே. (க)

செய்யக்கேள்கல்மதந்தான் பலந்தானென்று
சிரசிக்கல்னூர்தான் பலமுமென்று
துய்யதிருசலாசத்துப் பலந்தானென்று
துரிதமுடனல்லசல மதனிற்போட்டு
அய்யமறகாச்சியபின் கழுவியேதான்
அன்புடனேகல்வத்தில் போட்டபின்பு
உய்யவேகொங்கிலவன் பட்டைசாற்றால்
உயர்பெறவேயரைத்துநன்றாய்யெடுப்பீர்தானே()

எடுத்துமிகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு
ஒர்க்கனவேயெடுத்திதனை வகலில்வைத்து
கொடுத்தபடிசங்கிலவாய் சில்லைசெய்து
துலங்கவேபதினெட்டு யெருவிற்போடு
அடுத்ததொருமுச்சரக்கு மொன்றதாகி
அதிசயமாய்நீறியது வெண்மையாகும்
சடுத்துமில்லாமுத்ததுவும் பலமதொன்று
சுகிர்தமுள்ளபவழமது பலங்கால்தானே. (௧)

பலமதென்றவிதப்படியாய் கல்வத்திட்டு
பண்புடனேயபிலாவின் பழத்தின்சாற்றால்
கனலகல [illegible]ட்டங்க மட்டேமவாட்டி
கருத்துடனேவில்லை தட்டி ரவியிற்போட்டு
பலன்பெறவேவோட்டி[illegible]வைத்து முன்போல்லப்பா
பதறுமல்புடந்தனி[illegible] போடுபோடு
பெலப்படுத்திபிப்படியே லை முதிறம்போடு
பெருமையுள்ளபற்பமது தவளமாமே. (௨)

தவளமென்றபற்பமதை வெண்ணெய்தன்னில்
பரிவுடனேகாசிடைதான் கொடுப்பீராகில்
பவளமென்றநற்குணத்தால் வெள்ளைதன்னை
புத்துநாள்தன்னிலேதான் பகர்வாய்நீக்கும்

குவளைபுள்ளநீரடைப்பை யகற்றிபோடும்
குருவருளால்பேனிதன்னில் குளிர்ச்சிபேறும்
சிவபறவகிருபையது நாடிநின்று
செய்தவர்க்குவெகுநன்மை யாகுந்தானே. (௫)

நன்மையுள்ளபேர்தனக்கு ஆகுமாகும்
நாடாதுகர்மவினை யெப்போதுந்தான்
புன்மைகுணம்நீக்கிவிட்டால் செவ்வையாகி
பூதலத்தில்பெருகிநிதம் வாழலாம்பார்
தினமையொன்றும்நினையாதே விடமாக
திருவிரக்கப்பதமதனை மறந்திடாதே
உன்மனைத்தாய்க்கடர்க்குகின்ற வொளியில்நின்று
வுற்றமதில்புகழ்திருக்க வுறுதியாமே. (௬)

உறுதியுள்ளக்ஷயத்திற்கும் புண்புரைக்கு
மூலர்ந்தவுடலானபல நீர்கட்டுக்கும்
பொருதியேதான்நெய்யிலிடு தேனிலூட்டு
பொங்குமுடனீந்திடவே போகுங்காசம்
கருதிபேபத்தியங்கள் பார்த்துக்கொள்ளு
கனிக்கவேமனோஞ்சித லேகியத்திற்குளும்
கருதியேதான்கொடுப்பதன்றிய பன்னீர்பூவின்
சுகமானலேகியத்திற் கொடுப்பீர்தானே. (௭)

லேகியங்கள்ரட்சயானங்க ளிதனிற்சொல்லும்
சேர்மையறிந்தேகெடுந்த விபாதியெல்லாம்
ஆகியபேர்சிறந்தபடி நிசமதாகு
மம்மம்மாவாயிசொல்ல விறித்துசொன்னேன்
யூகியாய்த்தெரிந்தவர்க்கு வுண்மையாகும்
வுசிதமதையெவராலும் வுரைக்கப்போமோ
யோகிதபமுனிவருரைத் துணர்ந்தோருற்ற
வுயர்ந்தமொழிதவறாம லுறைத்ததென்றே. (அ)

உரைத்தபடியல்லாது வேறுமுண்டோ
உண்மையென்றுநினைத்தோர்க்கு உண்மையாக
மறைத்திதனில்யான்புகல யில்லையப்பா
மாபெரியோரறிவுதார்ந் துணர்ந்துகொள்வர்
குறைத்தமொழிபேசாம லிந்தநூலில்
குறிப்புடனேவொழியாம லவிழ்ந்தன்னை
அறைந்தவிதங்கண்டுணர்ந்து தெரிந்தபேர்க்கு
அதிசயிக்கஞானவழிக் கூட்டுந்தானே. (௯)

கற்பகமுந்தொளிபற்பம்-க.

முற்றிற்று.

நூற்றிபதினேழாவது

வேதாந்தசித்தர்

நாகபற்பம் - கூ.ல

வேறு-விருத்தம்.

கனமானநாகந்தன்னைக் களிக்கவேபற்பமாக
இனமாகப்புகலக்கேளு யேற்பனபலமுமைந்து
வினவாகயிலுப்பைநெய்யி லிரைவுருக்கிச்சாய்த்து
தனமிகமகிழ்வதாச் செய்முறையிருபதாமே. (க)

இருபதுநேரந்தான்றீர்த் தவியல்புடன்சம்பழத்தின்
சாற்றில், பெருகவே வுருக்கிச்சாய்ப்பாய் பெலப்படக்
கசடுநீங்க, குருவது ஆவதற்குக்குணமுடன் காண்டி
தன்னில், வுருகவேவுருக்கிக் கீழ்காநெல்லிலே ரதனு
லாக்கே

தாக்கியே கிண்டியாட்டித் தடவுடன்புகலக்கேளு,
நோக்கியே சுத்திசெய்வீர் நான்முறை ரசமதன்னை,
ஆக்கிடப்பெலத்திலதில் ரெண்டுபெலமெடுத்து, தேக்
கிடாகசுத்தில்தாக்கித் தெளிவுடனரைப்பீர்தானே.

கேளப்பாபணமற்றைச்சாற்றால் கிடியுரவைகைத்து
ன்றாய், பூளப்பாவில்லைதட்டி மேன்மையாய்க் காய
வைத்து, நாதிப்பாவெட்டிவைத்து நலம்பெறச்சிலை
செய்து, வாளப்பா நிதானமானவளர் கோழிப்புடத்
திற்போடே. (உ)

புடத்தினிலறிந்துபார்த்துப் பிசகெனதெரிந்தாற்
பின்னர், திடத்திடனரைத்துமுன்போற் சிறக்கவே

போல், கடத்திடுவைந்திரமுமாக நலம்பெறப்புடமுந் திர்ந்தால், மடத்தினிலுள்ள சித்தர்மகிழ்வதென் றெடுப்பீர்தாமே.

புடம் ரு-திரம் அல்லது எ-திரம் போடவும்

எடுத்துநற்பாணிதன்னி லெழிற்பெறவடைத்துக்கொண்டு, அடுத்தநோர் பிணிகள் பார்த்து அடை வுடன்கொடுக்கநன்று, கொடுத்திடும் க்ஷயங்கள்காசத்தோன்றிடுமிருமல்வாந்தி கொடுத்திடுங்கிராணிகோஷ சுரமுதாணுகாதென்றே. (கூ)

காணுதுபித்தவாய்வு கனத்திடுமதி சாரங்கள், தோணு பவுத்திரங்கள் துயரறத் திர்க்குமப்பா, வீணுதென்றுநீங்கள் விரவுடன் பேசவேண்டாம், கோணுதுவறிந்த பேர்த்து குணமதுவாகுமன்றே. (எ)

ஆயவியாதிதன்னையடவுடனின்னங்கேளு, யோகியாய்நின்றபேர்க்குயுற்றசொல்தவறிடாது, ஆகியநடையைகண்டறிவினில்புக்கியேதான், போகியென்றுணர்ந்திடாமல்போதிப்பார்சுபமதொன்றே, (அ)

போதித்தநகபற்பம் போடலாம்வியாதிகண்டு, நீதிசொற்றவறிடாது நிலைபெறுமொருநப்பாது, வீதியாமேனைத்தேற்ற விளங்குமாஞ் சோதிதானும், வாதியென்றேற்று வீண்சொல் வாய்மையெந்திரம் போலாமே.

நாகபற்பம்-முற்றிற்று,

கடவுள் துணை.

நூற்றிபதினெட்டாவது,

கியான நாதாந்த சித்தர்

தாளக பற்பம்-சா.

———(:*:)———

அதிசயித்தாளகத்தின் பற்பந்தன்னை
அழிந்தமர்க்குசுருவாகச் சொல்லக்கேளு
அதிசெயிக்கத்தாளகந்தான் பலமொன்றப்பா
சுண்ணாம்புக்கல்லில்வைத்து இருபதிதைந்து
மதிப்புடனேதீதலகி யெடித்துப்பாரு
மசடானகிணைவிதங்கள் கண்டுபோகும்
சதியெனவேரசம்பட்டைட வாசைமூலம்
சேர்த்ததனை இவைமூன்றும் சாம்பலாக்கே (௧)

மூன்றுமொருதுடையாக வெடுத்துக்கொண்டு
மூனைபெறவேபுதம்பாண்டந் தன்னிலேதான்
ஈன்றமொழிதவறுமற் சாம்பலிட்டு
இணையுடனேதாளகத்தை நடுவில்வைத்து
ஆன்றுடன்மேலுமந்த சாம்பல்தன்னை
அடவுடனேபோட்டிசைந்து வழுக்கியேதான்

காண்றலுறவாய்தனக்குச் சீலைமண்செய்து
கனக்குடனேயிருசாம மெரிப்பீர்தானே.   (உ)

இருசாமங்கமலம்போல் தீபம்போட்டு
பெடுத்தாற்றிப்பதருமல பார்ப்பீராகில்
கருகாமல்தன்குலம்போல் நீறிநிற்கும்
களிப்புடனேபற்பமதைப் பதனமாக
பெருகவேசிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு
பெரியகுஷ்டமகதாரக் காசதநிற்கும்
சருக்கனுள்ளப்புமுத விருமலுக்கும
சரித்துதீர்க்கதுகொடுப்பீர்தானே.   (ங)

கொடுப்பதற்கி அனுபானம் புகலக்கேளு
புகழ்பெறவேதிரிகடுகுத் தேனிலாதல்
அடுத்தசொல்லாம்முயலநெய்யிள் ரசாயனத்தில்
ஆராய்ந்துபணவெடைதா னீய்வாராகில்
கடுத்தயெல் ரோகநீங்கும் பத்தியமாயுண்ண
கர்த்தாவின் றனையதென்றே கருதுவீர்கள்
தொடுத்தமொருபொய்யெனவே நினைக்கவேண்டாம்
துயரகலச்செய்தவர்க்குத் துலங்குந்தானே.   (ச)

(பத்தியம்.)

துலக்கமுள்ளவாட்டிறைச்சிக்காடையாகும், து
ணையானமுசல்கறியும்கிழங்காணுகும் கலக்கல்லாபால்

செய்யும் கோதுமையாகும், கருணையு
ள்ளவாட்டுக்கால் சல்லியாகும்
பெலக்கவேதான்மிளகுநீர் சாதமுண்டு
பிரியமுடன்பார்த்துமெள்ள வுண்ணவேதாள்
சிலக்கனத்தகடிவிஷங்க ளறிப்புமேகம்
சீக்கிரத்திலீங்கிவிடுந் திறமைதானே. (௫)

ஸ்நானஞ்செய்யசந்தனுதித்தயிலம்.

நீங்கிவிடுமுதிற்சொன்ன பற்பத்தாலே
நிதானமுடன்பார்த்துணர்ந்து செய்வீராகில்
தாங்கியதோரவிழ்தத்தா லெல்லாரோயும்
தப்பாமல்தீருமப்பா சார்ந்துபாரு
யேங்கியேதிரியாமல் மனதைத்தேற்றி
யெப்போது தெய்வதுணைதன்னைத்தேடி
தூங்கியேவிருகாமல் திடானஞ்செய்யில்
துலங்குமாம்வேதாந்தச் சுருதிதானே. (௬)

தாளகபற்பம் - எ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிபத்தொன்பதாவது.

திருமூலநாயனார்

நாதாந்தக்குறிப்பு—௧௧.

——(*)——

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனுமெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாழும் படிக்குமப்பாற்
படிகடந்துபாஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய்நின்றநிலை யறுவதாமே. (௧)

அறுவாகியவனவாளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யசண்டமாகி
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க லனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமெய்ப்பொருக்கு மூலமாகி

மனுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அவாகுஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற பம்பர மூலம்மே. ()

மூலமெனுமாதார வட்டந்தானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதந்தீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகமபாதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டாண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதவல்லெழுத்தை அறிந்துபாரே. (௯)

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகு
அறிவுடையவுகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிறிந்தறிவுமுகலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங்கருவிகளை யெல்லாமாகும்
அறிந்ததுவுமகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே. (௰)

நோக்குடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நட்பொருளாஞ்சிறபத்தி வீடேநோக்குந்

தீர்க்கமுடனுதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனமத்திநெற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லர்
புரிசடையோன்றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அநுதினமும்நோக்கி நிற்பாராசனுமே. (ரு)

ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
மவன்வளுமொன்றாகும் அதுதானுகும்
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
யீசானையாசானுய் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கைலாச மெய்தலாமே. (சா)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழுயுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்பொருளாஞ்சோதியென மேவிநிற்கும்
யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநோமத்திடத்தே யிரஞ்சிகாணே. (எ)

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய்அலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலுக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணா
வெறும்பாழ்தாகியே மேவிநின்றார்
செண்பயிலுஞ்செகசோகி மூதந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. (அ)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
முச்சுடருந்தானாகி முடித்தசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச்
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொகுத்துபாரீர்.

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வருத்துடனேயித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வரையாற்கண்டுப்

பருப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
  பிரகதிக்கிவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
  மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. (க0)

மேவியதோர்சர்க்குருவின் பாதந்தன்னை
  மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
  அத்தனார்வடிவன்றே அறிந்துகொண்டு
பாவினையவானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
  பகலிரவுமற்றுடத்தே கருத்தைவைத்தாற்
சிவனையுஞ்சிவர்தனைய மென்றுய்த்தானே
  திருமூலர்பாதமென்றே திடமாய்க்காணே. (கக)

நாதாந்தக்குறிப்பு - கக.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

நூற்றிஇருபதாவது,

புலிப்பாணிமுனிவர்

சிமிள்வித்தை - ௨௫.

காப்பென்னசிமிள்வித்தை சொல்லக்கேளு
கருவானமணிக்கழுகின் கருவியாலே
தாப்பென்னஆண்கழுகு வெள்ளிநாளில்
தான்வதைத்துஉயிரபோன விடத்திலப்பா
ஆன்பென்னஆசித்த பதியந்தன்னில்
அடைவாகமுப்பெலியும் பொங்கலிட்டு
சாப்பென்னவஸ்துடன் சுத்துவந்து
சார்வாகப்பூசைசெய்து சொல்லக்கேளே. (க)

கேளுநீமூதுகெலும்பை அடுக்கடுக்காய்
கீறியேதாவெடுத்து சுத்திசெய்து
ஆளேநீமூடியெட்டு சிமிள்தானெட்டு
அப்பனேயாக்குபோற் செய்துநீரு

நாலோநீஅதினஸ்த்தி நாம்போபோக்க
  நலமாகக்கயர்திரித்து சிமிளைக்கோறு
வாளேநீசிமிளநடுவே துவாரம்போடு
  மைந்தனேயிதின்பெருமை சொல்வேன்பாரே. ()

பாரேநீமுதற்சிமிள்தான் வசியமாகும்
  பண்பாகமாரணந்தான் மிமிள்தானிரண்டு
விறேநீமூன்றப்பா பேதஞ்சித்தி
  விதமாகநான்கப்பா தன்மனமேசெய்யுஞ்
சீரேநீஐந்தப்பா விக்வேஷணந்தான்
  சிறப்பானஆறபபா உச்சாட்டிச்சீ
திரேநீஏழப்பா மோகம்மோகம்
  திறப்பானபெட்டப்பா அழைக்கும்பாரே, (௲)

பாரேநீவசியமப்பா (அங்) கெண்டேறு
  பண்பானமோகமப்பா (மங்) கோட்டு
வீரேநீஅழைககுமப்பா (வங்) காம்பாரு
  விதமாகஸ்தமபமப்பா (நங்) கையூனு
கூறேநீசாடனந்தான் (லங்) கேயப்பா
  குணமானபேதமப்பா (யங்) கொன்றேது
சூரேநீவேஷணந்தான் (நங்) கைச்சேரு
  திறமானமாரணந்தாள் (சிங்) கைக்காணே. (௪)

காணேநீஅந்தர்த அக்ஷரத்தை
கைமுறையாய்எழுதியகலோ சிமிளிற்போடு
விணேநீநினைத்தவன்போ கூடநாட்டு
விதமாகஅந்தர் மூலிசேரு
நாணேநீஐயம்கோலக் பருவுஞ்சேரு
நாயகனேசிமிள்தோறும் போட்டுமூடு
ஊணேநீஅறுபத்து நாலுமூலி
உத்தமனேவெவ்வேறே வளையுமாமே, (௫)

ஆடேநீசிதேவி ராசருக்கு
அப்பனேநல்லூமத்தை பெண்ணுக்காகுங்
கூடேநீவெள்ளெருக்கு லோகமெல்லாங்
குணமானவெண்கரந்தை வசியஞ்செய்யும்
நாடேநீகருஞ்செம்பை சகலசித்தி
நயமானவெண்குன்றி மிருகமென்றுஞ்
சூடேநீபொற்கையான தெய்வசித்தி
சுகமானசென்னாயுருவி வசியமாமே, (௬)

ஆமேநீபொன்னூமத்தை பெண்கள்மோகப்
அடவானகஞ்சாதான் ஜனமோகந்தான்
தாமேர்மருஊமத்தை தெய்வமோகம்
தயவானருதமோகம் முத்தக்காசு

வாமெரீரும்பதுவும் ராஜமோகம்
வளமானதன்னுரி செகத்தின்மோகம்
நாமேசேர்ஆல்விழுது ஸ்ரீகள்மோகம்
நயமானவெள்ளுமத்தை சறுவமோகபெண்ணே.

எண்ணவேகட்டிக்கொடி சிலன்ஸ்தம்ப
மிகமானநிலம்புரண்டி ஆயுதமாட்டும்
பண்ணமேபாட்டையப்பா மலத்தின்ஸ்தம்பம்
பண்பானநீர்முள்ளி ஜலத்துக்காகும்
நண்ணவேசூரியப்பா சர்வஸ்தம்பம்
நலமானசத்திசா ரணையின்மூலம்
அண்ணலேஆயுதத்தை அடக்கிக்கொள்ளும்
அப்பனேபோகருட கடாக்ஷத்தானே. (அ)

தானென்றபூமிசக் கரையின்மூலம்
தயவானசுக்கிலத்தை தளரொட்டாது
கோவென்றபோகருட கடாக்ஷததாலே
கொற்றவனேபுலிப்பாணி யானுஞ்சொன்னேன்
நானென்றஆணவத்தை தள்ளுதள்ளு
நற்றவத்தால்பெரியோரை காணுகாணு
பானென்றதம்பனங்க ளெட்டுஞ்சொன்னேன்
பாங்கானசாதனத்தை பணிந்துகேளே. (கூ)

கேளேநீகினுப்பை முருகமெல்லாம்
   கேட்டோடிசாடிக்குங் கிலிதம்பாரு
காளேநீஅறமுறித்தான் பூடுக்கெல்லாங்
   தட்டளிந்துசாடிக்குந் தயவாய்ப்பாரு
பாளேநீமாஞ்செவித்தான் நாசஞ்சாகும்
   பண்பானசுண்டியப்பா பரிசமாற்றும்
வாளேநீகண்டங்கத்திரி ராஜர்க்காகும்
   வளமானதேள்கொடுக்கு விஷத்துக்காமே. (௪0)

ஆமேநீகரந்தையப்பா வியாதிதீரும்
   அடவானகொட்டக் காந்தைமோகமாற்றும்
வாமேகேள்சாவடினாந்தான் னெட்டுமாச்சு
   வளமானவேஷணத்தை சொல்லக்கேளு
நாமேநீகருந்துடைய காவேளைத்தான்
   நயப்பாகாராஜரைதான் வசியஞ்செய்யுந்
தாமேநீவெள்ளைக்கா வேளைதானப்பா
   தயவாகதெய்வத்தின் வேஷணந்தானே. (௪௧)

தானென்றகாட்டாமணக்கு பூதவசியந்
   தருகுமடாபூனையடக் காலிகப்பா
கோனென்றபரிசத்தை வசியஞ்செய்யும்
   கொற்றவனேதிருகுகள்ளி சத்துருவசியம்

மரனென்ற தலைச்சுருளி ஸ்ரீகள்வசியம்
வளமான தன்னிமிட்டான் ராஜவசியம்
சேனென்றசெங்கத்தாரி சகலவசியம்
செயலானமேஷ்ணத்தின் மூலியேட்டே. (கஉ)

எட்டான துடரியப்பா மிருகமெல்லாம்
எழுந்தோடிவருகுமப்பா கண்டுபாரு
பட்டானவுள்ளோட்டி பிறதாளோட்டி
பாங்கானபெண்களைத்தான் அழைக்கச்செய்யும்
நெட்டானசிறுமூன்னை தெய்வமப்பா
நிச்சயமாயயோடிவரும் நிசந்தான்பாரு
உட்டானகுப்பமேனி மூலியப்பா
வுத்தமனைமிருகத்தை அழைக்கும்பாரே. (கங)

பாரேநீ தலைச்சுருளி அரசருக்கு
பாங்கானசிறியாநங்கை பிசாசுக்காருஞ்
சேரேநீ அழுகுகன்னி சகலமெல்லாஞ்
சீக்கிரத்தில்தானழைக்குங் கண்டுபாரு
வீரேநீ அழைப்பிவைகை மூலிஎட்டும்
விதமாகவெவ்வேறாய்ப் பிரித்துச்சொன்னேன்
நீரேநீபோகரு கடாக்ஷத்தாலே
திறமாகப்புலிப்பாணி விளம்பினேனே. (கச)

விளம்பவே கார்த்திகையின் கிழங்குதன்னை
விஷமானமாகுமடா கண்டுபாரு
தளம்பவே ராவியப்பா பிசாக்கரூந்
தயவாகவிருஷந்தான் சொல்லக்கேளு
திளப்பவே சகலமுமா ரணமேசெய்யுஞ்
சேலமுடன்காஞ்சிரை நாலுமாறே
துளம்பவே ஓடுமது மிருகமெலலாம்
தொல்லுலகில்மரணமடா பின்னுங்கேளே (கரு)

கேளேநீ கொடிவேளி கிரீமியல்லா
கேட்டொடிமாரணமாய்ப் போகும்பாரு
ஆளேநீ நஞ்சுடைய புலதானப்பா
அடைவானசிலவிஷங்கள் மரணமாகும்
கேளேநீ மருக்தோன்றி பூதமெல்லாங்
கொடிதானமரணமே செய்யும்போது
வாளேநீ போகருட கடாக்ஷத்தாலே
வளமாகபுலிப்பாணி பாடினேனே. (சகூ)

பாடியே கோழியென்ற அவரையப்பா
பண்பாகதெய்வமெல்லாம் பேதமாகும்
நாடியே காட்டுசெம் பசளைதானும்
நனுகாமலோகமெல்லாம் பேதம்பேதங்

கூட்டியேவட்டாமா றுத்திதானும்
குணமாக அக்கினியை பேதம்பண்ணிப்
வாடியேசங்கம்வேர் பூதபேதம்
வளமானமாலிங்கந் தெய்வமென்னே. (௧௭)

என்னவேநீர்மேல் நெருப்புதானும்
மிகமாகத்தானுந்தா னெட்டுமூலி
அன்னவேமாரணமும் பேதமெட்டு
படவாகச்சொல்லிவிட்டேன் பின்னுங்கேளு
இன்னமோர்வழியுரைப்பேன் சித்தியாகி
இயல்பாகஇருமனதாய் சிந்திப்பாய்நீ
பண்ணவேஅறுபத்து நாலுமூலி
பாடுவந்தேன்போகருட கடாக்ஷந்தானே. (௧௮)

தானென்றசமானமதில் நடுசாமத்தில்
தயிரியமாய்ச்சென்றுநீ பூசைசெய்வாய்
வானென்றருத்திரனார் சக்கரத்தைச்சொல்வேன்
வளமானமுக்கோண வட்டமிட்டு
காரனென்றபன்னிரண்டு யிதழ்தான்போடு
கணக்கானயிதழ்தோறும் சூலம்நாட்டு
கோவன்றவாளரையில் சொல்லக்கேளு
கொடிதானசிகாரமுட னுகாரந்தானே. (௧௯)

தானென்றஅகாரமுடன் சவ்வும்போடு
சார்வானருத்திரனு ருத்திரியுமாச்சி
தேனென்றமசானத்தில் லகிரிலமந்தா
சிமிளெட்டுமுடிவிட்டு திரந்துவைத்து
பானென்றமுப்பெலியும் பொங்கலிட்டு
படையப்பாவஸ்துமுதல் சேரத்தினோடு
ஆனென்றசெவ்வலரி பூவினோடு
அர்ச்சித்துதியானமது சொல்லக்கேளே. (உ௦)

சேனுநீவடமுகமாய் வெள்ளிநாற்கே
ணிதமுடன்தானிருந்து தியான்மோது
சூளேநீ (யங்-யுங்) மசானமூர்த்தி
சுகாரகவாவென்று லக்ஷம்ஓது
நாளேநீயிப்படியே செப்புமாதில்
நாயகனே துஷ்டகணம் மனந்தங்காண்ங்
கேளேநீவாராம லின்னமொன்று
கொற்றவனேசொல்லுகிறே னறிந்துபாரே. (உக)

கேளேநீ (அங்-றங்-நங்-சிங்) கென்றேதி
கெணுதபாய்வலக்கரத்தில் மூன்றுதரந்தட்டி
தாளேநீஐந்நூறு வுருதயுமாக
ஓதிடவே பூதமெல்லாம்

சூளேபார்ஓடுமடா எதிர்நில்லாது
சுகமாகபசாசமுதல் ராக்ஷருமோடும்
நாளேநீயிப்படியே செயித்தபோது
நாயகனேருத்திரன்றன் சித்தியாச்சே. (உஉ)

சித்தியாள் அஷ்டசித்து மாடவென்றுற்
சிமிளொட்டுங்கருத்தொத் திறந்துமுடு
வெற்றிபெறதிசையெங்குஞ் சிமிள்தான்வித்தை
வெல்லாலமுனக்கெதிரி யில்லையெங்கும்
சத்தியினாலேயறிந் வெளிவிடாதே
பொல்லாதபாவிகட் கீந்திடாதே
சத்தியமாய்சொல்கிறேன் மைந்தாகேளு
சார்வாகபோகருட கடாக்ஷசந்தானே, (உங)

தானென்றால் துகைதான் சொல்லக்கேளு
தயவானயித்தியந்தா னுநூறுள்ளே
தேனென்றசோதிடமுங் காலப்பா
மைந்தனேகெக்கோக பலதிரட்டு
ஞானந்தானென்றசிதம்பரமும் தேவியப்பா
தனதாகசண்முகத்தின் பூசைவாடை
வானென்றமுன்னுலகத்தில் தெண்டபாணி
மன்னவரைப்பூசித்தார் பிரமன்றனே. (உச)

தானென்றதேவருக்குள் போகநாதன்
தயவினாற்புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார்
கோனென்றபோகருமே மகிழ்ந்துமைந்தா
கொற்றவனேசாவணிகள் சிறிதுமீந்தார்
நானென்றஅவருடைய கடாக்ஷத்தாலே
நாமிருந்தோங்கிரிதனிலேயிருந்தவாழ்ந்து
தேனென்றசிமிள்வித்தை யிருபத்தைந்தில்
திறமாகப்பாடிவைத்தேன் சித்திமுற்றே. (௨௫)

புலிப்பாணி சிமிள்வித்தை - ௨௫.

முற்றிற்று.

பதினெண்சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சி[illegible]க் கோர்வை.

முற்றிற்று.